

ВЕЧНА СЛАВА НА БОРЦИТЕ ЗА ПРАВДА И ЗА СВОБОДА!

Нашата свещена земя е оросена с кръвта на хиляди патриоти, смели народни синове и дъщери, отдали живота си за нейната свобода. Днес — в годишнината от смъртта на Ботев—ние честуваме паметта на падналите за освобождението ни от турско робство и в борбата против капитализма и фашизма, както и на загиналите през Отечествената война.

Изпълнен с преклонение пред подвига им, верен на техните завети, народът свято тачи паметта на падналите в борбата за социална правда и свобода. Многолика и кървава, продължителна и жестока борба! На колко случаи на героизъм е свидетел побащимът-закрилник Балкан в най-тежките години на турското робство. Хайдутинът — крило за сиромаси и страшилище за чорбаджии и турци — умира с пушка в ръка. Омразата му към врага е така голяма, че дори и с последния куршум той отмъщава. Подкаран към бесилото, хайдутинът иска да увисне на него красив, внушителен — горд и пред смъртта:

Ризата му да се белее,
перчемът да се ветрее...

Тези дни нашият народ тържествено отбеляза 90-годишнината от славната Априлска епопея — дни на борба горда и на падение, време на величав героизъм и на трагична смърт. Разветият байрак с надпис „Свобода или смърт“ и Хвърковатата чета стават символ на въстанието. Черешовите топчета, заредени с топузи и със свещената омраза на поробените, възвестиха началото на нов етап в борбата и края на търпението. Герой е целият народ, начело са апостолите. Разнолика е смъртта на борците, но винаги е сладка — за отечеството, за свободата. Петлешков изгоря на кладата, хладните води на Янтра погълнаха темпераментния Волов, простият чизмар Кочо, след като уби ва любимата жена и скъпото си детенце, сам забива ножа в гърдите си, Бенковски бе предаден и убит из засада, вражески куршум прониза високото Ботево чело...

... Но млъкни, сърце!
Този, който падне в бой
за свобода,
той не умира!...

— вдъхновено заявява поетът.

Верни, правдиви думи. Жив е и вечно ще живее в сърцата на всеки българин споменът за всички жертви в борбата против поробителите. Живи са борците с подвига и героизма, със заветите и примера си — славата им надживява вековете.

Днес народът почита паметта и на борците за социална справедливост през годините на капитализма и фашизма. Низ от героични класови битки под ръководството на Благоево-димитровската комунистическа партия. От Оборище се начена националната революция за изграждане свободна българска държава, на Бузлуджа се създаде партията, която поведе народа на бой за премахване социалната несправедливост.

По онова тежко за народа време Добруджа бе откъсната от родината. Много видни дейци на добруджанската революционна организация намериха смъртта си в неравната борба за премахване националната и социална несправедливост. И днес, щом вятър повее, златистата пшеница нашепва спомени за безсмъртния Дочо Михайлов, а гората край Войново пее за легендарния Димитър Дончев — Доктора.

През 20-те години реакцията мина в настъпление, но получава твърд отпор. Мощна стачна вълна залива страната. Нашият народ се гордее със славното Септемврийско въстание въпреки трагичния му край и се прекланя пред паметта на жертвите в това първо антифашистко въстание. Революционните сили получават бойна закалка. Сред плясъка на кървава Огоста и писъка на злочести майки, сред руини и ужас проехтява бодрият оптимистичен глас на поета — глас-зов и пророчество:

Септември ще бъде май...
Земята ще бъде рай —
ще бъде!

Въпреки нечуваните зверства на фашизма героичната работническа класа, трудещите се селяни и прогресивната интелигенция не свеждат глава. Партизанското движение при нови условия, с нови средства и в името на нови цели и задачи продължи най-хубавите революционни традиции на борбата против всеки подтисник. Един полизатворник през 1944 година пише от Търновския затвор: „...Ех, сладка смърт е вънка на барикадите! Но все пак и на бесилка да увисна — ще умра с усмивка!...“ Не напомня ли той за хайдутина, който моли да му операт ризата и да му срешат косата, преди да иде на бесило? Не са ли думите му съзвучни с Ботевите стихове:

... и смъртта й там мила
усмивка,
а хладен гроб — сладка
почивка!

Балканът отново запя размирни песни. Загиналите със смъртта на смелите остават вечно живи с героичните си дела, великите си завети. Изпълнен с преклонение пред подвига им, народът тай дълбоко в сърцето си скъп спомен за тях — за Никола Парапунов и Цвятко Радойнов, за Антон Иванов и Никола Вапцаров. С дълбока признателност той помни имената и на загиналите през Отечествената война — 30 000 бойци, прославили нашата родина в епични боеве по пътя към Берлин.

В деня на Ботев свободният, щастливият български народ почита паметта на най-достойните си синове и дъщери, отдали живота си в борбата за освобождение от турско иго, станали жертва в кървавата разпра с капитализма и фашизма или намерили смъртта си по бойните полета през Отечествената война. В тези дни деца, възрастни и старци посещават любите им места, отрупват с венци гробовете и паметниците им, прославят тяхното дело. Комунисти, комсомолци и пионери повтарят клетва за вярност.

Верен на заветите на борците за свобода и правда, народът им издига величествен паметник с изграждането на социализма и комунизма в прекрасната ни родина. Сегашните наши победи, с които вървим към достойна среща на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия, са нов принос в прославяне делото на борците за правда и свобода.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 62 (1075) | Четвъртък, 2 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Тържествена проверка - заря в Силистра

Снощи в центъра на града пред сградата на Окръжния народен съвет се стекоха стотици граждани, младежи и девойки, за да вземат участие в тържествената проверка-заря, организирана по случай 2 юни — Ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война.

На украсената със знамена и портрета на Ботев трибуна, осветявана от двата жертвеника в двата й края, застанаха членовете на бюрото на Окръжния комитет на БКП, другарите **Вельо Максимов, Сава Шиваров, Йордан Георгиев, Боян Михнев и Мико Николов**, заместник-председателят на Окръжния народен съвет **Кръстьо Атанасов**, председателят на Окръжния комитет на ДОСО **Димитър Желев**, началникът на Силистренското военно окръжие подполковник **Младен Ценов** активните борци против фашизма и капитализма **Асен Чапкънов, Господин Иванов, Симеон Жеков** и други.

Думата за доклад по случай 2 юни бе дадена на председателя на Окръжния комитет на Отечествения фронт др. **Боян Михнев**. „На 2 юни — каза той — българският народ свято тачи паметта на загиналите за свободата свои синове и дъщери. Техните безбройни имена са записани със златни букви в историята на България. Те са наш символ, наша гордост. Имената на Ботев и Левски, на Хаджи Димитър и Стефан Караджа, на Вапцаров, на Дочо Михайлов и Димитър Дончев — Доктора са скъпи и за добруджанци, които дълги години пъшкаха под ярема на румънската буржоазна власт и на българския фашизъм.“

Юнската вечер оживява. Пренесли се деветдесет години назад в нашата история, припомнили си за годините на мрачното румънско и фашистко робство, присъстващите смирено навеждат глави за отдаване почит и признателност към героите. Имената на извикваните по списък борци са част от тези, които дадоха най-скъпото — живота си, за да възтържествува правдата, за да бъде животът на поколенията след тях хубав и светъл.

Прозвучават бавните, отмерени, но дълбоко затрогващи куплети на „Вий жертва паднахте!“, изпълнени от градската музика. И когато всички застават на колене, за да засвидетелствуват любовта си към героите на нашето минало, откъм Дунав разтърсват земята и околните сгради артилерийски гръмове, от покривите на сградите на Окръжния народен съвет, II политехническа гимназия и читалището затракват картечници. Над обновения град се пръсват ракети. Припомнят се картините на боевете, в които са загинали хилядите знайни и незнайни борци за свобода.

В лятната нощ отново настъпва тишина. Тишина, която ражда нови битки и нови герои.

Заслужено признание

ПРЕДИ няколко дни завърши националната изложба на промишлени произведения в Пловдив, в която участвуваха редица предприятия и от нашия окръг. Изложбата беше уредена с цел да се договорират за второто полугодие на тази година произведения на местната промишленост за депфонда.

От всички силистренски предприятия отново на първо място изпъкна промкомбинат „Камъшит“. Цеховете на промкомбината се представиха на изложбата с 1 500 експоната, от които 300 бяха нови производи. С особен интерес бяха посрещнати пирографните, керамични и папурени изделия на предприятието.

Многобройните гости от страната и чужбина се задържаха задълго пред щандовете с керамични изделия и се възхищаваха от майсторството на работниците от „Камъшит“. Петнадесет броя от изложените модели бяха одобрени като „красиви изделия“. Такава беше констатацията на комисията от художници.

На тази изложба предприятието „Камъшит“ — Силистра сключи редица договори за производство на керамични и пирографирани изделия за вътрешния пазар. Папурените чанти, с които промкомбинатът се представи на изложбата в Пловдив, бяха предназначени предимно за износ, затова договори за тях не бяха сключени. Само от керамични изделия „Камъшит“ ще реализира 40 000 лева оборот, а от пирографирани изделия — 35 000 лева.

Фината керамика на промкомбинат „Камъшит“ остави хубави следи и у гостите от ГДР, които без колебание веднага направиха заявка чрез „Разноизнос“ за доставка на керамични предмети. Това е още едно доказателство, че нашето силистренско предприятие уверено върви по пътя на социалистическия прогрес, че разнася далеч по света марката на „Камъшит“ — Силистра.

Георги НЕДЕВ

Нови орденоносци в ТКЗС — Нова Черна

НА 31 МАЙ вечерта в ТКЗС — Нова Черна се състоя събрание, на което присъствуваха много кооператорки и кооператори, специалисти и ръководители на стопанството. Гости на събранието бяха др. Виктор Ганев — началник на Отдел „Земеделие“ при Окръжния народен съвет и др. Борис Янчаков — от Министерството на земеделието.

Другарят Виктор Ганев отчете големите успехи на ТКЗС — Нова Черна през изтеклата 1965 година, които го нареждат на първо място в окръга. Сред възторга на присъстващите, той връчи преходното червено знаме на председателя на стопанството — др. Стайо Друмев. Др. Друмев увери гостите, че трудолюбивите полевъди и животновъди от новочерненския кооператив ще работят с още по-голям ентусиазъм, за да не отстъпят никога знамето на първенството; ще работят така, че с чест и изпълнени обещания да посрещнат IX конгрес на родната Партия.

На стопанството бе връчена и парична награда от 500 лева, една награда от 100 лева за получен най-висок добив от пшеницата и друга награда, със същата стойност, за получен най-висок добив от слънчоглед в нашия окръг.

С народен орден на труда бяха наградени най-добрите специалисти, животновъди и шофьори на стопанството, постигнали през 1965 год. високи производствени постижения. Върху гърдите на Димитър Атанасов Митев — гл. агроном на кооператива, заблестяха два ордена — златен и бронзов. Шофьорите Енчо Георгиев Великов и Петко Тодоров Бобев бяха наградени със сребърни ордени. Сребърни ордени затрептяха и върху гърдите на младите птицевъдки Мария Проданова и Цветана Димитрова. Агрономът Симеон Бойчев получи сребърен орден, а колегата му Александър Александров — медал за трудово отличие.

Седем души от новочерненския кооператив напуснаха събранието тази вечер с препълнени от радост сърца, с готовност за още по-самоотвержен труд в полята и фермите. Съградваха им всички. Защото всички са първенци и ще направят възможното да задържат знамето на първенството и за в бъдеще.

Стефанка СТАНЕВА

Люцерната от първия откос е прибрана

ТКЗС — Сребърна разполага с 2 500 дка люцерна. Една част от първия откос зелена маса бе изхранена на животните. Кооператорите положиха много труд да приберат и съхранят 380 тона люцерново сено за зимата.

В стопанството се приложи новият метод за събиране и балиране на люцерната. Този начин се оказа много ефикасен по отношение на икономия на труд и време. Двама механизатори — със сеносъбирачка и балировачка — заменят труда на 60 кооператори. Така продукцията значително се и поевтинява. При втория откос, когато в жътвата ще бъдат заети много повече хора, този метод на работа ще бъде основният при прибиране на люцерната.

Мария ТРИФОНОВА

Последни дни от учебната година. Последни дни за овладяване на повече знания и повече практически умения.

ЦЕНАТА НА РАВНОДУШИЕТО

В МНОГО кооперативни стопанства последните седмици са свързани с активна подготовка за започване на жътвената кампания. И е право. Нали добивът трябва да се прибере бързо и без загуби. Започнатата от по-рано подготовка на наличните машини в парковете на стопанствата е най-важният раздел от тази работа. Усилено се ремонтират комбайните, виндроуерите, веялките и машините за почистване на зърно по площадките. На крак са ежедневно механизаторите, специалистите и ръководствата.

ВСЯКО ЗАКЪСНЕНИЕ МОЖЕ ДА БЪДЕ ФАТАЛНО

Учудващо е обаче, че картината по подготовката на машинния парк за жътвата в кооперативното стопанство в с. Алфатар е съвсем друга. И тук е известна постановката на Окръжния народен съвет, че работата по ремонта трябва да бъде приключена най-късно на 25 май т. г. Но ето че в Алфатар не се чувствува особен ефект от това решение. Една бегла статистика може да ни убеди в последното. От наличните осем комбайна, които е предвидено да участвуват в прибирането на реколтата от есенните култури, до сега не е ремонтиран нито един. „На пет от комбайните ни остава съвсем малко работа“ — споделя началникът на ремонтната работилница, но дали това е всичко, което може да се каже по въпроса за такова едно чувствително закъснение с подготовката на машините.

Разбира се, през последните дни от седмицата на всички заинтересовани лица стана ясно, че закъснението може да бъде решаващо, че то може да осуети навременното прибиране на зърното от ечемика, ръжта и пшеницата, но тази тревога струва ни се се появява доста късно.

Лишено от изчерпателност е като че ли и обяснението на отговорните лица, че забавянето на ремонта се дължи преди всичко на факта, че механизаторите са били заети досега с работата по пролетните култури и едва сега им е останало време да се залови с ремонта. През всяко време, във всяка една ремонтна работилница в кооперативните стопанства има в наличност механизатори. Разбира се, друг е въпросът с какво уплътняват те работния си ден. За известно време ремонтът по останалия инвентар трябваше да бъде преустановен и всички налични сили да бъдат насочени по подготовката на комбайните.

ВМЕСТО НА 25 МАЙ — НА 12 ЮНИ

12 юни е срокът, който са определили в Алфатар за завършване на ремонта на комбайните, виндроуерите и веялките. Според нас този срок, включващ в себе си седемнадесет дни закъснение, е рискован. Все още не е намерена една наклонена част за единия комбайн, липсват стоманени въжета за волокушите, както и някои ремъци за комбайните.

В неудачно време е заминал на екскурзия и главният инженер на кооперативното стопанство. В тази отговорна кампания неговото присъствие, компетентните му съвети и помощ са крайно необходими. А ето че той ще отсъствува толкова дни...

В НАВЕЧЕРИЕТО НА ЖЪТВАТА — ТРЕВОЖНИ СЪВЕЩАНИЯ

Сега, когато от жътвата ни делят двайсетина дни, в Алфатар започват да се редуват едно подир друго тревожни съвещания със специалистите, механизаторите и партийния комитет. Вече с пълно съзнание за евентуалните последици от закъснение с ремонта тук без много словоохотливост се поставя въпросът за по-скорошното привършване на подготовката за жътвата. Със загриженост се отчита голямото закъснение — непростим пропуск за алфатарци, които са едно от най-личните стопанства-зърнопроизводители. Но тук му е мястото да отбележим, че тази тревога дойде много късно. Равнодушието и този път беше прогонено, но с цената на такъв голям риск — закъснението.

Радослав РУСЕВ

ВЕЧНО ЖИВИ В СЪРЦАТА НА ПОКОЛЕНИЯТА

ЗА КОНКУРСА

70 години Силистренска партийна организация

ПОЕМА

СИНЪТ НА ДОБРУДЖА

ПОСВЕЩАВАМ на добруджанския революционер Дочо Михайлов, убит от българската полиция през август 1926 г.

Виделее — ден се буди,
ден се ражда за живот.
Тръгва весел и отруден
моят добруджански род,
влиза в дните си мечтани
от поети и борци.

Дочо, ти замина рано
без награди, без венци.

Залезът бе тежка рана —
трябваше да се превърже...,
Дочо, ти замина рано
във страната на безсмъртните.

* * *

Беше гладна, беше тъжна
добруджанската земя.
Във едно селце бездъждно
ти позна я занемял.
Село Бабук. Двата хълма.
И наоколо — нивя.
Първи път за теб тук съмна,
първи път тук вятър вя
твойта буйна и възруса,
твойта житена коса.
Расна хубав, непокрусен
като стрък в бразда посят.

* * *

Беше ти войник на царя.
Кръст за храброст отличи
твоето сърце, изгарящо
за деда и за мечти.
Но крилатата ти смелост
не за царя е, разбра.
И пое през град и село,
през поле и през гора.
И видя опожарена
свидната си равнина.
Разрази се в твойте вени
опожаряваща вълна.

* * *

Беше Първата световна.
Бе от Изток първи зов.
Бяха времена съдбовни
на омраза и любов.

Революция в Русия,
революция в сърца.
Дни, залязващи в безсилие,
дни с изгряващи слънца...

* * *

Ех, не стана ти стопанин
на нивя и на лозя,
и на два жребеца врани,
както майка ти жела.
Че румънеца-чокоин
със псувня и със камшик
бе стопанинът на твойта
Добруджа с изстрадал лик.

Във училище — румънец,
във чифлиците — чокой.
Една заран ти осъмна
недалеч от Ходжа-кьой.*
гдето учеше децата,
сам где учеше и ти
азбуката на борбата
в дунавските широти.

* * *

Поразяващо, поройно
мъката отвред нахлу.
Срещна ти веднъж в усои
главатаря Курдоулу.
Той подаде ти ракия,
крадена от беден дом.
Ти отказа, той изпи я
и замина мълчешком
с ордата си — мътен ручей.

После, казват, в нощен лес
хората му ... с нож, затуй че
заговорил им за чест.

* * *

Дунава, потекъл мътен,
бе протегната ръка...
Виждам те: мечтаеш пътьом
край голямата река,
за красиви, за сияйни
дни с избистрено небе.
Мислеше и за оная,
нецелуната от теб.

Дора, Дора, тиха Дора!
Люби ли мома такъв
четник, волник и затворник
с непокорна, тъмна кръв?
В края роден — без родина;
и бездомен — с бащин дом.
Дочо, ти бе лъч, преминал
през победи и погром!

* * *

Комунист — опасна дума!
Срещи с брат и срещи с враг
в родни и във чужди друми —
все далеч от бащин праг.

Майка ти те моли, моли...
Майчин укор, майчин плач!
Спрял под дунавски тополи,
чуваше я ти по здрач:
„Стига скита бит и гонен.
Татко ти е вече стар.
Зърното се рони, рони.
Чака житото жътвар."

Но за жътва беше рано.
За сеитба беше ден...
Пред душите разорани
спираше се ти смутен.

Не достигат семената,
а не трябва нито миг
да се губи, че земята
чака, разорана с шик...

Беше за сеитба време...

Във съветската страна
ти отиде, за да вземеш
здрави, чисти семена...

После — в родните полета
бе размахът ти широк.
Сееше — голям и светъл —
неприведен, с ръст висок!

Сееше в нивя, в усои —
вред оставяше следа.
В августовски ден, сред боя
себе си пося в бразда...

* * *

Виделее — ден се буди,
ден се ражда за живот.
Тръгва моят прост и чуден,
моят добруджански род.
Днес започва тежка жетва.
Ще се сипе слънчев жар.
Дочо, в родните полета
ти ще бъдеш пръв жетвар!...

* * *

Но прости, прости ми тези
неумели редове.
Бе животът ти поезия —
изгреви и ветрове...
Трябваше да се превърже
залеза от нож ранен...
Във страната на безсмъртните
се пресели ти... и в мен!

* Сега с. Нова Попина, Силистренско

Симеон МАНОЛОВ

ТУК Е ЖИВЯЛ ВЕЛИКИЯТ БОТЕВ

АВТОБУСЪТ приближава първите къщи на Калофер — родния град на безсмъртния Ботев — и всички ентусиазирано запяваме „Тих бял Дунав се вълнува..." Пеем високо, дружно, в един глас. Шофьорът също подема песента. А минувачите спират на плочниците, оглеждат пеещия автобус и приветливо ни махат с ръце.

И ние, както всички други, които за първи път посещават родния град на поета-революционер, се вълнуваме. Трепетно и с разтуптяни сърца влизаме в двора на Ботевата къща. Изкачваме четирите каменни стъпала и преминаваме пруста. Ето ни в „стаята на мама" — както я нарича Ботев. Широка, скромно подредена стая, с лавици по стените и огнище, край което са подредени различни домашни съдове. Тук е и чекръкът, с който майката на Ботев е предяла. От обстановката и точно намерения експозиционен език, от всички експонати лъха разбиране за атмосферата, всред която е живял и израснал бъдещият поет и революционер.

Преминаваме в другата стая, която е служела за кабинет на даскал Ботьо. През нощта тук е спяло и цялото семейство. Запазена е и шевната машина, с която майката на Ботев е шила и изкърпвала дрехите на своята челяд. Подредени са и книги, преведени от различни езици лично от даскал Ботьо, изложени са снимки на семейството и роднините.

През зарешетените напреко с железни пръчки прозорци хлуе ярко майско слънце. Сред шумналите клони на овошките в двора пеят птици... Мълчим и понесени от крилата на мечтите, ние се пренасяме в онния дни, когато тук е звънтял детският глас на поета... Ето ни и пред личния бележник на Ботев. На една от страниците неговата ръка е написала оригинала на стихотворението „Обесването на Васил Левски". Запазена е и визитната му картичка като редактор на вестник „Знаме".

С интерес разглеждаме и печатарската машина, на която Ботев е печатал в Букурещ своите вестници „Нова България" и „Знаме".

Тръгваме отново по улиците на Калофер. Отправяме се към училището, където и до днес се пази камъка, върху който през 1867 г. младият Ботев е държал пламенно слово против поробителите — турския султан и българските чорбаджии-изедници. Тук, на същото това място, в 1845 г. даскал Ботьо е построил българското училище, в което е преподавал до своята смърт — 1869 година. В неговите класни стаи е учил и синът му. Тук малкият Христо несръчно е писал върху пясък буквите на родното книжовно богатство, в чиято съкровищница по-късно той остави своята дан — лебедовите песни на възрожденската революционна епоха.

Свечерява. От Балкана се спуска хлад. Планински вятър люшва клоните на дърветата и сякаш запява безсмъртната Ботева песен за Хаджи Димитър „Жив е той, жив е..."

Б. КОНСТАНТИНОВ

Партизани от отряд „Антон Иванов" пред разстрел. Отпред са главите на убитите им другари.

По стъпките на Поп Харитон и Бачо Киро

ОТ 13 ДО 15 МАЙ тази година в нашата страна бе организиран национален туристически поход под шефството на в. „Народна армия" по стъпките на Поп Харитон, Бачо Киро и техните четници. За нас, членовете на експедиционния отряд при народно основно училище „Н. Й. Вапцаров" в Силистра, се падна честта да участвуваме в този поход.

Още през месец април започнахме усилена подготовка. Всеки ден имаше сбирки на отряда, на които научихме много маршове и туристически песни. Осигурена бе и униформата на отряда.

Дойде и 12 май. Рано сутринта, в 5 часа, потеглихме за гр. Павликени. Той ни посрещна с разцъфтелите си китни градини и прави, чисти улици. На следващия ден пристигнаха и другите отряди. В похода взеха участие 12 пионерски отряда и много комсомолски групи от Силистренски, Габровски, Разградски, Толбухински и други окръзи.

В с. Бяла Черква бе организиран голям митинг. Продължихме пътя, който минаваше през гори, дерета, хълмове. За минутка не стихнаха песните, не се изгубиха усмивките от лицата ни. Каква издържливост проявиха двете акордеонистки, които постоянно разтягаха акордеоните и веселяха туристите! На първо място в програмите, веселието и издържливостта бе силистренският отряд. Така отчитаха ръководителите ни Г. Ламбов и М. Съботинова всяка сутрин.

На третия ден пристигнахме в Дряновския манастир. На състоялия се тук митинг оживя картината на боя през оная далечна пролет през 1876 година. Самоотвержено са се сражавали за свободата четите на Бачо Киро и Поп Харитон срещу многобройните и въоръжени до зъби турски пълчища.

Неописуема бе радостта на силистренци, когато генерал-майор Александър Гетман им връчи най-големите награди — купата на в. „Народна армия" и флагчето на Окръжния съвет на БТС в Габрово.

Вдъхновени от безпримерния подвиг на априлци, с две първи награди от похода се завърнахме в родния град Силистра.

Майя РАДЕВА
участничка в похода

(ОТКЪС ОТ ОЧЕРКА НА ИЛ. СЕЛЯНОВ „ПОДВИГЪТ НА ЧЕТИРИМАТА" ИЗ СБОРНИКА „ГЕРОИЧНО ПОКОЛЕНИЕ")

Смъртта на героя

ЙОРДАН ПЕТРОВ, най-старият от групата, висичкият и набит добруджанец през 1934 година бе осъждан на четири месеца затвор за „издигане на трибуна". На следващата го осъдили отново. Този път на дванадесет и половина години строг тъмничен затвор. В затвора Йордан бе престоял само седем години, а след това заживя нелегално. И беше все с тия другари, които са недоволни в този момент от него. За да го разберат криво, той вани а:

— А къде е гаранцията, че Кулчо ще бъде и квартирата си? Ами ако го няма?.. Затова казвам, че е рисковано. По-добре е да помислим повечко.

Никола се изчерви, каза кра:

— Теб те е страх! Кажи си!

— Така ли? — ироничният Методи изтисква с дребните си очи и устните му, по детски дебели и розови, мръднаха недоволно. Може би искаше да каже още нещо, но като видя настръхналото лице на Йордан, замълча виновно. От стола се надигна и Калмика: беше млад, строен, с широко чело и гладко обръснато лице. За приятелите си шивачи и за тези, които го знаеха от детство, той не беше Калмика, а Кирил Хлебаров от с. Цар Калояново, Разградско. Така пишеше и в истинската му лична карта, а в другата (Владо бе дал на всички по една такава) ясно се четеше: Ангел Петров Ангелов.

— Аз знам едно — отмерено и бавно започна той, — враг ли е — куршумът! Може и с бомба По-сигурно е.

Но сега в джоба му тежаха само два пистолета и много патрони. Бомбата бе хвърлил отдавна в група немски офицери в ресторант „Ашингер" на улица „Гурко" и „Раковски"...

В шивачницата освен четиримата имаше и една девойка. И както. Видях го два пъти. А ти, Йордане, няма защо да се сърдиш. Страх те е тебе...

— Не ме е страх! Ще видите! И за да ви докажа, лично аз ще отнеса куфарчето!

А то — мъничко, препасано с канап, бе сложено под масата. Вътре имаше около четири кило-

Фалшива лична карта на Йордан Маринов Петров, намерена при обиска след убийството му при канала в София.

грама тротил. Преди известно време Никола го бе взел от Славчо Радомирски и Владо и бе свързал с фитили отделните шашки. Според плана куфарчето трябваше да се постави пред вратата на апартамента, в който живееше Кулчо Янакиев.

Тая вечер в малката шивачница на улица „Гурко" въодушевлението бе неудържимо и то грееше предателски по лицата и на четиримата. Само девойката бе недоволна: не ѝ позволяваха да вземе участие в акцията.

Заключената врата промени цялата акцията.

Макар че улиците бяха пусти и мълчаливи, пред сладкарница „АС 23" опашката се бе протачила и по тротоара. Подухваше ветрец, в тополите шуртяха врабци. От вратата на кооперацията, в която бе и сладкарницата, излезе жена, нареди се на опашката. Тя погледна нетърпеливо часовника си (бяше пет часа и четиридесет и пет минути) и се вслуша в сънния и мързелив разговор на съседките си. Миг след това страшен трясък се откъсна самотно и глухо и в същото време от вратата на кооперацията излязоха двама младежи. Жените се разникаха, скупчиха се около тезгяха в сладкарницата. Звънна чиния, разби се на парчета. Една жена се разпиша изплашено, гърлесто:

— Ето ги! Ето ги, те са! Срещнах ги по стълбите, носеха едно куфарче. Помислих, че идват от гарата...

Към улица „Венелин" крачеха двама мъже. Те последваха младежите. Дотичаха полицаи и изслушаха след четиримата, които вече бяха завили по „Шишман".

Останалото знаем.

Гърмежите заехтяха най-напред на улица „Граф Игнатиев", после по „Преспа", „Цар Крум" и заглъхна към „Патриарх Евтимий". Тук числото на полицаите се увеличи и престрелката стана още по-яростна. Йордан видя, че полицаят, който тичаше откъм германската легация, се прицелва в Никола. Като изтича пред другаря си, така че го закри с тялото си, той натисна спусъка, но не можа да гръмне. Пистолетът увисна надолу, откъсна се от ръката му. Пред очите на Йордан се мярна синьото небе и изчезна, стопи се. От устата му бликна кръв — куршумът, види се, бе улучил белите дробове...

Б. Р. Геройски загиналият комунист-революционер Йордан Петров, за когото се разказва в очерка, е от с. Алфатар, Силистренски окръг.

ГЕОРГИ ЧАКОВ е роден през 1896 г. в с. Алеково, Силистренски окръг. Участник е в Септемврийското въстание през 1923 г. Загинал като командир на въоръжените отряди в Новопазарска околия при настъпването на правителствените войски към огнищата на въстанието в Новопазарско.

Почетоха паметта на загиналите

В неделя, 29 май, при паметната плоча в центъра на с. Белица се събраха над 1 000 души от всички селища на района и от други села от други райони, за да присъствуват на тържествената проверка-заря, организирана от общинския комитет на Доброволната организация за съдействие на отбраната по случай 2 юни — Ден на Ботев и на загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествената война. Това тържество съвпадна със събора на селото и затова между добруджанци се наблюдаваха кооператори и от Разградските села.

Пред паметната плоча на 23-мата селяни от Белица, убити по най-зверски начин през 1939 г. от румънската жандармерия в гората „Кулак-махле", между селата Белица и Преславци, доклад за загиналите борци за свобода прочете заместник-секретарят на общинския партиен комитет Стоян Драганов, след което ученици от местното училище, ръководени от учителя Димитър Маринов, изнесоха богата литературно-музикална програма, посветена на 2 юни.

Духова музика от Русе засвири „Вий жертва паднахте" и започна тържествена проверка-заря.

Стоян ПЕТРОВ

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

За работата на планово-икономическите служби в ТКЗС

КООПЕРАТИВНИЯТ строй на село бележи все нови и нови успехи. Темпът на нарастване на селскостопанската продукция се ускорява и това е напълно закономерно.

Съществен дял в укрепването и развитието на кооперативните стопанства се пада и на планово-икономическите служби. От досегашната им работа се вижда, че те координират производствената дейност на ТКЗС.

В настоящия момент на развитие се чувствува обаче острата нужда от по-широка и всестранна работа на планово-икономическите служби по отношение икономиката и организацията на селскостопанското производство — дейността на отделните бригади, ферми, отделни мероприятия и пр. При сегашното им състояние, тези въпроси не могат да се разрешат. Един плановик, икономист и статистик не могат да посрещнат всички нужди на ръководителите в кооперативното стопанство, за осветляване на различните въпроси в производствената дейност. В повечето случаи планово-икономическите служби са откъснати от пряката производствена дейност, занимават се само със сухи цифри и трудно могат да предложат нещо по-конкретно за подобряване на работата в съответния отрасъл, бригада или ферма. За правилната работа пречи и зависимостта им от счетоводството.

Какво би трябвало да се направи, за да се подобри работата на планово-икономическите служби? Преди всичко те трябва да се обособят като самостоятелни единици, пряко подчинени на управителните съвети и ръководени от тях. Назряла е необходимостта те да се превърнат в отдели, като към тях се обособи икономическа служба от 2—3 души. Отделът да се състои от следните длъжностни лица: плановик, статистик и двама или трима икономисти. Плановикът и статистикът да се занимават изключително с въпросите по планирането, а икономистите — само с икономическите въпроси. Те трябва да извършват различни анализи. Да изучават структурата и организацията на дадено производство. Да подготвят мероприятия и предложения за управителните съвети за подобряване на работата. Икономистите трябва да бъдат специализирани по отрасли — един да се занимава с въпросите на растениевъдството, друг с въпросите на животновъдството и трети с въпроси, свързани с други предприятия и дейности в стопанството. За предпочитане е съответните икономисти по отрасли да бъдат селскостопански специалисти и счетоводители.

Може да се постави въпросът, че при възприемане на такава организация ще се увеличи счетоводния персонал с още двама или трима души. Такава постановка би била правилна, ако се касае за назначаването на административни служители, несвързани пряко с производството. Обаче щом икономистите се занимават с икономически въпроси и анализи на работата в блока и фермата, щом изучават производствените процеси, производителността на труда и приложението или неприложението на различни мероприятия, то такива икономисти се явяват вече не чиновници, а преки ръководители-специалисти.

Ръководенето на селското стопанство не може вече да става по умозрителен път, да се вадят заключения от външната форма на практическия опит и да се прилагат сляпо, без да се вникне в същността на този опит, без да се изучат отделните му елементи и детайли. Именно това налага изменение в организацията на планово-икономическата работа на кооперативните стопанства.

Вероятно ще възникнат нови подробности и изисквания във връзка с това предложение. По принцип те трябва да съдействуват за увеличаване на селскостопанската продукция, за нейното поевтиняване, за по-голяма ефективност и производителност на труда.

Кирил КОЛЕВ
плановик ТКЗС — Ситово

СРЕД ШЕПОТА НА ВОДАТА

Нашият литературен портрет

БЕШЕ преди години. Тогава по землището на кооператива в с. Нова Черна тепърва започна да се говори за напояване. „Дунавската вода ще докарат през „Балтата“ чак до с. Цар Самуил, па и нататък към Старо село, бре хора“ — цъкаха възкликвайки столелниците, мачкаха капи в костеливите си ръце, боцваха бастунните в сухото пепелище и никак не можеха да си представят как тази проклетница-водата ще пропълзи през толкова километри чак до селото, та и по-нататък.

И ето мина немина година време надлъж и нашир започнаха да прокопават път за водата. После нахлуха бетонджиите: отливаха плочки за облицоването. Без това не можеше. Пръстта се оказа прекоомерно жадна. Пуснат да речем водата по необлицованите канали и докато изпушиш една цигара, пръстта я попива. За едно лято основните строителни работи бяха привършени, започна и пробното напояване.

Ами сега! Где ги поливачите? Заоглеждаха се звеноводите—на кого да отредят тази отговорна работа!

— Хайде, бе хора за срам ще станем. Водата дойде под носа ни дето се вика, а няма кой да влезе във вади те да ѝ дава път към градината и лехите.

— Да влезем, бе, ама ту дена е пустата му вода. Един ден ще я газиш, два дена — на третия ще те за шракат ставите. Много евтино ще си купим ревматизъм...

Кълчеха пръсти мъжете—градинари и срам несрам—отказваха да нагазят в калта.

— Не се страхувайте — увещаваха ги бригадирите и звеноводите — ще раздадем на всички здрави гумени ботуши. Ще газите с тях във водата като щъркелите, без да ви е страх от нищо.

Неколцина се решиха да пробват, за да не се срамуват от себе си. И Стоян Петров беше между тях. Погледнаха се изпърво плахо. Мислеха, премисляха да не би да са сгрешили, но ето и едно кимване само бе ше достатъчно в този момент да си дадат кураж един на друг. Нарамиха мотиките, обуха грамадните гумени ботуши и поеха пред другите.

Труден друм—воден. Десет години гази вече водата и Стоян. Колкото си беше ничичък, затъваше понякога до колене в калта. Казват, че гумата не пропускала влагата—бай Стоян сам разбра —че пуска. Нищо не може да ѝ устои. Като живака е —намира си път навсякъде.

Работи първата седмица, работи втората. Като бял саван побеляха ходилата на краката му. Сбръчка се кожата като накисната ногавица, а нещо все го спираше да каже „Не!“ и да хвърли мотиката. Струваше му се, че сега след като е поел вече по един път—връщане не бива да има.....

Десет години... Колко вода са прегазили краката на този нисичък, но здрав и пъргав мъж! Сигурно е много трудно да се пресметне. Работата започва от пролета и привършва през късна есен.

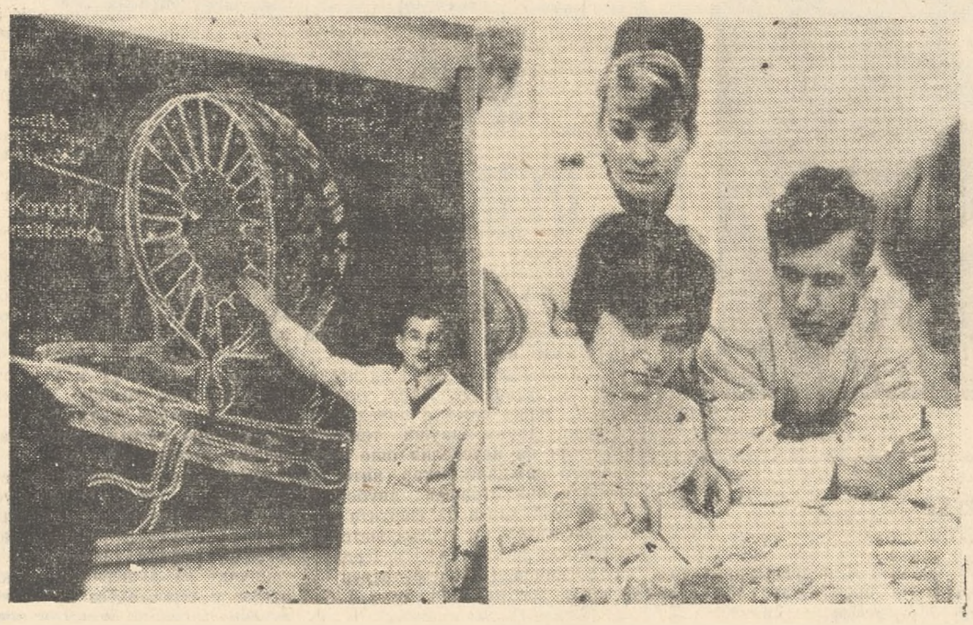
Одумват го понякога близките и познатите му:

— Абе, ти от стомана ли си? На пътя ли си намерил здравенцето си. Хайде сбогувай се вече с тази работа — нека и младите се опитат.....

Хубаво е да се дават съвети. Бай Стоян поклаща глава, защото е много трудно да се изпълняват, щом не са излезли от сърцето ти.

Десет години. Щом се зададе някакъв празник или някакъв личен ден, току при стига звеноводът, запъхтян, усмихнат. Още отдалеч поливачът разбира, че пак ще го викат или за някаква награда, или за някакъв съвет. А водата във вадата все клокочи. Макар и през гумата на ботушите, Стоян чувствува някакъв сладък гъдел, причинен от вълничките, които се разбиват в краката му, и току се усмихва. Сякаш тя—дунавската вода —му говори със своя странен шепот, защото знае, че само той единствен разбира непонятната ѝ реч.

Руси ШИМАБЕЕВ

18 000 студенти учат в седем висши селскостопански училища в Полша. През следващите 15 години броят им ще нарасне на 26 000. В Краковското висше селскостопанско училище, което е основано преди 75 години, учат 1940 студенти.

НА СНИМКАТА: Вляво: по време на лекция при д-р К. Войчик. Вдясно: студенти в клас по животинска анатомия.

Месец и половина по-рано

В НОЖАРЕВСКАТА бригада на ТКЗС — Главиница се обръща голямо внимание на животновъдството. Партийният секретар — др. Расим Шюкриев, който е и животновъден бригадир, е винаги във фермите.

В края на миналата година в бригадата бяха настанени 2 000 млади птици. Задачата около тяхното отглеждане бе поверена на Осман Алибрямов. Той пое работата си с голямо желание. Изпълнява всички указания на специалистите, като спазва режима на храненето и гледането на птиците.

Трудът на добрия птицевъд даде добри резултати. По план за първото шестмесечие той трябваше да предаде 126 000 яйца. Още на 15 май обаче броят на яйцата надмина 130 000.

Работата в птицефермата на с. Ножарево продължава със същия темп. Това е гаранция, че годишният план ще бъде далеч преизпълнен.

Ахмед ДЕМИРЕВ

Нашата търговия през погледа на потребителя

Да не търсим само оправдания

В БРОЕВЕ 51 и 53 на вестника ни под рубриката „Нашата търговия през погледа на потребителя“ поместихме две критични бележки за рекламата и разносната търговия в гр. Силистра. От ГТП „Градска търговия“ получихме следния отговор:

„Набелязахме мероприятия за отстраняването на нередностите, които са констатирани за рекламата на стоките, вътрешната и витринната уредба на стоките по сезони.

Сградата, в която сега е мъжката и детската конфекция, е пред назначена за мебели и нейното електрическо осветление е пригодено за мебели от проектантите. Ние ползваме помещението за конфекция, докато се завърши новият универсален магазин.

Не сме съгласни с предложението павилионната търговия да изместим по кварталите, защото там не може да се реализира стокооборот. Правили сме опит и резултат няма. 27-то МП казва да се развие сергийна търговия там, където има най-голям приток на хора: панаири, спартакиади, състезания, събори и др.

Местата за сергийна търговия са определени от комисия, която беше назначена от ГНС — Силистра“.

Б. Р. Радостно е, че ГТП „Градска търговия“ се стреми да отстрани някои от слабостите, посочени в критичните бележки. Вече има и практически резултати — загрозяващите центъра на града сергии и бараки са преместени на други места. Подобри се и витринната уредба на някои от магазините. Предизвиква учудване обаче твърдението, че слабото осветление в магазина за конфекция се дължело на строителните проекти. В момента, когато оглеждахме магазина, повече от половината лампи бяха повредени и не светеха. Не светеха и увисналите на шнуровете си електрически крушки на витрината. Смятаме, че тук причината не е в строителните проекти!

В критичните бележки никъде не се казва, че цялата павилионна и сергийна търговия трябва да се измести в кварталите. И ние твърдим, че най-подходящите места за сергиите и павилионите са оживените места в града — панаири, спартакиади, състезания, събори и др., така, както е казано в Министерското постановление. Не сме съгласни обаче те да се намират само по централните улици и площади. Ако пък се наложи и там да има павилиони, то те в никакъв случай не трябва да са скована от дъски, черна покривна хартия или да са фургони. На красивите улици и площади отговарят само красиво оформени павилиони. Смятаме, че тук не може да имаме различия.

Затова в критичните бележки никъде не сме казали за сергията и будката до кино „Москва“, за павилиона до „витърната мелница“, за павилионите и сергиите на РЕП, за павилиона за сироп до универсалния магазин и много други. Та те са на мястото си и в никакъв случай не са излишни и не загрозяват града. Ние спорим и посочваме тези, които действително загрозяват града. Смятаме, че това трябва да се вижда не само от ГТП „Градска търговия“, от отдела „Търговия“ при ГНС, но и от „специалната“ комисия, назначена от Градския народен съвет, която определя местата на сергиите и павилионите.

Смятаме също така, че фургонът, превърнат в своего рода магазин, е по-удачно да се премести в квартал „Гагарин“. Там може да прави по-малко стокооборот, но при липсата на помещения, ако се зареди с всякакви галантерийни, пасмантерийни и даже тек стилни стоки, ще бъде полезен за кварталците. Остава разбира се, ръководството на търговското предприятие да уреди въпроса за заплащането на продавача. При по-голямо желание тази спънка може да се преодолее.

Нека не ни се сърдят другарите от търговията за направените коментарии върху тяхното писмо. Не е излишно те да знаят и общественото мнение по тези въпроси.

Първото окопаване на тютюна завърши

Добри тютюнопроизводители са кооператорите от с. Брадвари. И тази година те отглеждат 500 дка тютюн, за който полагат големи грижи.

Ранната пролет и добрата организация позволиха на брадварци да изнесат на открито разсада двадесет дни по-рано, отколкото през другите години. Притова, разсадът беше добре развит и закален. За това допринесоха много кооператорите Али Мурадов, Юсмюл Сюлейманов и Юмгюл Рамисова. Те взеха присърце тази важна задача. Положиха много труд и старание. Вслушваха се в съветите на специалистите. Третираха младите растения против мана, плевиха ги. Поливаха ги. Когато работата бе напрегната, помагаха им и други кооператори от полевъдните звена.

С дружни усилия тютюнопроизводителите успяха да завършат разсаждането на тази ценна селскостопанска култура до 25 май. Падналите по време на разсаждането валежи облекчиха много труда на кооператорите.

След разсаждането на тютюна, започна неговото окопаване. За кратко време цялата площ бе окопана. Сега звената на Кемал Галибов, Добри Георгиев и Хамид Хамдиев започнаха втората копан на тютюна.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

ЛЯТНАТА кампания наближава. Тя е най-пожароопасната кампания в селското стопанство. През този период навсякъде полето се покрива със слама. Тя се разпилява по пътищата, в стопанските дворове, около харманите. Всяко невнимание или небрежна работа с огнеизточници може да доведе до пожари. От друга страна, допуснатите пожари в житните посеви лесно се разпространяват. За кратко време те вземат стихийни размери и трудно се гасят. Пожарите в житните блокове се причиняват от необезопасени, лошо ремонтирани или неподдържани добре през време на работа селскостопански машини. Източник на пожар може да бъде и неугасена цигара. Най-често обаче пожарите се причиняват, когато се палят стърнища. Не рядко възникват пожари и от гръмотевици.

Така на 12 юли миналата година възникна пожар в блока с житни култури на ТКЗС — Срацимир. Причината бе скъсан електропроводник на високо напрежение, минаващ над блока, от паднала върху него мълния. Можеше ли този пожар да се предотврати? Можеше, ако беше по жъната ивица под електропровода. Ръководството на стопанството то смяташе това за голяма трудност и не възприемаше указания та на противопожарните органи, но след пожара за два дена зо жъната навсякъде под проводниците на високото напрежение.

На 18 юни в 14 часа се запали комбайн в блока на ТКЗС — Окорш. Причина — неизправност в електрооборудването, лош ремонт и небрежно обслужване на машината през време на работа. От направената след това проверка на останалите машини в района на стопанството се установиха много неизправности — явни причини за пожари.

В село Руйно на 26 юли се запали комбайн и блок с пшеница. Причината бе небрежно ползуване и поддържане на машината.

Миналата година се извърши широка разяснителна работа сред механизаторите по отношение качествения и противопожарно отношение ремонт и обезопасяването на машините, навременното им техническо обслужване и доброто им поддържане през време на работа. На практика обаче се получи обратното, защото механизаторите разчитаха на своя опит от миналите кампании, които бяха много по-леки. Те почувствуваха разликата едва в процеса на работата, когато настъпи разгарът на жътвата, а тогава вече бе ше късно. Голяма вина за това имат и главните инженери на ТКЗС, които не навсякъде оказа необходимата помощ на механизаторите през време на работа.

На 26 юни възникна пожар в блок със слама на ТКЗС—Алеково — с. Бистра. Той застраши от опожаряване и свинефермата. Причината бе запалено стърнище. Опожариха се стотици дръвчета покрай главните пътища. Застрашени бяха и много непожънати житни блокове, които случайно бяха запазени.

На всички механизатори е известно, че паленето на стърнища та води до пожари. Въпреки това тази лоша практика продължава. Някъде това става и със съгласието на ръководителите на стопанствата. Едни свързват паленето на стърнищата с унищожаването на житните вредители, други с агротехниката. Истината обаче е, че не може да се оре, полеже стърнищата са високи и на много места сламата е непригодна за брана. Затова усилията трябва да се насочат към провеждането на ниска жътва и добро почистване на блоковете от слама. Това много ще помогне за предотвратяване на пожарите, предизвикани от паленето на стърнищата.

Опазването на реколтата от пожари е важна, общонародна задача. За нейното изпълнение, наред с противопожарните органи, активно трябва да се включат селскостопанските специалисти, всички кооператори. Непосредствена задача на народните съвети е да разгърнат широка агитационно-пропагандна дейност, като използуват всички подходящи начини и средства — печата, радиоуредбите, кината, местните агитки и други. Ежедневно да се повишава бдителността на населението по отношение паленето на огън, пушенето на цигари, детската игра и др.

Йордан ДАНЕВ
Зам. началник Окръжно управление МВР—ПО

ДА ОПАЗИМ РЕКОЛТАТА ОТ ПОЖАРИ

КРЕМИКОВЦИ — ДНЕС И УТРЕ

Из нашата родина пред IX конгрес

САМО три години след първата копка в червеникавата пръст край Кремиковци, строителите и монтажниците на най-големия в нашата страна обект се събраха на първия тържествен митинг. От крити бяха ремонтно-механичният завод, заводът за строителни конструкции, ТЕЦ „Кремиковци“, коксохимическият завод и първа доменна пещ. От тогава досега не минава месец без радостна новина — в строя на действуващите е застанало още едно съоръжение, работи още един цех от комбината-гигант. И всичко за миг не стихва битката за неговото пълно изграждане, за приближаването на деня, в който вложените сили и средства стократно ще се възвърнат на народното стопанство. Всъщност, и днес Кремиковският металургичен комбинат вече заема достойно място сред предприятията, чиято продукция има решаваща роля в ускореното социалистическо развитие на нашата родина. Кои са първите плодове на героичния труд на големия строителен комплекс?

На първо място, разбира се, са чугунът и стоманата. От доменния цех, в който вече работи и втората пещ, денонощно се лее чугун, от който тази година ще се получат над 770 000 т. Оттук той отива в първата 100-тонна електропещ, която през миналата година даде първата кремиковска стомана. Този накратко описан технологически път обаче минава през един от най-важните комплекси на комбината — рудоподготвителния. В сложния лабиринт на естакадите и инсталациите на обогатителната фабрика рудата се подлага на магнетизиращо пържене и магнитна сепарация, флотация и гравитация, които осигуряват най-пълноценно използуване на основната суровина и нейните полезни съставки. В резултат тук ще се добиват годишно около 2 700 000 т железен концентрат и над 700 000 т барит. И за да стане това час по-скоро, сега строителите и монтажниците завършват четвъртата и петата пържилни пещи на фабриката. Расте и капацитетът на аглопомерационната фабрика — второто звено от подготвителния комплекс, от което към доменните пещи тръгва железен концентрат.

Какво е необходимо още, за да се получи чугун и стомана? Нужна е електроенергия. И кремиковските стоманолеяри я имат в достатъчно количество — с последното разширение на ТЕЦ нейната мощ нарасна с 50 мгв, а от 22 януари т. г. тя работи с пълната си мощност — 106 мгв. Нужен е и коксов газ за гориво. И затова твърдишките въглища, обогатени в специалната фабрика край гр. Твърдица, идват тук в батериите на коксохимическия завод, за да се получи необходимият газ. Но колкото и чудно да звучи, коксовият газ е второстепенният продукт на десетките сложни машини и съоръжения, монтирани в този завод.

В навечерието на тази година в редовна експлоатация влезе отделението за производство на сяра на киселина. Кремиковчани ще получават годишно 8 000 т от този ценен продукт и вече се отказват от „вноса“ му от другите наши химически заводи. А през 1966 година тук ще бъдат произведени в повече от миналата година 50 000 т кокс, 235 тона бензол, 31 тона толуол, 20 тона амониева селитра и 3 700 тона импрегнационно масло. От тези и редица други полезни компоненти на коксовия газ ще се получават багрила, пластмаси, варивни вещества, медикаменти и есенции, а от каменовъглената смола ще се добиват полуфабрикати за редица отрасли на химическата промишленост.

Тази година ще остане паметна в историята на строежа с едно голямо събитие — ще бъде завършен пълният технологически цикъл на комбината и от първия стан в цеха за горещо валцоване ще излезе кремиковски прокат. Блумингът „1150—, който усилено се монтира, е в тясна връзка с десетки инсталации и подобекти на големия прокатен цех.

Белезите на високото техническо равнище могат да се открият на всяка крачка — доменните пещи са напълно автоматизирани, течният чугун ще се получава в конвертори, с които се намалява разходът на старо желязо. В коксохимическия завод наши специалисти въведоха нов метод за радиовръзка между коксоизтласквача и електровоза с гасителния вагон, а технологическият процес се контролира от електронни регулатори. В модерни предприятия вече са се превърнали и ремонтно-механичният завод, и заводът за строителни конструкции, в които работи напълно автоматичен бетонов възел и се произвеждат най-съвременни конструкции.

...Неспирно расте Кремиковският комбинат и учудването от това, което вчера са направили строителите и монтажниците, днес отстъпва място на възхищението от мащабите на новите задачи, от новите смели планове и още по-бързи темпове. За да се изпълни начертаната от VIII конгрес на БКП програма за изграждане на материално-техническата база на социализма и комунизма, през 1980 г. се предвижда седемте батерии на коксохимическия завод да дадат 3 500 000 т кокс и над 300 000 полезни деривати продукти, капацитетът на доменния цех ще нарасне на около 3 500 000 т чугун, годишният добив на стомана ще достигне към 3 600 000 т., на прокат—3 000 000 тона.

Наистина, огромни за мащабите на нашата страна цифри. И не виждани за нашето строително дело задачи, които по своята сложност поставят българските строители, създатели на комбината, в редиците на строителството на най-напредналите в техническо отношение страни.

ПО-ЗАДЪЛБОЧЕНО И КОМПЕТЕНТНО

ВСЕ по-често в дневния ред на сесиите на общинските народни съвети намират място важни проблеми от учебно-възпитателната работа. Наскоро Градският народен съвет в Тутракан разгледа резултатите от обучението по български език в V—XI клас, летния отдих на учащите се и подготовката за новата учебна година. В работата на сесията взеха участие секретарят на Окръжния народен съвет др. Иван Брезоев и инспектори от отдел „Народна просвета" при ОНС.

В доклада, изнесен от секретаря на съвета Йордан Симеонов, след като правилно се изтъква, че овладяването на българския език е важен обществен въпрос, се разглежда успехът по този предмет на учениците в района на общината — главно цифрово. Изтъкна се, че твърде висок е процентът на носителите на слаби и средни оценки. Резултатите от обучението по роден език не са добри. В изнесения от Митка Петрова съдоклад на постоянната комисия за народна просвета се потвърдиха тези констатации — членове на комисията са направили проверки, наблюдения и контролни работи.

Много са факторите, от които зависи успешното овладяване на звучната българска реч от подрастващите. В доклада, съдокладa и изказванията бе посочено, че в голям брой семейства, а и на обществени места в Тутракан не се говори на чист български език. Примерът на родителите и окръжаващата среда влияят неблагоприятно и затрудняват още повече работата на учителите. От устата на възрастните в речта на младото поколение навлизат вулгаризми, цинизми, клетви. Изтъкнато бе, че твърде отрицателно върху обучението влияе и наличието на слети класове. Подценява се редовното снабдяване на читалищните библиотеки с подходяща нова литература.

Всички изказали се другари проявиха правилно разбиране по обсъжданите въпроси. Няколкократно бе изтъкнато, че цялостното подобряване на учебно-възпитателната работа и осигуряване то на местни кадри зависи преди всичко от доброто усвояване на родния език. С особена тревога говори председателят на ГНС др. Спас Боевски: „Колко ще научим езика по-нататък ние—възрастните—не знам, но важното е подрастващите да го усвоят по-добре. . ."

В центъра и на доклада, и на разискванията, и на решенията остана именно проблемът за по-доброто усвояване на българския език от подрастващите.

Несъмнено, сесията ще изиграе положителна роля, отчасти ще допринесе за известно подобряване на работата по обсъжданите въпроси, но същевременно трябва да се подчертае, че заседанието на сесията не мина на необходимата висота.

Причини?

Преди всичко, дневният ред бе претрупан — три проблема бяха обединени в една точка, а освен нея имаше и втора точка в дневния ред: кадрови въпроси. Всъщност с обсъждането на сесията въпросите на летния отдих и подготовката за новата учебна година не бяха придвижени напред. Можело е те да си бъдат решени в Изпълкома, а още по-авторитетно, задълбочено да се обсъди само първият.

Допуснаха се и организационни слабости. Сесията започна с 1 час закъснение при отсъствието на 18 съветника. Законът и Инструкцията действително са спазени — всички съветници са били поканени своевременно, налице беше необходимият кворум, но все пак някои неща внасят смущение. . .

Един от видните тутракански общественици каза:

— Когато провеждаме сесия по търговията, препълва се големият салон на читалището, но интересът към обсъжданите днес въпроси е малък. . . Дневният ред е по-специален. . .

Явно е, че другарите са пристъпили към подготовката на сесията с предубеждение, подценили са проблемите. Насрочили са я в твърде неподходящо време — 8 часа сутринта! Не са помислили достатъчно за разгласата ѝ, за осигуряване участието поне на всички директори на училища. Нямаше ги и учителите по български език. А един съветник — обикновен гражданин — започна изказването си с думите:

— Нямам пряко отношение към обучението по български език, но като българин се вълнувам от знанието на нашия роден език. . .

Показателно изказване. Явно е, че хората се интересуват не само от стопанските проблеми. А това нещо не се е имало достатъчно предвид от другарите в Изпълкома на ГНС—Тутракан. Подобни грешки се допускат и другаде. И макар че на сесии понякога се поставят за обсъждане въпроси на учебно-възпитателната работа, на тях не се придава необходимото внимание. Не се разбира, че само фигурирането на някои проблеми в дневния ред на сесиите съвсем не е достатъчно за решаването им, а понякога говори за формализъм в работата.

Необходимо е и в бъдеще проблемите на учебно-възпитателната работа да се поставят за разглеждане на сесии на общинските народни съвети, но при още по-добра организация, при по-задълбочено и компетентно обсъждане, за да бъде и по-ефективно.

Стоян ПЕЕВ

Отшумя празникът на българската просвета и славянската писменост. Но затова пък идва краят на учебната година. Може би са дошли и нови книги в дуловската просвета и славянската писги ще се намери повод да заинтригува читателите, да ги събере в книжарницата.

„ЧЕРНО И БЯЛО"

(Мисли за спектакъла)

Черно и бяло.

Облеченият в расо католически епископ и лекарят с мантията на човеколюбието.

— Вие ще лекувате тялото, а ние ще лекуваме душата.

Това е идейната сърцевина на пиесата.

Може ли да се разделят тялото и душата — съзнанието — у човека? И чия душа има нужда от лечение?

В селото е дошел млад амбициозен лекар. В селото, в което досега са раждали с помощта на баба Доминика, ще има родилен дом. В селото, в което досега е лекувал по волята божия отец Алфонс, ще има здравен пункт. В селото, в което от години е властвувал над душите и волите един хитър и коварен езуит, посрещат младия лекар различно: едни с възхищение, други с омраза, трети с неясен смут.

„Дошел е нов лекар!" — донесят постоянно на домина. — „Дошел е, с очите си го видях!" Много и различни са служителите на домина. В услуга му е дори православният отец Генадий, комуто авторът е отредил незавидната роля на плах сателит.

„Дошел е!. . ." — в това градящо се донесение има скрита тревога и надежда. Нещо ще стане. Невъзмутимо спокойният Алфонс също е в смут. Лекуването на тялото от медицината ще повлече смут в душите относно всесилието на църквата. Алфонс няма да се остави. И други преди Боев са идвали и са си отивали: Силен е още Алфонс.

Алфонсовци вече не са силата в нашата страна. Родилен дом трябва да има веднага. Най-подходящо е помещението, в което живее домина със своята духовна и телесна пленница Геновева и със своя верен до обезличаване послушник Августин. Зад бялата мантия на Огнянов е силата на Партията и народната власт в името на човека. С името на човека и озлобеният епископ призовава на помощ божия гняв и международното право и в безсилието си прибягва до изпитаното средство на католическите ордени — коварството. То зрее зад хладната му мисъл като острие, намазано с отрова.

В името на светото мракобесие ще бъде принесен в жертва един бъдещ живот. Надеждата на едно младо семейство ще бъде поляна с отрова. Здравето и животът на една майка ще бъдат поставени на карта. Невинната Мария умира безсмислено, приела, с доверчивостта на агнец, гибелта си от ръката, която е целувала с упование.

Такава е волята божия. Амен! Извършено е коварно злодеяние, което трябва да разтърси душите. Една човешка съдба изправя на гигантски двубой двама смъртни човеци. Тук в IV-та картина е върхът на драматическата колизия. Ако авторът не беше заплел в интригата съпътствуващи криминални епизоди, ако режисьорът беше напълнил тази картина с мощен заряд и напрежение, ако театърът беше положил малко усилия да намери квалифицираната помощ на драматург, спектакълът би имал много по-силно и неповторимо въздействие.

Пиесата е първи опит на д-р Йордан Ставрев. Богатият с жизненост сюжет е разработен с вярно чувство за композиция. Повечето от образите имат своя физиономия. Ако финалите му страдат от незавършеност, а втората част на пиесата — от събитийност, то се дължи на липсата на професионална квалификация.

Режисьорът Калимеров е работил над пиесата с любов и е създал един цялостен спектакъл с вярно чувство за темпоритъм и естественост в изявата на характерите. Не е успял, обаче, да преодолее слабостите на авторовия материал, особено относно изчистването на финалите и премахването на излишния обяснителен текст на някои места, макар че това е било по силите му. Не е успял също да акцентира IV-та картина, където човешката жертва иска максимално напрежение на психиката у героите и тласка към изява на характерите, като определя и изпълва със съдържание постъпките им.

Тука на режисьора не са помогнали и актьорите. Йорд. Витлямов не може само с наведената си глава да ни внуши тежките размисли на неуспелия още при първото раждане лекар, нито да предаде оня страшен двубой, в който сред хаоса на фактите проблясва лъчът на прозрението за причините на злото. Председателят Огнянов (Манчев), верен в първите три картини, тука е без необходимата психологическа подплата. Актьорът играе отдалечен от своя образ, отнасяйки се с ирония и превъзходство както към него, така и към партньорите си (особено в следпремиерните спектакли) и в резултат се явява подбладяване на текста, лишено от емоционален заряд, без който изкуството е мъртво. Затова и в следващата картина превъзходството на отрицателния герой Алфонс (Акрабов) е така осезателно. Този спокойно хладен злодей, комуто не липсва интелект, култура и воля, но удавени в злоба, е изграден много добре от Т. Акрабов. Той е внушителен в сатанинското си величие, когато заклеймява от амвона, (трябва да разграничи още двете линии на текста). Страшен в мрачното си тържество, когато се надсмива на доктора, и зловещ в минутното си крушение, когато, сякаш залепен за черния декор от силата на фактите, примигва с малките си хитри, едва забележимо свиващи се очи, срещу обвинителния монолог на своя кръвен син Августин, с чийто живот се е погаврил.

Много сила и човешко страдание лъха от болката на този монолог, който салонът винаги изслушва с притаен дъх. Образът на унижавания и потъпкван послушник, който бавно, но сигурно се откъсва от черното ежедневие на безправен роб, е изваян от самодееца Цанко Петков с мярка и усет за жизнена правда. Колоритно са изградени и образите на милиционера Тошко от Г. Радилов и на Геновева от Ани Иванова. Геновева е вярна в градацията на своето поведение, но образът ѝ, както и този на Алфонс, се накърнява от плакатната история с изнасилването (а целувката, лепната от режисьора след генералната репетиция по чужди внушения, е като кръпка). Други авторски постижения в спектакъла са: Баба Доминика на Н. Раличкова, Тереза на Е. Манчева и Рафаил на Ст. Чумпалов. Само че Раличкова е твърде кротка и блага бабичка, за да може да изврши умъртвяването на плода, при това с цинизъм, и се отдалечава от образа на коварната Доминика. На Манчева ѝ липсва още малко любов към нейната Тереза и повече майчинска болка и страх за живота на детето ѝ, а Ст. Чумпалов с повтарящия се лицеизраз и с непреодоляно мускулно напрежение в някои моменти, внася елемент на разностилие в актьорската игра. Грижливо е изработила образа на акушерката и В. Чапкънова.

Художественото оформление на спектакъла е изразително, пестеливо и лаконично. Т. Чапкънов със своя очистен от излишни подробности декор ни пленява със строгостта на една издържана гравюра, сред която фигурите се чувствуват естествено разположени. Само в III картина художникът се е поблазнил по живописната пищност на католическия храм и е нарушил строгия стил на рисунката, а IV и V картина не са еднакво „зимни". (Може би тука е виновен режисьорът, неравномерно наситил двете картини със звукови ефекти).

Музикалното оформление е изпълнено с тънък усет и вкус от П. Карагеоргиев. Подходящата музика и по съдържание, и по динамика е използувана като контрапункт на душевните преживявания у героите, без да е акцентувана с оглед композиционния рисунък на пиесата и без да са търсени възможностите на контраста.

Когато, заедно с щастливата усмивка на председателя Огнянов и лекаря Боев, се спусне последната завеса, зрителите ръкопляскат с чувство на удовлетвореност.

Един самодеен театър със само деец режисьор и самодеец автор са създали спектакъл, носещ белезите на професионално изкуство. Колко по-високо би било нивото му, ако ръководството на театъра и органите, отговарящи за него, бяха с по-широк поглед на творци и с повече инициатива на организатори.

Борис ИЛИЕВ
драматург

---

70 ГОДИНИ СИЛИСТРЕНСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

ЗА КОНКУРСА

КРЪЩЕНИЕТО

(РАЗКАЗ)

НЕОЧАКВАНО три почуквания по прозорчето прекъснаха мислите ѝ. Младена стресната се обърна, хванала пазвата на ризата си. Чу ли ѝ се? Чукането се повтори. Тя полуотвори уста да попита кой е, но не се реши. Като светкавица премина през ума ѝ спасителната мисъл, че вратата е заключена.

— Стойно, — побутна леко тя мъжа си — Стойно. . .

Стойно се размърда и сънено се отмести, като мислеше, че пак е заел и Младенината половина от леглото.

— Стойно, някой чука — все така тихичко, но настоятелно му говореше тя.

Стойно се надигна и се ослуша. Като че ли отвън се дочуваше тежко дишане.

— Духни лампата да надникна през джама.

В стаята нахлу тревожен мрак. Тежкото дишане отвън се долавяше все по-отчетливо. Може би някой е изпаднал в беда. Стойно повдигна крайчето на пердето. Младена надничаше над главата му. Отначало нищо не забелязаха, но после очите им свикнаха с тъмнината. Отвън до стената различиха мъжка фигура, която сякаш правеше усилия да се повдигне.

— Кой е? — Стойно сам не разбра как въпросът излезе от устата му.

— Помогнете . . .

— Сам ли си?

— Сам . . .

Изпълнени с тревога и напрежение, двамата се гледаха един миг нерешително, после Стойно нахлузи бързо панталоните си и влезе в пруста. Жена му хвърли тревожен поглед към децата си и се спусна след него.

Стойно колебливо открехна вратата. Човекът се беше изправил, но по отпуснатите рамене и унило обронената глава се разбираше, че едвам се крепи на краката си.

— Влез! — поканиха го вътре.

Младена запали отново лампата. Стойно подпря вратата. Тревожно и любопитно разглеждаха среднощния си гост. Мъжделивата светлина на газената лампа осветяваше блед русокос мъж с широки плещи.

— Ранен съм — промълви с болка непознатият и издърпа ръката си, която досега държеше пъхната в пазвата на лятното си палто.

Стопаните се стъписаха. Гледаха се обезпокоени. Цялата му ръка беше в кръв.

Човекът забеляза погледите им.

— Помогнете само да се превържа. Само да спра кръвта и се махам.

Младена първа се окопити. Отиде в стаята и скоро се върна с два бели чембера — единия с кърпки, а другия — по-новичък.

— Съблечай да видим къде! — подкани го Стойно. Помогна му да легне на пръстения под, като подложи някаква дреха.

С неловки пръсти заразкопчавха дрехите му. Ризата беше напоена с кръв. Сигурно раната беше голяма. Младена потръпваше от кървавата гледка, а раненият, изнемощял от загубената кръв, притвори очи. Стойно отметна ризата. Цялата дясна страна беше в кръв. . .

— Дай лампата по-наблизо!

— Дай аз! — помоли Младена.

Стойно отстъпи. Тя изми набързо мястото около раната. За да спре кръвта, Младена потопи в раната новата си кърпа. За миг ѝ мина през ума, че за Богородица няма да има с какво да се забради, но тръсна глава да отпъди неприятната мисъл. Непознатият скръцна зъби болезнено, изглежда грубите ѝ пръсти, попукани от работа, бяха закачили наранената кожа.

Най-после превръзката свърши.

— Благодаря ви, добри хора!

— Къде те наредиха така? — попита направо Стойно.

Раненият погледна със сивите си уморени очи, сякаш искаше да надникне в душата на тези хора, които го спасиха, без да подозират може би какво нещастие може да им донесе това.

Младена и Стойно стояха срещу „госта" и го наблюдаваха. От болките и напрежението през време на превръзката той беше останал съвсем без сили.

Младена разбираше смътно, че този човек е опасен и ако някой усети нещо, може здраво да си изпатят. Може дори и Стойно да загине. . . Да си иде, по-добре е да си иде. . . Разтревожената жена отправи молещ поглед към Стойно и позна — тъй както хора, живели доста време заедно, отгатват мислите си, — че и той мисли като нея.

— Попаднах на засада — най-после проговори непознатият. — Трябва да вървя. . .

— Къде ще вървиш, имаш ли в селото познати? — попита Стойно.

— Не. . . — въздъхна раненият.

Домакините отново се спогледаха. „Къде да иде този човек? Да остане? Но децата?. . ." Тревожна мисъл прониза сърцето на Младена. „Но ако и той има деца?. . ." Следващият поглед между Стойно и Младена беше решаващ.

— Трябва да го скрием! Той едва ли ще може да ходи.

— Къде?

Тръгнаха към дамчето. Не взеха лампата от предпазливост.

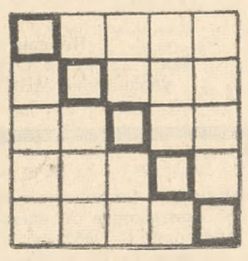
Късата лятна нощ се стори безкрайно дълга на Стойно и Младена. До сутринта не мигнаха. Мислеха за опасността, която можеше да ги сполети.

Те се бяха кръстили вече в жестоката борба с фашизма.

Гергана ГЕОРГИЕВА
Ситово

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

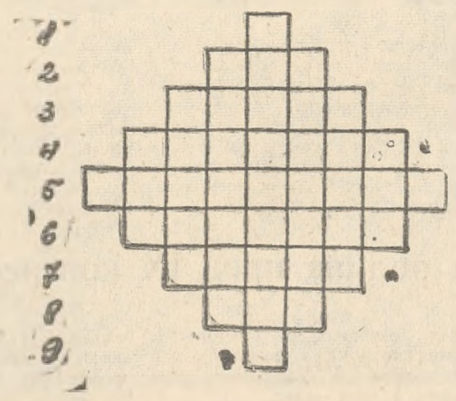
ЛИТЕРАТУРЕН КВАДРАТ

ВОДОРАВНО: 1. Известен белоруски писател, един от най-ревеждените белоруски белетристи у нас 2. Югославски писател, автор на комедията „Госпожа Министершата" 3. Авторът на произведението, послужило за сценарий на филма „Пленено ято" 4. Чешки писател-революционер, екзекутиран 1943 г. 5. Виден френски прогресивен писател-покойник.

При правилно решение, в надебелените квадратчета по диагонала, се прочита презимето на виден руски писател, един от големите майстори на новелата.

РОМБОВИДНА ИГРОСЛОВИЦА

Водоравно и отвесно — еднакво:

1. Съгласна буква 2. Немска пианистка, жена на композитора Роберт Шуман 3. Град в СССР, в източната част на Кримския полуостров 4. Сборно име на пръснато планинско селище в Софийски окръг 5. Презимето на български възрожденски деец 6. Наше търговско предприятие за продажба срещу чужда валута 7. Остров в Охотско море, от групата на Курилските острови 8. Наш град 9. Предлог.

Визитни картички

ТАНЕ Т. ДЕВЕТАКОВ

ПЛАКО Ц. РАЛИЧКОВ

Определете професията и местожителството им.

Досетливи ли сте. . .

1. — Коя река в Тюменската област на РСФСР, прочетена обратно, се превръща в град във Филипините? Размествайки пък буквите ѝ, ще намерите името на западноафриканска държава.

2. — Коя известна наша планина е сбор от име на река в България — приток на Дунав и река в Съветския съюз — приток на р. Иртиш?

3. — На коя голяма река в Европа, като премахнете първата и последната буква, ще получите името на река в Югославия, десен приток на Сава?

4. — Коя столица на южноамериканска държава се формира от име на река в РСФСР, вливаща се в Карско море, и река в Сибир—приток на Енисей?

Задава:
Ана КОПИТАРОВА

ПромКомбинат „Шуменска комуна" — Шумен

ОБЯВЯВА, че има 25 вакантни длъжности за дърводелци от III разряд нагоре.

Заплащане съгласно утвърдените трудови норми за промкомбината. Приемат се и нежители на града.

Справка — личен състав на промкомбината.

ОБЯВА

Държавен Вагонен завод „А. Жданов" — Дряново

ТЪРСИ:

1. **Дърводелци от III до VI раз.**
2. **Общи работници.**
3. **Ученици дърводелци.**

Постъпване веднага.

За справка: личен състав при завода тел. № 26.

ДСП „Булгарплод" — Силистра

ТЪРСИ:

1. Работнички за кампанията — неограничен брой
2. Енергетик на цех — 1
3. Младши агроном — 1

справка: ЛИЧЕН СЪСТАВ.

СЪОБЩЕНИЕ

„ТАБСО" Русе съобщава, че от 1 юни до 30 септември автобусът за самолета за София ще тръгва в 10,45 часа, като **прави връзка с ракетата от Силистра**, пристигаща в 10,35 часа.

От 16 юни лети самолет за Варна, Бургас и Пловдив. Излитане от Русе 9.00 часа.

ДИП „ПРЕСОВИ ИЗДЕЛИЯ" — Силистра

ТЪРСИ:

1. Работници-шлайфисти — 10 души
2. Общи работници — 3 „
3. Машинописец-специалист — 1

ОБЯВА

ДЗС „ЯНКО ЗАБУНОВ"
ТЪРСИ

1 гл. инженер с висше образование
заплата по наредба № 3303

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 63 (1076) | Събота, 4 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ПОКЛОН ПРЕД БЕЗСМЪРТНИЯ ИМ ПОДВИГ

Пред паметника на Димитър Дончев — Доктора

НА 2 ЮНИ, за да изразят своята признателност към загиналите за народна свобода синове и дъщери на нашия народ, пред паметника на Димитър Дончев — Доктора в гората край с. Войново дойдоха много ученици, младежи и девойки, кооператори и активни борци против фашизма и капитализма.

Духова музика засвири повеска. Хилядният митинг отправи поглед към строените за тържествена проверка чети. На трибуната застанаха членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията, другарите Вельо Максимов, Йордан Георгиев и Боян Михнев, председателят на Окръжния комитет на бойците против фашизма и капитализма др. Асен Чапкънов, председателят на Окръжното ръководство на ВВНС Александър Чолаков, сестрата на Димитър Дончев — Мария Бучкова, стари, с побелели като сняг коси, активни борци против фашизма и капитализма и др., между които и представителите на Окръжния комитет на Партията в Толбухин, другарите Йордан Радушев, Мария Тодорова и Димо Милев. Тук бе и четникът на Димитър Дончев — Петко Чорбаджиев.

— Другарю първи секретар на Окръжния комитет на Партията — отекват в смълчаната гора думите на командира на отряд „Димитър Дончев" Тодор Пипиджиев. — При направената проверка всички четници се оказаха налице с изключение на героите, загинали за народна свобода!

Едноминутно мълчание. Артилерийски залпове за героите. В словото си на митинга заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Кръстьо Атанасов проследи борческия път на Доктора и на Тончо Гълчавов, говори за живота в хубава Добруджа.

Дълга е колоната на двоиките за поднасяне на венци. Първи положиха венец от името на Окръжния комитет на Партията другарите Вельо Максимов и Асен Чапкънов. После бяха положени венци от името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма в Толбухин и др. Венец положиха и колективът на бригада „Димитър Дончев" от ДИП „Пресови изделия" — Силистра.

Ще минат години, но пътеките, водещи за братските могили и паметниците на загиналите, няма да оруенясат.

Викентий ДУКАНОВ

Венци за героите

ЦВЕТЯ! Те правят живота на хората по-красив. Без цветя не минава нито един празник. За да има в живота много цветя, загинаха най-свидните чеда на Добруджа. Затова на 2 юни — Денят на Ботев и на падналите в борбата против фашизма и капитализма и в Отечествената война, трудещите се от градовете и селата на окръга обсипват паметниците на героите с венци и букети от свежи цветя.

От името на Окръжния комитет на Партията и Окръжния комитет на борците против фашизма и капитализма, на 1 и 2 юни бяха положени венци на паметници и любими места на героите.

Преди започването на тържествената проверка-заря на 1 юни сечерта в Силистра, бе положен венец пред Паметника на добруджанските революционери. На 2 юни бяха положени също така венци от името на двата комитета на любото място на Дочо Михайлов край с. Никола Козлево, Шуменски окръг, пред паметниците на Димитър Дончев (Доктора) край село Войново, на Саул Авербух и Иван Стайков в околностите на Силистра, на Никола Петров (Караджата) в село Брадвари, на съветските летци край село Брадвари, на Добри Атанасов (Орлов) край село Житница, Толбухински окръг, на загиналите борци при разбиването на затвора в Силистра, на Йордан Димов в село Йорданово и на Панаиот Хитов край село Дунавец.

Венци положиха пред паметниците на героите и представителни групи на много предприятия, учреждения, кооперативни стопанства и организации.

В ЧЕСТ НА IX КОНГРЕС НА БКП — НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

ХУБАВИ УСПЕХИ В СЪРЕВНОВАНИЕТО

КОЛЕКТИВЪТ на ДИП „Добруджа" — Силистра обещал да произведе в чест на Деветия конгрес на Партията 60 000 метра плат над плануваното. Този показател включил в себе си всички останали, отнасящи се за чистата продукция, за печалбата и т. н. Ето защо, преди обещанията да се приемат на общото профсъюзно събрание, те бяха обсъдени по профгрупи и по тях се направиха нови предложения. Текстилците дойдоха до убеждението тогава, че за да се изпълнят обещанията, е необходимо да се подобри организацията на труда в отделните бригади и участъци, вътрешният ред в помещенията, воденето и отчитането на съревнованието и други. Тези техни предложения бяха внимателно изслушани от ръководствата на предприятието и залегнаха в мероприятията им, които те приеха в чест на Деветия партиен конгрес. От своя страна пък текстилците до един се включиха в предконгресното съревнование, давайки своя дял в общото изпълнение на обещанията. Те мобилизираха всичките си сили, вложиха цялото си умение и опит.

За популяризирането на обещанията партийното, профсъюзното и комсомолското ръководства проведоха разяснителна работа сред колектива, организираха тяхното онагледяване. Някои бригади и участници и отделни работници поеха допълнителни обещания. За активизиране на колектива, за създаване на по-голям стимул и по-добра организация в изпълнението на обещанията предприятието сключи договор за съревнование с ДИП „Добруджански текстил" — Толбухин. Напрегнати бяха отделните точки от договора, но текстилците от ДИП „Добруджа" — Силистра пристъпиха към тяхното изпълнение с най-голяма отговорност, полагайки всички усилия за подобряване качеството на продукцията. Затова за първото тримесечие те спечелиха съревнованието с колектива на ДИП „Добруджански текстил" — Толбухин, отчитането на което стана в Силистра. Колективът от сродното предприятие им честити победата и ги призова към още по-активна трудова дейност през втория етап на съревнованието — полугодието. Неговото отчитане ще стане през месец юли.

За поддържане на високо трудово напрежение сред колектива, за укрепването на трудовата дисциплина и подобряването на качеството на продукцията много допринесоха организираните всеки понеделник събрания по профгрупи. На тях се отчитат успехите и се посочват слабостите на отделните производственици. Тези събрания, тъй да се каже, са коригиращи, насочващи, направляващи.

Изтече месец май. Резултатите от съревнованието за изпълнението на предконгресните обещания са радващи. Далеч е още денят на откриването на Конгреса, а до 27 май предприятието е произвело над плана не 60 000 метра плат, както е в обещанията, а 85 000 метра. Планът за качеството на продукцията също е преизпълнен — вместо 95,50 е постигнато 98,10 на сто. За петтях месеца най-добри постижения по изпълнението на обещанията имат 3-та червена бригада на Никола Коев и 8-ма червена бригада на Михаил Славчев. Гордост за колектива са имената на текстилките Петранка Додова, Айшегюл Бедриева, Сабрия Мехмедова, Кадрия Ибрямова, Йорданка Манолова, Николинка Стоянова, Еленка Павлова и др., които преизпълняват личните си обещания, служат за пример на останалите работнички, оказвайки им квалифицирана помощ със своя дългогодишен опит и съзнателна работа.

Никола НИКОЛОВ

УСЛУГИТЕ НА НАСЕЛЕНИЕТО — ПЪРВОСТЕПЕННА ЗАДАЧА

(Беседа с др. Христо КЪНЕВ, директор на промкомбинат „Електрометал" — Силистра)

НАЩИЯТ промкомбинат извършва най-разнообразни и качествени услуги на населението. В цеховете на предприятието всеки може да поправи своя мотор, велосипед, радиоапарат, часовник, пишуща машина, може да получи качествени дърводелски и метални услуги. Клиентите „намират" при нас изгубените си ключове, поправяме разваляните им брави, поръчват гумени печати и инвентарни номера, необходими най-вече за учреждения и предприятия. Освен това промкомбинат „Електрометал" извършва печатарски услуги, златарското ателие изработва по желание на многобройните си клиенти различни сребърни и златни накити и украшения. Винаги прибягват до нашата помощ, когато трябва да се направи водопроводен канал, ремонт на кантари и други.

Промкомбинат „Електрометал" е такова предприятие от местната промишленост, което извършва различни по вид и естество услуги, задоволяващи нуждите на гражданите. За разширяването на тази дейност през тази година в предприятието се извършват вече и ремонти на електромери — нова дейност за промкомбината. Предприятието разполага с единствената в окръга високочестотна електронна пещ за леене на стомана, което спомага да се изпълняват най-разнообразни поръчки на предприятия и клиенти от окръга.

Административното ръководство на предприятието по инициатива на партийната организация и проф комитета нито за миг не е преставало да мисли как трябва да се разширят и подобрят услугите на населението. На много заседания този въпрос е стоял като един от най-важните в нашата ежедневна трудова дейност. В общи линии тенекджийските, металообработващите, електрозаварочните, водопроводните и електронагревателните услуги са в състояние да задоволяват нуждите на клиентите. Все още обаче сме зле с доставянето на необходимите материали за поправки, което пречи за навременното извършване на услугите.

Едва ли има човек в предприятието, който да не е загрижен от въпроса за разширяване мрежата за услуги на населението. От миналата година селата на окръга редовно се посещават от автосервизна работилница, с която пътуват специалисти-техници за поправяне на радиоапарати, часовници и електроуреди. Подвижната работилница е оборудвана с всички необходими инструменти за извършване на качествени поправки. Отскоро предприятието взе решение да извършва услуги на клиентите си направо по домовете.

Срещаме ли някакви трудности? Да. Такива има и то немалко. На първо място трябва да посочим, че все още квалификацията на известен брой наши работници е недостатъчна, което се отразява на качеството на услугите. Не са подходящи помещенията за извършване на услуги в цеховете за електродомакински услуги, водопроводни, фина механика и други. Въпреки че имаме добре обзаведена автосервизна работилница за поправки на радиоапарати, часовници и електронагревателни уреди, тя много често отива в окръга и се връща, без да е извършила нито една поправка. Вина за това имат общинските съвети, които в повечето случаи позволяват на неквалифицирани пощенски служители, а често и киномеханици, да правят поправки, които ние после трябва отново да оправяме в нашите цехове в града.

Промкомбинат „Електрометал" се старае да подобрява колкото се може повече услугите на населението в окръга. За тази цел в предприятието е изградена комисия, която редовно следи как се изпълнява 23-то Постановление на Министерския съвет и решението на сесията на ОНС от 31 март 1965 година. Колективът на предприятието се нареди на първо място по изпълнение на плана за първото тримесечие на тази година. Сега са набелязани редица организационни мерки, които след осъществяването им, ще ни помогнат още повече да подобрим и разширим услугите на населението от града и окръга и да рапортуваме с чест за Деветия конгрес на БКП, че сме изпълнили поетите обещания.

Трето пръскане на лозята

ОТ 2 208 дка лозя в ТКЗС — Сребърна, 1 551 дка са на плод. Сега пръчките са отрупани с реси, което предполага едно голямо изобилие.

За да предпазят лозаралите от мана, ръководителите и специалистите от кооператива полагат много грижи за организиране навременното пръскане на лозята. То се извършва от шест „Болгара" с прикрепените към тях пръскачки.

Всички звена завършиха второто и започнаха третото пръскане на лозята.

Ст. ПЕТРОВА

ПОХОД В ЧЕСТ НА КОНГРЕСА НА ПАРТИЯТА

АСФАЛТОВИЯТ път се провира между кичести дървета, като ту криволичи, ту се изпъва. В слънчевия ден на 1 юни по него с умерена скорост се движи колона от мотори и леки коли, тръгна ли от село Средище по стъпките на добруджанските революционери. В организирането на този поход взеха участие общинските комитети на Партията, Отечествения фронт, Комсомола, ДОСО и управителният съвет на ТКЗС в селото. За изпълнение на това мероприятие в чест на Деветия конгрес на Партията се отзоваха 150 мотористи и 8 шофьори на леки коли.

Пред паметника на Димитър Дончев шумът на мотори и коли заглъхна. Хората отдадоха почит на падналите за свободата герои. Спомени за Димитър Дончев разказа др. Колю Лалев.

В Силистра групата пристигна в 9 часа сутринта. Пред Паметника на добруджанските революционери в града се състоя малко тържество. Тук за живота и дейността на Дочо Михайлов говори учителят Петър Хърватев. С едноминутно мълчание, на колене, бе почетена паметта на падналите герои. А поднесените свежи цветя говореха за признателността на народа.

В 10,30 часа по обляния със слънце път колоната тръгна по посока на село Иширково. Недалеч от селото е паметникът на съветските летци, загинали през 1943 година. Безмълвно белият парашут посрещна походниците. Две момичета поднесоха венец пред паметника на героите, а мислите на всички говореха: „Ще помним подвига ви, вечно ще го помним".

Пътят по-нататък води през бунни ниви, овощни градини, по красивата добруджанска земя, през обновени и красиви села. Малките препятствия се преодоляват бързо, хората не чувствуват умора.

В село Йорданово, пред могилата на загиналите в бой с врага, бяха поднесени цветя.

Близо до Тутракан, всред красива местност, групата спря за почивка. На общата трапеза хората подкрепиха силите си. Направиха малък преглед на моторите, на колите и отново в началото на колоната се развя българското знаме. Отново тръгнаха на път. Целта беше да се стигне до село Дунавец, където недалеч от него се намира паметникът на войводата Панаиот Хитов. Издигнат на невисок хълм, паметникът се показа бял, огрян от слънцето. Тук на 28 април 1867 година е минала малката чета на Панайот Хитов, със знаменосец Васил Левски. Това е първото бойно кръщение на Апостола на свободата.

След поднасяне на венец, групата тръгна обратно за село Средище.

Мото-походът завърши със заря в селото. Доклад за падналите за свобода прочете др. Русан Христов. Тържеството завърши с кратка литературна програма. Рецитирани бяха стихове на Ботев.

Накрая др. Стефан Иванов — секретар на общинския комитет на Партията в село Средище, благодари на участниците в похода.

Радка СТЕФАНОВА

Награда за упоритостта

Упорити и трудолюбиви са кооператорите от бригадата на Фехми Бозаджиев от с. Яребична. Нито дъждовете, нито студовете не им попречиха да засеят и окопаят пролетните култури навреме. В продължение на много дни по 320 човека от осемте звена редовно излизаха на работа на полето. Благодарение на упоритите си и постоянен труд те се наредиха на първо място в ТКЗС — Черноклен.

Бригадата на Бозаджиев окопа захарното цвекло на площ от 330 дка три пъти. Отдавна в нейното завърши първата копан на тютюна, а една част от него окопа и втори път. Два пъти окопа слънчогледа на площ от 1 400 дка и един път фасула на площ от 600 дка. Добре обработените пролетници се развиват много добре.

След като завършиха с окопаването на ранните и среднорани пролетници, кооператорите започнаха окопаването на царевицата. А тя е много, заема площ от 1 800 дка. Но за няколко дни те изпълниха и тази задача. Техни помощници в нейното изпълнение бяха трактористите Мюмюн Расимов и Ахмед Ахмедов. Едновременно с култивирането на междуредията те наторяваха посева с по 10 кг на декар амониева селитра.

И в окопаването на царевицата бригадата се нареди на първо място в стопанството и й беше връчено знамето на „Бригада първенец". Най-добре се справиха с изпълнението на тази задача кооператорите от звената на Исмаил Хасанов, Мюмюн Халимов и Мюмюн Кямилов.

Хикмет ШАНОВ

С много старание трактористът Ахмед Ибрахимов от филиала „Ножарево" на ДЗС „Янко Забунов" окопава поверения му слънчоглед. Така той го запази от плевелите и му осигури условия за добро развитие.

13 — 22 ЮНИ 1966 ГОДИНА

Декада на узбекската култура

В съгласие с плана за сътрудничество между Общонародния комитет за българо-съветска дружба, Съюза на съветските дружества за дружба и културни връзки с чужбина и Дружеството за съветско-българска дружба у нас ще се проведе Декада на узбекската култура от 13 до 22 юни т. г. Нейната цел е по-широко да се запознаят българските трудещи се с постиженията на Узбекската ССР в областта на културата и изкуството.

В нашия окръг Декадата ще се проведе под ръководството на Окръжния комитет на БКП от ОК на българо-съветската дружба и други масово-политически организации и културни институти. Откриването й ще стане от 13 до 15 юни, като в Силистра, Тутракан, Дулово и други населени пунктове ще се проведат събрания, на които ще се изнесат доклади за успехите на узбекската култура и за постиженията на съветската република по пътя към комунизма. Ще бъдат организирани също така вечери на узбекската култура по училища и предприятия с литературни програми, беседи, филми и т. н. Ще се уредят фотоизложби и витрини, кътове и табла.

Декадата на узбекската култура ще се превърне в нова манифестация на дружбата между България и съветските народи.

Георги АНТОНОВ

ВМЕСТО ДА НАМАЛЯВАТ, ЗАГУБИТЕ РАСТАТ

ВЪПРОСЪТ за превръщането на говедовъдството в доходен отрасъл е един от важните въпроси, към които е насочено вниманието на селскостопанските ръководители и специалисти от окръга през тази година. На него бе ще посветено и специално съвещание, организирано от ОК на Партията и ОНС през месец април. На съвещанието се разгледа по най-подробно причините, които пречат на говедовъдството да бъде рентабилен отрасъл, и се набелязаха конкретни мерки за тяхното премахване. Пред общинските партийни комитети се постави задачата след като, съвместно с управителните съвети на стопанствата, анализират работата в тази насока и набележат съответни мероприятия, да извършат широка разяснителна работа сред животновъдите по този въпрос, за да може неговото изпълнение да придобие широк обществен характер.

Въпреки че от провеждането на съвещанието минаха повече от два месеца, в ТКЗС — Ситово не е направено почти нищо в тази насока. Определено може да се каже, че работата за превръщане то на говедовъдството в рентабилен отрасъл тук

НЕ Е ПРИДОБИЛА ОБЩЕСТВЕН ХАРАКТЕР

Общинският партиен комитет не се е занимавал с този въпрос, не е набелязал никакви конкретни мерки, които действително да доведат до повдигането на животинската продукция, а се е задоволил само с общи решения, от насящи се до цялото животновъдство.

Управителният съвет на кооператива, от своя страна, се е занимал само със състоянието на пленната работа и е набелязал известни решения за нейното подобрение.

Освен това, нито партийният комитет, нито ръководството на кооператива не е поставило въпроса за рентабилността на говедовъдството за разглеждане от животновъдните колективи и от партийните организации в този отрасъл. За формално отношение в тази насока говори и фактът, че с то зи въпрос не са запознати дори и ръководните кадри. Секретарят на партийната организация при животновъдството в Ситово д-р Иван Панайотов, както и завеждащ фермите — в Ситово Деспа Драганова и в Искра Тодор Стоянов, не знаят за задачите, поставени на окръжното съвещание, и естествено не правят нищо за тяхното изпълнение.

При това положение не е чудно, че в говедовъдството на ТКЗС — Ситово

СЪЩЕСТВУВАТ ЗНАЧИТЕЛНИ СЛАБОСТИ

Планът за общата продукция от този отрасъл не е изпълнен през първото четиримесечие с 2 250 лв., което идва главно от получения в по-малко прираст от телетата. Вярно е, че планът за млякото е преизпълнен, но това не може да компенсира загубата на необходимия прираст. Освен това е допуснат голям преразход на фураж. Материалните разходи са надвишени с 21 000 лв. При това положение не се осигурява получаването на чиста продукция от говедовъдството.

Големите преразходи се дължат от една страна на недоброто качество на фуражите, които бяха съхранени миналата година. Те не се използуваха разумно. Голяма част от тях се даваха в необработен вид, а някои животновъди дори ги разхищаваха най-безотговорно. Вина за всичко това имат специалистите и завеждащ фермите, които не осъществиха добър контрол при храненето на животните през зимните месеци.

Една от причините за получаването на тези лоши реаултати е

ЛИПСАТА НА ДОСТАТЪЧНО МАТЕРИАЛНИ СТИМУЛИ

Животновъдите получават основното си възнаграждение въз основа на изпълнението на плана за общата продукция. Ако преизпълнят плана за чистия доход, получават до 40 на сто от преизпълнението, но не повече от 30 на сто от основното им възнаграждение. А ако не изпълнят плана за чистия доход, се санкционират с неизпълнението, но не повече от 5 на сто. Разбира се, по-големи биха били материалните стимули, ако основното заплащане на животновъдите беше обвързано с чистата продукция.

В стопанството е организирано периодическо разглеждане изпълнението на план-сметките във фермите. Обаче то става формално и не играе някаква особена роля за подобряване на работата. На него само се констатира какво е състоянието с изпълнението на плана за общата продукция, за разходите и за чистата продукция. Въпреки че се констатират някои пропуски в работата — неизпълнение на плана за общата и чистата продукция, по-големи материални разходи, лоши грижи за животните и др., не се набелязват никакви мерки за тяхното премахване. Ръководителите на животновъдството считат, че единственият начин да се повдигне продукцията е използуването на зелената храна през летните месеци. Освен това общинският партиен комитет и ръководството на стопанството не използуват достатъчно добре такъв важен лост за увеличение на продукцията, какъвто е съревнованието. В стопанството то се отчита само на 1 май, 18 юни и 9 септември. Тогава първенците се награждават. А би могло съревнованието да се отчита за по-кратки периоди от време — примерно всяка седмица или на десет дни и на спечелилите първите места да се дават макар и малки парични награди, както и да им се връчват преходни червени знамена. Не се разгръща също така и движението за комунистически труд между животновъдните колективи, въпреки че в стопанството съществуват благоприятни условия за това.

Близо половината от годината премина, а не съществуват още никакви изгледи за намаляване на загубите от говедовъдството. За да не бъдат изправени ръководството на стопанството и общинският партиен комитет пред още по-големи изненади, трябва незабавно да се обсъди съществуващото положение и се набележат съвсем конкретни мерки за подобряване на работата. Да се вижда от тяхното приложение какъв икономически ефект би се получил. Общинският партиен комитет да запознае всички животновъди със същността на въпроса, да организира съревнованието между тях, за да станат те активни борци за доходно говедовъдство.

Колю ВЪРБЕВ
Емил ПРАХОВ

БРИГАДИРСКОТО ЗНАМЕ ЩЕ СЕ ВЕЕ ОТНОВО!

СРЕДНОШКОЛСКАТА младежка бригада в Ситово, която то бе изградена и работи в помощ на ТКЗС през лятото на 1965 г., остави хубави впечатления у кооператорите на петтях села от района на общината — Слатина, Ситово, Искра, Нова Попина и Поляна. Не само със съзнателното си отношение към труда в стопанството и с доброто си държане и поведение се проявиха ситовските средношколци. Когато минаваха по улиците сутрин и вечер строени, техните бойки бригадирски песни и революционни маршове караха селяните да се спират и да им завиждат на младостта и силата, които бликаха от сърцата им. По загорелите, помургавели, но бодри и усмихнати лица на средношколците се четеше задоволство от свършеното през деня.

Ветрани от тях крачеше командирът им, учителката Мария Кърова, унесена в звънките гласове на своите 70 момчета и момичета.

Щом се върнаха в лагера, за какъвто им служеше ученическото общежитие, средношколците най-напред се измиваха. Това ги освежаваше. След това вечеряха и започваха да провеждат различни културно-масови и масово-политически мероприятия — спортуваха, четяха книги, слушаха политически информации по международното положение. Спортът укрепваше здравето им. От прочетеното в книгите в душите им се възраждаха славните дни на бригадирското движение у нас през първите години от създаването му. Те си спомняха за Хаинбоаз, Перник — Волуяк, Димитровград, Самуил — Силистра; за бригадирските огньове и бригадирското знаме, развявано над десетки лагери. И току някои въздишаха, вживяли се в трудностите, които са изпитали бригадирите тогава, когато още и техника липсваше до статъчно и повечето от работата се вършеше на ръка.

Заговорваха познати чувства у тях. Създаваше се настроение за веселие и радост.

Не им се спеше вечер — мечтите гонеха сън. Но вътрешният ред в бригадата изискваше дисциплина и те се подчиняваха. Загасяха лампите. Утихваше лагерът. Само знамето на портала като птица пърполеше и стъпките на часовоя отекваха под звездното небе на лятната нощ.

Така ли е било някога, преди двадесет години? Безспорно! Уставът на бригадирското движение е един, той не се е променил. Променят се само обектите, хората.

Тази година се навършват двадесет години от създаването на бригадирското движение у нас. Двадесет години за историята са нищо. Спомените са живи за участниците в това движение, опитът е познат за сегашното младо поколение. То ще продължи традицията, завещана ни от покойния Георги Димитров.

В Ситово и това лято ще работи средношколска бригада от 70 средношколци. Тя ще помага на ТКЗС в силажирането, извличането и съхраняването на слámата, в брането на плодове и зеленчуци от кооперативните градини. Такава е оценката на партийното и комсомолското ръководства: има какво да се прави. Ползата от изграждането на средношколска младежка бригада е двойна — ще бъдат облекчени бригадите и звената на ТКЗС в някои видове полска работа, а средношколците ще бъдат през цялото лято заедно.

Щабът на бригадата вече е обсъден от тези две ръководства. За негови членове ще бъдат привлечени повече учители и общественици, което не е без значение. Те ще бъдат в състояние да организират правилно както производствената, така и обществено-политическата и културно-масовата работа в бригадата. Ще успеят ли да оглавят те многостранната дейност на този сложен млад организъм, да предвидят и осмислят всичките прояви на вълнуващите се от всичко младежи и девойки средношколци, да ги превърнат в една полза на изява на трудово напрежение и обществено-политическо възпитание? Несъмнено, това ще стане, защото общинският комитет на ДКМС в Ситово със секретар Костадин Димитров и бригадирският щаб към комитета доста отдавна разработиха и приеха подробен план за подготовката и работата на средношколската младежка бригада и действуват по него.

На 5 юли е предвидено бригадата да започне работа в участъка на комплексната бригада на Васил Кыров. На нея ще оказват помощ тази година средношколците. Ще окопават царевица, ще силажират. В песните им отново ще звучат имената на Георги Димитров и родната БКП. В спомените им отново ще има лагер и огньове, звездно небе и тихи вечери. Шастлив път към успеха, млади другари!

Димитър НИКОЛОВ

БЛАГОУСТРОЯВАНЕТО — ВАЖНА ЗАДАЧА

ПРИЯТНО е да посети човек селата Сребърна и Ветрен. Той се наслаждава не само на красивото им разположение край Сребърското езеро и Дунав. Особено Сребърна прави хубаво впечатление с асфалтираната главна улица и шосировката на други улици, посадените дръвчета край тях, масивния читалищен дом, кооперативния дом, търговската сграда ...

Но хората не спират дотук. Те постоянно работят за благоустрояването на селата. Хубави мероприятия е набелязал в това отношение общинският народен съвет и за тази година. И те се изпълняват главно със средствата от самооблагането и доброволния труд на населението.

Един от обектите в Сребърна, на който се работи през тази година, е направата на 260 метра красива железобетонна ограда около Паметника на падналите в борбата против фашизма и капитализма. Стойността на обекта е 3 000 лева. Теренът за тази цел е вече разчистен. С доброволен труд сребърци събориха съществуващите досега там две сгради. Набавено е и необходимото желязо. Сега работата се забавя поради липса на достатъчно строителни работници. Наближава жътва, трябва да се прибира зърното. А е необходима площадка. Затова и общинският народен съвет, и общинският партиен комитет са на мнение, че направата на площадката за зърно е за момента по-неотложна. След 15 юни, когато тя бъде готова, отново строителните работници ще отидат на обектите по благоустрояването.

В Сребърна са пред завършване също така здравният дом и новата баня. Впрочем в здравния дом вече са настанени медицинските работници. Той разполага с амбулатория, зъболекарски кабинет, а на втория етаж е родилният дом. И край двете сгради обаче няма още попивни кладенци и септични ями. При такова положение не може да се ползва в тях водата. В момента група строители от ТКЗС, с отговорник Стоян Николов, почти привършват каменната задария на кладенеца за здравния дом. Към 28 май оставаха да се издигат още около пет метра. След това ще бъде довършена и септичната яма, която е вече изкопана.

По-особено е положението с изграждането на попивния кладенец и септичната яма на банята. По договор това трябвало да се извърши от работниците при Стройрайон — Силистра. Но Окръжна санепидстанция забранява строежа, защото имало опасност от замърсяване на питейната вода в селото. Строителната организация автоматически се отказва от довършването на обекта. По-късно обаче се разбира, че построяването на кладенеца и септичната яма е възможно при определени условия, ако отпадъчните води се дезинфекцират. Въпреки това строителната организация не започва отново работа. Общинският народен съвет пък не може да използува средствата за тази цел, защото са преведени на Стройрайона. А и обектът не е включен в тазгодишния план на съвета по благоустрояването. Налага се сребърските ръководители да вземат допълнителни мерки, защото банята все едно трябва да се пусне в експлоатация.

Важен обект в селото е също така изграждането на шосе до стопанския двор. За целта през май т. г. камъните бяха извозени от кариерата „Каяджика" край Ситово и Сребърската кариера. В изпълнението на тази задача дадоха високосъзнателен труд шофьорът от ДАП — Силистра Георги Кудинов и групата кооператори с отговорник Александър Колев. Само за шест дни 280-те кубика камъни бяха извозени до обекта. Част от тях са очукани. Другата част ще бъдат направени на чакъл от населението преди жътва на доброволни начала. Целта е да се извърши тази работа преди лятната кампания, защото тогава хората трудно могат да се отделят от преките си производствени задачи в кооперативното стопанство.

През тази година ще започне строителството и на търговска сграда в с. Ветрен. От средствата по самооблагането се отделят за този строеж 5 000 лева. Те са вече преведени от съвета в Инвестиционна банка. Останалите средства ще бъдат от потребителната кооперация.

Във Ветрен обектът, където ще участвуват с доброволен труд кооператорите, е сградата на парка на стойност 7 300 лева. Тя ще бъде дълга 400 метра и ще бъде направена от кухи оградни блокчета. Арматурата за железните рамки на оградата е вече получена. За да се правят икономии, кооператорите сами ще си направят рамките. А подравняването на площадката за парка и засаждането на дръвчета и цветя ще бъде извършено изцяло с доброволния труд на населението.

Общо в двете села се отделят средства от самооблагането за благоустрояване на стойност 20 000 лева. А доброволният труд на населението ще възлезе на 5 650 трудодни, което се равнява на 8 450 лева. Хората участвуват с готовност в тези мероприятия, защото се благоустрояват селищата с всяка измината година, защото животът в тях става по-удобен. Сега от ръководителите в общината зависи дали работата ще бъде организирана така, че обектите да бъдат завършени в предвидените срокове.

Димо ВАСИЛЕВ

Благодаря им от сърце!

ПРЕДИ известно време заболях от остеопороза. Тази коварна болест ме измъчи много, прикова ме на легло и аз не можех да се движа. Наложи се да постъпя в Окръжната болница в Силистра. Тук след петмесечно лечение аз се почувствувах вече напълно способен да вървя, макар и с помощта на бастун. Големи грижи за лечението ми положиха д-р Лазаров и д-р Радев. С тяхна помощ и грижите на медицинските работници от цялото отделение аз сега съм здрав и отново съм сред хората от моя град. Не след дълго ще започна пак да работя.

Искам да изкажа сърдечната си благодарност на лекуващите ме лекари, както и на персонала от отделението за всичко онова, което сториха за мен, за да ме върнат отново сред другарите ми по работа.

Кирил ДОЙКОВ
служител в БНБ — Силистра

Петгодишният план за развитие на народното стопанство на СССР за 1966—1970 г. предвижда завършване строежът на 3-ия етап на Душанбинския текстилен комбинат в Таджикска ССР. След пускането в действие на този етап на комбината тук ще се произвеждат 110 милиона метра сатен, басма и др. платове.

НА СНИМКАТА: Новият тъкачен цех.

Събор на дружбата

НА 29 МАЙ в местността „Момчила" — Посев, се проведе голям събор на дружбата между турци и българи от района на село Средище. Той бе организиран от общинския партиен комитет в Средище и проведен в чест на Деветия конгрес на БКП. Присъствуваха много кооператорки, кооператори и гости от Силистра и Толбухин.

Доклад за постиженията на нашата страна в годините на народната власт и постиженията на турското население от съвета изнесе другарката Назмие Юмерова от Окръжния комитет на Партията — Силистра. За постиженията на кооператорите от района на съвета говори и секретарят на ОПК в Средище др. Стефан Иванов.

От името на Окръжния комитет на Отечествения фронт — Силистра приветствие поднесе другарката Зебуре Салиева.

След деловата част богата литературно-музикална програма изнесоха български и турски колективи, ученици от Средище.

Много и разнообразни бяха и физкултурните прояви този ден. В тях се проявиха много кооператори. Първенците бяха наградени. На първо място — бягане на 2 000 и на 100 м излезе Велико Нейков, на второ място Мустафа Сюлейманов.

С голям интерес следяха и борбите. В тях участвуваха 12 човека, като всички се бореха за първото място. Първенци в този спорт станаха Исманл Османкарагьоз, Ерол Зекериев, Ефраим Ежаров, Стоян Ангелов и други.

Радка АНАСТАСОВА

Ежедневието на комсомолката

НАВЕДЕНАТА над бюрото девойка вдигна глава и пое нахлуващия през прозореца свеж дунавски въздух, разтърка слепоочията си, за да освежи изморените си очи. Пред нея са натрупани не един, не два, а 150 картона. В тях има безброй цифри, които говорят за качеството и количеството на произведената от тъкачките продукция. Всички тези сведения минават през ръцете ѝ по три пъти. Та нали всяка работничка от смяната, когато дойде на работа, иска да види дали правилно е начислен метражът!

Сега комсомолката Керанка Славова е по-уверена в своята работа. Тя не поглежда вече така плахо, както в началото, когато при нея влезеше някоя тъкачка или майстор за справка. Тази весела и жизнерадостна девойка, израснала в работническо семейство, стана любимката на колектива на ДИП „Добруджа" — Силистра.

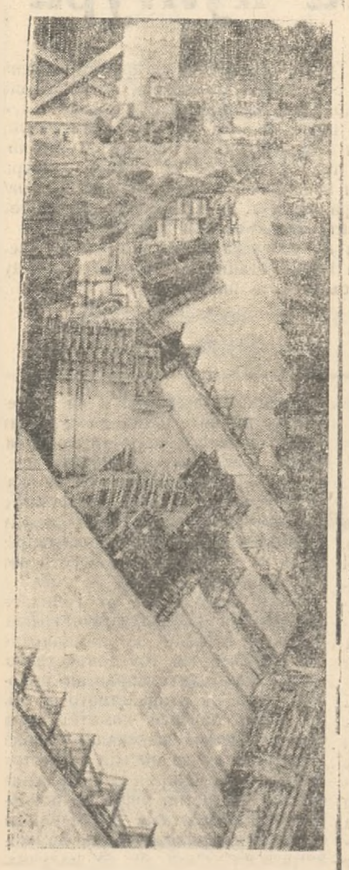
Преди една година Керанка завърши гимназия, взе дипломата си и започна работа в предприятието като изчислителка. Началото не беше леко. Тя не познаваше тъкачките, машините, което е от голямо значение, и често допускаше грешки в изчисленията. Но комсомолката не беше сама, помогнаха ѝ по-старите и опитни служители Мария Нейкова и Добри Павлов. Помогна ѝ веселият характер, чрез който тя се сближи с работничките и ги опозна. Затова сега Керанка знае коя работничка кои машини обслужва, и не греши. Нещо повече, ако работничката направи грешка в картона, тя веднага я открива.

Младата служителка води редовно тетрадка, на бригадите и смените, от която ежедневно секционните и сменните майстори следят за изпълнението на плана по качество и натура.

След работа девойката е пак сред колектива — ще тренира волейбол, ще иде на репетиция на художествената самодейност.

Петранка ДОДОВА

ИЗ ГЕРМАНСКАТА ДЕМОКРАТИЧНА РЕПУБЛИКА

130 000 куб м бетон са изляти в стената на язовир Райшенбах, на реката Фльоха, който ще побира 5 млн иона куб м вода.

Ученическата стачка в Силистра през 1932 година

ТЯ бе обявена за 7 октомври 1932 година. Подготовката за нея започна още през месец септември, непосредствено след откриването на учебната година. Преди това обстановката в частната българска гимназия бе обсъдена в комсомолските ядки и групи на младежката национал-революционна организация, а въпросът за стачката бе разгледан в партийната организация.

В четвъртък, 6 октомври, в одаите на хана бе свикан предварителното уточнение от комсомолското ръководство в гимназията стачен комитет. Редактирахме обръщение към учениците. Написахме плакат, на който се четеше: „Долу натрапените ни учители, искаме народни учители!". Стачният комитет изготви план за провеждането на стачката, определи оратора, поста вете и времето за обявяването ѝ. Бяха изготвени предварително и исканията ни към училищната дирекция и условията за прекратяването на стачката. Пред учениците с обръщение трябваше да излезе Димитър Калчев, неорганизиран младеж, заемащ неутрална позиция между прогресивната младеж, и отявлените младежи, привърженици на Лефтер Бояджиев и Железаров. След като уточнихме всички тези подробности, стачният комитет реши стачката да започне на 7 октомври в 8 часа — времето, когато започват учебните занятия.

На 7 октомври сутринта комсомолската организация беше на крак. Стачните постове завардиха всички входни места и отправиха учениците към училищния площад (днес баскетболното игрище при училище „Отец Паисий").

На площада десетина ученици, привърженици на Лефтер Бояджиев и Железаров, се отделиха от общата група и отидоха в клас. В тази акция участвуваха и учениците от долните класове, въпреки че за тях не беше задължително. Събраха се на площада около 240—250 души. Веднага определихме една комисия от 5 ученика, която отиде с исканията на стачния комитет при директора Железаров. Той отказа да ни изслуша, като ни заплаши, че ще ни изключат, ако не се приберем в клас. В отговор на това ние му казахме, че обявяваме стачка и излизайки вън от директорията, го заключихме. Върнахме се при събралите се ученици на площада, съобщихме им отговора на директора и с това обявихме стачката.

Пред учениците говори Димитър Калчев. След неговото слово, решихме да отидем, носейки плакатите, пред девическата гимназия да поискаме и ученичките да се солидаризират с нас. Минахме през днешната улица „Д-р Петър Вичев" и улица „Отец Паисий". Ученичките излязоха от клас. Прочетохме им обръщението на стачния комитет.

Така започна стачката. Същия ден стачният комитет излезе с едно обявление — апел към гражданите и родителите, в което обясняваше причините за обявяването на стачката и искането на учениците. Обявлението беше подписано от ученици.

В отговор на това, същия ден след обяд, учителския съвет бе свикан под председателството на Руси Стефанов, но нищо не се реши в полза на учениците. Обезпокоено от създалото се положение, дъй-нареченото законно настоятелство излезе с позив по тези събития, в който хулеше учениците и техните подбудители. По-късно комсомолската организация излезе с друго обръщение от името на стачния комитет до родителите, гражданите и учениците, в което разобличи котерийните борби на буржоазията в нас и направи апел за солидаризиране на гражданството със стачниците. Редактирането на този апел стана под прякото ръководството на партийната организация.

В тия дни, между 7 октомври и началото на месец ноември 1932 г., комсомолската организация в града, с помощта на Партията, можа да вдигне на крак цялото население в окръга. В този период от време бяха разобличени като недеристи и агенти на българската буржоазна власт членовете на натрапеното настоятелство, а Комсомолът стана всепризнат популярен защитник на младежите. Получи популярност сред българското население и другите националности лозунгът за училища на матерен език, финансирани от румънската държава. Партийната организация свика публични събрания с родителите и граждани, на които открито бяха разобличени ръководствата на оглавяваните от реакционните елементи групировки в Българското културно общество.

На 19 октомври 1932 г. учителският съвет избра анкетна комисия, която да установи отговорните за стачката. На 24 октомври с протокол № 6, без да съобщи това на гражданството, той взе решение да изключи 30 ученика от 253 редовно записани. Това решение учителският съвет не направи публично достояние. Напротив, към края на месец октомври привидно се съгласи с исканията на стачния комитет и прибра учениците на редовни занятия, като обеща пред него, че ще уволни натрапените учители. При тези условия учениците се завърнаха в училище и занятията започнаха.

Натрапените учители бяха отстранени временно и учениците се успокоиха. След седмица обаче отново се яви в училището учителят Стоян Атанасов. Един ден, при урочни занятия в III прогимназиален клас, той посяга да удари ученик от с. Кутловица. Ученикът се разплаква. Чуват го учениците и от другите класове. Вдига се на крак стачният комитет и извежда от клас Стоян Атанасов. Най-позорно го изгонва от училище. Като по сигнал стачката отново избухна на 9 ноември 1932 година. Този път тя обхвана горните класове, където съществуваше комсомолска организация. В отговор на това учителският съвет обяви публично решението си от 24 октомври за изключването на 30-те ученика. Въпреки заплахите, стачката продължи докрая на месец ноември, когато Министерството на просветата в Румъния излезе с ново решение и намали наказанието на учениците. Под неговото въздействие по-колебливите ученици се завърнаха в училище, а друга част минаха в румънската гимназия. За прибирането на учениците учителският съвет на българската частна гимназия и настоятелството на Българското културно общество си послужиха и с полицията, която арестува някои ученици.

Стачката трая близо два месеца. Напълно тя не успя в исканията си пред ръководството на частната гимназия, но тя бе школа за Партията, за комсомолската и национал-революционната младежка организации. С нея бе разобличена местната буржоазия, влиянието на ведеристката организация като агентура на румънската и българската буржоазни държави. Затова както по време на стачката, така и по-късно в нас организацията на ВДРО не можа да пусне дълбоки корени и беше лишена от всякаква обществена база.

Димо ЧОКОЕВ

Предконгресна проява

В ЧЕСТ на IX конгрес на БКП в село Голеш се проведе преглед на художествената самодейност. Взеха участие колективи от целия съвет. В продължение на няколко часа един след друг на сцената излизаха колектив след колектив, изпълнител след изпълнител. Всички се бяха готвили усърдно и старателно и излизаха пред зрителите с амбиция да се представят най-добре.

Публиката аплодира добрите изпълнители. Разбира се, последно имаше думата журито. То удостои с награди вокалната група при основното училище в Голеш, естрадно-сатиричния състав при читалището, естрадната група на малцинствата при III комсомолско дружество — всички от Голеш. От индивидуалните изпълнители награди получиха Васил Георгиев (Голеш) и Кольо Георгиев (Доброруджанка).

Симеон КОЛЕВ
(наш кореспондент)

КОЛЕКТИВ ЗА ПРИМЕР

ЖЕНИТЕ от Силистра знаят добре къде се намира това шивашко ателие на кооперация „Дунав" — по улица „Димитър Благоев". Осем работнички тук се стремят да задоволят вкусовете и на най-претенциозните си клиентки, да ги облекат в хубави рокли не само за празнични, но и за делнични дни.

Осем работнички. Бригада за комунистически труд, носеща името на Никола Йонков Вапцаров, с ръководителка Иванка Тодорова. Това звание бригадата получи миналата година в чест на Първи май. То беше радост, беше един напиращ в гърдите възторг и задоволство от оценката на техния труд... Тогава шивачките от този отдел се наредиха на едно от първите места в кооперацията. И сякаш като че ли им пораснаха крила. Започнаха да се стараят още повече. Ръцете се къпеха във вълните на надиплените, разноцветни платове, преценяваха какъв модел ще бъде по-подходящ за всяка клиентка. Поръчките се изпълняваха редовно, без закъснение, без рекламации.

Ентусиазирани от постигнатото в труда си, работничките от бригадата приеха да работят по законите на работническата чест. Това стана при много тържествени обстоятелства. Бригадата посети гроба на Иван Стайков. Там се казаха много хубави думи за добруджанския революционер и, някак си съвсем непринудено, всички се задължиха да си помагат една на друга, за да може бригадата да оправдае заслужено полученото високо звание бригада за комунистически труд. Две от комсомолките в колектива, с помощта на по-квалифицираните работнички, бързо догониха другарките си и сега работят така добре, както и останалите.

Новата година свари колектива на шивашкия отдел сплотен и решен да надмине постиженията си от миналата година. Бригадата пое обещание да изпълни плана си по обем 103 на сто и трудовите норми 105 на сто. За четирите месеца работничките успяха да изпълнят плана си по обем 134 на сто, а трудовите си норми — 149 на сто. За това високо изпълнение имат дял всички и най-вече ръководителката на отдела Иванка Тодорова, която съумя да създаде добра организация на производството. Дамските рокли и манта, които се шият в това ателие на кооперация „Дунав", са винаги красиви, задоволяват клиентките и те постоянно търсят услугите на работничките от бригада „Н. Й. Вапцаров". За една година клонът се разрасна и все повече и повече жени започнаха да идват в него със свои поръчки.

Всеки член от бригадата проявява загриженост за увеличаване производителността на труда и преизпълнението на трудовите норми. Успоредно с производствената си работа бригадата живее задружен колективен живот и вън от ателието. Посещават заедно кино, театрални представления, четат колективно книги и ги обсъждат, заедно слушат политически информации и се срещат с приятели на своята бригада. Работничките от бригадата са в съревнование с други бригади за комунистически труд от кооперативната промишленост, носещи името на Вапцаров. Те редовно се срещат с производственици от други бригади за комунистически труд и обменят с тях положителния опит, натрупан в процеса на социалистическия труд.

Сплотен, задружен колектив, стремящ се винаги да създава красота за хората. И това е единствената му отплата за труда — да вижда красиво и добре облечени жени.

Задружен колектив, живеещ не с постигнатото, а с това, което трябва да се направи в бъдеще. Затова всички работнички единодушно решиха да посрещнат Деветия конгрес на БКП с предсрочно изпълнен план за десетмесечието. И ще изпълнят обещанието си, защото са единни в мислите и делата си.

Мариана КУТИНЧЕВА

ДВЕ ПИСМА И ЕДИН СЪРДЕЧЕН ОТГОВОР

ПРЕДИ известно време в ТПК „Метал — Силистра се получи писмо от Михайловград. Пишеха Лидия и Величка Ангелови, две слепи сестри, които молеха ръководството на кооперацията да им изпрати срещу заплащане една ръчна пералня „Спътник", тъй като в техния град не можели да намерт такава. „Много ви молим — пишеха двете сестри — да изпълните нашето желание, а ние веднага ще ви изпратим както сумата за пералнята, така и необходимите пари за таксуването по пощата. Ще ви бъдем благодарни, ако изпълните молбата ни, тъй като ръчната пералня е най-достъпна за нас. Надяваме се, че поне вашата кооперация ще ни създаде малко радост и облекчение в нашето ежедневие"... Пишете на адрес: Лидия и Величка Ангелови, улица „Родопи" 1, Михайловград".

Няма да коментираме какво са сторили другарите от кооперация „Метал" в Силистра. Ще си позволим само да цитираме изцяло второто писмо на слепите сестри, изпратено лично до председателя Иван Стойчев.

„Другарю председател, преди да започнем писмото си молим да ни извините, че се забавихме с отговора си, тъй като трябваше доста да чакаме момичето, което ни пише писмата през свободното си време.

Другарю председател, ние получихме пералнята, но щяхме да бъдем още по-доволни, ако ни бяхте позволили да си я платим, а вие ни я изпращате подарък. Когато получихме пратката от далечна Силистра, когато усетихме под пръстите си лъскавото кълбо на пералня-

та, ние се почувствувахме щастливи и от радост си поплакахме дори. Това беше важно събитие в нашия живот.

Другарите от вашето предприятие са първите, които хвърлиха сноп лъчи в тъмнината, която постоянно ни огражда. Сега сме доволни, че сами ще можем да си перем, защото преди това карахме все чужди хора да вършат това. Една жена ни показа как да си служим с пералнята и вече можем да си служим без чужда помощ с нея. „Спътник" е в отлично състояние и работи много добре.

Искаме да изразим горещата си благодарност на цялата кооперация и нейното ръководство, но чувствата ни са толкова големи в момента, че не могат да се опишат с думи. Сърдечно ви желаем радост, успехи в труда, здраве и дълголетие. Приемете хиляди благодарности и поздрави от двете слепи сестри Лидия и Величка Ангелови, както и от нашата приятелка Юлия Михайлова, която ви писа писмото. 26 април 1966 година, Михайловград".

Това са двете писма. Отговорът също се вижда. Но зад този отговор стоят горещите, отзивчиви сърца на работниците от ТПК „Метал", които стоплиха душите на тези изстрадали човешки същества, изгубили слънцето в мрака на своята слепота. Не остава нищо друго освен и ние да приветствуваме колектива от кооперацията за хуманния отговор, който са изпратили на сестрите.

Майстор на ранните зеленчуци

С КОЛКО много плод са отрупани ранните домати! Слънцето ги пронизва с топли лъчи и ги налива с розов сок. Много скоро кооператорките от звеното на Руси Кулев ще наберат първите щайги с узрели домати. Голяма ще бъде радостта на всички. Но звеноводът, този толкова скромен труженик, ще бъде най-щастлив...

... Беше края на януари. Бай Руси събра хората си. Подготвиха парниците и засяха първите семена. А после? Колко напрегнати дни и тревожни нощи! Звеноводът бдеше над зелените стебълца с болка и обич. Дали ще изтраят на студовете? Дали ще израснат свежи, закалени? Не пропускаше нито час хубаво време звеноводът. Много пъти новдигаха стъклените рамки, за да достигне до тях слънчевата ласка. Много пъти сменяха сламата на уплътнителните пътеки, за да ги запазят от ледения докосвания на северняка. И доматеният разсад се издигна здрав, закален. Започна да достига с листенцата си до стъклата на парниците, жадуваше за простор и светлина. Звеноводът не чака дълго. И макар че беше още твърде рано, той започна с хората си да изнася разсада на открито. От 17 до 23 април, само за седмица, четиридесет декара в градината „Горната балта" бяха засадени. Звеното преизпълни плана с 10 декара. Земята беше добре подготвена. Всеки декар бе наторен с по 60—70 кг суперфосфат. При разсаждането във всяка кипка хората слагаха по 1—1,5 килограма угнил оборски тор. Преди първата копан доматите отново бяха наторени с 20—25 кг амониева селитра на декар. Наскоро те ще получат по още толкова азотен тор. За втори път сега стеблата се пръскат с бордолезов разтвор. Неуморните зеленчукопроизводители ги колтучат. Връзват, поливат, когато има нужда. Колко много труд! Какво умение на звеновода да ръководи майсторски работата си. Затова и наградата ще бъде заслужена. Първите стотици килограми ще бъдат за вътрешния пазар и ще бъдат заплатени не помалко от 1 лев килограма.

На висока цена са продадени и повечето от тон кратавици, произведени от звеното на Руси Кулев. Първите чушлета в ТКЗС — Сребърна бяха набрани пак от неговите хора. Вече 50 кг от тях са продадени за вътрешния пазар по 3 лв. килограма.

— Преди години, в градината до лозята имахме оранжерия. Мене пратиха в Пловдивско да се науча как да произвеждам ранни кратавици. Няколко сезона работих в оранжерията, но така произведените зеленчуци са много скъпи. Затова се върнахме отново към отглеждането на тези култури в парници. И хубавото е там, че успяваме да откъснем първите плодове по същото време. Е, трудът ни не е малък. И майсторлъкът също. Следим през зимата всяка промяна на времето. Когато се застуди повече, слагаме на парниците по двойни рами и рогозки. Така предпазваме растенията от измръзване. Наторяваме ги изобилно. Поливаме, когато е необходимо. Плевим, окопаваме. И наградата ни е заслужена. Една част от плана за общата продукция за годината изпълняваме с ранните зеленчуци. И ние сме доволни, и хората от града са благодарни, че на пазара отрано има пресен зеленчук.

Дълго още звеноводът разказва за работата си. За професията си, която започнал още като юноша при румънските градинари. Макар вече и петдесетгодишен Руси Кулев работи със същото старание и с много по-голямо умение и майсторство, дошли с дългите години, пре карани край зеленчуковите лехи.

Стефанка СТАНЕВА

Радост за кооператорите от Косара

ОТ един месец насам в селото, че ще се открие нова фурна, която да снабдява населението с пресен хляб. Хората с нетърпение очакваха нейното откриване, и то най-много жените, защото им беше омръзнало да месят и пекат хляб по старому.

Радостният ден настъпи. Преди няколко дни кооператорите за пръв път получиха топъл, хубав хляб от новата фурна. Всеки бързаше да отчупи къшей и да възкликне: „Колко е вкусен!" Сега жените вече няма да бързат, след като се върнат от полето, да замесват и пекат до късно през нощта хляб, защото новата фурна е с капацитет да задоволи всички хора от селото. Майсторът-фурнаджия се спра вя добре с работата си, защото има дългогодишна практика.

За новата придобивка кооператорите от с. Косара изказват сърдечната си благодарност на общинския партиен комитет в с. Сокол, който се вслуша в тяхното искане и то бе задоволено в кратък срок.

Акиф ГАФУРОВ

ПРИБИРАТ ЛЮЦЕРНАТА

КООПЕРАТОРИТЕ от с. Светослав навреме окосиха люцерната. Трактористът Неделчо Димов извърши механизирано тази задача. Дъждовете обаче попречиха да се прибере люцерната в най-добър вид. Те влошиха до известна степен качества та ѝ. Въпреки това, хората от бригадата полагат много грижи и създадоха добра организация, за да съхранят ценния фураж. Те го събират и натрупват на куп в стопанския двор.

От общата площ 500 дка, 30 дка бяха окосени и балирани със сламопресоподбирачи.

Георги МАРИНОВ

Един от най-добрите ръководители на звено за комплексна механизация в ТКЗС — Малък Преславец е Антон Василев. Неговото звено първо завърши сеитбата на пролетниците.

Доходите можеха да бъдат по-големи

НАЛИЧИЕТО на поливни площи в ТКЗС — Нова Черна създава реална възможност за развитието на овощните насаждения. Ръководството на стопанството се е ориентирало правилно в това отношение. Само през миналата есен бяха засадени с ягоди още 270 дка земя. Сега в трите съставни села в района на стопанството кооператорите отглеждат общо 420 дка ягоди.

През пролетта ягодите бяха навреме наторени и окопани. Растенията се окичиха с изобилен цвят. Плодовете завързаха и бързо наедряха. Те изпревариха със своята зрелост звената на Величка Тодорова и Стефанка Ненчева, които не успяха да организират навременното залагане на сламата на 150 дка ягоди. Тук имат вина разбира се специалистите и ръководителите на стопанството, които трябваше да бъдат по-предвидливи и настойчиви. Сега обаче е късно и набраните от това място плодове са кални. Те се приемат трудно от „Булгарплод" и ако се приемат, се плащат на по-ниски цени.

В стопанството приключи обирането на първите плодове. От 20 май досега са набрани 26 тона ягоди. Втората и третата ръка ще бъдат още по-благодатни. По всичко личи, че планът, който предвижда по 600 кг плод от декар, ще бъде преизпълнен. Доходите от ягодите в ТКЗС — Нова Черна биха били още по-големи, ако работата около тяхното отглеждане би се ръководила по-добре.

Мария ТРИФОНОВА

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

БЕЗПЛОДИЕТО — ПРЕЧКА ЗА УВЕЛИЧАВАНЕ ДОХОДИТЕ ОТ ГОВЕДОВЪДСТВОТО

БЕЗПЛОДИЕТО по кравите е една от причините за по-слабите доходи от животновъдството в ТКЗС. Въпреки че през последните години то бе значително намалено, все още за някои стопанства то представлява бедствие и е една от основните причини говедовъдството да бъде губещ отрасъл. По данни от отчетите на ветеринарните служби в ТКЗС през изминалата година се вижда, че средният брой на яловите крави в окръга е бил около 1 450, което представлява 15 на сто от всички животни. Ако пресметнем и скритата яловост, която не се отразява в отчетните форми, посоченият брой се увеличава още повече и утежнява картината на безплодието. Само в кравефермата на село Прохлада от наличните в момента 36 ялови крави 7 са, отелени още през 1964 година, а 17 до края на месец юли 1965 година. Какво означава това? Само в едно село 24 крави не се лактират или имат намалена лактация в продължение на 20 месеца, не са дали предвидените телета за миналата година и няма да дадат такива и през тази година. Този случай цитираме не за това, че е единствен в окръга, а да подчертаем, че такива случаи има много, но не се вземат под внимание от специалистите и ръководителите на ТКЗС.

Сега картината на безплодието на кравите в окръга може да се охарактеризира със следните цифри: от 10 515 налични крави в ТКЗС 1 327 са ялови, което представлява 12,6 на сто. От наличните 992 юници като ялови се отчитат 118 или 12 на сто.

Висок процент на безплодие системно поддържат ТКЗС Добрица — 21,9 на сто, Секулово — 25,5 на сто, Окорш — 19,4 на сто, Сребърна — 17 на сто, Средище — 16,4 на сто, Паисиево — 17 на сто, Тутракан — 16 на сто, Малък Преславец — 19,1 на сто и други. Много е малък броят на стопанствата, където може да се смята, че яловостта по кравите е в рамките на нормалното — ТКЗС Алфатар — 8 на сто, Алеково — 8 на сто, Бабук — 5 на сто, Ширково — 9,5 на сто, Кайнарджа — 7,5 на сто, Главиница — 7,5 на сто. Останалите стопанства преминават границите на средното за окръга, а една част се приближават до него. Независимо от факта, че към края на месец февруари средният процент на яловост е показан 12,6 на сто, ние смятаме, че той не е реален. От къде вадим този извод? Броят на родените през годината телета не съответствува на процента на заплодени крави. Освен това не са малко стопанствата, които преди извършване на обследването имаха далеч по-нисък процент на безплодие. На следващия месец след проверката този процент се вдига много високо. Система е някои специалисти да укриват яловите крави, като ги причисляват към групите на скоро отелените или скоро осеменените.

Основната причина за високата яловост в нашия окръг е неправилното отношение на специалистите и ръководителите на стопанствата към изкуственото осеменяване. Трябва да кажем, че на много от тях това мероприятие е чуждо и те не се занимават с него. Рядко са стопанствата, където в края на месеца, главният зоотехник и главният ветеринарен лекар, заедно с техник-осеменителя, обсъждат резултатите от проверката на техниците, а на някои места и на бригадирите. Много естествено е какви резултати могат да се очакват от това. Лекарят не знае причините за яловостта и оттам как да постъпи за отстраняването им. Много председатели не знаят какво е състоянието на безплодието в повереното им стопанство и често пъти се изненадват, когато им се съобщи за това. Те не изискват от специалистите да бъдат информирани периодически за яловостта, а когато им се съобщи положението, не вземат енергични мерки за оправянето му.

Друга причина за високата яловост в окръга са слабостите, които се допускат в изкуственото осеменяване. Успешното и резултатно прилагане на изкуственото осеменяване зависи от много фактори. Един от най-важните е кадрите. От 36 техник-осеменители в окръга 20 са с първоначално и основно образование и 16 със средно, от които 11 със средно специално — ветеринарни и селскостопански техникуми. В някои стопанства техник-осеменители няма, а осеменяването се върши от прислужника на obета, както е в с. Зебил, или пък от пастира, както е в село Царевдол, или от вет. хигиенист, както е в с. Айдемир.

С преминаването на осеменителите на щат към ТКЗС вместо работата да се подобри, тя се влоши. Някои стопанства започнаха да сменят осеменителите често, да назначават на тази длъжност със всем неподходящи хора като в Тутракан, Голеш и други. Наред с това някои ръководители на стопанства считат, че осеменителите като хора с най-малка заетост трябва да бъдат бригадири по на няколко ферми и осеменяването да се извършва между другото, каквито примери има в Секулово, Белица и Окорш.

Друг съществен фактор са условията, при които се извършва изкуственото осеменяване. В болшинството от стопанствата пунктовете са в неподходящи помещения. За такива се използуват най-често предверията на оборите, които нямат врати и през които непрекъснато се движат каруци и животни, в резултат на което те са много замърсени. В други стопанства се използуват лечебните зали на лечебниците, които не изключват възможността за внасяне на инфекция. Обзавеждането на пунктовете с инструментариум е лошо. Липсват стерилизатори, или където има такива, са повредени и не работят.

На някои места грижите по транспорта и съхранението на семенната течност са недостатъчни. Не се осигуряват здрави термуси, а транспортирането на спермата се върши в ламаринени кутии, в които ледът се стопява бързо и по такъв начин се получава негоден за осеменяване материал. Всичко това се вижда от специалистите и ръководителите на стопанствата, без да им прави впечатление и да буди известна тревога и загриженост у тях.

Съществуват обаче и редица други слабости в работата на Осеменителната станция. Тя не винаги осигурява достатъчно качествена семенна течност. Обикновено през зимата и лятото, поради студа и горещините, полученият материал е с понижени биологически качества. За това говорят и случаите на масово повтаряне на осеменените крави през тези периоди. От друга страна много често, през зимните месеци, когато има обилни снеговалежи, транспортирането на семенна течност е парализирано, както беше и през януари тази зима. Почти през целия месец станцията не можа редовно да снабдява ТКЗС със семенна течност, а най-отдалечените стопанства като Белица, Окорш, Паисиево, Секулово, Тутракан, Нова Черна бяха снабдени едва 6 пъти при необходими 15 пъти.

Поставя се въпросът къде е мястото на ветеринарния лекар и зоотехника в борбата с безплодието? Каква е понастоящем тяхната системна работа и как е разпределена тя, какви взаимни мерки се вземат за ограничаването на яловостта? Открито можем да кажем, че такава връзка не съществува в почти никое стопанство, а всеки работи по своя линия. В някои стопанства работата по безплодието с предоставена изцяло на ветеринарния лекар, а в други на зоотехника. Похвала в това отношение заслужават ветеринарните лекари от Алфатар, Межден, Алеково, Белица и зоотехниците на Срацимир и Ширково. За тия специалисти мероприятието не е чуждо, не е кампанийно, а системна целенасочена задача, която са си поставили за разрешение. Резултатите при тях не са лоши. Особено добре е организирана борбата по безплодието в ТКЗС с. Алфатар с гл. лекар д-р Ст. Друмев. Създадена е идеална картотека на всяка крава в продължение на 2-3 години.

Като последна причина, оказваща влияние на безплодието по кравите, са заболяванията на половия апарат. Трябва да отбележим, че всеки изминат месец се забелязва увеличаване броя на кравите с такива заболявания. Това явление е тревожно и е сериозна спънка за заплождането им.

Големи загуби на говедовъдството носи и скритата яловост вследствие на удължения сервиз период над нормалния—75 дена от отелването до заплождането. Така от проверените стопанства ТКЗС с. Нова Черна за 1965 година има 34 872 ялови дни от говедовъдството, което се равнява на 110 крави, стояли 300 дни незаплодени, или на загуби от 41 000 лв. ТКЗС с. Ширково е допуснало 9 556 ялови дни, равняващи се на 32 крави, ялови за 300 дни, или загуба от 10 800 лв.

Следователно, успоредно с мерките за снижение безплодието под 8 на сто за окръга, трябва да се поведе борба и за намаляване загубите от скритата яловост, т. е. кравите да се заплождат до 75-тия ден от отелването им. Практически от всяка крава да се получава по 1 теле годишно.

Управление „Земеделие"

ЗЕЛЕНО ТОРЕНЕ — БЕЗ ВРЕМЕ!

ЗАСЯХА алековци 600 декара слънчоглед. Засяха го по предписанието на агротехниката. И семената поникнаха. Опънаха стеблата правн, като опънати синджири редове — за радост да ги гледаш! Радваха се кооператорите и предчувствуваха богата реколта. Те вече виждаха как слънчогледът избуява и разшумява едри ка то талерки листи, как разперва златни чадърчета и как налива тежко семе. Пресмятаха полевъдите надпланови високи добиви и като че ли усещаха как и кесиите им натежават повече.

Но... случи се непредвиденото. Една вечер в кръчмата се втурна развълнуван кооператор:

— Слънчогледът го няма! Изчезнал е хубавият ни слънчоглед! Сякаш земята го е погълнала...

Без да иска, човекът беше налучкал истината. Защото земята наистина беше погълнала безкрайни те слънчогледови редове. Как се беше случило това невероятно събитие?

Всеки ден, докато полевъди и механизатори пресмятаха берекета, на блока идваше главният агроном. Тревогата, свила гнездо в сърцето му, растеше, както растяха жълтите хармани на оманения слънчоглед. Късаше агрономът по сърналите листа, а в къщи (за кой ли вече път) разлистяше учебника по растениевъдство. Как е можал!?! Как беше забравил, че слънчоглед се сее на едно и също място едва след 4—5 години! А те бяха сяли от тази култура тук, само преди година. И манатата си каза думата!

Каза си думата и Управителният съвет на стопанството. Механизаторите навлязоха в блока, но не да окопават слънчогледа, а да го закопават. Земята погълна изпрасналите вече стебла и зачерня като през ранна пролет. Доплака му се на агронома Лазар, но една мъничка, плаха радост, се мъчеше да запърха в свитото му сърце. Та нали с разораването на слънчогледа се извърши един вид „наторяване“ на почвата? „Пролетно зелено наторяване“!

САС

Съкрушителен аргумент

НАВЛИЗАМЕ в сезона на селските сборове. Миналия понеделник — на Свети Дух — се състояха сборове в няколко села на окръга.

Старите хора казват, че е грехота на сбор да се работи. Младите не са казвали такова нещо, но мълчаливо се придържат към този принцип.

Знае се, че когато в едно село има сбор, там се събират гости (роднини и познати) от няколко обединени кооперативни стопанства и ДЗС-та. Та значи на този ден маса работна ръка бездейства. Впрочем, и на този ден ръцете вършат нещо — вдигат чаши, държат вилици и лъжици и прочие.

Как протича самият селски сбор няма да ви описвам, тъй като не се съмнявам, че всеки от вас е присъствувал на такова „мероприятие“, както го нарече веднъж бай Ламби, пазачът на тухларницата.

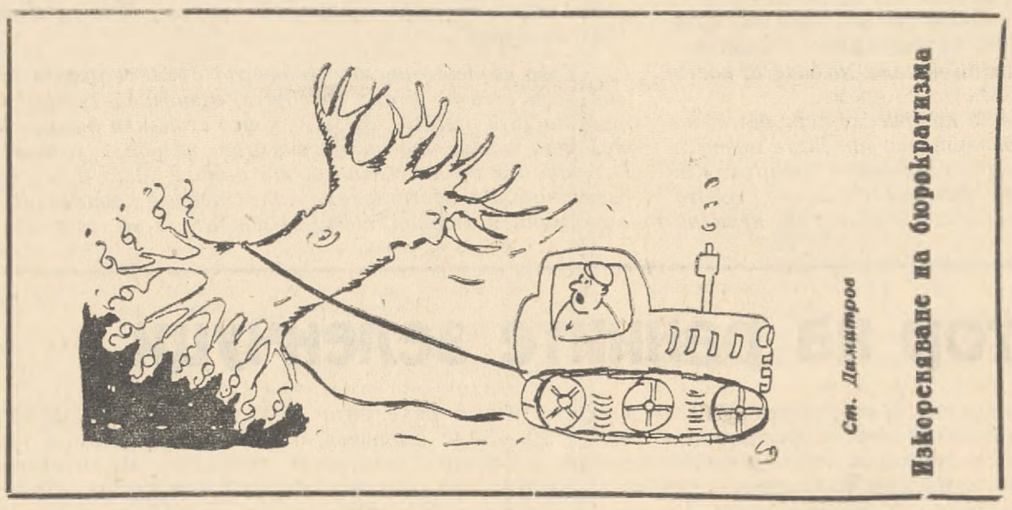
Тия дни и аз присъствувах на едно сборище. Приближих се до една пиеща, ядяща и пееща компания и викам:

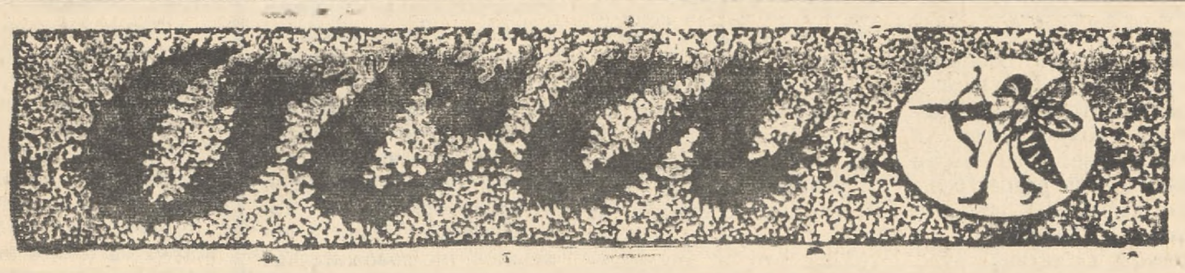
—Абе, другари, бива ли в делник да се гуляе така, с широко сърце? Ами кой ще разрежда царевицата, ами кой ще бере ягодите?... и така нататък изредих аз всичките належащи селскостопански мероприятия, които не търпят отлагане, пък било то и заради някой си Свети Дух.

—Абе, другарче, — обади се кебапчията, един як, червен нашенец, — я да ми оставиш клиентелата! Ти имаш ли си понятие от оборот, от вътрешна търговия и от стопанска политика? Не си ли ходил на кръжок.

Аргументът беше съкрушителен. Млъкнах. Онемях. И до днес не мога да прогворя. Затова започнах да пиша фейлетони.

СИМИЧ

ПИСМО

ОТ ПЕНСИОНЕРА АНГЕЛ МАРИНОВ, СЕЛО ПОЖАРЕВО

Другарчета от „Осата“,

Преди няколко седмици си купих от кооперативното стопанство едно агънце. Аз живея на края на селото. До моя двор се намира една кооперативна кошара, където овчарят Василчо си пладнува стадото. Нашата махала няма махленски овчар и моето агънце по цял ден блее на двора. Чу го Василчо и ми каза:

— Дядо Ангеле, много блее това агънце.

— Ами защо не го вземеш, дядото, в стадото си — да си прави компания с кооперативните овце?

И заживя моето агънце в стадото на Василча. Минаха се дор две седмици, отидох аз да си взема агънцето, за да го заколя за сбора, че щяха да ми дойдат гости. Но агънцето го нямаше. Бригадирът на овцефермата Трифон Тодоров го продал втори път.

— Абе, другарю бригадир, това е агънцето на дядо Ангел — казал му овчарят.

— Като е на дядо Ангел, каквото търси тук — отсякъл бригадирът.

Та значи на сбора гостих гости те си с боб.

РЕЗОЛЮЦИЯ НА „ОСАТА“:

1. Дядо Ангеле, не може и агнето да е цяло, и вълкът да е сит.

2. Другарю бригадир, за взета та от Вас крута мярка по отношение агънцето на дядо Ангел ще предложим да Ви поздравят с народната песен „Заблеяло ми агънце“. Ако евентуално тази плоча се е изтрила, ще изпълнят за Вас песента „Не блее вече агънце в Дядоангелови двори.“

Дребна работа

ПЛАНИНА човек е главният агроном на нашето ТКЗС. Висок, едър, дето се казва, ако се качи на кантар, ще го счупи! Пък и сякаш с името си се е родил — Шишков се казва. И нали е по титла „главен“, старае се да движи всичко по главните насоки, очите му не са привикнали да виждат дребните работи.

— А бе, Шишков, — попитал го онзи ден председателят, докато двамата били вред стопанския двор — защо не са поставили оригинални зъбни колела на скоростната кутия на комбайн № 14?

— Туй е дребна работа, другарю председател! — отговорил главният. — И тези ще свършат работа.

— Ами защо сглобяваше „Чепел“ 142 с износена водна помпа?

— Вярно, малко е поизносена, но... дребна работа, другарю председател, и така ще изкара през кампанията.

Но председателят упорито продължавал да се интересува и то не за какво да е — защо тук няма електромотор, а там има разхлопан съединител, защо две от редовите жътварки нямат гуми, защо не е съоръжена с инструменти и запасни части походната работилница и така нататък...

На главния агроном му се замаяла главата от тези дребни работи, нервите му не издържали и той кипнал. Обърнал гръб на председателя и с нервни крачки се запътил към работилницата да си изкара яда от монтьорите. Но не изминал и десетина метра, спънал се в нещо и се плъзнал на земята. Председателят се притекъл на помощ, подал му ръка и положил неимоверни усилия да го вдигне.

— Тюю, дявол да го вземе! — изругал главният. — В какво ли се препънах? — И се заоглеждал.

— Ей в туй дребното камъче, Шишков! — отговорил председателят и му го показал.

Бор. КОНСТАНТИНОВ

Чудото в Секулово

Една постройка проговаря. *Духове ли са се появили?* Скърцане из стаите. Западните агенции по печата проявяват интерес. Криминалистите са на крак. *Първите отговори.* Духът на уста Кольо Фичето. Вълнения сред врачките.

СЕКУЛОВО, 4 ЮНИ, СТА (СЕКУЛОВСКА ТЕЛЕГРАФ. НА АГЕНЦИЯ). Късно снощи едно страшно явление с необичайността си разбуди се куловчани. Намиращото се вече четвърта година в строеж ученическо общежитие проговори ло, вследствие на което спящи те там деца се разбягали. И най-мъдрите старци не могат да си обяснят добре станалото чудо, за подобно на което не са слушали и от бабите и дядовците си. Те си обясняват случката с поява на духове. Из незавършените стаи дъските скърцали като под тежки стъпки, някои от тухлите се размествали, а през прозорците вятърът издавал звук, подобен на свирене с уста на дебруджански ръченик.

Притичалите се хора успокоили учениците и те разказали следното: били настанени във все още незавършеното общежитие, където не могли нито да си готвят уроците, нито да си починат. Причина за това били влачещите се насам-натам строители, които хем нищо не могли да свършат четвърта година, хем смущавали творческите им извънкласни занимания. А тази нощ се случи ло вече казаното.

Към споменатото явление проявяват интерес западните телеграфни агенции. Някои от тях като „Съпди Мъпди пост“ и „Лай-Лай-Разлай телеграф“ изпратиха свои кореспонденти. Те взеха интервюта от старците и пристигналите криминалисти. И едните, и другите са на мнение, че уста Кольо Фичето е излязал от гроба си. Вероятно той не може да лежи спокоен там при съществуващото положение и нощем до първи петли доизкарва общежитието. Но понеже и деня и нощя децата страдат, местните знатни врачки са решили да повлияят на строителите, та дано с по-бързата си работа прокудят духа на неспокойния Уста.

В тайнствения случай се очаква намесата и на известни административно-ръководни органи, които ще доизяснят мистерията с общежитието. Чудото в Секулово в близки дни ще бъде разгадано и предполагаме, научно-наказателно обясне но.

Спецпрат на СТА

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ ДВАМА БАСНОПИСЦИ-ДУЛОВЧАНИ

Тодор ХАДЖИСТОЕВ:

СТРАХ

Попитали една свиня
защо се дърпа настрана
от тоя поход към наука
и светлина.
Свинята вдигнала се на боклука,
където си лежала,
и изгрухтяла:
—Защото ме е страх,
че стана ли колтурна много,
калта, в която досега живях,
ще порицая строго.
И може би — отде да зная —
ще пожелая
да заживея чисто и прилично,
а то не е практично...
Щом казала това свинята,
поела към едно познато
блато...

Михаил ПОПОВ:

КАК СЕ ПИШАТ БАСНИ

Най-после ми стана ясно
как се пишат басни:
измисляш две животни за заглавие
(например слон и дървеница),
избираш рими по-мъгляви
и всичко бъркаш във... паница.
Накрая сипваш две-три капки
поука мъдра в заключенке.
Готово! Всички свалят шапки
на твоето произведение.
И тъй — да почнем:
веднъж на един клон
се качил ... слон,
а долу с примряла душица
минала дървеница.
— Ех, чичко Слоне, чичко Слоне,
как се качи чак там?
Отвърна слона там, от трона:
— Качих се, щото съм голям!
— Бе то е хубаво да си голям,
че житейският път е труден,
но няма да ти бъде зян,
ако си мъничко я...умен.

Микрофейлетон

Срещнах ги на улицата. Попитах ги къде отиват.
— На събрание! — отговориха.
След половин час се връщаха.
—Свършихте ли събранието? — попитах.
— Не се състоя.
— Защо? Болшинство ли нямаше?
— Един-двама не присъствуваха.
— За един-двама събрание провали ли се, бе?
— Абе не се проваля, ама...
— Какво ама?
— Тия един-двама бяха докладчици.

ТРАС

ЕПИГРАМИ

СЛУЧАИ ОТ ПРАКТИКАТА

Овладя науката голяма
със ума на татко и на мама.

* * *

Според достоветe —
постоветe.

АБИТУРИЕНТКА

Тя е първа във класа
по ... тупирана коса.

* * *

В службата командва той парада.
Пред жена си на колене пада.

Димитър СТЕФАНОВ

СЪВЕТ ОТ ЖЕНА МИ

Не жигосвай с епиграми —
пращай мили телеграми!

Борислав КОНСТАНТИНОВ

Ст. Димитров

Вечерни новини

МИЛИ МИ, ГЕЦА,

С настоящето искам дето да те намеря в добро здраве и да ти кажа, че те остава м за някакво си време. Каза ми, че мога да стана космонавка като Терешкова. Сигурно веке си си рекнал: таа моя пуста Куна, пак нещо и щукна из главата—къде с това ми ти шкембе, в ракета ще се намъква. Ще се кача аз, ще се кача, па кога ти брумна над къщи, да не се чудиш. То разправяа, дето требало тренирофка за небето, а па язе веке си я имам. Толкоз годин вече живееме с тебе и се научих на всичко. Тъй де! На всичко съм готова и на всичко мога да издръшам. Има си надежда у мене. То кога се оженихме, ти само гледаше да ме попритиснеш нейде из кюшетата и от тогаз свикнах да бъда на тясно, а в ракетата, хортуват, било по-широко. Подире, издръшам и на самотата. По цял ден те нема дома и аз си кукувам над преждата. И с топлината съм свикнала край печката, кога ти готвя манджата. Като фръкна, требало да имам и физичиска закалкъ. Нъл ма знаш каква съм ти бабаджанка, и на туй издръшам, та око ми не мигва. И аз ще търпа, както е търпяла първата жена на Никола Маринов от „Гагарин“, кога онзи я трепал като говедо.

Тъй че, изтърпявам едно фръчане. А то коги се хфърчало имало нещо като безтегловност ли, как му думат там. И това го знам що е. Гледала съм го пред „Мискет“. От там вечер излизат едни леки-леки мъжлета, чак драго ми става кат ги гледам, как подхвърчкват със завъртени глави. Та и мойто ша е досущ тъй. Онзи ден съседът от „А. Кънчев“ 19—Иван Симеонов, Комита та, де, пак по този терк беше олекнал, ама не бил хептен безтегловен — питах же на му и тя горкана рекна, че юмруците му доста натежавали. От аструномията също отбирам. Из космосо хората се ориентирвали по звездите. Тя таз работа не е чак толкова трудна и ми мя за на нашата, силистренската. Асъл и ний тъй се ориентираме по малкото улични лампи из тъмните сокаци.

Геца, Геца, сал за едно освен за тебе ке ми е жал. В ракетата било тихо, а аз си обичам да ме стряскатия боримечковски клаксони на автобусите на ДАП. Хубаво ми беше, както си ходя по улицата и нещо току изреве зад гърба ми, та чак подскоча. Ама нема що, ще изтърпя и тази липса, па белким като се върна дома горняна неделя, всичко да си е у редо. Адреза ми го знаш: Космос, за жена ми. А иначе всичко убаво и те прегръщавам.

Твоя КУНА

О Б Я В И

ГНС—ТУТРАКАН търси техник, който да направи капаците на варелите за боклук, и един консултант, който да даде съвет къде да се поставят варелите. Засега някои от тях се намират пред входа на Ловно-рибарското дружество — улицата от автобусната агенция към пристанището.

ТКЗС — НОВА ЧЕРНА закупува на най-висока цена слама за ягодовата градина. „Поради липса на слама“ тази година ягодите се изкаляха и ДСП Булгарплод „Нектар“ отказва да ги приема, защото с калта си задръстват машината за преработка.

ТКЗС — СРЕДИЩЕ подарява свинете си, тъй като тази година се отчете много висока себестойност на свинското месо — 1,77 лв. килограма.

В замяна се приемат юрдечки, тъй като те помалко ядат.

Фейлетон

„РАБОТНИК“

ЕДНА сутрин бързах за работа. На ъгъла на кафе-сладкарницата чувам:

— Здрасти, къде си се разбързал?

Обърнах се и видях един мой приятел, който подпираше една колона.

—Здрасти! Какво си я подпрял, да не падне ли?

— Ами като нямам друга работа, поне да подпирам нещо.

Моят приятел е много здрав —Херкулес мармелад яде покрай него.

— Слушай, бе, по едно време търсеше работа, намери ли? — питам аз.

— Не съм. Кажи някоя работа, ако знаеш!

— Зная — в керамичната.

— А-а, там е много далеч. пък и работата е тежка.

— Тогава на друго място. В града се откри предприятие, което се грижи за културния отдих на гражданите.

— Тцъ, много тичане има там.

— Тогава ще ти кажа друга работа, но при условие, че на никого няма да казваш, защото ще се явят много мераклии. Работата не е тежка. Когато нашият футболен отбор е домакин, ще те пускат на мач безплатно. Ще сядаш сред най-върлите запалянковци. От тук нататък започва работата ги.

— Аз подходящ ли съм за тази работа? — прекъсна ме той.

— Като те гледа човек — силно момче си, но като зная, че имаш средно образование, май няма да те приемат.

— Защо, нали средностите се търсят?

— Но за тази работа хората без образование са по-подходящи.

— Казвай нататък, може да се съглася.

— След като седнеш, започваш да крещиш: „Хайде, наште! Напълнете им шушоните!“ Няма да гледаш мача, а съдиите. Свирне ли съдията на рушение на наш играч, веднага почваш: „Долу съдията? Кьорав ли си, бе кюндар? Ку ци си очила! Съдиите са подкупени!“ И още нещо, което може да измисли ръбестия ти мозък. Обади ли се някой от публиката, че нарушението е правилно, тегли му една нашенска. Но не се задоволявай само с това. Ако седи пред тебе, напълни му врата със семки, ритни го два-три пъти в глезените, бутни му едно коляно в гърба и ще видиш, че докрая на мача ще бъде солидарен с тебе. Свирне ли съдията в наша полза, не се притеснявай, че си го хулил преди малко, а започни да го хвалиш: „Браво, бе, ти си готен съдия, наш човек, голям съдия!“ И прочие подобни. Някой ще подхвърли: „Съдията е подкупен — сигурно са му дали пет бутилки кайсиева и два шарана“. Ти му отговори: „Не пет, а цяла щайга заслужава. Разбира си човека от работата“. И все в тоя дух. Ако противникът вкара гол, скачаш на крака и викаш, че голът е от засада. Хвърляш камъни по страничния съдия. Ще бъде хубаво, ако успееш да увлечеш и другите около тебе и ако дъжд от камъни и дървета се изсипят върху съдиите. А щом свърши мачът, повеждаш апапите си към игрището и с див рев се втурваш да скалпирате съдията. Ако се намесят играчите от противниковия отбор, тогава кресваш: „Грабвайте телата!“ и набързо направяте от тях „братска могила“.

— Ти за луд ли ме смяташ, бе? Де се е чуло и видяло да има такава работа? — чуди се моят приятел.

— Има, братче. И такива „работници“ има колкото искаш. Някои са висшисти дори. И най-важното — вършат тази работа без да им се плаща.

Казах му довиждане, защото вече бях закъснял за работа.

Николай ЗДРАВКОВ

БЪЛГАРИН

Орлин Орлинов

Взеха го от нивата направо.
Жънеше. Обърса с длан потта.
Бил ятак. Обадили, че дава
хляб на партизаните в нощта.

Сирота остави златна нива —
той, селякът, дето цял живот
гръб превива, колена не свива
и пои земята с люта пот.

Той разбра, че на разстрел го карат
Не попита що и накъде.
Пална, смукна сетнята цигара —
време за почивка май дойде...

Слънцето отиваше на заник.
Той погледна за последен път —
към балкана, сякаш партизани,
ред по редом облаци вървят.

Залп!

Не викна. Падна мълчаливо.
Българинът има нрав корав —
цял живот за хляба гръб превива,
но за свободата пада прав!

Събрание, посветено на годишнината

На 1 юни в ДИП „Добруджа" — Силистра се проведе тържествено събрание, посветено на 70-годишнината на Силистренската партийна организация. Пред текстилните секретарят на заводския партиен комитет др. Кирил Иванов изнесе доклад за трудния път, който е изминала Силистренската партийна организация през годините, и за успехите, които е постигнал окръгът под нейно ръководство.

Гости на събранието бяха старите партийни дейци Марин Станев и Петър Кудинов, които разказаха спомени за Сребърския процес от 1937 г. и за други моменти от борбите на Силистренската партийна организация.

П. ПАВЛОВА

Тутраканци чествуват

В клуба на ТКЗС „Христо Ботев" в гр. Тутракан се състоя на 2 юни т. г. вечерта откритото партийно събрание по случай 70-годишнината от създаването на Силистренската партийна организация. Доклад във връзка с тази светла годишнина прочете др. Захари Захариев, заместник-председател на градското кооперативно стопанство.

Той изтъкна, че създадена преди 70 години, Силистренската партийна организация е израснала като смел политически ръководител на борбите на трудещите се и е дала свидни жертви. С победата на Деветия септември започна нова страница в живота на организацията — изграждането на социалистическото общество.

Докладът бе изслушан с голямо внимание. Развълнувани от увлекателния разказ на др. Захариев, присъствуващите научиха много неща за живота и борбите на Силистренската партийна организация. Героизмът на нейните дейци ги вдъхновява за постигане на още по-големи трудови успехи в чест на Деветия конгрес на Партията.

Събрания по случай този славен юбилей се състояха и в други производствени единици на ТКЗС.

Живко ТРУШЕВ

При голям интерес

През изтеклата седмица в мебелното предприятие „Липа" в Силистра се състояха открити партийни събрания по производствени участъци във връзка със 70-годишнината на Силистренската партийна организация. В тях участвуваха всички работници и служители от предприятието. Събранията преминаха при голям интерес. От докладите, изнесени от членовете на групата — докладчици Георги Панев, Кирчо Карабасилев и Велико Тодоров, работниците научиха много интересни факти за героичните борби на Партията в Добруджа.

Събранията по случай юбилея на Силистренската партийна организация ентусиазираха работниците за още по-упорита работа в чест на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Димитър ВЪДЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Година XI, бр. 64 (1077) | Вторник, 7 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

СЛАВЕН ЮБИЛЕЙ ЗА ДОБРУДЖАНЦИ

ВЕЛЬО МАКСИМОВ

първи секретар на Окръжния комитет на БКП

Днес трудещите се от нашия окръг тържествено честват 70-годишнината на Силистренската партийна организация. Парят сърцето спомените за загиналите свидни синове и дъщери, паднали в борбата за социално и национално освобождение на Добруджа. Едно временно с това седемдесетгодишният юбилей ни изпълва с чувство на законна гордост и ни вдъхновява в строителството на социализма и комунизма.

Социалистическите идеи, разпространявани в края на миналия век от Димитър Благоев в България, проникват и в нашия край. През 1894 година телеграфопощенският служител Васил Нейчев, преместен на работа от Толбухин в Силистра поради социалистическите си убеждения, образува първото в града работническо дружество „Слави Балабанов". Няколко години по-късно — през пролетта на 1896 година се образува партийна група и на III конгрес на БРСДП за пръв път участвува и делегат от Силистра. Оттогава води началото си Силистренската партийна организация. През 1902 година тя наброява вече 30 души. Революционният характер на организацията още повече се откроява след разцеплението с обшоделците през 1903 година.

Един исторически факт — анексирането на Южна Добруджа от чокойска Румъния — поставя пред революционното движение в нашия край особени задачи. Социалните проблеми се преплитат с националните. Голяма заслуга на Силистренската партийна организация е, че през тези трудни години застава на правилни марксистко-ленински позиции и не позволява на националноосвободителното движение в Добруджа да попадне под влиянието на буржоазията и да се изроди в националистическо.

След Първата световна война Силистренската партийна организация е възстановена под ръководството на заточения дотогава в Молдова Коста Стоев и току-що завърналия се от фронта Дочо Михайлов. Възпитана от тесните социалисти в дух на пролетарски интернационализъм, организацията решително застава на страната на левите сили в Румънската социалистическа партия. Коста Стоев е избран за депутат в парламентарните избори през 1920 година и защищава пламенно от трибуната на румънския парламент интересите на добруджанското население.

Съдбата на поробения роден край безпокои постоянно революционните сили в емиграция и в самата Добруджа. Дочо Михайлов и Върбан Петров, по поръчение на Българската комунистическа партия, се свързват с някои прогресивни буржоазни дейци и през 1923 година създават Вътрешна добруджанска революционна организация. Из Добруджа се появяват чети с главен войвода Дочо Михайлов. Областта се покрива с комитети и организации. Но след арестуването на Дочо Михайлов и вкарването му в Русенския затвор ръководството на ВДРО се заграбва от националистически елементи.

Вярна на марксизма-ленинизма, БКП дава указания да се създаде нова революционна организация — ДРО. Решение за това се взема през 1925 година на съвещание във Виена. Излезлият от затвора Дочо Михайлов и неговият съратник Димитър Дончев — Доктора са душата на организацията. Те обикалят с чета Добруджа и развиват трескава революционна дейност. Поради предателство от фашизираните елементи в ръководството на ВДРО Дочо Михайлов загива геройски в сражение с фашистката полиция край с. Джинел (Никола Козлево), Шуменски окръг през 1926 година. Сега се навършват 40 години от гибелта на пламенния комунист, създател и вожд на Добруджанската революционна организация. Затова, когато чествуваме 70-годишния юбилей на Силистренската партийна организация, ние отдаваме заслужена почит и на делото на Дочо Михайлов. Убийството на Дочо Михайлов е непоносима тежка загуба за ДРО. Работата по ръководството на ДРО по-нататък се поема от останалия жив верен съратник и другар на Дочо Михайлов, верния син на Добруджа Димитър Дончев — Доктора.

Непосредствено активно участие в създаването и дейността на ДРО взема незабравимият вожд и учител на българския народ Георги Димитров. Като секретар на Коминтерна той ръководи пряко конгреса на ДРО в Берлин през 1929 година. След този конгрес Партията и ДРО промениха своята тактика и съобразно новите условия се окопаха в масите. Много активна и непосредствена е дейността на Димитър Ганев по ръководството на ДРО, който по решение на нашата партия бе на работа в Добруджа.

Под ръководството на Партията ДРО действително израсна като масова организация и чрез нея с успех се провеждаха мероприятията по мобилизиране на прогресивните сили в този край.

Революционното движение беше трън в очите на румънската буржоазия, която с всички сили и средства се мъчеше да го задуши и разгроми. Известни са шестотните инквизиции на жандармерията над добруджанското население в района на с. Кайнарджа през 1925 година, в района на с. Бабук и околните села през 1929 година за връзка с „комитете".

Нов жесток удар за революционното движение в Добруджа беше залавянето и зверското убийство без съд и присъда в гората край с. Войново на 12 септември 1931 година на легендарния добруджански революционер, верния съратник и продължител на делото на Дочо Михайлов — Димитър Дончев — Доктора. Убийството на Доктора от румънската жандармерия (както и убийството на Дочо Михайлов) показа, че буржоазията от двете страни въпреки привидното враждуване е единна в пъклените си намерения за разгромяване на революционното движение в Добруджа.

Въпреки получения жесток удар революционната борба не спира. Тя се води с всички възможни средства и форми — по селата срещу несправедливостите на румънската власт, против изземването на земята, против заграбването на мерите и пасищата от местните управници, против издевателствата и рушветите, против бирническите изземвания и т. н. Трескава работа развива Комсомолът срещу предказарменото обучение, против подготовката за война. Активна борба се разгръща в Българското културно общество, в частната българска гимназия и т. н. Партията умело напипваше най-наболелите за времето въпроси, чрез своя печатен орган тогава вестник „Светлина" ги правеше достояние на широките народни маси.

Паметни ще останат в историята на добруджанското революционно движение борбите, които то води под ръководството на Партията, организираните масови протести и митинги против зверствата на жандармерията, срещу заграбването на мерите в селата Сребърна и Ситово и др.

Тази трескава революционна дейност вбеси румънската буржоазно-чокойска власт, която за да отмъсти, предприе в началото на 1936 година масови арести на прогресивни дейци най-напред в с. Сребърна, а след това в почти всички села на Силистренски окръг, вследствие на което тя организира т. н. Сребърски процес, в който се дават под съд 337 души. Въпреки нанесения й жесток удар Партията съумя правилно да организира защитата на подсъдимите другари и буржоазията не можа да получи очаквания от процеса резултат, тъй като на процеса както подсъдимите, така и защитата разобличиха грабителския характер на властта, изнесоха на показ язвите и гнилите порядки на чокойската държава.

Днес ние се прекланяме пред геройското държание на другарите, минали през жандармерийските постове и съдените по Сребърския процес, от началото на който скоро се навършват 30 години.

Борбата на революционното движение продължава и след национално освобождение на Добруджа през 1940 година. Разбира се ДРО преустановява своята дейност. Голяма част от неговите членове се нареждат под развятото червено знаме на БКП и се вливат в нейните редове, продължавайки борбата за социално освобождение.

Българският фашизъм, който в първите месеци след освобождението на Добруджа се мъчеше да се представи за демократична власт, скоро показа жестокото си и кърваво лице. Проучил из основи всички документи от румънската полиция, той започна преследване на прогресивните дейци и организира немалко погроми над Партията и Комсомола. Още през 1942 година фашистката полиция организира процес срещу ръководството на окръжната партийна организация. През същата година беше осъден на смърт и разстрелян Иван Стайков от с. Бабук, войник по него време в 31-ви пехотен полк.

През своята близо 50-годишна история до 9. IX. 1944 г. Силистренската окръжна партийна организация даде много скъпи жертви, между които са: Дочо Михайлов, Димитър Дончев — Доктора, Борис Калчев, Йордан Петров, Никола Петров, Йордан Йорданов и много други. Хиляди другари минаха през румънските и българските полицейски участъци. Стотици минаха през затворите и концентрационните лагери. Но нищо не бе в състояние да сломи духа на добруджанските революционери. Затова днес, когато ние чествуваме 70-годишнината от създаването на Силистренската партийна организация, сме изпълнени със синовна обич и признателност към онзи, които отдадоха най-скъпото — живота си, към онзи, които загубиха здравето и младините си за успеха на революционното дело в Силистренски окръг. В същото време ние сме твърдо решени да доведем докрай делото, за което се бориха и дадоха живота си много поколения добруджанци.

Днес Силистренската окръжна партийна организация, създадена преди 70 години е единна и сплотена около нашия Централен комитет на Българската комунистическа партия. Тя с успех ръководи целия политико-обществен, стопански и културен живот в окръга. Под ръководството на ЦК нашата окръжна партийна организация вече 22 години организира изграждането на социализма в окръга, успешно изпълнява поставените й задачи и сега в чест на предстоящия Девети конгрес на БКП е на боева нога за преизпълнение на народностопанския план.

Не може да има някакво съмнение, че заедно с цялата наша партия под ръководството на ЦК, комунистите от Силистренски окръг ще стигнат сияйните върхове на комунистическото общество.

ПЛЕНУМ НА ОК НА БКП

ВЧЕРА в гр. Силистра се състоя пленум на ОК на БКП. По доклад на др. Вельо Максимов — първи секретар на ОК на БКП, бяха обсъдени и решени някои кадрови въпроси.

Неотдавна др. Сава Шиваров бе избран за председател на ОНС. Преди известно време Политбюро на ЦК на БКП предложи др. Стефан Габровски да бъде освободен като секретар на ОК на БКП, за да премине на работа в ЦС на БСФС. Пленумът прие това предложение.

След като обсъди предложението на бюрото, избра за секретар отговарящ по въпросите на селското стопанство др. НИКОЛА НИКОЛОВ — досегашен първи зам. председател на ОНС. За секретар отговарящ по въпросите на пропагандата и агитацията бе избран др. ХРИСТОФОР ИВАНОВ — досегашен зав. отдел „Организационен" в ОК на БКП.

Пленумът освободи като членове на бюрото на ОК на БКП другарите Азис Алиев и Димитър Божинов поради преминаване на работа в София.

ВДЪХНОВЕН ТРУД ЗА РОДИНАТА

ПРОМКОМБИНАТ „Камъшит" посреща 70-годишнината на Силистренската партийна организация с големи трудови успехи. Предприятието изпълни плана си за петте месеца 106,3 на сто, като произведе надпланова продукция за 88 000 лева.

Особен дял в преизпълнението на производствения план имат цехът за фина керамика, който при план 23 000 лева отчете продукция за 38 500 лева. Значителни са производствените постижения на чантарския цех. При план 50 000 лева работниците отчетоха готова продукция за 60 700 лева. Цехът за ракитови изделия отчете надпланови изделия за 42 300 лева, а цехът за папурени чанти, работещ предимно за износ, реализира надпланова продукция за 15 200 лева.

Въодушевени от постигнатите производствени успехи, работниците от промкомбинат „Камъшит" са решили да изпълнят плана си за шестмесечието десет дни преди срочно и да рапортуват за Деветия конгрес на Партията с още по-големи производствени постижения.

Ясен ПЕТРОВ

С все по-бързи темпове навлиза механизацията в селското стопанство. Днес по обширните блокове на огромните кооперативни обединяващи хиляди селски стопани, работят безброй трактори, комбайни и други машини. Те облекчават труда на селскостопанските труженици и им помагат за по-бързото и качествено изпълнение на отделните мероприятия. Благодарение на механизацията такива тежки в миналото кампании, като жътвата, сеитбата, прибирането на семената и др. днес не представляват особена трудност.

НА СНИМКАТА: Трактористът Кемал Хасанов от ТКЗС Дулово подпомага кооператорите в прибирането на люцерната.

СРЕЩА НА ДВЕ ПОКОЛЕНИЯ

КОГАТО живи участници в антифашистката борба ни разказват за нея, какво чувство изпитваме ние, които се родихме малко преди или малко след изгрева на свободата? Почит? Преклонение? Сила?

Едно сложно и много силно чувство изпълваше сърцата на комсомолците от град Силистра, когато на 3-ти юни вечерта се събраха на тържествена среща с комунисти, участници в революционната борба.

Със затаен дъх слушаха спомените на другарите Асен Чапкънов, председател на Окръжния комитет на активните борци против фашизма и капитализма, и Димо Чокоев, един от дейците на добруджанското революционно движение.

Срещата се състоя по инициатива на ГК на ДКМС, по случай 70-годишнината на Силистренската партийна организация.

Сред комунистите, които присъствуваха на срещата, бяха другарите Вельо МАКСИМОВ, първи секретар на ОК на БКП, Мико НИКОЛОВ, член на бюрото на ОК на БКП, Кръстьо АТАНАСОВ, зам. председател на Окръжния народен съвет и др.

* * *

Бавно и отмерено звучат думите на Асен Чапкънов. Минали са много години от времето на неговата първа младост, от времето на арестите, на тайните срещи — от времето на героизма. Пред комсомолците оживяват странички от борбата, изпълнени с много вяра, с окрилящ оптимизъм, с най-чиста и свята любов към поробената родина и с ботевска омраза към враговете.

„Не мислете — каза той, — че положителните черти на комуниста са се формирали изведнъж. Това беше процес бавен и мъчителен. Партията водеше борба за всеки член. Тя ни учеше, възпитаваше ни и ние растяхме с нея. Социалистическото общество беше наша мечта. Сега мечтата е действителност. Сега е нужна работа. И вие, редом с нас, по-старите, със свежи сили, с комсомолски пламък в гърдите градите това общество, за което ние сме мечтали и сме се борили... Честно и вярно да служиш на народа си — това е, което дава смисъл и съдържание на нашия живот!"

Пред трибуната застана старият комунист Димо Чокоев. Прости и непринудени са неговите думи.

„Нямаше клас в нашата гимназия, в който да не беше изграде на комсомолска ядка. Изнасяхме реферати, рецитирахме стихове на Ботев, Смирненски и други революционни поети. Организирахме излети, градски градински увеселения. И всичко това беше проникнато от комунистически дух.

Комсомолски дейци съществуваха в редица села на окръга — Срацимир, Кайнарджа, Ситово, Айдемир и др.

Широка комсомолска дейност развивахме и в читалищата".

Ръководещата тържественото събрание Анета Кънчева от ГК на ДКМС даде думата за приветствие на комсомолеца Димитър Маринов, ученик в Техникума по механотехника. Той като че ли изрази вълненията и мислите на всички комсомолци от залата. „Нашето поколение има пътеводна звезда — комунистическото бъдеще. Ние трябва да бъдем достойни за това бъдеще!"

Последваха въпроси и изказвания. Комсомолците питаха, споделяха, интересуваха се от живота и дейността на участници в добруджанското революционно движение.

Залата отново стихна, когато на трибуната се изправи др. Вельо МАКСИМОВ. Той даде висока оценка на комсомолската младеж, която активно се включва в социалистическото строителство.

„Около 95 процента от механизаторите в нашия окръг са млади хора. А една голяма част от тях са комсомолци... На нашата младеж някои приписват най-различни пороци. Вина за това има една съвсем малка частица от нея, която съвсем не определя облика на нашата трудолюбива и честна димитровска младеж".

По-нататък др. Максимов се спря на въпроса за буржоазното влияние, за начините и средствата на борба против него. Изтъкна необходимостта от по-широка възпитателна работа сред младежта, необхванатата в редовете на Комсомола. Накрая той призова комсомолците на упорит труд за достойно посрещане на Деветия конгрес на БКП.

Дружна гръмка песен екна в залата. После песента излитна навън и притихна над изпитата от дъжда вечерна Силистра.

Всички присъствуващи на срещата — комунисти и комсомолци — положиха свежи венци пред Паметника на добруджанските революционери.

Симеон МАНОЛОВ

70 ГОДИНИ СИЛИСТРЕНСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

ТЕ БЯХА В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ

КОСТА СТОЕВ

е роден през 1879 г. в Силистра. Основател е на Социалистическата партия в града през 1903 г. Бил е член на Окръжния комитет на Партията. През 1921—1922 г е избран за народен представител. Многократно е арестуван. Лежал е в затвора. Умира през 1935 година.

ДОЧО МИХАЙЛОВ

е роден на 1 октомври 1896 г. в с. Бабук. Той е един от организаторите на Добруджанското революционно движение. Пада убит от фашистки куршум на 26 август 1926 г. при с. Дживел (Никола Козлево), Новопазарско.

ДИМИТЪР ДОНЧЕВ — ДОКТОРА

е роден през октомври 1896 г. в с. Добромир, Кюстенджанско (Румъния). През 1931 г. той е привлечен на работа в ЦК на Румънската комунистическа партия. Разстрелян е от румънската жандармерия на 12 септември същата година в гората при с. Войново.

СТАНЧО ГЕОРГИЕВ САРОВ

е роден на 28 септември 1903 г. в с. Калипетрово. Член е на Комунистическата партия. От 1930 до 1934 г. е политзатворник. След излизането си от затвора е член на Окръжния комитет, а през 1936 г. — член на Областния комитет на Партията. През 1937—1940 г. е отново политзатворник. Умира през 1941 година.

Мощни производствени единици

САВА ШИВАРОВ
председател на Окръжния народен съвет

ТРУДЕЩИТЕ се от окръга посрещат 70-годишнината на Силистренската партийна организация с постигнати големи успехи в областта на социалистическото селско стопанство през годините на народната власт. Под ръководството на Окръжната партийна организация ТКЗС в окръга укрепнаха и се превърнаха в мощни производствени единици. В резултат на упорития труд на кооператорите, механизаторите и селскостопанските специалисти се повишиха добивите от декар, нарасна общата и чистата продукция, увеличи се годишният доход на работоспособен кооператор. Докато например през периода 1950—1959 г. средният добив от пшеницата в Силистренски окръг е бил 104,9 кг на декар, през следващия период — 1959—1963 г. — той се е увеличил на 178,8 кг, а през 1965 г. е достигнал 280,2 кг от декар. При царевицата съответно от 164 кг от дка през 1956 г. е нараснал на 301 кг през 1963 г. и на 317 кг през 1965 г. и т. н. Стойността на общата продукция през 1959 г. е възлизала на 80 601 000 лв., през 1963 г. се е повишила на 97 453 000 лв., а през 1965 г. е била 92 900 000 лв. През 1966 г. Силистренски окръг продаде на държавата близо 100 000 т хлебно зърно. Годишният доход на работоспособен кооператор от [illegible] лв. през 1962 г. нарасна на [illegible] лв. през 1965 г.

Високи успехи постигнаха кооперативните стопанства в окръга през изминалите години от създаването им и в областта на общественото животновъдство. След обединяването им през 1958—1959 г. броят на кравите в тях се увеличи близо два пъти, на свинете — четири пъти. Нарасна животинската продукция. През 1958 г. стопанствата от Силистренски окръг са продали на държавата 900 т мляко, а през 1963 г. — около 22 000 тона. През 1965 г. окръгът получи над 26 000 т краве мляко. През 1964 г. тон бе награден за високи резултати в областта на птицевъдството. А през 1965 г. произведе над плана 10 000 000 яйца.

През изминалия период ТКЗС в окръга укрепнаха организационно и стопански. От 1963 г. насам в него няма икономически изостанали стопанства. Едновременно с внедряването на нови сортове в растениевъдството се увеличи и употребата на минерални торове. Води се непрестанна борба за повишаване агротехническите знания на кооператорите и механизаторите. Подобри се структурата на културите. Широко навлиза в живота на бригадите комплексната механизация.

В животновъдството се подобри породният състав на животните. Увеличи се средната им продуктивност. Намали се смъртността при тях. Бяха механизирани някои трудоемки процеси във фермите. Извършва се специализация и концентрация на производството в животновъдството. Задачата сега е да се снижи още повече животинската продукция, като се повиши производителността на труда и в крайна сметка животновъдството се превърне в рентабилен отрасъл.

Пред комунистите и безпартийните и в нашия окръг стоят за разрешаване сложни проблеми в областта на селското стопанство през Петата петилетка. До 1970 г. средният добив от пшеницата трябва да нарасне на 270 кг на дка, от царевицата — да достигне 376 кг, от слънчогледа — 197 кг и т. н. Общото производство на зърнено-хлебните култури трябва да нарасне на 128 100 т през 1970 г. Производството на зърнено-фуражните култури трябва да се увеличи на 106 354 т, само на царевицата — на 61 000 т.

В животновъдството ще се даде преднина на свиневъдството, като свинете от 61 000 ще се увеличат на 72 000 през 1970 г. Броят на говедата ще нарасне на 32 500 глави, като само кравите се увеличат на 13 700. Кооперативните стопанства ще водят борба да повишат средната носливост на кокошка-носачка до 200 яйца и средния млеконадой от фуражна крава до 2 940 литра.

За по-нататъшното развитие и укрепване на общественото животновъдство в град Дулово през периода 1967—1970 г. ще се изгради завод за фуражни смески.

Увеличиха се през годините на народната власт площите и производството на зеленчуци и плодове. Трайните насаждения в окръга заемат 49 700 дка от обработваемата му площ, като до 1970 г. тя ще се увеличи с нови 50 000 декара.

През месец ноември у нас ще се проведе Деветият конгрес на БКП. Трудещите се от Силистренски окръг са обзети от небивал ентусиазъм в социалистическото съревнование за изпълнение на обещанията, които приеха ТКЗС в чест на Конгреса.

Подем на промишлеността

Йордан ГЕОРГИЕВ
секретар на Окръжния комитет на БКП

ДОКАТО по-рано комунистите с оръжие в ръка се бореха за народното щастие, след социалистическата революция те са в първите редици на стопанския фронт. В Силистренски окръг чокойска Румъния и българската фашистка държава оставиха тежко наследство. Особено за промишлеността трябва да се каже, че се разви всъщност след 9 септември. Дотогава съществуваха дребни частни занаятчийски работилници и няколко предприятия с местен характер.

След победата на 9 септември и особено след национализацията на частните предприятия и банки се създаде база за бързо развитие на промишлеността, за осъществяване на социалистическа индустриализация. Най-голямо развитие получи промишлеността в окръга обаче след Априлския пленум на ЦК на БКП. Съобразно конкретните условия в нашия край се създаде предимно лека промишленост — хранителна, текстилна, консервна, строителна, дървообработваща и т. н. През последните години успешно се развива и машиностроенето.

Съществуващите по-рано и новите предприятия се развиват с ускорени темпове. Като резултат на разделението на металообработващата кооперация „Стомана" през 1961 година се разви и укрепна сегашният машиностроителен завод „Стомана". В началото на 1964 година се създаде в Силистра и Развойното предприятие за организационна техника. То е предприятие на бъдещето и има за задача да съдейства за механизиране и облекчаване труда на инженерно-техническите и административните работници. От старото дребно капиталистическо предприятие „Добруджа" израсна ново, съвременно, което произвежда сега около 30 пъти повече продукция, отколкото старата частна фабрика.

В голямо социалистическо предприятие се превърна и промишленият комбинат „Камъшит", в който са заети над 2 000 работници, главно жени. Използвайки местни суровини, промкомбинатът произвежда предимно за износ. Непрекъснато разширяват своята дейност Консервният комбинат, ДИП „Липа", кооперациите „9 септември" и „Дунав", промкомбинатите в Силистра, Тутракан и Дулово.

Големи перспективи имат за развитието най-новите предприятия в окръга — Заводът за металорежещи машини в Силистра и предприятието за прозиводство на газови печки в Тутракан. Голяма заслуга на Окръжната партийна организация е, че насочи промишлеността в нашия край към развитие на машиностроенето. От този отрасъл зависи развитието на цялата промишленост. Освен това трябва да се каже, че предстои да се разширяват почти всички предприятия в окръга.

Сега промишлеността произвежда само за около две седмици толкова продукция, колкото е получена през цялата 1944 година на територията на окръга. Предвидено е през 1970 година обемът на промишлената продукция да достигне такова ниво, че да надхвърли селскостопанската с около 40 милиона лева годишно. Това значи, че окръгът ще се превърне в промишлено-аграрен. Решаваща роля в това отношение ще окаже новата система на ръководство на народното стопанство.

Трудещите се от нашия окръг са убедени, че и тази задача ще бъде изпълнена, защото строителството на социализма се ръководи от Българската комунистическа партия, калена в десетилетни геройни битки за свобода и социална справедливост. В дните, когато честват славния юбилей — 70-годишнината на Силистренската партийна организация, те разгръщат още повече социалистическото съревнование за достойно посрещане на Деветия конгрес на Партията.

Обновена Силистра

Цифри на възхода

* Докато преди 9 септември 1944 година на територията на сегашния Силистренски окръг е имало 15 468 ученици, през учебната 1965/66 година броят им възлиза на 44 211. Особено голям е прирастът на учениците в средните политехническа училища, техникумите и професионално-техническите училища в градовете.

* Сега в окръга функционират 95 полудневни и целодневни детски градини срещу само една полудневна детска градина преди 1944 година.

* Невиждан размах през годините на народната власт има художествената самодейност. Броят на художествените колективи в окръга е 370.

* Броят на кината в окръга достигна 47, на книжарниците — 34, на радиоточките — 10 242.

* В Силистренски окръг има вече 11 болници, 22 родилни дома, 28 общински здравни служби в централните села, 7 лекарски и 48 фелдшерски здравни пункта. Преди Девети септември на територията на окръга са функционирали само две болници — в Силистра и Тутракан.

СРЕБЪРСКИЯТ ПРОЦЕС ОТ 1937 ГОДИНА

ТАЗИ година Силистренската партийна организация навършва 70 години. Това е време, през което Партията се зароди, изгради и възмъжа в непримирима борба с буржоазията и опортюнизма, против румънската олигархия и българския фашизъм за победата на социализма. Животът на Партията не е еднообразен. С приключване на един етап от неговото развитие започва нов, по-труден и по-сложен.

Първата световна война, предизвикана от големите империалистически сили, не донесе стабилизация на капитализма. В Русия победи Великата Октомврийска социалистическа революция. Под нейното влияние започнаха години на масов революционен подем. Кървавата буржоазия не беше вече в състояние да го спре. След тази война Силистренската партийна организация води тежка и сложна борба за социална и национална свобода. Една от най-големите битки, която тя води, това е така наречения „Сребърски процес от 1936—1937 година", или както тогава Партията го наричаше „Процесът на селяните от Доростол". Този процес е забележителен не само поради своята масовост, поради зверствата на румънската полиция и жандармерия, упражнявани над арестуваните, а преди всичко с това, че е предшестван от геройни открити масови борби, водени от Партията за социална и национална правда, че чрез него партийната организация съумя да разкрие пред трудовите хора недъзите на буржоазния строй. Чрез процеса партийната организация закали борци, способни за по-решителни битки против врага. Процесът беше тежък изпит, който тя успешно издържа. Без такъв изпит Силистренската окръжна партийна организация вероятно не би могла да води с успех по-сетнешните тежки битки с румънския и българския фашизъм.

Сребърският процес бе предхождан от големи борби, които водя партийната организация против отнемането на земята и колонизацията на Южна Добруджа, против ограбването от румънските властници на мегданите и мерите в селата, против предказарменото обучение, за задоволяване на ежедневните нужди на населението — за тротоари, чешми и т. н. Тези борби бяха изострени до крайна степен от световната икономическа криза от 1929—1933 година, обхванала икономиката и на чокойска Румъния.

В Румъния кризата се прояви с особено остра форма, поради нейната икономическа изостаналост и зависимост от големите империалистически държави. Ней ната острота се засилваше и от тясното и преплитане с аграрната криза, обхванала капиталистическия свят още след Първата световна война.

През кризисните години продукцията на румънската промишленост катастрофално спадна. Така добивът на въглища например спадна наполовина, слизайки под нивото на добива от 1919 година. Една голяма част от малкото съществуващи металургични заводи преустановиха работата си. Вследствие ниската покупателна способност на масите, промишленото производство на стоки за широко потребление спадна над 40 на сто. При това положение силно се увеличи безработицата. Рязко се намалиха заплатите. Според официалните данни, които целеха да замаскират истината, реалните заплати на работниците спаднаха с 37 на сто. Намалението на заплатите бе придружено с увеличението на работния ден, който стигна на 14, а даже и на 15 часа.

Спадането на цените на селскостопанските произведения доведе селяните до разорение и заробване от чифликчиите и кулаците, от банките и лихварите. Производството на пшеница, която през 1928 година беше 314 000 вагона, през 1932 година стигна на 151 000 вагона. Селяните биваха принудени да вземат заеми от банките и лихварите срещу лихва, възлизаща на 40—60 на сто. По официалните данни дълговете на селяните през 1931 година възлизат на 150 милиарда леи. Тежкото положение на селяните предизвика силно селско движение. За да предотврати избухването на бунтове и същевременно да помогне на чокоите, буржоазно-чокойското правителство изготви през месец април и октомври 1932 година два закона за „Опрощаване на земеделските дългове", чрез които задълженията на селяните към кредиторите се изплащат от държавата, а селяните остават длъжници на държавата за срок от 30 години.

Национал-царанското правителство провеждаше политика, чрез която прехвърли последиците от кризата на гърба на народните маси, като засили преследванията на работническото движение и подготовката на война против Съветския съюз.

Въпреки че през 1933 година Румъния излезе от кризата, то материалното благосъстояние на народа не се подобри, а се влоши и продължи да се влошава до годините на войната.

Цените на индустриалните стоки се увеличаваха — данъците върху заплатите и стоките за широко потребление (брашно, хляб, сол, газ, захар, текстил, обувки и др.) растяха. Индустриалната продукция, и по-специално тази свързана с военната промишленост се увеличаваше, а капиталистите задържаха заплатите на ниво по-ниско от това през време на кризата. Така, според официалните данни, между 1933 и 1935 година, заплатите спаднаха с 11 на сто в сравнение с 1932 година. От друга страна през 1937 година животът поскъпна с над 20 на сто в сравнение с 1932 година. Например в 1937 година употребата на памук на глава на населението беше два пъти по-малко, отколкото в 1927 година, на кожи с 30 на сто и по-малко, на хлебни изделия — с 20 на сто, на захар с 12 на сто.

(Продължава на 4-та страница)

Синурът в сърцата на селяните е сринат

ПРЕЗ 1947 г. партийната организация в с. Айдемир взе решение да се създаде кооперативно стопанство. Комунистите трябваше да дадат личен пример на безпартийните, като се запишат първи в него. Когато обаче се пристъпи практически към осъществяването на тази отговорна задача, някои от членовете на Партията се опънаха. Мнозина смятаха тогава, че ще бъде най-правилно първата година да се засеят за опит и обработват колективно 600-тях декара земя на съвета.

Двадесет и двамата комунисти в Айдемир обединиха силите си, събраха нужните семена за посев, изораха своята и земята на съвета общо, със свой инвентар и добитък, и през цялата година я обработваха колективно. Годината се случи благоприятна. Роди се богата реколта от есенните култури. Тя беше прибрана и овършана също заедно. Временното ръководство на колектива предложи да се заделят семена за идущата година, когато стопанството ще бъде вече учредено. Много от комунистите обаче, не бяха убедени, че трябва да се учреди кооперативното стопанство. Потърсихме и хора, които знаехме, че симпатизират на делото на Партията. Те се съгласиха. На 24 септември 1948 г. те бяха повикани в къщата на Йордан Кечев. Там стана учредяването на първото кооперативно стопанство. За председател на стопанството, в което членуваха единадесет домакинства, бях избран аз, а за подпредседател Г. Димитров Пенолув. В началото срещнахме големи трудности. Липсваха помещения за добитъка. Недостигаше фуражът за изхранването му. Земята се обработваше примитивно. Въпреки това обаче, с помощта на тогавашния Околийски комитет на Партията и на партийната организация в селото, стопанството бързо стъпи на краката си. От засетите през есента и пролетта култури то получи хубави добиви, а членовете му — добро възнаграждение на трудодея.

Още на следващата година пода доха молби да влязат в стопанството 60 домакинства. Сега от ръководството на партийната организация и от управителния съвет на ТКЗС се изискваше повече. Трябваше да се подобри организацията на труда, да се набавят някои машини, да се построят някои сгради, да се създаде добра база за развитието на продуктивното животновъдство. В решаването на тази задача партийната организация застана начело. Постепенно бяха създадени всички предпоставки за укрепването на стопанството. Построени бяха овчарник, конюшня, свинарник, подобриха се грижите към събраните от селяните животни. През 1950 г. броят на кооператорите нарасна на 300 души.

Масовизацията на кооперативното стопанство изигра голяма роля сред некооперираното население. Макар че в него бяха обхванати едва 50 на сто от домакинствата в Айдемир, то вече трасираше пътя към успеха. Повечето от земята бе засята с подбрани семена от най-продуктивни сортове и реколтата на стопанството се различаваше коренно от тази на частните стопани. През есента на 1956 г. цялото село бе кооперирано. Управителният съвет възложи на група добри стопани и специалисти да районират земята. Взе се решение да се развие лозаро-овощарството, зеленчуковото производство, говедовъдството.

Сега кооперативното стопанство в Айдемир притежава 34 000 декара обработваема земя. Създадени са 800 декара овощни и 800 декара зеленчукови градини и 3 000 дка лозя. То е едно от челните стопанства на окръга. От година на година нараства възнаграждението на кооператорите, повишава се тяхното благосъстояние, укрепва материалната база. Айдемирци вече са с нова култура и нов бит. 80 на сто от всичките 1 200 къщи са тухлени. Всичко това се дължи на здравия колектив, на единството в партийната организация, на нейната действена роля в стопанския и обществено-политическия живот на селото.

Комунистите от селото посрещат 70-годишнината на Силистренската партийна организация с решимост да преизпълнят обещанията си, приети от тях в чест на Деветия конгрес на БКП.

Илия ЙОРДАНОВ
председател на ТКЗС

— **Стачка въ котларската фабрика въ Силистра.** Съобщаватъ ни телеграфически, че на 3 августъ т. г. въ силистренската котларска фабрика е обявена стихийна стачка. Стачницитѣ сж 25 души. Пожелаваме на стачницитѣ успѣхъ въ борбата и по-скоро да се организиратъ, да влѣзатъ въ общото сѣмейство на организирания български пролетариатъ, за да могатъ още по-успѣшно да се борятъ противъ експлоатацията.

Факсимиле от дописка, поместена в брой 29 на вестник „Работнически вестник" от 4 август 1910 година. Съобщава се за обявяване на стачка от котларски работници в Силистра.

Пред Деня на строителя

По пътя и примера на майстор Кольо Фичето

ПРЕД прага сме на четвъртото честуване на Деня на строителя. Този ден строителите от окръга трябва да посрещнат с достойно изпълнени обещания. Великото дело, което остави майстор Кольо Фичето, бе наследено от нашите съвременници. Особено много се разшириха неговите възможности през годините на народната власт. Стотици нови заводи, прекрасни жилищни домове, училища и детски градини красят сега родния пейзаж. Няма я вече стара България. На нейно място израсна нова социалистическа страна, в която така убедително се от кроява умението и майсторство то на строители, инженери, монтажници, техници и проектанти. Те разнасят вече славата на българското строителство и в чужди страни.

Изпълнението на големите задачи в строителството е неразривно свързано с майсторството в професията. Образец и пример в това отношение са трънските, тревненските, дряновските и други строители, както и легендарният строител от миналото столетие майстор Кольо Фичето. През юни миналата година се навършиха сто години от построяването на един от най-забележителните паметници, дело на майстор Кольо Фичето, моста над река Янтра край град Бяла. За ознаменуване на тази годишнина, за утвърждаване и по-нататъшно развитие на най-добрите традиции, завещани от старите майстори-строители, и в отговор на големите задачи в областта на строителството по предложение на Българското радио, Централния комитет на работниците от ССН, Министерството на строежите и ЦК на Комсомола бе учредено почетното отличие „Майстор Кольо Фичето" — златна значка с лика на стария строител. Първото връчване на тази златна значка стана в Деня на строителя миналата година на първия републикански събор на моста на река Янтра край Бяла.

Тази година подготовката за предстоящия празник се извършва под знака на достойно посрещане Деветия конгрес на БКП, а това придава извънредно голямо значение. Всеки строител, всяка бригада сега работи под лозунга „Днес повече и по-качествено от вчера!".

За Деня на строителя — 10 юли — строителните работници, инженери и технически ръководители са започнали да се готвят отдавна. Приети са допълнителни мероприятия, осигуряващи изпълнението и преизпълнението на строителната програма. Разгръща се социалистическо съревнование между строителни групи и бригади. Пуснати са и първите ра порти до радио София от бригадите на Неделчо Борисов, Иван Георгиев, Атанас Аджемов, Енчо Енев и други. Изнасят се беседи за дейността и живота на майстор Кольо Фичето, популяризира се опитът на първенците. Проведените състезания между мазачи, зидари и арматуристи също предизвикаха оживление сред строителните работници. За първото тримесечие Стройрайонът в Силистра изпълни плана си по обем 108 на сто.

Сега цялото внимание на колектива е насочено към усвояване средствата за шестмесечието и предаване пусковите обекти в срок. Строителите търсят начин за ускоряване темповете на строителство, за намаляване престоите на бригадите, за поддържане на чистота и ред по строителните площадки, за строг режим на икономии.

Миналата година много строители от силистренски окръг окичиха гърдите си със златната значка на майстор Кольо Фичето. Сега в дните пред празника, въодушевен от решенията на Шестия конгрес на профсъюзите, строителният колектив на Стройрайон — Силистра разгръща нови творчески инициативи, разгаря социалистическо съревнование, за да могат колкото може повече строители да получат значката на изтъкнатия стар майстор Кольо Фичето.

РЕЗУЛТАТИ ОТ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПРОИЗВОДСТВЕНО-ФИНАНСОВИЯ ПЛАН В ТКЗС ЗА ПЪРВОТО ЧЕТИРИМЕСЕЧИЕ

КООПЕРАТОРИТЕ, специалистите и ръководителите на ТКЗС положиха много усилия през първото четиримесечие на годината и постигнаха добри успехи.

За това време е произведена обща продукция за 9 764 000 лв. За същия период през 1965 година бе произведена обща продукция за 7 864 000 лв. В това отношение на първо място е ТКЗС с. Голеш. В сравнение с миналата година, за четиримесечието, стопанството е произвело обща продукция в повече за 88 000 лв., или 175 на сто. В ТКЗС — Секулово е получена в повече продукция за 350 000 лв. или 172 на сто, в Сокол за 106 000 лв. или 156 на сто и други.

Основната продукция от растениевъдството се получава по-късно. Затова през четиримесечието са отчетени главно разходите. Произведената обща продукция от този отрасъл за този период обаче е с 12 000 лв. повече от първото четиримесечие на 1965 година.

Благодарение опита на кооператорите, механизаторите и специалистите, навреме се извърши подготовка и сеитба на пролетниците, а сега и останалите мероприятия за тези култури. В сравнение с миналата година са наторени повече площи. Докато през 1965 година в ТКЗС—Тутракан за есенниците и пролетниците са изразходвани 379 760 кг амониева селитра и суперфосфат, то през 1966 година количеството на изкуствените торове достигна 1 020 480 кг. ТКЗС—Калипетрово е използвало 214 тона амониева селитра в повече. В ТКЗС—Кайнарджа през 1965 година на един декар пшеница са изразходвани 25 кг изкуствени торове, а през 1966 година тяхното количество достига 55 кг и т. н.

През последните няколко години стопанствата в нашия окръг бележат по-добри успехи в животновъдството. Породният състав на селскостопанските животни се подобри. Подобри се и технологията на храненето и гледането им, механизацията и организацията на производството. Резултатите от първото четиримесечие на годината са по-добри от тези през 1965 година. При годишен план за обща продукция от животновъдството 22 176 000 лева, за четиримесечието е произведена продукция за 7 030 000 лева, или годишният план през това време е изпълнен 33 на сто. За същия период на миналата година е произведена животинска продукция за 6 192 000 лева. В това отношение най-високо изпълнение на общата продукция от животновъдството имат Стефан Караджа —40 на сто спрямо годишния план, Сокол — 36 на сто, Ситово Смилец, Чернолик, Малък Преславец и Добротица — 34 на сто.

Добра е работата на животновъдите от ТКЗС Алеково. Докато за четиримесечието на 1965 година от фуражна крава те постигнаха 473 л млеконадой, то за 1966 година за същия период са надоени по 704 л. В ТКЗС — Голеш през 1965 година са надоили по 410 л от фуражна крава през първото тримесечие, а през 1966 година по 745 л, и други.

За първото четиримесечие на годината от говедовъдството е реализирана чиста продукция в размер на 437 000 лева. Тук по-добри успехи постигнаха ТКЗС—Калипетрово, което произведе чиста продукция от този отрасъл за 55 000 лева, Кайнарджа — за 47 000 лв., Ст. Караджа — за 40 000 лв. и др.

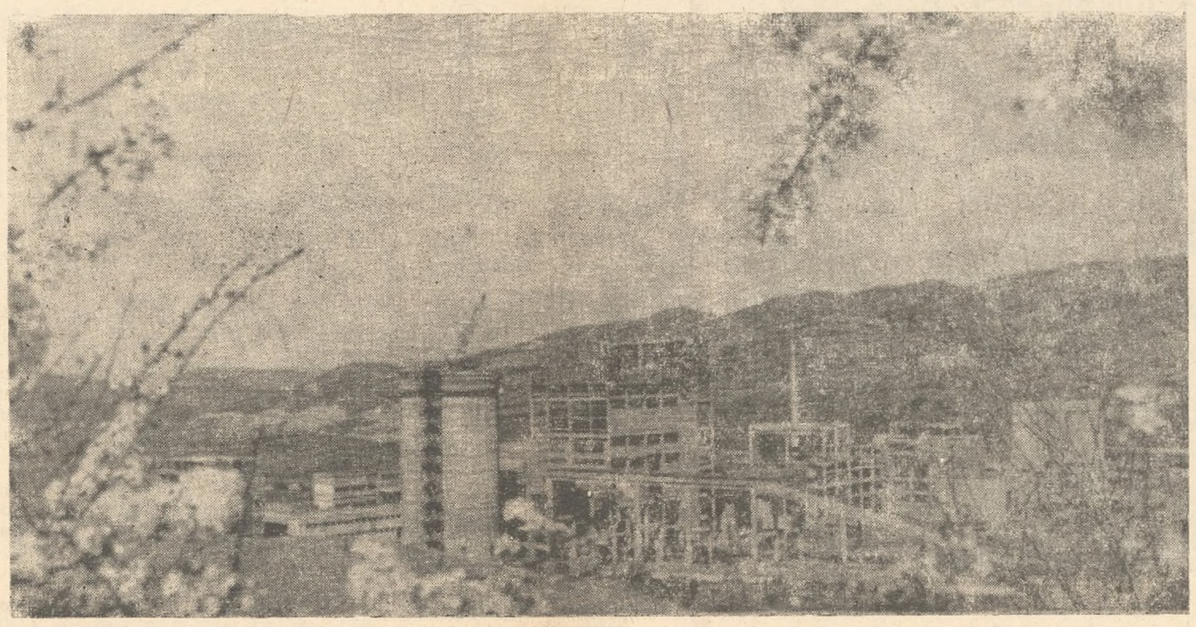
И в птицевъдството е реализирана чиста продукция в повече за 94 000 лева. На първо място в това отношение е ТКЗС—Малък Преславец, реализирало чиста продукция за 48 000 лв., ТКЗС — Кайнарджа — 36 000 лв., Чернолик — 34 000 лв., и др.

Добрите производствени успехи в говедовъдството и птицевъдството на ТКЗС в окръга могат да се видят и от най-обобщаващия показател—себестойността на продукцията. Докато през първото четиримесечие на 1965 год. 100 л краве мляко струват на стопанствата средно по 21,67 лв., то за същото време на тази година тяхната себестойност се е намалила на 20,20 лева. Сто кг говеждо месо са произвеждани за 161,99 лева. Сега себестойността на същото количество месо е снижена на 146,16 лева. Сто яйца са стрували на стопанството 5,81 лв. Сега струват 5,20 лева.

Свиневъдството в ТКЗС през отчетните месеци показва явна загуба. В това отношение най-голяма загуба носи свинефермата в ТКЗС — Дулово — около 50 000 лева. Вярно е, че в тази свинеферма има около 8 500 животни, но и калипетренци отглеждат 4 500 свине, а резултатите са други. Те реализираха чиста продукция за четиримесечието за 32 000 лева. Загубите в Дулово са резултат от направените повече материални разходи за фураж. Затова себестойността на 100 кг месо по ТКЗС — е 94,20 лева, а в Калипетрово 82,45 лева. Средната себестойност за окръга на килограм свинско месо е 88,61 лева. Неоправдано висока е себестойността на тази продукция и в ТКЗС—Полина — 162,24 лева, Малък Преславец — 102,35, Алфатар—96,70 и други.

Както вече посочихме, през първото четиримесечие са постигнати по-добри успехи в животновъдството, но те са резултат на по-големи разходи, което няма да помогне за икономическото укрепване на ТКЗС.

Марин МАРИНОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Край село Златна Панега, Ловешки окръг, се строи най-големият у нас Завод за цимент. Първият етап от строителството на този завод ще бъде завършен през 1966 г. Годишната производствена мощност ще бъде 500 хиляди тона първокласен цимент от марка „500" и „600". След завършването на втория етап от строителството заводът ще увеличи производството повече от два пъти.

66—605—3 — Изглед от строежа на Завода за цимент край с. Златна Панега, Ловешки окръг.

Разреждането на царевицата е към своя край

По 370 кг зърно царевица от декар получиха миналата есен кооператорите от с. Падина. Поощрени от този успех, сега те отглеждат по-голяма площ с тази култура.

Царевицата беше засята на добре подготвена почва, качествено и в подходящ срок. Механизаторите окопаха посева два пъти с ротационни мотики. След това започна разреждането. На полето излязоха много хора. Между отделните звена започна трудова надпревара. Само за един ден бе разредена и окопана ръчно 200 дка царевица.

На първо място в изпълнение на това мероприятие е младежкото звено. Махмуд Даудов организира добре комсомолците. Лебиде Даудова, Мюрвет Алиева, Райме Етемова и други се трудят без умора.

Добре работят и другите звена от бригадата на Кемал Рашидов, затова разреждането и окопаването на 1 200-та декара царевица е към своя край.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

В НАСТЪПЛЕНИЕ СРЕЩУ БОЛЕСТИТЕ ПО ПЧЕЛИТЕ

НАПРЕДЪКЪТ и развитието на пчеларството в Силистренски окръг би бил невъзможен, ако не се води борба с разпространението на редица заразни болести по пчелите. Особена опасност представляват американският и европейският гнилец—заразни заболявания на пчелното пило.

Благодарение на комплекса от мероприятия, които набеляза и изврши през 1965 година Окръжният съвет по пчеларство и Управление „Земеделие", Силистренски окръг в крайна сметка стана национален първенец по пчеларство за същата година. Не изоста на и работата по борбата с болестите по пчелите. Все още обаче болестите по тях продължават да смущават нормалния ход в развитието на този отрасъл.

Фактически борбата с болестите по пчелите започна по-сериозно едва преди две-три години. До преди 1963 година в окръга се регистрираха годишно проверени около 12 000 до 15 000 пчелни семейства. Проявяваше се една формална отчетност и като че ли се разчиташе почти само на инициативата на някои пчелари или ветеринарни лекари. Вследствие незадълбочените прегледи се откриваха и по-малко заболели пчелни семейства. За лабораторно изследване се изпращаха малко проби. За 1962 година например е отчетено, че са констатирани само 20 семейства болни от американски гнилец и 45 болни от европейски. При сегашното състояние обаче това ни се струва твърде невероятно. В доста наши селища и пчелини не са проведени компетентни проверки на нито една пчелникова рамка от кошерите. През 1963 година оба че бяха проверени основно 13 000 пчелни семейства и бяха открити пет нови огнища в Йорданово, Иширково, ДЗС „Янко Забунов", Главиница и Дулово с 33 болни пчелни семейства от американски гнилец. За 1964 година от двукратните прегледи бяха обхванати основно 16 332 кошера, като бяха открити 116 болни пчелни семейства от американски и 56 от европейски гнилец. Нозематоза по възрастните пчели беше констатирана в 24 семейства.

Констатациите от тези прегледи ни послужиха като най-сериозен сигнал и предупреждение за вземане на преки действени мерки. Целият актив на ОСП, Управление „Земеделие" и местните пчеларски дружества с участието на доста специалисти—ветеринарни лекари, зоотехници и агрономи подеха кампания за настъпление срещу болестите по пчелите. Проведен беше през месец март 7-дневен курс с активисти-пчелари и проверители, проведени бяха и много просветни събрания за запознаване на пчеларите с болестите по пчелите в много дружества от окръга. Издадена беше заповед на ОНС за сформиране на местни и окръжни комисии за извършване на прегледите. В резултат на това за 1965 година от двукратните прегледи бяха обхванати основно 42 133 пчелни семейства, а необхванати останаха около 2 500 в районите на Голеш, Кайнарджа, Калипетрово и отчасти Срацимир и гр. Силистра. Бяха открити 254 семейства болни от американски гнилец и много други от европейски, нозематоза, браулоза и т. н. За обезщетение на ликвидираните пчелни семейства ДЗИ само за тази година изплати на ТКЗС 2 383 лв. и на любители пчелари 5 812 лв. Необезщетени поради нерегистрация останаха 48 семейства. За същото време в ДЗИ Силистра са постъпили само 3 288 лв. вноски от застраховка на пчелните семейства. Или народното стопанство за окръга е загубило само от изплащане на обезщетение за ликвидирани болни пчелни семейства около 5 000 лв., а за извършване на прегледите ОНС е заплатило на пчеларите-проверители 2 267 лв. Като прибавим и стойността на продукцията от 254 кошера, броя на отведките и самата тяхна стойност, ще видим, че тук се касае за една загуба като цяло за окръга за около 50 000 лв само за една година, без косвените приходи от пчелите като опрашители на селскостопанските ни култури.

За настоящата година подготовката по извършването на прегледите може да се счита за добра. Проведен беше 7-дневен семинар с пчеларите-активисти и проверители, съвместно с ветеринарните лекари от окръга. Водени бяха инструктажи с проверителите, както и просветни събрания в 12 селища с лекции на тема болестите по пчелите и борбата с тях. Предадена беше наредбата на ИК на ОНС—Силистра и беше разпратена заповед № 1390 от 4. IV. 1966 година на ИК на ОНС, в която са определени 70 проверители за 20 съвета. За останалите 11 съвета или пълномощничества до пълнително със заповеди на местните народни съвети трябва да се определят такива.

Досега са сформирани 20 комисии по извършване на прегледите. При добре извършена работа ще се заплати на проверителите съгласно инструкцията на МЗ от Управление „Земеделие" при ОНС —Силистра. Времето до 15 юни трябва да се използва в най-подходящите моменти за максималното обхващане на пчелните семейства от първия пролетен преглед. Довеждането до успешен край настъплението в борбата с болестите по пчелите в нашия окръг зависи до голяма степен от съвместната работа на местните ветеринарни служби, пчеларите-проверители и пчеларските дружества.

Д-р Станко ИВАНОВ
ст. ветеринарен лекар при ОНС

ХУБАВОТО СЕ ПРИНИЗЯВА

МНОГО месеци се изминаха, от както движението за комунистически труд беше прието с ентусиазъм от работническите колективи. В редица предприятия на нашия окръг то отбеляза значителен бърз развой и благодарение на него се постигнаха немалки трудови победи. Заедно с тях се тласна и възпитанието в самите колективи, на производствениците. Но, за съжаление, на места, изглежда, че движението се е възприело като „всяко чудо—за три дни". Не че е отхвърлено. То съществува, но вместо да се развива и обогатява — само вегетира. Като подобен пример може да се посочи ДАП—Силистра.

При анализиране състоянието на движението за комунистически труд в автомобилното предприятие без много усилия се стига до извода, че причината за застоя трябва да се търси в ръководството — партийно и профсъюзно. Тук е погледнато откъм чисто формалната страна на въпроса, което е довело до стихване ентусиазма на работниците. Движението е сведено едва ли не само до приемане на обещания. Тяхното забавяне през тази година (приети са към края на май) е съпътствувано от обективна причина — късното уточняване на плана. Но оттук нататък няма място за подобни оправдания.

В ДАП в движението за комунистически труд са включени 263 души от всичко 538, а от 20 бригади, поели обещания, 10 са включени в движението за комунистически труд. Една от тях, тази на електротехниците, е удостоена с него за 9. IX миналата година. На една крачка от високото звание е и стругарската бригада на Вълчо Петров. За достигане на целта известен процент от членовете на бригадата трябва да бъдат изтъкнати като ударници на комунистическия труд. За такива кандидати са обявени общо 170 души, но едва ли някой от тях би се окичил скоро с това звание. Защо?

Защото бригадите сами определят ударниците си (което е хубаво), защото знаят най-добре кой каква работа дава. Достатъчен е един най-малък недостатък в качеството, който може от само се бе си да препречи пътя към званието, А пропуските, макар и дребни, са постоянен спътник в сервиза. На събрания, на производствени съвещания се обръща внимание върху тях, прави се конкретна критика, провеждат се курсове и т. н., но тези форми, особено за младите производственици, изглежда са неефикасни. И именно тук трябва да проличи, че дадена бригада действително се бори за високото звание. Колективът трябва да се намеси активно и да потърси строга сметка, да помогне, да насочи, да анализира. Но той само констатира нередностите и не се замисля къде са причините, за да ги отстрани. А една от тях, решаващата, е липсата на трудова дисциплина. За силата на тукашните колективи като илюстрация би послужил и един частен пример с общо за всички заключение. Член на една бригада учи вечер, но получава много двойки и напуска училището. И никой не го е попитал защо е така, след като е имал желание да се учи, никой не му е помогнал, колективът е бил само наблюдател. Партийният секретар свива рамене и констатира, че силите му били малко. Добре! А силите на колектива също ли са малки? Не!

Партийният секретар на предприятието казва още: „Съществува мнение, че движението при нас е в глуха линия, но това важи само за шофьорите, поради спецификата на работата им. А другите имат широка и разнообразна дейност — честванията на рождени дни, различни колективни посещения, четене на книги и др. Те си записват всичко в дневниците". Да надникнем в някои от тях. Бригада „Малчика" — освен обещанието няма нищо друго. Бригада „В. Терешкова" — обещание, списък на рожденте дати и протокол на събрание от 1. III. т. г., на което Д. Русинов се изказва: „... Не искам да се върна тук, защото много се говори за гърба на другарите!" (Къде е комунистическото възпитание в бригадата?) Бригада „Г. Дамянов"— проведено е едно събрание, на което се говори за лоша трудова дисциплина. На събрание в бригада „Г. Димитров" се сочи слаба възпитателна работа и беден културен живот. Подобна е картината и в другите бригади. Нека пак цитираме секретаря. „...Бригадите водят редовно отчетните си табла и таблици в дневниците". Всъщност, освен на няколко места с данни отпреди два-три месеца друга отчетност няма, а се виждат само празни графи. А отчетността е един важен фактор по пътя към високите трудови постижения, характерен белег на движението за комунистически труд.

Споменаването единствено на тези факти красноречиво говори какво е отношението на ръководството към движението. То напълно е оставено само на себе си, без да бъде оглавено и ръководено. Тази инертност води и вече е довела след себе си засипване с безразличие на хубави кълнове, които имат възможност да дадат хубави цветове. Необходимо е ръководствата да вземат инициативата в ръцете си и с умела, целенасочена работа да отправят движението за комунистически труд по единствения правилен за него път, пътя на възпитаване на новите добродетели у труженицте.

Георги УЗУНСКИ

Слабостите трябва да бъдат преодоляни

Наскоро в с. Окорш беше проведено делегатско събрание на ТКЗС. Присъствуващите— повече младежки хора — изпълниха шумно читалищния салон.

Председателят на кооперативното стопанство др. Хараламбиев докладва изпълнението на плановете за първото четиримесечие.

Ето и резултатите накратко: Есенниците се развиват добре; всички пролетни култури са окопани срочно. Не е допуснато никакво заплевяване. Цвеклото — 1050 дка, е своевременно разредено. Тютюнът е засаден съгласно плана — до 22 май. В овощната градина грижите са също много добри— извършени са три пръскания: едно предцъфтежно и две следцъфтежни. (Досега не са правени следцъфтежни пръскания). Слънчогледът — 3 600 дка е окопан трикратно: един път ръчно и два пъти с машини. Лозето — 170 дка, е своевременно пръскано и не е допуснато мамосване.

На събранието се отчете, че животновъдството продължава да бъде губещ отрасъл. При кравите има висок процент яловост — 28 на сто. Същите презимуваха лошо — без достатъчно фураж. Лоши бяха и условията за осеменяване. В овцефермата през изтеклото време обстановката също не беше добра — липсваше добра фуражна база, непълни бяха грижите при агнилната кампания, вследствие на което бяха добити 308 агнета по-малко, а по-късно поради недохраненост 300 броя бяха продадени на съвсем ниска цена.

В свинефермата има общо 1672 свине. Тук работите са сравнително по-добре, защото свиногледачите се отнасят към задълженията си със сериозност и планът ще бъде изпълнен.

В ежедневната работа в кооператива делът на механизацията е съществен. Голяма част от манипулациите се извършват от машините. Но и тук наред с добрата работа са допуснати нередности. При сеитбата са засети доста непочистени семена поради неизправност на семечистачните машини. Допуснато е некачествено подхранване на пшеницата в с. Окорш — 600 дка, във Вокил — 500 дка и в Овен — 600 дка. При култивирането също имаше неудачи — работено е с неизправни култиватори. Допуснати са неизправни машини и при косенето на люцерната.

При извършване на материалните разходи за първенците култури не е проявена икономичност: за четиримесечието са изразходвани 189 000 лева. Единствено в бригадата на с. Овен са направени най-малко разходи.

През четиримесечието са констатирани и някои нарушения на устава на стопанството: кражба на царевица, на череши и други — това явление е отрицателно и беше осъдено.

За ликвидиране на посочените слабости бяха набелязани известни мерки. Дойните крави ще бъдат изхранвани на паша редовно. За яловостта на кравите ще се полагат по-обстойни грижи, в осеменителната станция ще бъде набавен необходимият инвентар; ще се увеличат люцерновите площи от 600 на 1 380 дка. Вземат се и сериозни и делови мерки за подобряване на фуражната база в стопанството.

Владимир ПОПОВ

Радост в телчарника

НЕОБИКНОВЕНО оживление се чувствува през последните месеци в един от оборите на ТКЗС —Алеково. От единия край на постройката до другия непрекъснато подтичват палавите новородени теленца. Техният брой е 138. На някои от тях — по-големичките, им остава още малко да стоят тук, защото и оборът си има закони. Щом навършат шестмесечна възраст, теленцата биват отлъчвани и с тях се формира нов стадо.

Гледачите Янко Колев и Атанас Огнев са почти денонощно при малките животни, защото те се нуждаят от много грижи. Благодарение на това по всичко изглежда, че планувацият годишен прираст от 24 000 кг ще бъде преизпълнен, защото само за четири месечието е отчетен 9 800 кг.

Радослав РУСЕВ

СИЛИСТРА 1966

ПСЪБОР НА ХОРОВЕТЕ

Те ще пеят в Силистра

Хор „Боян Чонос" — Видин

НА 15 АВГУСТ 1901 година група ентусиазирани младежи, любители на музиката от Видин, провеждат сбирка, на която учредяват първия хор в града, наименуван „Китара".

До Девети септември хор „Китара" е ведушият хор в града. Редовно са изнасяни концерти и няколко опери и оперети. Негови диригенти са били Александър Вълчев, Димитър Дюгмеджиев, Стефан Вапорджиев, Йосиф Чешмеджиев и други.

На 23 май 1910 г. в Силистра се е състоял събор на хоровете от крайдунавските градове, в който е участвувал и видинският хор „Китара" под диригентството на Стефан Вапорджиев. Задължител на песен за мъжките хорове е била „Ганината майка" от Добри Христов. С нея хор „Китара" завоюва първа награда, златна лира и лавров венец.

От 1947 година хорът продължава да съществува под името на любимеца на видинската младеж Боян Чонос. Диригенти на хор „Боян Чонос" са били Божко Ивков, Иван Млазгов, Петко Трифонов, Кръстьо Милев, Борис Георгиев, Георги Занев. Съвместно с Държавния симфоничен оркестър са изнасяни оратории, опери и оперети.

Хорът участвува с успех на фестивалите „Варненско лято" през 1961—62 година, където получава званието „отличник". Най-големи успехи постигна хорът през 1964 година. На зоновия фестивал в Плевен той се нареди на първо място—пред изтъкнатите хорове на Плевен и Ловеч. На заключителния преглед в София се представи отлично и завоюва званието „Лауреат на Втория републикански фестивал" и носител на сребърен медал.

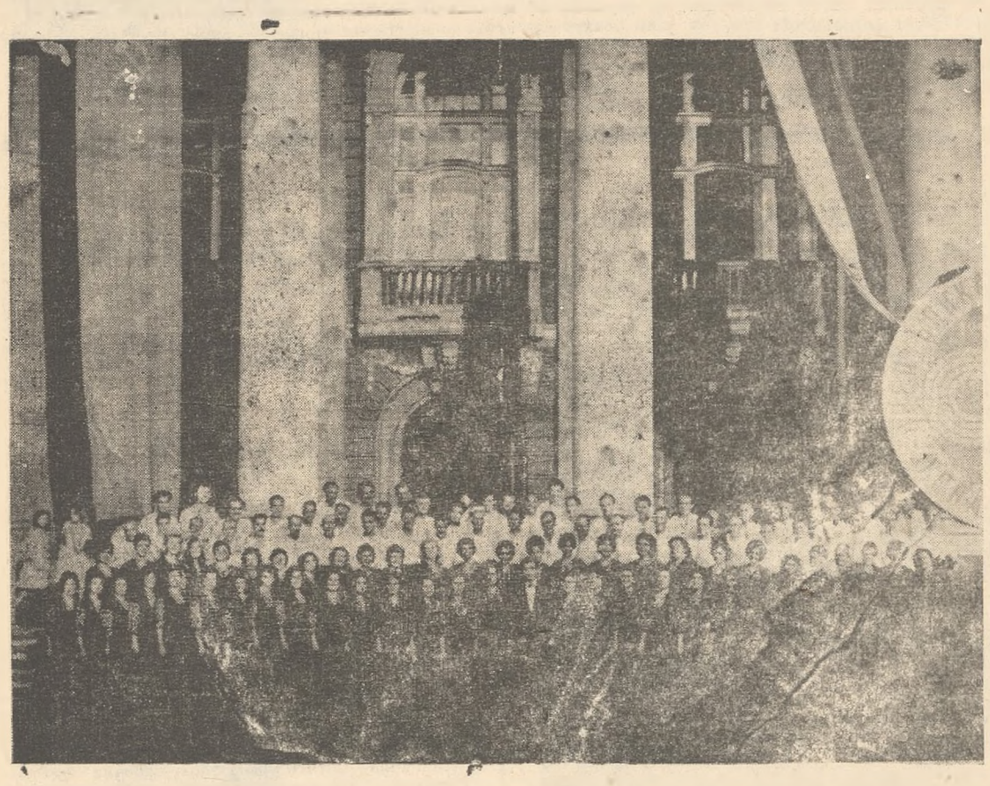
В репертоара на хора влизат автори от почти всички стилове и епохи, както и наши композитори от почти всички поколения. Хорът от 115 души работи три пъти седмично. Обособени са четири състава със самостоятелни задачи и прояви: смесен, женски и мъжки хорове и мъжки камерен хор. Гордост са солистите Савина Попова, П. Миланова, лауреати на Втория републикански фестивал, Георги Милев, Атанас Цеков, Петър Георгиев, Стоян Младенов, Димитър Илиев, Евлоги Найденов и др.

От 1963 година начело на колектива е младият диригент Валентин Бобевски, възпитаник на Консерваторията, учил диригентство при проф. Георги Димитров.

С концертни прояви са посетени градовете София, Варна, Русе, Михайловград, Берковица, Белоградчик, Кула и др.

През юли 1965 година хорът беше на концертно турне в Югославия, което премина при голям успех.

Градският представителен хор „Боян Чонос" е неизменен участник във всички по-важни мероприятия и честувания в града, помощник на Партията в естетическото възпитание на трудещите се.

С творческо неспокойствие

Тази зима имах възможност да присъствувам на една от репетиците на естрадно-сатиричния състав при читалище „Н. Й. Вапцаров" в град Тутракан.

В една от сценките се показва ще какви трудности среща диригентът на хора при събирането на хористите на репетиция. Двама младежи държаха плакат „Добре дошла!" „Добредошлата" беше една баба, записала се доброволно в хора. Започна репетиция. Но хористи нямаше. Имаше само за качени униформи за хористи. На тях дирижираше диригентът Солистка беше бабата.

* * *

—Отначало не вървеше—разказва диригентът на хора, Иван Пан талеев.— Това са седемдесет души, които работят на различни места. Беше трудно да ги събираме. Но благодарение на помощта от ГК на БКП работата тръгна.

Сега напрежението е голямо, защото репетициите не започнаха през септември, а едва през април.

Мнозинството от хористите са с придобити хорови навици. Някои от тях са пели в хора, който през 1951 година е участвувал на прегледа на хоровата самодейност в Русе и е завоювал първото място, станал е хор—окръжен първенец.

Тутраканският хор ще се представи на Втория събор на хоровете от крайдунавските селища с пет песни: „Вечерна звезда" от Роберт Шуман, една негърска песен из репертоара на Пол Робсън. Другите три песни са от български композитори.

С три от песните хорът се представи на тутраканското граждан ство в деня на празника — 24-ти май. Публиката остана доволна.

Но диригентът не е доволен.

—Нужна е още работа за постигане на точно ансамблово звучене, а времето е малко. Хористите са обхванати от истинско творческо неспокойствие.

—Това е най-сигурната гаранция за добро представяне на Събора — заключих аз и пожелах успех на хоровия състав от град Тутракан.

С. М.

НЕСТИХВАЩ ЖАР

Многогласното пеене в България вади началото си от град Свищов, където през 1868 година даскал Янко Мустаков създава младежки музикален кръжок, който по-късно се трансформира в хор. Този хор е посрещал братята освободители с песните: „О, радостен ден", „Из кръв и дим" и др., композирани от Янко Мустаков.

Неговата обществена дейност продължава с голям подем под диригентството на Иван Лазаров, с когото през 1900 година изпълнява най-популярната българска работническа песен „Живееме, живееме". Хорът изпълнява още „Карпати, Алпи, Пиринеи", „Напред марш" и др., с които открива конгресите на БРСДП в Русе и Пловдив.

Той активизира своята дейност веднага след Девети септември и допринася много за естетическото възпитание на трудещите се. Участвува в агит-културни бригади по села и предприятия, в концертни турнета из различни градове на страната: Лом, Ловеч, В. Търново, Елена, Трявна, Силистра и други. Много добре е още и днес.

Носител на окръжните и републиканските фестивали. За дългогодишна обществена дейност той е награден с ордена „Кирил и Методий" — втора степен.

Със своя сериозен репертоар из творчеството на Бах, Шуман, Брамс, Ал. Морфов, Г. Димитров, Ал. Райчев и др., с голямата амбиция на хористите и на сегашния диригент Ст. Живков, свищовският хор с радост очаква срещата с останалите хорове в Силистра.

Любен ЦВЯТКОВ

70 ГОДИНИ СИЛИСТРЕНСКА ПАРТИЙНА ОРГАНИЗАЦИЯ

ЗА КОНКУРСА

ЧОВЕКЪТ, КОИТО РАЗГОВАРЯШЕ С ПТИЦИТЕ

РАЗКАЗ

Привечер въведоха стареца. Водеха го двамата братя Илкови, които бяха през деня на пост при входа на клисурата. Връзаният подтичваше пред тях смешно; беше кривокрако благо старче, с чистичко бяло вълмо коса на главата си, с опъната лъскава кожица на лицето, с тъничко и мазно вратле, което се подаваше през деколтето на антерийката му. Беше облечено с късичка чохена салта марка, в протрити бозеви потурки, нашити със смешни гайтани и пулове от конска муниция.

Сигурно без много усилия бяха успели да превият назад на кръста ръцете му, защото стояха там по снежели от тягата на въжето, бледи почти детски ръце с набъбнали, синкави вени.

Докараха го насред поляната и едва тук конвоят смъкна цевите на манлихерите. Старчето моментално се свлече на тревицата, обезсилено от дългия път. Единият от мъжете захвърли небрежно досами краката му дървената изкобурчена гъдулка и се запъти към землянките да съобщи за пленения.

Своевременно край старчето подви опашка едно сиво грамадно куче, завря муцуна в слабините му и заскимтя радостно.

Не мина много време и при връзания надойдоха момчетата от дружината. Наобиколиха пришълеца, но не смееха да се приближават много, защото грамадният пес ги стряскаше с враждебни, недружелюбни погледи, сякаш ревнува ги стопанина си от непознатите.

Докле най-после командирът и момчетата се отпердашат чинно настрана.

Беше висок грамаден мъжага с плещи като стена гърди със стегнат пачет кръст, опасан с ремъци и паласки.

— Ти кой си—попита той връзания, като застана досами него.— Откъде идваш и накъде заминаваш—чиста ли е съвестта ти? Защо не вървиш по коларските пътища, а бродиш по планината?

Вдигна главицата си старчето, огледа грамадния мъжага от лъскавите му вехтички ботуши от хромирана кожа, до кепето му, кичесто над едното ухо. Огледа го хубаво, видя, че е здрав, че е един пестник може да смъкне вол, че лицето му е набраздено от някакви белези и като че ли изведнъж цялото му телце намаля още повече — аха да се скрие в тревата.

— Ще говориш ли най-после—повтори командирът, но този път с по-мек глас, защото беше разбрал със своя проницателен нюх, че плененият е безобиден човечец.

— Викат ми Албанеца, — смутолеви с писклив гласец старчето.— И не бродя с лоша мисъл по планината.

— Е, щом е чиста работата ти, кажи откъде идваш и накъде заминаваш? Не знаеш ли, че тук е забранена зона, че има партизани?

— Не зная, айол — отвърна връзаният. — Ама мога ли да те по моля нещо?

— Разбира се, казвай...

— Нека да размотаят ръцете ми, да ги развържат, за да развържа и аз езика си—помоли старият нераздирателно плененият.

— Може, как да не може — каза командирът и кимна с глава към единия от групата.

—Хайде, нали чухте какво иска —развържете го.

Отмотаха дебелото конопено въже и прежулените му ръце виснаха безпомощно в тревата.

— С такива въжа като бях едно време в Гърция връзваха в Пирея корабите — смутолеви сякаш на себе си старчето и вместо да заплаче от болка — усмихна се. — Ще ме уморите за един по мен бре, деца — „продължи веселото то. — Вие да не сте партизани? — На свой ред започна да задава и то въпроси.

Защо да крием — такива сме.—отвърна командирът. —Ако идваш от Новопазарско, срещна ли някъде по пътищата войска?

— Оттам минах преди седмица, войска нямаше — сега не знам.

— По каква работа пътуваш и от кое село си — не спираха въпросите.

— Всички села са мои, бре деца — отвърна Албанеца — където замръкна, там подвивам нога. Пък и по къщите има още по парченце сирене и мътеница, бага е душата на българите — помагат на несретника.

... Мина не мина седмица и всички момчета от дружината благославяха вече деня, в който от криха Албанеца. Свободните от наряд се купчеха край него, за да слушат благата и сладкодумна реч на старчето и да се порадват на отколешните му песни, които тананикаше сгърбен над отъркалата си гъдулка.

Отдавна бяха взели решение да го освободят, за да върви по пътя си, но той не тръгваше, макар че вечер край огъня отронваше все едни и същи думи:

— Бре, деца, утре с милостта на бога тръгвам и аз да търся сватби и кръщепя...

Седеше по цял ден под грамадното меше пред лагера и опъваше тихичко лъка на гъдулката си. И кучето беше винаги с него, укротено вече, опознало хората. Отлъчваше се от господаря-си само по обяд, за да схруска набързо от падъците от кухнята.

Веднаж при командира дотича едно голобрадо момче от дружината.

— Другарю командир,—доверчиво оповести то. — Албанеца разговаря с птиците. Да не направи някаква беля. Сигурно не е добре нещо с мозъка.

Мълниеносно се разнесе мълвата за чудновата дарба на старчето. Един след друг идваха при него мъжете и му се молеха като деца:

— Покажи ни да видим, старо. Чудо си можел да правиш — да говориш на птичи език!

— Мога, бре деца, — оронваше усмихнат Албанеца и посягаше към гъдулката си. Примижваше мъничките си очи, сякаш се прицелваше в някаква много далечна мишена, опираше с единия край на инструмента си, върху пъстрата яма на потурите си и опъваше лъка.

Пусти да останат ръцете на този благ човечец. Като жива, ставаше в тях гъдулката. Вместо провлечена сватбарска песен, каквато си скрибуцаше обикновено, сега от сухото и дървено коритце долиташе ту нестихващо накъдрено цвърчене на косърче, ту тревожно писукане на скворец.

Мълчаха момчетата, опиянени от изкуството му, мълчеше благото старче, притворило вече съвсем очичките си и сякаш не гъдулка, а златен кафез, препълнен с птички, държеше в слабичките си бледи ръце.

В черовата гора, околовръст лагера, птичият хор изведнаж стихваше. Умълчаваше се пернатият сбят, изпървом изплашен, от този хаос, който долиташе изпод дъба, но после отново оживяваха клоните на вековната гора.

Спираше като закован изведнаж лъка, поидигаше тъничките си почти прозрачни клепачи и казваше:

— Ето, бре деца, науката ми — няма ли да ме почерпите сега ед на стисчица тютюн!

— На драго сърце, старо —отвръщаха му. — А какво приказва със скворците и щиглеците?

— Питах ги чиста ли е наоколо гората — има ли войска — от връщаше Албанеца и сладничко плюваше на върха на единия си пръст, за да свие цигарката си.

— Е, разбрахме вече, свят човек си ти, старо — а какво отговориха птиците?

— Да бъдат спокойни вика — жива душа няма гъдява. Да бъдете спокойни.

Нямало е друго време по-весели дни в лагера от тези. Пък и напоследък случи се като по-чудо месец време без никакви престрелки. Студени и влажни започнаха да стават нощите. Росата се сещаше от листата и барабанеше върху покрива на землянките. Все по-често момчетата от дружината започнаха да наобикалят къщите край „Елова чука" и всеки път сколасваха да набавят я сиренце, я кашкавалец, я изва ра...

Сдушаше по своите родни села и Албанеца и през ден, два се връщаше горе натоварен с тежката си торба. Носеше и той на свой ред парчета сланина, сухи като камък сватбарски курабии и какво ли не още.

— Намаляха вече долу в равното сватбите — оплакваше се час по час Албанеца — зачестиха погребенията, а кой ти вика музика на погребение. Казват, че целите села воняли на пресни гробове. Хубаво е, гдето бог ми забрани да разпознавам миризмите.

— И започваше пак надълго и широко да разправя, че още от дете станало нещо с него — миризмата на розата мъчно можел да различи от миризмата в обора.

— Щяха да се избият навреме то булките за мене. Една през друга се надпреварваха да се женим—хитро споделяше Албанеца. — Разбрали бяха пустите му фусти, че с такъв мъж като мен жив от ще си карат—не шега. Я си представете — каквато и гостба да ми натъкмят—ще я ям. Двадесет годинки работех в една кожарница за щавене на кожи. Та кова едно вонило казват било, а мен да питате — нищо. Все едно този тук въздух дишах...

И докато приказваше, изпразваше от торбата и бездънните джобове на протритите си потури сухоежбината, която толкова много блазнеше момчетата...

... Не било писано дълго да благува дружината. Замяукаха една заран рано, рано куршумите. От старата обстановка край землянките не остана и помен. Откъслечните заповеди мигновенно прогониха първоначалната сумато ха. Горе-долу всеки зае удобна позиция и на изстрелите на войската отговаряха с изстрели.

Заскимтя уплашено проскубаното куче на Албанеца. Навря се между краката на стопанина си и не мръдна вече. Стоя Албанеца час-два сврян в корените на любимия си дъб и изведнаж се размърда. Претръпнал беше слухът му от гърмежите. От това или от нещо друго—престраши се този път от толкова години насам, вместо гъдулката, ръката му потърси забравената на тревата пушка. Взе я, прегърна дървения приклад, както сграбчваше инструмента си, когато свирепе по сватбите, а с другата се прекръсти, защото разбираше, че започва една друга кървава сватба, на която също трябваше да присъствува, както му е редът. Стана, примига с тъничките си клепачи, прицели се, както през двадесет и трета, натисна спусъка. Някъде наблизо пред него се понесе ужасяващ рев и счъкните пропукаха от нещо тежко.

Ето започва вече, започва, господи—говореше на глас Албанеца и пак разкрачваше тънички те си крака и пак се прицелваше. Обхванала го беше някаква неописуема треска. Бялото вълмо коса на главата му се диплене пред извикателно, след всеки изстрел устните му се свиваха конвулсивно, а очите му искряха неудържимо. Не разбра нито кога е станало обяд, нито кога е останал сам сред поляната. Усети само, че по едно време кучето зад гърба му се разлая свирепо. Обърна се и дъхът замря в гърдите му. Видя цялата поляна изпълнена с блясъка на зелени каски, които се придвижваха напред. Един куршум плясна като че ли на шега гъдулката му, окачена върху дъба, и я натроши мигновено. Трескичките издраскаха лицето на старчето.

—Ето това е краят, господи— изстена той, сякаш не нея, а сърцето му беше улучило оловото.

Искаше му се да извика да спрат най-после е тази детска игра, че всичките са българи и че е срамно да мрат за нищо посред бял ден, но от устните му се отрони само едно:

— Бре, деца, стойте...

Свлече се до мъртвото си куче с разбит череп точно под клона, на който се вееха от ветреца изпокъсаните сиротни струни на гъдулката му.

Руси ШИМАБЕЕВ

ОТЗВУК ОТ ЕДИН КОНКУРС

НЕВЕДНЪЖ, когато сме обмисляли как да прекараме някоя свободна вечер, изборът ни се е спирал на ресторанта. Отивали сме и отиваме там не само за да се нахраним, но и да задоволим една естетическа потребност—да послушаме музика, да чуем хубава песен. Но кой от нас не е претърпявал разочарованието от зле прекараната вечер. Причината? Слабите оркестри и още по-слаби певци, които ни забавляват в силистренските ресторанти. И винаги сме си задавали въпроса: няма ли кой да прецени тяхната работа, да я подобри, да я насочи правилно?

Отговорът дойде на 2 т. м., когато се проведе организираният от бюро „Естрада"—София конкурс между трите състава от ресторантите „Златна Добруджа", „Албена" и „Дунав". Явиха се те на подиума пред журито, в чийто състав влизаше и пианистът Е. Емануилов, изпълниха определените от самите тях музикални песи и може би доволни зачакаха резултата. А той беше твърдо отрицателен. Защо?

Преди всичко оркестрите, с изключение на този от „Албена", се явиха на конкурса като на репетиция. Те не дойдоха тук, за да покажат резултата от сериозна подготовка, а демонстрираха единствено своята често проявявана пред публиката незаинтересованост, та дори и апатия. Видяхме ги както винаги — отпуснати, с безизразни лица, не взимащи никакво душевно участие в това, което изпълняват. Единиците между тях, които владеят инструментите си, не можаха да направят задоволителен оркестър. Тази гледка подчертаваше ярко застоя, в който се намират те. Такава беше и оценката на др. Емануилов: музика, изпълнявана по задължение, която не е музика.

Като оркестър, стоящ на по-високо стъпало, беше окачественият от „Албена" — в него се чувствува вътрешната спойка и темперамент, които са сериозна база, върху която може да се гради. Но независимо от това и той се причислява към другите два, т. е. представляват едва 30 процента от това, което са длъжни да бъдат.

Да, действително те са длъжни да бъдат добре подготвени състави, да се чувствува, че са културни единици, които трябва не само да развличат, но на първо място да възпитават. Вероятно сега музикантите от тези оркестри са далеч от мисълта за голямата отговорност, легнала на плещите им в тази насока. От тях се иска изпълнение с чувство, с темперамент, изпълнение, на което да не се чака с нетърпение края, изпълнение, което да носи в себе си възпитателен естетически заряд.

Конкурсът ще се повтори след три месеца, за да се даде възможност на оркестрите да се подготвят. Те ще репетират под ръководството на П. Карагеоргиев, който ще им оказва квалифицирана помощ. Съставите трябва да работят системно, упорито, ежедневно, за да се чувствува, че свири оркестър, а не само инструменти. Репертоарът също ще бъде подменен и обогатен, а това изисква репетиции, репетиции и пак репетиции, за да може след три месеца не само да се определи най-добрият ни състав, който по право, а не по традиция, трябва да свири в представителния ресторант, но за да могат посетителите да напускат заведенията и след този срок действително доволни и душевно обогатени от това, което са чули.

Георги АНТОНОВ

СРЕБЪРСКИЯТ ПРОЦЕС ОТ 1937 ГОДИНА

(Продължение от 2-ра страница)

Селяните продължаваха да се гърчат в мизерия. Опитите на правителствата да маневрират чрез закона за „Опрощаване на земеделските дългове" се провалиха. Незначителното увеличение на цените на селскостопанските произведения не донесе на селяните никакво облекчение. Поради голямото увеличение на данъците и особено на цените на индустриалните стоки селските стопанства силно западнаха. Например в 1935 година 37 на сто от селските стопанства не притежаваха никакъв впрегатен добитък, а 11 на сто само по един вол или кон. Безимотните и малоимотните селяни след войната не бяха оземлени. Освежаването на икономиката в условията на 1934—1937 година за широките народни маси означаваше мизерия, а за капиталистите и чоконе — повишаване на техните печалби. При това положение освежаването на икономиката не можеше да бъде дълготрайно. Още през 1935 година се появиха признаците на една нова икономическа криза — производството на стоки от първа необходимост започна да спада.

При това така тежко положение трудещите се не можеха да стоят със скръстени ръце. Много и масови бяха техните борби против експлоатацията и гнета, за демократия, за свобода, за земя, за мир, против войната. Знаменателни останаха в историята на работническото и селско движение ръководената от Партията стачка на железничарите от Гривица — Букурещ през 1933 година и борбата на селяните за земя, против данъците, глобите и други от долината на река Гимеш в края на 1934 година и в редица други селски общини през следващите години.

Положението на населението от Силистренски окръг беше много по-тежко. То изпитваше двойно робство — социално и национално. За този край румънските буржоазно-чокойски правителства прилагаха специални закони. Отнета бе 1/3 част от земята на селяните, върху която настаниха македонци и румънци от старото кралство. Безимотните и малоимотните селяни не бяха оземлени. Данъците, глобите, секвестрите, шантажите надминаваха всякаква мярка. Турското население бе принудено да напусне родните си огнища и да емигрира в Турция. Големите банкери и чокои изкупуваха имотите им на безценица. По този и по други начини в окръга изникнаха редица чифлици. Голям процент от населението задлъжня пред банките и лихварите срещу нечувано високи лихви. Срещу данъци, глоби и дългове покъщнината и добитъкът му се продаваха на търг. Сред селските маси се засили разслоението. По това време например в село Ветрен имаше 115 домакинства, от всичко 364 без земя и до 5 дка земя, 120 домакинства притежаваха от 10 до 30 дка земя, а от 50 дка нагоре притежаваха само 38 домакинства. В село Сребърна 331 домакинства от всичко 533 владееха от 1 до 20 дка земя. Само 41 домакинства владееха над 50 дка земя. Тук фактически съществуваше постоянно военно положение и варварски терор. Най-елементарните права и свободи на българското и турското население бяха отнети. Грабежите, погромите и убийствата бяха постоянен спътник в живота на хората. Буржоазните партии демагогствуваха и лъжеха. Българската реакционна буржоазия предателствуваше интересите и борбите на българското население и по този начин съдействуваше за за силване на робството и експлоатацията, на грабежите и погромите.

Това положение създаде силно недоволство сред трудещите се. Те се противопоставяха, протестираха, бореха се. Революционното движение в окръга беше пуснало дълбоки корени. Партийната организация беше достатъчно възмъжала и добила опит, за да ръководи умело масовите организации — ДРО, КМС, МОПР, и борбите на работническата класа и селяните. Партийните членове както в града, така и в окръга се умножиха. Идеите на Партията си пробиваха широк път сред трудещите се маси. В много селища всички жители, с изключение на няколко селски чорбаджии, бяха под силното влияние на революционното движение и най-дейно го подпомагаха. Широките народни маси, изнемогвайки от страшната експлоатация и грабеж, разбраха, че единствено Партията защищава техните интереси. Те гледаха на нея като на единствен свой спасител.

Партийната организация правилно отчиташе съотношението на класовите сили и разумно мобилизираше и насочваше борбите на трудещите се за разрешаване на най-назрелите въпроси — против нечуваната експлоатация, против настъпващия фашизъм, против готвещата се война, за мир, за земя на безимотните и малоимотни селяни и т. н. Постоянните борби, в които се закаляваха трудещите се в битката с врага, с които изтръгваха все по-големи и по-големи придобивки, караха буржоазията и нейните верни слуги — полицията и жандармерията, да търсят начин, с който веднъж завинаги да разгромят и унищожат революционното движение. Властта смяташе, че само с масови арести, жесток терор и затвор може да постигне целта си. И на 17 февруари 1936 година тя започна „да разгромява гнездата на комунистите". Арестите започнаха от село Сребърна. Един ден преди това сребърската организация разпространи позиви по случай годишнината на железничарската стачка от Гривица — Букурещ. По този повод жандармерията извърши арести. Арестуваните бяха инквизирани и някои направиха признания. Нишката започна да се разплита. Така от Сребърна бяха арестувани над 50 души, от Ветрен — 15—20 души, от Ситово — 75—80 души. Арестите обхванаха почти всички села на окръга. Засегнаха и Окръжния комитет на Партията. Арестувани бяха Петър Кудинов и Павел Кузманов — членове на Окръжния комитет, и откарани в село Сребърна. Полицията искаше от тях да изтръгне признания за по-големите неща, но не й се отдаде, въпреки страшните мъчения, на които бяха подложени. Тяхното държание беше мъжествено, то до голяма степен ограничи по-нататъшното разширяване на арестите.

През полицията и жандармерийските постове преминаха над 2 000 работници, селяни и младежи. Под съд бяха дадени 337 души, от които около 180 бяха изпратени в затвора.

(Следва)

Асен ЧАПКЪНОВ

ОБЯВА

Заводът за металорежещи машини — Силистра търси работници по следните специалности:

1. Стругари	от IV раз. нагоре
2. Метални бояджии	от IV раз. нагоре
3. Фрезисти	от IV раз. нагоре
4. Общи работници	
5. Машинописки	

Заплата съгласно щатното разписание.

Справка — служба „Личен състав" тел. № 664

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 65 (1078) | Четвъртък, 9 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Срещи и посещения на др. Пенчо Кубадински

ПРИСТИГНАЛИЯТ в града кандидат-член на Политбюро на ЦК на БКП и заместник-председател на Министерския съвет др. ПЕНЧО КУБАДИНСКИ във връзка с тържествата по случай 70-годишнината на Силистренската партийна организация има на 7 юни сутринта среща с Бюрото на Окръжния комитет на Партията. Първият секретар на Комитета др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ го информира за изпълнението на стопанските и други задачи в окръга. Той посочи, че промишлеността в окръга е преизпълнила производствения си план за петте месеца на годината. Работата в селското стопанство също върви нормално.

На срещата бяха обсъдени някои въпроси, свързани с по-нататъшното развитие на икономиката на окръга.

Придружен от другарите ВЕЛЬО МАКСИМОВ, САВА ШИВАРОВ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, МИКО НИКОЛОВ и ФИЛИП КУБАДИНОВ, др. ПЕНЧО КУБАДИНСКИ посети след това мястото до складовете на ОТП край Дунава, където е предвидено да се строят в бъдеще новото пристанище, железопътната гара и автогарата. Заедно с началника на „Транспроект" в София АЛАДЖОВ бяха разгледани на място проектите за новото пристанище.

Заедно с ръководителите на окръга и града др. Пенчо Кубадински разгледа и новопостроената сграда на Окръжната станция на съобщенията. Началникът на станцията ПЕТКО ЦВЕТКОВ го увери, че през месец юли тази година монтираната нова автоматична централа ще бъде пусната в действие. Поставен бе въпросът за разширяване на пощата, с което др. Кубадински се съгласи.

Силно впечатление направиха на др. Пенчо Кубадински успехите на машиностроителите от Завода за металорежещи машини. Главният конструктор на завода СТОЯН ПЛУГАРОВ го информира, че въпреки липсата на достатъчно опит, работниците са успели да произведат висококачествени хидравлически ножовки и вече е сключен договор за износ на такива машини в Германската демократична република. Кандидат-членът на Политбюро на ЦК на БКП пожела на колектива да произвежда и занапред машините на световно равнище, съгласно решенията на Пленума на ЦК по машиностроенето.

В Развойното предприятие за организационна техника гостите, придружени от директора на предприятието ДИМИТЪР ДИМИТРОВ и партийния секретар ХАРАЛАМБИ ГЕОРГИЕВ, разгледаха залата с изложени експонати на предприятието.

70 ГОДИНИ ПЪТ НА ВЕЛИЧАВИ БОРБИ И ПОБЕДИ

ПРИВЕТСТВЕНО СЛОВО НА ДР. ПЕНЧО КУБАДИНСКИ

КАНДИДАТ-ЧЛЕН НА ПОЛИТБЮРО НА ЦК НА БКП И ЗАМ. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ

ТЪРЖЕСТВЕН ЮБИЛЕЙ

Деловият президиум

Др. Пенчо Кубадински поднася приветствие

ДРУГАРИ И ДРУГАРКИ, ДРАГИ ДОБРУДЖАНЦИ И ДОБРУДЖАНКИ,

Днес присъствуваме на един голям празник на Българската комунистическа партия в гр. Силистра. Днес чествуваме седемдесетата годишнина от основаването на Партията в Силистра. Разрешете ми, от името на Централния комитет на БКП, от името на Политбюро на ЦК на Партията и от името на първия секретар на ЦК на нашата Партия др. Тодор Живков, да ви приветствувам най-сърдечно по този случай.

Централният комитет на Партията дава много висока оценка за работата на Силистренската партийна организация от основаването и досега. Всички ние с интерес слушахме доклада на другаря Вельо Максимов, който е една хронология на борбите и успехите, постигнати от Силистренската партийна организация.

Прави впечатление фактът, подчерта др. Кубадински, че най-ярката характерна черта на Силистренската партийна организация, в продължение на изминалите 70 години, е борбата, която тя е водила за задоволяване икономическите искания на трудещите се, против националното подтисничество, против капитализма и фашизма за победата на социализма и комунизма.

Когато говорим, че Българската комунистическа партия е борческа партия, това го казваме напълно основателно. С чувство на гордост и задоволство можем да кажем, че нашата Партия в своя седемдесетгодишен живот не познава отстъпление. Дори когато се е налагало да отстъпва, тя е отстъпвала организирано, за да премине в контранастъпление.

Ние всички, които сме членове на БКП, каза той, възпитаваме както в себе си, така и в цялото подрастващо поколение тази основна черта, която най-високо се прояви на Лайпцигския процес. Тогава, Георги Димитров, намиращ се в бърлогата на фашизма, в момент когато фашисткият ятаган висеше над главата му, не помисли нито за секунда за своя личен живот, а защищаваше своята партия и идеология, която както той самият казваше беше смисълът и съдържанието на неговия живот.

Когато румънската чокойска власт завзе Добруджа по силата на Ньойския договор, кадрите на Партията, възпитани в борчески дух, не сведоха глава. Те излязоха с открити гърди в борба против националното подтисничество. Името на Дочо Михайлов — този Левски на нашето време, този добруджански титан, както и името на Димитър Дончев — Доктора, са имена, които могат спокойно да се наредят до имената на борците от нашето възраждане. Доскоро в село Бабук се намираха печатници на Дочо Михайлов, ръждясали пушки и бомби. Това е олицетворение на една величава борба, продължила много години срещу националните подтисници. Нашият народ може да се гордее със своите синове, вдигнали населението на Добруджа, под ръководството на Партията, в борбата за национал на независимост.

Откъде идва този борчески дух в нас? Вярно е, че нашата идеология е борческа, изтъкна ораторът, революционна идеология. Марксистко-ленинското учение ни е възпитавало в борчески дух. Така се възпитава и подрастващото поколение. Но не само това е единственият фактор. Ако разгърнем страниците на нашата история, ще видим, че тя е изпълнена с героични борби.

След това другарят Пенчо Кубадински проследи борбите, които е водил нашият народ за изграждането и укрепването на българската държава, за опазване неговата независимост от чуждите нашественици, за смъкване властта на експлоататорските класи и т. н.

Проследявайки историческия път, по който е минал нашият народ, аз искам да изтъкна, че през цялото свое съществуване нашият народ се е борил и укрепвал в тези борби.

Българинът дядо Димитър Благоев постави основите на социалистическа организация в Русия. Изгонен от царското правителство като опасен за държавата, той продължи своето дело в нашата страна. През този период е създадена и партийната организация в Силистра. Още тогава Благоев подчертаваше, че социал-демократическата партия не отрича революционните традиции на нашите възрожденци, а се явява техен продължител. Когато по-късно Добруджа попадна под чужда власт, под ръководството на Партията се появиха нови борци за национално освобождение, които проявиха голям героизъм.

Другарят Пенчо Кубадински се спря на въпроса за възпитанието на подрастващото поколение в нашия край. Пред него трябва да се изтъква героизмът на борците, загинали за освобождението на Добруджа, за да обича то силно своя роден край и да мрази всички потисници.

След това той се спря на стремежа на нашия народ към просветата, науката и културата и на ролята на Партията за неговото културно издигане. Българската комунистическа партия сега създава най-благоприятни условия за всестранно развитие на човешката личност.

Важен въпрос на борбата на нашата Партия е борбата за задоволяване икономическите искания на трудещите се. В далечното минало Централният комитет подкрепяше стачките на работниците за по-добър живот. В Силистра ставаха стачки и те се посочваха за пример на работниците в страната, посочваше се как силистренските работници силотени и единни завоюваха икономически права.

След като БКП дойде на власт, каза др. Кубадински, тя разгърна икономическа политика, която коренно измени нашата страна. Няма ги старите малки градове, разпокъсаните ниви. Израснаха много нови големи градове. В страната ни се простират обширни блокове. Изградиха се стотици язовири.

В нашата страна е изградена черна и цветна металургия и на тази база има възможност да се развива индустрията в Силистра. Строи се тук машиностроителен завод и вече той има договор да изнася продукция в Германия.

Другарят Кубадински се спря и на отношенията ни със СССР. От там внасяме машини, каменни въглища, руди, дървен материал. За Съветския съюз досега ние изнасяхме селскостопанска продукция, но вече все по-голям дял в нашия износ вземат произведенията на индустрията.

След това той изясни възможностите за използването на река Дунав, като евтин воден път, свързващ ни със Съветския съюз. Икономическите изгоди за нашата страна, от осъществяване на нашия износ по река Дунав, ще бъдат твърде големи. А това разкрива благоприятни условия за икономическото развитие на гр. Силистра.

Но за да се развива и укрепва Силистра и Силистренски окръг, нужно е те да бъдат свързани с вътрешността на страната чрез железопътна линия. Другарят Кубадински подчерта, че този въпрос се обсъжда и може би през следващата година ще се продължи строежът на линията Самуил—Силистра. Това ще даде възможност за по-нататъшно развитие на индустрията в нашия град. Необходимо е обаче партийното и административно ръководство на Силистра да окажат необходимата помощ при осъществяването на тази задача.

Другари и другарки,

Няма никакво съмнение, каза др. Кубадински, че под ръководството на Централния комитет на Партията, Силистренската партийна организация и занапред ще води комунистите и всички трудещи се в Силистра и Силистренски окръг в изграждането на социализма и комунизма в този чудно хубав български край.

От името на Централния комитет на Партията разрешете ми да изкажа най-сърдечна благодарност на всички стари комунисти, които присъствуват тук, които помнят не една битка, за тяхната активна революционна дейност. Те дадоха и дават дял за тържеството за социализма и комунизма в нашата страна.

След няколко месеца нашата Партия е призвана да се яви на своя Девети конгрес, който ще бележи нова грандиозна програма по пътя на изграждането на нашето общество.

Да живее Българската комунистическа партия — организатор и ръководител на всички победи на нашия народ!

Да живее Централният комитет на Партията—верен кормчия на нашия народ по пътя към нови победи!

Да живее дружбата ни с великия Съветски съюз!

Да живее героичното и патриотично население на Златна Добруджа!

Др. Вельо Максимов чете доклада

7 юни, Силистра. Този ден ще остане незабравим за комунистите от Силистра и окръга. Той събра в салона на кино „Москва" членове на Партията от различни поколения, за да си припомнят пътя, който е изминала Силистренската партийна организация за 70 години, и за борбите, които е водила тя през своята дългогодишна история за утвърждаване на социалистическите идеи в Добруджа. Ден паметен. Ден на признание и гордост. Много и най-различни чувства вълнуваха всички в този момент, когато си стискаха ръцете, когато се прегръщаха. Косите на много от тях са побелели, дълбоки бръчки са изсекли лицата им. Но в техните сърца пламъкът на борбата не е загаснал. Самочувствието им на комунисти е все така високо, както преди толкова години.

От трибуната ни гледат Димитър Благоев и Георги Димитров. Тяхното присъствие се чувствува винаги и всякога, макар че те вече не са между живите. Създателите на Партията у нас, в България, заемат естествено място в сърцето на всеки комунист.

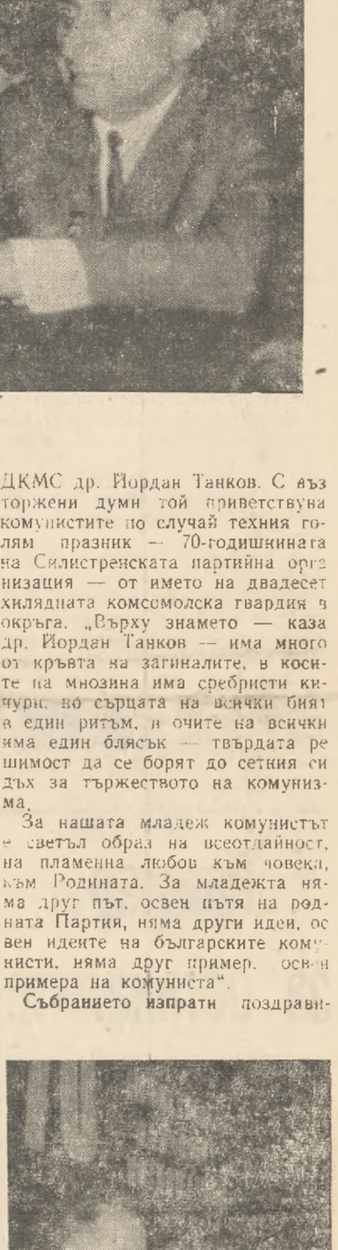
Върху червения фон се четат едри букви: „70 години Силистренска партийна организация. 1896—1966 година".

Посрещнати много сърдечно, с горещ изблик на чувства в сърцата, изразени в бурни и продължителни ръкопляскания, на трибуната застанаха: другарят ПЕНЧО КУБАДИНСКИ, кандидат-член на Политбюро и заместник-председател на Министерския съвет, др. АЛИ РАФИЕВ, член на ЦК на БКП и завеждащ отдел при ЦК на БКП, др. БОНЧО МИТЕВ, член на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията в Разград, др. ВЪЛКАН ШОПОВ, член на Централната ревизионна комисия на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията в Толбухин, членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията, другарите ВЕЛЬО МАКСИМОВ, САВА ШИВАРОВ, НИКОЛА НИКОЛОВ, ХРИСТОФОР ИВАНОВ, ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, БОЯН МИХНЕВ и МИКО НИКОЛОВ, др. СТЕФАН ГАБРОВСКИ — заместник-председател на ЦС на БСФС, председателят на Окръжния народен съвет в Русе др. ИВАН СТАНЕВ, първият секретар на Градския комитет на Партията в Русе др. ГЕОРГИ КОЛЧЕВ, стари дейци на Силистренската партийна организация и др.

Тържественото събрание по случай 70-годишнината на Силистренската партийна организация, организирано от бюрата на Окръжния и Градския комитети на Партията, бе открито от секретаря на Градския комитет на Партията др. Мико Николов, който даде думата за доклад на др. Вельо Максимов, първи секретар на Окръжния комитет на Партията (Доклада ще поместим в един от следващите броеве).

Един телеграфопощенски служител, преместен на работа от Толбухин в Силистра, образува първото в града работническо дружество „Слави Балабанов". През пролетта на 1896 г. се образува партийна група на БРСДП. Изминали са 70 години от тогавашната до сегашната пролет. Пролетите се редуват. Но пролетта, която занесе искрата на социалистическите идеи в Силистра, никога няма да бъде забравена. Тя е буренестникът на правдата в този изостанал тогава, а сега цветущ добруджански край. Бои би с румънската и българската буржоазна власт, румънския и българския фашизъм, борби вътре в Партията, но борби на развитието — ето какво е Силистренската партийна организация. В жестока схватка с врага загинаха Дочо Михайлов, Димитър Дончев—Доктора, Никола Петров, Йордан Йорданов и много други, за да останат безсмъртни техните имена — символ на борба, на подвиг.

Развитието на Силистренската партийна организация след Деветите септември има друга съдба. То е насочено към създаване и укрепване на кооперативния строй на село, към създаване на промишленост в окръга. Постигнатите успехи в това отношение са най-голямото признание към делото на мъртвите и живите герои на Силистренската партийна организация, която през всички етапи на развитието на Партията у нас е стояла на здрави марксистко-ленински позиции, сплотена около ЦК.

На трибуната др. Александър Чолаков

Събра Нейчев, родом от с. Алфатар, сега лекар в гр. Трявна, е вече на 55 години. Но той чувствува нещата със сърцето на комсомолеца Нейчев от 1929 г., когато за пръв път в българската частна гимназия в Силистра се изгражда маркс-ленински кръжок, в който и той участвува. Активен участник в борбите на Комсомола през 1930—1931 г., в дейността на ДРО от 1930 г., редактор на легалния вестник „Светлина" на Окръжния комитет на партията, той с вълнение заяви през времето на почивката: „Нямаше акция, в която ние, комсомолците да не участвувахме. И всичко се вършеше под ръководството на Партията.

Силистра се е променила много през годините на народната власт. Станала е хубав и привлекателен град със своите високи обществени сгради и жилищни блокове. Това ме радва много. Завръщането ми в нея е свързано с много спомени от моята младост, отдадена на борбите на Комсомола и Партията през онези години.

Настоящото чествуване 70-годишнината на Силистренската партийна организация е едно признание за нашата дейност, една среща. То ни събра със стари партийни другари, с които заедно работехме и се борехме някога за делото на Партията".

От името на сдружените земеделци в окръга приветствие към комунистите от Силистренската партийна организация поднесе и председателят на Окръжното ръководство на БЗНС др. Александър Чолаков. „Като верен съюзник на БКП — Българският земеделски народен съюз в България участвува активно в изграждането на социализма — каза др. Александър Чолаков. — Комунистите и земеделци са заедно в голямата борба за претворяване в живота решенията на Осмия конгрес на БКП. Особено се засили ролята на БЗНС след Априлския пленум на ЦК на БКП и следвоката оценка, която даде др. Тодор Живков пред Осмия конгрес на Партията за ролята и значението му".

На трибуната е първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС др. Йордан Танков. С възторжени думи той приветствува комунистите по случай техния голям празник — 70-годишнината на Силистренската партийна организация — от името на двадесет хилядната комсомолска гвардия в окръга. „Върху знамето — каза др. Йордан Танков — има много от кръвта на загиналите, в косите на мнозина има сребристи кичури, но сърцата на всички бият в един ритъм, в очите на всички има един блясък — твърдата решимост да се борят до сетния си дъх за тържеството на комунизма.

За нашата младеж комунистът е светъл образ на всеотдайност, на пламенна любов към човека, към Родината. За младежта няма друг път, освен пътя на родната Партия, няма други идеи, освен идеите на българските комунисти, няма друг пример, освен примера на комуниста".

Събранието изпрати поздравителна телеграма до Централния комитет на Българската комунистическа партия.

Хубав концерт, посветен на Партията, изнесоха артисти от народния театър „Сава Огнянов" в град Русе и хоровете „Седянка" и „Дунав" от град Силистра, след което бяха поднесени венци пред паметника на добруджанските революционери в центъра на града.

Никола НАНЕВ

Част от присъствуващите натържеството

Из живота на бригадите за комунистически труд

ОПОЗНАВАТ РОДИНАТА

ОЩЕ с настъпването на 1966 година профгрупите на бригадите за комунистически труд „Юрий Гагарин“ и „Герман Титов“ при машинния цех на ДИП „Липа“ в гр. Силистра решиха да проведат едно от мероприятията си под лозунга: „Опознай Родината, за да я обикнеш“.

Хубавата идея завладя всички. С активната помощ на Кирчо Каравасилев, началник на цеха, бе изработен окончателният маршрут и начертан график за предстоящото пътуване. А той наистина предлагаше интересни и разнообразни обекти за посещения: исторически места, свързани с националноосвободителните борби на нашия народ, родни места на велики българи, красиви планински кътове.

Колективът зажи вя с мисълта за предстоящото пътуване. В цеха стана като че ли по-светло и просторно, машините запяха повесело. Ръководството на предприятието също одобри тази инициатива. Та може ли иначе, бригади за комунистически труд са това, две награди са получили. А и самият началник на цеха е ударник на комунистическия труд.

Неусетно дойде и уреченият ден. Като парола се понесе от уста на уста: тръгване утре в 5 часа, сборен пункт — книжарница „Максим Горки“.

Пътуваме.

Петдесет чифта очи радостно блестят, петдесет сърца бият в едно.

„Другари — прозвуча гласът на Каравасилев по радиоуредбата на колата, — тръгваме, другари. Приятно пътуване на всички ни!“ И той съобщава, че профсъюзното ръководство на бригадите обявява настоящето пътуване в чест на 2 юни.

Предстоящите срещи с миналото вълнуват всички, всеки по своему преживява това.

Първата ни среща е с майстор Кольо Фичето, по-точно с едно от неговите творения — големия каменен мост на река Янтра при гр. Бяла. Всеки е чел и слушал за него, но нас ни удивлява фактът, че бележитият строител с живота си е гарантирал здравината на моста, заставайки под него при преминаването на руската артилерия през Освободителната война.

Посещението ни във Военно-историческия музей се превръща в урок по история. Макетите, фигурите, оръжията, рисунките, фотографиите и живият разказ на уредничката на музея ни връщат в миналото, запознават ни с боевете през Освободителната война. Особено умиление предизвика в нас една скица на гр. Силистра и градската крепостна стена, неизвестно как попаднала в този музей.

За почивка и обяд избрахме една слънчева поляна близо до Преображенския манастир. Разстиламе одеалата, разтваряме багажа и образуваме другарска трапеза.

След почивката се отправяме да разгледаме Преображенския манастир. Отново среща с миналото. Тук е пребивавал и Васил Левски, организирал е революционни комитети. През Освободителната война в манастира е била организирана болница за ранени войници. В малката църква се намират две икони от преди 400 години с рамки, украсени с оригинална българска дърворезба, за които от Британския музей в Лондон са били предложени два милиона лева.

На път за Велико Търново се запознаваме с неговото минало и настояще.

Много е казано за този чудно красив град. Ние не сме първооткриватели и не можем да прибавим нищо ново. Новото ще видим след няколко години, когато завършат разкопките на Царевец и Трапезица.

Утрото ни заварва на път. Лети автобусът, лети и нашата песен. През този ден пред микрофона се изреждат мнозина, провежда се един своеобразен конкурс. Накрая всички са единодушни: победител е Йорданка Игнатова — всепризнат майстор на народната песен. Атмосферата е задушевна, отпускат се сърцата. Изпъква нов талант — рецитаторката Иринка Господинова завладява сърцата на всички със своето вдъхновено изпълнение на стихове от Н. Вапцаров. Изреждат се и други изпълнители. Димитър Ангелов разсмива всички със забавните габровски вицове.

Автобусът намалява своя устремен бяг и започва уверено да се изкачва към връх Столетов.

Някои от групата са идвали порано тук, но и тях ги обхваща вълнението, с което пристъпват останалите. С достигането на върха вълнението нараства. То е от безсмъртния подвиг на руси и българи, шепа храбреци, оставили костите си по скалите, но победили. Този величествен паметник българският народ издигна за тях.

Отправяме последен, прощален взор, а устните ни тихо нашепват: „На Шипка всичко е спокойно...“

Нашият път продължава през прочутата Розова долина. Посещаваме родните места на Хр. Ботев, Васил Левски и Иван Вазов — градовете Калофер, Карлово и Сопот.

Тук е най-красивата част на Стара планина, природата не се е поскъпила в своята щедрост. За нас, хората от равнината, картината е поразителна. Трудно отместваме поглед от нея. Тук се издигат най-високите върхове на Стара планина, тук са се родили най-великите синове на България — Левски, Ботев, Вазов. Град Калофер е родното място на Христо Ботев, гениален поет и революционер. В тези Ботеви дни градът е празнично украсен, шумни са неговите улици, многообразни са Ботевите поклонници и почитатели. Нашата група също се влива в техните редици. Посещаваме къщата-музей Христо Ботев, мястото, където е била родната му къща, Ботевата поляна и училището, в което се е учил.

Отдавна е съмнало, слънцето е огряло върховете, но ние не го виждаме. Не е както при нас в равнината — изплува от Дунав и огрява навсякъде. Тук то трябва да се изкачи на високите върхове и тогава чак да се усмихне на хората.

Предварително запознати с миналото на град Карлово, с живота и делото на Васил Левски, ние с голямо вълнение разглеждахме скромната, почти бедна обстановка, в която се е родил, отрасъл и живял Апостолът.

В тези предпразнични дни в Карлово посреща много гости, дошли от всички краища на страната да отдадат почит и да се преклонят пред светлата памет на Васил Левски.

В Сопот, освен къщата-музей „Иван Вазов“, посетихме метоха и разгледахме екривалището, в което се е криел Васил Левски.

Потегляме на юг към Пловдив.

Пловдив — вторият град на републиката, града с многовековна история, с многобройни тракийски и римски паметници — ние разгледахме от Хълма на освободителите. Пред нас се откри чудесна панорама на града, разпрострял се по двата бряга на р. Марица.

Правим кратък престой в гр. Сливен, достатъчен да разгледаме дома-музей „Хаджи Димитър“, паметника на Хаджи Димитър и „Старият бряст“ — любимо място на много комунисти, разстреляни от фашистката полиция.

Първата ни среща с Черно море стана в гр. Бургас. Отплувахме за остров „Болшевик“ да се запознаем с подвига на 43-та комунисти, избягали с лодки от фашисткия затвор на острова.

След кратък отдих се връщаме в Бургас и пътуваме през Слънчев бряг за Варна. Тук правим последните покупки на подаръци на близките си.

Неусетно изминаха петте дни, които разнообразиха нашето ежедневие и ни вляха нови впечатления и сили.

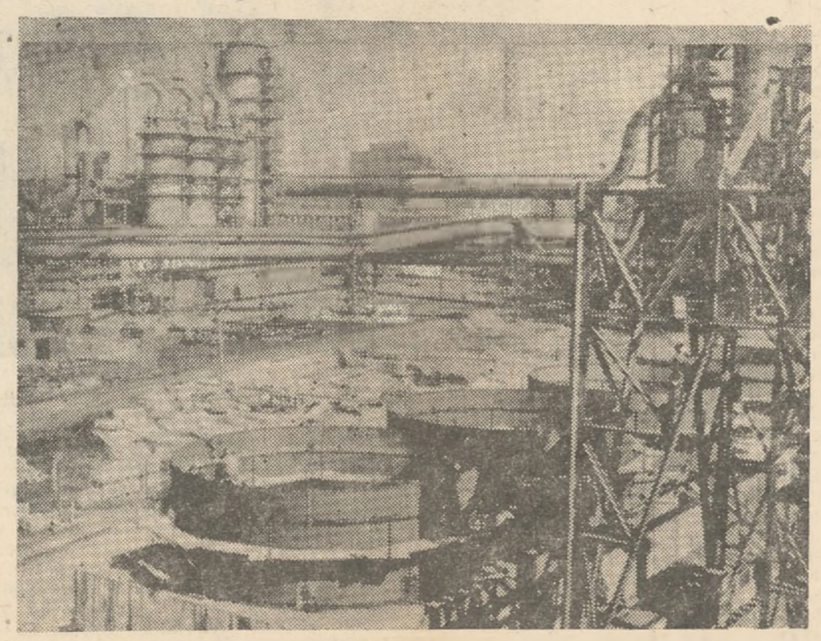
Малко преди раздялата др. Каравасилев пита доволни ли сме. Отговорът е един — доволни! И още един въпрос: Искаме ли пак да пътуваме? Искаме! Тогава утре всички на работа, за спечелване на нови трудови награди в съревнованието пред Деветия конгрес на Партията.

Една песен.

Един весел, шумен рейс лети към Силистра.

Силистра ни посреща окичена със знамена за честуване на 2 юни.

Христо ПЕТКОВ

ЧЕХОСЛОВАКИЯ. Монтажът на втората по големина доменка пещ на Източно-словашкия металургичен завод в Кошице.

Щрихи от родната казарма

Вълнуваща среща между земляци

ИЗМИНАХА 5—6 месеца от оня паметен ден, в който пред родители и близки бойците от поделението на офицера Маринов положиха клетва за вярност пред Партията и народа. Този ден остави траен спомен в сърцата на бойци и родители. Тази вълнуваща среща тогава роди идеята за поддържането на потесни връзки между бойците и командирите от гарнизона и близките и производствениците от някои предприятия в град Силистра.

Занизаха се дни на упорит воински труд. Комсомолците знаеха, че техните старания и успехи ще станат достояние не само на другарите им в казармата, а и на далечните техни близки и приятели от Промкомбинат „Камъшит“, цеха за фина керамика. В дните на усилена подготовка за усвояване на материала в поделението пристигна вест, че нашите приятели от град Силистра ще пристигнат. Бойци и командири очаквахме деня, в който ще покажем това, което сме постигнали по овладяването на бойната техника и обзавеждането на Димитровските стаи, клубове, кабинети и др.

На 24 май из района на поделението се разнесе мощно воинско „ура!“. С него бойците приветствуваха скъпите гости. Завърза се непринуден разговор между земляците. Всички се интересуваха за своя роден край: какви изменения са настъпили в него през време на тяхното отсъствие, как върви изпълнението на плановете, какви новости са внедрени в производството.

Оттук комунисти, комсомолки и комсомолци се отправиха за спалните помещения. С интерес разгледаха те помещенията, в които спят техните земляци. Тук не липсваха и изненади. Комсомолката Иванка Дякова сред бойците откри своя братовчед, младия боец Кульо П. Стоянов, отличник по бойната и политическа подготовка, пример за подражание на останалите комсомолци. Не можем да изкажем възхищението си от изненадата, която гостите ни поднесоха, изпълнявайки добре подготвена художествена програма пред бойците. Бойците, командирите, техните семейства и шефствуващите курсове от Селскостопанския техникум в града с интерес изслушаха индивидуалните изпълнения на народни и естрадни песни и стихотворения. Особено впечатление направи изпълнението на секретаря на комсомолското дружество от цеха Димо Янчев и девойката Теодора Борисова, изпратени с бурни аплодисменти от публиката. На срещата се направи кратка оценка за успехите на поделението. Бяха посочени за пример имената на Кульо П. Стоянов, Игнат Илиев Няголов, Стефан Д. Станев, Христо Денев Петров, Петко Г. Драганов от Силистра и окръга. Макар и още млади войници, тези комсомолци отлично владеят преподавания им материал.

На приветствията на другарката Величка Драганова и комсомолеца Димо Янчев отговори отличникът по бойната и политическата подготовка, техният съгражданин Стефан Д. Станев. Той увери всички присъствуващи, че комсомолците от поделението достойно ще се представят в чест на Деветия конгрес на Партията.

Капитан РАЙКОВ

Радостта на баба Атанаса

Тимуровската ко манда „Синята стрела“ в с. Цар Асен започна работата тази пролет. Една ранна утрин пионерите от нея решиха да посетят баба Атанаса. Грабнаха мотики, лопати и вили в ръце и отидоха в къщата на старицата. Завариха я болна. Тогава пионерите нахраниха животните ѝ, изметоха двора, прибраха дървата. Момичетата влязоха при нея, успокоиха я. В градината имаше разхвърляни вършина и кирпичи. Прибраха и тях.

Валентин ДОБРЕВ

Пример за останалите

ДРУЖЕСТВОТО на Комсомола в III „а“ полевъден курс е едно от най-инициативните дружества на комсомолската организация при ССТ „Добруджа“ — Силистра. На членовете му не им липсват никога инициативи. На общоучилищния фестивал на художествената самодейност те се представиха с двата народни обичая „Коледа“ и „Лазарки“ и се класираха на първо място.

Политико-просветната дейност в дружеството бележи също напредък. Всяка седмица пред членовете се изнасят информации по международното положение, за новостите в селското стопанство и спорта. Преди една седмица се проведе интересна дискусия на тема „Как си представяме комунизма?“ Почти всички комсомолци споделиха своето мнение по този въпрос.

Дружеството има сключено шефство с комсомолското дружество при ДИП „Пресови изделия“ — Силистра. Съвместно с членовете от това дружество комсомолците от III „а“ полевъден курс проведоха редица походи, рецитали, срещи по футбол, баскетбол и волейбол.

Не останаха безучастни членовете от дружеството и към призива на Окръжния комитет на ДКМС и Окръжния бригадирски щаб за оказване помощ на ТКЗС. В обявения от тях бригадирски ден през месец май комсомолците вързваха домашни стебла за коловете в зеленчуковата градина на ТКЗС в с. Калипетрово. Песните и закачките не утихваха до вечерта.

Димитър КУНЕВ

С УВАЖЕНИЕТО И ОБИЧТА НА ХОРАТА

ВСЕКИ ден от осем до шестнадесет часа постоянно влизат и излизат работници в здравния пункт при ДИП „Добруджа“ — Силистра. Всеки отива там с някаква болка, но излиза с известно облекчение. На своя пост постоянно е фелдшерката Нина Василева. Тя за всеки ще намери блага дума и утеха. Всички работници от предприятието я наричат Ниничка. Влезе ли работничка при нея, тя внимателно я прегледа, ще положи всички усилия, за да ѝ помогне. Но най-силно действува нейното отношение — приветливата ѝ усмивка и благата ѝ дума.

Такава я познават всички от 1960 година, когато тя пристъпи прага на фабриката. Русите ѝ коси бяха вчесани гладко. Скоро сред работничките се разнесе слухът, че тя е руснинка. Новодошлата удивително бързо се привърза към колектива. Оттогава досега тази връзка все повече укрепва. Понякога някоя от жените я запитва на шега би ли напуснала предприятието. Отговорът е отрицателен. Защото тук тя е започнала самостоятелна работа, тук е преодоляла безпокойството си по някои въпроси...

Със съпруга си Павел Нина се среща още през 1958 година в Донбас. Току-що завършила Киевското медицинско училище. Павел бе офицер в Донбас. Веднъж пристигна на лечение в болницата. От тук започна тяхното запознанство. Без да е идвала в България, Нина я опознава и обиква. Научи се да говори български език. Сега Нина спокойно и уверено изнася беседи по радиоуредбата. Пак под нейното ръководство се провеждат събрания на здравни теми, правят се посещения в домовете на болните. Постоянно могат да се чуят нейните указания за храната и хигиената на работните помещения.

Такава е за всички в ДИП „Добруджа“ Нина. Тя е винаги сред хората. Тя е винаги там, където е нужна първа помощ и утеха.

Петранка ДОДОВА

Голям трудов ден в Тутракан

ПО ИНИЦИАТИВА на Градския комитет на БКП и Градския народен съвет в Тутракан преди известно време се проведе голям трудов ден с всички служители от града. Трябваше да се заринат изкопите за канализацията на улица „Александър Стамболийски“.

В ранното утро всички се явиха на определеното място с нужните инструменти, откъдето организирано заминаха за обекта. Тук бяха служителите от Градския народен съвет, пощенската станция на съобщенията, „Текстилни влакна“, Промкомбинат „Трансмариска“, Наркоопа и др.

Участвуваха в този трудов ден над 300 души служители. До обяд те заринаха 1 200 линейни метра канали. Със своята добра организация на работата се отличиха служителите от Градския народен съвет, „Зърнени храни“, Промишления комбинат „Трансмариска“ и др.

Поради това че в града предстои да бъде извършена канализация на други улици с обща дължина 3 000 линейни метра за около 70 000 лв., то служителите от всички предприятия са готови и друг път да бъдат организирани на трудов ден.

Живко ТРУШЕВ

Комсомолците са начело

ЧЛЕНОВЕТЕ на ДКМС в цех „Ракита“ от Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра се включиха най-активно в съревнованието за изпълнение на приетите от колектива обещания в чест на Деветия конгрес на Партията. Със своя личен пример в работата и в обществения живот на предприятието те увличат и останалите. Продукцията, която произвеждат комсомолците, е висококачествена.

Най-добра организация на труда и най-здрава производствена дисциплина съществуват в 7-мо дружество на Комсомола, носещо името на Иван Стайков. Комсомолците от него редовно изпълняват трудовите си норми 150 на сто. Успехите им в това отношение се нанасят в диаграма, окачена на видно място в работното помещение. През месец май те произведоха надпланова продукция за 2 700 лева. За изпълнение на предконгресните обещания комсомолците от дружеството обявиха дните до месец ноември, когато ще се проведе Деветият конгрес на БКП, за ударни. Дружеството обяви съревнование на останалите дружества в предприятието, като обеща да произведе надпланова продукция за 3 850 лева.

Върбан ПЕТРОВ

СРЕБЪРСКИЯТ ПРОЦЕС ОТ 1937 ГОДИНА

През време на арестите и обисканите полицията направи съществени разкрития, събра доста фактически материал. И оттук сметна, че е постигнала целта си, че при разглеждане на делото съдът ще има основание да даде големи присъди на подсъдимите. Буржоазията подготвяше общественото мнение за тежки присъди — 15—20 години.

Безспорно арестите разстроиха партийните организации в окръга. Почти всички техни ръководители се намираха в затвора. Сред някои другари настъпи униние и колебание. За партийната организация настъпи тежък момент. Тя трябваше да събере силите си, да възстанови организациите, да поддържа духа сред другарите в затвора, да се подготвя за процеса. В Окръжния център не всички кадри бяха задържани в затвора, така че Окръжният комитет беше бързо възстановен и започна кръвовска работа по събиране силите на Партията. Изгради се акционен комитет на легална основа, членовете на който обикаляха окръга, срещаха се с близките на политзатворниците, събираха средства за защитата, подготвяха свидетели. В помощ на Окръжната организация Областният комитет изпрати свой член. Близките, семействата, другарите на политзатворниците често отиваха на свиждане, там разменяха мисли, окуражаваха се взаимно. Борбата за кипя с пълна сила.

В затвора другарите трябваше да си устроят свой специфичен живот. За целта първото условие беше да си изградят единен колектив на принципите, изработени от дългогодишния живот на политзатворниците. Колективът трябваше да възпитава и закалява у тях качества, присъщи на комуниста; да укрепва и да пази единството сред политзатворниците; да повишава тяхното идейно-политическо възпитание. Но почти всички арестувани попадаха за пръв път в затвора и нямаха опит в това отношение. Колектив наистина те изградиха, но от малко другари, с ред недостатъци. Този малък колектив започна работа за преодоляване на настроенията и споровете, възникнали сред затворниците във връзка с арестите и с държанието им пред полицията и следователя. В само то начало мнозина не можаха да видят собствената си сила в колектива, предимствата на общата, колективната защита по време на процеса. Когато в интерес на подсъдимите и на целия процес трябваше да се призоват за свидетели известни комунистически дейци, като: Георги Димитров, Димитър Ганев, Ернст Телман, Георге-Георгиу-Деж и много други, мнозина от другарите не само се стъписаха, а сметнаха, че това е насочено против собствената им съдба. Колективът трябваше да се бори за превъзмогването на тези неща. На първо място политзатворниците започнаха борба за подобряване на затворническия режим, за подобряване храната и други. Те не позволиха на директора на затвора да се гаври с тях и да ги постави в положение то на криминални затворници. Но работата по своето идейно-политическо възпитание, по подготовка на процеса те не започнаха своевременно. А всички посочени зъбя руднения можеха да се преодолеят само по пътя на възпитанието и борбата.

Големият опит на Партията подсказа, че процесът трябва да стане масов, политически. За това бе ше нужна голяма подготовка как то в затвора, така и извън него. Трябваше да се привлече вниманието на цялата прогресивна и демократична общественост в страната и извън нея. Необходимо бе да се покаже, че борбата на подсъдимите е борба за социална правда, против робството и мракобесието, против войната и фашизма. Трябваше да настъпи пълно единство сред политзатворниците. Партийната организация съумя да създаде всички предпоставки и условия за масов, политически процес, политзатворниците да застанат от позицията на обвинители.

Партията организира с помощта на ДРО, КМС и МОПР десетки масови протести в града и окръга пред прокурора и други власти за освобождение на подсъдимите, за редовно свиждане, за внасяне на храна в затвора, за сносен човешки режим за политзатворниците. Тя организира и изпрати на два пъти делегации от 10-15 души в Букурещ, които се срещаха с някои видни демократични и прогресивни дейци, с редакторите на по-демократичните буржоазни вестници: „Адевърул“, „Лупта“, „Диминяца“ и други. Пред тях те разказаха за терора и безправието, за незаконното подвеждане под съд на 337 добруджанци. Някои неща от техните изложения бяха отпечатани в казаните ежедневници. Също така беше изпратена делегация в Букурещ, за да заангажира защитници за процеса. Голяма част от защитниците до деня на процеса идваха в Силистра и се срещаха с другарите в затвора. Всичко това и редица други инициативи раздвижиха общественост та в страната. Работници и граждани от различни населени места изпращаха изложения, телеграми и други до съдебните власти в Силистра за освобождаването на 337-те подсъдими. Такива телеграми и изложения бяха получени и от България, Франция и други. Така селяните от Буковина пишат: „Затворени сте и сте изправени пред съда, защото искахте вашите права. Искахте същите права, каквито искаме всички селяни от Румъния. Солидаризираме се с вашата борба“. Селяните от национал-царанската партия от окръг Сторожинец пишат: „Молим ви да освободите невинните хора, които гният в затвора, на които жените и децата умират от глад. Молим ви за бързото освобождаване на нашите невинни братя“.

В Силистра специално идва американският общественик Хаскел. По време на процеса дойде Андре Роже — адвокат от Франция. Той не пледира, но проведе срещи с всички защитници и няколко разговори с политзатворниците. Той престоя в Силистра само няколко дни, тъй като властта го застави да я напусне.

(Следва)

Асен ЧАПКЪНОВ

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

ЕВТИНЕЕ ГОВЕДОВЪДНАТА ПРОДУКЦИЯ...

Години наред в кооперативното стопанство в с. Иширково снижението себестойността на говедовъдната продукция е един от генералните въпроси. С чувство за отговорност към него пристъпят ръководители, специалисти и самите животновъди, които са пряко заинтересовани от успешното му разрешаване.

Благодарение на всичко това, кооперативното стопанство може да бъде посочено сред вдни от най-добрите кооперативи, които са намерили правилен път към решаването на този нелек проблем.

ЗА ЧЕТИРИ МЕСЕЦА — 7 000 ЛЕВА ПЕЧАЛБА

Такава е истината. Докато в останалите кооперативни стопанства говедовъдната продукция продължава да бъде скъпа, в кооперативно в с. Иширково за четири месеца са реализирани 7 000 лева печалба от говедовъдството. Да казваме, че това е едно инцидентно явление, значи да си затваряме очите пред една истина, пред един явен успех на иширковските специалисти и животновъди.

Този успех се дължи преди всичко на това, че въпрос на фуражния проблем се гледа като на нещо много важно, води се непримирима борба с яловостта по кравите, въвежда се, макар и по-бавно, механизация при отглеждането на стадата. Не бива да се отминава без внимание това, че главна роля в посвтиняване на говедовъдната продукция тук е изиграло въвеждането на стопанската сметка.

ЕДИН ЛИТЪР МЛЯКО СТРУВА 0,16 ЛЕВА

Благодарение на всичко това: на истинската стопанска загриженост, на избягване формалното изпълнение на задачите, благодарение на добросъвестното изпълнение на задълженията в животновъдните фермн, днес животновъдите има с какво да се похвалят. Забелязва се чувствително поевтиняване на млякото и месото. На стоящата година ще бъде памет на с изобилието от мляко. Ежедневно от 380 крави иширковци дояят по повече от 3 600 кг мляко. Висока е и маслеността, както и прирастът — 16 тона в повече в сравнение със същото време на миналата година.

ПЛЕМЕННАТА РАБОТА — ПЪТ КЪМ УСПЕХИТЕ

Когато говори за племенната работа в говедовъдството, главният зоотехник на кооператива Димитър Михайлов, разгорещено добавя: „Немислимо е да се очакват някакви необичайни разултати от стада, в които кравите са стари, с лош породен състав. От години наред нашата цел е да подменяме колкото се може повече такива нископродуктивни животни с млади, които единствени биха обезпечили нормален млеко надой и укрепване на стадото".

В кооперативното стопанство в с. Иширково фуражът се дава според млечността на кравите. По този начин се избягва излишното изразходване на храни; млечните крави получават повече фураж, а нископродуктивните животни, чиито потенциали са известни и неокуражващи — по-малко.

Освен това в Иширково за разлика от останалите стопанства, на седемнадесетмесечна възраст и при тегло повече от 380 кг юничките биват заплодявани, като по този начин много по-скоро биват включвани в групите.

КРАВЕФЕРМАТА—ВТОРИ ДОМ НА ДОЯЧИТЕ

„Нашите кооператори от ден на ден замогват — споделя главният зоотехник. — Рязката разлика, която съществуваше между обстановката в домаим и в стаичките на кравефермата, им действуваше подтискащо, затова ние се стремим да уредим колкото може по-добре в битово отношение кравефермата. Това ще задържа по-задълго време животновъдите и няма да им е тежко и неудобно".

И с право. Приветливата обстановка в кравефермата става причина животновъдите все по-рядко да се блазият от домашния уют, от който са се лишили в село.

СТОПАНСКАТА СМЕТКА— НАЙ-ДОБЪР ОРГАНИЗАТОР

Благодарение внедряването на стопанската сметка, всеки животновъд се стреми към по-малко разходи. Държи се стриктна сметка за изразходваните фуражи. Ежедневно на приемния пункт има дежурен, който приема фуражите. Сега животновъдите сами уреждат някои дребни битови работи около фермите, като не допускат платена намеса на разни специалисти: строители, мазачи и др. Ефектът от всичко това е явен—миналата година всеки животновъд, освен основното си заплащане, което не е никак малко, получи и по 400 лева допълнително възнаграждение.

Ето така евтинее тук продукцията от говедовъдството — с много труд, но обмислен и полезен, с много грижи, но навременни и ефектни с много любов към работата, но истинска, човешка любов.

Руси ШИМАБЕЕВ

Да пазим дивеча при прибиране на реколтата

УСТАНОВЕНО е, че при прибирането на реколтата дивечът понася най-големи загуби. Поради премахване то на синорите при уедрява нето на площите, дивечът е принуден да снася яйцата си и да ражда малките си в ранните земеделски култури, чиято реколта се прибира в повечето случаи с помощта на машините.

От проверките, които са извършени, се установи, че при механизираната коситба на люцерната загиват близо 100 на сто от гнездата на яребиците и фазаните. Освен яйцата, под ножовете на машините загиват около 30 на сто от мътещите птици и малки зайчета.

Когато започне прибирането на реколтата, ловно-рибарските дружества и дружинки трябва да организират извършването на щателна проверка в краищата на блока, където обикновено птиците устройват гнездата си, да приберат намерените яйца и ги предадат за изкуствено излюпване, а мътачките — да пропъдят.

За прогонването на мътещите фазани и яребици и за подплашване на малките зайчета ежегодно се дават указания от ОНС. ТКЗС трябва да монтират към машините подплашващи приспособления. Обаче много малко се прави в това отношение.

Като се има предвид, че монтирането на такива приспособления не е свързано с големи разходи, нито с голям труд, следва да бъдат взети мерки и наред с другите оборудвания машините да се приспособят и с такива уреди. На предната ос на трактора, от страната, където ще минат ножовете на косачката или жътварката, се прикрепва вертикална желязна пръчка с височина поголяма от височината на колелото. На свободния й край се закрепва в хоризонтално положение друга желязна пръчка с дължина 150—180 см, за която се закачат 10—12 синджири достатъчно дълги, които се влачат през житните култури и подплашват мътачките и зайците.

При жътвата с комбайни, работата се започва от краищата на блока, като постепенно се приближава към средата. Подплашеният дивеч се придвижва и събира в непожънатата част и там именно става най-голямото унищожаване. Не са редки случаите, когато се окървяват целите ножове на машините от малките зайчета и яребици. Затова, когато останат 3—4 декара за пожънване или окосяване, наложително е машините да бъдат спрени и да се прогони намиращия се там дивеч.

В това отношение похвална е работата на ловно-рибарското дружество от с. Понина и механизаторите от същото село, които са приспособили подплашващи уреди към машините и при косенето на люцерната са спасили полезния дивеч от загиване.

Така работи и ловно-рибарското дружество и дружинката, както и механизаторите от селата Ситово, Айдемир, гр. Тутракан и други.

Ако механизаторите, ловно-рибарските дружества и дружинки се отнасят с любов към младото дивечево поколение и го опазват, резултатите ще бъдат насърчителни.

Енчо ДАНАИЛОВ

Обещанията се превръщат в дела

Вдъхновен от постигнатите трудови победи на нашия народ в изпълнение решенията на Осмия конгрес на Партията, неуморно се труди колективът на ДИП „Добруджа". Работниците от предприятието разгарят помежду си благородно социалистическо съревнование, за да посрещнат достойно и с нови, още по-големи успехи Деветия конгрес на Българската комунистическа партия и Седмия конгрес на профсъюзите от лека и хранителна промишленост.

Значителни са постиженията на цялото предприятие, което изпълни плана си за петмесечието в натура 101,97 на сто. Планът за качеството е изпълнен 98,2 на сто. Изтъкани са 90 000 метра плат повече.

За месец май като първенци се наложиха работниците от синя смяна с ръководител Георги Данев. Смяната има средно изпълнение на производствения си план 106,6 на сто и качество на продукцията 98,4 на сто.

От бригадите най-добри постижения имат гъкачките с ръководител Марин Колев. Те изпълниха плана си 108,8 на сто и постигнаха качество на продукцията 99,4 на сто. След тях се нареждат третата бригада от зелена смяна и бригадата на Любен Тодоров.

В чест на Деветия партиен конгрес през юни, юли и август в предприятието ще се проведе конкурс между смени, бригади и отделни работници както от тъкачните цехове, така и от подготвителния отдел за най-високо изпълнение на плана, за постигане на най-висококачествена продукция и най-добро поддържане на машинния парк. Това мероприятие ще спомогне по-масово да се разгърне социалистическото съревнование в ДИП „Добруджа" и същевременно ще повлияе върху получаването на качествена и чиста продукция. Резултатите от този конкурс ще бъдат обявени в навечерието на Девети септември — празника на свободата.

Петранка ДОДОВА

Грижи за семенните участъци

ТКЗС — Ситово е известно като стопанство, в което се получават високи добиви от есенните култури. И миналата година от неговите площи беше получен среден добив от пшениците 324 кг от декар, а от ечемика - 303 кг от декар. Получаването на високи добиви от тези култури се дължи на прилагането на цял комплекс от агротехнически мероприятия в тяхното отглеждане. Важно звено в него е производството на висококачествен посевен материал.

През миналата есен ситовските кооператори засяха семенни участъци на площ от 5 400 дка, от които пшеница 4 700 дка и ечемик 700 дка. С цел да не се допусне смесване на семената при прибирането на реколтата, семенните участъци от отделните сортове са засети в землищата на различни села. Така например в с. Ситово е засят семенният участък от „Безостая 1", в с. Поляна — от „Безостая 1" и от „301", а в Слатина от „100—10".

За семенните участъци в стопанството се полагат добри грижи. Те се засяха на най-подходящите блокове и висококачествено. През зимата бяха наторени с по 40 кг на декар амониева селитра. По-разплевелените от тях бяха третирани с хербициди. Всички мероприятия се извършват под ръководството на агронома Вълкан Столнов, който е отговорник за семепроизводството в стопанството.

В изминалите няколко дни кооператорите от ТКЗС — Ситово извършиха и последното мероприятие в отглеждането на семенните участъци — почистиха ги от примеси — главно от ръж. С това грижите по тяхното отглеждане завършиха. Най-важното условие за получаването на висококачествен посевен материал е осигурено.

За в бъдеще ръководството на стопанството смята да съсредоточи семепроизводството в централното село на стопанството — Ситово, с цел да се осъществи по-добър агротехнически контрол и се създадат по-добри условия, гарантиращи високите качества на посевния материал.

Емил ПРАХОВ

Осигуряването на повече фураж за добитъка е една от главните задачи, която кооператорите трябва успешно да разрешат

НА СНИМКАТА: Кооператори от бригадата на Хаккъ Мехмедов от ТКЗС — Дулово извозват люцер на за силажиране.

Наследник на бащиния занаят

ПРЕВАЛЯШЕ пладне. Майското слънце се показваше през сивите облаци. Джипът се движеше през крановските ливади. В него бяхме с председателя на ТКЗС др. Димитър Драгнев и гл. зоотехник Петко Тодоров.

— Спри! — каза председателят на шофьора.

Джипът се закова на място. Слязохме. Недалеч от нас на около 20—30 метра се намираше стадо овце. Те кротко пасяха сочната зелена трева. Сред тях се намираше техният стопанин. Кръстосал крак върху крак, той се подпираше на своята тояга.

— Хей, Господине, ела малко насам — провикна се зоотехникът.

Кой беше този човек? Аз не го познавах. Не бях го виждал.

— Това е Господин Атанасов — постоянен първенец на кра новската овцеферма — поясни председателят.

— Да-а-а. Спомних си. — Този, дето е получил „Паспорта на трудовата слава".

През това време той приближаваше към нас. Нисък на ръст човек, с обрулено от ветра лице, но с живи очи и весела усмивка.

— Добър ден — поздрави весело той.

Ръкувахме се. Пръв го заговори председателят.

— Господине, вземахме решение да изнесем овцете на лагер. Ей тук, на това място. Какво ще кажеш? Съгласен ли си?

— Съгласен съм, др. председател.

— Още петима овчари ще дойдат. Говорихме с тях—каза зоотехникът.

— Наистина тук ще бъде много хубаво — заговори Господин, — и трева има, и вода има. Тук е млякото — и посочи с гегата си зелената трева.—Сутрин, докато има роса, ще ги изкарваме по високите места, а след обяд по долове те. Има много хубава трева.

— За орден ще те представим, Господине — подхвърли шеговито председателят.

— Ако заслужавам. Единадесет години работя като овчар. Четох във вестника, че Янко Желев — овчар от с. Бабук има от 106 овце — 111 агнета, а аз имам 144 агнета от 105 овце и ми трябва да на доя още два тона, за да си изпълня плана за млякото — каза Господин и се усмихна.

След това в разговор с него научих, че още като ученик той ходил често при баща си, който бил овчар, да му помага. Завръщал кротките животни и си думал „Щом завърша училището и аз ще взема едно стадо." Така и станало. Завършил училище и му повериха едно стадо шилета. Грижел се за тях. И те израствали и се развивали много добре, за радост на своя млад стопанин.

Отишъл в казармата, върнал се и пак се захванал за овцете. Годините се нижели една след друга неусетно и вся ка, от трудна по-трудна, носела радващи успехи на Господин. Сега той се проявява като много старателен и прилежен в работата си. Пръв ще изкара своето стадо на паша и последен ще го прибере. Той го кара винаги там, където има най-хубава трева и няма трън, за да получи повече мляко и вълна.

Почти всяка година той е първенец на овцефермата и затова много пъти е награждаван с парични и предметни награди. Затова стана и носител на Паспорта на трудовата слава.

Симеон КОЛЕВ
(наш кореспондент)

Това не бива да се повтаря

НА 19 МАЙ отнесох един чифт дамски и един чифт детски сандали в обущарския клон на кооперация „Дунав", намиращ се до училище „Н. Й. Вапцаров". Ремонтът на обувките не беше от особено естество и струваше само 0,80 лева. Предполагам, че и времето за извършване на този ремонт не биваше да бъде много голям, но той продължи толкова, че за същия период биха могли да се направят поне два чифта нови обувки.

Когато отнесох сандалите и запитах кога ще бъдат ремонтирани, отговорът беше „Утре!" Оттогава досега съм ходила вече няколко пъти и на въпроса ми дали са готови, винаги ми отговаряха отрицателно. Виждах сандалите захвърлени в ъгъла на обущарската работилница, потънали в прах. Неудобно ми е вече да ходя и да питам постоянно работниците кога най-сетне ще ремонтират занесените обувки. Изпратих на 31 май детето си, но то се върна пак с отговора „Казаха, че ще ги направят утре!"

За някакъв малък ремонт чакаме повече от две седмици, но колко ще чакаме още, не се знае. Ако по същия начин се изпълняват и поръчките за нови обувки, човек трябва сега да си избира модели, за да бъдат готови поне за зимата.

Много ме интересува дали ръководството на кооперация „Дунав" контролира работата на своите клонове по кварталите в Силистра как изпълняват те поръчките за такива малки ремонти на обувки.

Павлина ЙОЛОВА
квартал „Дружба", улица 32, блок 40

Добри стопанки

В МЕСТНОСТТА „Домусчи кулак" край с. Кайнарджа е разположен един от птичарниците на стопанството, в който се отглеждат малките пилета. Тук в едно от помещенията работят две птицевъдки — Димитрина Ангелова и Еленка Ангелова. Те най-съвестно изпълняват своите производствени задължения.

На тях сега са поверени малките пилета, които вече достигнаха възраст месец и половина. Най-голям успех за двете птицевъдки при тяхното отглеждане е този, че допусната смъртност до сега е едва 2 на сто.

На какво се дължи този успех? Наред с останалите грижи за пилетата като доброто хранене, спазването на режима, голямо внимание се отделя на хигиената и борбата с болестите. На всеки шест дена птичарките дезинфекцират основно помещенията. Хранилките и поилките обгарят с бензин и ги дезинфекцират с вируцан и вар. Нощем редовно отварят прозорците на помещенията, за да се предпазят пилетата от задушаване.

Водата в поилките се сменя редовно. В дажбата на пилетата влиза рибеното масло и някои други компоненти, които осигуряват правилно развитие на техните организми и ги предпазват от различни заболявания.

Тези грижи оказаха своето влияние за намаляване на болестите и смъртността по пилетата.

Викентий ДУКАНОВ

СТАДАТА КРЕПНАТ СРЕД ПАСИЩАТА

РАЗБРАЛИ ползата от лагерното отглеждане на животните през лятото, и тази година животновъдите от кооператива в с. Алеково навреме подеха тази кампания. От всички съставни села на стопанството бяха заделени животни, които трябваше да бъдат изпратени на лагерно отглеждане за определено време. От Алеково техният брой е 41, от Честименско—70 броя, от Кутловица — 106 броя. Всички стада са събрани в пасището на местността „Коджа кору" край с. Алеково. Тук тревата е избуяла доста, пасището е почистено от трънаци и камъни, а самият лагер е обзаведен с всички необходими битови пособия. Направени са навеси за животните, огради на лагера, а за животновъдите са построени временни подслони.

Разбира се, грижата по изхранването на телетата не спира само с това, че са намерени добри пасища. За да се обезпечи още по-добър прираст и за да се поддържа нормалното телесно състояние на животните, пастирите доставят редовно необходимия концентриран фураж. На всяко животно се дава по един килограм от тази храна. Редовно се доставя и вода за поене.

Лагерното отглеждане на телетата се отразява благоприятно върху тяхното състояние. Особено показателно е то в стадото на с. Алеково. При годишен план за прираста от тези животни — 5 000 кг само за четиримесечието е постигнат прираст от 4 300 кг. Резултатът ще бъде още по-показателен през идните месеци, когато прирастът ще продължава да се покачва, каквато е тенденцията сега.

Макар и далеч от стопанския двор стадата, които са на лагер, не са лишени от надзора на специалистите и ветеринарния лекар. Внимателно се следи за тяхното здравословно състояние, както и за зооизискванията при отглеждането им.

Руси МИХАЙЛОВ

Добър търговски работник

В началото на тази година Ниязи Ахмедов бе назначен за магазинер в с. Честименско. Работата на новия търговски работник показа, че той достойно заема мястото си. При план за първото тримесечие 24 000 лева той отчете 24 500 лева. Второто тримесечие на тази година още не е изтекло, а той вече отчете надпланов стокооборот.

Отначало Ниязи Ахмедов се страхуваше от новата си работа. Липсваше му опит и затова правеше малки заявки за стоки, но сега свикна с търговията и винаги се интересува от желанията на кооператорите какви стоки търсят най-много, за да доставя повече от тях. В това отношение много му помага и закупчикът Димитър Чолаков, който редовно и навреме доставя по заявки необходимите артикули за магазина.

Ниязи Ахмедов е учтив със своите многобройни клиенти, които той посреща усмихнат и готов винаги да им услужи. Затова в село сега казват, че няма по-добър търговски работник от него.

Али МЕХМЕДОВ

ПРИ ДОМАКИНИТЕ:
ТРЕСКАВА ПОДГОТОВКА, ЧУВСТВО НА ОТГОВОРНОСТ

ДО ОТКРИВАНЕТО на Втория събор на хоровете от крайдунавските селища вече остават не дни, а часове. Утре вечерта в Дунавския парк, в близост до мястото, където е бил проведен Първият събор, при тържествена обстановка ще бъде открита тридневката, посветена на хоровото изкуство. Силистра отдавна се готви за този миг. Много трудности, предвидени и непредвидени, преодоля организационният комитет. В нашия хубав крайдунавски град се появиха много признаци, които говорят, че подготовката на Втория събор вече е към своя край. Силистра стана някак си по-празнична с хубаво изработените плакати, напомнящи на гражданите и гостите за това голямо музикално събитие.

Домакините — хор „Седянка", при Образцовото народно читалище „Доростол", и хор „Дунав", при Окръжния съюз на ТПК, се намират в особено положение. Пред гостите и пред гражданството те трябва да защитят достойно името на Силистра, името си на инициатори. Една особено отговорна и нелека задача! Те трябва да проявят много устойчивост, за да извият докрай певческото си майсторство, за което много пъти по различни поводи са казвани хубави неща.

Наш представител се срещна с диригентите на двата хора и води разговор с тях по въпроси, свързани с предстоящия събор.

Петър Карагеоргиев, диригент на „Седянка", сподели с удовлетворение, че през последно време подготовката на хора протича добре, пълноценно. За съжаление трудно ще може да се компенсира загубеното и пропиляно време поради нередовността на хористе. Отрицателно се е отразила и преголямата им заетост в други обществени задължения. Независимо от това сега хористе работят с много настроение и се стремят да постигнат най-хубавото при изпълнение на песните, застъпени в репертоара.

Всички „седенкари" с радост очакват срещата със своите приятели от хоровете, които ще пристигнат от другите крайдунавски градове в Силистра. Между тях са хор „Родина" и „Дунавски звуци" от Русе, хор „Б. Чонос" от Видин — все изтъкнати колективи, неведнъж показали високия художествен ръст на българското певческо самодейно изкуство по наши и чужди сцени. Срещата с тях ще бъде за „седенкарите" едно хубаво сравнение за постигнатото от тях и това, което още трябва да се постигне. Участието на професионалния камерен хор при Българската държавна консерватория ще бъде демонстрация за хорово певческо майсторство, нагледен урок на всички участвуващи в събора самодейци.

Песните, с които ще се представи „Седянка", са разучени през настоящия сезон с изключение на песента „Овчар македонец" от П. Бояджиев. Тя е репертоарна за колектива. Но нейното първо изпълнение е било на миналия събор през 1910 година под диригентството на автора ѝ. Нейното изпълнение сега ще създаде прием ственост между двата събора. Репертоарът на хора е труден, но всички „седенкари" ще се постараят да не посрамят името си и името на нашия град.

Диригентът на хор „Дунав" Артюн Маркарян както винаги, така и сега беше въздържан на обещания и прогнози. Хорът, който той ръководи, се подготвя за събора през целия последен сезон. През последната седмица репетициите се провеждат всяка вечер. А преди това — три пъти в седмицата.

Настроението на хористе е един първостепенен въпрос. През последно време, след срещи с членове на организационния комитет, в тях наистина може да се намери така желаният стремеж за достойно представяне. При това положение и репетициите протичат по-пълноценно. От шестте песни, включени в репертоара на хора, двете са разучени в последно време и могат да се считат за нови.

— Ние ще се стремим — каза Артюн Маркарян — да покажем на събора какво може да постигне един работнически хор. Претенциите ни в сравнение с други хорове са по-скромни, но ще се постараем да защитим името си на домакини. Целият хор високо цени събора като музикално събитие в Силистра. Той е гордост за нашия град. Ние сме особено доволни, че ще можем да слушаме изпълнението на големи хорове. По този начин за нас съборът ще бъде нещо като обмяна на опит. Ще се постараем да посетим всички концерти.

На диригента Маркарян, който положи много усилия като ръководител на колектива и като член на организационния комитет за събора, и на хора пожелаваме от сърце успех.

Хор „Георги Димитров" при Държавен машиностроителен завод „Георги Димитров" — Видин е основан през 1962 година. За година и няколко месеца хорът израства в художествено отношение и на Втория републикански фестивал става лауреат и носител на бронзов медал.

Под диригентството на др. Георги Александров хор „Георги Димитров" освен премиерните си концерти, които се изнасят всяка година, активно участвува в различни тържества в града.

В репертоара на хора са застъпени масови песни, творби от Д. Христов, Г. Димитров, Н. Бехтеров, Л. Пипков, Д. Петков, Ил. Илиев, Д. Добрев, Новиков, Мокроусов, Бетовен, Моцарт, Щраус, Брамс и други композитори.

ПРОГРАМА ЗА СЪБОРА

10 юни 1966 г., петък, 17,30 часа

Тържествено откриване на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове в Дунавския парк със слово от председателя на организационния комитет.

Откриване на паметна плоча на мястото, където е бил проведен Първият събор на хоровете от крайдунавските градове, 19,00 часа — **Кинозала „Москва".**

ПЪРВИ КОНЦЕРТ

I. Смесен хор при **ДМЗ „Г. Димитров" — гр. Видин,** лауреат на II републикански фестивал на художествената самодейност. Диригент — Георги Александров — лауреат на II републикански фестивал. На рояла Савина Попова.

II. Първи български хор „Янко Мустаков" при читалище „Елена и Кирил Д. Аврамови" — гр. Свищов.

Диригент — Стефан Живков.

На рояла Мара Николова.

III. Смесен хор при народно читалище „Т. Петков" — с. Ново село, Видинско, лауреат на II републикански фестивал.

Диригент — Ганчо Манджуков.

На рояла Людмила Бобанова.

IV. Градски представителен хор „Боян Чонос" при Образцово народно читалище „Двят" — гр. Видин, лауреат на II републикански фестивал.

Диригент — Валентин Бобевски, лауреат на II републикански фестивал.

На рояла — Ингебор Нейова.

11 юни, събота, 9,30 часа

Кинозала „Москва".

ВТОРИ КОНЦЕРТ

I. Ансамбъл при народно читалище „В. Коларов" — гр. Никопол.

Диригент — Георги Икономов.

II. Женски хор при ТПК „Обединение" — гр. Свищов.

Диригент — Никола Христов.

III. Смесен хор при читалище „Надежда" — гр. Оряхово.

Диригент — Михаил Велчев.

IV. Смесен хор при читалище „Постоянство" — гр. Лом.

Диригент — Марко Цанов.

11 юни, събота, 18.00 часа

Кинозала „Москва"

ТРЕТИ КОНЦЕРТ

I. Смесен хор при **ДМЗ „Г. Димитров" - гр. Русе,** лауреат на II републикански фестивал.

Диригент — **з. а. Христо Дюлгеров,** лауреат на I и II републикански фестивали.

На рояла Хачик Михранян.

II. Работнически смесен камерен хор при Корабостроителен завод „Ив. Димитров" — гр. Русе.

Диригент — Величко Радков, лауреат на II републикански фестивал.

III. Хор „Дунавски звуци" при Образцово народно читалище „Ангел Кънчев" — гр. Русе, лауреат на I и II републикански фестивали.

Диригент — Симеон Стателов, лауреат на I и II републикански фестивали.

На рояла Виктория Кобарелова.

IV. Хор „Родина" при Образцово народно читалище „Зора" — гр. Русе.

Диригент — Васил Арнаудов, лауреат на I и II републикански фестивали.

На рояла — Хачик Михранян.

12 юни, неделя, 10.00 часа

Кинозала „Москва".

ЧЕТВЪРТИ КОНЦЕРТ

I. Смесен хор при ЛВЗ „В. Коларов" — гр. Русе, лауреат на II републикански фестивал.

Диригент — Антони Николов.

На рояла — Катя Самсарджиева.

II. Смесен хор при Образцово народно читалище „Н. Й. Вапцаров" — гр. Тутракан.

Диригент — Иван Пантелеев.

III. Работнически смесен хор „Дунав" при Окръжен съюз на ТПК — Силистра, лауреат на II републикански фестивал.

Диригент — Артян Маркарян, лауреат на II републикански фестивал.

На рояла — Красимира Талигапова.

IV. Градски представителен хор „Седянка" при Образцово народно читалище „Доростол" — гр. Силистра, лауреат на II републикански фестивал.

Диригент — Петър Карагеоргиев, лауреат на II републикански фестивал.

На рояла — Лиляна Стринска — Иванова.

12 ЮНИ, НЕДЕЛЯ.

18,00 часа

на баскетболния стадион

ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН КОНЦЕРТ

И ТЪРЖЕСТВЕНО ЗАКРИВАНЕ НА ВТОРИЯ СЪБОР НА ХОРОВЕТЕ ОТ КРАЙДУНАВСКИТЕ ГРАДОВЕ.

ПЪТЕКИТЕ НА 120 ЕНТУСИАСТА

СЛЕД като завърши труловият ден, хората поемат по своите пътеки. Пътеките! В колко различни посоки водят те! Едни са насочени към прохладния бряг на река Дунав, други — към потъналия в пролетна свежест Парк на младежта, трети... Пътеките на 120 ентусиаста завършват до входа на голямата репетиционна зала на Русенската филхармония. Тук всяка привечер самодейците от хор „Родина" усилено репетират. Техните звънки гласове често карат минувачите да спрат и се вслушат в звучната им песен. Откъде иде тая властност на песента, която кара тия хора често да се лишават от разходка, кино и други културни развлечения в името на песента. Някои казват, че до нея могат да се докоснат само ония, които всеотдайно са се посветили на изкуството.

Неотдавна в разговор с един от основателите на хор „Родина" — Христо Нурев, дългогодишен председател на колектива, той сподели: „През 1936 г., когато се поставяха основите, дори и най-големите ентусиасти не могли да предполагат, че пътеките на хора ще го отведат тъй далеч". Наистина! Покоряващата сила на неговото изкуство днес е известна не само в страната, но и далеч зад нейните предели. Малко са хоровете, които могат да се похвалят с такива успехи — лауреат на Първия и Втория републикански фестивал и носител на 4 златни медала, лауреат на Московския младежки фестивал, където спечели сребърен медал (златен не бе даден

Русе

в групата му), гастроли в Чехословакия и Румъния. Преди няколко дни пристигна нова радостна вест. По решение на централната комисия при Комитета по културата и изкуството трите състава (мъжки, женски и смесен) на хор „Родина", детски хор на Българското радио и телевизия и танцовата трупа на читалище „Васил Левски" — София са определени да представят българското самодейно изкуство на международния фестивал в град Ланголен — Англия, който ще се състои в началото на юли т. г.

Но преди това една пътека ще отведе колектива на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове в Силистра, за който те се готвят усилено. Репетициите се провеждат при голяма дисциплина. Чувството за отговорност у самодейците е повишено. Те добре съзнават, че им предстои да защитават престижа на своя град, славещ се с богати музикални традиции.

През почивката на една репетиция разговаряхме с главния диригент Васил Арнаудов — енергичен млад човек, винаги усмихнат, всеотдайно предан на хоровото изкуство. Когато стана дума за събора в Силистра, той с охота прие разговора.

—Как оценявате инициативата на силистренската общественост да организира Втория събор на хоровете от крайдунавските градове.

— Ние бяхме приятно изненадани, когато получихме поканата. Първо, защото инициативата на силистренци непременно ще стимулира нашата дейност, което после практиката потвърди. И второ, че тя ще даде нов тласък за развитието на хоровото изкуство в страната. Това е пример, достоен за похвала.

— С какви песни ще се явите?

— След като получихме решението за участие във фестивала в Ланголен, ние съчетахме подготовката си за тези две прояви. В Силистра ще имаме първото концертно изпълнение на песните, с които ще се явим в Англия. На нас е добре известна добрата музикална подготовка на силистренската публика, затова срещата ни с нея ще бъде добра проверка на подготовката ни за Англия. Освен това в програмите на нашите състави (ние ще участвуваме с мъжки, женски и смесен състав) са включени и произведения на българските композитори Добри Христов, маестро Георги Атанасов, Любомир Пипков, Георги Димитров, Филип Кутев, Георги Златев — Черкин, Димитър Петков, Васил Казанджиев, Димитър Динев и др.

Някой напомни, че времето, определено за почивка, е изтекло. Не искахме да им пречим и се разделихме. Тръгнахме си вдъхновени. При тая любов неминуемо техните пътеки ще ги изведат към върховете на хоровото изкуство.

Ал. АНТОНОВ

Добруджанският столетник — търсен кът за отмора.

Важно! Важно!

ДТП „Мототехника" съобщава на многобройните си клиенти, че пуска в продажба, начиная от 1 ЮНИ Т. Г. мотоциклет „БАЛКАН" — 250 куб. см на 2-ГОДИШНО ИЗПЛАЩАНЕ със заем от ДС Каса и първоначална вноска 100 лева.

Мотоциклетите се продават при много изгодни условия — окомплектовани със заредени акумулатори и изпробвани.

СЪОБЩЕНИЕ

„ТАБСО" Русе съобщава, че от 1 юни до 30 септември автобусът за самолета за София ще тръгва в 10,45 часа, като прави връзка с ракетата от Силистра, пристигаща в 10,35 часа.

От 16 юни лети самолет за Варна, Бургас и Пловдив. Излитане от Русе 9.00 часа.

В НОЩТА СРЕЩУ ПРАЗНИКА

разказ

СЪБРАНИЕТО беше към своя край. Владо прочете имената на наградените за празника селяни и мушна листа в джоба на палтото си.

Навън внезапно гръмнаха пушки. Тревожно заби черковната камбана.

— Пожар, хеййй! Пожар! Пожааар! — понесе се над селото нечий пресипнал глас.

Септемврийската нощ изтръпна от виковете на селяните. Грабнали лопати и кофи, те отиваха по пътя към „Бааламата".

Горяха и двата птичарника на стопанството. Гората до тях глухо шумолеше. Въздухът наоколо миришеше на изгоряло месо и слама.

Македонеца крачеше редом с двама селяни. Беше неспокоен. Постоянно се озърташе. По едно време той се отдели от групата и изчезна в неизвестна посока.

В лозята Ленко съзря силуета на беглеца. Сянката на Македонеца пълзеше като призрак между скупчените колове и чуканите.

Македонеца беше още нов за селяните на това добруджанско село. Ала бе майстор по тютюна и още щом дойде със семейството си от Пиринския край, те го приеха като свой човек. Но когато го повикаха в канцеларията и му предложиха да стане бригадир на тютюнджийската бригада, той отказа. Разчу се после из селото, че имал работа с нечисти хора, които искали да разтурят стопанството.

— Бърза,— помисли си Ленко. —Онез сигурно го чакат в гората. Отскубнат ли се — иди ги гони.

Той накуцваше с единия крак. Ранили го бяха при Страцин през последната война. И къде не беше ходил да се лекува, но помощ никъде не намери. От ден на ден кракът му съхнеше, отслабваше и го изоставяше. Затова управата го назначи за пазач на стопанския двор. Минаха години, но Ленко не смени службата си.

Македонеца спря. Ленко се сниши зад една лоза да не го забележи Македонеца и сграбчи камъка, показал голото си чело измежду сухата трева на слога.

— Какво ли може да търси тук? — запита се Ленко, забелязвайки пред себе си къщичката с чардака в лозето на Ченгенето.

Нещо изпръщя в горичката зад лозето. Чу се изсвирване с уста, приличащо на изсвирването на дрозд. Македонеца тръгна към къщичката. Ленко затаи дъх и се заслуша в ударите на сърцето си — то биеше ускорено. Той си спомни думите, които му каза веднаж Македонеца в кафенето на Коста Инвалида.

— Ленко, Ленко, закъде си с този куц крак — присмя му се тогава Македонеца. — Такива партийци като теб за нищо не ги бива.

От горичката излязоха двама души и тръгнаха към къщичката. Луната бе заседнала зад облак и тъмнината скриваше лицата им. Но те бяха твърде неспокойни, това Ленко разбираше, защото постоянно се обръщаха настрана, спираха се, казваха си тихичко нещо и отново тръгваха. Единият от тях бе слаб и мършав, с остър калпак на главата, което го отличаваше от другия, който бе с каскет и стърчеше над него с половин метър нагоре. Той държеше нещо в ръката си.

Те ускориха крачките си, за да се предпазят от светлината на току-що изплувалата зад облаците луна, и скоро се намериха в къщичката.

— Както предвиждахме, така стана — достигна до ушите на Ленко.

— Нека се пукне от яд сега председателят Владо — каза Македонеца и се изсмя. — Ще го видя утре какво ще разправя на селяните за пожара.

Ленко предпазливо, като котка, се промъкна напред и легна по очи в една бразда до самата къщичка. Сега разговорите на тримата се чуваха по-ясно.

— Спас изля газта от шишето на долния край на покрива, а аз драсках клечката и я хвърлих върху сламата — хвалеше се единият.

— Да ви кажа ли — избоботи Македонеца. — Стоях на трън в салона, докато забележа през прозорците пламъка. А като се появи зад селото той, идеше ми да кресна в очите на онова пеленаче Владо: „Дръпкай ги ти тез, за благополучието, на селяните само, момче, а нас остави да си караме, както знаем!"

— Не се ли побърка, като чу изстрелите? — попита подигравателно другият.

— Море, уплаши се и не знаеше какво да приказва на селяните — рече Македонеца. — Всичко отиде по дяволите: и събранието, и птичарниците.

Ленко стисна юмруци. Беше готов да стане прав и да извика: „Гадове!", но се сдържа и като се повърна назад, затътри крака-та си по коравата глина към блатото. Откъм блатото долитаха човешки гласове. Щом излезе на пътя, той запита първо за Владо.

— При ранените е — казаха му няколко жени.

— Кои са ранените? — запита Ленко.

Той завари на мястото на пожара само пушек и догарящи главни. Оцелелите кокошки се бяха пръснали и изпокрили в гората.

— Пали! — каза Владо. — Тръгваме!

И се обърна към доктора.

— Докторе, вие се погрижете за болните.

Колата изръмжа и се понесе през люцерната. После зави и остави групата на пътя.

— Сега разбирам кой е Македонеца — рече Владо.

Ленко мълчеше. Не чувствуваше крака си като негов — така се бе уморил от ходенето.

Побързаха

— В коя посока? — попита Владо.

— Давайте направо — посочи с ръка Ленко. — И предпазливо, че онези могат да ни видят и да се измъкнат.

Стигнаха до къщичката на Ченгенето. Отвътре не се чуваше човешки говор.

— Офейкали са — сърдито рече Ленко.

Ослушаха се: малък шум в гората ги накара да се замислят.

— Чувате ли, някой ходи по шумата — наостри уши Ленко.— Те са, никой друг не може да бъде.

Гората бе притихнала. В хралупата на близкия габър се обади сова. Клоните му стърчаха над другите дървета като главите на чудовища.

Стъпките утихнаха.

— Сигурно ни дебнат и крият планове как да ни извардят и нападнат — каза на групата Владо. — Затова трябва да им пресечем пътя.

Срещата с тримата бегълци бе неочаквана.

— Както виждам, Ленко, дошъл си да си разчистим сметките с тебе в гората, а? — смръщи рунтавите си вежди Македонеца, забелязал, че Ленко е сам. Вдигна ръка да го удари.

— Този път ти ще трябва да ни се подчиниш, Македонец — хвана го за ръката Владо, появил се неочаквано зад гърба му.

Издълбаното като кората на стар дъб лице на Македонеца добри кротък и смирен вид. Косматите му ръце свободно се отпуснаха до кантовете на сивия му брич.

Никола НАНЕВ

ЗА КОНКУРСА

70 години Силистренска партийна организация

ОБЯВА

Държавен вагонен завод „А. Жданов" — Дряново

ТЪРСИ:

1. **Дърводелци от III до VI раз.**
2. **Общи работници.**
3. **Ученици дърводелци.**

Постъпване веднага.

За справка: личен състав при завода тел. № 26.

СЪОБЩЕНИЕ

СП „Комунални услуги" — Силистра има вакантни места за строителни работници III-ти разряд.

Заплащане съгласно справочника за строителството.

Справка: управлението

II СЪБОР НА ХОРОВЕТЕ ОТ КРАЙДУНАВСКИТЕ ГРАДОВЕ Е ОТКРИТ

ВЪЗСТАНОВЕНА Е ПРЕКРАСНА ТРАДИЦИЯ

Силистра сигурно помни малко такива вълнуващи културни празници като Втория събор на хоровете от крайдунавските градове. Може би малкото градче никога досега не е събирало толкова много хора от поречието на Дунава, дошли тук не само по един формален географски белег, а по повика на един благороден творчески стремеж да се служи вярно на самодейното певческо изкуство, на човека. Затова сно щи се стекоха много граждани за тържественото откриване на Втория събор.

На специално издигнатата трибуна заеха места другарите Вельо МАКСИМОВ, секретар на ОК на БКП, Сава ШИВАРОВ, председател на ОНС, Христофор ИВАНОВ и Йордан ГЕОРГИЕВ, секретари на ОК на Партията, членовете на бюрото на ОК на БКП Боян МИХНЕВ и Мико НИКОЛОВ, Александър ЧОЛАКОВ, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Иван БРЕЗОЕВ, секретар на ОНС и други организационни и партийни работници. Тук бяха композиторите Георги ДИМИТРОВ, заслужил артист, Александър ТАНЕВ и Георги ТИМЕВ и други гости от Столицата, от крайдунавските градове.

Събора откри другарят Христофор Иванов, председател на организационния комитет, който даде думата за приветствие на другаря Калин ГЕОРГИЕВ, председател на Градския народен съвет в Силистра. „Ние оценяваме събора като културно събитие — каза той, — което ще заеме достойно място в историята на българското самодейно хорово певческо изкуство". Другарят Георгиев приветствува с „добре дошли" всички участници в събора, а също така и гостите, като им пожела приятно прекарване в града ни.

С приветствие се обърна и композиторът Георги Димитров. Той приветствува всички присъствуващи, приятелите на музиката и идеята за възстановяване на една хубава традиция — Съборът на хоровете от крайдунавските градове. Скъпият гост изказа пожелание за плодотворно протичане на работата, за да изпълни още по-добре ролята, която е възложена на песента за патриотичното и естетическото възпитание. Съборът трябва да бъде преграда срещу външните вредни влияния, да покаже постиженията в нашата музика. „Мисля, че съборът ще протече добре —каза той, — защото нашата работа е пропита от обич към песента, към човека, от обич към нашата Родина".

Пред паметната плоча, издигната на мястото, където се е състоял Първият събор, застана другарят Вельо Максимов. От името на бюрото на ОК на БКП и организационния комитет той приветствува участниците във Втория събор и даде право на старата самодейка от хор „Седянка" Силистра, Ценка Арнаудова, да прехвърли трикольорната лента.

След това пред Паметника на Дочо Михайлов и добруджанските революционери беше положен венец.

От 19 часа в киносала „Москва" започна първият концерт, в който взеха участие самодейци от Видин, Свищов и Ново село, Видинско.

Сава ХРИСТОВ

ДУМАТА НА ГОСТИТЕ:

Георги Тимев

композитор, зав. отдел „Музикална самодейност" при Централния дом за народно творчество — София.

„Едва тук, във вашия град, разговаряйки с ентусиазираните хористи и диригенти, аз се убедих в полезността на инициативата да се проведе Втори събор на хоровете от крайдунавските градове след голямата пауза от Първия събор (1910 г.) досега.

Предвидени са творчески срещи с диригентите на хоровете. Проф. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ ще говори по някои проблеми на хоровото изкуство, ще сподели впечатленията си от седем хорови състава.

Музикалният педагог при Музикалното училище в Русе Веселина Зафирова ще изнесе беседата „За певческото възпитание в хоровите колективи", като използува примери из работата на вашия хор „Седянка".

Аз познавам отчасти творческата дейност на силистренския хор „Дунав", който ще изпълни и моята песен „Партизанска гора". Вярвам в доброто представяне на този хор."

Самуил Видас

асистент в Българската държавна консерватория.

„Аз ще дирижирам професионалния камерен хор при Консерваторията. Нашият концерт ще бъде показен. Надявам се, че самодейците ще има какво да научат.

Познавам и съм с отлични впечатления от хоровете „Боян Чонос" — Видин, „Родина" — Русе, „Дунавски звуци" — Русе и др.

Почти всички хорови диригенти, които ще дирижират тук, са се учили в нашия учебен хор.

Силистра ще бъде три дни една малка столица на самодейното хорово изкуство, ако може така да се каже. Тук ще се водят творчески разговори, хората ще се опознават, ще споделят опита и пр.

Валентин Бобевски

диригент на хор „Боян Чонос" при Образцовото народно читалище „Цвят" — Видин, лауреат на II републикански фестивал.

„За първи път посещавам Силистра и съм възхитен от добре оформения център, от красивия Дунавски парк и най-вече от хората...

Първите ми впечатления от домакините-организатори на Събора са много добри. Още с пристигането ни настаниха, осигуриха ни салон за репетиция и, както виждате, репетираме.

В Събора ще участвуват такива авторитетни хорове, като хор „Родина" — Русе, хор „Седянка" — Силистра. Това ни радва и същевременно ни плаши малко.

Но във всички случаи ще имаме творческа полза от участието си в Събора..."

Във вашия град съм бил преди петнадесет години. Откривам невероятни изменения в неговия облик. Силистра е станала много по-красива, отколкото очаквах..."

ОТНОВО ПЕСЕН КРАИ ДУНАВА

Самодейното хорово певческо изкуство в Силистра има богата история. През 1894 година се създава първият граждански хор в града. Редиците на самодейците след това бързо нарастват. Като естествена последица след това идва и повишаването на художествените им постижения —изнасят се много концерти в Силистра, Видин, Търново, Толбухин, Кюстенджа, Браила и други.

Голяма проява, която записва името на Силистра в музикалната история на страната ни, е провеждането на Първия събор на хоровете от крайдунавските градове, свикан през месец май 1910 година по инициатива на силистренското музикално дружество „Седянка" и тогавашния му диригент Петър Бояджиев. В събора са взели участие хорови състави от Видин, Свищов, Русе, Тутракан и Силистра. В журито на проведения събор вземат участие Добри Христов, Н. Николаев, П. Щрос, А. Абаджиев. Първият събор е оставил следа в живота на Силистра. Повъзрастните силистренци и сега с възторг си спомнят за него. Сега, когато е изминал повече от половин век, може да се даде реална оценка на инициативата на домакините. Те са имали благородната цел да съдействуват за по-нататъшното опознаване и сближаване на самодейците от крайдунавските градове, за издигане на по-високо ниво изпълнителското им майсторство. На този стремеж, подхванат преди толкова години, може да се даде една висока оценка.

Буржоазната власт обаче не подкрепя инициативата на силистренци за превръщането на събора в традиционен.

Вторият събор на хоровете от крайдунавските градове, който беше открит по тържествен начин сноши, идва да продължи една отдавнашна инициатива на силистренци, да задоволи някои назрели актуални въпроси, свързани със самодейното хорово пеене от този район на страната ни. Подет от Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет, подкрепен от Комитета по културата и изкуствата и Съюза на българските композитори, той свидетелствува за непрестанния стремеж за укрепване постиженията на хоровото музикално изкуство, за издигането му на високо ниво. Трябва да се изтъкне и това, че предишните години бяха съпроводени с масови музикални прояви в окръга ни. Те имаха също такава благородна цел.

Вторият събор на хоровете от крайдунавските градове събра състави с утвърдени имена не само в страната ни, но извън нейните предели. Участието на русенските хорове „Дунавски звуци" и „Родина" и на „Боян Чонос" от Видин издигат високо нивото на събора. Навярно в Силистра ще прозвучат изпълнения, които задълго ще се помнят, по които ще мерят ръст след това много самодейни хорове, участници в събора, а също така и хорове от окръга ни.

Особено радва фактът, че в Силистра ще пристигне и хорът на Българската държавна консерватория. Той ще изнесе концерт пред диригенти, за които е организиран семинар през дните на събора, и пред самодейците.

Вторият събор на хоровете от крайдунавските градове е истински празник за Силистра. От името на организационния комитет още веднъж изказваме искрена благодарност на всички ръководители, диригенти и самодейци, които с готовност се отзоваха да вземат участие в него. Вярваме, че в Силистра те са срещнали традиционното гостоприемство на домакините и са намерили условия за пълна изява и за приятно прекарване на престоя им.

Силистра сега живее с трепетите и вълнението на събора, с вълненията и радостите на хилядите самодейци, пристигнали в слънчевия крайдунавски град, за да демонстрират своите постижения в хоровото пеене. На всички гости пожелаваме плодотворна работа!

Нека и в Силистра, на Втория събор, бодро прозвучи нашето „Родна песен нас навек ни свързва!"

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 66 (1079) | Събота, 11 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Трактористът Никола Павловот бригадата на Йордан Гебешев от ТКЗС—Калипетрово окопава и подхранва слънчогледовия посев. Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Зърненият проблем — основна задача в селското стопанство

Подготовката не е доведена докрай

НАСТЪПВА един от най-важните моменти в решаването на зърнения проблем — прибирането на реколтата. От този момент ни делят не повече от десетина дни. В землищата на много стопанства, особено на тези покрай Дунав, ечемиците пожълтяха и скоро комбайните ще навлязат в тях. А това изисква подготовката за жътвата да бъде вече окончателно завършена.

В ТКЗС — Айдемир оперативен план за подготовката и провеждането на лятната кампания беше приет на 19 май. В него се предвижда всичко, което трябва да се извърши, за да бъде посрещната жътвата от стопанството в пълна готовност. Работата по изпълнението на плана започна още след неговото приемане. Но въпреки че оттогава минаха двадесет дни, все още изпълнението на някои от поставените задачи не е доведено докрай.

Най-важната роля в лятната кампания играе селскостопанската техника — преди всичко комбайните, виндроуерите и някои други машини. Ремонтът им обаче, в ТКЗС Айдемир, все още не е завършил. В прибирането на реколтата в това стопанство ще участвуват пет комбайна. От тях единият е съвсем нов. Останалите четири са по-стари и няколкократно са участвували в прибирането на реколтата. Тяхната подготовка започна отдавна, но въпреки че жътвата е съвсем близо, тя все още не е доведена докрай. Единият от комбайните е ремонтиран, но останалите три все още са разглобени в стопанския двор и по тях се работи.

Голяма вина за изоставането на ремонта на машините има „Материално-техническо снабдяване", което не осигуряваше достатъчно резервни части. За намирането на много от тях ръководството на кооператива изпращаше хора из цялата страна. Но за изоставането вина има и техническото ръководство. То не осигури извършването на основна проверка на комбайните и своевременно отстраняването на всички дефекти по тях. Някои от повредите се откриват едва сега, което неминуемо затруднява твърде много подготовката на комбайните.

Подготовката на зърночистачната техника стопанството е добре. То разполага с асфалтирани площадки и с машини, които са вече подготвени.

Почистването на семенните участъци от ръж е към своя край. От всичко 2 000 дка са почистени 1 600 дка. Предстои почистването на останалите 400 дка, които се намират в землището на с. Ламбриново. Положителното в работата по подготовката на семенните участъци от сорта „Безостая—1" в ТКЗС — Айдемир е това, че тук се извършва премахване на осилестите форми. С това ще се осигури по-голяма сортова чистота, което е гаранция за получаване на високи добиви от пшеницата през следващата година.

В землището на стопанството започна и подготовката на противопожарните пунктове. Местата за тях са определени и сега се строят съответните съоръжения.

Стопанството изостава обаче с подготовката на складовете. В тях се намира голямо количество пшеница, определена още през миналата година за изхранване на кооператорите. Това пречи на почистването, ремонтирането и обеззаразяването на помещенията, за което е нужно значително по-дълго време.

Вярно е, че управителният съвет на кооперативата се е занимал с подготовката на лятната кампания. Но при положение, че по някои показатели тя изостава, нужно е да се занимае отново. От техническото ръководство трябва да се изиска непрекъсната работа, за да завърши час по-скоро ремонтът на комбайните. Да се организира бързото освобождаване на складовете и да започне тяхната подготовка за приемане на новата реколта.

Емил ПРАХОВ

ДО ЖЪТВАТА — ПРОЛЕТНИЦИТЕ ГРИЖЛИВО ОКОПАНИ

Много грижи и труд полагат кооператорите от нашия окръг за получаването на високи добиви от пролетните култури. Съгласно плана те трябва да осигурят получаването на 184 кг слънчоглед, 342 кг царевица, 125 кг фасул и 2 400 кг цвекло от декар. Поетите от тях обещания в чест на IX конгрес на Партията ги задължават обаче да получат значително по-високи добиви и да произведат по-голяма селскостопанска продукция от предвидената в плана.

Борбата за получаване на високи добиви от пролетниците започна още през лятото на миналата година. Площите, определени за тях, бяха качествено изорани, а някои блокове и наторени. През тази пролет те бяха бранувани и култивирани. На някои площи, определени за късни култури, се извършиха дори по три култивирания. Качествените предпосевни обработки създадоха добри условия за извършване на сеитбата, която беше проведена в кратки срокове и при благоприятни климатически условия.

Всичко това осигури добро развитие на посевите. Впоследствие, някои блокове бяха нападнати от болести и неприятели. Срещу тях борбата беше изведена успешно и само на отделни площи се наложи да се извърши презасяване. Засега посевите се развиват добре. Но получаването на високи добиви ще зависи в голяма степен от грижите, които сега се полагат за тях—от навременното им и висококачествено окопаване.

Окопаването на среднораните пролетни култури — слънчогледа и цвеклото, започна още в края на април. С ротационни мотики, с култиватори и на ръка посевите бяха навреме окопани и същевременно разредени. В момента болшинството от стопанствата извършват втората копан на слънчогледа и цвеклото. А има и кооперативи, като тези в селата Смилец, Айдемир, Срацимир и други, които започнаха и третата копан на тези култури.

В момента се извършва първото окопаване на царевицата. Някои стопанства, каквито са ТКЗС —Калипетрово, Иширково, Ст. Караджа, Зафирово, Окорш, Секулово и Паисиево вече го завършиха. Едновременно с него завършиха и разреждането на посевите. Почти всички стопанства в окръга завършиха първото окопаване на фасула и тютюна, а някои вече провеждат второто окопаване на тези култури.

Падналите обаче напоследък изобилни и продължителни валежи попречиха извънредно много на полската дейност. В резултат на тях нормалната работа по окопаването на пролетниците изостава. Особено важи това за някои стопанства, в които не беше създадена добра организация при започването и извършването на окопаванията. А сега е именно моментът, в който посевите се нуждаят най-много от грижите на кооператорите и всяко закъснение ще стане причина за известно намаляване на очаквания добив.

Някои кооперативи все още не са завършили втората копан на слънчогледа. От всичко 152 000 дка, засети с тази култура, досега са окопани втори път близо 70 000 дка, или по-малко от половината. Изостават с изпълнението на това мероприятие редица стопанства като ТКЗС—Ситово, Бабук, Голеш, Ст. село, Главиница, Сокол, Добротица и др.

В самото начало е и второто окопаване на фасула. От 56 000 дка, засети с фасул, втори път са окопани по-малко от 20 000 дка. Не са започнали неговото изпълнение ТКЗС—Калипетрово, Бабук, Алфатар, Смилец, Кайнарджа, Окорш, Секулово и др. А стопанствата в Калипетрово, Бабук, Алфатар, Попина, Сребърна, Кайнарджа и други още не са започнали второто окопаване на тютюна.

Най-важната задача пред кооператорите в момента е бързото окопаване и разреждане на царевицата. Състоянието на тази култура сега е такова, че не търпи никакво отлагане на тези две мероприятия. Досега от 145 000 дка царевица за зърно са разредени около 120 000 дка и окопани близо 100 000 дка. Вярно е, че не е много голям процентът на посевите, които остава да се разреждат и окопават. Лошото обаче е това, че те са съсредоточени в неголям брой стопанства. Така например ТКЗС—Алфатар има да разрежда и окопава повече от 2 000 дка, Алеково—също 2 000 дка, Попина—близо 1 000 дка, Сигово—около 2 000 дка, Кайнарджа над 4 000 дка, Дулово над 5 000 дка и някои други.

За срочното и качествено окопаване на пролетниците остава малко време. От жътвата ни делят не повече от една-две седмици. А с нейното започване окопаването ще бъде прекратено. Създадената обстановка налага да се вземат сериозни мерки, особено в тези стопанства, които изостават, за мобилизиране на силите на полевъдите и механизаторите за извършването на това най-важно за момента мероприятие.

Първата задача, която трябва да се изпълни в момента, е незабавно да завърши разреждането и окопаването на царевицата. Тези две мероприятия са от решаващо значение за получаването на високи добиви от тази култура. Затова цялото внимание на стопанските и партийни ръководства, на специалистите, на полевъдите и механизаторите трябва да бъде насочено към тяхното бързо изпълнение.

Дните до започването на жътвата трябва да се използуват и за довършване окопаванията на останалите култури, както и за извършване второто окопаване на царевицата. Слънчогледът трябва да бъде окопан най-малко два пъти, цвеклото три пъти, тютюнът също три пъти, фасулът два пъти и така нататък.

Нужно е общинските партийни комитети и управителните съвети да създадат обстановка, мобилизираща силите на кооператорите-полевъди и механизатори. Ако е необходимо, в помощ на полевъдите, в по-изоставащите стопанства, да бъдат привлечени и кооператори от другите отрасли, както и пенсионери, служители, ученици и т. н.

Важно условие за по-пълното използуване труда на хората е уплътняването на тяхното работно време. На много места се забелязва късно излизане и ранно прибиране от работа. В много стопанства работният ден за някои кооператори не достига дори осем часа.

Една от причините за късното излизане и за ранното прибиране от полето е недобрата организация, която е създадена в някои кооперативи по използуването на автотранспорта за извозването на кооператорите до блоковете. Често пъти те чакат на определеното място повече от час, докато дойде кола, която ще ги занесе на работа.

В тези напрегнати за селското стопанство дни трябва най-целесъобразно да се използуват възможностите на социалистическото съревнование за по-бързото изпълнение на задачите. Да се пуснат в ход преходните червени знамена. Да се дават известни награди. Ако е необходимо, в някои кооперативи да се използуват и по-големи материални стимули за бързото завършване на окопаванията.

Това са най-важните за момента задачи, от изпълнението на които в голяма степен зависят бъдещите успехи на кооперативните стопанства от нашия окръг.

СРОЧНО ИЗПЪЛНЕНА ЗАДАЧА

Механизаторите Георги Вълков, Цветан Борисов и Георги Димов от ТКЗС — Главиница успяха да окосят навреме 1 450 дка люцерна.

Само в местността „Чистам бул" стопанството разполага с 1 000 дка от ценната фуражна култура. От ранно утро идваше тук Георги Вълков със своя „Зетор". Проверяваше машината. Поправяше, каквото беше необходимо, и запорваше вълните на зеленото море. Редяха се откос след откос. На ден механизаторът окосяваше по 180—200 дка.

Не изоставаха и неговите другари. Затова задачата около прибирането на люцерната завърши в срок. Сеното беше добре изсушено и качествено натрупано на купи в близост до фермите на кооперативна.

Минчо ДОЧЕВ

Голяма помощ оказва Февзи Незиров от ТКЗС — Паисиево на кооператорите при трупането на сеното.

ПЪРВОСТЕПЕННА ЗАДАЧА ЗА УЧИЛИЩАТА

ПРОВЕДЕНИТЕ досега четири републикански прегледи на училищата и учебно-възпитателните заведения разкриха големи възможности за непрекъснато подобряване материалната основа на нашите родни училища, за разхубавяването и превръщането им в китни домове за просвета и култура на учениците. Прегледите допринесоха за подобряване комунистическото възпитание на учащите се, за създаване още по-голяма любов у тях към родното училище, за правилното отношение към социалистическата собственост, за трудовото им възпитание и култивиране на добри здравно-хигиенни навици.

Прегледите се утвърдиха като социалистическа форма за разкриване на скритите резерви и възможности на индустриалните предприятия и селскостопанските кооперативи, за мобилизиране усилията на обществеността в помощ на училището.

Обявяването на Петия републикански преглед се посрещна със задоволство от учителите и обществеността. Изпълнението на отделните показатели, залегнали в указанието за провеждане на прегледа, ще спомогне навсякъде за създаване условия за по-бързо изпълнение на Закона за по-тясна връзка на училището с живота. Несъмнено това изисква мобилизиране силите на учителските колективи и организации в училищата и учебно-възпитателните заведения. Необходимо е ръководствата на училищата, на партийните и учителските организации да проведат широка разяснителна работа във връзка с Петия републикански преглед. С показателите за прегледа да се запознаят учителските колективи, комсомолските и пионерски организации, здравните органи и цялата наша общественост. Всяко училище да си подработи конкретен план за времето до 30 юни 1968 година, който да съдействува за най-доброто и резултатно изпълнение на поставените задачи в общоучилищния план. Планът да се разработи въз основа указанието за V републикански преглед и указанието на ОК на Съюза на учителите, изпратено с писмо № 805 от 6 май т. г. Цялостният живот и дейност в училището да се организира в духа на новите правилници и основни документи на МНП и Съюза на българските учители. Да се отдели особено внимание на учебно-възпитателната работа, която е основна задача за училището.

Материалната база на училищата, за подобряването на която се отделят доста бюджетни суми, също трябва да стане главна грижа за учителските организации, за колективите. Обзавеждането на кабинетите и работилниците с нагледни помагала, инструменти и машини да се извършва съобразно нормативите, дадени от МНП.

С прегледа се цели да се внесе по-голямо подобрение в хигиенизирането на училищата, медицинското обслужване и здравословното възпитание на учениците. Това изисква провеждането на целенасочена здравно-просветна и здравно-самодейна работа сред ученици, учители и родители.

Решаването на тази важна и отговорна задача не е по силите само на училището. То трябва да бъде подпомогнато от семейството, от цялата наша общественост. Преустройващото се училище не може да осъществи с успех поставените му от Закона отговорни задачи, ако се разчита само на учителските колективи, ако учебната работа не стане дело на цялата наша общественост. Нужно е още повече да се разширят и укрепят взаимните връзки между училището и предприятията в града и селското стопанство.

Прегледът ще се проведе от 1 април 1966 година до 30 юни 1966 година на два етапа:

I етап — в края на учебната 1966/67 година

II етап — който ще определи и окончателните резултати и първенците, ще се извърши в края на 1967/68 година, както следва:

От окръжните комисии — до 1 юни 1968 година

От централните комисии — до 1 юли 1968 година

Непосредствено преди отчитането на резултатите от изпълнението на показателите по прегледа през I и II етап, Окръжната комисия ще извърши следните проверки:

а) първата проверка — от 10 май 1967 година

б) втората проверка — от 10 април до 4 май 1968 г.

Окръжната комисия при отчитане на крайните резултати от прегледа ще даде материални, парични награди и грамоти на класиралите се на I, II и III място средни училища, техникуми и професионални училища, основни и начални училища, детски градини, пионерски дружини, дружества на ДКМС, пионерски отряди, чети „Чавдарче“, извънградски и местни пионерски лагери, санпост и сандружина, общински и училищни комисии и индивидуални награди, на обща сума 6 000 лева.

На упорита работа за достойно представяне в прегледа!

Стоян СТОЙЧЕВ,
председател на Окръжния комитет на Съюза на учителите.

Професионалното ориентиране на осмокласниците и ролята на родителите

ИСКА ми се тези редове да достигнат до всички родители на осмокласници, защото докато зрелостникът от единадесети клас все пак може да определи своите наклонности, то при осмокласника от решаващо значение е намесата или по-точно помощта на родителя. В последно време в редица правителствени документи и тези на Министерството на народната просвета все по-настойчиво се поставя въпросът за професионалното ориентиране на учащата се младеж. Това е един много важен въпрос, не само защото чрез него се осигурява правилното набиране на необходимите за стопанството кадри, а защото все по-голям става стремежът всеки бъдещ гражданин да попадне там, където ще бъде най-много полезен. На всички е известно, че няма по-голяма мъка от това човек да не е на мястото си в живота.

В последните години осмокласните училища, изпълнявайки указанията на МНП, провеждат редица мероприятия във връзка с професионалното ориентиране на учениците и най-вече на осмокласниците, на които предстои да изберат в какво училище трябва да продължат образованието си. Провеждат се срещи с ръководствата на различните училища в окръга ни, срещи с изтъкнати производственици и ръководители, на които срещи другарите запознават учащите се с перспективите на развитие на нашия окръг, с условията, при които се постъпва в едно или друго специално училище. Провеждат се много беседи, на които се изяснява въпросът за необходимостта от всякакъв вид специалисти за нашето стопанство. Освен това при изготвянето на педагогическите характеристики на осмокласниците ръководството на училището, в лицето на класния ръководител и комсомолската организация в класа, дава препоръка в какво училище да продължи образованието си ученикът. Без да се смятат за задължителни, нека да се има предвид, че тези препоръки са направени като резултат от дългогодишно и внимателно наблюдение върху детето и поне трябва да се има предвид при определяне на бъдещата професия.

Дълг на всеки родител е да поговори спокойно и внимателно с детето и разбере какви са неговите желания. В нашия окръг и в страната ни има достатъчно специални и политехнически училища, където биха намерили мястото си всички завършили осми клас ученици. Има една категория родители (особено сред майките), които са лишени от чувството за правилна преценка на възможностите на детето. Често пъти учениците попадат точно в това училище, за което имат най-малко данни. Не рядко това става по настояване на родителите им, които съвсем не си дават сметка колко пагубно това ще се отрази върху младежа или девойката, попаднали в една среда, неъответстваща на тяхното развитие. Хубаво е преди да се кандидатсвува едно или друго училище, родителите да се срещнат с класния ръководител на ученика, с неговите любими учители, които той смята, че най-добре биха го насочили и нека те помогнат при определянето на училището, в което осмокласникът трябва да продължи своето образование, защото те най-добре познават неговите възможности. Съществува и друга категория родители, които непременно държат децата им да постъпят в училищата по изкуствата: музикално училище, художествена гимназия, балетно училище и други. Това, че ученикът е бил в музикална школа, че свири на акордеон, че посещава кръжок по балет, далеч още не са доказателство, че той може да се справи с изискванията в едно училище по изкуствата. Ако при другите случаи е необходима помощта на специалистите, то тук много повече се налага да се разменят мисли със съответните специалисти, с тези, които познават възможностите на ученика и чак тогава да бъде насочен той към специалното училище.

Съществува и едно съвсем погрешно в основата си мнение, към което твърдо се придържат някои родители, че ако по-късно ученикът ще следва машинно инженерство, трябва да завърши машинен техникум, бъдещият електроинженер-електротехникум, лекарят — медицински техникум. Това схващане не е основателно, защото поне както кандидат-студентските изпити показват, средните политехнически училища в никакъв случай не отстъпват при кандидатстуване във висшите учебни заведения за горните специалности. Напротив, в средно политехническото учебно заведение ученикът може да получи знания, които ще му бъдат полезни каквато и професия да избере по-късно. Има и една друга категория родители, които страдат от слабостта детето им непременно да завърши средно политехническо учебно заведение, тъй като и те навремето са учили в такова учебно заведение. Трябва да се има предвид, че особено лекостно е постъпването в такова учебно заведение на ученик, който няма данни за него. У нас сега има твърде много професионални училища, които биха дали след завършването им на младежа или девойката хубава и уважавана от всички професия.

Определянето на училището, в което трябва да продължи образованието си осмокласникът е много важен и отговорен въпрос. Него родителите трябва да решат само след внимателно и сериозно оценяване възможностите на ученика и в тясно сътрудничество с училището, което завършва ученикът и в което се готви да постъпи.

Борис НИКОЛОВ, директор на училище „Никола Вапцаров“ — Силистра

В Преславци ще потече бистра вода

ВСЕ още в с. Преславци хората си носят вода от кладенците. Някои извървяват с кобилица на рамо по цял километър. В близко време обаче тази трудност ще бъде преодоляна. Сега се работи по водоснабдяването на селото. Организирана е група, която копае водопроводните канали.

Хората работят с ентусиазъм за изпълнение на поставената им задача. Само за една седмица те изкопаха 3 500 м канали. След тях майсторите от „Водстрой“ едновременно поставят тръбите. Всички очакват с нетърпение деня, когато от чешмите ще потече бистра студена вода.

В селото се извършва и друга работа по благоустрояването и хигиенизирането — почистване на градините, ремонтиране на шосета, направа на тротоари и др. Ръководител на групата по благоустрояването е майсторът Дауд Алиев.

Муталиб МУСТАФОВ

Нашите размисли за комунизма

В ИНТЕРЕСНО време живеем ние, днешното младо поколение. Свидетели сме на велики събития, славата на които няма да заглъхне през вековете. Един след друг излитат в Космоса космически кораби, които разузнават вековните тайни на природата. Победа след победа печелим ние в изграждането на новото общество, в което ни предстои да живеем и работим.

Кого от нас, комсомолците, не вълнува това мечтано общество? Безброй са въпросите, които възникват в разпаленото младежко въображение. Те стават предмет на горещи спорове, дискусии и размисъл.

Диспутът на тема: „Животът при комунизма“ бе проведен и в I СПУ — Силистра. Със старание се подготвяха учениците за него. Още в края на втория срок въпросите за диспута бяха уточнени и разгласени по дружества. За различните класове те бяха различни. През третия срок вниманието на всички ученици бе изцяло погълнато от това мероприятие. Специалните табла, окачени по стените на коридорите, и другите нагледни материали привличаха през междучасието най-нетърпеливите. По дружества се организираха събрания. За лектор бе поканен другар от централната лекторска група.

Кипеше трескава подготовка. Ученическият комитет, с помощта на партийната организация, успя да създаде повишен интерес у средношколците и да организира правилното провеждане на това прекрасно общоучилищно мероприятие.

Най-после настъпи дългоочакваният ден. Рано след обяд учениците изпълниха салона на Окръжния народен съвет. Секретарят на ученическия комитет Ленин Миленов откри диспута и даде думата на комсомолците. Като отприщена река потекоха изказванията. С любов и увлечение говореха те за светлата зора на човечеството — комунизма. Колко вяра и оптимизъм лъхаше от всяка изречена дума колко силни и смели изглеждаха всички, достигнали с шеметния летеж на мечтите до прекрасното утре! Станаха оживени разисквания за взаимоотношенията между хората при комунизма, за моралния облик на новия човек. С интерес бяха изслушани изказванията на Мария Драганова от X „в“ клас и Ленин Миленов от X „а“ клас за техническия напредък и постиженията в областта на науката при комунизма. Не по-малко интересни мисли за развитието на човешката личност споделиха и Роза от X „б“ клас. След изказванията др. Славчев, лектор от националната лекторска група, направи обобщение. Той обясни научно закономерностите, които ще доведат до построяване на комунистическото общество и засегна различни проблеми от него. Запозна ни накратко и с решенията на XXIII конгрес на КПСС за построяването на материално-техническата база на комунизма и с превръщането на град Ульяновск, родния град на вожда на световния пролетариат Владимир Илич Ленин, в грандиозен паметник-музей. Зададени му бяха много въпроси, които показаха голямата активност на учениците. Всички като че ли се бяха пренесли в онова прекрасно бъдеще, за което са мечтали най-светлите умове на човечеството.

Красимира ДИМИТРОВА

Из Съветския съюз

През новата петилетка в Киргизия ще бъде широко разгърнато строителството на пътища в селските и планинските райони. Съвсем неотдавна влезе в строя задоблачната шесткилометрова автомагистрала Фрунзе--Ош. За все по-разрастващото се автомобилно стопанство на републиката Фрунзенският автомобилен техникум подготвя кадри. Сега тук се учат повече от 1 500 души.

НА СНИМКАТА: Група учащи се от пътното отделение се връщат от практически занятия. Отляво надясно: Андрей Гненденко, Лариса Астоинова, Галина Логойда и Салбарбек Абиталиев.

Успехите са неоспорими

В ЧЕСТ на Деветия конгрес на БКП леярите от ДМЗ „Стомана“ обещаха да преизпълнят плана си със 125 000 лева. Техните усилия не отиват напразно — досега са постигнали 76 000 лева. Останалите ще реализират през следващите месеци.

Цехът бе основан през 1946—1947 г. към тогавашната кооперация „Стомана“. В него работеха 10 души. С помощта на Силистренската партийна организация кооперацията израсна в завод. Леярният цех разшири производството си и сега в него се трудят над 420 квалифицирани леяри, от които 60 членове на Партията. Комунистите работят на най-трудните участъци в него.

Първичната партийна организация доби опит. Подобри своя стил и метод на работа с хората. Няма въпрос, с който да не се занимава тя. Съществува пълно единство във възгледите на комунистите както по производствените, така и по обществено-политическите въпроси в цеха.

Перспективите за развитието на леярния цех са големи. Той се разширява. Ще се подобри механизацията в него. Ще бъдат приети на работа тук още към 150 души работници. Капацитетът на производството му през 1970 г. ще се увеличи двойно.

Комунистите с радост посрещнаха годишнината на Силистренската партийна организация. Те подобриха своята трудова и партийна дисциплина, порасна самоинициативата им. Партийните групи повишиха изискванията си по отношение на организаторската и политическата си работа в цеха. Задачата на партийното бюро сега е да проведе допълнителни мероприятия за издигане авангардната роля на комунистите във всички участъци, да увеличи качественият състав на организацията.

Добри УЗУНОВ

ПИОНЕРСКИ СБОР

ПОСЛЕДНИ дни от учебната година. Последни трепети над уроците, в пионерския отряд. Идват горещите летни дни. И тях пионерите от Кайнарджа ще посрещнат организирано. Не трябва да заглъхнат песните в отрядите. Ще продължи просветната работа. Но сега е време за физически труд преди всичко, време за помощ на родителите, на кооперативна.

Какви въпроси ще бъдат разгледани на отчетния годишен сбор на дружина „Калинин“, какви задачи ще бъдат поставени за лятото? Интересът на пионерите е голям.

Дружинният председател Гинка Петрова не е изпускала да отчете хубавото. А по отношение на критиката прицелът е отправен преди всичко към носителите на слаб успех. За останалите, за болшинството, годината бе прекарана в труд над книгата, в разнообразни програми и инициативи. Тимуровските команди на шестите класове и пети „б“ клас записаха в дневниците си редица благородни прояви. Отрядът на шести „а“ клас се грижеше за дръвчетата по улиците, на шести „б“ — за розите. Изпратени бяха от кайнарджанските пионери колети за виетнамските деца. А със събраните вторични суровини пионерите успяха да се снабдят със средства за абонамент на в. „Септемврийче“. Но само това ли? Прегледите на художествената самодейност, вечерите на математиката, на химията. Ботевата вечер. . .

На сбора бе решено пионерите от селото да помогнат в ТКЗС през лятото, организирани в пет отряда. Те не само ще работят, а ще разнообразяват труда на кооператорите с литературно-музикални програми.

В чест на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия кайнарджанските пионери поеха на сбора конкретно обещание. За изпълнението на всички показатели от обещанието съревнованието ще се води по отряди. На първенците ще бъдат раздадени награди.

Дейността на пионерската дружина „Калинин“ в с. Кайнарджа през това лято ще бъде продължение на добрата работа на учениците през цялата учебна година. Тя е посветена на предстоящото голямо събитие в нашата страна — Деветия конгрес на БКП.

Викентий ДУКАНОВ

СРЕБЪРСКИЯТ ПРОЦЕС ОТ 1937 ГОДИНА

(Продължение от миналия брой)

Голямото раздвижване отвън даде своето силно благоприятно въздействие на другарите от затвора. Във връзка с това, по решение на ЦК на Партията, тези, които по време на арестите бяха минали в нелегалност, се легализираха и прокуратурата ги изпрати в затвора. Тяхното отиване в затвора помогна още повече за заздравяване на колектива, за подготовка на делото. Главно с тяхното съдействие се преодоляха много затруднения. Другарите от затвора извършиха колосална работа по своето подготвяне за процеса. Целият обвинителен акт от 75 страници бе подробно анализиран и на всички въпроси, залегнали в него като обвинение, те отговаряха с вещина. Никакви кръстосани въпроси от страна на съда не можаха да ги поставят в затруднение. Политзатворниците наеха голяма защита — 33 адвокати, представиха над 2 000 свидетели, от които видни световноизвестни комунистически и работнически дейци. Това стресна и създаде тревога и уплаха в съда и цялата буржоазия. По повод на това председателят на съда повика в кабинета си голяма делегация на подсъдимите (към 20 души), за да убеди чрез тях всички политзатворници, че не е необходимо такава голяма защита и толкова много свидетели, че практически е било неосъществимо тяхното призоваване и най-после, че всичко това било във вреда на подсъдимите. Но никакъв натиск не беше в състояние да разколебае другарите. Те смело и определено отговориха: „Собствената си съдба ще решаваме ние, а не другите.“ Буржоазният съд беше принуден да приеме многобройната защита, да призове свидетелите.

Успоредно с подготовката на делото политзатворниците водеха непримирима борба против убийствения режим в затвора. Благодарение борбата на партийната организация във и вън от него, политзатворниците закалиха волята си, избистриха много неща в своите разбирания и изживяха ограничеността в борбата, която водеха в рамките на своята организация, почувствуваха в себе си голямата сила на Партията и народа. Това стана причина те да изнесат на плещите си този голям двубой с блестящ успех. Той оформи у тях решителни борци за следващите битки с буржоазията.

В деня на откриването на процеса — 11 януари 1937 година, улиците на Силистра се оказаха тесни, за да поберат хилядите хора — свидетели и граждани от Силистра и окръга, стекли се, за да засвидетелствуват правдата, за да манифестират своята солидарност с борбата на подсъдимите. Полицейските кордони се оказаха слаби, за да спрат напора на трудещите се, отправили се към съдебната зала. Буржоазията не се реши да открие сражението. Делото бе отложено за 24 февруари с. г.

Разпитът на подсъдимите и на свидетелите потвърди и силата, и правдата на народната борба. През четиридесет и петте дни — времетраенето на процеса, бяха разкрити една след друга язвите на буржоазния строй. Съдът се превърна в трибуна, от която подсъдимите и свидетелите разказаха с поразяваща сила за страшните престъпления на властта, извършени над местното население. Тя засилва терора, издевателствата и убийствата. Ограбва имота и земята му. Лишава добитъка му от паша. За нечувано високи данъци и глоби секвестира и разграбва покъщнината и добитъка му. Отнема най-елементарните права и свободи на българското и турското население. Затваря училищата, забранява и езика му. Го живее в духовен мрак и болести, без вода и пътища. По този начин бе разобличена цялостната политика на буржоазно-чокойските правителства, политика на кървава експлоатация и гнет, на фашизиране и бясно въоръжаване на страната. Делото провали намеренията на буржоазията. То се превърна в отзвук на народната воля за борба за права и свобода, за мир и прогрес, против фашизма и антисъветската война. Съдът, въпреки буржоазен, се принуди да не изпълни предначертанията и желанията на своите господари — да произнесе тежки присъди. И от 337 подсъдими, осъди само 92 души, като най-голямата присъда беше две години затвор и 10 000 лей глоба. Осъдените обжалваха присъдите си. Апелативният съд, който няколко пъти отлага делото, най-после, през пролетта на 1938 година, произнесе на всеки подсъдим присъда равна на времето, което е лежал в затвора по това дело.

Сребърският процес беше едно тежко сражение на Силистренската партийна организация с буржоазията, от което излезе с победа. Буржоазната политика на грабеж, на робство, на терор и безправие, на въоръжаване и война против Съветския съюз бе изложена разобличена пред трудовите хора.

Българската реакционна буржоазия от Силистра заклейми Сребърския процес като „комунистически“ и „антинароден“. Така в „Пробуда“ в бр. 2 от 17. IV. 1937 година пише: „Правителството със своята прибързана мярка създаде трибуна на комунистическите доктринери, да проповядват открито, под защитата на войската и на съда, като има грижа да привлече около 1 000 слушатели, пред които се развиха обстойно принципите на истинското социалистическо движение. . . Следователно правителството заслужава да бъде поздравено за добрите резултати от взетите мерки.“ А в тайния си доклад от 1937 година до българската легация в Букурещ, Лефтер Бояджиев между другото пише: „Господин министре, подписаният директор на Силистренската мъжка гимназия, чест ми е да Ви донеса следното: „По процеса на комунистите в гр. Силистра са заинтересовани левичарски кръгове отвсякъде. . . Като защитници на подсъдимите са ангажирани адвокати, зарегистрирани като комунисти. Такива са Андре Роже. Последният не е пледирал — дошъл е само да повдигне духа на подсъдимите и да създаде атмосфера между съдиите. . .“

Със Сребърския процес делото на Партията получи широко влияние и авторитет. Тя натрупа голям опит, повиши своята боеспособност, подготви се за следващите решителни битки с врага за мир, против войната, за демокрация и свобода, за социализъм.

Край

Асен ЧАПКЪНОВ

Сменният майстор от ДИП „Липа“

СТРОЕН, среден на ръст човек с открит поглед се здрависа, изговаряйки името си: Иван Маринов.

Пред мен стоеше сменният майстор на бригада „Димитър Благоев“ от ДИП „Липа“. А ето и неговите хора от смяната. Те са пръснати из облчната в светлина работилница, съсредоточени в своята работа. Пред нас лежаха различни плоскости от дървесинни частици, които смяната на Иван Маринов фурнироваше — облепваше ги от двете страни с различен фурнир.

Фурнирането на плоскостите е един от най-сложните етапи в технологическия процес при производството на мебели. От качеството на този вид работа и предаването на плоскостите без дефекти се гарантира по-нататъшната правилна обработка на детайлите.

Спираме се пред хидравличните преси, в които имаше стегнати вратички на библиотеки от комплект „Младост“, предназначен за Съветския съюз.

— Сега е просто удоволствие да се работи — разказва Маринов, спомняйки си старите винтови преси, на които с мъка се изкарваше нормата.

Професията си Иван Маринов започна през 1948 година в кооперация „9 септември“ и то пак в пресовата бригада. За онова време той си спомня как с още двама души работници са ставали в 4 часа сутринта, за да палят печките, на които да стоплят туткала. След четири години труд в тази кооперация Иван Маринов трябваше да отиде да отбие военната си служба. През 1956 година прекрачи прага на ДИП „Липа“, където започна и осъществяването на единствената му мечта — усъвършенстването на пресоването.

През 1957 година предприятието „Липа“ получи задачата да работи за износ. Иван Маринов е преместен в група, която работи мебели за чужбина. След пристигането на хидравличната преса „Михома“ от ГДР се премахна завинаги тежкият труд при пресоването. Но всяко ново идва и с известни трудности. Трудно беше отначало на хората усвояването на технологията за работа с карбамидното лепило. С това се увеличават и задълженията на Иван Маринов. Той тогава работи в бригадата на Петър Трифонов, която решава да се образуват две смени със сменни майстори. Единият от тях е Стойчо Духнев, а другият — Иван Маринов.

Оттогава той започва да учи своите нови другари на пресоването с новата преса. Той разказва на младите работници как по-рано са размазвали лепилото с четки, а сега този производствен процес се извършва от лепилонаносвачка, как вече не се влага голяма човешка сила за затягане на винтовете на старите преси и не се чака два часа, докато залепне фурнирът. Сега трудът при двете хидравлични преси е лесен и приятен.

Смяната от осем души просто заряжда двете преси, натиска се „копчето“, както казват те, и за шест минути престой в пресите плоскостите са готови. При пълно използуване капацитета на пресите за една смяна се фурнироват от 17 до 36 плоскости.

Иван Маринов е от осем години профгрупорг и сменен майстор в бригадата за комунистически труд „Димитър Благоев“. Неговата смяна неведнъж е печелила първенството в бригадата. Тя се ползва с голям авторитет в предприятието и нейните успехи не са случайни. Те са плод на голямата любов към професията, на уменнето и организаторските качества на майстора. Сменният майстор Иван Маринов многократно е получавал званието ударник, най-добър в професията, а за първото тримесечие на тази година получи званието ударник за комунистически труд.

От дълги години в смяната на Иван Маринов работят производствениците Иван Тинчев, Ради Георгиев и Бедиха Хамидова, които под негово ръководство усвоиха до съвършенство манипулациите със хидравличните преси.

Майсторът на смяна изпълнява с голямо чувство за отговорност и задълженията си като профгрупорг. Ето сега през този месец цялата бригада ще има среща с две бригади от габровските предприятия и ще честнува на връх Бузлуджа рождения ден на патрона на бригадата Димитър Благоев. За този тържествен ден отсега се готви и смяната на Иван Маринов.

Деветия конгрес на БКП смяната на изтъкнатия майстор ще посрещне с големи трудови успехи и затова всички работници са поели допълнителни обещания. А сменният майстор към този период от време ще си направи равносметка на изминалите в труд десет години в предприятие „Липа“, ще отчете пред себе си и своите другари онова, което е сторил, неговата смяна да бъде винаги на едно от първите места сред останалите. Той ще бъде щастлив — и то с право — че е сторил поне малко за издигане авторитета на мебелното предприятие, в което работи толкова дълго време.

Петър ЛАЗАРОВ

Гордост за предприятието

ПРЕЗ тези напрегнати дни той трудно може да бъде открит. Само диспечерът е в състояние да каже къде работи, защото неговите обекти са пръснати из целия окръг.

Исках в Тутракан да видя как работи комсомолецът Осман Ефремов на своя кран. Правеше ми впечатление големия тонаж, който той обработва на ден — 250, 280, 300 тона. Чувах и хубави отзиви за стопанисване на голямата, мощна машина.

Открих кранист на един обект, където се поставяха в момента основите на нов жилищен блок. Осман товареше накопаната пръст в камиони, които пристигаха непрекъснато един след друг. С равномерни движения грайферният товарач вършеше под изкусните ръце на младия кранист онова, което четирима-петима работници биха извършили за много дни. Който и пешеходец да минеше край този новостроящ се обект, все се спираше да погледа и се възхити от хубавата работа на Осман. Бързо се разкриваха основите на строежа, защото кранистът е до късно през деня на своя трудов пост.

— С кофата на крана, когато се наложи, товаря и чакъл. Това е малко трудно за мен, но ние сме внимателни. Услугите, които търсят от нас клиентите, са разнообразни и ние не можем да подбираме работата.

Така разбира Ефремов взаимоотношението на предприятие „Транспред“ и неговите многобройни клиенти. Това е съвсем правилно и затова никак не ни учудват постигнатите от него резултати — над 5 000 тона обработени пръст, пясък и чакъл.

На много места е работил кранистът Осман Ефремов и никъде не се е посрамил. В мина „Каолиново“, Шуменски окръг той работи преди известно време денонощно, за да не спре производството. Може да го видите често и на пристанище Силистра, а и на други работни площадки. Но където и да работи, кранистът Осман, той винаги е съзнателен и трудолюбив.

Благодарение на неговия труд определените 1 100 лева приходи за един месец той винаги надхвърля. За второто тримесечие на тази година в чест на празника на транспортните работници — 26 юни — постигна вече 1 600 лева.

И нещо друго е характерно за Осман Ефремов — той полага непрестанни грижи за добро поддържане на машината в техническа изправност. Ключът винаги стърчи в джоба на работното му облекло и всяка минута може да се окаже в ръцете му, за да изправи и най-малката нередност, ако се появи такава.

С право кранистът Осман Ефремов се нарежда сред челните работници в „Транспред“ и обещанието му да постигне още по-големи трудови успехи в чест на празника на транспортните работници ще се превърне в хубаво дело.

Атанас ВИТАНОВ

Растителната защита — първа грижа на специалиста

В с. Попина първостепенна задача на младата агрономка Йорданка Калинова е грижата за опазването на растенията. Под нейното пряко ръководство се води борба срещу болестите и неприятелите на стотици декари, засети с различни култури.

Др. Калинова е направила и води редовен график за оперативните наблюдения над културите: пшеница, слънчоглед, захарно цвекло и др. По този начин всеки момент тя знае състоянието на посевите и активността на неприятелите по тях.

Общо в селото досега под нейно ръководство са пръскани 400 дка слънчоглед, 800 дка цвекло и всички площи, засети с картофи. Наред с това лозята са пръскани два пъти с бордолезов разтвор и един път с 0,3 на сто аспор.

Това е в общи линии „профилактичната“ дейност на младата специалистка — благородна дейност за опазване хляба на кооператорите.

Никола МАРКОВ

Планът е преизпълнен

От месец март в телчарника на село Казимир работят двете другарки Кръстина Михнева и Дана Василева. Мнозина от управителния съвет на стопанството се отнесоха с известно недоверие към тях, като смятаха, че тази работа не им е подходяща.

Двете телчарки доказаха, че могат да се справят с нелеката работа. Те почистиха основно помещението. Внимателно се вслушваха в съветите на бригадира и зоотехника и стриктно ги изпълняваха. И сега двете се грижат за 66 телета по на 6-месечна възраст. За месец май плана за прираста телчарките пре изпълниха с 409 кг.

Димитър КУНЕВ

Равносметка на извършената работа

ПРЕДИ няколко дни в салона на Окръжния народен съвет бе проведена окръжната отчетно-изборна конференция на профсъюза на работниците от селското стопанство. На нея присъствуваха другарите Иван Василев — председател на ЦК на профсъюза на работниците от селското стопанство, Никола Николов — секретар на ОК на БКП, Димитър Михайлов — зав. отдел „селскостопански“ при ОК на Партията и делегатите, избрани на отчетните събрания на профорганизациите.

В доклада, изнесен от секретаря на изпълнителното бюро на профсъюза др. Михаил Станчев бе направена равносметка за двугодишната работа на профорганизациите в ТКЗС и ДЗС и на техния принос за решаването на зърнения проблем, повишаване рентабилността на говедовъдството и др.

Както в доклада, така и в изказванията беше подчертано, че през отчетния период изпълнителното бюро е оказало близка и конкретна помощ на организациите за подобряване работата по социалистическото съревнование, по движението за комунистически труд, по охраната на труда и др.

В своите обширни и добре аргументирани изказвания другарите Иван Василев и Димитър Михайлов се спряха подробно на задачите и ролята, която имат да играят профорганизациите в селското стопанство. В тях членуват основните кадри на ТКЗС — специалисти, ръководители, механизатори и др., от които в голяма степен зависи успехът в работата.

Накрая конференцията избра нов окръжен комитет и делегати за предстоящата окръжна конференция на профсъюзите и за VII конгрес на профсъюза на работниците от селското стопанство.

От първия откос — 18 тона люцерна

ТРАКТОРНО-полевъдната бригада от село Добруджанка с бригадир Хараламби Иванов отглежда около 400 дка люцерна. След падналите пролетни дъждове тя избуя и израсна много добре. Дойде време за коситба. Всички процеси по прибирането ѝ се извършиха механизирано.

Трактористът Ради Георгиев със сенокосачка окоси всичката люцерна. Престояла няколко дена, тя изсъхна бързо. Време за изчакване нямаше. Можеше да завали дъжд и откосите да се намокрят. За изпълнението на задачата по събирането ѝ бе натоварен механизаторът Васил Гойчев, който работи със сеносъбирачка.

Без да се губи много време, всичката люцерна беше извозена и натрупана на купи в стопанския двор. Когато работата беше привършена, се отчете, че от 400 дка площ са получени 18 000 кг сухо сено.

Сега всички купи са оформени добре. За животните от село Добруджанка са осигурени над 18 тона люцерна само от първия откос.

Симеон ИВАНОВ

Все повече избуяват пролетниците. За тяхното добро развитие спомага машинната обработка на земята.

НА СНИМКАТА: Димитър Великов от с. Черковна окопава с „Беларус“ кооперативния слънчоглед.

Трудово ежедневие

Усилен труд кипи в полята на ТКЗС — Главиница. От сутрин до вечер механизатори и кооператори окопават пролетниците.

Досега са култивирани 4 050 дка редовна и 2 480 дка силажна паревица. Кооператорите са разредили и окопали ръчно над 2 000 дка от тази култура.

Социалистическото съревнование между отделните бригади на стопанството, обявено в чест на IX конгрес на Партията, е в разгара си. Всички работят съзнателно, качествено. Бригадата в с. Падина е на първо място. Кооператорите от нея окопаха над 700 дка царевица.

В ТКЗС — Главиница се извършва усилено и втората копан на тютюна. Над 405 дка тютюн са вече окопани.

Реджеб ЕБАЗЕРОВ

Сред зеленото поле на „Пепелешка“

ПЪТЯТ беше претоварен от коли през този юнски ден. Хората отиваха в съседните села да се повеселят със стари приятели, да си отпочинат. Сред полето на с. Бабук останаха да работят само кооператорите от звеното на Руси Стефанов.

— Няма да отидем на сбор — реши звеноводът.—Аванс трябва да се вземе пред другите!

Подкрепиха го всички. Тук сред полето, сред зеленото море на царевицата, им беше по-добре. А то една копан! Да работиш и да пееш! Като се ширнали правите редове, като се надигнала оная едра, тъмна царевица...

— Помните ли какво беше преди години? Кръстът ни се прекършваше над редовете. А стебълцата едни бледи — едва дишат сред избуялата трева — не можем да ги намерим.

— Как ни помогнаха хербицидите тази пролет! Та това копан ли е? Ни тревичка няма в редовете. Само минавай с мотиката след култиватора и разреждай посева.

— А то и за разреждане няма много. Хубаво нещо е пунктираната сеитба.

Разговорът затихва за миг и над редовете се понася тихият, приглушен звън на мотиките.

И пак звеноводът — почти нисък, вече на възраст мъж, пръв заговаря:

—Завършихме копанта на всички култури! Е, не беше лесно! До кое време стояхме снощи на блока—но нали свършихме и с цвеклото. И тютюна разсадихме и окопахме, и боба, и слънчогледа. Свършим ли с царевицата, можем да помагаме в зеленчуковата градина. Пред всички първи трябва да бъдем!

— Така прилича на нашето звено. Нали е звено за комунистически труд. Можахме да спечелим званието, сега няма да се посрамим.

Рада Атанасова само за миг се откъсна от работата си и пак заприповдига мотика край царевичните стебла. Пред нея Тодора Бонева, загоряла от ветровете червърста жена, работи съсредоточено и мълчаливо. Не отронват дума и най-младите от IV звено. Това са дружките-хубавелки Гена Русева и Данка Янкова. Те първи свършват редовете си и помагат на другите. Такъв е обичаят тука. Пак задружно всички започват новите редове и не усещат как минава времето.

— По три декара ще окопае всеки един от нас до вечерта. Спорна работа. Нали няма трева! Целият този блок от нашата първа бригада е напръскан с хербициди. И не само тези хиляда декара. В цялото стопанство са напръскани общо 2 500 дка от тази култура. Други хиляда декара, засети със слънчоглед, третирахме с прометрин. Много ни помогнаха тези препарати. С три пъти по-малко хора окопаваме сега пръсканите култури.

— Не е работата само в икономията на труда — прекъсна думите на бай Руси току-що дошлият на блока участъков агроном. — Така и растенията по-бързо избуяват, освободени от плевелите. А това е залог, че добивите ще бъдат по-високи. От този блок очакваме не помалко по 500 кг царевично зърно от декар.

Агрономът имаше право. Защото тук, в местността „Пепелешка“, полевъдите и механизаторите бяха вложили най-много старание и умение при обработката. Засяха царевица та след добра подготовка на почвата. Всеки декар беше подхранен с по 40 кг изкуствени торове. Засяха в най-благоприятни срокове. Окопаха посева с ротационна мотика. Пръскаха с хербициди, когато растенията бяха на 3-4 листа. Култивираха два пъти.

— Дали ще се наложи да минем още веднъж през царевицата?

— Едва ли!

— Може би ще дойдем само да окултучим братилите растения.

Разговорът отново се поведе около текущите задачи. А звеноводът пак беше останал най-назад от всички.

— Така работя аз. Да мога да оглеждам работата на всеки от звеното. Защото не трябва само да се бърза, а да се върши висококачествено.

Над притихналите редове отново се понесе звънът на мотиките. Те ту се отдалечаваха, ту се догонваха и като че ли водеха един неуловим спор. Неразрешимия спор за това кой е най-добрият работник. Защото всички в звеното на Руси Стефанов са добри работници и добри другари.

Стефанка СТАНЕВА

Механизацията - път към доходно говедовъдство

ВАЖЕН фактор, от който зависи в най-голяма степен рентабилността на говедовъдството, е производителността на труда във фермите. В по-голяма част от кооперативните стопанства тя е неоправдано ниска. Така по отчетните данни на ТКЗС от окръга за 1965 година в говедовъдството са били постоянно заети 2 152 кооператора, които отглеждали 30 000 говеда, в т. ч. 11 400 крави. Или средно на зает кооператор се падат по 14,3 говеда, в това число 5,5 крави. Това говори за твърде ниска производителност на труда, като се има предвид, че част от процесите са частично механизирани. ТКЗС — Нова Черна например има в наличност на 1. I. 1966 г. 1 109 говеда, в това число 476 крави, от които 200 се доят машинно. В говедовъдството са имали постоянно заети 96 души, или се падат по 11,5 говеда всичко, в това число 5 крави, на зает кооператор. В ТКЗС — Сокол при налични 1125 говеда, в т. ч. 334 крави, и 62 души, постоянно заети в говедовъдството, се падат по 18,1 говеда в това число 5,5 крави на кооператор. Интересна е организацията в ТКЗС — Калипетрово. Тук са преминали изцяло на механизирано доене и имат 20 доячки с по 21 крави на дояч. Но понеже за същите 400 крави се грижат още 3 сменни доячки, 10 пастири, 3-ма души в сухостойната група, 2-ма в родилното помещение, 2-ма млекари, бригадир, фуражир и т. н, броят на кравите на човек спада на 10.

Ниската производителност на труда в говедовъдството води до неблагоприятни финансови резултати. Преди всичко нарушава се материалната заинтересованост на кооператорите от другите отрасли на селското стопанство, тъй като в говедовъдството има много заети, които произвеждат малко чиста продукция, а получават високи заплати. Тези заплати в нерентабилните ферми, каквито са всички в окръга, се осигуряват от доходите на растениевъдството или другите отрасли на стопанството. Така за ТКЗС от окръга един зает в говедовъдството кооператор носи чиста продукция 467 лв., а получава средна заплата 1 339 лв. или загуба 872 лв.

За да се получи в говедовъдството повече чиста продукция на един зает, отколкото е неговото възнаграждение, наред с подобряване на храненето на животните непременно трябва да се увеличи производителността на труда. Това може да се постигне, като се увеличи броят на животните на един кооператор в този отрасъл. Ако на едни животновъд се падат 14 крави и 80 телета до 6-месечна възраст, може да се намали значително общият брой на кравите и телчарите (с 400 души) и да се направи икономия на фонд работна заплата от 520 000 лв. Ако двадесет процента от тези икономии, или 120 000 лв., се дадат за допълнително възнаграждение на работниците срещу увеличената производителност на труда, то все пак 80 на сто, или 400 000 лв., ще останат като чиста икономия на стопанството. Това ще се отрази положително за повишаване рентабилността от говедовъдството и на доходите на цялото стопанство. Опит в това отношение тази година направи ТКЗС Кайнарджа, като намали броя на животновъдите с 54 души.

Да превърнем животновъдството в рентабилен отрасъл

Един от основните фактори за снижаване разхода на труд в говедовъдството е механизиране на трудоемките производствени процеси. Степента на механизация в този отрасъл сега е ниска. Доенето на кравите, което заема около 54 на сто от влагания труд, е механизирано около 35 на сто. Малък е ефектът от използуването на наличната механизация поради това, че тя не се внедрява комплексно. В много случаи частичното механизиране на производствените процеси, макар и да облекчава труда на животновъдите, води до увеличаване на производствените разходи за единица продукция. В редица механизирани ферми с ДА-3 броят на зачислените към един гледач крави е много малък, тъй като доячите работят с едно гюмче. Изследванията в Научния институт по животновъдство край Стара Загора показват, че най-производителен е трудът на доячите, работещи с две гюмчета.

За най-ефективното използуване на механизацията е необходимо да се довърши работата по комплексното механизиране на фермите, да се подготвят доячите за работа с две гюмчета, да се изградят правилна организация на труда, съответствуваща на наличната механизация и новите технологии на отглеждане, да се електрифицират и водоснабдят фермите. Да се въведе вътрешна концентрация и специализация, така че кравите да се отглеждат в един филиал, юниците и разплодните телета в друг, животните за угояване отделно. Строителството и преустройството на сградите за бъдеще да става с оглед концентрацията на говедовъдството. Тези мероприятия ще доведат в краен резултат до висока производителност на труда.

Около 50 на сто от производствените фондове за страната се падат на животновъдството, поголям дял от които е в говедовъдството. За ефективното им използуване се налага във всички кооперативни стопанства да се извършва задълбочен икономически анализ за производствената дейност на всяка ферма. Наред с планово-икономическите служби активно участие в извършване на анализа трябва да вземат и селскостопанските специалисти. За да отговарят на тези изисквания, те трябва основно да владеят методиката и формите за извършване на икономически анализ. Анализът трябва да предшествува планирането с оглед да се установят правилно тенденциите, проявили се през предшествуващата година, за да може да се усили дейността на благоприятните фактори и се ограничат неблагоприятните. Икономическият анализ помага за правилно насочване дейността в животновъдството с оглед по-бързото му превръщане в рентабилен отрасъл.

Наред с пълния анализ, който ежегодно трябва да се извършва в края на годината, необходимо е да се анализират ежемесечно и резултатите от всяка ферма на базата на показателите, залегнали във вътрешностопанската сметка, а именно: изпълнението на плана за общата продукция, материалните разходи, разходът на труд и на тази основа себестойността на продукцията. Извършените преки разходи и постъпващата срещу тях продукция трябва да се следят ежедневно. Голяма роля тук ще изиграят кадрите —зоотехници, ветеринарни лекари и завеждащи ферми. От особено значение е те да бъдат добре запознати с основните въпроси на храненето, гледането на животните използуване на техниката и цялостната икономика на фермите. Следователно за зав. ферми трябва да бъдат издигнати младежи, завършили техникумите.

Управление „ЗЕМЕДЕЛИЕ“

13 — 22 ЮНИ
ДЕКАДА
НА УЗБЕКСКАТА
КУЛТУРА

УВЕРЕНО ПО ПЪТЯ НА КОМУНИЗМА

„Нашата партия и нейният Централен комитет делово, по ленински мъдро, на строго научна основа решават пробле ми те за стопанското и културното строителство на стра ната...“

Ш. Р. Рашидов, първи секретар на ЦК на Компартия та на Узбекистан.

УЗБЕКСКАТА съветска социали стическа република — една от 15-те равноправни и суверенни съ юзни републики, влизащи в Съвет ския съюз, се намира в самия цен тър на огромния азиатски матери ик.

Богати са природните ресурси на Узбекистан. В неговите недра има въглища, сяра, графит, аз бест, мрамор, газ, мед, злато и много други полезни изкопаеми, ценни и редки метали. Благодат на, неизчерпаемо щедра е земя та. Горещото и дълго лято благо приятствува за развитието на растителния свят. Отглеждането на основните селскостопански кул тури е свързано с изкуствено напояване.

Съставът на населението е ин тернационален. Освен узбеки, тук живеят руси, каракалпаки, таджи ки, киргизи, татари, арменци и много други — представители на повече от 100 националности и на родности.

Узбекистан е един от най-древ ните културни центрове. Тук са открити каменни оръдия на тру да, отнасящи се към епохата на долния палеолит. На територията на Хорозмска област и Каракал пакска АССР са намерени следи от съоръжения на напоителни си стеми, датиращи от II-то и нача лото на I-то хилядолетие преди новата ера. За широкото развитие на поливно земеделие в древност та на територията на Узбекистан свидетелствува фактът, че още преди 2 500 години тук са съществ вували напоителни системи със стотици километри дължина.

Преди Великата октомврийска социалистическа революция стра ната е била изостанала в култур но отношение. На нейната терито рия не е имало нито едно висше уче бно заведение. Грамотността на населението е достигала едва 2 процента.

Октомврийската революция от кри за узбекския народ пътя към светлината и прогреса.

През ноември 1917 г. — март 1918 г. на територията на Узбе кистан се установява съветска власт. През ноември 1924 г. се със дава Узбекската съветска социа листическа република. През май 1925 г. тя доброволно, заедно с другите национални републики на Съветска Средна Азия, влиза в състава на СССР с правата на равноправна съюзна република. Така узбекският народ за пръв път в своята многовековна история създаде своя единна на ционална държава.

Сега Съветски Узбекистан е ин дустриална република с крупно механизирано селско стопанство, с високо развита наука и култу ра. В републиката се наброяват повече от сто отрасли на промиш леността — енергетика, маши ностроене, химическа, газова, зла тодобивна, нефтена, въглищна, ме талургическа промишленост и др. В Узбекистан е създаден първият в СССР и втори в света център (след Съединените щати) по про изводство на памукокомбайни. Ог ромно значение за републиката придобива газът. Всяко денонощие се добиват 45 билиона кубични метра газ.

Високи успехи са постигнати и в развитието на образованието, науката, културата, изкуството. В Узбекистан е ликвидирана негра мотността, осъществено е всеоб щото безплатно осмокласно обра зование. По броя на учащите се във висшите учебни заведения (на 10 000 жители 142 студенти) Узбекистан заема едно от първи те места в света.

Най-големият успех в културна та революция на републиката е създаването на многочислена инте лигенция. В различните отрасли на народното стопанство през 1965 г. са били заети 169,2 хиля ди специалисти с висше и 192,7 хиляди със средно специално об разование. Висшите учебни заве дения и техникуми дават ежегод но повече от 30 хиляди високо квалифицирани специалисти.

Съветски Узбекистан е републи ка на високо развита наука. В 132 научноизследователски инсти тута работят 16 523 научни работ ници.

Бурно се развиват литературата и изкуството. През 1964 г. са били издадени 1 727 заглавия кни ги с тираж 22,7 милиона екземпляра.

Преди революцията в Узбеки стан е имало само 25 кина, няма ло е нито един музей, нито едно музикално учебно заведение, нито един театър. Сега в републиката има около 3 500 кина, 14 музея, десетки музикални училища, кон серватория, театрално-художест вен институт и научноизследова телски институт по изкуствозна ние, повече от 20 държавни профе сионални театри и концертни орга низации.

Редом с другите републики, в СССР, Узбекската съветска со циалистическа република върви уверено към своето близко комунистическо бъдеще.

За зрелостните изпити — добре подготвени

МАЛКО дни остават на възпи таниците от третите курсове при ССТ „Добруджа“ — Силистра до зрелостните изпити. С какво вълнение те очакват тази проверка на знанията им? Първият изпит ще бъде на 21 юни — по бъл гарски език. Между 104-те курси сти сега най-често чуваният въп рос е: „Каква ще бъде темата?“ Само с предположения изпит не може да се посрещне. Затова курсистите се готвят настойчиво, като преговарят застъпения мате риал. В това отношение несъмнено голяма помощ на зрелостници те оказва преподавателят по бъл гарски език Добрев, който органи зира консултации. На тях се до изясняват някои по-трудни въпро си.

Помощ на курсистите оказва и преподавателката по математика Михна Георгиева. Почти всички задачи, които затрудняват някого, се решават на сбирките.

От общо 130 курсисти-третокурс ници до зрелостен изпит са допус нати 110, от които шест се осво бождават направо от изпити, а останалите ще се явят на попра вителен изпит. Този малък про цент на изоставащите се дължи както на добрата работа на пре подавателите, така и на стремежа на курсистите да усвоят до бре преподавания материал.

Димитър КУНЕВ

Слънцето вече надви облаците. И палавниците от детска та градина в Сребърна използуват всеки ден най-рационал но: ще ги видите ту на дърве ната пързалка, ту на люлки те, ту сред пясъка.

Жажда за песни

СОКОЛЧАНИ от сърце обичат българските песни и танци. Всяка година през пролетта се провежда преглед на художествената самодейност.

Пет часа се надпяваха вокалните групи, пет часа се надиграваха танцовите състави.

На първо място журито класира певческия колектив от село Суходол. На второ и трето място се наредиха самодейците от Косара и Сокол. От танцовите колективи най-добре се представи соколският състав.

Соколчани и занапред ще полагат усилия да се укрепи тази хубава традиция. Защото с нея се задоволяват нарасналите културни изисквания на хората, жаждата им за песни и танци.

Добринка РАДЕВА

70 години Силистренска партийна организация

ЗА КОНКУРСА

ДЕНЯТ Е НАШ!

Аз знам: не ще ни смаже
задъханото време
под тежкия си пласт
от сажди и чугун,
че ние сме негодно
за тиха старост племе,
щом право към звездите
сме поели друм!

Горещата ни кръв
ни вдига в тъмни нощи
да срещнеме зората
от седмия етаж.
И първи пили жадно
блясъка й мощен,
да кажем с пълно право:

И ТОЗИ ДЕН Е НАШ!
Слушайте, потомци,
за нас щом стане дума
във вашто ведро време
на обич и лъчи,
не ни дирете в гроба
под есенната шума,
а гледайте нагоре

с дързостни очи!
Че вий ще сме до вас,
до вашто крепко рамо.
И в светлия ви устрем
към нови светове
пак ще се вей победно
едно велико знаме.
Държете го високо,
скъпи синове!

Тодор ХАДЖИСТОЕВ

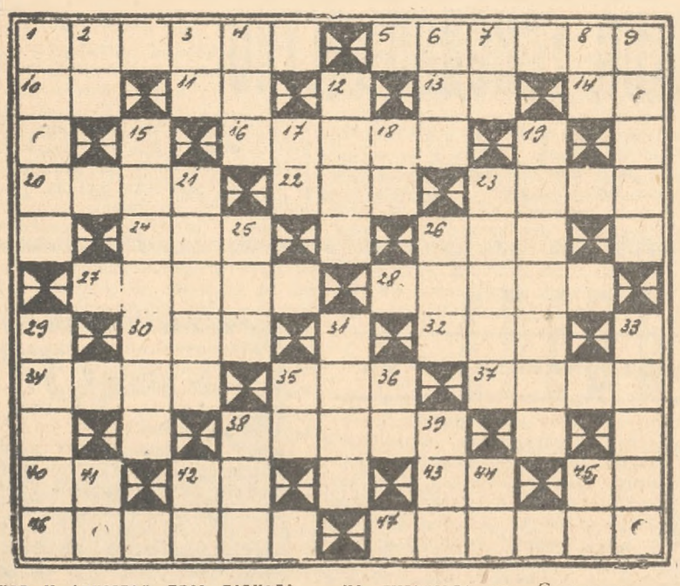
ЗАБАВНИ МИНУТКИ

Музикална кръстословица

...На възторжените хористи от поречието на тихия Дунав, по случай Втория хоров събор в гр. Силистра на 10, 11 и 12 юни 1966 год.

ВОДОРАВНО: 1. Името на Видинското музикално дружест во, участвувало през 1910 год. в гр. Силистра на Първия съ бор на хоровете от крайдунав ските градове. 5. Презимето на диригента на девическия хор при Силистренската девическа прогимназия, който взе участие на Първия хоров събор. 10. Инициалите на диригента на Силистренския ученически ръжния съюз на ТПК в гр. Силистра 28. Героиня от съ ветския игран филм „Черве ни листа“ 30. Влакнодайно ра стение 32. Певчески глас 34. Празнични постройки 35. Му зикално произведение за два гласа или за два инструмента 37. Съветски физик-академик, награден на два пъти с орде на „Ленин“ 38. Опера от Джа комо Пучини 40. Инициалите на диригента на Силистрен ския ученически хор и на „Гай да“ през периода 1903—1906 г. 42. Местоимение 43. Инициа лите на дългогодишен дири гент на хор „Седянка“ — ини циатор за провеждането на Първия събор на хоровете от крайдунавските градове 45. Ос тров в Бискайския залив 46. Учител по музика в Силистрен ското педагогическо училище през 1896 год., един от ръко водителите на музикалната дейност в града 47. Първият учител по пеене в Държавно то трикласно училище в гр. Силистра, създал първия уче нически хор в града през 1880 година.

ОТВЕСНО: 1. Музикално списание, излиза в гр. Силист ра през 1894 год. под редак цията на Карел Махан 2. Ини циалите на дългогодишен учи тел по музика в града ни, из пълнил като солист за първи път песента „Овчар македо нец“ по време на Първия хо ров събор 3. Герой на Джек Лондон 4. Един от най-стари те духови музикални инстру менти 6. Река в Чили 7. Фран ски поет, драматург и компо зитор 8. Немска буква 9. Град, чийто представителен хор е взел участие в Първия хоров събор 12. Бележит френски ком позитор, авторът на операта „Кармен“ 15. Името на Тутра канското музикално дружест во, участвувало в Първия хо ров събор 17. Инициалите на италиански майстор—създател на класическия тип цигулка 18. Потвърждение 19. Изтък нат български композитор и диригент, взел участие в жури то на Първия събор на хоро вете от крайдунавските гра дове 21. Виден шведски естество изпитател 23. Летописи 25. Пре зимето на композитора на „Пе сен от лагера на смъртта Тремблинка“ 26. Наименова ние на известно русенско про мишлено предприятие 29. Чеш ки музикант, учител в Силист ренското педагогическо учили ще през 1891—1894 год., пос тавил началото на организира ното музикално движение в града и разработил песента „На седянка“ 31. Град, чийто хор е спечелил първото място на Първия събор на хоровете от крайдунавските градове 33. Хорист-солист и дългогодишен член на ръководството на „Се дянка“ 35. Музикална нота 36. Процеп на файтон 38. Брат на известния холандски живопи сец Винсент Ван Гог 39. Град в Латвийска ССР 41. Македон ско лично местоимение 42. Ини циалите на основателя и дири гент на Силистренското музи кално дружество „Гайда“ през годините 1898—1903 44. Ини циалите на известен немски ви олончелист, композитор и дири гент 45. Музикална нота.

Съставил:
Георги КАРАПАНАЙОТОВ

ЛЮБОПИТНО

Пакистан. Обикновена карти на в гр. Равалпинди. На този канал перат всички жители на града и тук на околните камъни прането изсъхва. Нещо със сем обикновено за Пакистан е мъжът да пере семейното пране.

ПРАЗНИЧЕН ДЕН

ТОЗИ ден беше необикновено празничен и тържествен за децата от целодневната детска градина при Държавната сортоподдържаща станция.

В специален кът бе уредена изложба от най-добри рисунки, фигурки от хартия и гли на и много други предмети, изработени от малките детски ръчички. Най-отгоре се аленее лозунгът: „На добър път, първокласници!“

На този ден най-големите възпитаници на детската градина се разделиха със своите малки другарчета и учителките. Те сега с нетърпение очакват първия учебен ден.

Децата изнесоха богата литературно-музикална програма. След това първокласниците бяха приветствувани от четвъртокласниците при училище „Петър Берон“ — Айдемир.

Топли думи изказаха на децата и представителите на шапкарския цех при Промкомбинат „Камъшит“, който има шефство над тази детска градина.

Тържеството завърши с раздаване на „дипломи“ и подаръци на бъдещите първокласници. Подаръци получиха и останалите деца.

Малките детски сърца ще запомнят завинаги този ден.

Руска СЪБОТИНОВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Изводи от окръжното първенство по борба

Преди една седмица в спортната зала на града се проведе окръжното лично и отборно първенство по бор ба за деца и юноши, мла дша и старша възраст. Състе заваха се отборите на Гла виница, Ножарево, Преслав ци, Межден, Брадвари, Сре дище, Тутракан, Силистра. Броят на участниците бе ре корден — над 180 души.

Една след друга се качва ха на тепиха двойките, като всяка оставяше следа, пока зваше нещо ново, караше зрителите да преживеят емо ционално-напрегнати момен ти. Осезателно се чувствува ше напредък на много от отборите в сравнение с ми налата година. Треньорите Цветан Костов от Силистра, Йовчо Стоянов от Главиница и Кемал Ибрямов от с. Брадвари са работили упо рито с възпитаниците си и са постигнали окуражаващи резултати в обогатяването на репертоара им от заучени хватки, в тактическото и техническото им узряване. Някои състезатели правилно разпределяха силите си за първата и втората част от борбата, тактически зряло построяваха борбата си и в центъра, и в края на тепиха. Такива са Ниази Хорунов, Валентин Дечев, Желязко Ненчев, Бехчет Кямилов от Главиница, Димитър Хри стов, Стефан Димитров, Ру мен Иванов, Стефан Добрев и Вели Мухаремов от Сили стра.

Срещите при юношите бя ха още по-оспорвани, по-ди намични и напрегнати. Ос вен физическото си укрепва не те показаха разнообраз на, технично издържана и тактически богата игра. Осо бено се отличиха Иван То доров, Божидар Славов, Али Муртазов от Силистра; Стилиан Шишев, Слави Пе тков и Койчо Киров от Тут ракан. Макар и за първи път да участвуват, добри впечатления оставиха и юно шите от с. Брадвари.

Заедно с хубавите неща проличаха и някои слабости. Треньорите не са отдели ли достатъчно внимание на всички състезатели. Имаше състезатели като Николай Караджов, Асан Мустафов, Лазар Тодоров и др., които са физически силни, но им липсваше умението да при лагат повече хватки, да оси гуряват окончателната си победа.

Общо взето през настоя щата година с децата и юно шите е работено добре. Не обходимо е обаче да се ока же методическа, организа ционна и най-вече практи ческа помощ от страна на ОС на БСФС за укрепване на работата по места. Защо то отминалите състезания показаха, че в Силистрен ски окръг съществуват всич ки условия за благоприятно развитие на борбата. Само пълноценното им използва не ще осигури успешното представяне на окръга в предстоящия преглед на спортната младост.

Важно! Важно!

Абонирайте се за
в. „Силистренска трибуна“

6-месечен абонамент 1,56 лв
3-месечен абонамент 0,78 лв
Краен срок — 20 юни!

Важно! Важно!

Важно! Важно!

ДТП „Мототехника“ съобщава на многобройните си клиенти, че пуска в продажба, начиная от 1 ЮНИ Т. Г. мотоциклет „БАЛКАН“— 250 куб. см на 2-ГОДИШНО ИЗПЛАЩАНЕ със заем от ДС Каса и първоначална вноска 100 лева.

Мотоциклетите се продават при много изгодни условия — окомплектовани със заредени акумулатори и изпробвани.

Държавен вагонен завод
„Андрей Жданов“ — Дряново

ТЪРСИ

1. Дърводелци (столари) — III—IV раз.
2. Общи работници — III раз.
3. Автомонтьор (един) — VII раз.
4. Тенекеджии — III—V раз.

Заплащане по сделно-разрядната система.
Справка личен състав—вътрешен тел. № 26

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 67 (1080) | Вторник, 14 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

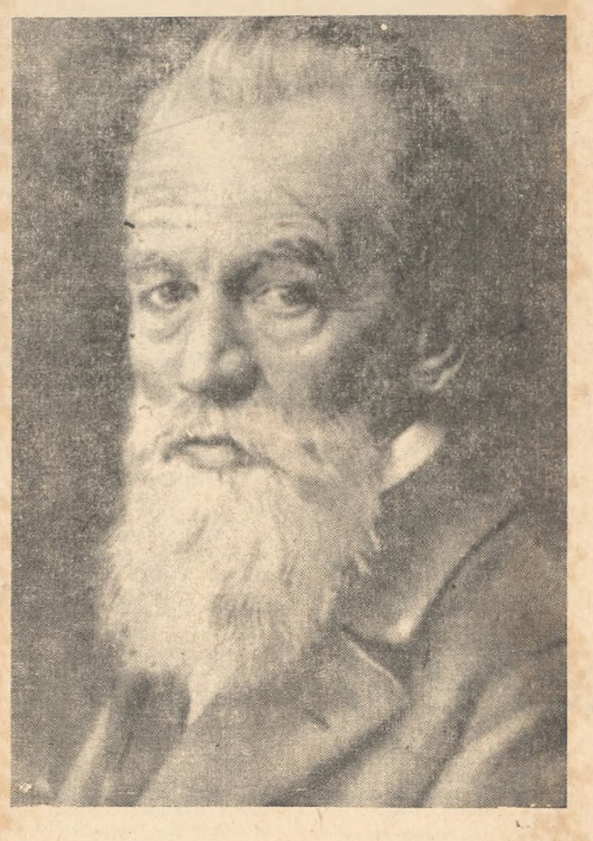
ДЕПОЗИТ

110 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДИМИТЪР БЛАГОЕВ

„Нека бъде благословен часът, в който нашите социалисти са почнали съзнателно да работят за разпространението идеите на научния социализъм у нас. Науката и естествените закони на историческото развитие са наши верни и непобедими съюзници. Те са наша сила, в тях е изворът на нашата вяра и енергия".

Димитър БЛАГОЕВ

Основоположник на научния социализъм в България

Днес нашият народ чествува славната 110 годишнина от рождението на Димитър Благоев — Дядото, основоположник на научния социализъм в България, основател и вожд на марксистката партия на българската работническа класа, виден деец на международното работническо и комунистическо движение, най-голям пролетарски революционер и теоретик на марксизма на Балканите от края на XIX и началото на XX век.

Роден е в с. Загоричене, Южна Македония. Надарен с прозорлив ум и решителна воля, възприел националноосвободителните и възрожденски идеали на своите учители Г. Динков и П. Р. Славейков, със своя страстен копнеж към науката той успява от обикновен обущарски работник да се издигне до забележителен енциклопедически ум. Неговият вечно търсещ дух го отвежда последователно в Цариград, Одрин, Габрово, Стара Загора и най-сетне в братска Русия.

Попският дух на Одеската семинария не задоволява неговите изисквания и той скоро се озовава в Петроград, центъра на руската естествено-научна и революционна мисъл по онова време. Тук, запознавайки се с „Капитала" на Маркс, Благоев идва до извода за преходния характер на капиталистическия строй и ролята на индустриалния пролетариат като негов гробокопач. Изгражда нето на революционна група от студенти и работници през зимата на 1883-84 година, известна като „Благоевска група", и издаването по-късно на в. „Рабочий" бележат началото на социалистическата дейност на Д. Благоев.

Изгонен за тази си дейност от Русия и пристигнал в България през пролетта на 1885 година, до края на живота си цели 40 години Благоев държи кормилото на социалистическия и партиен кораб, направляван умело от неговата опитна ръка и в най-големите политически бури на нашия живот.

Ние сме горди, че в условията на недоразвитите обществени отношения на следосвобожденска България в епохата, когато капиталът едва се акумулираше, а работниците все още се брояха на пръсти, той дълбоко прозря бъдещето и отговори на отрицателите на социализма, че той има почва у нас, защото капитализмът ще се развие и в нашата страна.

Създадената от Благоев социалистическа партия на българската работническа класа постепенно набираше своите привърженици, за да се превърне след няколко десетилетия в една от най-масовите и най-влиятелни политически партии у нас.

Израснала в непрекъснати борби със сирахомили и народници, съюзисти и общоделци, анархолиберали и прогресисти, тесняшката партия на Благоев е пример на редки революционни добродетели, пословична вярност към идеите на марксизма, на желязна дисциплина, на непоколебима класова принципност и дълбоко осъзнат пролетарски интернационализъм.

Пословична е тесняшката вярност към принципите на пролетарския интернационализъм, проявен най-ярко през време на първата световна война. Благоев не се поколеба нито за миг да застане против такива авторитети като Плеханов, Парвус, Каутски, лидери на Втория интернационал, и да разобличава техните социал-шовинистически позиции и измяната им към принципите на пролетарския интернационализъм.

По желязната си дисциплина, по класовата си принципност и вярност към пролетарския интернационализъм партията на Димитър Благоев се доближава твърде много до славната Ленинска комунистическа партия. Близостта на забележителните идейни и организационни основи на тесняшката партия, изградени от Благоев, до ленинските идейни и организационни основи на болшевишката партия дадоха възможност на партията да възприеме ленинската идея за революцията и заедно с великата болшевишка партия да стане съосновател на Коминтерна без каквито и да било вътрешни сътресения.

Със своя енциклопедически ум Димитър Благоев остави забележителни изследвания по въпросите на икономиката, историята, философията, естетиката и литературната критика, които и днес са богата съкровищница на теоретичната ни мисъл.

Спомняйки си изключителната твърдост и мъжественост на Димитър Благоев в най-трудните дни на живота му и отдавайки нашата дълбока признателност и уважение към него, ние нито за миг не забравяме, че под неговото близко ръководство са работили и са се борили и членовете на Силистренската партийна организация, чийто 70-годишен юбилей чествувахме преди няколко дена.

Отдал целия си съзнателен живот за великото дело на пролетариата, Благоев е светъл образ, останал завинаги жив в нашите сърца, наше знаме и неувяхващ пример за още по-активно участие в борбата за изграждането на материалната и духовна култура на нашия народ, пример на смелост, честност, дръзновеност, образец на борец и комунист.

II СЪБОР НА ХОРОВЕТЕ ОТ КРАЙДУНАВСКИТЕ ГРАДОВЕ ЗАВЪРШИ

ДЪЛБОКО НАШАТА ПЕСЕН КЪМ СВЪРЗВА!

(Мисли на заслужилия артист проф. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ, председател на журито на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове за резултатите от него.)

СЪБОРЪТ от 1910 година е оставил добри спомени. В него е взел участие и патриархът на българската хорова песен, композиторът Добри Христов. От особено голямо значение е беседата, която той е изнесъл по въпроси на българската песен. Участвувал е също така в Първия събор и Петър Бояджиев — композитор. Документите свидетелствуват, че е била дадена предимна на българската народна песен и на българската авторова песен. За равнището на хоровете трудно може да се говори, но рано или късно по този въпрос ще си кажат думата нашите музиковеди.

Считам, че инициаторите на Втория събор са погледнали много гледливо на започнатото дело. Възстановяването на тази традиция говори за много сериозно отношение на Окръжния комитет на Партията и Окръжния народен съвет за състоянието на певческата култура в крайдунавските градове.

Журито на Събора, в което влизаха заслужилият артист КРУМ БОЯДЖИЕВ, диригент, ГЕОРГИ ТИМЕВ, композитор и зав. отдел „Музикална самодейност" в Дома за народно творчество, Александър Танев, отговорник за музикалните издания в Дома за народно творчество и моя милост, се отнесе много внимателно към всяка проява, независимо откъде идваше тя — дали от представителен или от работнически колектив, дали диригентът е професионалист или самодеец. Този дух на работа владееше през време на целия Събор.

През цялото време се радвахме на едно изключително гостоприемство от страна на силистренското гражданство. Препълненият салон говореше за все по-нарастващия интерес към Събора.

Ние разделихме хоровете на представителни и работнически. Условията на работа при тях не са еднакви и затова и постиженията им не могат да се мерят с един и същи аршин. Значителното число на работническите хорове говори, че нивото им е твърде високо. Правим констатация, че работническите хорове се намират във възход и са на добро художествено равнище. Не липсва в репертоара им нашата масова песен, творчеството на нашите композитори. След Събора в тях ната работа ще настъпи още по-голям прелом.

Другояче погледнахме на представителните хорове, които са към местните читалища. Има много големи кулминации, които надхвърлят постиженията от Втория републикански фестивал. При някои колективи с постигнато забележително майсторство. То съперничи по всички линии с професионалното хорово пеене. Не може да не се радваме на русенския хор „Родина" — с великолепен женски състав. Много звуков чар, голяма бистрота на хармонията, топлотата и сърдечността подкупва и най-невзискателния слушател от публиката. Със затаен дъх възприемахме тези нежни песни. Не по-малки са постиженията на мъжкия хор. Отличава се с мъжественост, с интересния си репертоар, с изключителен ентусиазъм и безупречно чиста интонация. Двата колектива — женският и мъжкият — отбелязаха кулминационните си постижения в смесения състав. Въздействието от тези изпълнения е зашеметяващо.

(продължава на IV стр.)

ДУНАВ — РЕКА НА ПЕСНИТЕ

ПОВЕЧЕ от 1 500 самодейци участвуваха във Втория събор на хоровете от крайдунавските градове в Силистра. В четирите масово посетени концерта пред силистренската публика и дошли специално за събора гости се явиха 22 състава на 16 хора от всички градове по българския бряг на река Дунав и от с. Ново село — Видинско.

Смесеният хор при ДМЗ „Г. Димитров" — Видин е лауреат на II републикански фестивал. Това е един утвърден в хоровото изкуство състав, радващо явление сред работническите хорове. Той разполага с хубави гласови данни, най-добре изявени може би в „Яна" на Д. Петков. Диригентът Георги Александров обаче има неясен жест, трябва сериозно да учи, за да изгради у себе си необходимите качества за един сериозен ръководител на хор. Той често иска от хористите невъзможното, не винаги прави правилно градацията в избраните песни и не е изработил докрай дъховете.

Първият български хор „Янко Мустаков" при читалището в Свищов, без да притежава особен гласов материал, пее с чувство и обиграност. Опитният диригент Стефан Живков съумява да балансира отделните партии, въпреки малкото странния състав (45 жени и 29 мъже). Хористите и техният ръководител са постигнали фина звучност — особено характерна в „Партизански спомени" от Ал. Райчев и в „Дамян танец води" на Ал. Морфов. Без да бъде сред върховете на събора, хорът полужително върши добра работа в Свищов и има тенденции за развитие.

Смесеният хор при читалището в с. Ново село — Видинско също е лауреат на II републикански фестивал. Упоритият диригент-самодеец Ганчо Манджуков е съборал доста млади хористи и вече пристъпва към по-разнообразен репертоар. Най-добре прозвуча точният хармонично акомпанимент на хора при „Ласточка" на Коносов. Диригентът трябва да се погрижи за избягване на еднообразието във финалните фрази и за по-стигане на повече плавност. Чистотата на пеенето е задоволителна и показва, че в Ново село хоровото дело бележи напредък.

На доста по-различно равнище бяха съставите на хор „Боян Чонос" при читалище „Цвят" във Видин. Радват постиженията на младия и много талантлив диригент Валентин Бобевски през последните две-три години. Съставите са израснали значително над нивото, което им донесе лауреатска титла на миналия фестивал. Мъжкият състав при хора демонстрира мощ, завидна спитост, макар че още трябва да омекоти звука и да избистри дикцията. Превъзходно е изработена трудната песен на М. Ковал „Севастопол исполин" а пълните възможности на състава проличават в хора от „Ернани" на Верди. Би трябвало да се избегне редуването в програмата на двете еднотипни песни — „Жетвари" на Хр. Манолов и „Дафино вино" на Добри Христов. Общото впечатление от мъжкия състав е отлично, очертава се явно развитие в близходните дамски и мъжки състави. Това са гласовата мощ, вложеното в интерпретацията чувство, великолепната градация от пиано пианисимо до могъщо фортисимо. Блестящо и благородно прозвуча „Алелуя" на Хендел, но завладяващо бяха изпълнени и „Приспивалка" на Св. Обретенов, „Заплакала е Рила планина" на Т. Попов, „Цъфнало е кокиче" на Г. Димитров. Видинската музикална общественост може да се гордее с резултатите, постигнати от способния В. Бобевски, трудолюбивите хористи и ценния помощник — пианистката Ингеборг Нейова.

Откриване на паметната плоча, посветена на Първия събор.

Ако би трябвало да подредим концертите по качество, то вторият концерт бе най-слаб. Ансамблът на читалището в Никопол не остави добро впечатление. Без спорно диригентът Г. Икономов се е старал, но лошият вкус личи още чрез включването на ансамбъла, който само пречи на сериозното музициране. Усеща се желание да се постигне вярна фраза. Може би това ще бъде повече бъдеще. Женският състав би трябвало да изчисти само отделни интонационни разклащания. Иначе правилното ръководство на Бобевски личи в овладяната, мека звучност на „Серенадата" от Л. Керубини, в превъзходното изпълнение на румънската народна песен (солист П. Георгиев), в прецизното поднасяне на „Раждане на зората", във виртуозно изпятия „Гайдар" на Св. Обретенов. Смесеният състав на „Боян Чонос" има качествата, естествено произлизащи от съчетаването на пре-

(продължава на IV стр.)

ДО НОВА СРЕЩА!

ОТШУМЯ едно голямо музикално събитие, което ще остави неизличими спомени в сърцата на силистренци.

На 12 юни вечерта в киносала „Москва" се състоя заключителният концерт и закриването на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове.

На трибуната заеха местата си засл. артист проф. ГЕОРГИ ДИМИТРОВ, председател на журито, засл. артист КРУМ БОЯДЖИЕВ, композиторите ГЕОРГИ ТИМЕВ и АЛЕКСАНДЪР ТАНЕВ — членове на журито; председателят на организационния комитет на Събора др. ХРИСТОФОР ИВАНОВ, секретар на ОК на БКП; др. ИВАН БРЕЗОЕВ, секретар на Окръжния народен съвет, ръководители на колективи, диригенти и др.

Вечерта бе открита от председателя на Градския народен съвет др. КАЛИН ГЕОРГИЕВ. Неговите прочувствени думи бяха израз на възторга и вълненията на цялата силистренска общественост, породени от тридневните празници на песента.

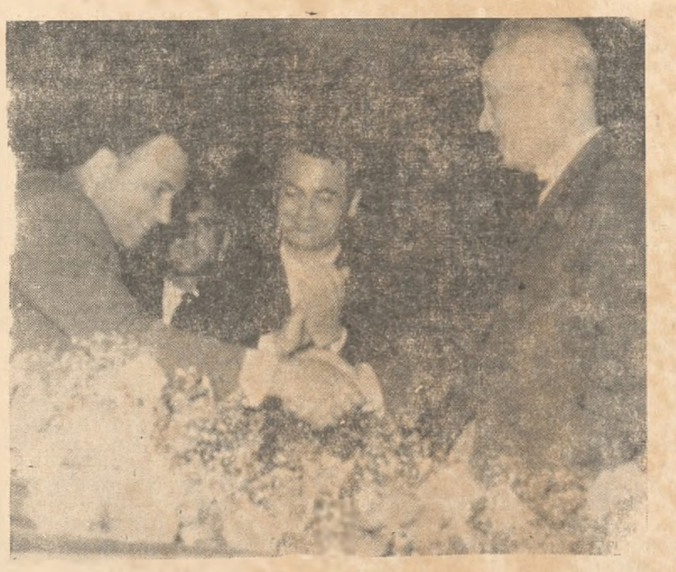
От името на журито проф. Георги Димитров направи обща оценка на Събора. Оценката беше висока.

„Песента е голямо достижение на човешкия дух. Тя е подхранвала българщината през вековете на робството. Тя събужда в нас благородство, достойнство и чест.

Много от хоровите колективи ни зарадваха с такива изпълнения, които са възможни само на международни конкурси. Това е още едно доказателство, че нашата социалистическа култура върви към възход!"

Наградите обяви председателят на организационния комитет др Христофор Иванов. Той благодари на журито за справедливата оценка на хоровете.

„Прекрасните изпълнения на самодейците от Русе и Видин — каза той — бяха оценени и от нашите зрители. Неоспорима е положителната роля на Събора. Ще бъде хубаво да предложим на Комитета по културата и изкуството и на Съюза на композиторите тази проява да се превърне в традиция — като Съборът се провежда през една-две години".

Връчване на емблемата на Събора на заслужилия артист Георги Димитров.

Др. Христофор Иванов връчи емблемата на Събора на членовете на журито и на редица организации и творчески съюзи.

Композиторът Александър Танев обяви наградите на Съюза на композиторите. Неговите приветствени думи бяха изпълнени с чувство на родолюбие и гореща обич към тази малка земя, наречена България.

От името на многобройните участници приветствие поднесе гл. диригент на русенския хор „Родина" ВАСИЛ АРНАУДОВ.

След деловата част бе изнесен заключителен концерт от хоровите състави, участвували във Втория събор.

„Родна песен нас навек ни свърза" ни изправя на крака, за да усетим отново в сърцата си тръпките на едно голямо чувство. За да не забравим, че сме българи.

Довиждане, приятели! До нова среща!

С. М.

КАРНАВАЛ ПО СЛУЧАЙ СЪБОРА

ЕДНА хубава инициатива на ГК на ДКМС и СП „Културен отдих и художествена украса" ознаменува Втория събор на хоровете от крайдунавските градове. В събота вечерта в Силистра се проведе за първи път младежко карнавално шествие, с което организаторите му слагат началото на една ежегодна традиция. Интересът, с който беше посрещната дефилацията сочи, че това начинание може да се развие на по-широка основа и да се превърне в очаквано, любимо развлечение.

Най-нетърпеливи се оказаха децата, които още в ранните следобедни часове започнаха да се събират на площада пред „Албена", където си даде среща смелата фантазия с остроумието. Надвечер, когато дойдоха и младежите, около тях се струпаха стотици заинтригувани граждани. А после, по ул. „Г. Димитров", през пъстен шпалир от зрители, към дунавския парк, препусна „Хвърковатата чета" от ДИП „Липа", последвана от градския духов оркестър, който поведе карнавалното шествие.

Условията на тазгодишния карнавал изискваха масовост и идейност. В това отношение изпъкна „интернационалната група" от „Липа", героите от „Под игото" от Механотехникума, „Падишаха" от III квартално дружество на ДКМС, „Индианци" на „Камъшит" и др. Измежду индивидуалните участници най-заслужени и най-много аплодисменти получиха „Негърът с тарамбука" и „Боримечката и Стайка".

Късно вечерта карнавалът завърши с танци на площадката в парка.

На участниците в карнавала журито присъди следните награди: ИНДИВИДУАЛНО — „Негърът с тарамбука" — карта за почивка, „Данко" от IX-г клас при I СПУ — комплект писалка и автоматичен молив, „Боримечката и Стайка" от II-а курс на Механотехникума — чанти; ЗА ГРУПИ: „Индианци" от дружеството на ДКМС при „Електрометал", „Бай Ганьо, Хитър Петър и Настрадин Ходжа" от дружеството на ДКМС при ОНС, „Индианци" от дружеството на ДКМС при „Камъшит" и „Хвърковатата чета" от дружеството на ДКМС при „Липа" — по 15 лева; ЗА ДРУЖЕСТВА: на „Падишаха" от III квартално дружество на ДКМС и „Интернационалната група" на III дружество на „Липа" — по 50 лева и на IX-г клас от I СПУ — 30 лева. На всички останали дружества от „Камъшит", „Добруджанка", „Стоманa" и Механотехникума се дават поощрения по 10 лева. Също така за отлично представяне димитровските експедиционни отряди от училищата „Н. Вапцаров", „Отец Паисий" и „Кирил и Методий" се награждават с по 30 лева.

Георги УЗУНСКИ

110 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ДИМИТЪР БЛАГОЕВ

Бузлуджанският конгрес — първият конгрес на БСДП, състоял се на 20 юли (2 август) 1891 година.

ДРУЖБАТА между Д. Благоев и Г. Кирков

ДРУЖБАТА на другарите Д. Благоев и Г. Кирков води начало си от 1895 г., когато Кирков се завърна от Виена и встъпи в партията. Начело на партията стоеше Д. Благоев. Г. Кирков застана на страната на Благоев. Тяхната дружба се базираше върху идеите на революционния марксизъм. Те се обединиха около идеята за създаване на пролетарска партия, основана върху принципите на класовата борба и на непримиримата борба срещу опортюнизма.

В борбата за създаване на пролетарска партия у нас Дядо намери в лицето на Г. Кирков пламенен ентусиаст, трибун, борец и съратник, който неотстъпно вървеше с него в борбата. Борбата срещу опортюнизма беше тежка. Тази борба достигна най-високата си точка в 1902—1903 г. Дядо чрез списание „Ново време" и Кирков чрез „Работнически вестник", при помощ на възпитаните от тях кадри в партийната организация, съсредоточиха кръстосания огън срещу опортюнизма и през март 1903 г. създадоха революционно-марксическата партия на тесните социалисти.

Благоев и Кирков преодоляваха всички трудности по пътя на партийното строителство. Тяхната дълбока идейна дружба и борба бяха прекъснати само от неумолимата смърт на Кирков в 1919 г. Но тяхната преданост на борбата за социализъм доведе партията, под ръководството на Дядо, сплотено и организирано в III Комунистически интернационал.

Дядо беше извънредно скромен и мил човек. Помня случая във връзка с неговото петдесетилетие*, отбелязано в партията с другарска вечер в клуба на ул. „Кирил и Методий". Дядо ми каза в навечерието: „Никакви приготовления, аз ще ви разкажа за своя живот и дейност и всичко". Софийският партиен комитет, в който влизаше и пишещата тези редове, събра сред другарите пари за подарък. За да не забележи Дядо, членовете на комитета — Г. Ковачев, Д. Монов и аз — измихме пода и прозорците на неговия кабинет, постлахме купения килим, поставихме пред масата удобен стол и заключихме стаята. Сутринта, когато Дядо дошъл на работа с учудване попитал бюфетчика: „Кой направи това и защо?" Той му отговорил: „Не зная, Дядо. Попитай секретаря на организацията Д. Монов". Последният му обяснил: „По поръчка на партийната организация и на местния комитет направих това". — „Щом така вие е решението на партийната организация, то аз благодаря на всички другари", отговорил Дядо и седнал да работи.

Дядо беше образцов партиец. Всякога у а ствуваш на партийните събрания, точно изпълняваше своите партийни задължения. За него партията бе ше всичко в живота му. С личния си пример той възпитаваше младите партийци.

Дядо споделяше мисли и чувства с Кирков не само по партийните въпроси, но понякога и своите лични страдания. Например в Първата световна война падна убит в боя неговият помлад син — Димитър. Кирков забелязал, че Дядо е опечален, мълчи и ходи из стаята. Решил да поговори с него. Дядо го погледнал тъжно и отговорил: „Не исках аз днес да ти говоря за своята скръб, но не мога да скрия от тебе, ти сам се досещаш — убит е моят Митко".

Дружбата между Благоев и Кирков и тяхната съвместна борба в течение на четвърт век донесе на партията много успехи. Бе изкована партията, която стана главен стълб на героичната борба против фашизма у нас и която, отърсвайки се от миналите грешки и неправилни възгледи, изграждайки Отечествения фронт заедно с другите отечественофронтовски партии, дойде до победоносния 9 септември. Нашите другари могат да се поучат от идейната дружба и съвместната борба на Дядо и Кирков и сплотявайки се още по-здраво около Централния комитет на нашата славна Комунистическа партия, да преодолеят всички трудности и да вървят от победа към победа, да върват към изграждането на нова, свободна, независима, силна и благоденствуваща България.

Тина КИРКОВА
из „Спомени за Димитър Благоев"

*Отнася се за честуване 25-годишната обществено-политическа дейност на Димитър Благоев през януари 1910 г.

Димитър Благоев и Силистра

През 1890 година Димитър Благоев бил назначен за учител в Силистренското педагогическо трикласно училище. Той обаче не заел длъжността и отишъл в Търново, където била преместена за учителка Вела Благоева. В „Кратки бележки из моя живот" той пише, че се готвел през същата година заедно с известния македонски деец Трайко Китанчев да се яви на изпит за адвокат.

По-долу поместваме заповедта, с която Димитър Благоев се уволнява като учител.

ПРИКАЗ
№ 505

Да се уволни от 1 септември т. г. и. д. второстепенният учител при Силистренското педагогическо трикласно училище Димитър Благоев, по причина че не е завзел възложената нему длъжност.

Министър на просвещението: Георги Живков
ст. София, 6 септември 1890 г.

В СЕЛО

НЕ Е ИЗВЕСТНА точно датата на раждането ми, защото кръщелното ми свидетелство, което имам и сочи за такава 1859 год., е издадено по-късно, с цел да докаже, че съм по-млад, отколкото изглеждам. Това искаха от мене руските училищни власти, за да ме приемат в IV клас на гимназията. Но аз помня, че когато отидох в Цариград 14-15-годишно момче, много приказваха за френско-пруската война. Оттук трябва да се заключи, че датата на раждането ми ще да е около 1855-56 година.

Родом съм от известното македонско село Загоричене, Кос турско. То е голямо, чисто българско село, разположено в последните хълмисти склонове от южните разклонения на големия планински масив Вич планина и в началото на голяма равнина, простираща се на юг от селото.

Тъй като земята на нашата селска община е малка и не дотам плодородна, то по-голямата част от мъжете трябваше да търсят допълнителен минък. Някои го намираха в църковната служба, други в учителството. Но болшинството от редица поколения го търсят и намират в търговията, било в село или в Цариград. Същото бе и в нашето семейство, което съставляваше част от един многоброен род в селото. Баща ми и братята ми отидоха в Цариград, гдето за ловиха млекарство, занаят практикуван навсякъде от нашата загоричанска емиграция. И там, в Цариград, те прекарваха времето си с години, вестя вайки се от време на време в село, като редки гости, затова и всичките грижи за обработването на земята и лозята, както и за отглеждането на децата, оставяха на жените — майка ми и баба ми. И наистина, майка ми, здрава, среден ръст селянка, от сутрин до вечер бе заета със селската земеделска и лозарска работа. Спомням си, че като малко момче много се учудвах на издръжливостта ѝ в постоянната залисия и ми бе много мъчно, че толкова се трепе. Впрочем и сега се учудвам как е могла една жена да устоява на тоя непосилен труд. Затова пък в къщи я отменяше баба ми. Тя бе държелива жена. Днес, спомняйки си това далечно време, заедно с образа ѝ в паметта ми започват да се редуват всички онези страшни приказки, с които ме е забавлявала тя. А те трябва да са били много страшни, защото помня, че като малък много се боях от тъмнината. Някои от тия разкази още са запечатани в паметта ми.

Обичаше баба ми да ми разказва за самовили, които вечерно време се къпят във водите на голямата чешма на западния край на селото и които живеели по „мишанските" трапища в същия край на селото, като прибавяше, че те увличали във владенията си всеки минувач. Разказваше ми и за страшния бик с големите рога, който се скитал по реката, която минава през средата на селото, мучал колкото му глас държи и ровел земята с големите си рога, всявайки ужас в селото. Спомням си и един разказ за съблазните на дявола.

„Дяволът обичал да взема образа на яре. И его една вечер селският поп, връщайки се у дома си, видял на пътя едно черно козле. Зарадван, той го взел и метнал на врата си, за да го занесе у дома си. Но щом го метнал и яретo го стиснало за врата. И дядо поп — ни жив, ни умрял — си дошел у дома, след като успял с голяма мъка да се отърве от ярето."

Спомням си също често да са разказвали пред мен, че на хорото лазарки пели на майка ми: мен ѝ рекли, граматик че ще стана, на брата ми — търговец. Тъй стана.

А с този ми брат бяхме бли знаци.

И действително, съдбата ни бе твърде различна още от първите дни на раждането ми. Защото докато брат ми е бил засукан и закърмен с майчино мляко, мен са ме носили из цялото село и околността, по път и кръстопът, да ме кърмят всички жени с малки деца, поради болестта на майка ми — едната и гърда забрала. По-късно брат ми от малък отиде в Цариград при баща ми и стана търговец, а аз останах в село до 14-та си година.

Знаменателно събитие в живота ми от това време е идването на първия български учител в село. Той бе Константин Георгиев от Солун, тъй наричаният Динката. Той се бе условил за учител в гръцкото училище, каквото единствено съществуваше тогава. Но той бе преди всичко агитатор — апостол и затова още от първите дни ни събра и ни пита искаме ли да учим българска азбука. Нашата радостна готовност бе безгранична и скришом се започна обучението в училището на български. Помня добре нашата училищна стая с ред чинове, посипани с пясък, върху който пишехме. Обаче даскал Динката не се задоволяваше само със занятието да обучава децата в нашето село, а обикаляше околните села като агитатор на националната идея.

В едно съседно село го бяха били до смърт и увит в кожи го донесоха в село. Но той постоянствуваше. Характерна е за енергията на този български национал-революционер постъпката му през 1870 година. Когато нея година се издаде ферманът за независимостта на българската църква, той ходи, губи се нейде, в Цариград ли, къде ли — не зная точно, но прави-струва и един ден се яви в село с един екземпляр от фермана, който е чел по-късно из околните села. Повече за този български революционер-учител съм писал във в. „Македонски глас" през 1885 г. в специална статия под заглавие „Даскал Динката".

Аз лично му дължа твърде много. Той бързо ме научи да чета и пиша. След едногодишно обучение аз с другарите си можехме да се редуваме в четене на славянски псалтир в черква. А по подражание на неговия начин на писане аз пиша и до днес толкова ситно, защото по онова време за мен бе идеал да се науча да пиша ситно като учителя. Оба че той ми даде и нещо повече: събуди в мен любознателността. Той пръв ме запозна и с природата. Дълбоко е запечатана в паметта ми оная сутрин, когато учителят ни събра рано-рано в здрач, за да ни заведе на крайселския рид св. Илия, наречен по името на тоя светец, защото нему бе посветен изградения тук параклис. Тук ние заедно с него посрещнахме изгрева на слънце то, при което учителят ни даде първите астрономически и географически познания. Добър педагог е бил. Научих за неговата кончина, когато бях вече в Цариград.

Димитър БЛАГОЕВ
Из „Кратки бележки из моя живот"

Марксически кръжок, ръководен от Димитър Благоев, 1897 г., Пловдив

Работят и живеят задружно

ОСЕМ лични обещания! Осем човека работят задружно за изпълнението им. Работят устремени към общата цел — завоюване званието „Бригада за комунистически труд".

... Преди една година бригада „Вапцаров" при „Транспред" — Силистра пое обещание за завоюване званието „Бригада за комунистически труд". Осемте човека, от които се състои тя — тарифьори и диспечери, поеха като основна своя задача да не допускат рекламации в работата си, правилно да тарифират предоставените им бележки, да приключват ежедневно. Наред със служебните си задължения те работят задружно и за разнообразяване живота на всички членове на бригадата. Всички успехи, всички хубаво прекарани часове, всички мероприятия, залегнали в плановете на бригадата, те записват в дневника си. На първа страница на дневника е снимката на поета революционер Вапцаров. Тук са и личните обещания на всеки член от този малък колектив.

В раздела „Летопис на бригадата" са записани както поход, организиран в чест на Осми март, така и участието на всички в организирането на Вапцаровата вечер, проведена на 7. XII. 1965 година. Тази вечер ще остави у тях най-хубави и най-мили спомени. На тържеството бяха поканени бригадите от всички предприятия в града, които носят името на поета.

Всеки техен ден е изпълнен с разнообразие. Ще ги видим навсякъде и на филм, и на концерт, и на театър. Ще ги видим как се веселят при отпразнуване на рожден ден или сватбено тържество.

Ще ги видим заедно и в библиотеката. Книгите те четат заедно, а после обсъждат. Наскоро обсъдиха книгата „Бялата пътека" от Орлин Василев, която ги развълнува много. Ще ги видим и надвесени над писмото, пристигнало от съветската гражданка Катя Демина, с която си кореспондират.

Дните на бригадата сега са запълнени с подготовката за празника на транспортните работници, които те искат да отпразнуват весело и с успехи в работата си.

Голяма помощ на колектива оказва и ръководството на предприятието. То оцени труда им като много добър и за първото тримесечие на 1966 година ги награди с премия награда от 50 лева.

— Кой работи повече или по-малко не може да се каже — споделя бригадирката Денка Йовчева. — Всички с общи усилия се стремим да изпълним обещанията.

Но все пак изпъкват с добрата си работа, с добрите си качества Сабрия Бошнакова, Колю Димов и Тодорка Върбанова.

Няма и не може да има съмнение, че този задружен колектив в най-скоро време ще спечели звание то, за което с такова усърдие се бори.

Радка АНАСТАСОВА

70 години Силистренска партийна организация

ЗА КОНКУРСА

ПРАТЕНИКЪТ НА ПАРТИЯТА

РАЗКАЗ

НАД голямата гора „Кара-куз" се разстилаше тъмен облак, разсечан от светкавици. Старите дъбове шумяха тревожно. Под клоните им в гъстака лежеше вързаният горски, а двамата бradясали и потъмнели четници печаха на шиш младо агне. Късите пушки лежаха до краката им. Срещу двамата мъже седеше, подпрян на дънера, избръснат човек в граждански дрехи и им говореше:

— Агнето ще платите, а Горския ще пуснете жив. Вие сте четници, а не крадци и разбойници. Мислите ли, че Дочо ще одобри постъпката ви?

Чернобрадият хапеше устните си и мълчаливо въртеше шиша с агнето. Русият следеше тревожно погледа му и се дразнеше от думите на Бръснатия. Какво се е задърлил този гражданин? И кой дявол го е изпратил тука в гората да чете морали? Тука не думите, а куршумите говорят. Тука се залагат глави. Какво знае този мамин син от тяхното тегло, та си позволява да ги съди? Избръснал се гладко и на парфюм мирише, а те вонят, непрани от месец. Брадите им са сплъстени като глиганска четина. Вода за пиене дори не се намира из тези делиормански гори. Понякога гладуват с дни. Голяма работа, че сега са взели едно агне.

— Нали овчарят ще разкаже на вред, че сте крадци? Как ще вярват хората, че сте техни приятели и освободители? — продължаваше Бръснатият.

— Слушай, примервай си приказките, че като те цапна с шиша, ще видиш едни крадци. Сити са си ми опявал! И си обирай крушите, докато не е късно!

Брадата на четника беше настръхнала, а очите му горяха страшно.

— Ако убиете Горския... — изкаше да продължи Бръснатият.

— Той е румънец и е наш враг — прекъсна го Чернобрадият.

— А може да е добър беден човек.

— А бе, ти българин ли си или си румънец? Да не са те изпратили за адвокат на тия мокани?

— Ние делим хората на бедни и богати. На свои и врагове — продължаваше спокойно Бръснатият. — Аз съм от Силистра. Много бедни румънци членуват в нашата организация. Други ни помагат. А богатите тузове — Пенковци и Божановци, макар и българи, са наши врагове.

— За каква организация приказваш? Ти не си ли от Добруджанската революционна организация? — запита Русокосият.

— Не съм от ДРО. Аз съм от окръжния комитет на Партията.

— Така кажи, че да се разберем! — грабна карабината Чернобрадият. — Връзвай го за дърво то! — заповяда той на другаря си. Връзвай го здраво, да му пробия кожата! Щом не си от ДРО, кой ти е дал парола и ти е казал къде да търсиш Дочо?

Облакът беше покрил цялото небе. Мълниите се спускаха над вековните дървета и гората „Кара куз" затресе могъщите си клони Бръснатият се остави да го държат, само помоли да не стягат много ръцете му, да не изтръпнат.

— Умрелите не усещат ръцете си — свъси вежди Чернобрадият. — Докарай и оня македонец, нека умират заедно!

— Не, не бива! — възпротиви се Бръснатият. — Горският не бива да ме вижда. Утре може да ме срещне в Силистра и да ме познае.

— Застреляните не се срещат. Ти много ли си сигурен, че ще се върнеш вече в Силистра? — ядоса се Чернобрадият.

— Утре вечер трябва да докладвам на Окръжния комитет за разговора си с Дочо.

— Ще докладваш на архангел Михаил. Дочо ти няма да видиш и на оня свят.

— С Дочо имаме среща утре сутринта. Той ще пристигне на това място половин час след изгрев слънце. Така е казано и на вас нали? Тука да чакате четата му?

Да, точно така им беше казано. Да чакат на това място Дочо и четата му половин час след изгрева и да останат под негова команда. Двамата мъже се гледаха объркани. Предателство ли има или този е верен човек? Но нали не е от ДРО? Хай, дявол да го вземе. Какво да правят? Да го пуснат — може да е предател. Да го убият — може да е верен човек. Да го държат вързан — войводата може да се разсърди. И с горския какво да правят сега? Да бяха му светнали маслото, преди да дойде този... Объркана работа! А ето и дъждът ще плисне. Цялата гора бучи и ехти под светкавиците.

— Виждате ли каква беля си навлякохте, като сте задържали този нещастен горски? — сякаш четеше мислите им връзваният.

— Неговата е лесна. Ще го лишнем с въжето на клона и ще се отървем, ами с тебе какво да правим, като не можем да те разберем що за птица си — ръмжеше Чернобрадият. — И това агне! Сега трябва да го носим. Дигай го, какво ме зяпаш! — извика той на обърканя си другар.

— Ти носи агнето, а аз ще карам тоя. Не можем да го оставим тук вързан. Де да го знаеш, може наистина да е голяма клечка. Хайде, ще търсим сушина, а утре пак ще се върнем тука след изгрев.

— А оня? — попита несмело Русокосият.

— Няма да пукне. Остави го!

Докато преминат дола към пещерите, дъждът заплющя и в гората притъмня. Чернобрадият ругаеше и подканяше да бързат. Русокосият се подхлъзна на два пъти и изкаля опеченото агне. Когато не върви, не върви! Скриха се в една пещера. Гората фучеше и трещеше навън в мрака. Бръснатият държеше връзаните си ръце пред лицето и разсъждаваше гласно за нещастния горски, който лежи безпомощен в храстите под студения дъжд.

— Да не би да хукна сега да го прибирам на сухо? — мърмореше Чернобрадият.

— Ако войводата и този човек са близки... — започна да шепне Русокосият.

— Близки, вятър. Не чу ли го, че е от друга организация. Кой знае за какво са го изпратили.

— Все пак оставихме връзан човек под дъжда. Може ли си изпатим

— Щом те е страх, доведи го и му се извини — дърлеше се Чернобрадият.

— Културните хора се извиняват, когато сбъркат — започна пак своите проповеди връзаният.

— Ти стига си се обаждал, че като те фрасна с приклада, ще видиш една култура — ядоса се Чернобрадият. — Ха, заспивай там, че умирай!

— Аз съм пратеник на Партията. Трябва да ви помогна да видите истината — продължаваше неразумният пленник.

— Ха, не го плашай с приклада, де!

— Ти, байно, хич не си хаби думите. Няма кой да те слуша. Ние ще спим — ядоса се вече и Русокосият.

В пещерата зацвъртяха прилепи. Вън бурята отминаваше. А нахалният пленник, който каза, че е пратеник на Партията, помоли да му подложат малко суха шума и заговори, че хората не трябва да се делят хоризонтално, географски, на националности, а вертикално — според социалното им положение. Той говореше, а двамата бradати упорито мълчаха, но волю-неволю слушаха. Чак когато Чернобрадият захърка грубо и могласно, връзаният млъкна и след малко задряма. Дъждът беше спрял и ветрецът отърсваше капките от листата. Русокосият не спеше. Думите на Бръснатия все не напускаха съзнанието му. Как просто го нарисува. Не хоризонтално, а вертикално. И Горският може да е сиромах и добър човек.

Русокосият се измъкна тихо от пещерата. В гората той беше като у дома си и бързо намери връзания горски. Нещастникът зъзнеше и скимтеше някакви молитви, в които споменаваше богородица и децата си. На четника му стана жал. Този ли нещастник щяха да обесят снощи, ако не беше се явил Бръснатият от Силистра? И защо? При вертикалното деление те бяха с него заедно при сиромасите. Верно е, че носеше пушка, но нали и те имаха оръжие. Само, че тяхното е от революционната организация, а неговото е от румънската власт — организацията на онзи от върха. Това трябва да му се обясни в името на децата му.

Русокосият освободи ръцете на горския, без да отвързва очите му. Не трябваше да знае мястото. Наметна го със сухата си дреха и го поведе към края на гората. Мъчеше се да го успокоява и да му обяснява вертикалното деление на хората. Накрая на гората отвърза очите му и го пусна да си върви, като му върна и карабината. Взе само патроните. Бедният човечец легна да целува краката му. Унизително! Русокосият се обърна и хлътна бързо в гората. Запъти се към кошарата, от която снощи бяха задигнали агнето. Трябваше да го плати. Прав беше онзи от Силистра. Те не са крадци, а четници. Утре Дочо може да ги вземе със себе си.

Кошарата беше затворена. Четникът остави на прага 300 леи и се върна в пещерата. Вече се разviделяваше. Чернобрадият беше сърдит и разтревожен от изчезването му. Силистренецът се усмихваше:

— Хубава разходка си направил на ранина. Лицето ти е весело, сякаш си свършил добро дело.

— Да беше му взел поне пушката! — Избуботи Чернобрадият.

— Взех само патроните. — продължаваше да се усмихва Русокосият — и оставих 300 леи на овчаря.

— Хайде, да вървим на уреченото място, че Дочо ще ни чака — каза силистренецът.

Отвързаха му ръцете и тръгнаха. Вървяха мълчаливо, но в главата на всеки се вртяха роями мисли.

— А не беше ли те страх да ни приказваш така? — запита Чернобрадият. — Да ни наричаш така, направо?... Ами, че както ни разсърди, можем да ти теглим куршума.

— Можехте, ако бяхте истински крадци и разбойници. Тогава нямаше да разберете истината, за която ви приказвах.

— На тая истина Партията учи всички — усмихваше се силистренецът, чиято брада беше набола през нощта.

Над гората „Кара куз" се усмихваше утрото.

Борис ИЛИЕВ

С пламъка на ентусиазиран труд

В административната сграда на ОТП — Дулово потребителната кооперация в града има магазин за продажба на хранителни стоки. Отговорничка на магазина е другарката Иванка Йоргова, а й помага нейният съпруг Коста. Имах възможност много дни наред да наблюдавам работата в този магазин — и сутрин, и по обяд, и след 17 часа. Магазинът, макар и незадоволителен по размери, е добре подреден. При сортиране на продуктите Иванка и Коста влагат своя усет към хубавото. А и осемгодишната им практика ги е убедила, че добре подредените и чисто поддържани стоки привличат повече потребителите и ги предразполагат към покупки. Затова в този магазин върху пакетираните стоки няма прах, а месните и млечни продукти при затваряне на магазина се поставят в стъкления шкаф-хладилник.

Иванка и Коста са сръчни, енергични и много експедитивно обслужват клиентите си. Младите търговски работници са винаги много внимателни в отношенията си с потребителите от Дулово и района. В магазина идват най-различни клиенти — с различно възпитание, с различна култура, с различни изисквания. За всеки един от тях Иванка и Коста имат отделен подход — запитват, изслушват искането му и го обслужват бързо и безшумно. Бързото обслужване на потребителите не позволява да се създават опашки пред щандовете на продавачите. А културното обслужване от своя страна действува възпитателно и на самите клиенти. Те дават тихо поръчките си, не шумят в магазина, приемат пакетите си и учтиво се сбогуват с продавачите. Дългогодишната практика на двамата търговски работници е направила така, че техните ръце са станали вече едва ли не везни. В много редки случаи се явява разлика от искането от клиента количество и отрязаното или насипано количество от продавачите. Честното отношение на тези търговски труженици към потребителите, точното отмерване на стоките и безпогрешното разчитане с клиентите е създало необходимото доверие у последните и е издигнало на значителна висота авторитета на Иванка и Коста. Приветливостта, вежливостта и експедитивността на търговските работници от този магазин са привлекли в същия много потребители. Иванка и Коста полагат много грижи за постоянното зареждане на магазина с търсените от клиентите стоки. И тези грижи са системни. В резултат на това и планът за стокооборота за първото тримесечие на тази година бе преизпълнен с 6 660 лева, а изпълнението на плана за двата месеца от второто тримесечие показва 105 процента. Тези постижения са много добри за младото търговско семейство. Те биха били обаче още по-значителни, ако ръководството на кооперацията бе положило по-големи усилия за доставянето на някои стоки, които особено много се търсят в Дулово. Има въпроси, които въпреки желанието и стремежа на Иванка и Коста, не могат да бъдат решени. През изтеклите пет месеца в магазина не е постъпил нито един буркан с консервирана бамя, не са доставени пресни наденици, костица, филета, сух шпеков салам, създърма. Недостатъчна е била доставката на лютеница, гювеч и имамбаялдъ. Потребителите търсят особено много консервирания гювеч през месеците май и юни, когато има вече и пресни картофи, но не намират такъв. Продавачите предлагат вместо гювеч консервиран зелен боб и грах, но често клиентите се отказват от тях.

В магазина не се продава също така и рачел с тиквички в насипно състояние. Защо през цялото петмесечие не са доставени няколко тенекии от този продукт? Ако беше той предложен на консуматорите, те сигурно биха го приели с радост.

Може с положителност да се каже, че Иванка и Коста са свикнали вече с професията си на търговски работници. Но за по-голяма производителност на труда им пречи до известна степен неподходящата разфасовка на някои пакетирани стоки. В магазина например няма ориз, пакетиран по половин килограм. Налага се да се режат еднокилограмови пакети, за да не бъдат връщани клиентите. Краве масло се доставя в пакети по половин килограм. Купуването на по-малки количества от този продукт налага пакетите да се режат и отмерват на везните, което затруднява бързото обслужване на клиентите. Впрочем, това явление не се наблюдава само в Дулово, но и в други магазини на окръга. В магазина липсва и съответният амбалаж — няма необходимите кесии с вместимост от половин и един килограм.

Въпреки изтъкнатите недостатъци, търговските работници Иванка и Коста Йоргови продължават да преизпълняват плана си за стокооборота. В тях гори пламъкът на ентусиазиран труд. Те се стремят постоянно по-културно, по-пълно да задоволят потребностите на консуматорите от Дулово и района. Необходимо е само на този нестихващ устрем ръководството на потребителната кооперация в Дулово да даде своята реална подкрепа.

Йордан ПОПОВ

Търговията през погледа на потребителя

Липсват необходимите стоки

ИЗИСКВАНИЯТА на купувачите от година на година нарастват, тъй като нарасна ха и материалните им възможности. Затова и взискателността на кооператорите от с. Попина не е вече такава, каквато беше преди. Все още обаче не е оправдан фактът, че в магазините на селкоопа от дълго време липсват стоки и за някои от тях хората са принудени да ходят чак в Силистра. Може ли, например, да няма водопроводни тръби, кранчета, водомери, от които се нуждаят много семейства? Защо сега, когато трябват лозови пръскачки, те да липсват от магазините и у кого е вината за това? Магазинерът Йордан Минчев отговаря: „Пишем редовно за тези стоки в заявките, но няма и в складовете..."

Потребителите търсят, но не могат да намерят по магазините в селото найлонов маркуч, бетонно желязо, винервайс, рафия и манила за връзване на лоза, домати и други. От хранителните стоки липсват фиде, грах, гювеч консервиран, бамя консервирана, лютеница и други. Не се намират също така и съветски марки радиоапарати, перални, хладилници.

Почти никога не са се задоволявали напълно нуждите на кооператорите от тухли, цимент, цигли и чамов материал, а сега почти всички строят или поправят някои постройки в дворовете си. Откъде могат да си ги набавят хората? Те с право се питат дали наистина за техните нужди мисли някой, и са загубили вече вяра в търговските организации, респективно селкоопа.

Не са малко и липсващите стоки в манифактурния магазин. „Басми има — отговаря магазинерката, — но десените са стари и не се търсят от купувачите, защото са неподходящи и затова, най-вече жените, за една рокля отиват чак в окръжния град."

В същия магазин не се намират зефири, плат-бризент, хубави тропикали и други стоки. Не е оправдано също така да не се продават жакардови одеала срещу парично заплащане или срещу обмяна с вълна.

По тези и други въпроси следва да помисли сериозно ръководството на селкоопа и да направи всичко възможно чрез ОТП — Силистра да ги разрешн в най-скоро време. Хората работят, получават пари за труда си и искат да живеят удобно и красиво. А откъде да си набавят необходимите стоки?

Никола МАРКОВ
(наш кореспондент)

1200 кг череши над плана

МНОГО са задачите, които стоят сега за изпълнение от кооперативите на лозаро-полевъдната бригада в с. Дунавец с бригадир Коста Йоргов. Наред с останалите производствени задачи, те отделиха време и за прибиране на черешовата реколта. Вместо заплануваните 2 000 кг обраха и продадоха на държавата 3 200 кг сочни и вкусни череши, при средна изкупна цена 23 ст на килограм и преизпълниха плана с 1 200 килограма.

При беритбата и сортирането на вкусните плодове се проявиха звената на Гинка Добрева и Руска Николова, които най-качествено сортираха и подреждаха черешите.

Добрите успехи се дължат и на навременните грижи, положени за черешовите дървета. В началото на пролетта, преди развиването им, бе извършено почистване на сухите и счупени клони и изорване на почвата. Освен това са извършени две окопавания около дърветата и всяко едно от тях бе наторено с по пет кг суперфосфат.

Добрите резултати радват кооператорите, защото се увеличават приходите на бригадата. Но те едновременно ги вадължават, да полагат още по-големи грижи за трайните насаждения, за да постигнат по-високи добиви от тях през идната година.

Живко ТРУШЕВ

Готови за жътвата

ПРЕЗ последните дни напорът на лятото започна да се чувствува все по-осезателно. Наближава неудържимо денят, в който ще бъде извършен първият пробег на комбайните из пожълтелите посеви.

За този многоочакван ден от месеци време се готвят и механизаторите от ТКЗС — с. Срацимир. И ето, техният възторжен труд най-после се увенча с успех — точно в срок завърши ремонтът на техниката, която ще участвува в кампанията по прибирането на реколтата от есенните култури. Строени пред ремонтната работилница, комбайните, виндроуерите и другите машини са готови за голямата и трудна битка.

Фактът, че много от кооперативните стопанства в окръга все още протакат работата по ремонта, красноречиво показва успеха на срацимирци. Докато на други места като генерална причина за закъснението се изтъква неудачното снабдяване с резервни части, тук решението на този наистина наболял въпрос става твърде компромисно — близо 50 на сто от подлежащите на подменяване части се реставрират в ремонтната работилница. В повечето случаи така се постъпва с болшинството от лагерите и други части.

И още нещо — в Срацимир търсенето на резервни части не започва едва в последните дни — това е постоянна, целогодишна грижа. Сега остра нужда се чувствува единствено от стоманени въжета за оборудването на наличните волокуши.

Верни на миналогодишните си традиции и сега механизаторите от с. Срацимир се стремяха при всяка една манипулация да реализират разумни икономии.

Освен по ремонта на наличните комбайни и виндроуери, работи се и по поддържането на веялките и семечистачните машини. Във всички съставни села на кооперативното стопанство те са в изправност. В изправност са и складовете, в които ще бъде съхранявано зърното.

Образцовата работа по ремонта в с. Срацимир не е инцидентно явление. Този успех се желаеше и очакваше, защото всички живееха с мисълта за тази важна задача, която ще обезпечи прибирането на плодородието в кооператива.

Радослав РУСЕВ

В помощ на кооператорите

ПАДНАЛИТЕ напоследък дъждове създадоха условия за затревяване на пролетниците. Това особено се чувствува в бригадата на с. Светослав, където работната ръка е твърде намалила.

В помощ на кооператорите бе организирана дридневна бригада. В нея взеха участие служителите от канцеларията на ТКЗС — Кайнарджа, Съвета, Селкоопа и др. Учениците от осмите класове също работиха в блоковете на Светослав. Всички помогнаха на полевъдите в окопаване на пролетниците. Помалките ученици плевиха широкоредовата люцерна.

В. МАРИНОВ

Механизираното прибиране на люцерната пести много труд и време в селското стопанство.
НА СНИМКАТА: Юмер Мехмедов от с. Черковна окосява на ден по 55 дка люцерна.

Преглед на успехите в племенната работа

Вчера край с. Калипетрово бе проведен окръжен преглед-изложба на млади разплодни животни от ТКЗС и ДЗС на окръга. На откриването, което стана сутринта, присъствуваха много животновъди, специалисти и ръководители от различни стопанства. Тук бяха и другарите: Стефан Андреев—заместник-министър на земеделието, професор Петко Иванов от ВССИ — София, Вельо Максимов—първи секретар на ОК на Партията, Сава Шиваров—председател на Окръжния народен съвет, както и много други партийни, административни и стопански ръководители и специалисти.

Тържеството бе открито от другаря Сава Шиваров, който подчерта, че пролетният преглед-изложба на млади разплодни животни се очертава вече като една хубава и полезна традиция в нашия окръг. Той даде думата на другаря Стефан Андреев за приветствие. Другарят Андреев поздрави присъствуващите животновъди и специалисти и същевременно отбеляза големите успехи, които е постигнал нашият окръг в областта на животновъдството. Той подчерта значението на развъдната работа за подобряване на породния състав на различните видове животни и в тази връзка за повишаване на техните продуктивни качества.

След това другарят Димитър Михайлов — заместник председател на Окръжния народен съвет обяви класирането на представените на изложбата животни и наградите, с които се награждават стопанствата първенци. По говедовъдството и свиневъдството първо място заема ТКЗС—Иширково, по овцевъдството ТКЗС—Нова Черна и по птицевъдството ДЗС „Янко Забунов". Тези стопанства се награждават с известни парични награди и с преходни червени знамена. С парични награди се награждават и някои други стопанства като ТКЗС—Айдемир, ДСС — Силистра и др. Като комплексен първенец в областта на животновъдството през тази година бе обявено ТКЗС — Иширково.

С това тържествената част завърши и присъствуващите разгледаха изложените групи животни.

Тютюнът е окопан

ЗАЕДНО с разсаждането на тютюна започнаха и грижите за окопаването му. Задружните усилия на кооператорите от бригадата на Мухсин Халимов от с. Бащино и тази година помогнаха за навременното провеждане на първата и втора копан на тази доходна, но капризна култура.

Сега надпреварата се извършва в чест на IX конгрес на БКП. Амбициите на стопаните са да получат по 140 кг тютюн от декар, а в това отношение в Бащино има вече хубава традиция.

Азисе МЮМЮНОВА

Най-нисък процент на яловост при кравите

ОТ НЯКОЛКО години ТКЗС — Бабук е на едно от първите места в окръга по постигната ниска яловост при кравите. Сега процентът на яловостта тук е около пет — най-нисък от всички стопанства на окръга.

КОИ СА ПЪТИЩАТА

по които говедовъдите и специалистите са тръгнали, за да стигнат до този успех?

Когато през 1958 година ветеринарният лекар Христо Цветков дошъл в с. Бабук, 35 на сто от наличните крави били ялови. Животните боледували от заразен ендометрит. Лекарят успял с цената на много усилия и настойчивост да ликвидира заболяването. Трябвало да минат няколко години, за да намалее процентът на яловостта. Едва през 1963 год. нейният процент чувствително спаднал. Сега в стадото, което наброява 350 крави, няма болни животни. Редките случаи на ендометрит биха се окончателно ликвидирали, ако към фермите имаше възможност да се организират родилни помещения.

Ежемесечно на животните се правят изследвания за бременност. Яловите крави се водят на отчет. Тези, които имат заболявания,се лекуват редовно. Ако случаят е по-сложен, те се лекуват стационарно в Окръжната ветеринарна болница.

НАЙ-ВАЖНАТА ПРИЧИНА

за намаляване на яловостта си остава обаче добрата работа на животновъдите. Те следят за разгонеността на кравите и не пропускат да бъдат изкуствено осеменени. Така във фермите на кооперативна не се допуска нито едно животно да не бъде заплодено в разстояние на цяла година. Най-добри успехи в това отношение има кравегледачът Атанас Цонев. Той работи от 6 години във фермата на с. Бабук. През това време винаги е достигал стопроцентово изпълнение на плана за приплодите.

Ако при някои кравегледачи се допусне пропуск в работата по заплождането на животните, специалистите им дават необходимите указания за ликвидирането на неудачите. Те държат осеменителите да водят точно, с необходимата последователност и прецизност картоните на отделните животни. По този начин винаги се знае кои животни по колко пъти са осеменени.

ДОБРАТА ФУРАЖНА БАЗА

подчертано съдействува за ликвидиране на високия процент на яловост в ТКЗС — Бабук. Така през миналата зима животните са били осигурени с необходимия концентриран фураж. До известна степен се е чувствувала липса на груб фураж, преди всичко на люцерново сено. В добре обзаведената фуражна кухня в разстояние на 4—5 месеца всеки ден са били обработвани необходимите количества царевичак и какалашки. Всяка крава е получавала по 12—15 кг меласиран царевичак и по 8 — 10 кг какалашки. Животновъдите са били много внимателни относно качеството на грубия фураж, затова не са се получили заболявания по тези причини. Фермите са разполагали и с необходимото количество силаж — по 25 — 30 кг дневно за животно.

В ямите има вече приготвен 200 т люцернов силаж. Стремежът на всички е да снабдят животните с по-голямо количество люцерново сено. Сега, като компенсация на щетите, нанесени от силните ветрове, в стопанството ще се засее просо, което също е ценен фураж. Животните, които се хранят с необходимите фуражи, винаги нормално носят плода, който се ражда здрав и жизнерадостен. Това спомага и за създаване на

ДОБЪР РЕМОНТЕН МАТЕРИАЛ.

Сега на мястото на бракуваните животни във фермите ще се включат 58 добре отгледани юници, 40 от които са бременни. В телчарниците подрастват добри животни, гледани с много грижи и умение. Фактът, че прирастът при телетата от 1 до 2 години достигна средно по 600 гр на ден, говори, че младите животни се развиват добре. Те се подготвят за бъдещи юници и крави, за бъдещи разплодни животни, при които естествено лошият екстериор няма да бъде една от причините за безплодие.

Всекиму с известно, че хигиената на помещенията и на самите животни оказва влияние върху тяхното здравословно състояние, а оттам и върху възможността за ликвидиране на яловостта. Трябва определено да се каже, че говедовъдите от ТКЗС—Бабук

ПОДДЪРЖАТ НЕОБХОДИМАТА ХИГИЕНА.

В оборите е винаги почистено. В един от тях е внедрено механизирано почистване на отпадъците. Помещенията са проветрени, варосани. Пътеките застлани винаги с чиста вар. При това животните се почистват редовно. Помещенията за кравите са просторни и нови. В това отношение има да се желае още за състоянието на телчарника в с. Бабук. Тук се отглеждат малки животни до 6 м. възраст. Помещението обаче е пренаселено. Лошото е, че в близките години няма възможност да се ликвидира този недостатък.

Макар че животновъдите от ТКЗС — Бабук са на първо място в окръга в борбата с яловостта, между тях и специалистите съществува не самоуспокоение, а стремеж за по-големи успехи. За постигане на още по-нисък процент на безплодие при отглеждането от тях крави.

Стефанка СТАНЕВА

Задружен колектив — добри резултати

ВСЕ още не беше се раззвиделяло добре, когато пристигнахме с главния зоотехник на стопанството Милко Тончев в новата краве ферма на стопанството. Часът беше четири сутринта. Всички в селото спяха. Само тук-там из стопанския двор се срещаше някой ранобуден кооператор. Когато наближихме новата хубаво измазана сграда, дочухме говор. Всички животновъди бяха на местата си. Бригадирът Георги Иванов даваше последните указания преди започване на работния ден. Много пъти бяхме ходили при тях, но ни се искаше да побеседваме малко с бригадира, за да не задържаме хората. Те трябваше да започнат доенето. Георги Иванов е свикнал да посреща гости, доста години работи като животновъден бригадир.

— Какво да ви разправям — вие сами виждате.

— Кажи, бай Георге, как работите, какъв е колективът.

— Както знаете стопанството закупи доилен агрегат и той започна да работи към средата на месец март с 10 гюмчета. С това се улесни и облекчи много трудът на доячите. Отначало не се надояваше това мляко, което дояха саморъчно, защото все още животновъдите манипулираха с апарата несигурно, но след известно време и това се оправи. Монтираната лента за изхвърляне на тора ни създаваше главоболие. Често се повреждаше и винаги се налагаше да търсим помощта на техниците, но сега работи нормално...

Тук доенето се извършва трикратно и винаги навреме, в точно определения час. Към фермата има зачислено ДТ-28 с тракторист Милко Димитров. С него редовно се изхвърля торът и доставя навреме фуражът на добитъка от полето. Никога не се оставя натрупан тор, а се изхвърля своевременно с ремаркета. На животните се дава зелена маса и по 1,5 кг концентриран фураж. В първите месеци на годината почти всички доячи не изпълняваха плановете си за месеца, тъй като храната не достигаше и се налагаше добитъкът да се храни с груби фуражи. Но в последните два месеца кравефермата вече преизпълнява своите месечни планове. Най-добре работят засега доячите Джемал Кадиров — надоил до края на месец май 4 046 литра, Рукия Муратова — 4 075 литра, Гинка Димитрова — 4 047 литра и Пембе Расимова — 4 371 литра.

Животновъдите работят винаги колективно, помагат си един на друг. Всеки четвъртък е обявен за ден на животновъда. Доячите извършват пълно почистване на помещенията, варосване и дезинфекция. Винаги заедно празнуват своите рождени дни и официални празници. От два месеца към фермата се обзавежда клуб на животновъда, в който през свободното си време животновъдите ще прочетат нещо, ще уплътнят свободните си часове.

Много се подобриха и битовите условия, затова се е погрижило и ръководството на комсомолските дружества на селото. Прави впечатление добрата украса, красиво написаните лозунги, агитгаблата. Младежите не забравят животновъдите и често ги посещават.

В дните пред Деветия конгрес на БКП фермата за комунистически труд в село Пансиево ще преизпълни с чест своите обещания.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

II СЪБОР НА ХОРОВЕТЕ ОТ КРАЙДУНАВСКИТЕ ГРАДОВЕ ЗАВЪРШИ

ДУНАВ — РЕКА НА ПЕСНИТЕ

(продължение от I-ва стр.)

че възможно само с един дамски хор без съпровод?

Четиридесет млади жени от ТПК „Обединение" в Свищов по казаха добри данни. Задоволиха и „Люлки", и „Повей, повей" на Ем. Манолов, особено солистките на състава. Обаче с един слаб акордеонист и един често безпомощен диригент повече едва ли ще може да се постигне.

Смесеният хор на Оряхово направо не задоволи. Диригентът Михаил Велчев притежава слаба подготовка, ръководи неумело и не е в състояние да се ориентира в истинските възможности на свои хористи. А иначе хористите имат данни, особено жените. Засега обаче чуваме често викане, а не пеене, насичане на музикалните фрази, недопустими промени в нотния текст. В Оряхово трябва сериозно да помислят за бъдещето на градския хор.

Смесеният хор при читалище „Постоянство" в Лом смути отначало с балансирането между 26 жени и 32 мъже. Но съдържаният и опитен диригент Марко Цанов е постигнал лека звучност, макар че не разполага с особен гласов материал. Той трябва обаче да положи повече усилия за разнообразяване на финалите в изпълняваните творби, сред които най-сполучлива бе Обретеновата „В открито море", солист Д. Бузин.

Третият концерт бе върхът на събора. Пред публиката се явиха повечето от русенските хорови със-

Стефка Недева, солистка на силистренската „Седянка", дебютира успешно.

тави. Смесеният хор при ДМЗ „Г. Димитров" под ръководството на засл. артист Христо Дюлгеров е направил твърде много за един работнически колектив, въпреки че както изглежда диригентът е работил повечко с отделните партии и по-малко за цялостната спойка на произведенията. Много добре прозвучаха „Море" на К. Проснер, финалният хор от операта на К. Данкевич „Богдан Хмелницки" и „Ти, Партийо, имаш безброй синове" от Хр. Тодоров. Ако репертоарът бъде разнообразен и се преодолее резкостта на височините при тенорите, заводският хор още по-убедително ще върви напред.

Голямата изненада и за публиката, и за журито дойде от работническия камерен хор при корабостроителния завод „Иван Димитров" в Русе. 16 жени и 17 мъже бяха достатъчни, за да ни се покаже голямо изкуство. Без спорно надареният диригент Величко Радков е постигнал твърде много — отношение към изпълняваната творба, пеене без напрежение, правилно предаване на полифонични моменти. Трудно може да се посочи, коя от песните бе по-хубаво поднесена — възхитителна и „Лека нощ" на Шуман, „Перуника" на П. Хаджиев, интересните „Чонгури" на Ал. Мачавариани и „Игра на каруци" от Г. Данга, не напразно проф. Г. Димитров каза, че с този концерт студентът-задочник В. Радков е издържал отлично своя държавен изпит. Единствената слабост е недостатъчно застъпеният български репертоар.

Опитният Симеон Стателов доведе в Силистра хористите на „Дунавски звуци" — лауреати на проведените два фестивала. Той разполага с превъзходни баси, ползува се от съдействието на великолепния пианист Т. Мусев, включил е в състава си добрите солистки Ст. Йорданова и П. Андреев. Сполучливо бе поднасянето на части от Реквиема на Моцарт. Отлична проява бе и „Наша песен" от Г. Димитров, където изпъкнаха пълните възможности на състава. Но все още нещо би могло да се желае — най-вече повече вътрешен огън у самия диригент, малко по-изяснено общо виждане на творбата. Така или иначе, но „Дунавски звуци" вече е преодолял кризата от последните години и върви нагоре.

Когато трябва да се пише за хор „Родина" при читалище „Зора" в Русе, човек изпада в нелошо положение, защото суперлативите бързо се изчерпват. И трите състава — дамски, мъжки и смесен — ни дават изкуство от най-висока класа. Един от първите наши диригенти, високоталантливият Васил Андреев е образец на взискателен творец-музикант, на диригент с богати и разнообразни виждания, с избистрена музикална мисъл за тълкуването на авторовия замисъл. И трите състава притежават богати изразни възможности. И само от позицията на най-високи изисквания към прекрасен колектив могат да бъдат направени забележки за творбата на Т. Талис — преди всичко нужно е още малко улягане. Най-висока оценка заслужават „Чудното хоро" на Пипков, галещите фрази на „Мари, девойче, немилостиво" от Големинов (отличен бе солистът Стоян Мутафов), великолепната „Заплакала е Рила планина". Дамският хор е блестящ — и в ефирната звучност на „Сомбрерос пол" от В. Казанджиев, и в разкошното „Студено кладенче" от И. Шефърд. Смесеният състав е разкошен колектив. Измежду великолепните изпълнения на Палестрина, Г. Димитров, Ф. Кутев и Черкин все пак бих искал да отделя затрогващата „Аве Мария" на А. Брукнер — нещо брилянтно, превъзходно.

Последният концерт от Събора започна с още едно радващо изпълнение — на смесения хор при ЛВЗ „В. Коларов"—Русе. Въпреки ограничения подбор, диригентът Антони Николов е успял да стъкми състав, пеещ с лекота.

Смесеният хор при читалище „Н. Йонков Вапцаров" в Тутракан изненада приятно. Творбите са подбрани съобразно с все още ограничените възможности на състава. В представянето на тутраканци няма дразнещи неща. Сърдечно и простичко прозвуча „Звъннало медено звънче" на Г. Димитров. Макар че направеното е още недостатъчно, то все пак е хубава основа за бъдещо развитие.

Нещо много свежо и запалващо има в работническия смесен хор „Дунав" при Окръжния съвет на ТПК в Силистра — може би най-вече поради бликащия темперамент в диригента Артюн Мар карян. За хубав вкус говори добре подбраната програма, добрите солистки. С радващо чиста интонация бяха претворени „Вечерна звезда" на Шуман и „Звъннало медно звънче", а „Комунистическа" от Д. Петков прозвуча възторжено и бойко. Трябва да се подчертае увереният съпровод на надеждната млада пианистка Красимира Талигарова. Хор „Дунав" е пораснал значително през последно време и вече заема своето почетно място сред съставите от крайдунавските градове.

С особен интерес бе очакваното излизането на градския представителен хор „Седянка" при читалище „Доростол". Този състав има славни традиции, всички партии разполагат с красиви гласове. За съжаление на Събора този хор не се представи достатъчно добре — може би причината се крие в ранното разпяване или в преумората от напрегнатата подготовка. Но така или иначе младият диригент Петър Карагеоргиев трябва да подбира посъобразени с възможностите на състава песни, да изработва внимателно произведение по произведение. Той трябва да обърне внимание на чистотата на интонацията, да разнообрази динамиката в изпълняваните произведения. „Седянка" показа своите възможности във „Вечерна песен" от З. Кодай и донякъде в „Мирно небе" на В. Райчев, където се отличи богатият глас на съвсем младата солистка Стефка Недева.

ОБЩО за Втория събор на хоровете от крайдунавските градове може да се каже, че той показа повишено майсторство на редица състави, появата на нови имена в хоровото изкуство. Само някои състава се нуждаят тепърва от започване на работата. Правилно бе подбран репертоарът — с даване предимство на български творби. Диригентите обаче би трябвало да обърнат особено внимание при подбора на песните със солисти и на самите солисти. Не е оправдано използуването на слаби певци. Макар че се забелязва значително подмладяване на съставите след II републикански фестивал, направеното не е достатъчно. Малко са младите мъже и младежите. А именно младите дават свежата хорова звучност!

Съборът позволява да се направят редица изводи за състоянието на хоровото изкуство по брега на Дунава. Да се надяваме, че сега съответните ръководители ще направят необходимите корекции в ръководството на хоровите състави, ще подобрят грижите за тях.

Ролята на подобни събори, провеждани между два републикански фестивала, е крайно полезна. Това е не само преглед на постигнатото, но и стимул за мобилизиране на съставите. Съборът би трябвало постепенно да се превърне в международен, чрез включване на състави от крайдунавските страни. Може би ще бъде по-сполучливо и едно друго име на събора — Събор на крайдунавските хорове.

В Силистра бе сложено началото на една хубава традиция. Високото равнище във Втория събор вече определя насоката за развитието в бъдеще — непрекъснатото увеличаване броя и качеството

Пее великолепният женски състав на хор „Родина" — Русе.

Хор „Дунав" защити достойно името си.

ДЪЛБОКО НАШАТА ПЕСЕН НИ СВЪРЗВА!

(продължение от I-ва стр.)

що. Преди години аз специално за хор „Родина" написах хумористичната сюита „Лика-прилика". По-хубаво изпълнение аз не съм слушал.

Русе се представи с още един забележителен читалищен хор — „Дунавски звуци". В неговите изяви има нещо топло, славянско, дълбоко българско. Слушателят често пъти е покоряван от огромната сила и тънките нюанси на песните.

Обновен, още по-ентусиазиран, на по-високо равнище се яви видинският хор „Боян Чонос" при читалище „Цвят". Изпълнението на „Алелуя" от Хендел беше увертюра, с която започнаха високите постижения на Силистренския събор. Това произведение открива най-великите човешки чувства, подтичащи към светлина и напредък. Лично за мене изпълнението на „Алелуя" ще остане като незабравим спомен от Събора.

Село Ново село с колектива си ни зарадва със съсредоточената си песен. Техническите постижения убеждават, че в нашето социалистическо село хоровото изкуство навлиза много бързо. Починът на Ново село трябва да се подхване от всички по-големи села.

Радваме се, че в Тутракан е поставено начало на хубав колектив.

Хоровете от Лом и Оряхово са мобилизирали своите сили и обещават много хубаво по-нататъшно развитие.

Нашите домакини ни поднесоха не малко чудесни изпълнения. Силистренска „Седянка" с голямо очарование изпълни „Вечерна песен" от Золтан Кодай. Това е една сложна песен, която недвусмислено определя един твърде висок културен ръст на колектива на „Седянка".

Много е напреднал хор „Дунав". Колективът музикира темпераментно.

По време на Събора чухме не малко добри солисти. Убеден съм, че за в бъдеще те ще се развият като професионалисти. Това е една от задачите на хоровата самодейност.

Три дена българската песен звучеше тук в салона, където при много добри условия се провеждаше Съборът, тук по радиоуредбата. Може да се каже, че в продължение на тези дни социалистическа Силистра усети могъществото на най-високото човешко достижение — песента. Ние се разделяме с това очарователно тържество пълни с надежда, че нашата народна песен и творчеството на българските композитори са откликнали дълбоко в сърцата на хората в един от най-отдалечените градове на Родината ни.

Стана ясно, че това дело ще продължи, за да се радваме на много по-големи постижения!

Изказвам още веднъж своите възхищения от добрата организация на Събора, от големия поряд дък и топлия прием. Нашата родна песен наистина ни свързва много дълбоко!

НАГРАДИ НА СЪБОРА

ЖУРИТО на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове, състоял се в Силистра на 10, 11 и 12 юни 1966 година в състав: заслужилият артист професор Георги Димитров — композитор, заслужилият артист Крум Бояджиев — диригент, Георги Тимев, зав. отдел „Музикална самодейност" при ЦДНТ — композитор и Александър Танев — композитор, след като изслуша съставите, явили се на събора, единодушно реши да предложи на организационния комитет на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове за награждаване посочените по-долу хорове. Организационният комитет се присъедини към предложението на журито.

I. ПРЕДСТАВИТЕЛНИ ХОРОВЕ

Първа награда — телевизор „Кристал" на смесения, женския и мъжки състави на хор **„Родина"** при Образцово народно читалище „Зора" — Русе.

Две втори награди — радиограмофон — на смесения, женския и мъжки състави на градския представителен хор **„Боян Чонос"** при Образцово народно читалище „Цвят". Видин и на смесения и женския състави на хор **„Дунавски звуци"** при Образцово народно читалище „Ангел Кънчев" — Русе.

II. РАБОТНИЧЕСКИ И СЕЛСКИ ХОРОВЕ

Първа награда — радиоапарат „Симфония-10" — **на смесения хор** при ДМЗ „Георги Димитров" — Русе.

Втора награда — радиоапарат „Симфония-2" — на смесения хор **„Дунав"** при ОС на ТПК — Силистра.

Две трети награди — фотоапарат „Вера" — на **смесения хор** при ЛВЗ „Васил Коларов" — Русе и на **смесения хор** при народно читалище „Т. Петков" — Ново село, Видинско.

III. ИНДИВИДУАЛНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ

Стоян Младенов — от смесения хор при ДМЗ „Георги Димитров" — Видин за изпълнението на соловата партия в песента „Яна" от Д. Петков с ръчен часовник.

Перка Миланова от смесения хор „Боян Чонос" — Видин за изпълнение на соловата партия от песента „Приспивалка" от Св. Обретенов — с ръчен часовник.

Дочка Миронова от хор „Янко Мустаков" при Първото българско читалище „Еленка и Кирил Д. Аврамови" — Свищов за соловата партия на песента „Що ми сърце сака", от П. Динев — с ръчен часовник.

Лидия Кузманова от хор „Дунав" — Силистра — с фотоапарат „Смена-6" за песента „Славейче" от Чайковски.

Стефка Недева от хор „Седянка" — Силистра за изпълнението на соловата партия от песента „Мирно небе" от Александър Райчев — с фотоапарат „Смена-6".

Димитър Бузин от смесения хор при читалище „Постоянство" — Лом, за изпълнение на соловата партия от песента „В открито море" на Св. Обретенов — с фотоапарат „Смена-6".

НАГРАДИ ОТ СЪЮЗА НА БЪЛГАРСКИТЕ КОМПОЗИТОРИ

За най-добро изпълнение на песни от български композитори:

Първа награда от 100 лева — на смесения хор **„Родина"** — Русе за изпълнение на песента „Лика-прилика" от Г. Димитров.

Втора награда от 80 лева — на смесения хор **„Дунавски звуци"** — Русе за изпълнение на песента „Родина" от П. Стайнов.

Трета нарада от 50 лева — на смесения хор **„Боян Чонос"** — Видин за изпълнение на песента „Комунистическа" от Д. Петков.

Журито оценява като много добри художествените постижения на камерния хор при Корабостроителния завод „Иван Димитров" — Русе. Но същият не можеше да се включи в награждаването, поради това че репертоарът му не отговаря на условията на Събора.

ПЕСЕНТА

На участниците в Събора

Какво е песента, какво е?
Безплътен, но присъстващ дъх?
Боец неуязвим във боя,
достигнал Ботевия връх?

Не я сравнявайте със птица,
трептяща в зрак и синева.
Прицелените, зли зеници
я свалят в сипей и в трева.

О, песента не може никой
с куршум и меч да победи,
защото тя е зов и вик е;
защото ражда се в гърди!

В единството на гласовете
е силата и нежността.
Не с изстрели — със песни светли
разбуждайте от сън света!

Симеон Манолов

ПЕСЕНТА НЕ ОСТАРЯВА

„РОДНА песен нас навек ни свързва..." Цялата зала пееше заедно с хора от сцената. Беше толкова тържествен и красив този миг, че неволно в очите ми блеснаха сълзи... Близо до мен един колоратурен сопран се издигна над другите гласове и стигна до най-високата нота. Обърнах се и я видях. Това беше тя! Най-старата хористка от силистренския хор „Седянка" — Ценка Арнаудова. Познах я. Нали тя преряза ле тата при откриването на паметната плоча, където през 1910 година бе станал Първият събор на хоровете от крайдунавските градове.

Тя и сега пееше с радостта на човек, пял повече от половин век. Нейният глас беше още много запазен, вълнуващ, артистичен. Малкото кръгло лице със сини очи бе озарено от една вътрешна светлина. Имах чувството, че сърцето ѝ тупти в този час с празничните акорди на песните. Тази близо седемдесетгодишна жена с побелели коси и черна рокля младееше заедно с песента.

„Родна песен нас навек ни свързва..." Ехтеше залата. Гласът ѝ до мене ме повеждаше заедно с песните в далечната 1910 година. Виждах празничен, обкичен с цветя, този крайдунавски град. И едно момиче, стройно, със светли очи, да стои на брега на Дунава, заедно с голяма група хористи. В ръцете му трепти огромен букет от рози... Красивите австрийски кораби довеждат гостите за Първия събор. Тържествена и неповторима за градчето е тази вечер. Тя оставя в очите на момичето своите юнски звезди и аромата на цветята. Може би затова то е толкова весело и така хубаво пее...

Всички хорове на Първия събор се състезават с една песен — „Каква мома видях, мамо". На мене ми се струва, че през онези тържествени дни много гости и хористи, които са срещнали и чули гласа на Ценка, са си повторили първите думи на тази песен.

Ценка Арнаудова е посветила целия си живот на песента. Едва ли по-правдиво биха могли да звучат тези думи за друг човек така, както за нея. Тя заобиква с нея от дете песента. Още по времето, когато със сестра си баща вечер се разхожда по тихите силистренски улички, за да се спрат с него пред романтичните ресторантчета на брега на Дунава, където румънските оркестри

свирят толкова весели и разнообразни песни. Ценка слуша. Запомня. И още на другия ден нейното гласче звънва в родния дом. „Какъв хубав глас!" — казват съседите. Тези думи се повтарят като ехо от близки и познати. Румънците я поканват да следва консерватория, но тя не желае да напусне своята родина. И целия си живот посвещава на самодейното изкуство.

Ценка Арнаудова — един артистичен човек. През всичките тези години участвува в безброй много концерти, тържества и оперетни постановки, в които е била тяхна примадона.

Но любимата песен на Ценка е „Що ми не тохождай, либе?" Песен, която й връща младостта, разцъфтява в погледите на една загаснала любов, песен, с едно дълго очакване, осъществено само за миг, на перона на една далечна гара преди две години, когато вече тази песен е събрала много сълзи в очите ѝ, потъмнели, загледани в далечните и прашни пътища на обичта.

— Песента ме е крепила цял живот — и в радост, и в тъга. Днес аз седя в тази зала и мълча, а душата ми пее заедно с хористите на сцената — разчувствано шепти тя до мене.

Аз вярвам в искреността на нейните думи. Вярвам в нейната радост, в онази гордост, че роденият ѝ град през тези дни я чествува и си мисля, че Силистра чествува песента, родена в душата на едно весело, сиреоко момиче, отгледана в душата на обикновена дългогодишна чиновничка, чиято всеотдайност към изкуството няма нужда от повече доказателства...

Малкият сребърен медал блести върху черната ѝ рокля като една радостна сълза, отронена от очите ѝ...

„Родна песен нас навек ни свързва..." — пее добруджанската равнина. Пее дунавският вятър. Синята лента на Дунава опасва целия град така, както някога сините ленти са потрепвали върху гърдите на хористите.

Пеят хората на Дунавската равнина. До мен един глас се извисява високо нагоре, чисто и звънко — глас, който през целия живот бе служил на българската песен.

Първолета ПРОКОПОВА

журналистка от София

Интервю през антрактите

(Представител на редакцията се срещна и разговаря с главния диригент на хор „Родина" — Русе ВАСИЛ АРНАУДОВ, диригента АТАНАС ДИМИТРОВ и с диригента на камерния хор при Корабостроителния завод „Ив. Димитров" в Русе ВЕЛИЧКО РАДКОВ)

ВЪПРОС:

— Как преценявате инициативата да се проведе Втори събор на хоровете от крайдунавските градове?

Васил АРНАУДОВ:

— Българският народ е сравнително млада нация. Затова ние трябва да пазим свято и да продължим да развиваме всичко ценно, което са ни оставили поколенията.

Без съмнение, този Събор ще допринесе много за естетическото възпитание не само на зрителите, но и на самите участници.

Атанас ДИМИТРОВ:

— Да се надяваме, че Съборът няма да става през 50-60 години, както беше досега.

Величко РАДКОВ:

— Може би в бъдеще Съборът ще се превърне във фестивал на хоровете от крайдунавските градове на крайдунавските страни.

ВЪПРОС:

— Доволни ли сте от организацията на Събора?

Атанас ДИМИТРОВ:

— Особено ни радва хубавото отношение на трудовите колективи от силистренските предприятия. Техните подаръци и цветя ще бъдат скъп спомен за нас.

Васил АРНАУДОВ:

— Бил съм на хорови конкурси в гр. Ланголен (Англия), гр. Арецо (Италия), но такава добра организация и гостоприемство не съм срещал никъде. Това го казвам не от учтивост...

ВЪПРОС:

— Другарю Радков, бихте ли ни казали нещо за историята на вашия малък по числен състав, но вече добил собствена физиономия хор?

— Той е съвсем млад. Беше изграден миналата година. Опитът ми на хор-майстор в хор „Родина" ми помогна много. Разбира се, успехът зависи преди всичко от хористите.

ВЪПРОС:

— Другарю Арнаудов, вие изглежда отдавате всичките си сили на хор „Родина"?

— Имам и други задължения. Преподавател съм в Българската държавна консерватория. Освен това съм диригент на хоровата капела „Светослав Обретенов".

Атанас ДИМИТРОВ:

— Любовта към изкуството изисква всеотдайност... Всеотдайност — това бихме пожелали на колегите си от Силистра.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 68 (1081) | Четвъртък, 16 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ТЪРГОВКИЯТА — ТАМ, КЪДЕТО СА И ХОРАТА

През периода, когато свършва пролетният и започва летният сезон, в нашия окръг, с преобладващ селскостопански характер, потребителите предявяват искания търговията да се пренесе там, където са и хората. Те стават по-взискателни спрямо всеки търговски колектив и в магазини, павилиони и сергии търсят вече типично летни стоки. Готови ли са търговските работници да предложат на своите многобройни купувачи леки и удобни летни обувки, лятно готово облекло, памучни и копринени тъкани, плажни принадлежности и разнообразни селскостопански инструменти? Какво е направено заведенията за обществено хранене да предлагат на консуматорите изстудени безалкохолни напитки, сладолед, боза? Ще се разгърне ли действително една широка и интензивна подвижна търговия през горещите летни месеци по тротоарите, улиците и площадите в градовете и селата и по блоковете на кооперативните стопанства?

Отговорът на ръководствата на търговските организации е, че са готови да посрещнат летния сезон. Всяка търговска организация има разработени мероприятия и план за откриване на необходимата допълнителна търговска мрежа от павилиони, сергии и колички за подвижна търговия. Докато през летния сезон на миналата година общо в окръга бяха открити 227 допълнителни търговски обекта, то през настоящата година се предвижда те да нарастнат на 332. Ръководството на Окръжния кооперативен съюз още преди два месеца проведе съвещание с председателите на селкооперативните съвети и сергии, които следва да бъдат открити по площадите в селищата и магистралните пътища, през летния сезон всеки яйцесъбирач да си оборудва каручка за продажба на боза, лимонада, и бонбони. ГТП „Градска търговия“, ГТП „Здрава храна“ и ДСП „Булгарплод—Нектар“ — Силистра обещаха да закупят необходимите павилиони и колички от ТПК „Метал“ и да организират една действително добра търговия във всички квартали на градовете при висока култура на обслужване.

Какви са обаче резултатите от набелязаните мероприятия?

Летните горещи дни настъпиха, а промяна в дейността на търговските организации не се чувствува. Готови са само другарите от ГТП „Здрава храна“ — Силистра. В потребителните кооперации не се чувствува раздвижване по този въпрос. Градските и общински съвети не оказват почти никаква помощ на търговците. А би следвало те не само да им помагат, но и да търсят отговорност от директорите на предприятия и председателите на наркоопте и потребителните кооперации. Не са редки случаите в селата със седмици да няма лимонада, а сладкарниците да продават само бонбони и локум.

Ръководствата на търговските организации трябва да разберат, че време за чакане няма. Търговията трябва час по-скоро да се пренесе там, където са хората. Краят на полугодието наближава, а окръгът за петмесечието е с неизпълнен план в търговията на дребно. Трябва да се държи ежедневна сметка и за изпълнението на плана по стокооборота в изоставащите дребнови търговски организации. Да се почувствува енергично раздвижване и в едровите търговски организации ОТП „Търговия“ и ОТП „Топливо“. Началниците на отдели и стоковедите-закупчици не бива да чакат производствените предприятия да им изпратят договорираните стоки, а да посещават търговската база, да ускоряват придвижването на договорираните количества стокови фондове, а и да набавят надпланови. В едровите складове трябва да се създаде такава организация на работа, която да спомага бързо да се калкулират новопристигналите стоки, бързо да се фактурират и извозват те до магазините на дребно.

Настъпилите летни горещи дни налагат на колективите в магазините за обществено хранене и хранителни стоки да прегледат и вземат бързи мерки, за да приведат в изправност всички хладилни съоръжения за предпазване на хранителните продукти от развалянe. Особени грижи в това отношение се налагат за търговията с риба и нейното правилно съхранение.

По всички тези въпроси могат да кажат своята дума и рекламните работници. Те трябва да внесат и да поддържат в магазините и витрините типичната за сезона атмосфера, красота и привлекателност. Лятото с неговите характерни белези им предоставя богати възможности за творческо въображение и естетическа изява.

Необходимо е на широк фронт да се разгърне и социалистическото съревнование. Нито един търговски работник не бива да остане встрани от движението за комунистически труд. Опитът на търговските работници-първенци трябва да се предава на останалите и те да се равняват по тях. Въпросът за социалистическото съревнование в търговията не трябва да слиза от дневния ред на проф организациите.

Чест е за търговската професия всеки търговски работник, всеки търговски колектив, всяко търговско предприятие да рапортува за Деветия конгрес на нашата Партия с преизпълнен план и обещание. Само така търговските сектори в окръга ще получат обществено признание. Задачата не е много лека, но е изпълнима. Не обходими са много усилия, упоритост, гъвкавост и умело използване на вече натрупания през миналите години опит.

На непрестанна борба за пренасяне търговията там, където са хората!

Задружен труд кипи в полето на с. Орешене. Жените и девойките от звеното на Зюхтие Ахмедова работят усилено, за да има по-вече качествено люцерново сеноза кооперативните животни.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Сесия на ИК на Окръжния народен съвет — Силистра

Строителството в нашия окръг — неотложна и важна задача

На 11 т. м. в Силистра в сградата на Окръжния народен съвет се състоя сесия на ИК на ОНС за работата на Окръжния и общинските народни съвети по въпросите на строителството и благоустрояването на населените места.

На сесията присъствуваха съветниците, председателите и пълномощниците на общинските народни съвети и ръководители на организациите, свързани със строителството.

В доклада, прочетен от др. Кръстьо Атанасов — зам. председател на ОНС, нашироко бяха разгледани въпросите на строителството в нашия окръг. Изтъкна се, че то непрестанно расте, че се строят най-необходимите обекти и се води борба за срочното им въвеждане в експлоатация. Народните съвети в окръга съвместно с Отечествения фронт, под ръководството на Окръжната партийна организация, са извършили и продължават да вършат огромна преобразователна работа в областта на строителството и благоустрояването. Все пак и занапред предстои голяма строителна дейност, която следва правилно да бъде планирана, да се извършва обмислено проучване и проектиране, с мярка за архитектурно-художествена изразителност.

В доклада се разгледа дейността на Районната проектантска организация, на Стройрайона в Силистра и Елмонтажния район. От чете се, че тяхната широка проектантска и строителна работа обхваща многобройни обекти, но все още на редица места се допускат и съществени слабости. Проектантската организация представя на инвеститора частично некачествени проекти и сметни документации, а с това се губи ценно време. Разстройва се организацията на строителството, стига се до щурмовщина и влошаване качеството на строително-монтажните работи.

Стройрайон—Силистра си е изпълнил плана за 1965 година по всички показатели. Чрез тази организация се извършват големи капитални работи, като се създават, преправят и възстановяват основни средства в народното стопанство. Въпреки планът през миналата година да бе изпълнен, в доклада се отчете, че се забелязва неритмичност в изпълнение то по отделни тримесечия. Все още съществува нежеланата практика да се дава предимство в изпълнението на извъндържавния план (индивидуално и кооперативно жилищно строителство, извънлимитно строителство и ремонти), а държавният план се пренебрегва. Миналата година Стройрайонът не изпълни държавния си план с 238 200 лв, а за извъндържавния план даде надпланов обем 289 800 лв. Това наложи инвеститорите, с цел да се компенсира това неизпълнение, да намалят плана си за тази година, което ще наложи да не се завършат някои обекти с важно производствено значение.

(Продължава на IV стр.)

В помощ на кооператорите

Напрегната е през последните седмици селскостопанската работа. Извършва се поредното окопаване и култивиране. Въпреки че се използва механизацията, някои от процесите се трудоемки и много от членовете на кооперативна в с. Бабук са неотлъчно всеки ден по блоковете. В тяхна помощ се явиха тези дни служителите от селкоопа ТКЗС и селския народен съвет. Три дни поред те окопаваха фасула на третата бригада, която беше малко изостанала с тази манипулация.

Друга една група работеше в зеленчуковата градина, където връзваха и кършеха доматените растения.

Всички се вслушваха най-внимателно в съветите, които даваше агрономът Веселин Йорданов, затова и работата беше безупречна.

Димитър КУНЕВ

Славна годишнина

СИЛИСТРА, 14 юни. Вечерта в салона на Окръжния народен съвет се проведе общоградско тържествено събрание, посветено на 110 годишнината от рождението на Димитър Благоев — Дядото.

В деловия президиум заеха места членовете на бюрото на Окръжния комитет на Партията, другарите ВЕЛЬО МАКСИМОВ, НИКОЛА НИКОЛОВ и ЙОРДАН ГЕОРГИЕВ, секретарят на Градския комитет на Партията др. ПЕТЪР ИВАНОВ, първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС др. ЙОРДАН ТАНКОВ, председателят на Градския комитет на Отечествения фронт др. ЗЛАТКА МИХАЙЛОВА, активните борци против фашизма и капитализма, другарите АСЕН ЧАПКЪНОВ, ДИМО ЧОКОЕВ и ПЕТЪР КУДИНОВ и др.

Събранието бе открито и ръководено от др. Петър Иванов.

Доклад за живота и делото на основателя на марксическата партия на българската работническа класа у нас, на най-големия пролетарски революционер и теоретик на марксизма на Балканите от края на XIX и началото на XX век Димитър Благоев изнесе секретарят на Окръжния комитет на Партията др. Йордан Георгиев. „Цялостната дейност на Димитър Благоев като революционен марксист го издига до положението на най-велик ученик на Маркс и Енгелс в България и на Балканите — каза др. Йордан Георгиев. — Затова българският народ храни чувство на дълбоко уважение и признателност към личността и делото му. Животът и революционната дейност на Димитър Благоев оказват огромно възпитателно въздействие върху трудещите се в нашата страна в борбата за изграждане на социализма“.

От името на събранието бе изпратена поздравителна телеграма до Централния комитет на Българската комунистическа партия.

Накрая бе прожектиран филмът „Чавдарци“.

Работят за юли

ВДЪХНОВЕН труд за родината кипи в цеховете на промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Въодушевени от трудовите успехи на нашия народ в изпълнение решенията на Осмия конгрес на БКП, работничките и работниците от предприятието разгарят благородното социалистическо съревнование по цехове и бригади.

В резултат на добрата организация на производствената работа и навременното снабдяване с материали и суровини, редица цехове вече преизпълниха плановете си за шестмесечието и сега работят за юли. Цехът за фина керамика, с ръководителка Величка Петкова, чието производство е предназначено предимно за износ, при план 28 000 лева за шестте месеца, до края на май реализира продукция за 37 000 лева.

Един месец предсрочно изпълни плана си и цехът за производство на ученически и пазарски чанти от изкуствена кожа. Никола Топоров, ръководител на този цех, винаги следи за качеството на произведената продукция.

Към 10 юни преизпълни плана си и цехът за папурени чанти с ръководител Велико Недков. Продукцията на този цех се изнася изключително само в чужбина.

Големи успехи постигнаха в своята производствена дейност и работниците от цех „Ракита“ — Дулово. При план за шестмесечието 195 000 лева те успяха до края на миналия месец да дадат продукция за 260 000 лева. Голям дял за това преизпълнение има ръководителят на цеха Сали Алиев, който е създал добра и ефективна организация на труда.

Радостни с постигнатите успехи в производството са и работниците от цеха за ракитови изделия в Тутракан, които изпълниха шестмесечния си план в края на май и произведоха надпланова продукция за 4 000 лева.

С пълно основание могат да се гордеят работниците от „Камъшит“, защото те винаги са се нареждали в редиците на първенците. От обещанията на колективите по цехове и бригади личи, че те са решили да посрещнат Деветия конгрес на Партията с още по-големи трудови постижения и да изпълнят годишния си план един месец предсрочно.

Димитър СТОЙЧЕВ

Нашият Дядо Благоев

„Ти бойка партио народна строиш родината свободна от Дядото до днешен ден извиваш пътя ни червен“

Какви хубави думи за нашия Дядо Благоев четем на окачените табла и лозунги.

С дълбока признателност към героичния и светъл образ на марксиста Димитър Благоев, кооператорите от Старо село проведоха събрание, което посветиха на неговата 110-годишнина. Доклад за живота и делото на великият Благоев прочете комунистът Г. Марков. Пионери и комсомолци рецитираха стихове, посветени на Партията и нейния основател — Димитър Благоев.

Василка РАВАЛИЕВА

Полезни срещи и разговори

НА 12 ЮНИ т. г. на връх „Бузлуджа“, където на 20 юни (2 август) 1891 година се е състоял първият конгрес на БСДП, една от бригадите на ДИП „Липа“ — Силистра, носеща името на Димитър Благоев, организира честване на 110 годишнината от рождението му. Подробен доклад за живота и делото на основоположника на научния социализъм в България изнесе бригадирът на бригадата Петър Трифонов.

Същия ден колективът на бригадата проведе среща за обмяна на опит с колектива на бригада „Мир“ на ДИП „Буря“ — Габрово, която първа изкова законите на работническата чест у нас. Двете бригади са бригади за комунистически труд.

Срещата, която се състоя на работното място на бригада „Мир“ в предприятието, премина много сърдечно. Проведен бе разговор за приложението на законите на работническата чест, за тяхното усъвършенстване. Бригадирът на бригада „Мир“, герой на социалистическия труд Владимир Мюлер, разказа за успехите, които е постигнал колективът й в изпълнението на обещанията в чест на Деветия конгрес на Партията и в практическото осъществяване на законите на работническата чест. Той запозна работниците от бригада „Димитър Благоев“ при ДИП „Липа“ — Силистра и с вътрешната организация в поверената му бригада, с възрастта и квалификацията на хората и с други въпроси.

От името на гостите се изказа др. Петър Трифонов. Той изрази възхищението им от гостоприемството на колектива на бригада „Мир“. Той му пожела още по-големи успехи в разрастването на движението за комунистически труд и го покани да посети Силистра.

След деловата част се проведе увеселение. После бригадите се отправиха към връх „Бузлуджа“, където разгледаха историческото място. Работниците от двете бригади посетиха и връх „Столетов“ и Шипка.

Срещата между двете челни бригади в двата окръга ще остави дълбоки следи. На връщане от Габрово работниците от бригадата на ДИП „Липа“ — Силистра посетиха забележителни места в Търново, проведоха среща за обмяна на опит с бригади от ДИП „Александър Атанасов“ в Русе.

Мариана КУТИНЧЕВА

Пролетниците се окопават в срок

ДОБРЕ организираха пролетната работа ръководителите и специалистите от ТКЗС — Секулово. Първото окопаване на културите завърши навреме. Започна и второто окопаване.

Най-напред завършиха първото окопаване на ръка на 1 200 дка царевица и 1 000 дка слънчоглед кооператорите от Секулово с бригадир Герчо Стоянов. Не изостанаха и полевъдите от Прохлада и Скала, които обработват по 600 дка слънчоглед и 700 дка царевица.

Механизаторите от стопанството завършиха и второто окопаване на 4 100 дка слънчоглед и 4 300 дка царевица, засети тази пролет в целия кооператив. Заедно с това посевите бяха и подхранени. Механизаторите от с. Прохлада са най-работливите. Те окопаха вече трети път слънчогледа на бригадата. Йордан Василев — участъков агроном и бригадирът Петър Василев успяха добре да организират обработката на всички култури. За това много спомогна всекидневното отчитане на работата и излъчването на първенците за деня. В бригадата се държи не само на количеството, но и на качеството на извършената работа. Полевъдите от Прохлада окопаха за трети път и захарното цвекло.

В цялото стопанство тази пролет се обработват 1 900 дка тютюн. Във всички бригади той е окопан вече два пъти и веднъж пръскан против болести. Кооператорите от с. Скала са на първо място. Те окопаха вече трети път 370-те декари, засети с тютюн.

Не изостанаха секуловци и с окопаването на фасула. Цялата площ от 1 700 дка, заета с тази култура, е прекопана. Стопанството разполага и с 4 292 дка люцерна. От първия откос е съхранено 641 т сено.

Честите превалявания пречат за още по-добрата и навременна обработка на посевите. Секуловци няма да допуснат обаче по тяхна вина изоставане на нито една стопанска задача.

Христо ПЕТРОВ

За втори път

БЛАГОДАРЕНИЕ на упорития труд на кооператорите от бригадата на Пеньо Костадинов от с. Честименско, слънчогледът на площ от 1 100 дка е окопан втори път. От звената на Станчо Михайлов и Февзи Сабитов редовно излизат на работа по 30-40 стопани.

Най-добре и качествено работят Еленка Великова, Стоянка Илиева, Димка Йорданова, Фатмегюл Юсеинова, Пембегюл Еминанова и др.

Стоян КАМБУРОВ

Беритба на тютюн

В РАННИТЕ часове на утрината хоризонтът поруменяваше от изгрева на слънцето. Дъждовните капки, паднали през нощта, проблясваха върху тютюневите листа с чуден блясък. Млади и стари, младежи и девойки, някои в каруците, други пеш се устремяваха към тютюневия блок. От няколко дена те бяха започнали беритбата на тютюневите листа.

Тефика Салиева — най-възрастната от жените се обади:

— Момичета, че да си починем малко!

— Не, ние сме обещали и трябва да устоим на думата си — отвърна й Пакизе Ахмедова — съюзно поръчение имаме. Нима не виждате — звеното на Хюсеин е напълнило вече две каруци с тютюневи листа. А бригадата обеща тази година да предаде 10 тона тютюн в повече от миналата година...

...Кооператорите от бригадата на Мухсин Халимов от с. Бацино работят неспирно за спечелване на съревнованието с другите бригади от соколски район и досега имат 4 780 кгр доброкачествен тютюн. Тяхната амбиция е и тази година да реализират високи доходи от тази култура.

Мухсин КАРОВ

ХОРАТА НЕ СА БЕЗСИЛНИ

НЕОБИЧАЙНО много дъждове паднаха напоследък. Някъде те бяха поройни, или придружени с градушка. Като че ли в допълнение на всичко това в края на май три дни бушуваха силни опустошителни ветрове. Поройни дъждове имаше и в началото на м. юни. Тези стихии оставиха след себе си печални дири. Само в ТКЗС Сокол загубите възлизат на повече от 160 000 лева. Това, безспорно, са големи загуби, които ще дадат чувствително отражение върху финансовото състояние на стопанството. Единственият път за намаляване силата на затрудненията, които биха се получили, е търсенето на източници за допълнителни приходи. По този път поведоха кооператорите и ръководителите на село Сокол.

Направена е равносметка с голяма точност, къде, в коя бригада, в кое звено, на кой блок какви щети има нанесени. В приетите мероприятия също с голяма точност се предвижда къде и какво трябва да се направи.

Площите, където културите са съвсем унищожени, трябва да се изорат и да се засеят с втори култури: просо, фураж на царевица, зеле, зелен фасул и др. Решено е да се засадят допълнително 60 декара тютюн. Кооператорите от Суходол и Косара вече са преизпълнили поставената им задача. В помощ е и самолет от селскостопанската авиация, който опрашва някои пролетници против болестите, които евентуално биха се появили от голямата влага. Ще продължи пръскането и на лозята, доматите и лука за глави против маната и черните листни петна.

Навременното извършване на предстоящите селскостопански работи също е един от резервите за компенсирането на загубите. Затова за брането на тютюна, за подхранването на някои посеви с допълнително количество торове, за окопаването и други, ръководството на стопанството категорично определя сроковете.

Общо от допълнителните мероприятия в полевъдството ще се компенсират около 143 000 лева. Не остават настрани от общата тревога и колективите, които работят в животновъдството. Те предвиждат да получат месо, мляко и яйца допълнително за още 18 000 лева, но там възможностите са по-големи. Намаляването на разходите са също един сериозен източник. И счетоводният колектив е направил равносметка от кое перо какви икономии могат и трябва да се направят. Сумата на икономиите възлиза на 50 000 лв. Не са разкрити още възможностите за допълнителни приходи в страничните дейности на кооперативното стопанство — строителство, буби, направа на тухли и др.

Няма паника и безсилност пред сполетялата ги беда нито в ръководителите, нито в кооператорите на село Сокол. Досегашната им дейност показва обща загриженост и в партийния комитет и в народния съвет, и в кооперативното стопанство. Тя се проявява в реалното виждане на нещата, в стегнатата организация за изпълнението на задачите и в практическите дела още от първите дни.

Ако обаче в търсенето на допълнителни резерви за компенсирането на загубите, се включат не само ръководителите на селото, а и кооператорите, резултатите неминуемо ще бъдат по-добри. Съвсем правилно с в партийните групи и организации, в звената, бригадите и фермите да се знаят какви са загубите. Там да се обсъдят и новите задачи, които се поставят. Тогава наред с допълнителните предложения, които ще се направят, ще се повиши и вярата на хората, че не са безсилни пред природата. Трудът им ще бъде по-спорен.

Денка ГОСПОДИНОВА

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 13. VI. 1966 год.

ТКЗС	Разредена царев. %	Окоп. на ръка царевица %	Окоп. на тютюн %	Окоп. на ръка фасул %
Айдемир	100	100	20	72
Калипетрово	100	33	81,4	72,2
Бабук	76	76	70	0
Алфатар	78	78	0	14
Алеково	88	88	100	60
Ивайлово	100	100	100	36
Смилец	100	100	0	0
Полина	100	100	89	83
Сребърна	100	100	34	46,6
Ситово	76,7	69,9	93,4	32,9
Срацимир	79,7	79,6	28,4	58
Кайнарджа	100	100	100	28
Голеш	100	70	39,1	33
Средище	87,6	77	50	79,8
Тутракан	100	95,2	0	4
Нова Черна	90	90	45,8	100
Старо село	100	100	100	66
Белица	100	100	100	84,4
Главиница	77	77	93,5	25
Ст. Караджа	100	100	82,5	100
Сокол	100	73,4	16	100
Зафирово	100	100	3,5	62
М. Преславец	100	68	0	68,3
Дулово	65,6	65,6	42,3	20
Междел	100	100	68	35,1
Окорш	100	100	96	33
Секулово	100	100	100	47
Добротица	100	32	71	3
Черковица	86,5	86,5	83	5,3
Писменово	100	100	37	100
Всичко ТКЗС	91,9	85,2	62,1	45,8
ДЗС				
Силистра	100	100	х	12,1
Н. Черна	100	100	х	0
Я. Забунов	77,6	73,8	0	0
Окорш	67	67	3	0
Всичко ДЗС	79	76,8	1,5	8
В-ко на окр.	91	84,6	61,1	44,2

ПАРТИЕН ЖИВОТ

БЕЗ ПОМОЩ И КОНТРОЛ

В трудово-производителната кооперация „9 септември“ в Силистра бригадите „Димитър Благоев“, „Дочо Михайлов“, „Фидел Кастро“ и „Васил Коларов“ са завоювали почетното звание „Бригада за комунистически труд“. Освен това 13 души са ударници на комунистическия труд, а други четири бригади се борят за получаване на звание.

Участниците в движението за комунистически труд се стремят да работят и живеят по комунистически. Начело в социалистическото съревнование пред Деветия конгрес на Партията по изпълнението на трудовите норми е бригада „Фидел Кастро“ в амблажния цех, с бригадир Иван Георгиев. Предприятието преизпълнява производствения си план по обем, голям дял в което имат участниците в движението за комунистически труд. Освен това те провеждат различни мероприятия. Бригада „Христо Ботев“ в мебелния цех, която се бори за звание, организира на 31 май т. г. честуване на своя патрон. На следващия ден работниците от бригадата посетиха колективно паметника на Димитър Дончев — Доктора край с. Войново. А членовете на бригада „Васил Коларов“ споделиха радостта на двама свои другари, като присъствуваха на сватбите им. Те ходиха колективно и на излет в „Памук кулак.“

При провеждането на тези мероприятия работниците се консултират винаги с партийния секретар Желю Станев. Така е и правилно — движението за комунистически труд не може да се развива добре без постоянната помощ и контрол от страна на партийната организация.

Много положителна роля за дейността на бригадите за комунистически труд изигра обсъждането на качеството на продукцията в партийните групи през тази година. Въпреки че кооперацията е добре с изпълнението на плана по обем и произвежда в срок договорираните бюфети, кухненски маси, диван-легла и друга боядисана мебел за вътрешния пазар, главно за нуждите на нашия окръг, качеството се оказа лошо. Наложи се Министерството на вътрешната търговия да спре част от продукцията на предприятието като некачествена. Дефектни се оказаха мебелите дори на бригадата за комунистически труд „Димитър Благоев“. Обсъждането изигра своята роля. Подобри се работата, продукцията на кооперацията вече отговаря на необходимите изисквания и е пусната отново на пазара.

Безспорно, взетите мерки оказаха положително влияние и в дейността на бригадите за комунистически труд, защото качеството е основен показател в производството. Не може бригада да има звание за комунистически труд или да се бори за такова звание, а да работи некачествено.

С това обаче се изчерпва помощта, която оказва първичната партийна организация в кооперацията на движението за комунистически труд. През тази година не е имало нито едно партийно събрание или заседание, на което организацията или бюрото да се занимават с успехите и недостатъците в това движение. Това е сериозен пропуск в работата на партийната организация. Комунистите трябва да обсъждат тези въпроси, да вземат отношение по тях. Не може да се оставят без помощ тези кълнове на комунизма в нашия живот.

Явява се например известно неудобство в отпразнуването на рожденте дни в бригадите за комунистически труд при осигуряване на почерпката и съвсем прибързано е изоставена тази форма. Тръгва се по лекия път — работниците решават да честуват само патронните празници на бригадите.

Не е правилно, че е изоставена такава хубава инициатива. Ако отпразнуването на рождения ден на всеки работник в дадена бригада създава известни неудобства, защо тогава не става веднъж месечно да речем, с няколко рожденика заведнъж? Форма винаги може да се намери, ако се търси. Дълг е на партийната организация да вземе отношение по въпроса и хубавата инициатива да се възстанови.

Но не само това. През тази година не е обсъдена нито една книга в бригадите за комунистически труд. Работниците решили да прочетат някои книги, но с обсъждането им „не се бърза“. А първото полугодие изтича.

В предприятието никой не следи както трябва движението за комунистически труд, за да се оказва необходимата помощ. Комисията по организационно-масовата работа, председател на която е техническият ръководител Илия Великов, нищо не прави по този въпрос. А в трудово-производителните организации тези комисии заместват профкомитетите и би трябвало бригадите за комунистически труд да се ръководят пряко от тях.

Партийният секретар е едновременно конструктор на предприятието и сам не може да се справи с всички тези задачи. Необходимо е обаче партийното бюро, което той оглавява, да постави партийни поръчения на комунистите по изпълнението на различните задачи и да търси отговорност за изпълнението им. Партийната организация като цяло винаги може да оказва необходимата помощ по всички въпроси, ако организира добре работата си. Щом като е оставила на самотек движението за комунистически труд, тя едва ли играе авангардна роля, както бе поставена задачата от Майския пленум на ЦК на БКП.

Идва Деветият конгрес на Партията. Работниците са поели в чест на това голямо политическо събитие конкретни обещания. С най-голям ентусиазъм ще участвуват в изпълнението им участниците в движението за комунистически труд. Необходимо е партийната организация да застане начело и да спомага за разгръщането на съревнованието, като положи най-големи грижи за бригадите за комунистически труд.

Димо ИВАНОВ

Пред 84-годишнината от рождението на Георги Димитров

Настоятелството на работническото печатарско дружество в София през 1001 г. (Най-горе вляво — Г. Димитров.)

СРЕД ГОРАТА

НЕДЕЛЯ Е. Духа силен вятър. Към близката гора, от различни пътища, се движат на групи пионери. Те спират и насядват на една зелена поляна сред гората. Пионерската тръба изсвирва. Пионерите стават и се строяват под формата на буквата „П“. Предстои да се проведе сбор на дружината, носеща името на Димитър Дончев — Доктора.

Гости на сбора са и много учители, общественици.

Сборът започна. Отрядните председатели рапортуват на дружинния председател, дружинният председател — на дружинния ръководител Мария Бобчева, която приветствува пионерите с откриването му.

От редиците излизат по няколко пионера с букети от свежи горски цветя. Поднасят ги на гостите.

Дружинният председател Пенка Николова, ученичка от VIII клас, прочита доклада за дейността на дружината, на отрядите и звената през годината.

— Неуморими бяха пионерите — каза Пенка Николова, — много бяха задачите, които стояха пред тях за изпълнение. Но те не се уплашиха. С дружните усилия на колектива задачите бяха изпълнени така, както се изискваше.

Тя, дружинният председател Пенка Николова, спомена имената на отличниците Гинка Стефанова, Митанка Великова и други, които бяха не само добри ученици през годината, но и инициатори и агитатори.

Много са делата, радващи са успехите на пионерите от дружината в с. Големи Хубаво подредиха пионерската си стая. Приеха най-тържествено в пионерската организация чавдарчетата. Проведоха читателска конференция за живота и делото на Георги Димитров. Изпълниха всички мероприятия, набелязани във връзка със Седмицата на детската книга и изкуствата за деца. През тази седмица се проявиха пионерите Йорданка Ганчева, Гиика и Димка Стефанови като рецитаторки на Ботеви стихотворения, Митанка Великова, написала най-хубаво стихотворение, Петър Енчев, изпълнител на народни песни, и други.

Още в началото на годината бяха сформирани два кръжока — по тракторно дело и по изучаване историческото минало на нашия народ. Тимуровската команда, с ръководител Мариана Кудинова, най-добросъвестно изпълняваше поставените й задачи. Винаги помагаше на старите хора.

Предстоящите задачи също са много. Дружината прие план за участие в лятната кампания. Ще бъдат сформирани пионерски звена в помощ на кооперативното стопанство. Накрая бе избрано ново ръководство на дружината. Всички гласуваха Гинка Стефанова да бъде дружинен председател, защото тя е както отличничка, така и добра активистка в пионерската организация. След това бе изнесена кратка литературна музикална програма.

Сборът свърши. Вятърът все още продължаваше своята песен. Слънцето сърдито се показа през сивите облаци.

Симеон Колев
(наш кореспондент)

Бригадирска песен ще оглася простора

ПРЕЗ август се навършват 20 год. от създаването на бригадирското движение у нас Възраждането му в живота на младежта има голямо значение за нейното комунистическо възпитание.

С необходимата сериозност се работи за популяризирането на бригадирското движение и в Дулово. Доказателство за това е фактът, че миналата година бе изградена младежка средношколска бригада от 100 души, която оказа ценна помощ на ТКЗС в извършването на някои видове полска работа — силажиране, бране на плодове и зеленчуци, извличане и складиране на слама и др. Освен с трудова дейност, укрепваща силите на средношколците и създаваща правилно отношение към физическия труд у тях, през почивките в бригадата се провеждаха спортни срещи, танцови забави, посещение на кино, обсъждаха се книги и т. н. Това пък повишаваше техните знания, учеше ги на другарство и колективизъм.

Изхождайки от положителното въздействие на бригадирското движение за възпитанието на младежта, Градският комитет на ДКМС реши тази година отново да бъде изградена младежка средношколска бригада, като в нея вземат участие средношколци от Черковно, Порой-но, Водно, Дулово и кв. Черник. Тя ще бъде на две смени, защото иначе е трудно да се осигури редовна работа на бригадирите. Половината от бригадирите ще бъдат установени на лагер в политехническата гимназия в Дулово, а другата половина — в сградата на училището в с. Черковно. За задоволяване на културните им нужди стопанството ще отпусне известна сума.

Ентусиазмът на средношколците от района за участие то им в бригадата е голям. Ученическият комитет на Комсомола в гимназията извърши сред тях предварителна разяснителна работа и проведе много мероприятия през акционния месец за популяризиране на бригадирското движение в окръга, обявен от бригадирския щаб към Окръжния комитет на ДКМС. Проведен бе поход със средношколците до железопътната линия, свързваща Дулово със Самуил, която е стар бригадирски обект. Сформираха се два лъча за целта. Единият мина през с. Черно-лик, а другият — през с. Руйно. Срещата стана точно на линията в Дулово. Средношколците си припомниха труд ностите, които са срещнали бригадирите при построяването на железопътната линия, произтичащи от лошия терен и тогавашните условия на живот в този край. Освен похода, във всеки клас бе проведено събрание, посветено на 20-годишнината от създаването на бригадирското движение в България.

Градският комитет на Комсомола и бригадирският щаб, изграден към него, приеха конкретни мероприятия за подготовката и работата на младежката средношколска бригада. Уточнено е ръководството й. Бригадата ще започне работа на 5 юли. Отново ще се понесе бригадирска песен над града, отново ще заплющи бригадирското знаме.

Георги Атанасов
инструктор към Градския комитет на Комсомола

Мария Тодорова е моделистка в Промкомбинат „Камъшит“ — Силистра. Член е на Партията. Моделите, които създава тя за производство на дамски найлонови чанти, имат хубав външен вид и се отличават със своята практичност и оригиналност.

Снимка: В. СТЕФАНОВ

Дела в чест на партийния конгрес

БРИГАДА „Н. Й. Вапцаров“ от ДИП „Липа“ — Силистра е завоювала званието „Бригада за комунистически труд“. Работата, която дава колективът й, винаги е била сочена за пример.

В чест на Деветия конгрес на Партията мебелистите от тази бригада обещаха да произвеждат продукция само от най-високо качество, като изпълняват месечните си планове средно по 127 на сто. Обещанието си те надхвърлиха далеч повече.

Някои работници от бригадата, като Никита Иванов, Владимир Жеков, Георги Николов и др., поеха лични обещания в чест на Конгреса.

Под ръководството на комунистите в бригадата, колективът й постигна големи успехи в производствената си дейност. За месец юни той трябва да произведе 2 000 библиотеки-писалища за износ. Само за десетдневката е произвел 900 библиотеки. В чест на Конгреса мебелистите извършиха обиколка на България, като се запознаха с исторически места и големи обекти. Проведоха два излета до местността „Памук-кулак“ със семействата си.

Петър Ангелов

Героично минало

Дневник на четата на Таньо Стоянов

ИЗУЧАВАНЕТО на героичното минало е най-богатият извор за патриотично възпитание на младежта. Самоотверженият подвиг на борците за свобода е най-вдъхновяващият пример за подражание. Местата, където са се разиграли историческите събития, трябва да бъдат познати и любими за младите поколения.

През Лудогорието и Поломието преди 90 години, по време на Априлската епопея, е преминала четата на Таньо Войвода. Младежите от Силистренски, Разградски и Търговищенски окръзи трябва да знаят за подвига на тази шепа храбреци и патриоти. За тях са публикувани сведения в различни списания и вестници, брошури и спомени и има едно задълбочено изследване от Ив. Стойчев в „Исторически преглед“, книжка 3/1958 г., но събитията, поради противоречия и наслойки в изворите, не са изяснени и не са наредени хронологически. Целта на настоящата статия е именно такива, защото една прегледно съставена хронология по-пълно и по-добре ще помогне на младежите и пионерите да обхванат събитието в неговата цялост.

По време на работата върху тази статия, която е част от изследването на историята на Лудогорието по време на Априлското въстание, бяха проверени всички извори, които са ползувани от авторите досега и които не са били ползувани от тях, и след внимателен анализ и съпоставяне, беше изградено убеждението, че относно движението на четата от 22 до 25 май 1876 година, версията на Иван Стойчев е по-неприемлива. Въпреки че според Н. Обретенов четата от Костанденец минала между с. Хайдар (Кардам) и Попово и стигнала до с. Божурка, Търговищко, където според разказа на четника Абрашев, имала сражение, Иван Стойчев приема, че това не е вярно и че сражението е станало на друго място. Това той базира на неясни спомени и разкази на селяни от поповските села. Тия разкази за гонени и убивани четници основателно следва да се отнесат към Таньовата чета, но това е станало след разбиването ѝ на 27 май 1876 година, а не преди това, както е приел Стойчев.

Четата, която се подготвяла в Олтеница, била замислена по идея на Христо Ботев. Като втора голяма чета, тя трябвало да мине през Делиорман и Шуменско и да разжари въстанието в Сливенско. Революционният комитет в Олтеница бил много деен. Секретарят му, скромният учител А. Чернев, развил огромна дейност. Събирал, въоръжавал и настанявал из околните градини хъшовете. Подготвил и заклел в Тутракан „хора сигурни и деятелни“, които пренесли и водили после четата. Подбрал място за слизане. Когато се оплакал на Обретенов, че нямат само войвода, Н. Обретенов предложил Таньо Стоянов. Таньо приел и дошел в Олтеница от Турно Магурели с осем другари, които били прекарали зимата в Болград (Басарабия).

Четата минала по предварителен план едновременно с Ботевата.

На 16 май 1876 г. ст. ст. (29 май н. ст.). През нощта четата преплувала Дунава с един каик от Тутракан при село Пожарево (Български косуй) и по стария път на Панайот Хитовата чета поела пътя през Лудогорието, по дола „Гяур дере“, който пресича шосето между Тутракан и Силистра, западно от с. Търновци при чешмата.

17 и 18 (30 и 31 май). Бързо и тайно се промъкнали покрай с. Белица и през голямата гора „Ири Хисар“, между селата Завет и Брестовене (Карач), през дола „Расовата“, продължили към с. Побит камък (Дикили Таш), Разградско. По пътя си извършили неразумна постъпка, като убили едно срещнато турче. Вдигнала се потеря и в едно сражение четниците убили трима и ранили петима от преследвачите.

19 май (1 юни). Четата наближила с. Побит камък (Дикили Таш), Разградско, в което кметът Пеню Недков Пулето, поп Йордан Райков и учителят Ив. Н. Пинтев от Габровско били комитетски хора. Спрели в Текешката гора в местността „Плохча“.

20 май (2 юни). Сутринта Стефан Николов от Сливен влязъл в селото да се свърже с комитетските хора и да вземе хляб. Видяли го пазачите, помаци и турци, в кръчмата на Семо Георгиев и го арестували. Цял ден и цяла нощ четата чакала завръщането на Стефан.

21 май (3 юни). Сутринта минали две козарчета и казали, че четникът е арестуван и откаран за Разград през с. Липник. Войводата завардил пътя, но от един селянин научил, че Стефан е откаран по другия път през ж. п. станция. Наближили гарата, но другарят им бил вече вкаран в зданието под силна охрана. Цяла нощ вардили напразно.

22 май (4 юни). На разсъмване решили да вървят към Търговище, но вместо на юг потеглили на запад. Прегазили река Бели Лом и като минали северно от Хлебарово (Торлак), наближили с. Писанец, Русенско. Насочили се на юг и замръкнали в една голяма гора около с. Костанденец. При лутането през нощта най-младият четник Петър Иванов от Сливен паднал от една скала. Другарите му дълго го викали, но като не се обадил, помислили, че се е убил, и го оставили.

23 и 24 май (5 и 6 юни). Четата се лутала из горите. Минала между Попово и Кардам (Хайдар) и стигнала до с. Божурка (Джами махле), Търговищко.

25 май (7 юни). Четата водила сражение с потерята при с. Божурка, без да даде жертви. От потерята паднали 10—15 души. Щом се стъмнило, четата се измъкнала и потеглила напосоки уж към Омуртаг (Осман пазар), но се залутала през нощта и се върнала на север.

(Следва)

ПОСТИГНАТОТО НЕ ЗАДОВОЛЯВА

УСИЛИЯТА, положени от трудово-производителните кооперации в окръга особено през последните години да допълват държавната промишленост, да разширяват производството на стоки за широко потребление, да обхващат и извършват все повече и по-качествени услуги на населението, дадоха добри резултати. Констатираният ръст през първите пет месеца на тази година дава основание да вярваме, че задачите, които са поставени пред кооперативната промишленост в окръга и страната, ще бъдат изпълнени с чест. Така например до края на май кооперациите произведоха надпланова продукция и извършиха услуги за близо 300 000 лева, което в сравнение с миналата година бележи един ръст от 18 процента. В сравнение с миналата година планът за извършване услуги на населението е завишен с 15 на сто, но въпреки това той е вече изпълнен. Извършени са само услуги за близо 120 000 лева.

Една от кооперациите в окръга обаче постоянно не си изпълнява плана по обем още от началото на годината. Това е „Домостроител" – Тутракан, която произвежда строителни материали. В тази кооперация наред с някои обективни причини, известни от миналата година, като износена техника за добиване на пясък и баластра, причините за неизпълнението на плана имат и субективен характер. Резултатите от първите месеци на годината показаха, че подготовката, извършена през зимните месеци, не е достатъчна. Повечето от въпросите са оставени да се решават след започването на сезона, някои слабости от миналата година още не са отстранени. След постигането на известни резултати в производствената дейност на кооперацията нейното ръководство се успокоява и започва да работи мудно. Необходимо е то да огледа по-добре производствената и административна работа, да преодолее изоставането, като отстрани всички пречки, спъващи нормалната работа.

Не задоволяват за петте месеца и постигнатите резултати по изпълнение на производителността на труда. В сравнение с миналата година общо Съюзът на ТПК бележи известен ръст, но за някои кооперации като „Инвалид" той е незначителен. За отбелязване е, че там беше доставена доста нова техника, кооперацията има голям машинен парк.

Планът по производителността на труда спадна особено много през май, когато от седем кооперации три не изпълниха този показател, затова и общо за Съюза той си остава неизпълнен. Това трябва да разтревожи ръководствата на ТПК „Метал" и „Домостроител", и особено на „Инвалид", където през последните два месеца има рязко спадане на производителността на труда, която през май достигна едва 87 на сто. Основната причина за неизпълнението на този показател в „Инвалид" е липсата на квалификация у новоприетите работници и задържането на 77 човека свръхплана, без да се мисли за тяхната производствена квалификация. Че този въпрос в кооперацията се подценява, говори фактът, че зимният период не беше използуван пълноценно. Повечето от проведените курсове за квалификация преминаха формално. Цели отдели и групи, които миналата година не можаха да постигнат 100 на сто изпълнение на трудовите си норми, бяха оставени без внимание. В кооперацията настъпи известно успокоение от изпълнението на обемния показател, без да се взема предвид, че той се преизпълнява от наетите свръхплана работници. Заангажирането на нови работници налага да се помисли сериозно по повече въпроси. Тук е необходимо да се подобри и трудовата дисциплина, която не е на нужната висота. Налага се също така ръководството на кооперацията и управителният съвет бързо и оперативно да решават задачите, стоящи за разрешаване пред целия колектив.

Необходимо е да се спрем и на друг един факт от дейността на кооперациите в окръга. През май пет от тях допуснаха преразход на фонд работна заплата. Този сигнал е много тревожен и налага да се направи пълен и задълбочен анализ, да се вземат бързи и ефикасни мерки за оправяне съотношението между ръста на производителността и този на средната работна заплата.

Общо за кооперациите в окръга трябва да се каже, че не на последно място трябва да стоят някои недостатъци, отминавани на много места, а те са: ненавременно и качествено извършване на услугите на населението, неспазването на необходимата технология, стандарти и други.

Необходимо е управителните съвети и организационно-масовите комитети да разгледат цялостно работата на отделите в кооперациите и на базата на постигнатото през петте месеца на тази година в чест на Деветия конгрес на Партията да набележат конкретни мероприятия за изпълнението на показателите по плана и обещанията. Налице са всички условия тези показатели да бъдат изпълнени, сили и желание в трудовите колективи има, но голям дял в тази работа се пада и на ръководствата, които трябва да ги мобилизират и насочат именно в изпълнението на поставените задачи.

Петър ТОПАЛОВ

ПРОСЛАВЯЩ ПЪТ

ТОЛКОВА тихо е днес в обора. Привичната суматоха, която години наред оглася стопанския двор, този път е отстъпила място на монотонния ромон на дъжда. Вали вече трети ден. От стряхите не се стичат кротки вадички, както някога, а къркори плътна, силна струя. Нейният плисък почти заглушава барабаненето по многобройните стъкла на обора.

Сега изведнаж на фона на хладния дъждовен ден топлинката в обора е така приятна. Редом с колегите си, този следобед седи сред животните от групата си и доячът Георги Илиев. Ленивите в дъждовно време предполудници съня, но бай Георги не е от тях. Той си е добре и така — приседнал на крайчеца на яслите, преметнал крак върху крак. Калта по опинците му вече не е никак противна. Защо да й се сърди. Навсякъде се разкисна днес черноземът. Дорде изкачи стръмната пътека, доста мъка видя. Пък и какво е виновно времето! Още повече в обора е сухо и приветливо. Ето след час и нещо започва доенето...

Пъргави са пръстите на дояча. Жилави, неуморими. Може би затова така бързо и похватно намества цигарата си. Нали за това са ръцете — да служат на човека. Повдигна бай Георги дланите — погледна ги с изучаващ поглед. Да знаят — да разправят... Загрубели мазолести ръце, а толкова много радост са му донесли през последните години!

Вали. Нека вали. Поле вдите разправят: „Влага няма — ето ви влага" — на глас отронва доячът и грижливо подбира пръснатата люцерна пред яслите на една немирна крава. И останалите доячи също се размърдват. Наближава часът за доенето. Не е лека тази работа. Нямаш ли опит — свършено е с тебе — ще засечеш по средата на групата. Но сега настъпи друго време — агрегатите отменят човека, спасяват пръстите от преумора...

Мисълта на дояча изведнаж прелетява при децата му, които са далеч от него — в Силистра. Две са — да му са живи и здрави. Изучи ги — даде им гдето се вика хляба в ръцете — сега сами да редят живота си. Започната къща лесно се довършва — и живо тът е така...

Усмивката се намести за дълго върху лицето му. Пустото време — лети, лети като подгонена птица. Ето така бързо пораснаха и те. Ако не бяха останалите грижи, той би казал, че вече е постигнал всичко в живота си. Но освен да е добър родител, се иска от човека да бъде и добър производственик, добър орач, добър копач, добър доячи. И по този раздел не може да се каже лоша дума за Георги Илиев. Ето познават го всички в кооператива. Мегдан се мъчеха да делят с него много хора. Скритичко си правеха сметчица да го надминат в млеконадоя, но все криви, все неточни излизат сметките им. Името на Георги не слиза от списъка на първенците в с. Срацимир.

Годишният му план е 76 тона, а до края на май Илиев надои вече 37 тона. Дневно кравите от неговата група пълнят гюмовете с 280—290 литра апетитно, вкусно мляко. Не се учудвайте — бай Георги държи не само на високия млеконадой, но и на качеството на надоеното мляко. А това толкова много зависи от състоянието на животните и от храната, която поемат.

Така неусетно настъпва часът за доене — второто поред за този ден. Сега вече започва една истинска надпревара с времето. Гледачите снуват между помещението и обора, шмугват се между животните припряно, сякаш и една минута закъснение може да се окаже катастрофална. Бърза и опитният дояч-първенец на с. Срацимир Георги Илиев, бърза, защото винаги трябва да бъде първи и за пример в колектива.

Руси МИХАЙЛОВ

Ето такова е ежедневието на двамата телчари от с. Алеково Атанас Огнев и Янаки Колев—изпълнено с непрестанни грижи за 138-те телета.

Снимка: Стоян Тодоров

Радостта им е в труда

Радостни са тази година телчарите Мухарем Ибрямов и Рамадан Хюсеинов от с. Преславци. На тях се падна честта да се грижат за специалната група телета за угояване. Те обещаха до 25 юни да подготвят за продаване най-малко 180 телета с живо тегло над 350 кг.

Придобили опит вследствие многогодишната си практика, те и сега няма да посрамят своята чест. Всеки ден за тях е едно изпитание. Определените дажби се дават точно и навреме, което е една важна предпоставка за висок прираст.

Муталиб ДАУДОВ

Резултати от развъдно-подобрителната работа в ТКЗС — Кайнарджа

ПРЕЗ последните години в ТКЗС — Кайнарджа се води добра развъдно-подобрителна работа. В говедовъдството се действува с червени датски бици. Получените кръстоски дават в по-голямо количество мляко, което е с повишена масленост. Високопродуктивно стадо, предимно от породата „Голяма бяла" кайнарджанските животновъди постигнаха и в свиневъдството. В овцевъдството се използва семенен материал от породите „Асканийска" и „Мериносфлайш". Това доведе до значително повишаване на млеконадоя, живото тегло и вълнодобива от стадата. Задачата в птицевъдството бе да се създадат високопродуктивни птичи стада. Тя е решена успешно. От девет години се развъждат птици от породата „Нюхемпшир".

Ако хвърлим поглед върху сатистиката, ще се уверим за добрите резултати, постигнати от развъдно-подобрителната работа в ТКЗС – Кайнарджа. От 224 000 лева през 1960 година, общата продукция от животновъдството е нараснала на 334 000 лева през 1965 година. Отчетните данни за първото тримесечие на настоящата година показват, че се е запазил темпът на увеличаването общата продукция. За този период, в сравнение с първото тримесечие на 1965 година, тя е нараснала средно с 12 на сто. Произведени са в повече над 120 тона краве мляко, 22 тона овче мляко, 6 тона прираст в овцевъдството и т. н. Агнетата са продадени на държавата с 16 кг средно тегло, срещу 14,5 кг през 1965 година. Свиневъдството и птицевъдството вече са рентабилни отрасли, чистият доход от които надхвърля 75 000 лв. Нараснала е и средната продуктивност от животните. Докато през 1963 година от една фуражна крава са получавани 1 650 литра мляко, то през миналата година средният млеконадой се е увеличил на 2 247 литра. Броят на яйцата, получени от една носачка, през 1963 година е бил 90, а през 1965 година е нараснал на 172. Хубавото е, че наред с увеличаване общата продуктивност на животните смъртността при тях намалява. В сравнение с 1963 година тя е намаляла повече от два пъти.

Гордост за кооператива са птицевъдката Гина Атанасова, носител на Паспорта за трудова слава и сребърен орден на труда, получила по 180 яйца от носачка, Атанас Белберов — свиневъд, получил по 21,5 прасета от основна свиня за разплод и по 9 от еднократна. Станка Славова е надоила 35 000 литра мляко от 15 крави, при план 33 000 л. Овчарите Коста Терзиев, Марин Христов, Димитър Апостолов, Дойко Терзиев и други са реализирали висока продукция.

Не всичко обаче в областта на животновъдството в ТКЗС — Кайнарджа е решено. Развъдно-подобрителната работа не може да се счита като завършена с изграждането на говедовъдно-разплодно ядро само в Светослав и с окомплектуваните разплодни овчи стада в Кайнарджа и Светослав. Сега специалистите и животновъдите са насочили силите си към по-нататъшното контролиране и увеличаване продуктивността на животните, за организиране на още по-широка племенна работа.

Викентий ДУКАНОВ

КОМПЕНСАЦИЯТА НА ЗАГУБИТЕ — ОСНОВНА ЗАДАЧА

ДОБРЕ се развиваха през тази пролет селскостопанските култури в ТКЗС — Айдемир. Есенниците, за които се положиха подходящи грижи, израстваха буйно. Пролетниците, засети навреме, поникнаха редовно. С обилен плод бяха отрупани овошките и лозята. Добре се развиваха и зеленчуците. Доволни бяха кооператорите, които със своя труд полагаха основите на богатата реколта.

Но ето че в края на май се случи нещо непредвидено. Силен вятър два дена бушува по полето, събаряше и пречупваше по-крехките растения, обрулваше плодовете. А след вятъра започна продължителен дъжд.

Природните бедствия нанесоха известни вреди на кооператива. Разтревожено, ръководството на стопанството организира проверка. Две комисии обходиха блоковете. Прегледаха посевите, трайните насаждения, зеленчуците. Пораженията, наистина, не бяха фатални за стопанството, но все пак размерът на очакваните загуби възлиза на близо 60 000 лева.

Най-силно пострада от вятъра слънчогледът. Върховете на много от растения та бяха пречупени, а на други беше повредена листната маса. От тези повреди се очаква получаването на една загуба от близо 20 000 лв. Сравнително по-големи загуби се очакват от счемика — 9 700 лв., на когото част от семената са изронени, както и от фасула, доматите и конопа.

След установяване на нанесените щети, ръководството на стопанството реши да вземе мерки за откриване на някои допълнителни източници на доходи, посредством които очакваните загуби да бъдат компенсирани. Веднага бе проведено съвместно заседание на общинския партиен комитет и управителния съвет на ТКЗС, на което присъствуваха всички бригадири. На него бяха набелязани редица мероприятия. Като най-важен резерв за стопанството се очертаха лозята. Очаква се от тях планът да бъде преизпълнен с около 100 т грозде, ако разбира се за лозята се положат необходимите грижи. От това в каса на стопанството могат да постъпят 20 000 лв. допълнителен доход. Предвидено беше също така площите на тютюна да се увеличат със 70 дка, от което ще се получат 9 500 лв. Известни площи ще бъдат засадени със зеленчуци — втори култури като домати, зелен фасул и зеле. Предвидено беше да се добие повече пясък от Дунава за продажба, както и някои други мероприятия. От тяхното изпълнение ще бъдат получени над 62 000 лв., с което загубите ще бъдат напълно покрити.

За изпълнението на приетите мероприятия е нужно сериозна работа от страна на ръководителите, специалистите и всички кооператори. В действителност изпълнението на някои от задачите започна. Засаждането на допълнителните площи с тютюн почти привършва. Лозарите активно се включиха в опазването на гроздовата реколта от маната. Условията благоприятствуваха развитието на тази болест. И въпреки че почвата беше кална и трудно се работеше, те не се поколебаха нито за миг — започнаха пръскането на лозята. Взимат се също така и мерки за отглеждането на зеленчуковия разсад, необходим за засаждане на втрите култури.

Емил ПРАХОВ

Пред Деня на строителя

ЕДИН РАЗГОВОР

Вървях към строежа на жилищната сграда „Бор" и мислено редях въпросите, които щях да му задам. Че отговорите щяха да са пълни с неговия опит и че щяха да бъдат интересни, ни най-малко не се съмнявах. Старите майстори-строители, ако можеш да докоснеш търсената струна, умеят да говорят, думите им са тежки и падат на мястото си като камък в зид. А моят бъдещ познат се числеше към тази категория. Поне така ми каза колегата, когато избрах името му, Петър Енгьозов, от дългия списък на първенците от стройрайона — Силистра.

— Ей, Петре, за тебе са дошли! — подвикна някой.

След това двама младежи ме питаха кого търся, а той все не идваше. После още един отправи същия въпрос. Казах му.

— Аз съм!

Отново обърнах поглед към него и сигурно труд но съм прикрил изненадата си, защото той се поусмихна. А може би тази усмивка му е неразделен спътник?.. Ето го пред мене. Но откъде да започна?! Та това не е никакъв стар майстор, а млад човек. На гладкото лице блестяха две сивкави очи с някакви огънчета в тях, а синята дочена куртка се опъваше от яки гърди.

— То, ние не се занимаваме с писане. Работим, свършваме и заминаваме на друг строеж! — и като да подкрепи думите си, посочи с широк жест около себе си. — Туй са тристайни апартаменти, хубави са и на хората ще им бъде удобно... А съм работил на какви ли не: и с две, и с четири стаи, пък и с по една, но малко, защото нашенци вече искат да живеят по-нашироко...

Почти не вникваx в съдържанието на казаното. Поразяваше ме гордостта, която лъхаше от думите, радостната им интонация и прокрадващото се чувство на собственика. Но защо ли да се чудиме? Нали и той е един от тези, които днес строят за другите, а утре ще влязат в също такъв апартамент, родил се от попуканите им ръце!

Постепенно разговорът опря до 1951 година, когато шестнадесетгодишният Петър отишъл за първи път на строеж. Ох, как боляли ръцете вечерта! И не само те. Тялото било като чуждо, а майсторите по цял ден викали от скелите: „Дай вар!", „Дай тухли!" Така било по цяла седмица, но умората раждала волята, която правела мишците по-яки, ръцете по-умели и напуквала дланите... След година бригадирът решил: „На Петър разрядът трябва да се повиши!"

Това било първата награда, първото изкачено стъпало към майсторство то...

Той стоеше пред прозореца, облегнат на зида, подпрял брада на юмрука си. Погледът му се беше впил в бялната се отсреща „Лилия". Може би виждаше вече завършен и този обект? Говореше. За удовлетворението от занаята си и за неговата тежест, за изсушаващото бликналата пот слънце, за разкъсващите зъби на вятъра и за коравата ризница на замръзналата мокра ватенка. Но странно. Уж думите му звучаха за самия него, а се отнасяха за всички. Не казваше: „Аз съм майстор", а „Ние в бригадата сме седем души майстори — ядрото й от 1958 година. Сега искаме да станем бригада за комунистически труд!"; не казваше: „Аз редовно преизпълнявам нормите си", а „Ние достигаме до 140 на сто!"...

После, здраво стиснал ръката ми за довиждане, Петър Енгьозов се изкатери на кофража, а аз заслизах по стъпалата. Още чувах отмерените му, спокойни думи, които разкриваха едно колкото богато, толкова и скромно ежедневие. Неволно ми дойде на ум как рентгенолозите понякога определят резултата от прегледа: Б. О. — без особености. Питах се не е ли това най-точното негово охарактеризиране — човек без особености, един от тези хиляди строители, които всеотдайно и с любов се трудят, които градят част от новия облик на живота ни?

Георги УЗУНСКИ

Сесия на ИК на Окръжния народен съвет — Силистра

Строителството в нашия окръг - неотложна и важна задача

Продължава от I страница

Организацията на труда е въпрос, който не винаги е бил правилно разрешаван на редица обекти. Не всякога и не на всички площадки има ясно определе на насоченост и концентриране на силите към пусковите обекти. Малко заинтересованост е проявявало ръководството на района за задържане на работната сила, не достатъчно грижи е полагало за новопостъпилите по разпределение технически кадри.

Голямо внимание в доклада се отдели и на въпроса за снабдяването със строителни материали. Производството на керамичната фабрика не може да задоволи нуждите на окръга. Тя трябва да произвежда не тежки и плътни тухли, а кухи и ефективни, които значително ще олекотят сградите.

Качеството на строително-монтажните работи е все още незадоволително. Често транспортирането на бетон от бетоновия център става на големи разстояния — до 15 км — което води до намаляване якостните показатели на този строителен материал.

През миналата година в окръга бяха електрифицирани всички населени места. Това е дело на работниците от Елмонтажния район. Сега тежестта пада върху електрифицирането на стопанските сгради и дворове на ТКЗС, както и разширението на електрическите мрежи в населените места.

Нерешен си остава докрай въпросът за състоянието на жилищния фонд в Силистра.

Че строителството е важен въпрос в нашия окръг, се вижда и от следния факт. От 556 поръчения, дадени на окръжните съветници, над 390 се отнасят за строителство.

В доклада бе изтъкнато, че постоянните комисии по строителството както към ОНС, така и към общинските народни съвети не са работили задоволително. На тях не им е оказвана нужната помощ. Малко са били заангажираните с въпросите на строителството. Изпълнителните комитети на общинските народни съвети миналата година на 68 свои заседания са разглеждали тези въпроси, по които са се изказали над 300 съветници. Това показва какъв интерес представлява строителството в нашия окръг за всеки човек. Общинските народни съвети са извършили много по благоустрояването и озеленяването на селищата. Бяха завършени и пуснати в експлоатация редица обекти от високото и ниско строителство, бани в Алфатар, Добротица, Айдемир, Йорданово, читалища в Зафирово, Межден, Грънчарово, училище в Господиново, здравни домове, административни сгради на ТКЗС и други.

Окръжното пътно управление е вложило в строителството на пътища през миналата година 325 000 лв. Голям дял в това строителство се пада и на ТКЗС. Тази година стопанствата от окръга ще участвуват в строителството на държавната пътна мрежа с 960 000 лв. В близки дни ще бъде пусната в експлоатация нова, субивна асфалтова база, която ще задоволи нуждите от асфалт за настилка на пътища.

След доклада на др. Атанасов, бе дадена думата на инженер Пейчев, който прочете проекто-плана за строителство и благоустройство на населените места в окръга през годините 1966-1970 година. Изхождайки от поръченията на избирателите, както и от нуждите от културно-битови сгради, през годините на новата петилетка в окръга ще се извършат лимитно, извънлимитно и по линията на самооблагането строителство на стойност 24 300 000 лв. Ще се довършат и построят нови 14 читалища, 21 училища, 22 търговски сгради, 23 бани, 17 детски градини, 12 детски ясли, 13 административни сгради на ТКЗС, 5 физкултурни салона, 4 здравни пункта, 34 спортни терена и площадки и други. Предвижда се разширение на промкомбинатите „Камъшит“, „Електрометал, „Текстил“, строителство на битови комбинати в Дулово и Тутракан. В селата ще се построят 5 840 индивидуални жилищни сгради, а в градовете нови 2 298 апартамента. Значително ще се разшири водопроводната и канализационна мрежа в населените места, ще се водоснабдят 82 стопански двора и ферми. Електрическата мрежа ще се разшири в 39 населени места, като ще се построят 29 трафопоста. Набеляза се шосиране и асфалтиране на редица междуселски пътища и главни междуградски магистрали. Ще бъдат засадени декоративни дръвчета и храсти на 346 км улична мрежа и ще се създадат нови 329 декара паркове и градини. Ще продължи зеленото строителство на „Меджиди табия“ и „Памук кулак“. Особено внимание ще бъде обърнато на културното оформяне на входните и изходни артерии на селищата.

По въпросите, повдигнати в доклада и проекто-плана, се изказаха много съветници и председатели на общински народни съвети. Всички изтъкнаха успехите, постигнати в областта на строителството. Но в преценката си за неудачите бяха категорични. Не бива да се допускат повече слабости в това отношение, защото всеки иска да живее в хубаво селище, в красиво и удобно жилище. А това могат и трябва да извършат само строителите. Те трябва високо да издигнат знамето на строителния работник, да мобилизират още повече силите си, за да изпълнят задачите на строителството в окръга и да рапортуват пред Деветия конгрес на Партията нови, трудови успехи.

Докога ще мълчи радиоуредбата в Българка

Голяма културна придобивка за село Българка беше радиофицирането му. Това стана преди шест години — по пътя на самооблагането. Всички се радваха.

Тогава бяха поставени два високоговорителя: единият в центъра на селото, а другият — в една от основните улици.

Минаваха хората край тях, поспираха се да послушат песни, новини, прогнозата за времето. Едновременно с това кооператорите изпитваха гордост, защото радиоуредбата беше плод на техния труд. Така беше през първите години — всичко вървеше добре. Но после високоговорителите започнаха да се повреждат, да мълчат. Идваха радиотехници и отстраняваха повредата. Но минат няколко дни и високоговорителите пак млъкваха. Това положение продължава от две години. Единият високоговорител сега е на поправка от 4 месеца в Силистра, другият от време на време се обажда, но сега съвсем е онемял.

Дойде вече напрегнатата лятна кампания. Нали ще трябва редовно да се съобщават постиженията на първенците в нея. Но как? Радиоуредбата е повредена.

Кооператорите в Българка с основание недоволствуват от тази нередност. Защо напразно се хвърлиха народни пари? Защо ръководителите на селото и общинският народен съвет не вземат отношение?

Дочо АТАНАСОВ

Организацията на Събора — безупречна

Представител на редакцията се срещна с др. ЙОРДАН МИЛЕВ, ръководител на хоровете от Видински окръг, и размени мнения по някои въпроси:

Въпрос: Смятате ли, че се направи достатъчно от домакините за възстановяването на традицията и преди всичко за утвърждаването ѝ като своеобразен фестивал на хоровото изкуство на крайдунавските градове?

Отговор: Първото нещо, което искам до кажа, като използвам страниците на вашия вестник, това е благодарността на трите видински колектива за забележителното гостоприемство на силистренци. Аз дълги години съм обикалял почти цяла България, с различни самодейни групи, но така топло и толкова много грижи за нас никъде не са полагани. Организацията на събора е просто безупречна. Не само на нашите, но и на всички хорове бе предоставена възможност не само приятно да почиват, но и да репетират.

Въпрос: Готвиха ли се сериозно Вашите хорове за събора?

Отговор: Готвим се от октомври миналата година с някои незначителни прекъсвания.

Въпрос: А как оценявате представянето си на Събора?

Отговор: Ако съдим по думите на професор Георги Димитров, че хор „Боян Чонос“ това е певческа България и че той спокойно може да съперничи с някои свои изпълнения на такива изтъкнати професионални хорове като „Гусла“ и „Кавал“, можем да смятаме, че сме се представили успешно. Добре се представи и хорът на Ново село.

Въпрос: Как преценявате представянето на хоровете от другите градове?

Отговор: Почти всички хорови състави показаха добри възможности. Естествено открои се със забележителните си постижения хор „Родина“ и особено женският им състав. Изпълнението им е незабравимо! Хареса ми много и малкия камерен хор на корабостроителния завод на русенци с чистото си и прецизно изпълнение.

Въпрос: Беше ли според Вас добре подбран репертоарът на хоровете и имате ли някакви забележки по него?

Отговор: Песните бяха предимно български и от български композитори. Хоровете са си подбрали сполучлив репертоар, в който ярко проличава талантът на българския народ и неговият неугасим, творчески дух. Песните са хубави, разнообразни и богати. Нашият народ обича да пее. Смятам, че ако имаше по една-две задължителни песни за всички, журито и публиката щяха да бъдат улеснени повече в преценката си. Но това в никакъв случай не намалява високото художествено ниво на събора.

След закриването потърсих другаря Милев, който заедно с диригента на хор „Боян Чонос“ — Валентин Бобевски пренасяше подаръците и наградите. А те не бяха малко — второ място в общото класиране на хор „Боян Чонос“ и радиограмофон, награди за мъжкия състав на хора, индивидуални награди и пр. След като ги поздравих с успеха, ги запитах: „Доволни ли сте от решението на журито?“

Отговор: Едно така компетентно и безпристрастно жури не може да не бъде справедливо. Доволни сме и от решението му, и от наградите, и от подаръците, но най-много от силистренци. Ние от Видин не можем да направим такова посрещане на толкова много хора, колкото и да се готвим. Още един път нашето голямо благодаря на силистренското гражданство.

Николай ЗЛАТЕВ

Емблемата, с която бяха удостоени всички хорове — участници във II събор на хоровете от крайдунавските градове.

Декада на Узбекската култура

Цигуларката Шоира Фатхуллаходжаева — студентка от Ташкентската консерватория.

ТАЛИБ ЮЛДАШ

* * *

Някога,
виждайки хора със златни часовници —
им завиждах. Бях млад!
Сега тези златни часовници
и без пари не са ми нужни.
Ако ми ги дадат, бих ги хвърлил в огъня.
Какво можеш да очакваш от златни
часовници?

Аз престанах да се радвам на тяхното
биене.
Нека без часовници моят живот
да не знае броя на времето.
Важното е аз да не се лиша
от биенето на моето сърце!

ГАФУР ГУЛЯМ

* * *

Неравностойни бяха дните,
дадени ми от живота:
горди като планините,
ниски като морска котка;

бяха жадни, бяха бедни,
бяха пищни, бяха голи,
стягаха ме с пръсти ледни,
вдигаха ме от неволи.

Колко хора срещнах разни,
колко ликове попътни
от рождения ми празник
до леглото ми предсмъртно!

И не съм за нищо тъжен,
С хора радостно се диша.
Толкоз много съм им длъжен,
че не мога да опиша.

Бавно хоризонтът димен
пада в бездната огромна...
Но благодаря, че има
за какво да си припомня!

СПОРТ

Успешно начало

ОКРЪЖНАТА секция по лека атлетика положи едно полезно начало на хубава традиция. Наскоро се проведоха състезания между най-добрите лекоатлети и лекоатлетки от VIII-те класове от окръга. Участвуваха над 180 ученици, които се състезаваха на 100 м, 400 м, дълъг и висок скок, хвърляне на топка. Лошото време не попречи на младите лекоатлети да дадат сравнително добри постижения. На 100 и 400 м при юношите най-добре се представи Марин Динков. На висок скок се наложи Васил Иванов от Тутракан със 156 см; на дълъг скок — Георги Колев от Дулово с 5.25 м. Девойките също се представиха сполучливо. Отличи се ученичката от у-ще „Макаренко Маргарита Бакалова, която спечели първите места на 100 м и на висок скок. Добре се представи и Цветанка Димитрова от Тутракан на 400 м.

На най-добре представилите се при закриването бяха раздадени награди. Да се надяваме, че тези състезания ще осъществят ед на своеобразна традиция — преглед на най-младата лекоатлетическа смяна в окръга.

Васил КОЖУХАРОВ

Важно! Важно!

ДТЗ „Мототехника“ съобщава на многобройните си клиенти, че пуска в продажба, начиная от 1 ЮНИ Т. Г. мотоциклети „БАЛКАН“ — 250 куб. см на 2-ГОДИШНО ИЗПЛАЩАНЕ със заем от ДС Каса и първоначална вноска 100 лева.

Мотоциклетите се продават при много изгодни условия — окомплектовани със заредени акумулатори и изпробвани.

ОБЯВА

ТКЗС с. Алфатар, Силистренски окръг

Продава лека кола „Волга“. Цена по споразумение.

Интересуващите се да се отнесат до управлението на стопанството.

ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО ДЪРВООБРАБОТВАНЕ — СИЛИСТРА

ОБЯВА

Професионално-техническо училище по дървообработване гр. Силистра обявява, че през настоящата учебна година ще приеме курсисти, както следва:

ДНЕВНО ОБУЧЕНИЕ — Професионално-техническо училище по дървообработване с двугодишен курс на обучение — 25 младежи и 10 девойки по МЕБЕЛНО СТОЛАРСТВО, 25 младежи и 10 девойки по СТРОИТЕЛНО СТОЛАРСТВО, 8 младежи и 10 девойки по ДЕКОРАТИВНО И СТРОИТЕЛНО БОЯДЖИЙСТВО С ПОЛИРОВКА, 7 младежи и 10 девойки по ТАПИЦЕРСТВО И ДЕКОРАТОРСТВО.

Кандидатите трябва да са на възраст от 15 до 17 години и да са завършили VIII клас.

Срокът за подаване на документите — 10 юни 1966 г. Младежите и девойките, завършили двугодишния курс на обучение, могат да се учат във вечерния техникум.

ВЕЧЕРНО ОБУЧЕНИЕ — Техникум по дървообработване и вътрешна архитектура с тригодишен курс на обучение — 35 младежи и девойки, завършили Проф. техн. у-ще по дървообработване, работещи по специалността.

Срок за подаване на документите 20 август 1966 год.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА

Важно! Важно!

Абонирайте се за в. „Силистренска трибуна“

6-месечен абонамент 1,56 лв
3-месечен абонамент 0,78 лв
Краен срок — 20 юни!

Важно! Важно!

Професионално-техническо училище по дървообработване — Силистра

ТЪРСИ

Учител-специалист по декоративно и строително бояджийство с полировка (могат да кандидатстват и завършилите техникум по посочената специалност).

Документи се подават в училището.

От ДИРЕКЦИЯТА

ОБЯВА

ПРОДАВАМ КЪША С ДВОР, удобна за две семейства.
Справка: ул. „Толбухин“ 35-а — Силистра. Койчеви

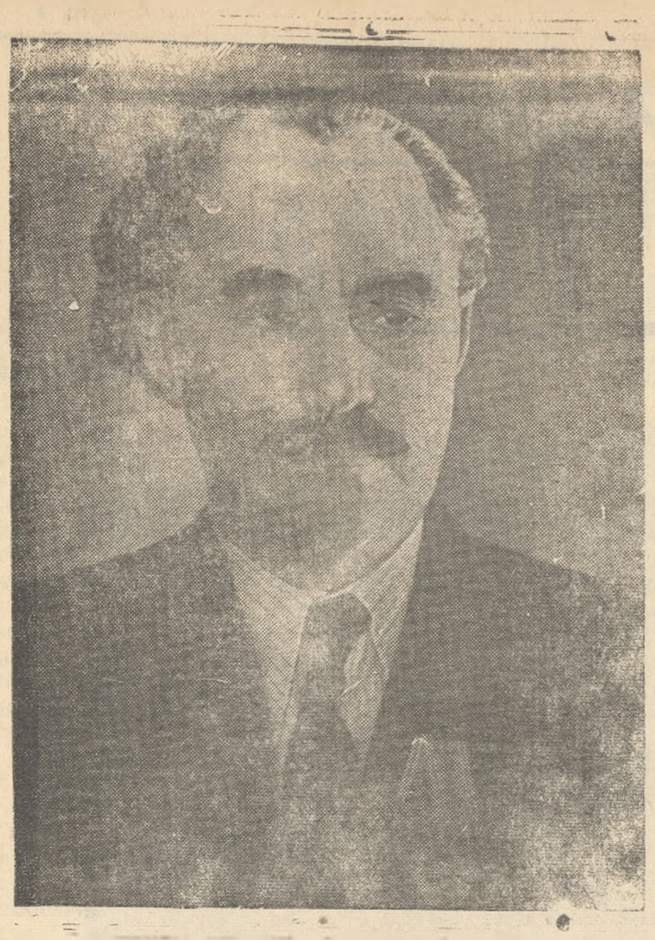
Държавен вагонен завод „Андрей Жданов“ — Дряново

ТЪРСИ

1. Дърводелци (столари) — III—IV раз.
2. Общи работници — III раз.
3. Автомонтьор (един) — VII раз.
4. Тенекеджии — III—V раз.

Заплащане по сдело-разрядната система. Справка личен състав — вътрешен тел. № 26

ДЕПОЗИТ

НАША ПЪТЕВОДНА ЗВЕЗДА

Навършват се 84 години от деня, в който се роди великият син, учител и вожд на българския народ, славният воин на Българската комунистическа партия, мъдрият и безстрашен пролетарски революционер, бележитият деец на международното работническо движение — Георги Димитров.

Името на Георги Димитров се произнася с любов и признателност от всеки честен българин. Това име буди възторг и удивление, революционен оптимизъм, непоколебима вяра в бъдещето, смелост, могъща енергия за борба и строителство на новия живот. Със своя богат и съдържателен революционен живот, с героизма проявен в Лайпциг през 1933 г. Георги Димитров прослави нашата Родина и нейното име прозвуча и в най-отдалечените краища на земното кълбо. У него бяха въплътени всички най-хубави качества и добродетели на нашия народ — непреклонност пред трудностите, мъжество, хладнокръвие, дълбока омраза към подтисниците и безгранична любов към свободата.

Георги Димитров израсна вред неспокойната обстановка на българската работническа класа. Още отрано той понесе на плещите си нейните страдания, а в сърцето си нейната стоманена и несъкрушима воля за борба против буржоазните угнетители, против експлоатацията и капиталистическото робство. От най-ранно детство до последния ден на живота си Г. Димитров учеше българския народ как да преустрои своя живот, така че той да бъде израз на осъществената мечта на всички български родолюбци. На осъществяването на тази мечта, на светлото бъдеще на нашата страна той отдаде без остатък цялата своя неизчерпаема енергия, целия свой живот. След Деветосептемврийското въстание, застанал начело на партийното и държавно ръководство, Г. Димитров поведе правилно нашата страна по пътя на социализма.

Под негово ръководство се проведе историческият Пети конгрес на БКП, на който той, съобразявайки се с конкретните исторически условия и прилагайки на дело Лениновото учение, начерта пътя за бъдещето развитие на Народна република България. Още тогава той посочваше, че България от изостанала аграрна страна трябва да се превърне в напреднала индустриално-аграрна и то за кратък срок — за 10—15 години. Отчитайки днес постигнатото, можем със законна гордост да кажем, че този завет на нашия мъдър учител и вожд е вече изпълнен. Ярък израз за това е преди всичко съотношението между промишлената и селскостопанска продукция, което от 1:3 в полза на селското стопанство се измени на 3:1 в полза на промишлеността. В тези невиждани досега в нашата история темпове достойно място заема и Силистренски окръг. Образец на новата социалистическа индустриализация са Заводът за металорежещи машини, РП „Органтехника", машиностроителният завод „Стомана". По нов, социалистически начин е организирано производството в ДИП „Липа", „Добруджа", „Дунав". Нови са условията за труд в производителните кооперации. С всеки изминат ден под ръцете на строителите извисяват снага нови обществени сгради, жилищни постройки.

Велика е заслугата на Г. Димитров, че той, прилагайки творчески Лениновия кооперативен план при нашите условия, посочи трудово-кооперативните земеделски стопанства, като най-подходяща форма за преустройството на селското стопанство, на социалистически релси. Заветът на Г. Димитров за пълно коопериране на селското стопанство е осъществен. Безсиноните поля, обновените села, заможният живот на кооператорите най-красноречиво говорят за икономическия възход на селското стопанство.

Георги Димитров ни завеща да гледаме на културната революция като на важна съставна част от социалистическата революция. Осъществявайки този завет, днес в нашата страна неграмотността е само историческо минало и всеки шести човек се учи. Разширява се мрежата на културните институти, кината, читалищата, библиотеките, музеите. Все повече се разнася из цял свят славата на българското изкуство.

Вождът и учителят на българския народ неуморно и с необикновена убедителна сила възпитаваше българските трудещи се да обичат великата Ленинска партия, да обичат Съветския съюз. Тази любов с всеки изминат ден укрепва. За всеки истински българин е съвсем ясно, че слънцето на дружбата ни със СССР огрява всяко кътче в нашата страна, че без това слънце не би узрял нито един плод на нашите мечти.

Българската комунистическа партия последователно и вярно изпълнява завета на Г. Димитров за укрепване единството на световното работническо и комунистическо движение. Тя подкрепя и ще подкрепя правилната политика на Съветския съюз в борбата с всички опити да се внесе разцепление в редиците на комунистите в света. Това тя смята за свой интернационален дълг, завещан от Г. Димитров.

Честването на 84-та годишнина от рождението на великия Димитров съвпада с подготовката на българския народ за достойно посрещане на едно от най-големите събития в нашия живот — IX конгрес на БКП. Затова тези дни, правейки преглед на изпълнението на заветите на безсмъртния син на българския народ, трудещите се от нашия окръг обещават да отдадат силите си и да посрещнат конгреса на Партия та така, както ни учеше Димитров.

Тържествено събрание за Г. Димитров

В салона на Окръжния народен съвет бе честувана снощи при голяма тържественост 84 годишнината от рождението на великия син на Българската комунистическа партия и бележит деец на международното комунистическо и работническо движение Георги Димитров. За да отдадат почит на безсмъртното дело на Георги Димитров, на общоградското тържествено събрание се стекоха стотици работници, служители и учащи се.

В деловия президиум на събранието заеха места първият секретар на Окръжния комитет на Партията Вельо Максимов, Сава Шиваров — председател на Окръжния народен съвет, Йордан Георгиев и Христофор Иванов — секретари на Окръжния комитет на Партията, Мико Николов — секретар на Градския комитет на Партията, Димитър Михайлов — заместник-председател на Окръжния народен съвет, общественици.

Тържественото общоградско събрание бе открито и ръководено от другаря Христофор Иванов. Той даде думата на др. Димитър Михайлов, който прочете доклад за живота и делото на Георги Димитров.

При голямо въодушевление присъствуващите изпратиха поздравителна телеграма до ЦК на БКП. Тържеството завърши с прожектиране на филм за Георги Димитров.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 69 (1982) | Събота, 18 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Зад цифрите стоят хората

В РЕЗУЛТАТ на разгорялото се съревнование, подето в чест на Деветия конгрес на Партията, колективът при ДСП „Родопа" предсрочно изпълни шестмесечния си план с тридесет дни. При план 208 000 лв. работниците от „Родопа" отчетоха 238 000 лв. До края на шестмесечието колективът ще изкупи надпланово 650 тона жив добитък и ще произведе 200 тона месо над плана.

В съревнованието първенци са пункт Нова Черна с отговорник Петър Великов, пункт Зафирово с отговорник Симеон Колдов и пункт Поляна с отговорник Иван Петров.

От производствените колективи на първо място се нареждат работниците на месодобива с технолог Вилхелм Кулилов и бригадир Сабри Салиев.

Прилагайки новата система на планиране и ръководство, предприятие „Родопа" постигна значителни успехи в преизпълнението на плановете си.

В. НЕДЕВА

Весела глъчка сред пшеницата

НАПРЕГНАТИ са тези дни кооператорите от с. Българка. Стопаните правят всичко възможно за своевременното окопаване на пролетните култури. Но наред с това предстоят и други спешни агротехнически мероприятия. Едно от тях е почистването на семенните участъци. За тази работа на помощ на кооператорите се притекоха ученици. Сутрин подстрой със сърпове и ножици, начело със своите учители, те заминават на определените участъци.

Полевъдният бригадир Тодор Пенев пряко дирижира и напътствува учениците в новата за тях манипулация. Благодарение на упоритите им труд, за съвсем кратко време 700 дка от участъка, засят с пшеница, беше почистен.

Гоци Иванов, Иванка Жекова, Иванка Великова, Кера Петкова и др. трудолюбиви ученици увличат с личния си пример и останалите към образцова и бърза работа.

Останалите 500 дка от семенния участък ще бъдат почистени от членовете на полевъдната бригада в селото.

Дочо АТАНАСОВ

За семенните участъци — специални грижи

Още през есента на миналата година кооператорите от Главиница започнаха подготовка за получаване на висококачествен посевен материал от есенните култури. За тях бяха избрани най-подходящите плодородни почви. При сеитбата тези блокове бяха наторени със суперфосфат, а когато растенията поникнаха, кооператорите ги подхранихa и с амониева селитра.

През пролетта специалните грижи продължиха. Още през март семенните участъци бяха подхранени отново, а по-късно, когато почвата изпръхна, беше извършено бранување с ротационна мотика.

Наскоро беше проведено и плевене, а преди няколко дена бяха изрязани и класовете на ръжта.

Кооперативът разполага с около 7 500 дка семенни участъци от пшеница и 800 дка от ечемик. От пшениците са застъпени три основни сорта, като предимство е дадено на „Безостая—1". Всички сортове се развиват засега добре и предвещават добра реколта. Жътвата вече наближава. Стопаните вземат мерки за безупречното при бирane на зърното от семенните участъци: определят се площадките за него и складовете, в които ще бъде съхранено.

Минчо ДОЧЕВ

Напрегнати дни

Напрегнат труд кипи по блоковете на обединеното кооперативно стопанство „Път към комунизъм" гр. Дулово. Обилните валежи затрудниха много пролетната работа. Сега кооператорите използват всеки хубав ден за окопаване на културите, силажиране, подхранване и други.

Досега в стопанството са окопани 8 000 декара царевица първа копан. Най-напред се нарежда бригадата от Дулово. В нея са окопани 2 800 декара от тази култура първа копан и 400 декара втора копан.

Окопан е за първи път и 2 800 декара фасул. На първо място е бригадата от Поройно, окопала 460 декара от тази култура първа и втора копан.

Захарното цвекло е окопано втори път. На първо място е бригадата от село Водно. Тютюнът на площ от 3 200 декара е окопан за първи път. Втори път са окопани 1 355 декара от същата култура.

Наред с окопаването не изостават и другите належащи за сезона селскостопански задачи. Подхранени са 3 700 декара царевица и 150 декара тютюн. Силажирани са 3 800 тона люцерна и грах. На първо място е бригадата в Черковна, приготвила 950 тона силаж и бригадата в Дулово — 570 тона.

Зеленчукопроизводителите от Дулово са набрали 15 т грах. Борбата с болестите по растенията се провежда усилено. Започна третото пръскане на лозята. Напръскани са и 4 460 декара царевица и 500 декара люцерна.

Венета ГЮРОВА

ОЧАКВАТ ЖЪТВЕНИТЕ ДНИ

НАПРЕГНАТИ бяха пролетните дни за комбайнерите от ТКЗС —Сокол. Докато техните колеги— трактористи и прикачвачи, работеха неуморно на полето, като засяваха и окопаваха пролетниците, те ремонтираха своите комбайни. Подготвяха ги за предстоящата битка в полето — прибирането на реколтата. Техни първи помощници бяха работниците от ремонтната работилница на кооператива.

Трудностите при подготовката на машините не бяха никак малко. Те произтичаха преди всичко от липсата на много резервни части. Тъй като „Материално-техническо снабдяване" — Силистра не можа да достави всичко необходимо, ръководството на стопанството изпрати хора да търсят резервни части в други окръзи на страната. Успех в това начинание обаче не се постигна. Изпратените хора се завърнаха почти с празни ръце.

Трябваше да се намери изход от трудното положение. Жътвата наближаваше и машините трябваше да бъдат готови в срок. За тази цел механизаторите решиха да реставрират всички стари, износени и повредени части на комбайните и с тях да ги пуснат в ход. Под ръководството на главния инженер на стопанството Григор Костадинов и на началника на ремонтната работилница Георги Добрев те започнаха изпълнението на тази задача. Това беше свързано с голямо напрежение и с известни трудности. Но благодарение на добре създадената организация частите бяха реставрирани в срок.

След това комбайнерите подмениха, каквото трябваше по комбайните, и ги монтираха. От Силистра бе извикан техник, който подготви електрическите инсталации на машините. С това подготовката на комбайните за жътвата завърши. Комбайнерите запалиха моторите и проверяха работата им на празен ход. Един от най-добре подготвените комбайни ръководството на стопанството изпрати в помощ на механизаторите от Бургаски окръг до започване на масовата жътва в района на кооператива.

Едновременно с подготовката на комбайните се извършваше и ремонтът на останалата техника, която трябва да участвува в лятната кампания. Виндроуерите — на брой пет, са напълно готови. От трите самопресоподбирачи двете са ремонтирани, а третата не е готова поради липса на някои части. Ако в близките дни такива не бъдат намерени, тя ще бъде монтирана с реставрирани части и също ще участвува в прибирането на сламата. В момента се извършва ремонтирането на силажните комбайни, което скоро ще завърши.

Сега най-главната задача, с коя то се занимава техническото ръководство, е подготовката за механизирано почистване и сушене на овършаното зърно. За тази цел в стопанския двор на с. Сокол сега се оборудва модерна площадка. Посредством различни механизми и приспособления ръчният труд върху нея ще бъде намален до минимум. Тук ще работят само пет човека и тяхната работа ще се състои в обслужване на машините. Подготовката на механизираната площадка ще бъде окончателно завършена до започване жътвата на ечемика.

Основните семечистачни машини са ремонтирани и готови за работа. За веялките обаче липсват някои сита, поради което тяхната подготовка не е завършила. Такива сита сега се търсят в други градове на страната. Ако не бъдат намерени, това ще създаде известни затруднения на кооператива.

В основни линии подготовката за жътвата в ТКЗС — Сокол завърши. Сега механизаторите очакват с нетърпение деня, в който машините им ще запорят пожълтелите блокове, за да приберат очакваната богата реколта.

Емил ПРАХОВ

БЛАГОДАРНОСТ ЗА ОТЛИЧНАТА ОРГАНИЗАЦИЯ И ГОСТОПРИЕМСТВОТО

В РЕДАКЦИЯТА ни се получи телеграма от Видин, в която се казва: „Окръжният комитет на БКП и Окръжният народен съвет във Видин изказват през в. „Силистренска трибуна" благодарност на организационния комитет по подготовката и провеждането на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове, състоял се в Силистра, за отличната организация и голямото българско гостоприемство на силистренци, което даде възможност на самодейците от Видински окръг да изявят своите певчески качества, да получат от журито и силистренци високи оценки и награди. Радостни сме, че в Силистра се възстановява една прекрасна традиция — събор на хоровете от крайдунавските селища.

„Родна песен нас навек ни свързва!"

Петко СТАМЕНОВ,
секретар на ОК на БКП

Борис РАНГЕЛОВ,
заместник-председател на ОНС и председател на хор „Боян Чонос"

Първи концерт

НА 15 ЮНИ в салона на театъра в Силистра любителите на музиката имаха един малък празник. Вокалният състав при читалище „Дорострол" изнесе своята първа концертна продукция. Изпълнителите пяха вдъхновено и независимо от малко тежкия репертоар, който на места не беше по силите им, поднесоха на съгражданите си едно приятно изпълнение на творби от класиката и заслужено спечелиха горещите им овации.

Особено чисто и красиво прозвучаха изпълненията на Лидия Кузманова с двете арии на Адела от оперетата на Йохан Щраус „Прилеп", на Софка Неделева с ария на Тоска от едноименната опера на Пучини, на Петър Карагеоргиев с „Ти си покой" на Шуберт. Добре се справи с трудната ария на Неда от операта „Палячи" на Леонкавало Елена Русинова.

От малкото застъпени в програмата български песни оригинално изпълнените остават „Мамара Чонкънова с „Ганините черни очи" на Георги Христов. След концерта и изпълнители, и слушатели благодариха топло на вокалния педагог др. Веселина Зафирова. Първият концерт на вокалния състав е едно сполучливо начало, което се надяваме да се превърне в традиция.

Николай ЗЛАТЕВ

Люцерната е първостепенна храна за животните. За нея полагат непрестанни грижи и стопаните от с. Листец.
НА СНИМКАТА: Сали Шаюбов пръска блока против вредители.

Бият тревога

Да спасим културите от болести

Управление „Земеделие" при Окръжния народен съвет и Държавната растително-защитна станция в гр. Силистра съобщават на ТКЗС и ДЗС, че обилните и повсеместни валежи, паднали на територията на окръга през първата десетдневка на юни т. г., създадоха извънредно благоприятни условия за появата и развитието на редица опасни и икономически важни болести по селскостопанските растения.

Извършените проверки в някои стопанства на окръга показаха появата на див огън по тютюна (Кайнарджа, Дулово, Секулово, Чернолик, Добротица). Маната вече се наблюдава във всички лозя и го не върху отделни приземни листа, а върху листа от средните и върхните етажи на лозите. Септорията по доматите е констатирана върху долните листа на растенията в ТКЗС с. Калипетрово, Айдемир, Сребърна, Нова Черна. Опасност съществува и от мана по лука, която със сигурност е наблюдавана в посев на ДСС — Силистра, както и в дворни места в гр. Силистра и с. Калипетрово.

Макар че проверките не потвърдиха появата на маната по тютюна, при едни по-щателни изследвания такава със сигурност ще се открие, тъй като сигнали за наличие на болестта в Южна България дойдоха още през третата десетдневка на май.

Налице са, както се вижда, всички условия за действително масово разпространение на болестите по растенията и преди всичко на маната по лозата, маната и дивия огън по тютюна и листните петна по доматите.

Като имаме предвид официалната прогноза за времето през м. юни — време променливо, с чести превалявания, — считаме, че значително ще се затрудни нормалното и срочно провеждане на предвидените растително-защитни мероприятия. Това налага да се вземат бързи и енергични мерки за организиране на постоянно наблюдение на културите и провеждане на съответните химически третирания, като се използуват най-пълно самолетите в окръга, тракторните пръскачки, както и гръбните пръскачки.

Дълг на ръководствата на ТКЗС и ДЗС и особено на агрономите е да положат максимални усилия, за да не се допусне никакво разпространение и поражения от болестите и неприятелите на земеделските култури.

84 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ГЕОРГИ ДИМИТРОВ

ВЕЛИК СИН НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД

П И С М О

до д-р Паул Тайхерт за решението на Г. Димитров да се защищава сам в съда, за линията му на защита и за отстраняването му от съдебни заседания

13 ОКТОМВРИ 1933
БЕРЛИН — МОАБИТ

Многоуважаеми господин докторе,

Вчера изпратих на господин д-р Брюнер следното писмо, което моля да имате предвид:

„След като Имперският съд отхвърли всичките осем защитници, предложени от мене, не ми остана нищо друго, освен сам да се защищавам, както мога и както разбирам. Поради това съм принуден да изляза пред Имперския съд в двойна роля: първо, като ДИМИТРОВ ПОДСЪДИМ и, второ, като ЗАЩИТНИК НА ПОДСЪДИМИЯ ДИМИТРОВ.

Съгласен съм, че и като подсъдим, и като защитник сам на себе си аз съм неприятен и неудобен за моите обвинители и техните заповедници. Обаче не съм виновен за това. След като обвинението беше толкова непредвидливо, че ме постави съвсем невинен на подсъдимата скамейка пред Имперския съд като „под палвач" на Райхстага, то трябва сега по необходимост да търпи и моята неприятна за него защита. То забърка кашата и сега то трябва да я сърба. Вкусна ли му е или не, това не е моя работа; това съвсем не ме интересува.

Мисля, че трябва да се държа пред Имперския съд като ПОЛИТИЧЕСКИ ПОДСЪДИМ, а не като войник в казарма или като военнопленник в концентрационен лагер.

Сега съм убеден, че в този процес Ван дер Любе е, тъй да се каже, само един ФАУСТ В ПОДПАЛВАНЕТО НА РАЙХСТАГА; несъмнено той е имал зад гърба си МЕФИСТОФЕЛ. Жалкият „Фауст" сега е изправен пред Имперския съд, а „Мефистофел" е изчезнал.

Георги Димитров на подсъдимата скамейка

Като случаен и невинен подсъдим, а още повече като комунист и член на Комунистическия интернационал имам най-голям интерес делото по пожара на Райхстага да бъде напълно и всестранно изяснено и същевременно изчезналият МЕФИСТОФЕЛ в подпалването да бъде разкрит.

Въпросите ми при гледането на делото имат за цел САМО ТОВА И НИЩО ДРУГО. Не е необходимо да правя пропаганда пред Имперския съд. Още повече, че най-добрата пропаганда за комунизма е вече направена, и то не от мен, а с факта, че невинни комунисти са предадени на съд като подпалвачи на Райхстага, както и с класическия обвинителен акт на господин доктор Парисиус.

Аз имам неоспоримо право да се защищавам и активно да участвувам в съдебния процес като подсъдим и защитник сам на себе си. Ясно е, че никакво отстраняване от заседанията на Имперския съд и по време на огледите не е в състояние да ме сплаши. Тези отстранявания ТЪКМО от най-важните заседания представляват сами по себе си открито отнемане на правото ми на защита и само ще покажат на света, че моите обвинители не се чувствуват особено сигурни в делото, ще отворят очите и на много безкритични хора и ще подхранят още повече комунистическата пропаганда.

Но ако това нетърпимо отношение към мен продължава, тогава — трябва открито да заявя — ще се видя принуден да преценя дали изобщо има смисъл да се явявам понататък пред Имперския съд независимо от възможните последствия.

С почит

Г. ДИМИТРОВ"

Днес пак не ме допуснаха до заседанието на Имперския съд. За мене е ясно защо. НЕ БИВА да присъствувам на най-важните заседания!

В това обаче аз виждам ТЕЖКО НАРУШАВАНЕ на правото ми на защита и на моите интереси като подсъдим. Подобно нещо сигурно не се е случвало при никой друг ПОЛИТИЧЕСКИ ПРОЦЕС в света.

С почит

Г. ДИМИТРОВ

Моля, предайте на господин Григоров тук приложеното писмо.

Георги Димитров разговаря с майки и близки на убити партизани от Карловска околия.
София, 6 май 1947 г.

Георги Димитров отново в Родината

МЛАДЕН ИСАЕВ

ШЕСТИ НОЕМВРИ, хиляда деветстотин четиридесет и пета година. Тази вечер столицата на новоосвободена България беше радостно развълнувана.

Преди мракът да покрие София, градската градина и околните улици и площади се препълниха с многохиляден народ. Есенният вятър бе обрулил листата на старите дървета, но под тях сега тържествено се люлееше нова гора — гора от човешки знамена.

Стотици хиляди погледи жадно се отправиха натам, към Народния театър, откъдето се очакваше да прокънти по радиото гласът на великия човек.

Салонът на Народния театър бе препълнен както никога. Тук бяха дошли работници, чиновници, писатели, художници, офицери, войници, министри.

Изведнъж всички погледи се отправиха горе, към червената ложа на министрите, където се показа той:

Георги Димитров!

Всички стават на крака.

Една силна радостна тръпка минава през всички сърца. Очите на хората блестят. Дълго, възторжено ръкопляскане тъпти в залата и по радиото се предава навън, по площадите, по цялата страна.

Няма край народният възторг, няма граница топлата народна обич към тоя героичен и мъдър човек. Ето, това е той — великият българин, чието славно име се разнесе по цялата земя; това е той — героят от Лайпциг, който на дело показа на целия страдащ свят как мъжествено трябва да се борим против фашизма за свободата; това е той — нашият любим учител и вожд, който в най-тежките години на борбата ни вдъхновяваше и учеше.

Не затихва народният възторг. А той стои горе в ложата, едър, силен, с големи умни очи, черни, високо извити вежди, черни мустаци и полупобеляла коса. От цялата му мъжествена фигура, от благородното му волево лице вее сила. Той прилича сега на могъщ планински орел, минал през много бури, победил ги и кацнал в тая ноемврийска вечер на спокойна, огряна от слънцето скала.

Много поздравления му се поднесоха тая вечер. После пред него излезе работничка, облечена в скромна червена фланела, с голям букет от бели цветя в ръцете. От името на работниците тя го поздрави с „добре дошъл" така сърдечно, просто, както са прости и искрени чувствата на работниците към него. Димитров й стиска ръката и лицето му силно просиява. Думите на тая бледа работничка го развълнуваха. Той почувствува че тия думи идват направо от сърцето на работниците, на онези, от чиято плът и кръв е той, онези, които някога бе водил на многохилядни демонстрации и стачки.

Хората пожелаха да чуят слово от Димитров. Той се изправи пред катедрата и каза:

„Драги съотечественици! Позволете с няколко думи да ви благодаря най-сърдечно за този другарски, патриотичен прием.

Двадесет и две години изминаха вече откак не съм бил на българска земя. Вие няма да се съмнявате, ако кажа, че през всичкото това време, където и да съм бил, с каквото и да съм се занимавал, никога, нито за момент, аз не съм престанал да мисля и да работя за своя, за българския народ, за неговото бъдеще, за неговото щастие и благоденствие".

Така тая ноемврийска вечер, след двадесет и две годишно изгнание, Димитров отново се появи пред нашия народ. Тази вечер свободната ни родина за първи път чу неговите думи, произнесени на родна земя.

XI конгрес на БРСДП Пловдив, 1904 г. (На третата редица горе, третият отляво — Г. Димитров)

РАЗСТРЕЛ

Крум КЮЛЯВКОВ

Било хладно и сребристо
утро над горести хълм.
Под леда поточе чисто
плакало като насън.

Пред изровената яма
двама смъртника стоят.
Те, преди да ги разстрелят,
впили взор един във друг.

Всеки поглед бил кристален,
като слънчев лъч сиял.
Що очите си казали —
сам палачът не разбрал.

Но преди да екне залпа
над приготвения ров,
те извикали задружно:
„Да живее Димитров!"

Гръм. И паднали във рова
две пронизани тела.
На войниците в очите
тежка легнала мъгла.

На войниците в душите
плахо трепнала любов,
и повтаряло сърцето
тихо, тихо: „... Димитров".

Било хладно и сребристо
утро над горести хълм.
Под леда поточе чисто
плакало като насън.

(Продължение от миналия брой)

Героично минало

Дневник на четата на Таньо Стоянов

26 май (8 юни). Осъмнали при с. Светлен (Аязлар), Поповско, и се притаили в една гора. Видели ги две пастирчета турчета и съобщили в с. Априлово (Араплар) за страшния „войвода „Латиналия". От околните села се дигнала погеря и нападнала четата.

Гората не била удобна за отбрана и четниците се насочили през нивите към отсрещната височина. Когато прегазили р. Черни Лом, изостаналият назад Гено Гроша от Котел бил убит. Двама черкези се спуснали да му вземат главата, но четниците стреляли и ги убили. Четата заела удобна позиция на каменистата и гориста височина „Керчан баир" и водила бой целия ден. Вечерта след превалелия дъжд се измъкнала от обсадата. Спрели да починат и да постегнат облеклото и снаряжението си на височината „Куш тепе".

27 май (9 юни). Докато починали на „Куш-тепе", четниците чули да бият барабани и помислили, че е турска сватба, но скоро разбрали, че ги обгражда потерята, в която имало и 100 конника редовна войска. Предстоял тежък ден.

Битката започнала веднага и се водила целия ден. Потерята била многобройна и силна, а барутът и пушките на четниците били намокрени от дъжда. Четата била разкъсана и пръсната. Спасилите се четници поединично или на групи тръгнали в различни посоки. Ив. Хр. Абрашев от Охрид и Стоян Енев Шекерджията от с. Зелениково, Пловдивско, поели на изток към Търговище. Руси Хр. Мирчев от Сухиндол и Васил Стоянов от с. Михилци, Карловско, се отправили на запад към Търновско. На юг към Омуртаг и Котел се отправили дядо Цонко Балкански от Котел, Велю от Н. Загора, Велко Дачев и други. На север се отделили група от 8 души, която стигнала с. Ковачевец, където била предадена от дядо Мих. Петров, от чорбаджи Лазар и от поп Боню. При кръвнишкото преследване групата била пръсната из землищата на околните поповски села.

Войводата Таньо Стоянов с малцина другари разбрал, че обсадата е най-силна на юг и затова ударил на север. Като прекосили отново билото на „Керчан баир", спуснали се към река Черни Лом. Там, при една воденица, в последния отчаян бой, храбреците продали скъпо живота си. Войводата повалил 6 души и, пасечен, облян в кръв с последни сили се доближил до башибозушкия предводител и забил ятагана си в гърдите му. Заедно с войводата загинали и другарите му Петър Недялков Танчев от Свинов и Кара Петър от Трявна. Отсечените им глави отнесли в Попово, после в Кардам и накрая в Разград, където били разнасяни за бакшиш. Накрая погребали главите в българските гробища.

Така завършила единадесетдневния си път малката, но храбра чета на Таньо Войвода, последната искра на Априлското въстание, загаснала на „Керчан баир".

Започнало преследването и заклаването на пръснатите четници. Още на другия ден, на 28 май, заловили изгубилия се при Костандовец Петър Иванов. Той бил предаден от една селянка от с. Посабина. Довели го в Попово, а после заедно с главите на другарите му го изпратили в Разград.

При с. Ковачевец били предадени 8 души четници и потерята ги погнала. Двама от тях били убити между височината Калакоча и Попово.

На 5 юни ст. ст. заловили Ив. Хр. Абрашев от гр. Търговище.

На 7 юни заловили и другаря му Стоян Енев Шекерджията.

На 6 юни при с. Трескавец, Омуртагско, заловили Велю от Нова Загора.

При Котел хванали без оръжие Велко Дачев и го довели в Разград.

Заловен бил в Османлазарско и старият хъш дядо Цонко Балкански и го отвели в Търновския затвор.

На 12 юли между селата Красно градище и Бяла река, Сухиндолско, бил убит Руси Хр. Мирчев, а другарят му Васил Стоянов от с. Михилци, Карловско, бил заловен и затворен в Търново.

По-нататъшната съдба на затворените в Търново не е известна.

Затворените в Разград Ив. Хр. Абрашев, Ст. Енев Шекерджията и Петър Иванов били откарани в Русе, където намерили Ст. Николов и много ботеви четници. Велко Дачев бил пуснат, понеже другарите му казали, че не го познават.

Доведените в Русенския затвор Таньови четници били съдени на втория русенски процес заедно с част от ботевите четници на 29 юли 1876 година.

Стефан Николов осъдили на смърт и след половин час го обесили.

Петър Иванов, като малолетен, осъдили на 3 години затвор.

Ив. Хр. Абрашев и Ст. Ен. Шекерджията осъдили по на 15 години затвор в окови.

На 15 август 1876 година осъдените били откарани в цариградските затвори, дето лежали близо година. През юли 1877 г., вече по време на Освободителната война, ги препратили на заточение в Акция, откъдето Петър Иванов бил преместен на остров Родос.

След подписването на Санстефанския договор на 19 февруари 1878 година ст. ст. тримата оцелели Таньови другари се завърнали в България.

Ив. Хр. Абрашев живял в Русе и София.

Ст. Енев Шекерджията се установил в Русе, дето умрял през 1908 година.

Петър Иванов, наречен Комитата, се заселил в гр. Кубрат, където умрял през 1926 година.

Пионерите и комсомолците могат да открият още много данни и запазени документи за епопеята на Таньовата чета и за съдбата на другарите му. Споменът за тях е още жив в съзнанието на народа, макар и обвит във воала на преданията и легендите.

Борис ИЛИЕВ

Председател на Комисията по изучаването на родния край при ОЧС — Силистра

Планът за овчето мляко е преизпълнен

В ЧЕСТ на Деветия конгрес на БКП, овцевъдите от фермата при градското кооперативно стопанство — Тутракан преизпълниха дадените обещания по отношение на млеконадоя 40 дни преди срочно.

Трудолюбивите овцевъди продадоха на държавата до 15 т. м. 68 тона овче мляко при годишен план 62 тона и обещание 65 тона. До край на лактационния период — 20 юли те ще продадат допълнително още 15 тона мляко.

На първо място са овцевъдите: Васил Янакиев, Петър Иванов, Георги Косулиев, Тодор Балтов и други, преизпълнили личните си планове над 120 на сто.

Живко ТРУШЕВ

Укрепва и се развива

МАЛКА експедиционна кантора, товаро-разтоварни работници и превозвачи на товари и стоки с чужди превозни средства. Това беше предприятието „Транспред" преди няколко години. Това звучи малко като в приказките, защото сега положението е съвсем друго. Двадесет превозни и механични средства има само в станция Силистра I, към която има добре оборудвана работилница. Превозните механични средства в Дулово също не са малко — над 10. Тук също има специалисти и необходимите инструменти за отстраняване и на най-малките повреди.

Няколко години! Малък период от време, през който не спираха мислите на работниците как да бъде решен един от най-важните въпроси — бързото обработване на товарите. Особено тежко бреме беше за товаро-разтоварните работници да обработват с непосилен труд насипните товари. Този проблем беше решен в скоро време с внедряването на грайферните товарачи и сега обработката на този вид товари е просто удоволствие, а не тежест. Грайферистите Осман Ефремов, Димитър Колев и други на ден обработват по над 300 тона пясък, баластра и въглища. Предприятието „Транспред" вече разполага и с три автокрана „Стар—25", автокран „Ифа—Пантер". Докато за същия период на миналата година са реализирани 11 000 лева, то през началния период на настоящата година са постигнати 45 000 лева, или степента на механичното обработване на товарите е вече над 11 на сто. Спедиционната дейност в сравнение с миналата година е нараснала със 128,5 на сто, като са реализирани 6 000 лева повече.

От началото на тази година към „Транспред" бе открита и автоколона, която не само облекчава клиентите, но носи на предприятието ежемесечно по над 1 000 лева. Пак от началото на тази година „Транспред" пое организирането на товарите и пратките по автомобилните линии, попътните товари и празнопътуващите автомобили чрез преминаване на „Автотек" към неговата дейност.

Ръководството на предприятието сега мисли сериозно по въпроса, как още повече да повиши производителността на труда и бързото обработване на товарите и вагоните.

Расте и се развива „Транспред", като с всеки изминат ден променя своя лик, който става все по-хубав.

Марийка БЕЛЕВА

НА ПЪРВЕНЦИТЕ — ЗАСЛУЖЕНО ВНИМАНИЕ

ЗА ВИСОКИ успехи по пчеларство през изтеклата 1965 година Силистренски окръг бе обявен за национален първенец и бе награден от МЗ, ЦКС и ЦСП с парични награди. Наградата бе дадена на окръга за преизпълнение на плана по изкупуване на пчелен мед и други пчелни продукти с 216 на сто. От окръга бе изкупен 210 000 кг мед или средно от пчелно семейство по 10,455 кг. Организирани бяха 82,3 на сто от пчеларите в пчеларски дружества. Най-добри грижи бяха положени за опазване на пчелите от отравяния, болести и неприятели.

От обществените пчелини на второ място в страната се класира този на ТКЗС—Паисиево, който беше награден с награда от 250 лева.

По повод на това наскоро в пчелина на ТКЗС—Паисиево се състоя мило тържество. Там се събраха първенците—пчелари от обществения и любителски сектор от окръга за обявяване и раздаване наградите и за обмяна на опит с пчеларите и ръководителите.

В своето приветствено слово др. Николов, секретар на ОК на БКП, изтъкна, че силистренските пчелари с чест издържаха дадената дума на миналогодишната окръжна конференция по пчеларство и достойно заоваха първото място в страната. Пчеларите от обществения и личен сектор се трудиха неуморно заедно с ръководителите на съответните стопанства и пчеларски дружества за почетно представяне на окръга и по този отрасъл на селскостопанското производство.

„Тези успехи — изтъкна др. Николов — ни радват много, но в същото време ни задължават неотстъпно да държим първото място за в бъдеще. Ние се надяваме, че пчеларите от Силистренски окръг и сега с чест ще изпълнят дадената дума пред ЦК на БКП на окръжната конференция на пчеларите. Подготовката, състоянието и началните резултати по пчеларство за тази година ни дават надежда и вдъхват увереност, че няма да се посрамим".

След това др. Николов обяви класирането и разда де наградите. На първо място за окръга през миналата година се класира ТКЗС—Паисиево за предадени от 126 пчелни семейства средно по 22,300 кг центрофужен стоков мед и по 1,200 кг стоков восък. За изхранване на пчелните семейства стопанството е оставило по 14,500 кг доброкачествен и пълноценен мед. Разходът на труд и материални средства за 100 лв. продукция (мед и восък) е възлязъл на 37,70 лв. Пчелинът на ТКЗС — Паисиево се класира на второ място в страната и се награждава от МЗ, ЦКС и ЦСП с парична награда от 250 лв. ОНС, ОКС и ОСП награди стопанството с един многокорпусен кошер с пълно оборудване. На старши пчеларя на стопанството Ибрахим Куриев бе дадена парична награда от 30 лв.

С по един многокорпусен кошер бяха наградени стопанствата в Окорш и Тутракан — филиал Дунавец. ТКЗС—Окорш е предало от 38 пчелни семейства — 930 кг мед, а пчелинът в с. Дунавец — 3 577 кг или от 100 пчелни семейства средно по 35,770 кг мед. На старши пчеларите от Дунавец и Окорш Иван Драганов и Христо Христов бе връчена парична награда по 30 лв. На ТКЗС—Главиница, ДЗС—Нова Черна и ТКЗС—Секулово (II-ри пчелин) бяха раздадени по един кошер-лежак, напълно оборудван. На пчеларите Гатю Христов, Васил Димитров и Никола Парашкевов бяха дадени парични награди от по 25 и 10 лева.

На потребителната кооперация с. Секулово, класирана на 9-то място в страната за преизпълнение на плана по изкупуване на пчелен мед и восък беше връчена награда от 80 лв. Пчеларското дружество от гр. Тутракан бе наградено с 50 лева затова, че е предало от 1 742 пчелни семейства 38 968 кг мед и че е организирало най-голям процент пчелари в пчеларското дружество, като съдействувало за максимално опазване на пчелите от отравяне и болести. Пчеларите-любители Александър Тодоров Иванов, Тони Братков Тонев и Никола Петров Кънев от гр. Тутракан бяха наградени също с по 50 лв. за предаден мед средно от пчелно семейство по над 55 кг. Освен тези централни награди по линия на ОНС, ОКС и ОСП бяха раздадени парични награди, както на потребителните кооперации, така и на пчеларските дружества и първенците-пчелари любители, ръководители и активисти по пчеларство.

След тържеството, присъствуващите се запознаха с пчелина на Паисиево, където обмениха опит.

Станко ИВАНОВ

Животинска продукция над плана

ВСЕ по-големи са успехите на колектива от кравефермата на с. Светослав. За постиженията си през миналата година животновъдите получиха парична и предметна награда, а бригадирът Йордан Петров бе определен за екскурзия в ГДР.

Във фермата работят 7 редовни доячи и един сменен. Текучеството тук е преодоляно. Затова хората са станали добри производственици.

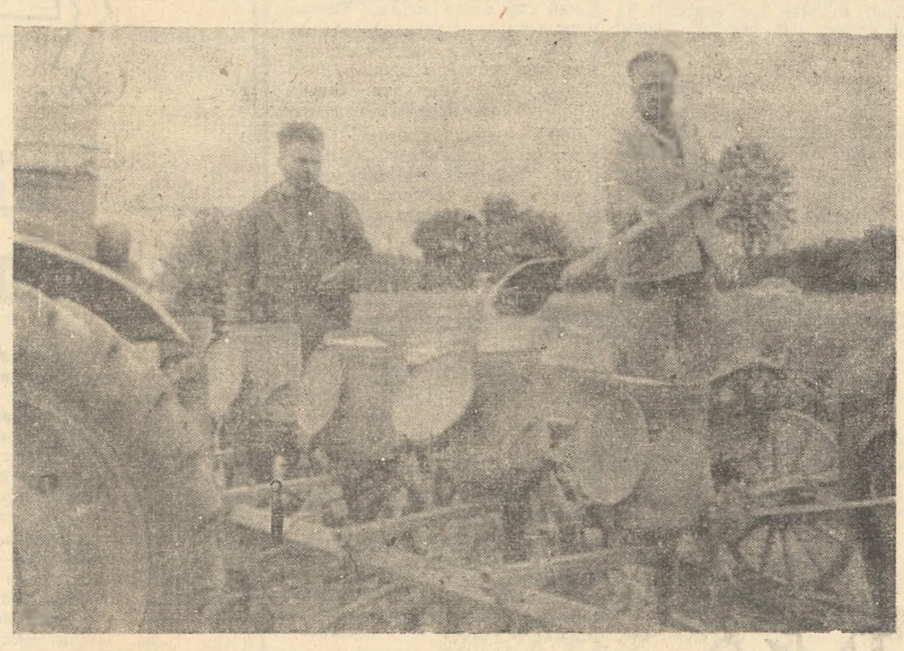
И първото тримесечие на настоящата година кравегледачите изпратиха с преизпълнени планове. Вместо планираните 70 тона мляко, те надоиха повече от 80 тона. На първо място е Гинка Дойчева, надоила за това време 15 500 л мляко, при годишен план 40 000 литра. Само за първите три месеца тя е изпълнила годишния си план 40 на сто.

Сега колективът на светославската ферма работи усилено за преизпълнение плана и за второто тримесечие. Вместо планираните 73 500 л за това време, кравегледачите обещават да надоят 90 000 л мляко.

Във фермата се отглеждат и телета до 6-месечна възраст. Телчарите Костадин Добрев и Димитър Костадинов успяха да преизпълнят плана за прираста с 900 кг през първото тримесечие на годината. Не е допусната смъртност по тяхна вина при младите животни. Постигнатият среден дневен прираст на животно е 750—800 грама.

В месеците преди IX конгрес на Партията целият колектив работи така, че с чест да изпълни плановете и обещанията, да даде на народното стопанство повече животинска продукция.

Георги МАРИНОВ

Едновременно с окопаването, трактористите от с. Цар Асен провеждат и наторяване на пролетните култури.

НА СНИМКАТА: Хр. Рачев зареждат с тор култиватор-растениехранител.

Неуморни са и лозарите

И ПРЕЗ настоящата година кооператорите от стопанството в бригадата на с. Българка обработват около 630 дка лозя. За да бъдат изпълнени с чест плановете за гроздето, налага се да бъдат спазвани и провеждани всички агротехнически манипулации на безупречно ниво и качество.

Лозята бяха навреме отгребани и плодните пръчки вързани за телените конструкции. Досега площта е изорана два пъти механизирано, а заедно с това се проведе и брануване на ъгарта. Благодарение внимателната работа на механизатора Михаил Дочев, оранта и брануването бяха безупречни. Преди, когато тази работа се извършваше с помощта на коне и плугове, лозята бързо потъваха в бурени и добивите биваха осуетявани.

Цялостната работа се ръководи и наблюдава от специалистите и бригадирът Костадин Куцаров. Предвид това, че лозята са доста отдалечени от селото, под ръководството на бригадира с неуморните строители от бригадата сега там се строи навес с дължина 48 метра. През дъждовните и неблагоприятни дни тази постройка ще дава убежище на лозарите, а същевременно ще служи и за приютяване на набрания плод до часа на експедирането му. Едновременно тук ще се извършва и сортирането на продукцията.

Вследствие падналите напоследък валежи се наложи през последните дни да бъде проведено няколкократно пръскане против маната. То плото време ускори и расте жа на леторастите, затова започна и тяхното вързване. За да бъде обезпечен желаният добив, цялата площ е наторена с по 20 кг суперфосфат на декар.

Дочо АТАНАСОВ

Блага за кооператива

ОТНОВО окръжното първенство в свиневъдството се пада на ТКЗС — Калипетрово. Виновници за това събитие, разбира се, са пак хората със здрави, огрубяли десници, хората от малкия, сплотен колектив, завоювал завидното звание: „Бригада за комунистически труд".

За 4 000 животни се грижат сега опитните свиневъди. Тази цифра не ги задоволява и отговорни към на една от групите с право изрази общата тревога:

— Добре вървеше досега работата. И планът за прираста през първите четири месеца на годината преизпълнихме със седем тона, и себестойността на килограм месо намалихме от 83,91 лв. на 82,45 лв. В момента обаче отглеждаме с 2 000 животни по-малко, отколкото е капацитетът на фермата. Ако продължава така, ще изостанем с плановете.

— Виновници за това ще бъдат стопанствата, които ни снабдяват с млади животни за угояване. В момента притокът на прасета е спрял. Що се отнася до това кое стопанство отглежда най-хубавите животни, можем да се похвалим от ТКЗС — Айдемир. Айдемирци носят прасетата в базата ни винаги в най-подходяща възраст — до 3 месеца, когато тежат от 20 до 22 килограма. След 8 месеца животните достигат при нас до 95 — 100 кг. При това те са добре развити. Не натрупват много сланина. За такава стока ДСП „Родопа" дава висока оценка. Тези животни се търсят най-много на чуждия пазар.

— Добре си изпълняваме досега договорите с „Родопа". За първото шестмесечие на годината трябва да предадем 260 т месо в кланично тегло. Само до 1 май сме продали на предприятие то 203 тона месо. И сега имаме за продан готови животни.

Изведнъж разговорът на свиневъдите бе заглушен от буботенето на машина.

— Токът дойде! Сега ще подам храна на животните.

Механизаторът от фуражната кухня Петър Чамурджиев, доволен, че прекъсването на тока е траяло кратко време, се залови за работа.

По 6 тона смески подготвя на ден този пъргав човек. Заедно със сменния си Христо Иванов те вършат най-отговорната работа във фермата—приготвят качествена храна за животните. Те командуват функциите на машините в котленото помещение. Дозират смеските. Под тяхно ръководство към хранилките в боксовете и траве зарията в свинефермата се отправя по специална инсталация храната за хилядите животни.

Механизираното приготвяне и разнасяне на храната реализира на стопанството големи икономии. Вместо 15—16 кооператори, само 6 се грижат сега за 6 000 животни. В новопостроените боксове храната се дава на място. Останалите животни се хранят в общата трапезария. Статистиката показва, че по-изгоден е първият начин. При него прирастът на животните е по-висок. Общо за цялата ферма средният дневен прираст на животно е 450 гр при план 400 грама.

Не само високият прираст е постижение за калипетровските свиневъди. Те хранят и гледат животните така, че успяват значително да понижат себестойността на продукцията. Не пилеят фуражите. Почистват по два пъти на ден боксовете така, че тухлената настилка на някои от тях червенее от чистота. Два пъти на ден те дават на прасетата зелена люцерна. Зареждат я винаги в почистени помещения, за да не се замърсяват. В противен случай животните я затъпкват и тя не се оползотворява. Много зорко свиневъдите следят за здравословното състояние на всички животни. Винаги навреме сигнализират при нужда ветеринарния лекар на стопанството. Впрочем д-р Георги Кънев е почти всеки ден във фермата. Провежда необходимите имунизации, не допуска разразяването на епидемични заболявания.

— Работливи и сплотени са хората ми. Откакто съм при тях, но струва ми се, че такива добри другари никога няма да допуснат лоши отношения помежду си.

Бригадирът Иван Кьосев говори с благодарност за хората, чиито отрудени десници всекидневно творят блага за кооператива.

Стефанка ГЕОРГИЕВА

Влюбен в професията си

СЛЕД проливния дъжд юнското слънце отново пекна. Всичко в селото се оживи. Колко е приятно след дъжда! Поемаш с широко разтворени гърди чистия въздух и ти се струва, че не можеш да му се наситиш.

Вървях по тротоара. Спрях се. Пред мен бяха таблата със снимките на първенците в селскостопанското производство и търговията. Всички ме гледаха от фотографиите, като че ли искаха да ми кажат нещо. Едни от тях познавах, други — не. Между тях беше Георги Василев, магазинер в село Голеш. Познавах го много добре. Нали почти всеки ден ходех в магазина било да купя нещо, или да чаправя някаква поръчка за желана стока.

„Този път ще отида да го видя как работи" — реших аз.

Още с прекратяването на прага се изненадах. Две дълги редици от хора стояха и чакаха реда си. За какво ли са се наредили, как во искат да купят? Когато видях в ръцете на Георги една голяма риба, която той слагаше в момента на теглилката, всичко ми стана на ясно.

— Седемдесет стотинки — каза магазинерът и я подаде на клиента.

Подпрях се на току-що докарания в магазина гардероб и започнах да го наблюдавам. Колко умело работеше този среден на ръст човек, с оредяло от годините теме, с пълно червендалесто лице, от което кротко светеха живи, проницателни очи.

—Следващият моля... Осемдесет стотинки.

И Георги подаде рибата на близкостоящата жена.

Хвърлих бърз поглед на всички страни в магазина. Какво ли нямаше в него! Като се започне от най-дребните стоки и се стигне до най-големите предмети. Тук имаше бонбони, хранителни продукти, гардероби, шевни машини, радиоапарати, велосипеди и други. Рафтовете бяха отрупани с електродомакински уреди, консерви, бои, стъклария...

— Моля, пазете си реда! — подвикна магазинерът на един нетърпелив купувач, който се мъчеше да пререди останалите.

Кооператорите купуваха, запитваха за едно друго, даваха поръчки.. А Георги Василев записваше техните желания и всички знаеха, че поръчаното скоро ще се появи в магазина. Всички са доволни от неговата работа и му бяха много благодарни.

Възрастна жена оглеждаше шевна машина. Явно беше, че желанието ѝ да я купи е голямо. Тя я галеше с ръката си като малко внуче.

— Моля ти се, Георге, запази ми я. Утре ще мина да я взема.

Продавачът кимна утвърдително с глава.

Стана ми ясно защо ликът на Георги Василев е върху таблото сред останалите първенци. Но не ка не бъда голословен. Казва се, че цифрите са голямо доказателство за работата, особено на търговските работници.

Отбих се в канцеларията на кооперацията, за да разбера какъв е материалният израз на този напрегнат, всеотдаен труд, на амбицията и волята на този човек, който вече пет години работи в търговската мрежа.

Казаха ми, че при план 45 000 лева за първото полугодие на тази година той само за пет месеца е постигнал 54 280 лева оборот. За пет месеца той не само е изпълнил, но е и преизпълнил плана си с 9 280 лева. Сега Георги работи вече по плана за следващото полугодие. Неговите успехи са един скромен дар от неговата страна за Деветия конгрес на БКП и славната Двадесет и две годишнина от социалистическата революция в нашата страна.

Симеон КОЛЕВ

Вестник помощник на майстор Кольо Фичето

РАЗГОВОР ВЪРХУ ПОКРИВА

ДЪЖДОВЕ. Надномерни юнски дъждове.

Най-много ги ругаха строителите. Попречи им времето да работят нормално, но щом пекна слънцето, те отново плъпнаха по строителните скели.

Казаха ми, че Никола Пенев Иванов мога да намеря на жилищния блок „Нарцис". Щеше ми се да поговоря с този работник, защото той е един от най-старите по стаж в Стройрайон — Силистра. От крих го върху покрива на блока, където заедно с други строителни работници той правеше циментова замазка, върху която после грябваше да се наслои пласт смола.

Като се изкачих върху покрива на четириетажната сграда, почувствувах известен шемет от височината и от хоризонта, който избяга по-далеч от очите ми. Слънцето къпеше с лъчите си нашия нов град, зеленината на дърветата напираше към небето, белотата на новите, завършени строежи ме караше да присвивам клепачи. За момент завидях на 43 годишния бай Никола. Той всеки ден гледа нашия градски пейзаж отвисоко, затова и погледът му е отправен надалеко. Отправен е натам, в бъдните години, когато той и другарите му ще създадат поне едно от листенцата на дъхавата и красива „роза на крайдунавското крайбрежие", в каквато ще се превърне Силистра.

Гледам почервенялото от слънцето и вятъра лице на бай Никола, взирам се в сините му очи и се радвам на спокойствието му, на силата, която се крие в нискага му набита снага.

Роден в Калипетрово в семейството на градинар, младият Никола не може да се примири с онаследяването на бащината си професия. Привличат го високите на големите, високи здания, привличат го хоризонтите, които се измерват далеч в простора.

Ръцете на бай Никола са работили на не един строеж. От 1948 година той се труди като зидар и мазач по различни обекти в окръга и е оставил в тях частица от своето горещо добруджанско сърце. Работил е на строежите на МТС и ДЗС в Силистра, в Тутракан, Окорш, Секулово, брулили са го ветровете по сградите на ДИП „Дунав", ДИП „Липа", бено в професията като младеж, защото неговият стремеж е колкото може повече хора да живеят красиво и удобно в своите нови жилища.

Разговорът ни върху покрива се лее като тих планински ручей, ромолящ сред мъхести камъни. Тихо говори бай Никола и разказва за трудностите в своя път на строител. Мнозина кривнаха от него. Уплашиха се от несгодите. Пожалиха ръцете си. Избягаха и потърсиха по-топли местенца, но той не се отказа.

— Та какво ще кажат хората — продължава той.—Едни от най-старите работници съм в предприятието, имам зад гърба си толкова строителни години, а да пречупя гръбнак пред някакви трудности... Та те съществуват навсякъде. Във жното е как да ги преодолее човек. Аз държа на честта си като строител и винаги ще бъда строител, защото... защото просто не мога да бъда друг...

По-младите му другари се учудват на енергията му, но той не манифестира с нея. В спокойната му фигура с отмерени движения личи опитът на годините, които са го калили в трудовите битки за постигане на качествени и срочни строителни работи.

Сега Никола Пенев работи в комплексната бригада на Михал Жеков Петров. Жилищният блок „Нарцис" I е извишил снага и скоро ще приме първите новодомци.

— Обектът ни е пусков — казва с тихия си равен глас бай Никола, — трябва да го предадем на 30 юни, но всички сме решили това да стане пет дни по-рано. И ще го сторим, понеже сме решили да посрещнем Деня на строителя с нови успехи в бригадата, а тези успехи се коват само чрез труд.

Слънцето искри в синевата на очите му, устните се разтягат в лека усмивка, ръцете му пукат палци от някакъв вътрешен смут. Тези едри, възлести пръсти, свикнали да галят тухлите като малки деца, сега не можеха да си намерят място. Но затова пък техният стопанин веднъж завинаги си е намерил мястото в живота, в кипящото ежедневие на нашето социалистическо строителство.

Разговорът ни върху покрива завърши. Сбогувах се с бай Никола, но в мен остана образът му, откроен върху фона на светлото юнско небе, синьо като неговите влюбени в живота и строителството очи.

Драгомир ПАНОВ

Ценен фураж

Кооператорите от ТКЗС — Нова Черна обработват 1 900 дка люцерна.

Работата около прибирането на първия откос на този ценен фураж беше добре организирана. Е коситбата се отличиха Васил Костадинов, Христо Ченков, Ради Георгиев и др. Каруцарите Йордан Йорданов, Никола Абрашев и техните другари положиха много труд, за да приберат сеното без загуби.

Сега в сеновалите на стопанството има складирани 200 т суха люцерна за кооперативния добитък.

Илия ГРОЗДАНОВ

Полейте ги с вода! Ще се запалят...

— Ало-у-у! Материално-техническо снабдяване ли е?

— Да. Директорът е насреща. Казвайте.

— Обаждаме се от Сокол. Какво става с пожарогасителите?

—, А?.. Ало... Слабо се чувате бе, другарю.

— Ало-у-у! Материалното ли си?.. Защо се губиш, бе?

— Казвайте, казвайте! Сега ви чувам добре.

— Какво става със заявката ни за 30 пожарогасителя? Тряб ват ни за машинния парк.

— За какви заглушители ста ва дума?.. Нямаме такива. Ало... Чувате ли? Нямаме заглушители. Не ни заглушавайте, централа! Ало..

— Не заглушители, а пожарогасители бе, човек. Жътва иде, а ние заради вас може и да изгорим.

— Ало... Не ви чувам добре... Елате на моето място, да се уверите, че като говорите от Сокол, тук нищо не се чува... Нямаме утешители... Другаде ги търсете!

—Какви утешители, бе?..Ех...

Слушалката траква върху вилката на телефона. Разговорът е свършен. Но според нас той трябва да продължи. Не само в Сокол, а и в Главиница, и в Малък Преславец чакат пожарогасители, но Материално-техническо снабдяване — Силистра не им доставя. Другарите от това предприятие сигурно се ръководят от желанието да създадат повече работа на противопожарните органи през лятото. Тъй де, защо същите ще трябва „да си клатят краката под сенките".

* * *

В селата Бащино, Дичево и Косара фуражите на кооперативните стопанства, струпани на купи, са в голяма опасност. Не стига, че изтървани говеда ги щипят и им намаляват грамажа, ами на всичко отгоре стоят и разградени. А знайно е, че покритото мляко котката не го яде. Огради (телени или от друг вид) са необходими, защото всичко се случва и... нали разбирате?

—И без огради ще минем — казват в тези села. — Защо да хвърляме сега средства и работна ръка? Няма страшно, ние не сме планували да има пожари. Опасенията виждаме само от една страна. Светулките много ни плашат. Токувиж завряла се някоя в купата фураж, дала накъсо със сламките и тогава... Обаче ний сме взели мерки. Всички пионери от селата излизат нощем, крадат от собствения си сън, дето се вика, и поголовно ловят светулки. Хем си обогатяват ученическите колекции с мушици и брумбарчета, хем и на стопанствата помагат. Така че сега може да се каже, сме вече противопожарни. А вие търсете кусури на друго място.

ПАНАЙОТ

ВЪЖЕИГРАЧ

НАКЪСО КАЗАНО

С. ЛИСТЕЦ. В селото от две години се строи читалище. Стените му са достигнали до известна височина. Между стените площта е доста обширна и някой сеяч я засял с царевица. Хората все още гледат филми и концерти на открито при лоши и добри атмосферни условия, но затова пък царевицата е доста хубава...

Мюмюн РЕДЖЕБОВ

С. СРЕБЪРНА. Фурната в селото ни търси да закупи стотина сита. Засега брашното не се пресява и хлябът се пече с разни примеси, които личат като черни точици.

След като закупим ситата, ще сложим точка на лошокачествения хляб.

М. С.

с. ПРЕСЛАВЦИ. „Другар в нужда се познава" — казва народната пословица и преславци се убедиха, че тя е вярна.

С две думи — зеленчуковото звено на Сюлейман Алиев береше грах и го предаваше като първокачествен на ДСП „Булгарплод —Нектар" — Силистра. Но звено то не беше в състояние само да се справи с граховата кампания. На помощ му дойде полевъдното звено на Юсеин Ахмедов. Неговите хора набраха голямо количество грахови чушки, но другарите от Консервната ги окачествиха като II-ро и III-то качество. И от тази работа загуби зеленчуковото звено. Ето как количеството влезе в противоречие с качеството. Ето как някои другари на чужд обект не се ръководят от стопанска сметка, защото няма сметка. И ето как другар в нужда се познава дали е истински другар.

Кор. на „Оса"

Бай Христо Ходжата

НЕ ЗНАМ защо, но тази е четвъртата година, откак бай Христо Ходжата летува край Черно море, и то не къде да е, а все на „Златните пясъци". Някои казват, че тук той се чувствувал най-добре, въпреки че очите му още на втория ден се изпъкват като кюстендилски сливи. Дали е от солената вода или от полуголите курортистки, не знам, но като имам предвид, че го наричат Ходжата, защото винаги опява, винаги търси кусури от морална гледна точка, не мога да повярвам, че очите изпъкват от гледане. Е, може би и той си има нещо на душата, но е много таен и никой не може го разбра.

Но не за това ми е думата. Бай Христо е добър работник в едно наше предприятие. По попуканите му ръце личи, че е на тежка работа и нормата си винаги преизпълнява. Ето защо може би профорганизацията го удостоила с карта за летуване. Но табихета му на Ходжата е лош. Изгубил доверие в хората, особено в жените. Вече цяла седмица е на почивка в станцията на ЦСПС, а що пъвни е теглил по адрес на жените. Пенка на закуска сядала с Киро Хашламага—имало една работа. Керанка на плажа говорила с Мино, работата била наред. Пена след вечеря завивзла с Теню към гората и други подобни.

— Ей тази виждате ли я, да й тикна 5-килограмова мотика в ръцете, да я пратя на ТКЗС-то, да се бори за високи добиви, ще я питам дали ще й дойде на ум да се кълчи.

Миналата нечер, бай Христо Ходжата цеше да стане зян на едно недоразумение и то пак за това, че той си тика гагата, дето трябва и дето не трябва. Забелязъл той, че Лена всяка вечер излиза след хората с един не от нашето летовище. Тръгнал бай Христо да оправи работата. Вървял след тях, крил се зад шубраците и когато хората седнали на една полянка, с поглед към морето — хоп бай Христо пред тях. И започнал „моралите". Но като става мъжът й, че като му метва един бой. Три часа бай Христо си топи задника в морето да изчезнат моравите петна.

Иначе е честен, добър, приятен, но пустия си табихет не го оставя. Организирали хората наистина хубава почивка: къпане по режим, екскурзии, кино, забави и какви ли не развлечения, но бай Христо все недоволен. Всичко това ставало да развалят хората. Пипуняк биля тези мъже, които си пускали жените сами на почивка и други подобни. Младежите така са се наплашили от него, че не смеят да танцуват в негово присъствие, защото бай Христо все им прави забележки да не танцуват допрени.

Въпреки ходжовщините на бай Христо, хората почиват добре, защото съзнанието е високо и всеки изминат ден културата им расте. Едно само още не е ясно. Защо бай Христо четири години поред все на „Златните пясъци" почива. Сега са по следите му и положително ще се разкрие някоя история.

РОНАД

Ст. ДИМИТРОВ

— Аз нали ти казах, че директорът е мой човек и няма да те приеме.

ЕПИГРАМИ

МЕЖДУ ВЛЮБЕНИ

Тя слушаше
любовните му думи,
зарад спестовните му
суми.

* * *

Приятел в нужда
се познава.
Началник става
и не ме познава.

НА ЕДИН РЕЖИСЬОР

В постановката
светлинните ефекти
прикриваха
безбройните дефекти.

Марин ШОПОВ

Киноневоли

КАКВО Е нашето село без кино? Нашият селянин обикна киното, свикна с него и то стана необходимост за него. Да отидем и ние на кино. Да се пренесем за момент в киносалона на с. Стефан Караджа. Чакаме известно време да се приготвят другарите киноператори, салонът угасва, светва, пак угасва и светва и филмът започва. Ето ги първите кадри. Или не — може би са реклама на следващия филм; не, не са реклама, сигурно главният филм е започнал. Пак светва, грешка в лентата, угасва, започва прегледът. И точно когато на екрана монтираха някакви нови машини, лентата се скъса. Този път не светна. След кратък тъмничен престой се появиха колоездачите от Пробега на мира, след още един престой те бяха сменени от черешо- и ягодоберачки. След час прегледът свърши. Започна главният филм. Дано поне той не е накъсан. Но още непрочели имената на действуващите лица, суб титри, редактори и статисти — прекъсване. Този път за малко. Филмът наистина започна и... веднага спря. Светна. Киноператорът се извини (за кой ли път!) за още неотстранената повреда. След няколко прекъсвания двата часа минаха, а ние не бяхме стигнали дори средата на филма.

— Обичаш ли ме? — попита най-учтиво героинята на филма.

След петнадесетминутно мълчание, поради скъсването на лентата, той отговори:

— И аз те обичам! — но вече беше късно. Зрителите си заминаха и не можаха да станат свидетели на великата любов в тази киноновела, поради киноневолите.

Кольо РОМАНСКИ

Предупреждение

О, език на езиците,
пази се от певиците!

* * *

Ако можеше,
той издал би
и пет-шест тома
жалби.

* * *

Бръснарка
му е съпругата,
но го бръсне другата.

* * *

Как да се не разтревожа—
в него е ножа...

УЧРЕЖДЕНСКА

Понякога при нас в щата
тъй се объркват нещата,
че човек не знае даже
на кого да се подмаже.

* * *

Днес писма анонимни
пише, който му скимне.
Ако Кирил и брат му
това биха знаели,
навярно азбуката
не биха създали.

Турхан РАСИЕВ

Анекдоти

В магазина

Едно момченце влиза в шапкарския магазин да си купи шапка. След като пробва една, то казва:

— Чичко, тази ми е много голяма. Няма ли по-малък номер?

— Не. Но като пораснеш, ще ти бъде точно.

— Запази я тогава — казва момченцето, — като порасна, ще я купя.

Взел мерки

Двама ученика разговарят.

— Чу ли? Учителката по химия хванала сина на директора да пуши.

— Е, и какво станало? Директорът взел ли някакви мерки?

— Да. Преместил учителката в друго село.

ТРАС

ОТКРОВЕНИЕ

На връх една ела
орелът охлюва видя.
— Как достигна тук?
— На пук
на баснята известна —
рече той със думи дръзки —
този път по-лесно —
с татковите връзки!

Бор. КОНСТАНТИНОВ

Сам юнак... на два коня

Общоизвестно е, че всяко селище, било то малко или голямо, си има по един или няколко бабаити, които разнообразяват от време на време криминалната му хроника и създават работа и главоболия на другарските съдилища по места. Нашите изследвания все още не са навлезли в по-задълбочената фаза на психологическата и биологическа същност на бабаитството и на първо време ще ви запознаваме само с някои негови знаменити екземпляри и чак след като посъберем необходимия материал, ще го осветлим научно.

Като номер първи от рубриката ни „Прочути бабаити" ще ви представим ножаревския Али Ахмедов Акифов с още по-бабаитския си прякор Пехливана. Алито е верен на девиза: „Моето си е мое, чуждото — пак мое". Иначе не би стоял толкова години извън кооператива. По всяка вероятност първоначално максимата си е осъществявал на дребно. Прогресивното развитие на възможностите му го кара да си купи кон, след това да си купи още един кон, за които купува каруца. И се понася Пехливана из необятното добруджанско поле, развял и размесил косите си с останалата също така развята растителност на двата му коня. Да се опитаме да си представим едно такова настръхнало и развято нещо и, трепнейки от смътни предчувствия, да си мислим какво ли би могло да го спре. Нищо! Някъде си в Дуловското горско стопанство три кубика дърва му застанали на пътя, но на него ли тия: дърната на каруцата, каруцата — в къщи и собствеността е неприкосновена. Кой може да му ги вземе от къщи? Неговият дом е неговата крепост. Убедил се в това окончателно, при една вечерна разходка в Ножарево една куца люцерна се намерила пак да му застане на пътя. Ясно е, че и люцерната отива при дървата. Само дето не е ясно дали да чакаме жътвата, та Али Пехливана да си докара един хамбар жито и чак тогава да се занимаваме с него. Защото сега сме заети с пряката си стопанска работа и всичко друго би ни отклонило от първостепенните ни задължения, а именно — да се подготвим и проведем жътвената кампания успешно, да приберем хляба на народа под лозунга „Ни едно зърно — разпиляно".

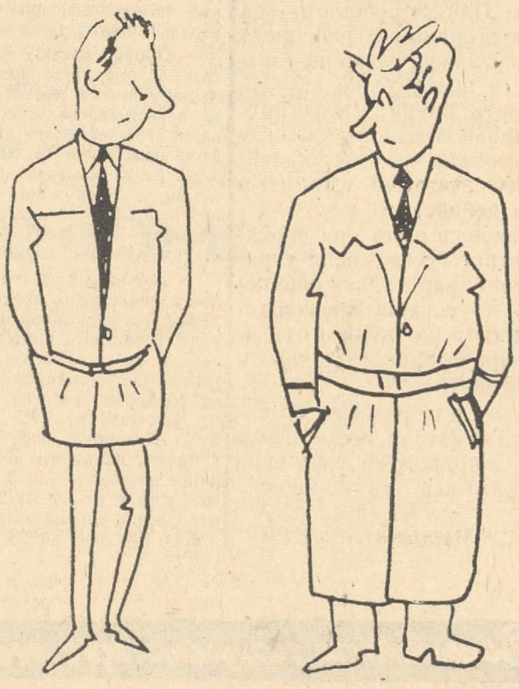
ЗЛАТКИН

Хр. ВЕЛЧЕВ

Бърза помощ

Ст. ДИМИТРОВ

Край и начало на модата

МРАВЕШКО НАШЕСТВИЕ

(Разказ за хората, за мравките и за чистачката, която се явила в последния момент)

ДО ИДВАНЕТО на мравките, шестимата канцеларисти от петия етаж, спокойно пишехме на пишещите си машини „Оптима" най-различни докладни записки, сводки, протоколи, извлечения от доклади и пр. и пр.

Но ето, че мравките дойдоха. Разбира се, най-напред завладяха партера. После първия етаж, после втория — и така нагоре, докато в един слънчев — като във вестникарски репортаж — ден колегите от четвъртия етаж ни отправиха сигнал, че мравките са пристигнали при тях.

— Не може да бъде! — каза най-недоверчивият от нас. — Как може в един обновен град, като нашия, да има мравки?

Този от нас, който имаше остър реалистичен усет, изрази мнение, че това за мравките е твърде възможно, тъй като завчера е открил в домашното си долапче стотици ситни мравки да се разполагат със съхранените му съвсем ни продукти като сланина, пастърма (овча и козя) имамбаялдъ и пр.

— Гледам, сланината — черна. А преди това беше съвсем бяла — бяла като листи за пишеща машина. Все пак сланината ми остана. Мравките не са от най-лакомите животинки и не могат да изядат кой знае колко сланина.

Аз, с присъщото си чувство за обобщение, казах, че мравките са най-слабите същества, които никой не може да победи. Защото не се е чуло досега някой да разгроми мравките дори с атомна бомба.

Обсъждайки надвисналия мравешки проблем, загубихме няколко минути и часове, но в края на краищата ние си бяхме на работните места и ако в някой момент влезеше началникът, щеше да ни свари с лица, съсредоточени в книжата. Но струва ми се, че вече давам недопустимо дълги за един разказ обяснения, но това е за тези, които си нямат понятие от канцелария, понеже си развяват перчемите по разни строителни площадки и кой знае още къде.

Та като не успяхме сами да разрешим въпроса възможно ли е мравките да достигнат до четвъртия етаж на една масивна и приветлива градска сграда, ние решихме единодушно (въздържали се нямаше) да се обърнем за консултация към някое кооперативно стопанство. Но докато се свързвахме по телефона с най-добрия по стопански показатели кооператив, стана чудото — един от нас извика:

— Мравка!

Наистина мравка имаше. Тя пълзеше в една от гънките на радиатора на парната инсталация. Струпахме се около нея, с изключение на един от нас. Той поддържаше връзката с кооператива, който бяхме потърсили за консултация по въпроса дали е възможно в една просторна сграда да има мравки. Но сега, разбира се, въпросът вече беше не дали в сградата съществуват мравки, защото ние със собствените си очи видяхме мравката, а след нея още няколко и още няколко. А знае се, че окото не лъже, пък и ние съвсем не бяхме привърженици на упадъчните идеалистически философски течения, които твърдят, че сетивата не отразяват околната действителност; че, видите ли, това, което виждаме, всъщност не съществува извън нас, а само в нашето съзнание и подсъзнание. Ние бяхме твърдо убедени, че мравките съществуват извън и независимо от нас, т. е. върху радиатора, по паркета и в кошчето за отпадъци. След малко мравките завладяха и бюрата ни.

— Братя, отидоха ни хубавите бюра! — проплака трагично този от нас, който най-предано обичаше канцеларската си професия и който вече седемнадесет години й отдаваше силите си и сърцето си.

В същото време, докато мравките превземаха и последните пунктове от територията на канцеларията и стояха (всъщност не стояха, а пълзяха) на позициите си, един от нас, както вече казах, поддържаше връзка с кооператива и искаше указания за действие.

Бяхме решили да удавим мравките, като наводним стаята, отваряйки крана на чешмата, обаче другарите от кооператива категорично се противопоставиха на нашето пъклено, както се изразиха те, намерение.

„Мравките създават пори в почвата, аерират я, в нея прониква въздух, става по-рохкава — и по този начин ни помагат в разрешаването на трудните агротехнически мероприятия."

Такава беше позицията на другарите от кооператива и не искаха да отстъпят от нея нито на милиметър. Настояваха да не вземаме никакви крути мерки по отношение на мравките и дори ни окачествиха като рушители на прогресивния кооперативен строй, който, знаело се, с какви трудности бил изграден по места.

Главният агроном на стопанството ни причисляваше към привържениците на регресивните, антинаучни буржоазни теории в естествените науки и ни сочеше конкретни примери от практиката.

Председателят на стопанството също не остана безучастен към повдигнатия въпрос и след като дълго духа и се кашля в слушалката, ни припомни огромните трудности и неудачи, които са срещали те, първите агитатори на село, по въвличането на средняците в широкия друм на кооперативното изграждане на нашето ново село.

Мравките полазиха и по пишещите машини. Задръстиха ги. С една дума — изкараха ги от строя. Ние, разбира се, не се решавахме безотговорно да пуснем крана (с цел да удавим мравките), без съгласието на другарите от кооператива, който беше един здрав кооператив, внедряващ прогресивните почини в агротехниката — като ломски ямки, памукови саксийки и пр. и пр. — да не изброяваме всички.

Но почините са си почини, а мравките са си мравки. Те полазиха и по самите нас.

— Да избягаме! — предложи най-страхливият от нас, за когото се говореше, че по време на Първата световна война е дезертирал от фронта. Но това не беше установено по документи, тъй като архивата на полка, в който се е сражавал (не дотам геройски) нашият колега, е изгоряла при пожар, причинен от угарката на един нехаен, но иначе доста храбър генерал.

— Никакво бягство от трудностите! — заповяда най-съзнателният от нас — оня същият, който, ако си спомняте, пръв извика „Братя, отидоха ни хубавите бюра!", когато мравките ги превзеха.

Работното време вече изтичаше. Този ден не бяхме свършили абсолютно никаква работа, но това в момента не беше най-важното, понеже мравките покриха дрехите и лицата ни.

Градският часовник отброи шест удара — значи работното ни време беше изтекло. Но ние решихме да не напуснем канцеларията, докато не разрешим въпроса. Защото разбирахме отлично, че всяко бягство ще означава дезертьорство, а ние съвсем не искахме да ни сполети съдбата на нашия колега, който през Първата световна... (да не повтарям).

Съвсем неочаквано вратата се отвори. Влезе чистачката и без да каже нито дума и без да сподели мисли и мнения с нас или с който и да е кооператив, внедряващ новите почини в агротехниката, измете мравките в коридора, събра ги с лопатката в един варелче и чак тогава каза:

—Друг път не оставяйте в чек меджетата си отпадъци от козуначени кифли!

Симеон МАНОЛОВ

Бригадирски епиграми

КОГАТО НЯМА ИНСТРУМЕНТИ

Замахна с кирката
по мъжката
и счупи дръжката.

НА ЕДИН ПОЕТ-БРИГАДИР

Не го вдъхновиха
кирките,
а бригадирките.

ОПЛАКВАНЕ

Ех, че загубена бригада
няма сламки за
цитронада!

УСЛОВИЕ

На бригада
ще ходи и Мина,
ако е в чужбина...

НЕ ЩЕ И ДУМА

Хубаво е, нали,
когато вали?

НА САМООБСЛУЖВАНЕ

Копа тя два-три часа
и се самоурочаса.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 70 (1083) | Вторник, 21 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ЧЕСТ НА IX КОНГРЕС НА БКП

— НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

ДА БЪДАТ ОЩЕ ПО-ЗДРАВИ ВРЪЗКИТЕ НА НАШАТА ДРУЖБА

До секретаря на Силистренския окръжен комитет на БКП др. ВЕЛЬО МАКСИМОВ

До председателя на Силистренския окръжен народен съвет др. САВА ШИВАРОВ

СКЪПИ ДРУГАРИ,

по случай създаването на Хмелницкото областно отделение на Украинското дружество за съветско-българска дружба участниците в учредителното събрание от името на всички труженици на орденоносната Хмелничина изпращат на трудещите се от Силистренски окръг, на братския български народ и лично на Вас най-сърдечни поздрави и най-добри пожелания.

Говорейки на XXIII конгрес на КПСС, първият секретар на Централния комитет на Българската комунистическа партия другарят Тодор Живков нарече дружбата на народите от нашите страни по-здрава от гранит. Това е действително така. Нейните корени се крият във вековете. И никога тя не е била в такъв зенит, както сега, откърмена на основата на принципите на марксизма-ленинизма и пролетарския интернационализъм.

Ние, съветските хора, искренно се радваме на успехите на българския народ в социалистическото строителство, в развитието на икономиката и културата на страната. Стремителното шествие на Народна република България по социалистическия път е красноречиво свидетелство за тържеството на съзидателните идеи на марксизма-ленинизма. Народна България изпревари в икономическо и културно отношение много капиталистически страни.

Забележителните успехи на българския народ в построяването на новото общество са неразривно свързани с дейността на славната Българска комунистическа партия и нейния Централен комитет.

Съветският и българският народ имат една обща завет на цел — комунизма. Осъществявайки програмата на комунистическото строителство, съветските хора са уверени в новите победи на българския народ и са радостни рамо до рамо, заедно със своите братя, неотклонно да вървят напред.

За братята всичко е по брат ски. Нека да бъдат още по-здрави връзките на нашата дружба, нека още повече да се опознаваме един друг, да опознаваме богатата история и култура на нашите страни. Именно на това дело ще служи Хмелницкото отделение на Дружеството за съветско-българска дружба.

Да пребъде във вековете чистата наша дружба, като българските рози и цвета на украинските вишни, да бъде свет ла като балканските звезди, като водите на Дунав и Днепър! Нека да пламтят във вековете знамената на нашата дружба, в които аленее цветът на пролетариите от всички страни!

По поръчение на президиума на учредителното събрание по светено на създаването на Хмелницкото областно отделение на Дружеството за съветско-българска дружба
СЕКРЕТАР НА ОБЛАСТНИЯ КОМИТЕТ НА УКРАИНСКАТА К П
М. МЕХЕДА

ЖЪТВАТА В с. СРЕБЪРНА ЗАПОЧНА

20 юни. По телефона.

Бързо и сякаш неусетно настъпиха жарките летни дни. И в землището на кооперативното стопанство в с. Сребърна есенниците наляха тежък клас и добиха златен загар. Нетър пеливи станаха механизаторите. Искаха час по-скоро да подкарат машините си към блоковете. И ето най-после дългоочакваният момент настъпи. Механизаторът Никола Димов започна със своя виндроуер жътвата на пшеница от сорта „Сан-Пасторе".

За кратко време първите 50 дка бяха пожънати и откосите—повалени.

Трепетно развълнувани са днес както специалистите, така и кооперативното ръководство. Първият жътвен ден най-после настъпи. Сега трябва да се цени всяка минута, да се бърза повече от всякога и реколтата да бъде прибрана навреме и без загуби.

НЕСПИРЕН ТРУД ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ОБЕЩАНИЯТА

НЯМА по-важна задача за селскостопанските труженици от ТКЗС в с. Ст. Караджа в момента от окопаването на пролетните култури. През тази година в стопанството са засети 2 814 дка царевица за зърно, 3 200 дка слънчоглед, 1 300 дка фасул, 800 дка тютюн и др. В чест на предстоящия IX конгрес на Партията кооператорите поеха обещание да преизпълнят плановите добиви от тези култури. За тази цел те полагат максимални усилия.

След проведената качествена и срочна сеитба посевите поникнаха и се развиха добре. Кооператорите не чакаха те да бъдат заглушени от плевелите, а щом дойде време за копан, те масово излязоха на полето и започнаха тяхното окопаване. В работата имаше и не малко трудности. Паднаха много валежи, които попречиха на окопаването. Това обаче мобилизираше силите на кооператорите и те още по-активно се включваха на работа.

Решаваща в окопаването беше помощта на механизацията. Трактористите-ръководители на комплексните звена — Муса Арифов, Махмуд Саидов, Димитър Шербанов и други, поеха задължение да обработят зачислените им култури при минимален разход на труд. Те напръскаха посевите с хербициди и ги окопаваха многократно с ротационни мотики и култиватори. В някои от площите, засети с царевица и слънчоглед, кооператори-полевъди влязоха само за да проредят посева.

Благодарение на добрата организация, създадена по окопаването, и на решаващата помощ на механизацията, бяха постигнати изключително добри резултати. Слънчогледът беше навреме разреден и окопан двукратно. Фасулът също е окопан двукратно. От 800 дка тютюн 660 са окопани повторно. Царевицата върху цялата площ е разредена и окопана първи път, а на някои блокове започна и второто й окопаване.

Най-добре е организирана работата по окопаването на културите в бригадата на с. Преславци с бригадир Идириз Шекиров. Тук кооператорите първи завършиха разреждането на посевите. Окопаха ги еднократно, а сега вече ги окопават втори и трети път.

Едновременно с окопаването механизаторите организираха и подхранването на слънчогледа и царевицата с амониева селитра. Благодарение на влагата, която сега изобилствува в почвата, торът се усвоява добре и ще даде положително отражение върху развитието на посевите.

Стремежът на кооператорите от ТКЗС — Ст. Караджа е да получат от царевицата по 360 кг зърно от декар вместо планираните 310, при слънчогледа 220 вместо планираните 180 и др. Това ще бъде техният дар в чест на IX партиен конгрес.

Емил ПРАХОВ.

Пред лятната кампания

ЖЪТВАТА наближава. Машините трябва да са готови за тази голяма кампания, за да може в срок да се прибере реколтата. За тази така важна задача отрано помислиха ръководителите на ТКЗС—Дулово, а най-вече най-отговорните хора за това—Кольо Райнов—гл. инженер на стопанството, и Стефан Колев — инженер по експлоатацията.

Обединеното стопанство—Дулово разполага с 13 комбайна, които са ремонтирани. От няколко дни те са по местата си, готови за работа. С тях ще се пожънат 31 700 декара, от които 24 000 дка пшеница. Жътварките са също готови за кампанията. За превоз на зърното са осигурени 24 ремаркета, оборудвани с трактори. Ремонтирани са и всички машини за почистване на зърното.

Величка ГЕОРГИЕВА

Механизаторите в помощ на полевъдите

СЕГА, когато в цялия окръг ки пи напрегнат труд за бързото изпълнение на селскостопанските задачи, не изостават назад и кооператорите от стопанството в с. Главиница. Те навреме успяха да разредят и окопаят слънчогледа и цвеклото и сега цялото им внимание е насочено към разреждането и окопаването на царевицата, прибирането на откоса от люцерната и окопаването на фасула.

В тези дни на усилен труд голяма помощ на полевъдите оказва колективът на механизаторите. Те окопаха най-напред слънчогледа с ротационна мотика, а след това с култиватор. Окопана е с ротационна мотика и царевицата, а сега я култивират. При обработването на площите е създадена поточност. След свършване на една манипулация върху определени блокове, работата се подема отново, но върху онези площи, които са били най-рано обработвани. Така посевите се запазват чисти от плевели, а и трудът на копачите значително се облекчава.

Някои бригади от кооперативното стопанство успяха по-добре да организират силите си и значително по-рано извършиха различните селскостопански работи. На челно място засега е бригадата в с. Главиница с бригадир Петър Маринов. Сега основните сили тук са насочени към разреждането и окопаването на царевицата. Не изостава и бригадата в с. Подлес.

Минчо ДОЧЕВ

13—22 юни — Декада на узбекската култура

Оправдан интерес

ДНИТЕ на Декадата на узбекската култура в окръга са съпроводени с много прояви, чрез които се цели трудещите се да се запознаят по-добре с постиженията на Узбекската съветска социалистическа република. Уреждат се витрини с подходящи снимки, изнасят се лекции. В Силистра на 15 юни се състоя тържествено събрание. Салонът на Окръжния народен съвет беше малък, за да събере почитателите на узбекската култура.

За слънчев Узбекистан доклад изнесе другарката Екатерина Ганчева, член на Изпълнителното бюро на организационния комитет за Българо-съветска дружба. С голямо внимание гражданите и учащите се слушаха нейните думи за „републиката на бялото злато". Дореволюционен Узбекистан е бил неразвита страна. Тук, в републиката на памука и копринатата, нямало нито една текстилна фабрика, нито едно висше учебно заведение. Грамотността на населението е била едва 2 процента.

Съвременен Узбекистан е индустриална република, с механизирано селско стопанство. Сега в републиката има 32 висши учебни заведения, 4 711 библиотеки, развит печат, радио, телевизионна мрежа и други културни учреждения.

Б. АНГЕЛОВ

Изпълниха шестмесечните си обещания

УСПЕХИТЕ ИМ — ДАР ЗА КОНГРЕСА

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от ДП „Транспред" — Силистра винаги са изпълнявали и преизпълнявали плановете и обещанията си. Упоритият им труд за достойно посрещане Деветия конгрес на БКП и празника на работниците от транспорта и съобщенията им донесе богати плодове. Отличен старт взеха механизаторите през първата година на новата петилетка. Той им разчисти пътя към успехите и им даде възможност да се наредят в челните редици на първенците. Особени постижения имат кранистите Димитър Русанов, Христо Филипов и грайферистите Димитър Колев и Христо Василев.

През тези ударни дни в чест на своя празник те рапортуваха, че планът за първото шестмесечие на тази година е изпълнен, като вместо 47 800 лева са реализирани 49 846 лева.

Горди от своите успехи механизаторите от „Транспред" посрещат своя празник, като обещават в чест на Деветия конгрес всички свои успехи да поднесат в дар на родната БКП.

Марийка БЕЛЕВА

Трудолюбието е възнаградено

НЕСПИРЕН труд кипи сред колектива на СП „Комунални услуги" — Дулово. Както винаги и сега работниците от предприятието са в челните редици по изпълнение на плана. Сега вече те работят за юли. Най-голям дял в това изпълнение имат строителните работници, които изпълниха плана си 178 на сто. Отличиха се бригадите с ръководители Георги Димитров, Йордан Ненчев, Хаккъ Садъков и други.

Добри работи по изпълнението на плана си и колективът при хотела, който завоюва преходното червено знаме, реализирайки изпълнение на петмесечието 150 на сто. Високи успехи постигнаха също така фризьорският отдел — 131 на сто, бръснарницата в с. Правда — 123 на сто и бръснарницата в с. Водно — 117 на сто.

Колективът при „Комунални услуги" — Дулово е поел обещание да работи още по-упорито за преизпълнение на предстоящите задачи в чест на Конгреса на Партията.

Венета ГЮРОВА

ПОЩЕНЦИ СЕ ТРУДИХА УПОРИТО

49 КОЛЕКТИВА на пощенски станции от окръга в началото на годината си дадоха дума да работят упорито и да изпълнят плана за тарифните приходи 101,3 на сто, като подобрят икономическите и качествени показатели. Пощенци от Силистренски окръг с чест се справиха с даденото обещание. За първото тримесечие, въпреки тежката авария на телефонните и телеграфни връзки, планът на Окръжната станция на съобщенията за тарифните приходи беше изпълнен 101,4 на сто. Постигнато е изпълнение на плана за печалбата и себестойността на продукцията и не е допуснато вложаване на качеството въпреки тежката зима.

Второто тримесечие колективът срещна немалко трудности, но успешно ги преодоля. Не са получени планираните телефонни апарати за откриване на телефонни постове в Дулово и някои села. Преработването на инсталациите на телефонните постове в Силистра за включване в автоматичната телефонна централа заангажирва прекомерно усилията на техническия персонал. Независимо от това работниците от станциите постигнаха изпълнение на своите планове, като общо за Окръжната станция на съобщенията за май и април той е изпълнен 100,74 на сто.

В чест на своя празник работниците от съобщенията в окръга водят ежедневна борба за изпълнение на плана, търсят начини за разкриване на нови източници за приходи и по-пълно задоволяване на населението с пощенски услуги.

Втората годишнина на своя празник колективът на Окръжната станция на съобщенията посреща със задоволство, защото трудностите са преодолени. Всички са решили да посрещнат Деветия конгрес на Партията с още по-големи трудови успехи.

Никола ДИМИТРОВ

Завършиха второто окопаване на царевицата

НАБЛИЖАВА жътвата. Кооператорите от с. Ножарево правят всичко възможно да я посрещнат освободени от другата полска работа.

Благодарение на добрата организация, те успяха да завършат второто окопаване на царевицата. Бригадата разполага с 470 дка от тази култура. В чест на предстоящия Партиен конгрес полевъди и механизатори са обещали да работят така че да получат от всеки декар по 360 кг зърно, вместо заплануваните 350 килограма.

Ахмед ДЕМИРЕВ

НА ДОБЪР ПЪТ!

НЕДЕЛНИЯТ ден беше особено празничен за основните училища в окръга. Навсякъде при тържествена и мила обстановка беше закрита изтеклата учебна година. Той ще остане незабравим особено за осмокласниците, които се разделиха със своите учители — отдали досега за тях много сили и енергия.

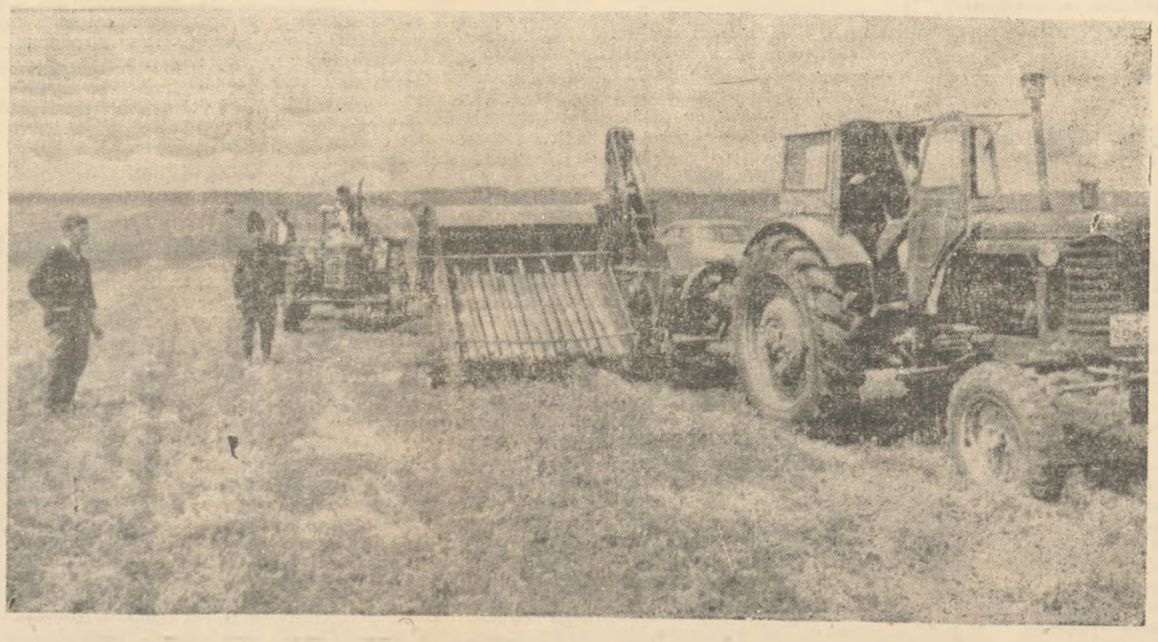
Дворовете и салоните на училищата в този ден като че ли бяха изпълнени с най-звучната песен. Децата я поднесоха на своите учители като отплата за безкрайно големите им усилия да им помогнат да израснат като добри граждани на родината ни. Специални програми бяха подготвени във всички основни училища. Със своите песни, със своите танци, с рецитаторското си умение децата вълнуваха много. И, разбира се, най-напред те развълнуваха своите учители. Нима те можеха да останат безразлични към уменията и знанията на малките! Те, които са свързали здраво живота си с първите им стъпки по пътя на науката.

Особено вълнуваща беше в този ден раздялата на осмокласниците с родното училище. Те като че ли бяха надживели възрастта си и изглеждаха посъсредоточени, по-зрели. И не беше трудно по очите им да се открие тъга — разделяха се с милите си и добри учители. В училище „Отец Паисий" — Силистра осмокласниците бяха подготвили специален монтаж за своите учители. С него те им благодариха за всичко, което то са отдали за тях. Думите на благодарност прозвучаха навсякъде, във всички училища.

В този ден имаше много цветя. Цветя за учителите. За онези неуморими деятели, които за дълго време са оставили следи в живота на децата.

Осмокласниците вече получиха своите свидетелства. Пред тях се разкриват много перспективи, много пътища. Нашата родна Партия е създала широка мрежа от училища, където те могат да продължат своето образование. На тях ние пожелаваме успех, призоваваме ги да бъдат упорити и настойчиви, за да оправдаят усилията на учителите си, надеждите на родителите и родината си. А на петокласниците, шестокласниците и седмокласниците пожелаваме приятна лятна почивка, за да се върнат през есента бодри и освежени в класните стаи и с пресни сили да започнат новата учебна година.

Светослав ИВАНОВ

Полевъдите от ТКЗС в с. Алфатар се отнасят с голяма загриженост към добива от люцерната. След коситбата започна и денкирането на сеното. Така по-правилно ще бъде съхранена тази полезна храна за добитъка.

НА СНИМКАТА: Петър Иванов със своя помощник Стойчо Минчев по време на работа.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 17. VI. 1966 год.

ТКЗС	I окоп. на царевиц. за зърно 0/0	II окоп. на царевиц. за зърно 0/0	I окоп. на ръка фасул 0/0	II окоп. на ръка фасул 0/0	окосен фуражен грах 0/0
Айдемир	59	100	67	100	
Калипетрово	0	100	100	5	
Бабук	0	0	96	20	
Алфатар	0	23,4	28	58,1	
Алеково	0	77,6	99	19,6	
Ишарково	16	69,2	100	10	
Смилец	0	0	100	0	
Пошина	0	100	96,5	0	
Сребърна	0	46,6	91,3	15	
Ситово	9,4	47,9	100	44,6	
Сребиниир	6,7	100	100	77,5	
Кайнарджа	21,4	44,6	100	0	
Голеш	0	100	100	100	
Средище	0	100	69	29,7	
Тутракан	0	12,8	18,1	24,1	
Нова Черна	7,4	100	59,6	36,3	
Старо село	94,8	66,6	100	0	
Белица	50,7	1 0	100	5	
Главиница	0	25	93,5	0	
Ст. Караджа	7	100	82,5	100	
Сокол	100	100	44	100	
Зафирово	43,4	62	19	14	
М. Преславец	0	68,3	13,3	91,3	
Дулово	4,2	100	69,7	100	
Междел	100	56,2	93,1	0	
Окорш	67,5	87	100	34	
Секулово	10,4	100	100	0	
Добротица	0	3,1	71	14,6	
Черполик	10,1	100	83,2	0	
Паисиево	68	100	49,4	0	
Всичко ТКЗС	20,4	72	76,5	41	
ДЗС					
Силистра	0	12,5	x	0	
И. Черна	0	0	x	12	
Я. Забунов	13,7	10	100	12,3	
Окорш	100	0	100	66	
Всичко ДЗС	32,6	10,4	100	16,2	
В-во за окр.	21,2	66,3	77,1	35,3	

ПРЕД IX КОНГРЕС НА БКП

Комунистите — в авангарда

С ПРЕИЗПЪЛНЕНИ ОБЕЩАНИЯ

ПРЕД животновъдите от с. Старо село в началото на годината бе поставена задачата да работят за получаването на повече и по-евтина животинска продукция в сравнение с 1965 година. Разработени бяха планове.

Партийната организация при животновъдството разработи условия за водене на благородно социалистическо съревнование в чест на Деветия конгрес на Партията. На открито партийно събрание те бяха разяснени в резултат на което всички животновъди поеха лични обещания. На комунистите са поставени партийни поръчения не само да работят за изпълнение на личните си обещания, а и да помагат на комсомолците и безпартийните под лозунга „В колектива да няма изоставащи".

Още в първите дни на годината всички животновъди заработиха с ентусиазъм, който се чувствува най-вече в младежката краве ферма. Тя се бори за завоюване на почетното звание „Ферма за комунистически труд". В резултат на добрата организация на съревнованието планът за животинската продукция за петмесечието е преизпълнен по всички показатели — както за общата, така и за стоковата продукция. Животновъдите предадоха на държавата в повече от предвиденото по договор през този период 31 000 л краве мляко, 3 000 л овче мляко, 21 850 яйца и 22 280 кг месо в кланично тегло. Овцевъдите изпълниха годишния си план за стоковата продукция 105 на сто.

С наближаването на Деветия конгрес на Партията староселските животновъди организират още повече своите сили. Те са решили до конгреса да рапортуват, че са изпълнили годишния си план за овчето и кравето мляко, а предвидените за годината месо и яйца обещават да произведат за 11 месеца. С провеждани те партийно-политически мероприятия и личния пример на комунистите първичната партийна организация спомага не само да се изпълнят, а и да се преизпълнят поетите обещания в чест на Деветия конгрес на БКП.

Т. Масларски
секретар на ППО

ИНТЕРЕСНА ПРОЯВА

ОБЩИНСКИЯТ комитет на ДКМС в с. Алеково се стреми да разнообразява живота на своите членове, като провежда редица културно-масови мероприятия с тях. Преди известно време например бе организирана „Вечер на младото семейство", която остави хубави впечатления у присъствуващите. С голямо старание бе подготвена и дългоочакваната „Вечер на девойката". Интересът към нея беше много голям, тъй като за пръв път се провеждаше такава вечер в с. Алеково. Участниците в нея разгледаха уредената изложба от предмети, изработени от сръчните момински ръце. Най-хубаво впечатление направиха предметите на девойката Любка Иванова. Тя бе наградена.

На тази вечер др. Тонка Георгиева изнесе доклад на тема: „Девойката в миналото и днес". Бяха проведени томбола и викторина. Групата на девойките изпълни песни, танци и хора.

Наистина имаше от какво да останат доволни присъствуващите в читалищния салон.

Лазар ЙОТОВ

Окрилян от доверието на другите

СВАРИХ го с вила в ръка. Обръщаше измокрена от дъжда люцерна в близост до фермата.

— Трябва да помагам — каза Йордан Петров, възпълен, загорял от слънцето млад мъж. — Не мога да стоя без работа.

...Беше преди три години. В къщи се прибра замислен.

— Да не би нещо да се е случило в училище? — запита жена му. — Гледам те един такъв...

Тя не се доизказа.

— Да не си нещо болен? — повторно запита тя.

Да се е случило нещо в училище? Да не е нещо болен? Не! Нищо му нямаше на Йордан. Близо десет години учителствува той и нито веднъж не се оплака. Неприятности в училище—всеки ден. Деца — палави са. Друго, друго го вълнуваше...

— Работата във фермата изостава — казаха му от партийното бюро. — Решихме теб да изпратим да я оглавиш. С партийно поръчение...

Не можа да откаже — комунист е.

— Иди! Опитай! Виж какво можеш! Млад си! успокои го жена му.

Стана завеждащ фермата в Светослав. Но чуеше ли училищния звънец да бие, сърцето му се изпълваше с трепет. Беше свикнал с учениците и учителите, с тамошната обстановка.

А работата си искаше своето. Всяка работа си има своите особености.

—Мислех, че няма да получа удовлетворение от труда си във фермата — каза Йордан, — но сега съм на друго мнение. За живях с мечтите на кравите, с техните стремежи да получат повече продукция. Тяхното ежедневие сега ме увлича. Те са добри и искрени хора—и в работата, и в отношенията си един към друг.

Лицето му засия от радост, че е успял да внесе нещо ново в живота на животновъдите, като ги е научил да прибягват почесто до книгата за съвет.

За годината планът на кравефермата е 251 т мляко. До края на месец май са надоени 150 т. Но ден сега трудолюбивите кравегледачи получават по 1 200 литра. Обещаното им в чест на Деветия конгрес на Партията е — да изпълнят годишния си план за продукцията до датата на провеждането на Конгреса.

Погледът на Йордан долавя идващите от водопой хубави крави на стопанството и дълго не се снема от тях.

— 105 са на брой, но струват колкото двеста. Породата им е подобрена. Във фермата се поддържа строг режим на хранене и гледане. Но ва, според мен, се дължат и успехите.

Сред най-добрите кравегледачи Йордан спомена имената на Рилка Дойчева, която при план 40 т за годината до 1 юни е надоила 27 т, и Радка Вълкова, която при годишен план 39 т е предала 25 500 литра.

Застоях се при Йордан, подриказвахме и за други неща от неговата и от работата на гледачите. Той ми се похвали, че обръщат нужното внимание и на лагерното отглеждане на животните. Трета година вече настаняват крави в местността „Курт-орман" и резултатите са положителни. Преди два месеца са закарани там 83 юници. За тях се грижат Друми Кулев и Иван Александров. И концентриран фураж икономисват, и по-добър прираст получават от юниците те двамата гледачи.

— Сега мислим да монтираме доилен агрегат във фермата — със задоволство говори Йордан. — Това ще облекчи труда на животновъдите, ще нама ли себестойността на млякото.

Комунистът Йордан Петров с чест изпълнява партийното си поръчение.

Викентий ДУКАНОВ

Декада на узбекската култура

Народната артистка на УзССР, лауреат на Държавна награда Галия Измайлова в ролята на Паризад в приказката — балет „Семург"

БРИГАДИРСКО ТЪРЖЕСТВО

СРЕДНОШКОЛЦИТЕ от Първа политехническа гимназия в Силистра, които ще участвуват през това лято в окръжната младежка бригада „Дочо Михайлов", се срещнаха на 15 т. м. вечерта в Младежкия клуб с ветерани на бригадирското движение от града и представители на „Булгарплод" — Силистра — партийния секретар Гиго Гигов и директора Марин Минков.

Командирът на Окръжния бригадирски щаб Александър Марков призова младите бригадири и бригадирки да работят ентусиазирано в чест на Деветия конгрес на Партията. Той съобщи, че бригада „Дочо Михайлов" ще се състои от 300 души първа смяна и 100 души — втора смяна. Бригадирите ще работят в Консервния комбинат. Едновременно с това те ще спортуват, ще се готвят за участие в Окръжния юбилеен бригадирски събор, в окръжната спартакиада, в Националния юбилеен бригадирски събор в Димитровград и т. н.

Силно впечатление направиха на учениците и ученичките вълнуващите спомени, които им разказа другарката Йорданка Абаджиева, бивша бригадирка в националната младежка бригада в Хаинбоаз през 1947 година. Своето уважение към бригадирите-ветерани средношколците изразиха, като поднесоха на др. Абаджиева букет от свежи цветя.

С голям интерес присъствуващите изслушаха словото на директора на Консервния комбинат Марин Минков. Той съобщи, че предприятието е сключило договор с бригада „Дочо Михайлов" да работи през юли и август. Около 85 на сто от продукцията на „Булгарплод" — Силистра е предназначена за износ. Затова комсомолците трябва да положат усилия да работят качествено. Те главно ще режат кайсии за производство на компоти, конфитюри, нектар, пулп и др. Предприятието е осигурило работно облекло за бригадирите и всички други необходими условия за работа. Работният ден на бригадирите ще бъде 7 часа, а трудовата им норма обхваща 87 процента от нормата на работническите.

Секретарят на ученическия комитет при Първа гимназия Ленин Миленов прочете от името на своите другари-бригадири призив-обещание, в който средношколците обявяват съревнование на младежката бригада от Втора политехническа гимназия, която ще работи в Малък Преславец. Своята готовност да постигнат високи трудови успехи в чест на Деветия конгрес на Партията бригадирите изразиха в изпратените поздравителни телеграми до ЦК на БКП и ЦК на ДКМС.

Другарят Александър Марков съобщи на средношколците състава на щаба на бригада „Дочо Михайлов". Нейн командир ще бъде Калчо Стефанов, секретар на ГК на Комсомола, а заместник-командир по политическата част — Стойка Калчева от Окръжния комитет на ДКМС. Бригадирите ще започнат работа на 4 юли, а на 28 юни ще стане тържествено откриване на бригадирското лято в центъра на града.

Командирът на бригадата Калчо Стефанов припомни на средношколците, че през миналата година Силистренският бригадирски отряд от Националната младежка бригада в гр. Варна е спечелил с ентусиазирания си труд национално първенство. Той изрази увереността си, че и през тази година бригада „Дочо Михайлов" ще се нареди на едно от челните места в съревнованието с другите окръжни бригади в страната.

Димо ВАСИЛЕВ

Пионерски дела

Пионерите от с. Алеково са не само ученолюбиви, но и трудолюбиви. Само за два дни те прекопаха 570 дка слънчоглед, окопават царевица, плевят лук и пр. С голямо усърдие се заеха да построят физкултурната площадка. За това, разбира се, са нужни средства, които пионерите ще набавят сами. Дружинният съвет излиза с предложение: всеки да заработи по пет трудови дни в ТКЗС, като средствата останат в полза на училището.

Петър ВАСИЛЕВ

Незабравима вечер

НАСТЪПИ часът, когато учениците осмокласници от с. Сребърна трябваше да благодарят на своите преподаватели за труда, който са положили те, за да ги научат на нещо хубаво в живота, да ги подготвят за средните училища и техникуми. В продължение на осем години те са били заедно и ето дошло е време да се разделят. По този случай на своята абитуриентска вечер осмокласниците поканиха и членовете на бригадата за комунистически труд „Иван Стайков" от ДМЗ „Стомана" — Силистра, с които имат шефство.

Преди четири години между сегашните осмокласници от тогавашния пионерски отряд „Олег Кошевой" и членовете на бригада „Иван Стайков" бе подписан договор за дружба и взаимопомощ. Този договор бе подписан за четири години. Трудностите в изпълнението му не бяха малко. Но както учениците от отряда бяха отличници в ученето, така и работниците от бригадата запазиха първото си място в цеха по изпълнение на плановете и обещанията. Пионерите пораснаха, приети бяха за членове на ДКМС и са клас без изоставащи ученици. В бригадата се разрасна движението за комунистически труд, подобри се дисциплината. Пионери и работници проведоха редица съвместни мероприятия — тържества, колективно посещение на кино, чествувания и други. Създадоха се лични връзки между пионери и работници на основата на другарството и взаимопомощта.

На тържеството на осмокласниците присъствуваха всички членове на бригадата, директорът на предприятието Игнат Димитров, секретарят на Окръжния комитет на ДКМС Пенчо Ахилев, председателят на заводския профкомитет Петър Димитров, членовете на родителския комитет в селото, учители и други. Директорът на училището др. Георгиев благодари за грижите, които е полагала бригадата за подпомагане учебно-възпитателната работа на осмокласниците, като посочи, че тази традиция трябва да се поддържа и занапред.

Членовете на бригадата и осмокласниците си размениха подаръци помежду си.

Тази вечер ще остане незабравима за комсомолци и работници от класа и бригадата. Затова те решиха след 10 години отново да се проведе такава среща.

Антон Александров
(наш кореспондент)

Запознаха се с историята на предприятието

НЕОТДАВНА комсомолското дружество при „Синя смяна" на ДИП „Добруджа" — Силистра проведе събрание на тема „Опознай своето предприятие". Ръководителят на смяната Георги Данев, който е работил над 20 години в предприятието, разказа на комсомолците историята на малката фабричка на Налбантян, която започва своето съществуване с 4 тъкачни стана. В нея са работили предимно млади момичета при много тежки условия.

След национализацията през 1947 г. работниците от фабриката се почувствували стопани. Тя била преименувана в ДИП „Добруджа". Становете в нея се увеличават на 40. Но всичко е в едно помещение, отоплявано от една голяма печка. Машините се задвижвали с трансмисии. Нямало квалифициран технически кадър. Ставали и злополуки.

— Днес работниците се радват на едно хубаво, широко и светло предприятие — каза Георги Данев. — Партията се погрижи и за нас. От 40 тъкачни стана те се увеличиха на 304. До 1970 г. предприятието ще се превърне в голям и модерен текстилен комбинат.

За перспективите на предприятието говори директорът му Ангел Петров.

— В близко време — каза той — ще започне разширяване на тъкачния цех. До 1970 г. ще бъдат построени работни помещения на площ от 32 дка. В предприятието ще работят 560 автоматични стана и 1 400 работници. Ще бъде построена сграда за предачница с 35 000 вретена. Само в ремонтната работилница ще бъдат необходими 160 техници, 95 майстори, 29 лаборанти. Ще бъде построен голям клуб и други помещения за културен отдих на работниците.

Комсомолците слушаха и в сърцата им напираше радостта. За тях се създават условия на работа, каквито са нужни на човека, за да може спокойно да работи и живее.

Петрашка ДОДОВА

Списък на четата на Таньо Войвода

ПРЕМИНАЛА на 16 май 1876 г. между селата Пожарево и Дунавец, четата на Таньо Стоянов Куртев е била съставена по идея на Христо Ботев и следвало да мине едновременно с неговата чета. Четата е била комплектувана от момчета и по-стари хъшове в Олтеница. Тук войводата дошъл от Турно Магурели заедно с още осем другари, които били прекарали зимата в гр. Болград, Бесарабия, и през пролетта тръгнали към въстаналата си родина. Те мислили да отидат при Панайот Хитов в Сърбия, но останали при Таньо в Турно Магурели.

Списък на четата никой не е правил. Имената на четниците са възстановявани по памет и по сведения от техни другари и съвременници. Доживелият освобождението четник Ив. Хр. Абрашев е разказал на Никола Обретенов спомени за четата и е назовал имената на 7 от осемте четници, дошли от Болград: Ив. Хр. Абрашев, Петър Иванов, Стоян Енев, Петър Недялков, Гено Гроша, Стефан Николов и Стойко. През 1936 г. в Разград е поставена паметна плоча, на която са изсечени 10 имена. От Абрашевите другари не са поставени на плочата имената на Петър Недялков и на Стойко, а са поставени 4 нови имена: на Кара Петър, Стоян Бингуглията, Велко Дачев и дядо Цоню — вероятно по спомените на Никола Обретенов. Имена на Таньови четници посочва и Г. Димитров в книгата си „Княжество България" ч. II, стр. 512. С основание към четата причисляват още трима души и Ив. Стойчев (Истор. прегл., кн. 3 (58 г.), базирайки се на съобщения за заловени четници от каймакамите в Севлиево и Омуртаг и на мнението на съставителите на сборника за Априлското въстание.

Като се анализират всички известни досега данни и като се съпоставят посочените в тях имена, може да се състави приблизително точен списък на четата.

В предлагания списък, целящ да запознае младежта и пионерите с имената, подвига и живота на шепата родолюбци, са дадени кратки биографични данни и сведения за четниците след разбиването на четата, чийто път е проследен в дневника по дати и събития.

Четата е била подготвяна от революционен комитет в Олтеница със секретар учителя А. Чернев. Състояла се е от около 20 четника и войводата.

1. **Таньо Стоянов КУРТЕВ**, наречен още Диарбекирски, е роден в Сливен на 5 април 1846 година. Имал връзка с Панайот Хитов, Хаджи Димитър и други. Посрещал Левски и бил един от основоположниците на революционния комитет. На 17 септември 1872 г. бил арестуван и след няколко месеца пратен на заточение в Диарбекир. Избягал от Диарбекир на 19 януари 1875 г. и дошъл в Румъния. Понеже бил определен от БРЦК за апостол в Сливенско, тръгнал за България в края на август. Стигнал до Варна, дето получил разпореждания от Иваница Данчов през септември и се върнал в Олтеница. През зимата бил в Турно Магурели, дето изпълнявал задачи, поставени от Панайот Хитов. През март решил да мине в България с чета и приел предложението на Никола Обретенов да оглави Олтенишката чета. Минали Дунава на 16 май 1876 г. и водил четата до разбиването ѝ на 27 май при Куш тепе, Поповско. Загинал същия ден в отчаян бой с многобройна потера. Главата му била занесена в Попово, а след това в с. Кардам. После била изпратена в Разград и погребана с главите на другите му другари.

Героично минало

В сравнение с другите четници биографията на войводата е по-добре проучена.

Имената на четниците по-долу ще бъдат подреждани според случките с тях хронологически и според реда им на паметната плоча в Разград.

1. **Стефан НИКОЛОВ** е роден в Сливен около 1849 г. Бил е осъждан за бунтовническа дейност и затварян в русенския затвор, отгдето успял да избяга. През 1875 г. вероятно е бил вклю чен в подготвяната от Таньо чета в Олтеница, но същата не минала поради провалянето на въстанието. Зимата прекарал в Болград. През пролетта тръгнал с Абрашев и още 6 другари за Турно Магурели, дето трябвало да се свържат с Панайот Хитов, но останали при Таньо. Той заедно с войводата и с младия си съгражданин П. Иванов придружавал колата с оръжието от Турно Магурели до Олтеница. На 20 май — четири дни след минаването им в България — Стефан като най-здрав и най-пъргав в четата бил изпратен в с. Побит камък да се свърже с комитетските хора и да вземе хляб. Заптието, което било изпратено в селото, го познало, че е беглецът от русенския затвор, и го задържало заедно с пазвантите. Селяните напразно се мъчили да упоят турците и да помогнат на Стефан. Не можали да го освободят и дугарите му. Стефан бил откаран в Разград, а оттам в Русе и съден на втория процес на 29 юли 1876 г. Осъдили го на смърт, въпреки усилията на защитника му Илия Цанев Ефенди да го освободи. Обесили го същия ден половин час след прочитане на присъдата.

2. **Петър ИВАНОВ**, наречен още Сливнолията и Комитата, е роден в Сливен през 1858 г. Учил абаджийство. През 1875 г. отишъл в Румъния. Макар че бил малолетен, Петър бил рус снажен момък и Таньо го приел в четата си. Той е от групата на осемте, прекарали зимата в Болград. От Турно Магурели до Олтеница придружавал каруцата с оръжието. След минаването в България бил с четата до 22 май, когато през нощта паднал от една скала при с. Костанденец и останал в безсъзнание. Другарите му помислили, че се е убил и го оставили. Като се свестил, Петър тръгнал из гората, като се стремял да държи южна посока. След шестдневно лутане, изгладнял и изнемощял, той излязъл в землището на селата Посабина и Метовина, Поповско, и се скрил в една кичеста круша. Поискал хляб от една селянка, но тя го предала. Отвели го в Попово, после в одаята на Изат бей в Кардам, дето видял трите глави на другарите си. След това го отвели в Разград, а после с Абрашев и Ив. Енев в Русе, дето го съдили на 29 юли и като малолетен го осъдили на 3 г. затвор. Лежал в Цариград, в Акия и на остров Родос. След освобождението се заселил в с. Балбунар (гр. Кубрат), дето се занимавал със земеделие и кръчмарство. Умрял през 1926 година.

За съжаление никой не е записал спомените му.

(Следва)

СТРЕЛАТА НА ПОБЕДИТЕ

Пред Деня на работниците от транспорта и съобщенията

СЛЪНЦЕТО къпе лъчите си в хладните води на Дунава. Кеят на пристанището е отрупан с големи камари въглища, изкуствен тор и строителен материал. Огромните челюсти на двата подвижни крана като някакви ненаситни железни чудовища се спускат в трюмовете на шлеповете, описват полукръг във въздуха и трупат грамади от материали.

Не можах да открия лесно старши-краниста Петър Александров Христов.

— Ей сега беше тук — отговориха ми. — Смазваше резервните грайфери.

Най-после ми го посочиха. Видях среден на ръст човек с обрулено от дунавския вятър и юнското слънце лице. Засмени очи, тънки мустачки. Работно облекло от сини док. Ръцете, попили черницата на машинните смазки, и сега стискаха кълбо омаслени конци. Мургавото лице, придобило цвета на препечен пшеничен хляб, се озари от светла усмивка. За момент почувствувах, че ми се усмихва цялата Дунавска равнина. А бай Пешо, както му викат всички на пристанището в Силистра, е наистина дете на тази равнина. Затова толкова много обича Дунава и затова постоянно е край него.

Той сега е на 45 години, но си спомня детството, прекарано в с. Дунавци, Видински окръг. Спомня си и десетгодишния стаж на пристанище Лом. Там никак не беше лесно, но бай Пешо никога не е търсил лесното в живота и труда. Когато на пристанище Силистра бе монтиран първият подвижен кран, той дойде тук и се залови за работа с ентусиазма на двадесетгодишен младеж. Труд но беше. Необучените му помощници се лутаха около него и вместо да му помагат, сами се нуждаеха от помощ. Но бай Пешо не преклони глава. Под неговите напътствия те скоро усвоиха професията на своя опитен учител. Сега с него наравно мерят сили младите кранисти Петър Иванов, Кольо Великов, Иван Станчев и Михаил Чобанов.

Шест години изминаха, откак бай Пешо командува стрелите на големите кранове. Оттогава и двата крана не са спирали нито за миг. Никакъв ремонт не е правен по тях, защото всичките кранисти през свободното си време оглеждат машините, грайферите и сапаниге. Хората се стремят винаги всичко да е в изправност, да няма повреди, за да не се забавя разтоварването на съдовете.

Шест години не са много голям срок. Но те за бай Пешо минаха бавно. Шест души млади кранисти обучи той, които работят сега на три смени и редовно изпълняват по две норми. Вместо по 400 тона насипни товари, те разтоварват по 800—860 тона на смяна. Старши-кранистът се радва на тех ните успехи.

— За мене няма мое-твое! Успехите на момчетата са и мои успехи, несполуките им — мои несполуки.

Затова всички обичат бай Пешо. А той е известен на всички, защото умее да се труди с любов и всеотдайност. Два пъти е носител на значката „Отличен работник на водния транспорт", ударник е на комунистическия труд.

Стоим под слънцето, огряло големия кей. Разговаряме. От всяка дума и жест на този човек лъха спокойствие и сила. Неволно го сравнявам със стрелата на огромния кран и ми се струва, че той е по-силен от нея. Нали тази голяма стрела се подчинява на неговата воля и върши това, което той пожелае.

— Сега пред нашия празник — казва бай Пешо — младоците са решили да ме надминат. По-рано все аз ги биех по проценти на разтоварените материали, но сега ми викат: „Майсторе, да се простиш вече с първенството. Ще ти го грабнем, тъй да знаеш!" Какво да ги правиш, млада кръв кипи у тях. А пък аз ги гледам и им отвръщам: „Ще видим, ще видим... Бай ви Пешо още не се дава". А да си кажа правичката, малко се страхувам, че ще ме надминат. Особено Михаил какъвто е упорит... Страхувам се, но ми е и приятно. Мои момчета са това...

Бай Пешо поглежда към будката на крана, където ловките ръце на младежа-кранист управляват машината и камарата от въглища постоянно расте.

— Нека ме надминат, нека ми вземат първенството — усмихва се отново моят събеседник. — Учениците винаги са надминавали учителя си.

Бронзовото му лице лъщи от слънцето. В очите му се отразява дунавският простор, в който трепти под тежестта на товарите стрелата на крана, стрелата, която за старши-краниста винаги е сочила върховете на трудовите му победи.

Драгомир ПАНОВ

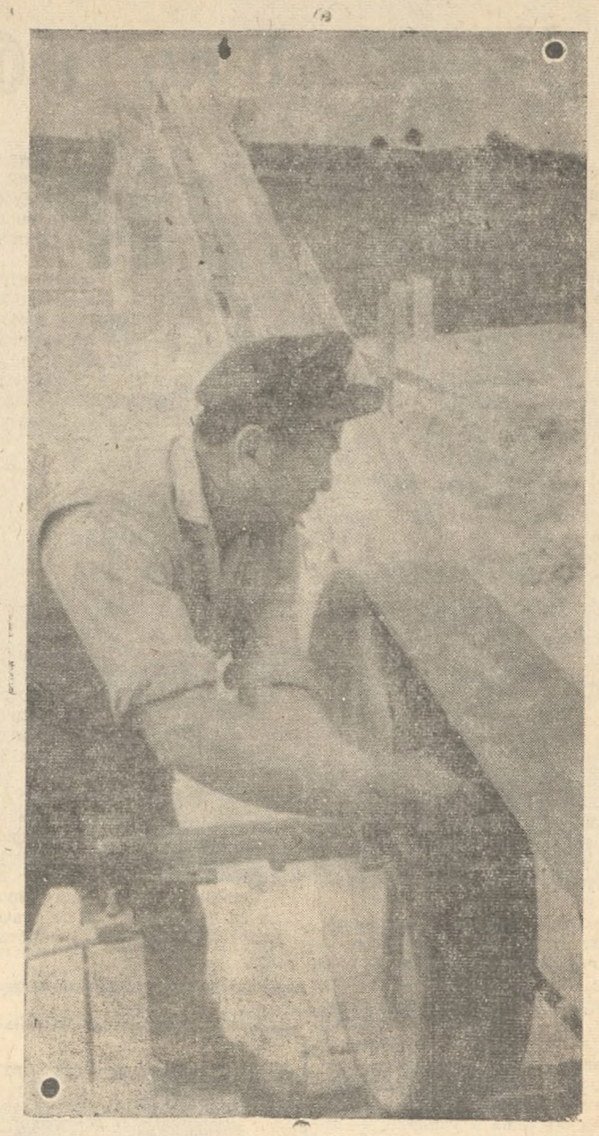
Унищожават вредния дивеч

НАСКОРО членовете на ловно-рибарското дружество в гр. Силистра проведоха хайка в гората „Дущубак".

Въпреки неблагоприятното време, ловците успяха да унищожат над 1 100 вредни птици. Най-много се прояви ловната дружинка от с. Калипетрово, с председател Стаю Краев. Той бе организирал много добре другарите си. Макар и само 15 души, ловците от Калипетрово можаха да унищожат над 500 гарвана и свраки, както и едно котило с четири малки лисичета.

Добри прояви при унищожаването на вредния дивеч имат и отделни ловци, които проявяват самоинициатива. Благодарение на дългогодишния си опит, те имат немалки успехи. Ловецът Йордан Костадинов от гр. Силистра всяка година унищожава около 10 лисици. През тази година той е убил 6 лисици. Другарите Кръстю Пирев и Тодор Христов от с. Кайнарджа през 1965 година са унищожили 72 лисици, а през тази — 32.

Вичо ДАНАИЛОВ

В кариерата на с. Войл вече навлезе механизацията. Благодарение на това, сега производителността на труда е повишена чувствително, а кооперативното стопанство е обезпечено със строителен материал.

НА СНИМКАТА: Салим Еюбов подготвя машината за работа.

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

ПРАВИЛНО ДА ПРИЛАГАМЕ СТОПАНСКАТА СМЕТКА

Опитът показа, че най-добрият начин за ръководене на отделното стопанство или предприятие в условията на социализма е стопанската сметка. Освен това, трябва да кажем, че еднакво важни принципи при нея са плановостта, стопанско-оперативната самостоятелност, материалната заинтересованост, самоиздръжката, контрола чрез лева.

Малко или много тези принципи намират място в приложението на вътрешностопанската сметка за отделните производствени единици на стопанствата от окръга. Те вече натрупаха опит, благодарение на който грешките, допуснати през миналата година при съставянето на план-сметките, до голяма степен са отстранени.

Все още обаче малко внимание се отделя на въпроса за разчетите по изкупуването на отделните селскостопански произведения. Става дума за разчетите по изкупуването на селскостопанска продукция от зеленчуковото производство, трайните насаждения и техническите култури. Обикновено, планови те разчети за изкупуването се разбиват по равно между отделните производствени единици, без да се изхожда от конкретните условия за всяка една отделно. Освен това в план-сметките неправилно се формира размерът на общата продукция за казаните вече произведения, ако се ползва една средна цена. И най-важното, което е, че организацията на труда по изпълнението договора за изкупуването обикновено така е устроена, щото създава условия за уравниловка в заплащането между отделните производствени единици. Материалният стимул в случая е принизен и ръководствата на производствените единици са само технически изпълнители.

За да не се допусне това, необходимо е в план-сметките на отделните производствени единици да залегнат освен общите показатели и показатели за изкупуването на селскостопанската продукция. За изясняване на въпроса, нека вземем един пример: кооперативното стопанство „Х" има 3 зеленчукови бригади. Общият план за производство на домати за 1966 година е 2 000 тона. Планът за изкупуването е 1 600 т в т. ч. 1 025 т за износ, 355 т за преработка, 220 т за вътрешна консумация. Разликата между общото производство и изкупуването — 400 т кооперативното стопанство залага като свободна продажба. В план-сметките и на трите производствени единици плановите показатели са разположени така:

(виж таблицата)

По същия начин се постъпва за формирането на общата продукция в план-сметките за I-ва, II-ра и III-та бригада.

Към края на беритбената кампания се очертава, че II бригада не може да изпълни плана си за „преработка" с 20 т и за „вътрешна консумация" с 30 т, а същевременно продава домати на свободен пазар по 0,18 лв. килограма. Другите две бригади са си изпълнили договорните задължения 100 на сто и берат вече домати за свободна продажба. Стопанството като цяло естествено не може да си изпълни договорното задължение с 50 тона, толкова, колкото е неизпълнението на II-ра бригада, и нарежда на останалите две бригади да издължат това количество. Те поемат поставената задача и я изпълняват, обаче изнесените 50 т домати тряб ва да се остойностяват не по съответните цени за преработка — 0,06 лв. и вътрешна консумация — 0,04 лв., а по 0,15 лв., т. е. разликата да се доплати от втора бригада, неизпълнила договорните си задължения по чисто субективни причини. При положение, че имаме разбивка на плана по изкупуването по производствени единици и още, което е по-важно, имахме диференцирани цени за изкупуване и за свободна продажба, а бяхме приели една средна цена, при всички случаи кооператорите от първа и трета бригада щяха да бъдат ощетени, а тези от втора бригада — облагодетелствувани.

Ясно и недвусмислено този малък пример ни показва, че е наложително в план-сметките на отделните производствени единици да залегнат диференцирани показатели за обема на изкупуването. Общата продукция, като първи икономически показател, да се формира посредством диференцирани цени за отделните показатели на изкупуването и взаимоотношенията между отделните производствени единици да бъдат осъществени с оглед създаване на материална заинтересованост в кооператорите.

Георги СТОЯНОВ
Управление „Земеделие" — Силистра

Показатели	производствени единици в стопанството			
	I зеленчукова	II зеленчукова	III зеленчукова	Общо за ТКЗС
1. Общо производство	800 т	500 т	700 т	2 000 т
2. Изкупуване всичко	700 т	400 т	500 т	1 600 т
в т. ч. за износ	400 т	300 т	325 т	1 025 т
преработка	215 т	40 т	100 т	355 т
вътр. консум.	85 т	60 т	75 т	220 т
3. Свободна продажба	100 т	100 т	200 т	400 т

Общата продукция на тази култура за обединеното стопанство е формирана примерно по следния начин:

Износ домати	1 025 т х 0,10 лв	—	102 500 лв
Преработка домати	355 т х 0,06 лв	—	21 300 лв
Вътрешна консум.	220 т х 0,04 лв	—	8 800 лв
Износ всичко	1 600 т	—	132 600 лв
Свободна продажба	400 т х 0,15 лв	—	60 000 лв
Общо производство	2 000 т	—	192 600 лв

Напрегнат труд за получаване на допълнителна продукция

РАЗВИХРИЛАТА се голяма буря в края на м. май нанесе щети върху голяма част от селскостопанските култури и в ТКЗС — Тутракан. Те са по-значителни при слънчогледа, фасула, доматите, пипера, лозята, овощните градини и възлизат на обща сума 211 200 лева. Най-големи са загубите на производствените участъци в Тутракан — 66 300 лева, в Царевдол — 47 700 лева, в Дунавец — 32 600 лева.

За компенсиране на нанесените щети от бурята са приети редица организационно-технически и политико-разяснителни мероприятия. По-важните от тях са: полагане на по-големи грижи за засадения тютюн по отношение окопаването му, опазването от болести и вредители. Редовна и качествена беритба на тютюневите листа, правилното им сортиране, сушене, съхраняване и манипулация. От увеличаване плана на площите с 900 декара, средния добив и единичната цена на тютюна ще се реализират 167 200 лева в повече. От увеличаване люцерновите площи за семе с 500 декара ще се получат 36 000 лева в повече. От засетите извън плана 200 декара метла ще се реализират 17 600 лева. Предвижда се сеитба на втори култури в зеленчуковите градини — предимно зелен боб — 50 декара и краставици „корнишони" — 30 декара, от което в касата на стопанството ще постъпят 8 000 лева.

Ще се остави 1 300 дка грах за зърно за компенсиране на 100 000 кг фуражно зърно и 95 000 кг за семе.

За всички окопни култури ще се положат максимум грижи, като се работи упорито за изпълнение и преизпълнение на плановите добиви. Така от царевицата например се очаква да се получи по 20 кг повече зърно от декар. Предвижда се в най-скоро време да се извърши наторяване на нейните площи с по 15—20 кг амониева селитра на декар, а площите на втората култура царевица да се увеличат с 40 на сто. Съответни мероприятия са приети и за слънчогледа, фасула, прибирането на сеното, редовна беритба и продаване на зеленчуците и плодовете, в срок и качествено прибиране на есенните култури, добра организация на площадките и съхраняване на зърното.

Десертните лози ще се колцуват, за да може до 8 септември г. г. да се направи износ на 30 на сто от предвиденото грозде.

Много са още мероприятията, приети за компенсиране загубите, нанесени от бурята. Наред с това ще бъдат намалени заплануваните разходи за материали, суровини, средства и труд с 10 на сто.

Приетите мероприятия ще се доведат до знанието на всички кооператорки и кооператори от производствените участъци. Сега в целия кооператив кипи творчески, съзнателен труд. Все по-напрегнати стават дните за механизаторите, кооператорите и специалистите. С още по-голяма сила се разгаря социалистическото съревнование между звена и бригади. От ранна сутрин до късна вечер грудолюбивите кооператори са в зеленчуковите градини, царевичните блокове, лозята, в цялото зелено поле.

В помощ на земеделските стопани са всички организации, предприятия и учреждения от града. В продължение на няколко дни се организираха и проведоха бригади в градските блокове и селата, където се окопаха много декари царевица, захарно цвекло, лозя. Бяха набрани стотици килограми грах и други зеленчуци.

Стремежът на всички кооператори е да компенсират загубите, нанесени от природните стихии. Да посрещнат Деветия конгрес на Партията с изпълнени обещания.

Живко ТРУШЕВ

Обещават да превърнат говедовъдството в рентабилен отрасъл

***ЗНАЧИТЕЛНИ** успехи постигнаха животновъдите от ТКЗС — Сокол в изпълнение решенията на VIII конгрес на БКП за развитие на животновъдното. Въпреки значителното увеличаване на продукцията от говедовъдството той остава да бъде губещ отрасъл.*

В чест на IX конгрес на БКП ръководителите, специалистите и животновъдите от ТКЗС — Сокол обещават да насочат своите усилия към превръщането на този отрасъл в рентабилен. За тази цел те ще положат големи усилия за прилагането на стопанската сметка като прогресивна форма на организация и заплащане на труда. Ще подобрят структурата на стадата. Ще намалят яловостта на кравите. Ще приложат концентрация и специализация в този отрасъл. В резултат на това ще се постигне по-голямо производство на мляко и говеждо месо и ще се стигне до значително намаляване себестойността на продукцията.

Редица мероприятия се предвиждат по подобряване на фуражното производство, както и по внедряването на техническия прогрес. През 1966-67 год. в стопанството ще се въведе зеленият конвейер. Ще се обърне по-голямо внимание на прибирането на висококачествено люцерново сено. Ще се положат добри грижи за пасищата.

Едновременно с това в стопанството ще бъде приложено промишленото кръстосване, ще се въведе използуването на стартерни смески, както и приложението на някои други мероприятия.

Чрез прилагането на всички тези мероприятия животновъдите на ТКЗС — Сокол ще създадат добри условия за превръщането на говедовъдството в рентабилен отрасъл.

Многолика е работата в кооператива

Летните дни в с. Честименско всяка година предвещават разнообразна работа — толкова много неща предстои да се вършат — да се окопават пролетниците, да се полагат грижи за тютюна, да се берат сочни плодове от овощната градина, да се подготвя инвентара за жътвата...

Дни наред група кооператори се занимава с беритба на череши, друга — с окопаване на пролетници, а механизаторите очакват първия сигнал за навлизане в зреещите блокове с пшеница, ечемик и ръж.

Не посрамват своето звено и Пембегюл Елманова, Шюкрия Галибова, Анка Йорданова, Сийка Георгиева и др. полевъдки, които са ежедневно на работа и за пример. На своя пост е неотменно и комплексният бригадир Пенчо Костадинов.

Благодарение на задружния труд, бригадата върви към благоденствие.

Али МЕХМЕДОВ

ДНИ С ВИСОКО НАПРЕЖЕНИЕ

НЯКАК си пуст е в тези дни дворът на ДКК „Булгарплод —Нектар" в Силистра. От време на време из него се мярва човешка фигура или пък някой камион спира пред рампата и бързо се издига камара от пълни с плод щайги — било вишни, било череши. Липсва напрегнатият темп през върхните дни на кампанията, когато всяко едно кътче на комбината жълтее от кайсиите и лъха на техния аромат. Тогава тук многогласият рой на работничките, смехът на бригадиритеученици и бръмченето на при стигащите или заминаващи камиони свидетелствуват за кипящия труд, който дава своите богати резултати — хиляди и хиляди буркани и кутии с вкусни, разнообразни, висококачествени компоти, конфитюри, желета, бъчви с пулпове или мармелади и пак хиляди кутии със зеленчукови консерви.

За да се види тази картина, остават броени дни, но все пак и днес се чувствува напрежението, което цари из цеховете. В момента край машините е застанала смяна „А" с началник Валентин Гаврилов. Десетки облечени в бяло жени са изпълнили цеха. Очите им следят течащия по транспортните ленти поток от плодове, а ръцете им пъргаво се движат. Изисква се голямо внимание при инспекцията, извършвана на две места, защото пристигащите вишни са с лошо качество. Падналите в голямо количество дъждове са, може би, добре дошли за земеделците, но за комбината те са се превърнали в бич. Много от плодовете са разваляни и негодни за компот. И затова — внимание и още веднъж внимание!

От двете страни на входа са монтирани два бланшора. Край тях снове една от най-старите труженички на комбината — Иванка Алексиева. Тя е тук още от 1959 година. Хилядите тонове плодове и зеленчуци, в чиято преработка е взела участие, са обогатили опита ѝ, дали са ѝ много познания и затова сега я сочат като една от най-добрите. Вдигнатата като завеса пара от бланшорите за момент спира погледа към вътрешността на цеха. А там са събрани едни от основните машини. И тук цари оживление, и тук припрени женски гласове се вплитат в звъна на стъкло и бръмчене на инсталации. Механизацията е почти пълна. Трудът е облекчен. Производителността и качеството са повишени. Ето там, между жените, се вижда и затварачката на буркани Недялка Митева. Стремежът ѝ е да не се допускат рекламации по нейна вина, а и... да даде по-високо качество от „съперничките" си Йорданка Сурова, Мария Господинова, Йорданка Митева, които оспорват с работата си знанията и опита ѝ в другите две смени. Заедно с Мария Коцалиева, Мария Събева и Величка Хърватева тези жени са възлови работнички, на чиито плещи се опира като на здрави стълбове цялото производство.

За момента то не е малко. Една смяна преработва около 30 т суровини или през машините преминават 22 т грах, 7 т вишни или череши, 4 т ягоди. За едно денонощие капацитетът засега е 80—90 т суровина. В нейното преработване вземат участие 390 души, разделени на три смени с началници В. Гаврилов, Руси Йорданов и Тодор Мъров. Комбинатът е още в началото на кампанията. В разгара броят на работниците ще достигне 1 300, а готовата продукция, голяма част от която е предназначена за износ, ще се равнява на 80 т за денонощие...

В цеховете кипи напрегната работа. Производството може да се оприличи с часовников механизъм, в който всичко е размерено с голяма точност и не търпи задръжки. И точно за тяхното отстраняване са се събрали сега при главния инженер трите началници на смени и началника на стерилния цех Никола Христов. Те недоволно поглеждат през прозореца към смръщеното небе, на което нейде далеч пак се вижда да се полюлява сива дъждовна завеса. Докога? Няма ли да има край? Ето, започнали са сериозна работа преди няколко дни, а само два пъти можаха да работят на три смени! Суровината не достига. Всички са единодушни: на хората им се работи и ще работят, но плодовете са малко. Все пак и за тези дни, независимо от лошото време, извършеното не е малко. Произведени са 47 т компот от череши при план 50 т, и се очаква преизпълнение, компот от ягоди — план 60 т, а готовата продукция е 47 т, конфитюр от ягоди —, от 110 т са произведени 66 и т. н. По-нататък моливът показва: планът за полугодието е 1 250 т продукция по обем, а до момента са отчетени 719 т, които представляват 58 на сто от плана. В края на юни се очаква преизпълнение от около 300 тона... За работата? Следва кратък и ясен отчет: всички здраво се трудят; Цветанка Зюмбюлева е организирала добре лабораторията и анализите вдят навреме. Накрая се прави и едно обосновано заключение — целият колектив на комбината навлезе подготвен в кампанията и прогресивно растящото напрежение мобилизира силите на всички, което значи, че той и тази година ще излезе с чест от тежката трудова битка!

Георги АНТОНОВ

През тези дни първостепенна грижа за полевъдите от комплексната бригада на Иван Петров от с. Черковна е окопаването на слънчогледа.

Началото обещава

КРАЯТ на всяка учебна година винаги поставя на преден план въпросите на летния отдих с учащите се. Защото той стана неразривно свързан с цялостното развитие на подрастващите и има да решава много проблеми около тяхното възпитание и физическото им укрепване. Сега е напълно ясно, че летният отдих не е въпрос за подценяване. Много от училищата в окръга търсят усилено пътища за неговото успешно решаване, а някои от тях постигнаха резултати, които отговарят на съвременните изисквания.

Ако се съди по подготовката за летния отдих в айдемирското училище „Христо Ботев", би трябвало да се каже, че той е заел подобаващо място в работата на училищното ръководство и пионерската организация, че е станал грижа на целия колектив. Старателно изработеният план говори, че този въпрос е обмислен добре, огледан е от всички страни. Съвсем основателно вниманието е акцентувано върху трите основни раздела: за културно-масовата работа, за спортната и трудова дейност.

Чрез изградените пет сборни отряда ще се осъществява организацията на пионерите в тяхното трудово ежедневие. Включените в тях пионери започнаха работа още на 17 юни. Те има да изпълняват твърде много задачи: ще събират билки, ще се трудят на опитното поле, ще събират вторични суровини, ще се притичат на помощ на кооператива. Определено е вече в кои дни кой отряд ще идва в училище — тогава децата ще работят за оформянето на „Алея на дружбата" и пионерския зоокът в училището. Пред пионерите предстоят много благородни задачи за изпълнение. Между отрядите е обявено съревнование за събиране на билки и вторични суровини.

В помощ на кооператива през летните дни в селото ще е изградена пионерска помощна бригада — с 43 участника. Тя също така започна своята дейност непосредствено след учебната година. А през есента най-трудолюбивите, най-упо-

За учащите се — смислен летен отдих

ритите ще бъдат наградени.

По-особени задачи има да изпълняват двете тимуровски команди с командири Калинка Иванова и Митко Иванов. Включените в тях пионери понякога също ще работят на полето, но наред с това ще изпълняват и някои други задачи — например подготовка на програми по различни поводи.

Съвсем логично много прояви са предвидени да се осъществят в разделите на спортната и културно-масовата дейност на децата. Запланувано е да се посетят колективно три филма, да бъде прочетена книгата „Воля". Особено полезни и интересни ще бъдат „вечерите на урожая", вечерите, посветени на първенците в лятната кампания. За тях по радиоуредбата редовно ще се изнасят поздравителни концерти.

Може би има известна нужда спортният раздел, в който са включени състезания по баскетбол и народна топка, колопоход до Иширково, да се допълни с още някои прояви и състезания. Те не само ще съдействуват за физическото укрепване на пионерите. Те ще направят, наред с това, по-интересно ежедневието им, ще ги привикнат към колективен живот.

Пионерското лято в Айдемир тържествено беше открито на 15 юни. Началото на една полезна дейност е поставено. Сега от директорката на училището Петранка Минчева, от дружинната ръководителка Йорданка Славова, от целия учителски колектив се изисква поголям контрол при изпълнение на заплануваното, което не е малко и без стойност.

Сава ХРИСТОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Настояще и бъдеще на един спорт

КОЛКОТО и парадоксално да изглежда, в нашия крайдунавски град плуването е спорт без традиции. Макар че тия, които не знаят да плуват в града, ще се преброят на пръсти, ако погледнем по-назад, едва ли ще видим някакви по-значителни постижения и успехи. Затова няма да сгрешим, ако кажем, че за Силистра плуването е един сравнително млад спорт, чиито възможности едва в последните пет-шест години сериозно се оценяват. През тези години той се утвърждава и масовизира именно като спорт. Защото да можеш да плуваш е едно, а да бъдеш плувец-спортист е съвсем друго. Така че ние ще говорим не за плуването въобще, а за плуването като спорт и за постиженията му, възможностите и перспективите за неговото развитие.

Всъщност, ако може да се говори за определени постижения, непременно трябва да се каже, че те дойдоха с появата на сериозното, системно обучение на плувците от всички възрасти. С техните тренировки се заеха щатни треньори и първите окуражаващи резултати не закъсняха. Особено чувствителни са те в последните няколко години. На Втората републиканска спартакиада плувците от нашия окръг се представиха успешно. Двата сребърни медала на Маргарита Гаджалова са неоспоримо доказателство за това.

Напоследък представителните отбори на окръга редовно участвуваха в републиканските първенства, като не един път заемаха призови места. С плувците пет години вече работи треньорът Петър Петров. Работи с всички възрасти и групи — от начинаещи до напреднали, от групите за усъвършенстване до групите на разрядниците. Макар и напрегната, работата му е интересна и увлича-ща. Трима негови възпитаници са студенти във ВИФ със специалност плуване. Под неговото непосредствено наблюдение сега се готвят отборите за прегледа на спортната младост през юли т. г. в София. Особено се разчита на Сергей Чумпалов, Ангел Суров, Тодорка Събчева и Георги Русев. Наскоро ще се проведе двустранната среща между отборите на Силистра и Русе. Тя ще бъде проверка на силите и за двата отбора. Мъжките и женските отбори усилено се готвят за участието си в турнира за купата на Комсомола, който ще се проведе в Пазарджик при изключително силна конкуренция.

Всичко би било още по-добре, ако плувците имаха възможност да тренират не само през лятото, а и през другите сезони. Защото ако тренировките се водят без прекъсване, резултатите осезателно ще се повишат и Силистра ще се нареди на авторитетно място в плувния спорт, място, подобаващо на един крайречен град. Затова по-скорошното построяване на запланувания нов закрит плувен басейн е повече от наложително.

Плувният спорт в Силистра ще има хубаво бъдеще, ако за него се полагат същите грижи, каквито се отделят за баскетбола, гимнастиката и други спортни дисциплини.

Николай ЗЛАТЕВ

Проверка на силите

Преди няколко дни в Шумен се проведе двустранната среща по борба между спортните школи на Шумен и Силистра. В продължение на три часа кръстоса ха мишците си децата, юношите младша и старша възраст от две те школи, като показаха интересна и оспорвана борба.

Първите схватки започнаха с най-малките борци-деца до 14 го дини. На тепиха излизат Димитър Станев от Силистра и Алек сандър Върнов от Шумен. Една га след съдийския сигнал Дими тър Станев от Силистра направи едно рязко влизане в краката на шуменския състезател, но той съумя да се защити и на свой ред проведе контрахватка, която му донесе и победата. Следващата среща бе спечелена от силистренски състезател и резултатът бе изравнен 1:1. Въобще срещите при най-малките борци протекоха много оспорвано и на високо техническо ниво. Все пак децата от Силистра бяха по-добре подготвени и спечелиха с общ резултат 6:4.

С голям интерес се очакваха срещите между юношеските отбори младша възраст. Отборът на домакините е миналогодишен републикански първенец. Може би това донякъде ги успокои, но ос вен това силистренските юноши се бориха с много амбиция, с по стоянно търсене на критичното положение, с подчертан стремеж към победата. Особено ценни са победите на Божидар Славов, Али Муртазов, Павел Сотиров, Али Рамов. При юношите старша възраст домакините явно пре възхождаха и заслужено спечели ха убедителна победа. Но за нас е по-ценна победата на юношите младша възраст с 6:4.

Джемали ИБРАХИМОВ

Докато яслите в Сребърна са добре уредени, родителите на тези деца могат да бъдат спокойни през целия работен ден на полето

Да се спазват риболовните закони!

СЕЗОНЪТ за риболов е открит.

Отново любителите риболовци ще могат да упражняват любимия си спорт, да прекарват приятни часове край Дунава, да укрепват здравето си на чист въздух и слънце.

Всеизвестно е, че първостепенно задължение на риболовеца-спортист е строгото спазване на социалистическата законност при риболова, борба против закононарушенията, разобличаване на бракониерите.

Едно от най-честите и дребни на пръв поглед нарушения е ловенето на маломерна риба и неспазването на установените дневни количествени норми. Много въдичари, кепчеджии и серкметаджии без никакво чувство за отговорност, пълнят торбите си с всякаква риба, без оглед на размера ѝ, а когато „пада" повече риба, не се задоволяват със законните два килограма. Такива нарушения не са маловажни и не бива да се отминават с безразличие. Взаимният контрол между въдичарите и останалите риболовци, а така също и дейността на обществените инспектори биха изиграли значителна роля за свеждане до минимум нарушенията. Но най-напред е необходимо високо гражданско съзнание, самодисциплина, правилно отношение към риболовното ни богатство.

В правилника за прилагането на закона за рибарство се казва: „В промишлените и непромишлените води може да се риболува с единична въдица и то само денем; при еднодневен риболовен излет може да бъде уловена до два килограма риба, с изключение на единичен екземпляр надвишаващ тези размери; за всеки риболовен излет задължително трябва да бъдат вписани в билета за риболов съответните данни. Уловената маломерна риба, която няма изискваните размери, трябва незабавно да бъде хвърлена обратно във водата".

От направената проверка се установи, че някои другари като Кръстю Ив. Недялков, Николай Киряков, Никола Стефанов и др. от Силистра не спазват изискванията и не вписват в билетите си необходимите данни. Такива проверки ще се извършват по-често и ще се търси сериозна отговорност на нарушителите. Риболовци-спортисти, да не се подаваме на риболовната си страст, да пазим и разумно да ползваме рибното богатство!

Е. ДАНАИЛОВ

Културни вести

На сцената в Тутракан

ПРЕДИ няколко дена на трудещите се от Тутракан гостува народният театър от Разград. Артистите представиха с успех комедията-фарс „Осем в обща квартира" от Драготин Добричанин. Творческият колектив беше награден с продължителните ръкопляскания на публиката. Особено се проявиха артистите Здравко Тихонов, Иванка Драганчева, Георги Миндов и др. Тутраканци с удоволствие биха посрещнали разградския колектив още няколко пъти. Освен това и местните самодейци има какво да научат от колегите си от Разград.

Николай МАРИНОВ

Малки актьори

ВЪВ ВРЪЗКА с тържественото закриване на учебната година участниците в драм-кръжока в Цар Асен представиха пиесата „Двата свята", драматизация по разкази на Елин Пелин. Напрегната и изпълнена с много жар беше подготовката им за излизане на сцената. Това е третото поред излизане на малките любители на театралното изкуство, които с успех пресъздадоха на сцената откъс от „Боряна" на Йовков, а също така и „Буря", драматизация по „Под игото".

Преди последното представление съвсем случайно станах свидетел на един разговор.

... Пред стълбите спира възстар човек със своята старица и грижливо почиства изкаляните си обувки.

—Защо не си гледаш рахатлъка в къщи, дядо Дечо — подхвърля му един младеж, — а си тръгнал в този дъжд?

— Ами, нали малките пак театро щели да правят. Заради тях идвам. Познавам ги аз тях още от онази пиеса, дека представиха оня, скъперника. Бива си ги децата...

— А бе все детска работа — подхвърля друг.

— Ба, ба, не е то тъй. Я кажи, вие, комсомолците, какво направихте. Колко представления дадохте на сцената, а? — и като се засмя, сне калпак и поведе бабата си към салона, изпълнен с безброй посетители. Всички те с нетърпение очакваха вдигането на завесата. Скоро лампите загаснаха. Завесата се разтвори и на сцената останаха малките изпълнители.

Доколкото им позволяват силите, със старание и въображение, те успяха да изградят героите на Елин Пелин. Особено се проявиха пионерите-кръжочници Стоян Иванов, в ролята на Стойне кръчмаря, Йордан Пенев, Недялка Христова, Виолета Добрева и др.

С бурни ръкопляскания и одобрение публиката посрещна последното падане на завесата. Тази реакция е израз на задоволството на кооператорите от играта на малките самодейци, които почти единствени в селцето създават развлечение за кооператорите.

Добромир СТРЕМСКИ

Задружно живеем

НЯКОЛКО дни остават до завършването на учебната година. Скоро ще заглъхне и последният удар на училищния звънец. Настъпват дните на летния отдих.

С трепет очакват лятото курсистите от I-б полевъден курс при ССТ „Добруджа" — Силистра. Защото началото на почивката за тях е начало на производствената им практика. Със същия трепет посрещнаха те и началото на изтичащата вече учебна година. Не беше лесно да се опознаят, изучат характерите си, определят отношенията си. Не беше лесно да се изгради колектив — толкова нужен на първокурсниците. Голяма роля за създаването и изграждането на колектива изигра подготовката и провеждането на общоучилищния фестивал. Под ръководството на курсовата ръководителка М. Тодорова и възпитателката Г. Йоскова до късно не стихваха гласовете на репетиращите. „90 години Априлска епопея" — това беше темата на рецитала-монтаж. Отплатата за положения труд е екскурзия до красивото Черноморие, която ще осъществим в близките дни.

Димитрина КОНДОВА

Държавен вагонен завод „Андрей Жданов" — Дряново

ТЪРСИ

1. Дърводелци (столари) — III–IV раз.
2. Общи работници — III раз.
3. Автомонтьор (един) — VII раз.
4. Тенекеджии — III—V раз.

Заплащане по сделно-разрядната система. Справка личен състав—вътрешен тел. № 26

ОБЯВА

ДСП „РОДОПА" — Силистра автомобил „Баркас".

ПРОДАВА

Цена по споразумение.

Интересуващите се да се отнесат до управлението.

Важно! Важно!

Абонирайте се за в. „Силистренска трибуна"

6-месечен абонамент 1,56 лв

3-месечен абонамент 0,78 лв

Важно! Важно!

СЪОБЩЕНИЕ

ТКЗС „Г. Димитров" с. Окорш, Силистренски окръг

ПРОДАВА три броя товарни автомобили марка „Стар-27" 4 т, един брой „Зил-130" 6 т и два броя „Зетор-25 А".

Интересуващите да се отнесат до управлението на стопанството. Цена по споразумение.

Професионално-техническо училище по дървообработване — Силистра

ТЪРСИ

учител-специалист по декоративно и строително бояджийство с полировка (могат да кандидатстват и завършилите техникум по посочената специалност).

Документи се подават в училището.

От дирекцията

СРЕДНО ПРОФЕСИОНАЛНО-ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ ПО СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

с. Две могили, окр. Русенски

ОБЯВА

Средното професионално-техническо училище по селското стопанство с. Две могили, окр. Русенски, ОБЯВЯВА, че за учебната 1966-67 година ще се приемат 105 младежи и девойки, завършили осми клас, не по-възрастни от 17 години по специалности:

„ПОЛЕВЪДСТВО" И „ЖИВОТНОВЪДСТВО"
(говедовъдство и овцевъдство)

КУРСЪТ НА ОБУЧЕНИЕ Е 3 ГОДИНИ.

Кандидатите за специалността „полевъдство" ще се набират от Русенски и Силистренски окръзи, а за специалността „животновъдство" от Русенски окръг. Завършилите успешно училището добиват квалификация „ПОЛЕВЪД-МЕХАНИЗАТОР" и „ЖИВОТНОВЪД-МЕХАНИЗАТОР" и имат право да продължат образованието си във всички видове и степени полувисши и висши училища и институти в страната и чужбина.

Кандидатите подават в СРОК ДО 30 ЮЛИ т. г. до канцеларията на училището следните документи:

1. **Молба.**
2. **ДИПЛОМ за завършен осми клас.**
3. **Педагогическа характеристика.**
4. **Удостоверение за предимство.**

ПРИЕМАНЕТО на кандидатите ЩЕ СЕ ИЗВЪРШИ ОТ 1 ДО 5 АВГУСТ чрез състезание по бал образуван от общия успех на дипломата, успеха по математика, български език и биология.

ЗАПИСВАНЕТО ще се извърши ОТ 5 ДО 10 VIII Т. Г. За допълнителни сведения отнасяйте се до канцеларията на училището.

ОТ ДИРЕКЦИЯТА.

ОБЯВА

Окръжна болница — Силистра

ТЪРСИ

заведущ социално-правен кабинет, библиотекар и електрокарист.

Заплата по щата. Постъпване веднага.

От ръководството

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 71 (1084) | Четвъртък, 23 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

НАСТЪПИ ЗЛАТНА ЖЪТВА!

МЕХАНИЗАТОРИ И ПОЛЕВЪДИ, БЪРЗО И КАЧЕСТВЕНО ДА ПРИБЕРЕМ ЗЪРНОТО!

с. Голеш

С ТРЕПЕТ и вълнение очаква-ха жътвените дни механизаторите и полевъдите от ТКЗС — Голеш. Едрите жита наливаха зърно и радваха сърцата на трудолюбивите стопани. Най-сетне дълго-очакваният момент дойде и зарад на най-напред механизаторите от бригадата на с. Краново.

Дни наред агрономът Иван Стоянов обхождаше пожълтелите ечемици и следеше състоянието на зърното. И ето, на 20 юни той даде сигнал за започване на

На път към ечемичения блок

голямата битка. Трактористът Димитър Стефанов се отправи с виндроуер към полето и започна да реди откос след откос. За първите два дни бяха пожънати 170 дка. Бригадирът на Крановската бригада Георги Вълев, както и бригадният механик Атанас Енев, са постоянно на полето и следят за качеството на жътвата.

Вчера преди обяд към ечемичените блокове се отправиха с виндроуери и механизаторите от останалите бригади. Жътвата започна в целия кооператив. След двадесет дни по следите на откосите ще запеят мощните комбайни, а в бункерите им ще потече едрото златно зърно.

с. Срацимир

ИЗПЪЛНЕНИ с нестихващо трудово напрежение са юнските дни за кооператорите от с. Богорово. Ежедневно, от ранна утрин до късна вечер, те излизаха на полето да окопават пролетните култури. Между тях непрекъснато беше и бригадирът Димитър Йорданов. Но наред с грижите за пролетниците той не забравяше и есенните посеви. Всеки ден минаваше покрай ечемичения блок и проверяваше класовете. Искаше да улови най-удобния момент за започването на жътвата.

Преди два дни посевите навлязоха във восъчна зрелост. На звеноводите беше наредено да изкарат хората си на жътва. Само чули за това, без да чакат излишни покани, кооператорите захвърлиха мотиките, взеха сърповете и се отправиха към по-стръмните ечемичени площи. Златната жътва започна. Само за един ден те пожънаха повече от 60 дка.

Не изоставаха и механизаторите. Трактористът Иван Занчев, който отдавна се готвеше за лятната кампания, закачи виндроуера и се втурна в надпревара с полевъдите. Първия ден той пожъна 100 дка ечемик.

И механизаторите от с. Българка не желаеха да губят нито ден. Вчера, след като се уверихa, че ечемикът е готов за жътва, те се отправиха със своите машини към полето.

Днес започва прибирането на реколтата и в останалите бригади на Срацимирския кооператив.

с. Старо село

МЕХАНИЗАТОРИТЕ от ТКЗС — Старо село едни от първите в окръга започнаха жътвата.

Вече четири дни виндроуерите на Ранко Димитров и Марин Петров редят откос след откос едроклас ечемик. Вече четири дни песента на беларусите оглася „Чарите". А с тях се надпяват младите механизатори. Радостта пъдха в комсомолските им сърца. Изпълва ги с нови надежди.

Радостни са и бригадирите М. Петров и Велико Севков. Богатата реколта обещава много тонове надпланова продукция. Вече е ясно, че от 2 000 декара ечемик, засети в стопанството, ще се получат повече от 300 кг среден добив на декар.

Жътвата на ечемика в Старо село продължава с ускорен темп. Добре ремонтираните машини осигуряват бързото и качествено прибиране на реколтата. Досега са пожънати над 600 декара.

с. Добротица

ВЕСЕЛА глъчка се разнесе преди три дни сред ечемичените блокове на селата Любен и Босна. Работливите кооператори навлязоха в зрелия ечемик преди машините. Там, където лятото бе вече сплело светла свила.

По наклонените площи не могат да работят машините. Затова хората от бригадите на Салим Солиев и Харалан Костов пожънаха на ръка първите 170 декара. На челно място са полевъдите от с. Босна, които прибраха 130 дка ечемик.

Много скоро ще заработят и машините. Механизатори и полевъди, организирани добре от специалистите, ще направят всичко, за да приберат без загуби реколтата.

село Алфатар

ОТ ДВА дни в ечемичения блок близо до с. Алфатар буботи машина. Тук дойде със своя виндроуер механизаторът Димитър Господинов. Той направи първия откос и в сърцето му бликна позната радост. Започна жътвата. Богата, благодатна жътва...

Не само в бригадата на Георги Върбанов се очакват високи добиви от ечемика. Такива ще бъдат те и от всичките 6 270 декара, които стопанството е засяло с тази култура.

Първите 250 декара са пожънати! Първите жътвени дни носят много вълнения на кооператори и ръководители. Те ще направят всичко, за да приберат зърното без загуби и навреме.

ДОСТОЙНО ПОСРЕЩАТ СВОЯ ПРАЗНИК

В дните пред Празника на работниците от транспорта и съобщенията двата колектива при гара Дулово — по движението и по поддържане на пътя — завоюваха големи трудови успехи.

Колективът по движението спечели социалистическото съревнование с гара Исперих за последното тримесечие и сега води борба за запазване на първенството. За първите шест месеца на тази година при план 2 620 натоварени вагона се отчита изпълнение 4 126 вагона. Планът за натоварените тонове е преизпълнен с 16 908 тона. Общият процент на изпълнението към 17 юни представлява 150 на сто, което бе постигнато благодарение на разгорялото се социалистическо съревнование между колективите. Всички желаят да дадат своята дан за Празника на работниците от транспорта и съобщенията, затова не жалят сили нито минута. В първите редици се наредиха Св. Драгомиров, Ал. Лефтеров, ръководители на движението, и А. Кьосев, ж. п. стрелочник.

Голям дял за постигнатите успехи има и П. Пенков, началник на гара Дулово, който винаги енергично помагаше на всички работници да изпълняват дневните си норми. Вместо за единадесет месеца, както бяха обещали, транспортните работници от гарата вярват, че ще могат да изпълнят годишния си план за десет месеца.

Значителни успехи в трудовата си дейност постигна и колективът по поддържане на железния път — VIII участък. Този колектив през второто тримесечие на миналата година стана носител на преходното червено знаме „Първенец майсторски участък" в района на XII ж. п. секция—Русе. Сега работниците отново искат да си възвърнат първенството и полагат постоянни грижи да изпълнят обещанието си по привеждане в отлично състояние железния път, да го поддържат образцово в районите на гара Дулово и спирките Руйно и Тодорово.

В чест на Празника от този колектив се отличиха Ариф Ибрямов от спирка Тодорово, удостоен със званието ударник на комунистическия труд, Стоян Иванов, ударник на комунистическия труд, както и Алиш Куш и Ахмед Мак судов от спирка Руйно, също ударници на комунистическия труд.

От гара Дулово изпъкнаха със своята работа Петър Костадинов, Фикрет Тефиков, М. Талигов и Халил Хаккъев, които полагат грижи както за техническото подобряване на пътя, така и за морално-политическото възпитание на останалите работници.

Въодушевени от постигнатите успехи, работниците от двата колектива при гара Дулово очакват с радост своя Празник и ще положат още по-голямо старание да запазят и удвоят успехите си в чест на Деветия партиен конгрес.

Борис СИМЕОНОВ

За високи добиви

И тази година на едно от челните места в кооператива в с. Нова Черна е звеното на орденоносец Амиш Мемишев. Работата, която са извършили трудолюбивите стопани досега, е огромна: окопани са 300 дка царевица, 110 дка захарно цвекло двукратно, 120 дка слънчоглед, 50 дка фасул и 40 дка тютюн.

В чест на предстоящия конгрес на БКП стопаните обещаха да се борят неотменно за най-високите добиви в кооператива и досегашната им дейност е сигурна гаранция за техния успех.

Илия ГРОЗДАНОВ

Отново дойдоха жътвените дни. За тях с умение се готви и младият комбайнер Марин Кръстев от с. Сокол. Уверен в себе си и машината той е готов за богата жътва.

Да засеем навреме вторите култури

Един от начините за набавяне на повече фураж за животните от обществения сектор е засяване то на втори култури. През тази година в ТКЗС и ДЗС на Силистренски окръг ще бъдат обработени 60 000 дка фуражна царевица—втора култура. Освен това в някои стопанства ще се засеят просо, слънчоглед и други.

Падналите напоследък дъждове увеличиха до голяма степен запасите от влага в почвата. Благодарение на това съществуват добри условия за сеитба и развитие на тези култури. Необходимо е специалистите и ръководителите от стопанствата да създадат правилна организация за тяхното обработване. Това ще се постигне само ако те са готови да започнат сеитбата непосредствено след жътвата на ечемика. Още същия ден сламата от блоковете трябва да бъде извлечена. Машините трябва да бъдат готови за оран. Не трябва да се отлага сеитбата на фуражната царевица нито за ден, защото влагата от пожънатите площи се изпарява много бързо. Всички стопанства разполагат с необходимата техника и при добра организация те биха постигнали навременното изпълнение на тази задача.

След извличане на сламата още същата нощ площите трябва да се изораят с тежките машини. Брануването на изораните площи е задължително и важно мероприятие. Целта е да се запази колкото може повече влага, която в случая е много необходима и ще помогне за бързото и дружно поникване на семената.

От голямо значение за по-нататъшното развитие на посева е неговата следсеитбена обработка. Навременното окопаване с ротационни мотики предпазва растенията от затревяване и осигурява бързото им избуяване. Където е необходимо, трябва да се извърши окопаване с култиватори и на ръка. Само така за фуражната царевица ще се създадат добри условия. Тя ще се развие правилно и от нея ще може да се прибере и съхрани за зимата повече зелена маса.

Макар че жътвата на ечемика в нашия окръг е едва в своето начало, в някои стопанства вече започна сеитбата на втори култури. Тя се извършва върху площи, освободени от фуражна ръж и репица. Досега са засети повече от 1 000 дка фуражна царевица, от които 120 дка в ДЗС и останалите в кооперативните стопанства. Най-напред в това отношение е ТКЗС—Дулово, засяло 360 дка от тази култура, следвано от ТКЗС Старо село, Межден, Сокол и др.

При добра обработка на фуражната царевица от нея може да се получи по-голямо количество зелена маса. Една част от нея се силажира. Останалата се използва като зелена храна през есента, когато за животните намаляват другите сочни фуражи. Резултатите от засяването на втори култури могат да бъдат още по-добри, ако през времето на тяхното развитие падат повече валежи и подсъдите и механизаторите успеят да запазят за по-дълго почвената влага. В кооперативи като Нова Черна, Старо село и др., които разполагат с поливни площи, високите добиви от вторите култури, и при неблагоприятни за тяхното развитие климатични условия, са гарантирани. Затова в тези стопанства не трябва да отминават в никой случай навременното засяване на фуражната царевица.

Няма съмнение, че ръководните лите и специалистите от всички стопанства на нашия окръг ще направят необходимото за добрата организация по подготовката на площите и засяването им с втори култури. Така за животните от обществения сектор ще се осигури по-голямо количество фураж. А това обстоятелство е едно от най-важните за получаване на повече животинска продукция.

СВЕДЕНИЕ

за изпълнението на селскостопанските мероприятия до 20. VI. 1966 год.

ТКЗС	Окопани ръка срещу засята площ %	Окопани с култиватори %	Площ за силаж дка	Жълта слънчоглед дка
Айдемир	82,3	100	6	—
Хлебаровско	0	11	56	—
Забун	0	50	15,8	—
Алфатар	0	76,3	31,2	100
Алеково	42,5	33,3	0	—
Ивайловец	76	10	0	—
Смилец	26,6	23,3	25	—
Тополина	0	95	0	—
Сребърна	5,8	15	0	350
Ситово	17,5	53,7	6	—
Средище	18,1	100	2,1	30
Хайредже	32,3	100	0	—
Голеш	21,6	100	0	20
Средище	0	38,7	0	
Тутракан	2,1	67,8	31	—
Нова Черна	11	90,9	12,2	—
Старо село	100	0	0	590
Белица	84,5	37,5	40	—
Главиница	37,7	0	0	—
Ст. Каргаджа	17,8	100	7	—
Сокол	100	100	0	—
Зафирово	54,7	18	0	—
М. Преславец	0	100	2,8	—
Дулово	4,2	100	26,6	—
Межден	100	0	0	—
Окорш	100	40,6	8	—
Секулово	20	27,7	15,2	—
Добротица	0	32	21,4	48
Чернолик	33,3	0	52,7	—
Памирево	90	100	0	—
Всичко ТКЗС	32,8	59,1	12,5	1138
ДЗС				
Силистра	0	0	0	—
Н. Черна	100	12	13,8	400
Я. Забунов	19,7	15,2	0	—
Окорш	100	66	0	—
Всичко ДЗС	38,4	18	3,3	400
В-ко за окр.	33,2	49,7	11,6	1538

Отчетно-изборните събрания и конференции в Партията започват

Определена е датата за свикването на Деветия конгрес на БКП. Във връзка с това Политбюро на ЦК на БКП реши отчетно-изборните събрания и конференции в Партията да се проведат от 1 юли до 15 октомври. Събранията в ППО да се проведат до 15 септември, конференциите и събранията на заводските, общинските и градските партийни организации до 1 октомври и конференциите на окръжните партийни организации до 15 октомври.

Отчетно-изборните събрания и конференции са важен момент в живота на Партията. На тях се прави оценка за цялостната дейност на изминалия период, набелязват се предстоящите задачи, избират се нови ръководства. От това как ще се подготви и проведе събранието или конференцията, зависи по-нататъшната работа на организацията.

Тазгодишната кампания се провежда пред Деветия конгрес на БКП. Тя трябва да бъде неразделна част от подготовката за конгреса. Това налага партийните ръководства да осигурят още по-добра организация за делового, резултатното и ентусиазираното преминаване на събранията и конференциите. На тях трябва да се обобщи и обсъди дейността на партийните комитети и организации за изминалия период, същевременно трябва да се направят изводи как са изпълнени основните решения на Осмия конгрес и на пленумите на ЦК на БКП, проведени след конгреса.

Партийните бюра и комитети трябва да съумеят да посочат как се преодоляват шаблонът и формализмът в партийната работа, да покажат мерките за подобряване на стила и методите на работа, да обобщят и отразят новото, което се е породило и е използвано в партийната и политическата работа на първичната, заводската, общинската или градската партийна организация. В докладите трябва да се отделя важно място на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП от 1963 година за ръководството на народното стопанство и на решенията на Майския пленум на ЦК на БКП от 1964 година за издигане ръководната роля на БКП в борбата за изпълнение решенията на Осмия конгрес, за авангардната роля на комунистите, за комунистическото възпитание на младежта и други задачи, поставени на пленума.

Някои наши стопански ръководства имат, макар и малък, опит от прилагането на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство. Този опит трябва да се покаже, да се обобщи и се даде бъдещата насока. Трябва да се определят и задачите на партийните комитети и организации.

Изпълнението на плана за 1966 година е настоящата задача. Досегашната ни работа за изпълнение на плана трябва да получи правдива оценка и да се определят задачите на партийните, стопанските и административните ръководства.

Идеологическата работа, провеждана от Партията, трябва да се постави на задълбочена преценка. Има документи на ЦК, в които се оцени и се дадоха насоки на идеологическата дейност на Партията. Необходимо е партийните комитети и организации да отчетат досегашните резултати и недостатъци по преустройството на политическата агитация и създаването на тесни връзки с трудещите се, да се отчете работата по подготовката на новата учебна година и в светлината на указанията на ЦК на БКП да се вземат допълнителни мерки.

От организационното състояние на първичната, заводската, общинската и градската партийна организация зависи и целокупният й живот. Ако всички комунисти са активни и инициативни и се отнасят с чувство на голяма отговорност към званието член на партията, работата неминуемо ще върви по-добре. Ето защо на въпросите на организационното състояние, на ролята и авторитета на партийната организация, превръщат ли се те в политически ръководства, служат ли комунистите за пример, да се обърне особено внимание. Анализът на състава на партийната организация, попълване редовете й с нови свежи сили и другите въпроси на организационната работа е нужно да намерят своето място в докладите.

Резолюциите, които ще се приемат на събранията и конференциите, представляват план, перспективни мероприятия за бъдещата дейност на комитета и организацията. На тях не бива да се гледа като на формален документ.

Изборът на партийните ръководства е важен момент от събранието. От него много зависи бъдещата дейност на комитета и организацията. Наложителни са предварителни грижи за подбора на ръководствата. Да се привлекат енергични, работливи, инициативни, честни и верни на Партията и на делото на социализма кадри. Умело да се съчетават силите на старите и на младите кадри, да се привличат на отговорна работа специалисти и особено жени.

За да преминат по-добре партийните събрания и конференции, не бива да се подценява предварителната подготовка. Добре ще бъде при писане на материалите да се потърси помощта на всички членове на ръководствата, на специалисти и други комунисти. Комунистите да се запознаят предварително с материалите, за да вземат по-активно участие на събранията и конференциите.

Подготовката на отчетно-изборните събрания и конференции вече е започнала. Добре са организирали работата си партийните комитети в Дулово, Нова Черна, Сребърна, Айдемир и други. Те са запознали партийните секретари с най-важното и необходимото, което ще осигури по-доброто провеждане на събранията. Секретарят на ППО от с. Яребица вече е разпределил задачите между членовете на партийното бюро, заангажирани са специалистите и други комунисти в подготовката.

Сроковете за подготовката и провеждането на партийните събрания и конференции тази година са по-кратки. Това налага партийните ръководства да осигурят по-здрава организация за нормалното провеждане на отчетно-изборната кампания в Партията, която да съдействува за преизпълнение на стопанските планове и задачи, за достойно посрещане на Деветия конгрес на БКП.

Жълтеят първите низи

2 350 низи тютюн набраха през първите дни на миналата седмица селяните от с. Суходол. Първите, припрени ръце на жените и мъжете от бригадата бързо проверяват всяко стръкче тютюн, засаден върху повече от 500 дка площ. Но освен пъргавината и бързината, тук трябва да се прояви и опитност—не всяко листо предстои да се откъсне и подложи на сушене. Ето и за това внимават суходолци. Те желаят това лято техните низи да бъдат едни от най-качествените в кооператива. Може би затова така усърдно и внимателно манипулират Зелиха Сабриева, Вайде Хамдиева, Себахат Басриева, Кериме Мехмедова и останалите им другарки от другите звена. И може би, защото пеещите не секват нито за миг, ръцете не усещат никаква умора. Та как иначе—нали работата не е отредена само за един ден—утре отново трябва да бъдат на полето, бодри и работливи.

Халим САЛИМОВ

ПОД КОНТРОЛА НА НАРОДА

НАСЪРЧАВАЩИ РЕЗУЛТАТИ

В ДИП „ЛИПА“ — Силистра работи единадесетчленна комисия за народен контрол. Съставът ѝ е от най-съзнателните и трудолюбиви работници и служители на предприятието — членове на БКП, активни профсъюзни дейтели и безпартийни. В своята работа народните контрольори се стремят да обхванат всички производствени звена на предприятието и да оказват активна помощ на колектива за преодоляване на слабостите.

Цялостната дейност на комисията се насочва от партийното бюро.

За всяко тримесечие съставяме план, който включва основните задачи. След уточняването на плана комисията се събира в пълен състав и специалисти от предприятието разясняват пред нея някои проблемни въпроси.

Постоянен стремеж на комисията е да посочва „тесните места“ в ДИП „Липа“, влиянието на отделните показатели на плана и каква конкретна, действена помощ следва да се окаже в различните трудови звена.

Как и с какво комисията помага на административното и партийното ръководства? Извършихме, например проверки за ритмичното снабдяване с основни материали и най-вече на плоскости от дървесни частици, за състоянието на първичната отчетност в склада за готова продукция, за състоянието на дебиторската задължялост на предприятието. Направихме пълен анализ на себестойността за първото тримесечие на 1966 г. Проследихме всички рекламации, направени от ДТП „Разнознос“ — София на ДИП „Липа“. Извършихме също така проверки по устни и писмени сигнали, отправени от работниците и служителите. Комисията взема дейно участие и в проверките, извършвани от Инспекцията за държавен контрол.

Строго спазваме принципа в нашата работа — предварително да се запознаваме и подробно да проучваме въпросите по предстоящите проверки. Сериозно внимание обръщаме и на това, проверките да са обективни, правдиви, а предложенията ни да са конкретни. В повечето случаи предложенията на комисията оформяме в протоколи в три екземпляра, които с писмо, изведено от комисията, се изпращат един екземпляр до административното ръководство, един до партийното бюро и един остава за архивата на комисията за народен контрол. Така ние създаваме възможност на ръководството да се запознае основно с констатациите от проверките и конкретните предложения на комисията.

Тук ще посочим констатациите от извършения от комисията анализ на себестойността за първото тримесечие на 1966 г. В протокола при проверката залегнаха 12 справки, които се попълниха от счетоводните форми и отчети на предприятието. В крайния резултат от анализа бе констатирано, че вместо икономия от снижение на себестойността 2 293 лева, предприятието е реализирало преразход от повишаване на себестойността за 9 368,10 лева.

Комисията насочи своето внимание да открие причините за допуснатото повишаване на себестойността. От данните в отделните справки се установи, че ръководството на предприятието чувствително е увеличило броят на общите работници от ДП „Транспред“ и заплащането на техния труд значително увеличава фактическата себестойност на промишлената продукция. Тя се е увеличила и от транспортните разноски, които са за сметка на доставчика, но не са признати. При това положение комисията намери за необходимо да постави на вниманието на ръководството горните факти и предложи:

Да се намали броят на общите работници от ДП „Транспред“ — Силистра, да се заведат незабавно арбитражни дела срещу ДДЗ „Д. Благоев“ — гр. В. Търново, ДИП „Дъб“ — гр. Враца, ДП „Транспред“ — Силистра, ТКЗС в с. Кайнарджа и др. Направихме конкретни и действени предложения по методическото водене на Журнал ордер № 6 „Доставчици“ в счетоводството.

Още през първите два месеца, след като се съобразиха с направените препоръки и предложения от комисията, резултатите от стопанската дейност на предприятието добиха друг вид. Докато през първото тримесечие на тази година ДИП „Липа“ отчете превишход в себестойността за 9 368,10 лева, то през месец май той се намали на 3 887 лева. Дадената насока от комисията за народен контрол и взетите мерки от административното ръководство, а също така известните ни вече резултати показват, че допуснатият преразход в предприятието ще бъде ликвидиран.

Резултатите от всички проверки се отчитат пред целия състав на комисията. Те стават достояние и на целия колектив чрез радиоуредбата в предприятието.

Недко ГУГОВ
заместник-председател на комисията за народен контрол при ДИП „Липа“ — Силистра

АКТИВНА ДЕЙНОСТ

КОМИСИЯТА за народен контрол в с. Старо село е на своя пост. Под ръководството на Илия Денев членовете ѝ са разпределени по отрасли, така че обхващат цялостния живот в селото и правят проверки на място. В работата има плановост и редовно се извършва инструктаж с членовете на комисията.

В резултат на добрата дейност на комисията за народен контрол, особено в селското стопанство и търговията, бяха разкрити редица нередности. Премахването им помогна много на управителните съвети на кооперативното стопанство и селкоопа в опазването на социалистическата собственост.

Активистите от комисията сигнали зираха и разкриха някои кражби в свинефермата и овцефермата. Веднага се извършиха необходимите проверки и се направи предложение пред управителния съвет на ТКЗС за освобождаване на нарушителите от работа. Добри резултати дават проверките и в търговията. Оказа се, че някои магазинери нарушават ценовата дисциплина. Не редности има също така във връзка с качеството и грамажа на хляба.

В момента вниманието на членовете на комисията е насочено главно към лятната кампания — готовността на инвентара и общата подготовка за жътва и вършитба, качественото окопаване на пролетниците и др. Проверките по разносната търговия, зареждането на санитарните чанти, снабдяването на магазините с хранителни продукти също са направени. Комисията за народен контрол се съобразява със сезонния характер на селскостопанското производство и периодически планира и прави проверки в отделните отрасли. В тях участвуват също така съответните специалисти, като оказват добра помощ.

Дейността на комисията за народен контрол в с. Старо село е здрава бариера срещу злоупотребите със социалистическата собственост. Тя спомага и за навременно и качествено изпълнение на стопанските и други задачи.

Василка РАВАЛИЕВА
(наша кореспондентка)

За преобразяване на нашите градове и села

НА 17 ЮНИ в Ситово се проведе окръжно съвещание с всички председатели на градските и общинските народни съвети и председателите на градските и общинските комитети на Отечествения фронт за отчитане резултатите от изпълнението на 36-то министерско постановление и на съревнованието между съветите по хигиенизирането и благоустрояването за 1965 година. Доклад по тези въпроси прочете заместник-председателят на Окръжния народен съвет др. Кръстьо Атанасов. Той изтъкна, че грижата за човека е в основата на политиката на Партията. Въпросите по благоустрояването и хигиенизирането стоят в центъра на работата на народните съвети. За това говори фактът, че в националния преглед по благоустрояването и хигиенизирането, проведен тази година, от Силистренски окръг са участвували селата Алфатар, Ситово, Сребърна, Шуменци и Цар Самуил и резултатите от тяхното включване в него са положителни.

В изпълнение мероприятията по благоустрояването и хигиенизирането през 1965 г. в окръга са били шосирани 310 хиляди квадратни метра, асфалтирани 305 хиляди квадратни метра, направени 128 хиляди квадратни метра тротоари и поставени 176 хиляди линейни метра бордюри.

Хубави резултати са постигнати през отчетния период по озеленяването. В парковете и по улиците са засадени над 22 хиляди декоративни дръвчета и храсти. В някои населени места, като Дулово, Силистра, Паисиево, Окорш др., е направено много по разширяването на водопроводната мрежа и по изграждането на нов, като е използван преди всичко доброволният труд на населението и средства от самообложението.

Отчетено бе, че постигнатото е резултат от правилното съчетаване работата на съветите и комитетите на Отечествения фронт, на тяхната разяснителна работа сред населението по изпълнението на 36-то министерско постановление. Наред с това обаче все още малко се прави по подреждането и ограждането на стопанските дворове на ТКЗС, по поддържането на дръвчетата в парковете и по улиците, по хигиенизирането на обществените заведения.

Провеждането на окръжното съвещание по отчитане резултатите от изпълнението на 36-то министерско постановление в Ситово не е случайно. Общинският народен съвет и общинският комитет на Отечествения фронт в това село са извършили най-много работа за кратко време по благоустрояването и хигиенизирането на района. Председателят на съвета Атанас Кулев разказа с подробности за работата на изпълнителния комитет в това отношение, който е използвал помощта на всички масови организации при разширяването на улиците, заравняването на тротоарите и оформянето на центровете на селата. Правилната съвместна работа на съвета и Отечествения фронт и материалната помощ, която оказва стопанството на изпълнителния комитет при практическото осъществяване на тази внушителна строителна програма, дават възможност на селото да се класира на първо място в окръга по благоустрояването и хигиенизирането за 1965 година.

Съвещанието, каза председателят на общинския народен съвет в с. Стефан Караджа др. Петър Донев, е една среща, една обмяна на положителния опит. Това, върху което трябва да насочим нашето внимание сега, е по поддържането на създаденото от хората, изграждането на навици у тях да го пазят, да свикват с новото.

Отношение по работата на съвещанието взе и председателят на общинския народен съвет в с. Нова Черна др. Христо Петков.

Той разказа за работата на комисиите по хигиенизирането при тях, за трудностите, които срещат, и формите, които прилагат за издигане културата и бита на населението от техния район.

На първенците в изпълнението на 36-то министерско постановление и в съревнованието по благоустрояването и хигиенизирането за 1965 г. др. Кръстьо Атанасов връчи награди, определени от изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет.

Никола НАНЕВ

Списък на четата на Таньо Войвода

(Продължение от миналия брой)

3. Гено (Киро) ГРОША. Истинското му име е Гено Ст. ГРОШОВ. Той е роден в Котел. Имал хайдушка закалка от по-рано. Ходил е с чета през 1873 г., която минала Дунава при Сакча и през Добруджа и Омуртагско стигнала Котленската планина. Там четата станала 25 души и цяло лято била гонена от потери по Стара планина. Била разбита под Мургаш. Гено с трима другари се скрил в с. Зимевци, Искрецко, но били предадени. Двама от тях хванали, а един убили. Спасил се само Гено и отишъл при баща си, но той го предал на властта, която според съселяните му го убила. Всъщност Гено успял да избяга в Румъния и вероятно си е сменил името, като се нарекъл Киро. Зимата на 1875 г. прекарал в Болград. Той е един от осемте, записали се в четата още в Турно Магурели. До Олтеница е дошъл с параход. С четата е бил до 26 май 1876 г., когато при преминаването на Лома за Керчан баир бил убит между селата Априлово и Светлен.

4. Петър Недялков ТАНЕВ е роден в Свищов. Бил е също от групата на осемте, дошли от Болград в Турно Магурели. До Олтеница е дошъл с параход. С четата е бил непрекъснато от 16 до 27 май, когато загинал заедно с войводата в последното отчаяно сражение при воденицата под Керчан баир.

5. КАРА ПЕТЪР от Трявна е от организираните четници в Олтеница. Той също е бил с войводата до последния му час. Загинал в неравния ръкопашен бой при воденицата към с. Светлен под Керчан баир на 27 май. Третата глава, занесена в Хайдар, е била негова.

6. Иван Хр. АБРАШЕВ, наречен още ОХРИДАЛИЯТА и АРКАДАША, е роден в гр. Охрид. Той е от групата на осемте, прекарали зимата в Болград и дошли в Турно Магурели. Бил е непрекъснато в четата до 27 май сутринта, когато е започнало сражението на височината Куш тепе. При разпръскването на четата той се отделил в гората на изток и срещнал Ст. Енев. Тръгнали заедно и стигнали до Търговище. Тук Абрашев влязъл в града за хляб, но бил предаден и уловен на 5 юни. Затворили го в Търговище, дето след два дни довели и Ст. Енев. След четиридневен разпит ги закарали в Разград, където бил вече П. Иванов, а после докарали и В. Дачев.

В Русе го осъдили на 15 години затвор в окови. Част от наказанието изтърпял в Цариград, а после на заточение в Аккия, дето с Никола Обретенов, Ст. Занмов и Кир. Ботев работили задружно налъми. След Освобождението живял в Русе и София.

7. Стоян Енев ШЕКЕРДЖИЯТА. Истинското му име е Пеню Стоянов ЕНЕВСКИ. Роден е в с. Зеленниково (Хамзаларе), Пловдивско, около 1838 г. През 1863 г. забягнал в Румъния по семейни причини. Тук се нарекъл Стоян Енев и му останал прякор Шекерджията. И той е от групата на осемте, дошли от Болград в Турно Магурели. До Олтеница е дошъл с параход. С войводата е бил до битката на Куш тепе, когато се отделил и с Абрашев стигнал до Търговище. Като останал да чака другаря си на 5 юни в керемидарниците край града, Ст. Енев видял по едно време група заптии да водят Абрашев. Той хвърлил оръжието си в един ров и побягнал. Хванали го и след два дни на 7 юни го затворили при Абрашев.

В Русе бил осъден на 15 години затвор в окови. Лежал в цариградските затвори, а после го изпратили на заточение в Аккия. След Освобождението се заселил в Русе, дето получавал пенсия и се занимавал с бакалство. През 1908 г. се разболял и отишъл при семейството на дъщеря си за няколко месеца, след като не бил идвал в родното си село 45 години. Върнал се в Русе и скоро умрял.

8. Дядо Цо(н)ко БАЛКАНСКИ бил стар хъш. Роден е в Котел. Той е от организираните в Олтеница четници. След разбиването на четата на 27 май се откъснал и поел на юг за Балкана. Заловили го в Омуртагско и го закарали в търновския затвор. По-нататъшната му съдба не е известна. Вероятно той е и записаният в книгата „Княжество България“ на Г. Димитров под името Цанко Петранов.

9. Стоян БИНГУГЛИЯТА е роден в с. Бинкос, Сливенско. Вероятно към четата е постъпил в Олтеница. Повече нищо не е известно за него.

10. Велко ДАЧЕВ от Юрданов Чифлик или от Карлово е бил също от олтеницките четници. След разбиването на четата поел към Котел, дето бил заловен без оръжие и доведен в Разград. Понеже другарите му отказали, че го познават, бил освободен. Повече нищо не е известно за него.

**11. Велю . . . . . е роден в Нова Загора. Бил заловен на 6 юни при с. Трескавец (Кърсаглар), Омуртагско. За залавянето му османлазарският каймакамин съобщил с телеграма до мютесарифа в Търново. След това бил препратен в търновския затвор.

12. Руси Хр. МИНЧЕВ от Сухиндол бил убит на 12 юли при с. Красно Градище, Сухиндолска община. За това каймакаминът в Севлиево съобщил с телеграма на търновския мютесариф.

13. Васил СТОЯНОВ от Михалци, Карловско, бил заловен при същото село Красно Градище на 12 юли след престрелката, в която загинал другарят му Руси. Затворили го в търновския затвор, дето бил и дядо Цонко Балкански.

14. Стойко. . . . от с. Хайнето (Гурково), Казанлъшко, е бил от групата на осемте, дошли от Болград. Вероятно е бил около 50-годишен. От Турно Магурели до Олтеница е дошъл с кораба.

15. Никола . . . Той заедно със Стойко според Ив. Стойчев се бил отделил от четата вероятно преди битката на Куш тепе. Може би те са били от групата на осемте четници, предадени в Ковачевец. Дали те не са убитите двама между Попово и височината Калакоча?

Георги Димитров в книгата си „Княжество България“, част II сочи между Таньовите четници и имената на:

16. Тотьо.
17. Коста Георгиев.
18. Казаков.

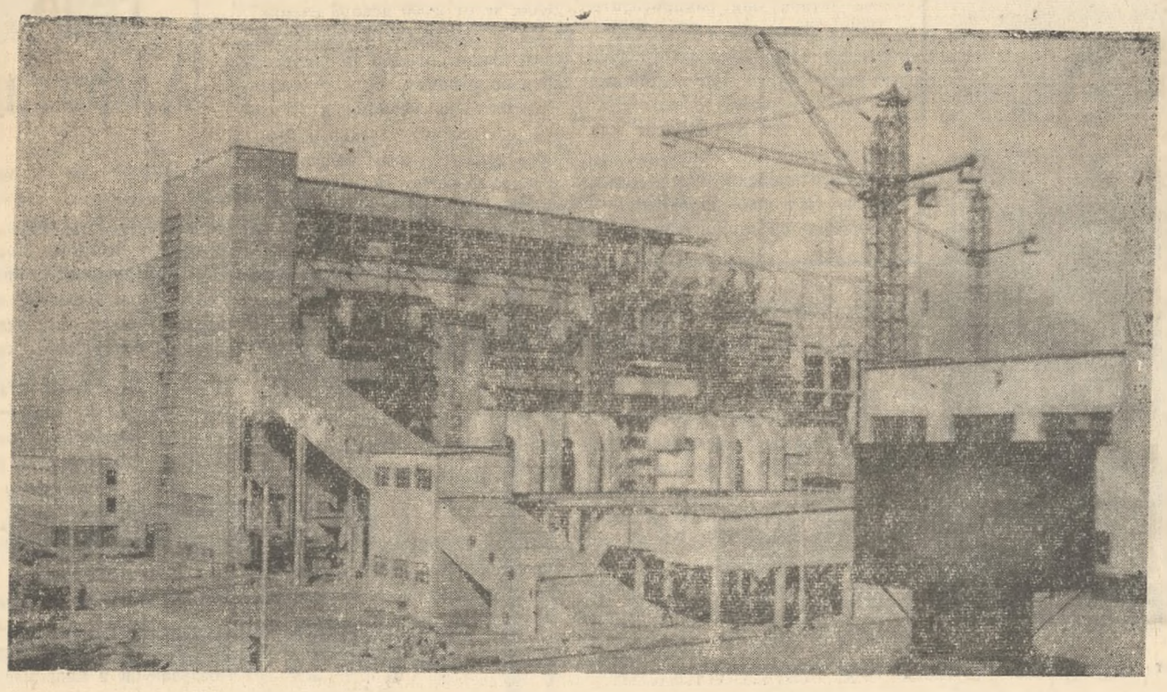
Последният вероятно е Ботев четник.

Може би разпитът и издирването на нови документи, запазени по частни архиви и папки, ще разкрие още нещо за съдбата на Таньовите другари.

Борис ИЛИЕВ
Председател на комисията по проучването на родния край при ОЧС — Силистра

Героично минало

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Наскоро ще заработи и третата турбина на ТЕЦ „Девня“, Варненски окръг, с което мощността ѝ ще нарасне на 160 хиляди киловата.
НА СНИМКАТА: Изглед от ТЕЦ „Девня“.

ДАМАТА НА МЕГРЕ

ПОВЕСТ ОТ ЖОРЖ СИМЕНОН

1

Глава първа

ДВАМАТА ОТ КРАЙБРЕЖНАТА УЛИЦА „БЕРСИ“

Часът беше седем и половина. Мегре въздъхна. Той беше в кабинета на шефа и въздишката му означаваше умора и облекчение едновременно: така въздъхват дебелите мъже в края на горещия юлски ден. С привично движение измъкна часовника от джоба на жилетката, взе своите папки с книжа от масата от червено дърво. Тапицираната с кожа врата се затвори зад него и той премина през приемната. Никакъв човек нямаше на червените кресла за посетители, само старият куриер зад стъклата на писалищната маса, дългият коридор на префектурата, осветен от лъчите на залязващото слънце — всичко това виждаше всеки ден.

Той влезе в своя кабинет и веднага почувствува застоялия мирис на тютюн, макар че прозорците, гледащи към крайбрежната улица „Орфевр“, бяха широко отворени. Сложи книжата, изтърси още топлата лула в пепелта на прозореца и седна зад масата; ръката му се протегна машинално за другата лула, която обикновено лежеше вдясно от него. Тя не се оказа там.

Той имаше три лули. Едната от тях, направена от морска пяна, лежеше до пепелника. А най-любимата, тази, която използуваше най-охотно, голямата, едва извита калунена лула, подарена от жена му преди десет години за рождения ден, беше изчезнала. Учуден, той порови в джоба. Потърси на камината от черен мрамор. Нека си признаем, той не се тревожеше много. Нямаше нищо особено в това, че не можа веднага да намери една от своите лули. Отново огледа целия кабинет, отвори вратичките на стенния шкаф, където се намираше емайлираната мивка. Търсеше, както всички мъже, глупаво: нали не отваря този шкаф след обяд, а към шест часа, когато му позвънят съдията Комельо, в устата му беше същата тази лула.

Той позвъни на куриера.

— Кажете ми, Емил, някой влизал ли е в моя кабинет, докато бях при шефа?

— Никой не е влизал, господин комисар.

Отново провери джобовете на палтото и панталоните. Раздразня ваше го това безсмислено тъпчене на място, изпоти се, както всички шишковци при досада.

Часът е осем без двадесет. А в осем обеща да си бъде в къщи на булевард „Ришар-Ленуар“: днес те поканиха балдъзата с мъжа ѝ. Какво трябва да купи по пътя? Плодове. Напълно вярно. Жена му го посъветва да купи праскови.

Вечерта беше задушна и на улицата той продължи да мисли за лулата. Това дребно, но необяснимо произшествие, пряко волята го безпокоеше.

Той купи праскови. Пристигнал в къщи, целуна балдъзата, която бе напълняла още повече. Наля на гостите аперитив. Тъкмо сега особено много му се поиска да подържи в уста любимата си лула.

— Има ли много работа?

— Не, всичко е спокойно.

Такива времена се случваха и по-рано. Двама негови колеги бяха в отпуска. Третият позвъни сутринта и каза, че два дни няма да бъде на работа: пристигнали родните от провинцията.

— Ти си загрижен от нещо, Мегре — забеляза жена му през време на вечерята.

Но той не се реши да признае, че го безпокои историята с лулата. Разбира се, нищо сериозно не се е случило. И все пак...

Да, това беше в два часа и няколко минути. Той седеше в кабинета си. При него се отби Люкас, доложи за неотдавнашен грабеж, съобщи, че в семейството на инспектор Жанвие чакат още едно дете. После, снел палтото и разхлабил вратовръзката, Мегре спокойно започна да пише рапорт по повод на едно самоубийство, което беше прието за убийство, и пушеше любимата си лула.

След това доведоха Женсен, дребен сутеньор от Монмартър, който бе ръгнал с нож работещо за него момиче. Според думите му, той само едва-едва я „погъделичкал“. Но Женсен не се и приближи до масата. Освен това той беше с белезници.

След обяд Мегре не излиза от кабинета, дори не изпи обичайната халба бира в ресторанта на площад „Дофин“.

Позволете, идва още тази жена... как се казваше? Като че ли Руа, или Леруа... Тя се яви без призовка.

Емил доложи:

— При вас е дошла една жена със сина си.

— По каква работа?

— Не казва нищо. Иска да я пуснем при шефа.

— Нека влезе.

Случайно имаше свободно време, иначе не би я приел. На разговора с нея той не придаде значение и сега с труд си припомняше подробностите.

Жената — изглежда все пак мадам Леруа — седна точно срещу него. С малко превзет вид, както е свойствено на хора, стараещи се да се държат с достойнство. Беше на около четиридесет и пет години и беше от онези жени, които, стареейки, като че ли изсъхват. Мегре пък предпочиташе тези, които с годините напълняват.

— Аз дойдох при вас, господин директор...

— Директорът го няма сега. Аз съм комисарят Мегре.

И тук той си припомни подробност. Жената даже с око не мигна — вероятно не четеше вестници и нищо не беше чувала за него. Тя се оскърби, че не може да я приеме лично директорът на тайната полиция.

Юношата, на който Мегре отначало не обърна внимание, напротив, се оживи, очите му заблестяха и той с жаден интерес започна да разглежда комисаря.

Така. Сега трябва да си припомни какво разказа тази жена. А тя говори толкова много! И настойчиво, както говорят хора, които придават значение на всяка своя дума и се опасяват, че не ще ги приемат сериозно. Това е особено свойствено на жените под петдесет...

Впрочем, тя не грешеше съвсем. Мегре я слушаше разсеяно.

Вдовица е. Овдовяла преди няколко години — пет или шест. Мегре бе забравил. Във всеки случай отдавна вече, тъй като скърбеше, че ѝ било трудно да възпитава сина си.

— Всичко за него правех, господин комисар.

Е, нима може да се изслуша внимателно това, което повтарят всички жени приблизително на същата възраст и при същите обстоятелства, което повтарят гордо и смирено... Още нещо беше свързано с нейното вдовство. Какво именно? Ахда...

Тя каза:

— Мъжът ми беше кадрови офицер.

А синът я поправи:

Подофицер, мамо. Той служеше като интендант във Венсен.

— Не, извинявай... Когато казвам, че беше офицер, аз знам как во говоря. Ако той не беше умрял, ако не беше се погубил, работейки за началниците, съвсем незаслужаващи това, непременно и своевременно би станал офицер. Защото...

Припомняйки си този разговор, Мегре не забравяше за лулата. Напротив, той вече се стараеше да си спомни всички подробности на разговора. Например, сигурен е, че думата „Венсен“ бе някак си свързана с лулата: той пушеше с нея, когато тази дума беше произнесена. Впрочем, по-късно за Венсен не се заговори.

— А къде живеете?

Някъде на крайбрежната улица „Берси“, в Шарантон. Той мислено се пренесе на тази широка крайбрежна улица, по дължината на която се простират складове, а край брега — товарни шлепове.

— Имаме малка двуетажна къщичка между кафе-сладкарницата на ъгъла на улицата и дохолния дом.*

Юношата седеше в ъгъла на кабинета и държеше на коленете си сламена шапка. Да, той имаше сламена шапка.

— Моят син не искаше да се обърна към вас, господин директор. Извинете, господин комисар. Но аз му казах: „Ти не си се провинил в нищо и няма никакви основания за това, за да...“

Какъв цвят имаше роклята ѝ? Черно, с лилав оттенък. Такива рокли носят възрастните жени, претендиращи за елегантност. Шапка с доста сложна конструкция, вероятно, неведнъж препрявана. Тя с удоволствие се слушаше и изразяваше високопарно: „Можете да си представите, че...“ или „Общоизвестно е, че...“

Преди разговора с нея Мегре беше облякъл палтото си и сега се измъчваше от горещината, налягаше го дрямка. Ама че наказание! Как съжаляваше, че ведната не я отпрати в стаята на инспекторите!

— Връщайки се в къщи, аз вече неведнъж забелязвах, че някой е влизал там в мое отсъствие.

— Заедно ли живеете със сина си?

— Да. И отначало даже помислих, че е той. Но всичко това става в часовете, когато той е зает на работа.

Мегре погледна младежа. Той изглежда беше недоволен от разговора. Още един тип, познат му добре. Сигурно беше на седемнадесет години. Слаб, червеникав дангалак с пришки и лунички по лицето.

Потаен? Възможно е. Майката едва по-късно сама каза за това, има хора, които обичат да говорят ло шо за своите близки. Във всеки случай е стеснителен. Той седеше, упорито втренчил се в килима. Но когато никой не го гледаше, хвърляше бързи погледи към Мегре.

Момъкът явно не се чувствуваше добре. Той, разбира се, се сърдеше на майка си, че е дошла в полицията. Може би се срамуваше малко от майка си, от нейната претенциозност, от бъбривостта ѝ.

(Следва)

* Къщи, които изцяло се дават под наем.

ПРЕД IX КОНГРЕС НА БКП

БЕЗ БАРИЕРИ

ТЕХНИКАТА все по-широко навлиза в нашето ежедневие. Накъдето и да погледнем, очи те ни виждат машини, които значително облекчават човешкия труд, правят го по-икономичен и производителен, а изделията му—прецизни, висококачествени. Но има една област, в която ние все още сме изостанали и ни предстои те първа да я наситим с модерна техника. Това е дейността на управленческия, административен и инженерен апарат. Прекалено много са тук папките с документи, картотеките и търсенето на един само изписан лист ни коствува много труд. Ето защо назря нуждата от създаването на такива средства, които да го облекчат, да го направят по-ефективен, по-производителен.

С решаването на тази съвсем нелека задача се зае преди две години създаденото в Силистра РП „Оргатехника". Както всяко начало, така и това беше трудно — колективът беше много млад и неопитен, а и започващата производстве на дейност беше недотам известна у нас. Затова първите крачки се направиха в най-лесното — производство на сглобяема тръбно-етажна мебел за канцеларии и библиотеки. Малко по-късно се премина към из работването на размножителна техника—хелиографи и спиртокопировални апарати, за да може от началото на 1966 година да се сложи началото на един колкото нов и интересен, толкова важен и отговорен етап в дейността на „Оргатехника" — започна подготовката за усвояване производството на сложни изделия от областта на радиоелектрониката и изчислителната техника.

Работата започна. Вече е разработена технологията на комплекта транзисторни диктофони „Репортер" и „Референт", създадени върху комбинирането на магнитофон и грамофон със запис на магнитен диск. С тяхна помощ ще станат излишни голяма част от папките, пълнещи канцеларските шкафове, производителността на труда на управленческия апарат ще се увеличи близо три пъти и голяма част от документирането ще се извършва със записи. Уместно е да се отворят скоби и се подчертае необходимостта от популяризирането им, тъй като към тях у нас не се проявява полагаемият им се интерес в управленческите среди, както това е например в ГДР, Полша, СССР. А ние сме страната-производителка! За изработването на диктофоните сега се изпращат хора на специализация.

В списъка на основните производи на „Оргатехника" е влязло и едно българско изобретение, получило висока оценка извън границите ни — това е електронният калкулатор „Елка". В момента е сформирана група, която се обучава в предприятието и предстои изпращането ѝ в завод „Електроника" на доусъвършенстване, а месец след завръщането ѝ оттам ще започне работа върху калкулатора. До края на годината „Елка" ще бъде пуснат в серийно производство. Както той, така и диктофоните и спиртокопировалните апарати са предназначени за износ.

За да се види прогресът на завода, е необходимо да се направи едно сравнение. Докато през първата година на същественото си той е произвеждал 10 изделия с обем на производството 300 000 лева, днес производите са 160 с обем 1 200 000 лева. Сега тук се произвежда система от средства за подготовка и търсене на информация, средства за механизация на библиотечната дейност, фамилия спиртокопировални апарати, два модерни хелиографа с вградено проявяващо устройство, термокопировален апарат „Инфра-66", таксувален апарат за обществения транспорт, монетоброеща, сортираща и опаковаща машина, система от канцеларски мебели и много други.

През тази година РП „Оргатехника" ще се представи на изложбите в Пловдив, Познан, и Лайпциг, на които ще демонстрира само част от изделията, с които ще участвува в Москва на световната изложба „Интероргтехника". На нея заводът ще изложи 50 експоната. Между тях ще бъдат: термограф (за първи път), спиртограф, „Елка" и хелиографите. Макар и да отстъпват от световното ниво, те държат първото място в социалистическия лагер.

За постигането на тези успехи, безспорно, решаващ дял има ентусиазмът на младия заводски колектив. Тук всеки се стреми да повиши квалификацията си, да усвои по-добре професията си. На образованието е дадена зелена улица—който иска, може да учи, защото заводът, заради разнообразното си производство, има нужда от богат кадър специалисти. Сега трима души се учат във висши политехнически институти и 32 в техникуми.

РП „Оргатехника" направи първите крачки на своето развитие през годините след Осмия конгрес на БКП, който ясно очерта перспективата на по нататъшната индустриализация на нашата страна и трасира продължението на пътя към комунизма. Предприятието дължи прогреса си на правилната икономическа политика на Партията и в чест на нейния Девети конгрес то посвещава своите големи трудови постижения.

В своята двегодишна история РП „Оргатехника" недвусмислено показа, че с младите сили, които кипят в него, с будната творческа мисъл на инженеро-техническите работници и на целия производствен колектив е достойно за гласуваното му доверие и в скоро време може да се превърне във ведущо младежко предприятие в нашия окръг.

Георги УЗУНСКИ

По верен път

С опит и желание

— ИСКАТЕ ЛИ да ви заведа при животните на лагера? — ни подкани младата зоотехничка Керанка Колева. — Ще видите нашите пастири, които денонощно бдят за животните.

С удоволствие приех поканата на зоотехничката. Тя впрегна каруцата и ние се понесохме по криволичещия чер път към лагера. Пред нас се разстилаше безкрайна гориста местност. Чуваха се само звънците на овцете, както и далечната мелодия на някакъв кавал.

До лагера пътувахме доста. Едва към обед стигнахме в местността „Атмаджа", където бяха изкарани животните на село Честименско на постоянен летен лагер. Погледът ни се спря на един млад пастир, който наблизо пасеше голяма група юници. От зоотехничката разбрах, че той се казва Манол Радушев, че вече четвърта година работи като пастир и че сега се грижи за 70 юници.

Заинтересувахме се върви ли работата. А пастирът ни отговори:

— Много добре сме тази година. Мерата е голяма. От дъждовете тревата израсна. Никога не помня тук да е имало такава обилна паша, както сега.

Доволни от тревата, юниците пасяха, без да вдигат глава. Всички бяха охранени и едри. Само през месеците април и май групата на Манол даде прираст от 2 760 кг. Най-голям дял за този успех има пастирът. В продължение на четири години той придоби значителен опит. Знае как да се грижи за животните, за да се развиват те правилно.

— Сутрин, щом има роса, не изкарвам юничките на паша. Чакам тревата да поизсъхне. Но за сметка на това вечер ги пася до късно. Когато дните са горещи, предпочитам повече вечерната паша.

Големи грижи полага опитният пастир за храненето на животните. Тревата е буйна, но той знае, че само с нея добър прираст не се постига. Затова редовно ги подхранва с концентриран фураж. На ден им дава по един килограм мляна царевица заедно с какалашките. От това прирастът на животните постоянно се увеличава.

Освен че е много трудолюбив, Манол Радушев е и много любознателен. Винаги пита зоотехничката и ветеринарния лекар по най-важните въпроси, свързани с отглеждането на животните. Интересува се за новостите в зоотехническата наука. А това му помага много в работата. С успехите, които постига, добрият пастир служи за пример на животновъдите от цялото стопанство в с. Алеково.

Зия ИСМАИЛОВ

За по-голяма и по-евтина продукция от пчеларството

ПО ИНИЦИАТИВА на Окръжния съвет по пчеларство и със съдействието на Управление „Земеделие" при ОНС—Силистра преди няколко дена в село Старо село се проведе съвещание с отговорниците на обществените пчелини. Другарят Любен Радоев, научен сътрудник при Опитната пчеларска станция в гр. София, изнесе лекция, от която присъствуващите до най-големи подробности се запознаха с устройството и технологията на нововъведения многокорпусен пчелен кошер.

Лекторът анализира развитието на модерното пчеларство и заедно с това показа вилите се системи пчелни кошери до сегашния най-усъвършенстван многокорпусен кошер, най-пригоден за промишлено пчеларство и едря пчелини. С редица примери се изясни, че в силно развитите страни по пчеларство като СССР, Съединените щати и други са въведени многокорпусни кошери. Благодарение на тях, отделен пчелар е в състояние да обслужва 250—300 кошера. При това производството на пчелните продукти е увеличено с 20—30 процента. Намалена е значително и себестойността на продукцията. По този начин пчеларството в тези страни се превръща в рентабилен отрасъл.

Другарят Радоев говори за това, че не е оправдано българските пчелари да изостават от другите страни. Условията за развитието на пчеларството и в Силистренски окръг са добри. Както през миналата година, така и сега силистренските пчелари трябва да бъдат на едно от челните места по добив на пчелни продукти.

Благодарение на големите си познания, лекторът можа да внесе яснота по много въпроси, свързани с прилагането на многокорпусния пчелен кошер. Присъствуващите се убедиха, че той създава по-добри условия за биологичното развитие на пчелното семейство, има по-опростена технология, повишава доходите и е достъпен за обслужване от всеки пчелар, дори и от хора с посредствени познания.

Лекторът обърна внимание, че в Силистренски окръг все още не се работи оперативно за създаване на нектарен конвейер, като се засаждат медоносни растения. Още има случаи, когато ръководителите на ТКЗС подценяват голямото значение на пчеларството за опрашването на земеделските култури и повишаване добивите от тях. Другарят Радоев говори и за редица нововъведения, внедрени в Опитната станция, които допринасят за бързото развитие на пчелните семейства и за повишаване медосбора.

При разискванията пчеларят Димитър Масларов от гр. Силистра, пионер във въвеждането на многокорпусния кошер в нашия окръг, сподели своя опит. Той разказа за работата си с новия вид кошер. Обясни на другарите си грешките, които може да се допуснат при работата, с което желеше да ги предпази от тях. Добро впечатление направи на всички образцово подредения пчелин на ТКЗС—Старо село. Добрите резултати от него се дължат на големите грижи не само на пчеларите, но и на специалистите.

Ганчо ГАНЕВ

Второто окопаване на царевицата завърши

Въпреки падналите напоследък валежи, кооператорите от с. Господиново успяха да завършат втората копан на 800-те декара царевица, засята от тяхната бригада.

Голяма помощ в това отношение оказа навременното третиране на посева с хербициди. Така плевелите бяха унищожени и копанта проведена много по-лесно и срочно.

Заедно с второто култивиране на царевицата, което се извърши от механизаторът Костадин Иванов, посевът бе наторен с по 10 кг амониева селитра на декар.

Най-дейно участие в окопаването на царевицата взеха Тодорка Кръстева, Костадинка Енева, Радка Кръстева и др.

Христо ВАСИЛЕВ

Въпреки че работата е уморителна и трудна, младежите от звеното на Садие Мехмедова от с. Орешене се справят успешно с нея. Те са окопали вече стотици декари царевица в местността „Юртлука".

ДОСТОЙНИ ПОТОМЦИ НА МАЙСТОР КОЛЬО ФИЧЕТО

ПРИ СТАРИЯ МАЙСТОР

ПОВЕЧЕ от петнадесет години в Строителната организация—Силистра работи Иван Иванов СТОЙЧЕВ. Трудно е да се опишат дългогодишните му трудови постижения, да се опише радостта му при всяка построена нова сграда. Петнадесет години вече той се любува на всеки обект, очите му се разпеждат доволни, сърцето се препълва от щастие.

... Високо се издига незавършеният още жилищен обект „Нарцис—3" в Силистра. Тук работи сега бай Иван. Започнал като обикновен работник, достигнал до майстор с опит в работата си, той не се срамува да обогатява знанията си. А не се скъпи и да предава своя опит на начинаещите.

Характерна негова черта е трудолюбието. Той обича да говори за строежите в града, за тези, които са построени, и тези, които ще се строят. На трудолюбие е приучен още в детските си години в с. Калипетрово, където е роден. Още от малък той все върши нещо, все работи.

— Аз не мога да си представя нито един ден без работа — казва той. — Човек винаги трябва да върши нещо.

С любов Иван Стойчев говори за поетите обещания, за мероприятията, за изпълнението на плана. Радва се на всяко постижение на бригадата, в която работи. Средно тя изпълнява плана си 125 на сто. Постигнатите успехи винаги посреща със задоволство. Тих и мълчалив по природа, дълго може да говори за трудовите завоевания на другарите си, за трудностите, които те са срещнали и преодолели. А това, че е обучил много работници, че им е помагал, показвал им е как да вървят все нагоре и нагоре — той смята за свой дълг, дълг, който изпълнява винаги с желание.

Бай Иван не може да забрави трепета при всяко завършване на обекта, където работи. Не забравя и получените награди. А те—обектите и наградите — не са малко. Толкова, че повечето от тях вече не помни. Бил е и в Дулово, и в Мерден, и в Кайнарджа ... навсякъде.

Отличителна негова черта е и пестеливостта. Нея той поставя наред с трудолюбието. Трудът му е добре заплатен и това му дава възможност всеки месец да спестява. Има внесена сума и чака с нетърпение да получи заем, за да си построи апартамент. Друго негово желание е да изучи децата си, да ги види засели мястото си в живота. Синът му е завършил единадесети клас и сега се готви за университета. Момичето му е в седми клас, учи се много добре. И двете деца носят радост на родителите си.

Доволен е от работата си бай Иван, доволен е от живота. Чувствува се много щастлив, че живее и работи в мирна обстановка, че трудът му е признат и уважаван. Това му вдъхва сили за още по-големи успехи. В чест на Деветия конгрес на Партията той обещава да работи още по-усърдно за преизпълнение на плана, за предаване в срок жилищния обект „Нарцис 3".

Радка АНАСТАСОВА

Така не бива

Неблагородна надпревара

НАЙ-ЛЮБИМОТО четиво за тракториста Янко Димитров от ножаревската тракторна бригада бяха статиите, репортажите и дописките, в които се говори за благородната надпревара по заводи и поля. И в кръжока им бяха говорили за тая надпревара, и по радиото Янко слушаше за нея — и накрая и той реши да се включи в надпреварата.

Една сутрин той възседна трактора си и пое към царевичния блок да го окопава.

„Ха, тъкмо сега е моментът да приложа на практика благородната надпревара" — каза си той и запраши на четвърта скорост през крехките царевични стеблица.

Гледа Янко един негов колега окопава царевицата на съседния блок, обаче машината му едва-едва пълзи.

„Тоя изглежда не чете вестници и не е запознат с благородната надпревара" — помисли си Янко и се възхити от себе си, задето е толкова буден, та чете вестници и ходи на кръжоци.

Този ден настроението му беше отлично, защото работата спореше. „Хубаво нещо било това надпреварата" — мислеше си Янко и усмивка като птичка кацаше на устните му.

Но вечерта, какво стана вечерта? Вместо да го похвалят за това, че овладява новите почини като надпреварата и прочие — ръководните другари от стопанството не признаха копанта му и го накараха да окопае повторно за негова сметка четиридесет декара царевица. И на това отгоре му казаха, че това негово било не благородна, а неблагородна надпревара.

Правилно ли е това, другари?

СИМИЧ

Като истинска специалистка

ЕДИН бял път, край който пламтят макове и се протягат синеоки метличини, води до войновската птицеферма. Тя е гордостта на ГКЗС—Кайнарджа. Години наред двата птичарника, в които се отглеждат 10 000 кокошки, снабдяват люпилните в окръга с висококачествени яйца.

В първия птичарник работи орденоносната Гина Атанасова. Хубавата, още млада жена, чевръсто шета из двете помещения, огласяни от неспирния спор на червените птици. Само преди три години Гина напусна полето. За толкова кратко време, през което много хора овладяват само минимум от знания, Гина стана истинска специалистка. С вещина и разбиране тя говори сега за качеството и хранителността на сместите, за поддържане на правилен режим на птиците. Нейна голяма гордост е и самият птичарник.

— При нас идват за обмяна на опит от други стопанства. Наскоро тук бяха алфатарци. Те останаха учудени от всичко, което видяха.

Наистина! Вратата на птичарника като че ли крие един кът от весела, жизнерадостна приказка, в която Гина и другарката ѝ Тана Иванова са неуморимите стопанки. Всяко помещение се разделя на две от чиста, цименти рана пътечка с бяло варосани бордюри. Такава пътечка се простира и край една от дългите страни на птичарника. Тук една над друга са наредени поилките и хранилките. През дървените сградки птици провират глави, окичени с едри червени гребени и мингуши, и кълват до насита изобилна, витаминозна храна. Други се редят пред заетите гнезда и изпълват сградата с възторжено кудкудякане. Гина събира едрите, чисти яйца и не крие радостта си:

— Цяла зима снабдявах люпилните. И не само силистренци идваха за яйца при нас. И в Толбухин давахме, и във Врачански окръг, и в Асенов град. Яйцата от нашата ферма се търсят, защото стадата ни са породисти, а люпимостта им достига до 87—88 на сто. При това птиците ни са здрави. Ветеринарният лекар Емануил Кузманов и помощниците му се грижат за тях. Имунизират посадките против чума, шаркодифтерит и други заболявания.

И за чистотата в птичарниците мислят ръководителите и специалистите ни. Нашата работа в това отношение е улеснена. Мрежата, която е опъната върху кацалата, пази птиците от замърсяване. На седмица постелята под тях се почиства, а площадките чистим и застиламе с нова слама всеки ден. Ще бъде още по-хубаво, ако дворчетата пред постройките на нашия птичарник се увеличат и залесят. Тогава птиците ще могат да излизат на чист въздух по всяко време, без да търсят прохлада в сградата.

Работата ни се улесни значително и с електрификацията на фермата. Сега зелената люцерна режем с електрическа мелачка. През зимата можем да започнем приготвянето на храната много по-рано, отколкото преди година. Електрическите кръшки в птичарника удължават деня и така се постига по-висока носливост. Най-много яйца събрахме през март. Нито веднъж през този месец техният брой не спадна под 3 200. А на 8 март събрахме 3 770 яйца. Толкова яйца от 5 000 носачки не съм вземала, откогато работя тук. За високата носливост през зима та помогна най-много качествената храна, с която бяхме редовно снабдявани. Нито ден в дажбата на птиците не липсваше покълнат ечемик. Даваме им и моркови, и рибено масло, и други витамини, които увеличават люпимостта на яйцата. Особено сме доволни от гранулираните смески. Случва се обаче, когато наши камиони отидат в Долна Митрополия да ги получават, такива смески да липсват в момента. В такива случаи те носят неподходящи за птиците смески, което се отразява на носливостта. А нашата цел е да получим пак по 180 яйца от кокошка. Нали затова ме наградиха миналата година със сребърен орден. И на паспорта за трудова слава съм носителка. Не трябва да се посрамим и сега, а да надминем постигнатото.

Хубаво ще бъде, ако се механизира събирането на яйцата. А сега три пъти на ден обхождаме гнездата.

Три пъти на ден! И само това ли е?

Стефанка СТАНЕВА

Още по-добри условия за нашите деца!

ДОКАТО ние се трудим в различните предприятия и учреждения, нашите деца се възпитават в многобройните детски ясли и градини. За задоволяване потребностите на тези заведения Комисията по социалните въпроси излезе с решение № 360, което предоставя правото на окръжните народни съвети да използват част от специалните фондове на предприятията и организациите за откриване на нови детски заведения. При прилагането на решение № 360 са постигнати чувствителни успехи.

За облекчаване грижите на родителите за децата им, учащи се в долния и среден курс на нашето училище, Комисията по социалните въпроси при Министерския съвет излезе с нов документ — решение 327. То има за цел да осигури необходимите средства за издръжка на ученически занимални, технически и други кръжоци за децата на работниците и служителите.

Тези средства се осигуряват от съответния раздел на фонд „Социално-битови и културни мероприятия“ или фонд „Предприятието“.

Предприятията, които не са в състояние сами да организират и да издържат такива възпитателни заведения, са длъжни да отделят ежегодно най-малко 5 на сто от средствата на съответния раздел на тези фондове и да ги внасят в извънбюджетната сметка на окръжния народен съвет, на чиято територия се намират.

Сумите трябва да се внасят не по-късно от 1 юли със специално предназначение — организиране на ученически общежития, занимални, технически кръжоци и др.

Окръжните отдели „Финанси“ и „Народна просвета“ със съдействието на Комисията за борба с противообществените прояви ежегодно изработват и представят в Изпълнителния комитет организационен план за изразходването на набраните средства.

Съобразно местните условия тези мероприятия могат да бъдат организирани към отделно предприятие, а могат да обхващат и няколко предприятия. Освен с парични средства, предприятията могат да участвуват и с материални средства (основни средства с непроизводствено предназначение и др.).

Контролът за изразходване на средствата се извършва от финансово-контролните органи.

С точка 10-та от същото решение се препоръчва на ТКЗС ежегодно от 1 януари т. г. да отделят средства за изпълнение на посочените мероприятия от фондовете „Неделим“ и „Разширяване и техническо усъвършенстване“.

Както се вижда, решение 327 дава възможност при големите предприятия да се открият и обзаведат самостоятелни ученически занимални и технически кръжоци, а при по-малките — това да стане чрез групиране на средствата.

Уверени сме, че някои директори, главни счетоводители и председатели на профкомитети не са разгледали решение 327 на Комисията по социалните въпроси при Министерския съвет. Те не са разгледали и инструкцията за приложение на това решение, подписа на от четирима министри и обявена в Държавен вестник.

Ръководствата на предприятията трябва да проявят разбиране в осъществяването на тези социални мероприятия. Отговорността пред подрастващото поколение изисква това.

Йордан ПОПОВ

СТРОГ РОДИТЕЛСКИ КОНТРОЛ

ПРЕЗ миналата година поради слаб родителски контрол и невнимание от страна на водачите на моторни превозни средства жертва станаха в нашия окръг шест деца. Бяха отнети шест живота. В шест семейства навлезе скръбта. Равносметката е тъжна и тя трябва да бъде винаги в съзнанието ни, за да не допуснем да се повтори онова, което се случи през 1965 година.

Но и тази година не ни носи много радостни вести. По пътищата на окръга вече е отнет животът на 4 души.

Само преди три дни на 20 юни в Алфатар стана катастрофа, която ни принуждава да припомним отново някои съвсем известни неща. Какво се случи в Алфатар миналия ден? По шосето, което преминава през селото, се движи товарна кола 05—53, на строй-район—Силистра, натоварена с

На вашето внимание, шофьори!

цимент. На асфалта играе четиригодишното момченце Йордан Димитров Йорданов. Играе си както всяко оставено на произвола дете. Увлича се, забравя какво върши. Така дете то хвърля някаква играчка по платното на пътя и несъзнателно прибягва да си я вземе. Но в този миг минава товарната кола, шофирана от Тодор Димитров Великов.

Условията за катастрофата са неизбежни. Животът на момченето е поставен в опасност. Но той е запазен. Благодарение на опитността и вниманието на шофьора. Макар че пътят тук е без ограничение, той кормува осторожно и всичко преминава със съвсем дребни последствия.

Сега е лято. Не са редки случаите като този, когато децата, оставени без контрол, играят по пътищата, преминаващи през населени места. Тук е мястото да се напомни, че те трябва да се опазват не само от техните родители и близките им, но от гражданите, които понякога стават пасивни наблюдатели на опасната им игра по пътищата. Едновременно с това водачите на превозни средства трябва винаги да имат предвид такива неочаквани случаи, които могат да възникнат пред очите им всеки момент.

Честуваха своя патрон

НА 18 ЮНИ ситовските кооператори честуваха патронния празник на своето стопанство — годишнината от рождението на Георги Димитров. Тържеството се състоя край язовира до с. Нова Попина. Тук се стекоха стопани—полевъди, животновъди, механизатори, от петте съставни села на кооператива. Техни гости бяха другарите **Вельо Максимов** — първи секретар на Окръжния комитет на Партията, **Сава Шиваров** — председател на Окръжния народен съвет, както и други партийни и административни ръководители.

Доклад за живота и дейността на Георги Димитров и за успехите на стопанството изнесе председателят на кооператива др. Тодор Димитров. След това главният агроном Коста Димов обяви наградените кооператори за високи постижения в производствената дейност и им връчи наградите. Първото място в растениевъдството зае VII бригада на с. Искра с бригадир Мехмед Османов. На първо място се нареди и кравефермата на с. Искра със завеждащ Тодор Стоянов.

Тържеството беше придружено с моторни и плувни състезания, както и с народни борби.

Тодор НЕДЕЛЧЕВ

С добрата си уредба, с не малкия си книжен фонд библиотеката в Секулово винаги привлича читатели.
СНИМКА: Върбан ХРИСТОВ

Родна песен нас навек ни свързва

В РЕДАКЦИЯТА се получи писмо от хоровия колектив при Образцово читалище „Земеделец“ в с. Ново село, Видински окръг, в което новоселските самодейци благодарят на силистренския организационен комитет по провеждане на Втория събор на хоровете от крайдунавските селища за добрия ред по настаняването и топлотата, с която са били посрещнати.

„Нека тази хубава проява на певческото изкуство да стане традиция за нашите крайдунавски селища!“ — така завършва писмото.

Хоров колектив
„Тодор Петров“,
с. Ново село, Видинско.

Преглед —конкурс по история

ПРЕДИ няколко дни в Професионалния дом на културата в Силистра бе проведено съвещание с учителите по история от окръга, на което бяха отчетени резултатите от първия кръг на двугодишния преглед-конкурс по история.

По решение на отдел „Народна просвета“ този преглед-конкурс се провежда на двата етапа с всички учители по история. Започна в началото на учебната 1965-66 г. и ще приключи към края на учебната 1966-67 г.

Информация за резултатите от първия етап изнесе др. Папазян. Тя подробно се спря върху изпълнението на показателите, говори за нуждата от подобряване на учебно-възпитателната работа, за разширяването на материалната база по история и за патриотичното и интернационално възпитание на учениците.

Отчете се хубавата работа на учителите по история Аврам Василев, Мария Чалъкова, Ямин Акифов, П. Буюклиев и др. Хубави постижения имат училището „Кирил и Методий“ — Силистра, училищата в Голеш, Айдемир, Дулово и др. Учителят Ямин Акифов умело използува в работата си свещените карти и киномашината. Той е изработил и много нагледни помагала.

Учениците на Аврам Василев от Силистра са национален първенец в Третата димитровска експедиция.

В редица училища вече са поставени основите на музейни сбирки.

Като недобра се отчете работата в училищата в Черник, Паисиево, Ст. Караджа и др.

След информацията учителите по история разказаха за своята работа, за своите постижения в патриотичното възпитание на подрастващите.

Задълбочено и компетентно изказване направи др. Светослав Русев от Окръжния музей в Силистра.

Участниците в преглед-конкурса си пожелаха по добри успехи през втория етап.

Ахмед ДЕМИРОВ

Успешно приключване на учебната година в началния курс

ЗА УЧЕНИЦИТЕ и учителския колектив от началния курс при основното училище „Отец Паисий“ — Попина последният ден от учебната година — денят на отчета не беше страшен. И учители, и ученици ще почиват и събират сили със съзнанието, че през изтеклата година часовете и дните не са изтекли напразно. Цяла година напрежение, цяла година урок след урок се трупаше в любознателните детски умове.

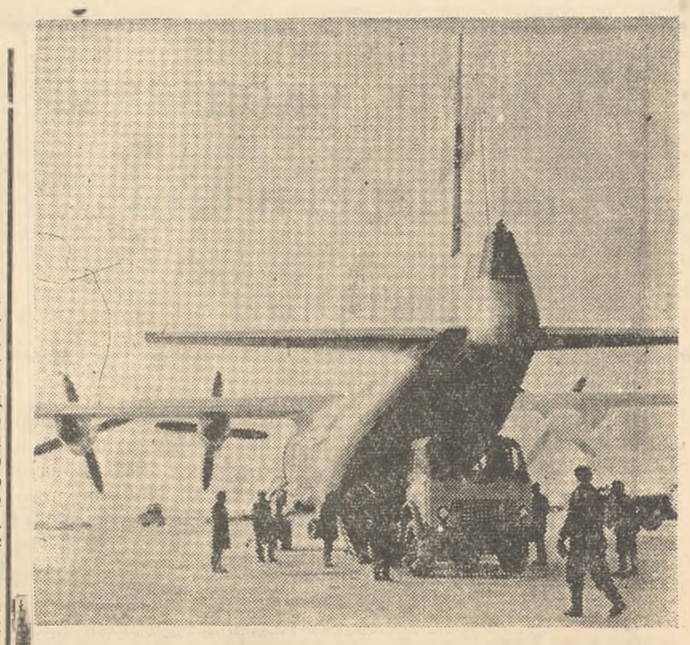
През III срок бе организиран преговор от всеки учител и благодарение на съзнателната и активна работа в края на годината в редиците на останалите за лятна работа се наредиха много малко ученици. През месец май др. Костадинка Славова — учителка на III клас — всеки ден след обяд работеше с класа си доброволно, като допусна само трима за допълнителна работа, родителите на които са неоправдано незаинтересувани. Гордост за у-щето и за класа са отличниците Веселин Минчев и Румен Крумов, които успешно участвуваха в окръжната олимпиада по аритметика — Румен Крумов бе награден от окръжната комисия.

Упорит беше и трудът на другите учители. Цветана Костова, учителка на 1 клас, даде знания на 38 ученици и затова нямаше въпрос, на който те да не отговорят със сигурност. А и родителите са доволни от това. Радост имаше и във втори клас с учителка др. В. Кюшелиева. Вече втора година работи с класа си — неуспяващите са малко, а отличниците — много. За IV кл. тази година е последна — последни са грижите на учителя им К. Йосифов. Не е малка признателността на ученици и на родители към него.

Годината завърши успешно. Над 28 на сто са отличници, 45 на сто са много добри и добри. Останаха малко недоволни от себе си, но и за тях училищното ръководство е взело мерки. През месец юни ще се работи допълнително и след като попълнят пропуските си, ще преминат в по-горен клас. В това вярват и учители, и ученици.

Да пожелаем приятна почивка на добре работилите ученици и учители, да пожелаем и успешна подготовка на по-изостаналите, за да може през следващата година с нови сили и удвоено усърдие да се усвоява материалът, за да се поздравим и отчетем по-значителни успехи.

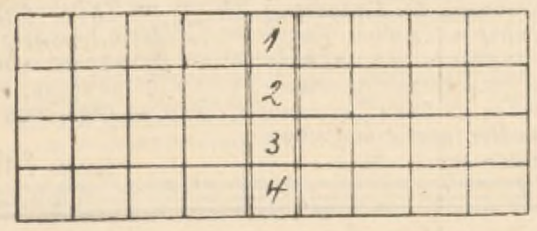
Н. МАРКОВ

СССР. Автомобили летят със самолети. На 1300 км се е разгърнал над сибирската тайга въздушният път, свързващ столицата на елмазния край в Якутия град Мирни с Иркутск. По това трасе върви основният поток от товари за якутските елмазотърсачи. Няколко хиляди километри изминаха с влак от Минск до Иркутск новите товарни коли. В Иркутск те направиха „смяна“ на самолет „АН—12“ и продължиха пътя си за Мирни вече по въздуха.
НА СНИМКАТА: Нов камион пристига в Мирни.

ЗАБАВНИ МИНУТКИ

Игрословица „Огледало“

I. — Тази огледало се състои от две част — лява и дясна. Поставете водоравно в лявата страна четирибуквени думи със следното значение:

1) Град в Средния Изток
2) Южноамериканска столица
3) Полуостров на Егейско море
4) Залив на море Банда, на източния бряг на о-в Целебес.

II. — Така получените думи, написани в обратен ред в дясната страна на огледалото, получават нови значения, както следва:

1) Героиня на Любен Каравелов
2) Химическо понятие
3) Дипломатическо писмо
4) Град в Североизточна Испания.

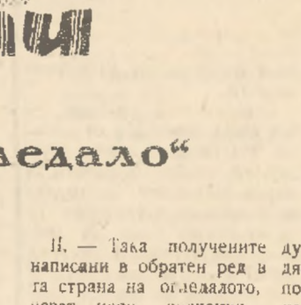
III. — Първите букви на тези думи в лявата страна, както и последните букви в дясната страна, четени отвесно, дават името на български град в Узбекска ССР, а четени в обратен ред, името на град в Египет в делтата на р. Нил.

Географски палиндром

Напишете три петбуквени думи, които се четат еднакво и обратно, със следното значение: 1) Град в Североизточен Алжир 2) Река в Бразилия, приток на Амазонка 3) Град в Северозапад на Франция.

Ако правилно откриете имената им, то първите, както и последните букви на тези думи, четени последователно отвесно и в обратен ред, дават името на град в Северна Франция — текстилен център.

Квадрат

ВОДОРАВНО И ОТВЕСНО — еднакво:

1. Виден български художник, по произход чех 2. Наука за нравствеността 3. Немски драматург и поет-класик 4. Град в Япония, о. Хонсю, преф. Осака 5. Град в Западна Унгария.

Я кажете...

1. — а) На кой вид речна риба, като премахнете първата и последната буква, ще получите вид папагал?

в) Също, на кой друг вид реч на риба, като премахнете първата и последната буква, ще получите вид насекомо?

2. — Коя наша планина е сбор от рибарска мрежа и мярка за повърхнина?

3.—На кой пристанищен град в Алжир, като разместите буквите, ще получите името на река в Средна Италия? Размествайки още веднъж буквите, ще намерите име на река в Амурската област на РСФСР.

4. — Кой град в Ср. Чили, пристанище на Тихия океан, прочетен обратно, се превръща в град в Нова Англия в щата Масачузетс?

Задава:
Нора А. ПИТАКОВА

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Пред квалификационния мач за влизане в „Б“ РФГ

НИЕ ВЯРВАМЕ...

Първенството в зона „Дунав“ вече завърши. Известни са резултатите и от последния кръг на тази група, в която играят пет отбора от Силистренски окръг. Нашата цел сега не е да правим преценка на представянето на отборите ни. Искаме само да напомним, че „Доростол“, нашият представителен отбор, се класира на първо място и вече е кандидат за влизане в „Б“ РФГ. Но преди това...

Но преди това му предстои квалификационния мач. Вече на вярно на много хора е известно, че той ще се състои в Шумен на 25 юни. Противници на силистренските футболисти ще бъдат варненските състезатели от „Локомотив“.

Отборът на „Локомотив“ е непознат както на отбора, така и на зрителите. Естествено това поставя пред много неизвестни изхода от срещата, прави я още по-интересна и напрегната.

„Доростол“ ще замине за Шумен за да защити името си на представителен отбор на нашия окръжен град. Много пъти в такива решаващи срещи състезателите са показвали умение да побеждават, демонстрирайки висока психическа устойчивост и тактическа зрелост. Отборът сега е комплектуван от състезатели, които не са без опит. Между тях има стари „бойци“, които, ние вярваме, че и този път ще направят всичко, за да бъде наша така желаната победа. Нека не забравяме, че в нашето нападение има единици, които по време на първенството в зоната, пък и по-рано, са се показвали като прекрасни стрелци. Върху тях сега ще падне може би основната тежест. От тях сега ще зависи много изходът от срещата.

Към отбора на „Доростол“ сега са обърнати очите на много привърженици на футбола в Силистра и окръга ни. Навярно много от тях ще отделят време и средства, за да отидат в Шумен, за да наблюдават квалификационната среща. В случая не става въпрос за запалянковщината, за преклон пред футбола. Това е интерес към хубавия, към големия футбол, който ние бихме могли да наблюдаваме повече в „Б“РФГ.

Затова интересът към срещата е така голям. Затова разговорите се „въртят“ все около този въпрос. И, разбира се, основателно. Всичко това трябва да имат предвид нашите футболисти. Те трябва да играят с висок дух, трябва да играят за победа. Те трябва да преминат с успех и кулминационната точка, към която се стремяха през цялата година в зоната.

ОТБОРЪТ НА „ДОРОСТОЛ“

Тук много думи не са нужни. Така ще бъде и на терена.

Футболисти, не забравяйте, че вашият висок състезателен дух трябва да бъде по-силен от всякога. Ние ви изпращаме с вяра, че ще ни донесете победа. На добър път!

О Б Я В А
Продавам „Ява“ — 250 куб. см с кош, с. Сребърна, Таню Мичев. Виждане 18-21 ч.

В чест на Конгреса

ПРЕДИ три месеца ПО на ДОСО направи съобщение, което ангажира вниманието на младежите и девойките. През месец юни щяха да се проведат гребни състезания в чест на IX конгрес на БКП. Въпреки неблагоприятното време, подготовката на командите не спря. Най-сериозно се готвеха командите на Драгажния флот, ДМЗ „Стомана“, ДИП „Липа“, кооп. „Дунав“ и др. В неделя, на 19-ти юни, се явиха седемнайсет команди, които се бориха много динамично.

От мъжките команди най-добре се представи тази на Драгажния флот, следвана от командите на ДМЗ „Стомана“ и кооп. „Дунав“. От женските команди съставът на кооп. „Дунав“ се беше подготвил най-добре и заслужено зае първо място, следван от съставите на ДМЗ „Стомана“ и ДИП „Добруджа“. Девойките на „Липа“ спечелиха първото място, а от момчетата най-добре се представи командата на Първа гимназия.

Състезанията завършиха с връчване на грамоти и раздаване на материални награди.

П. ПАРУШЕВ

ПОПРАВКА

В бр. 68 от 18 юни на в. „Силистренска трибуна“ в обявата за професионално-техническото училище по дървообработване — Силистра срокът за подаване на документи да се чете 10 юли.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 72 (1085) | Събота, 25 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЧЕСТИТ ПРАЗНИК, РАБОТНИЦИ ОТ ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА!

За втори път тази година на 26 юни работниците от транспорта и съобщенията ще честват своя празник в обстановка на масов трудов подем. Подготовката и честването на празника протичат под знака на подготовката на Деветия конгрес на БКП. Това му придава още по-голяма тържественост.

В сравнение с миналата година колективите от предприятията на нашия окръг постигнаха значително по-големи производствени успехи.

Държавното автомобилно предприятие, основно транспортно предприятие в окръга ни, поради тежките зимни условия бе затруднено с изпълнението на плана си за първото тримесечие. Обаче бе създадена добра организация и към 1 юни колективът изпълни плана си по всички показатели. Откриха се нови автолинии за селата Попово и Върбино. Автобусните коли се увеличиха с 13. Повишена е с 10 на сто използваемостта на двупосочността на автомобилите. Създаде се добра организация при обслужването на товародателите. Значително се подобри организацията и в сервиза, който своевременно дава транспортните средства за експлоатация.

В изпълнението на производствената програма добри постижения има и ДП „Транспред". За петте месеца на тази година планът за приходите е изпълнен 107,5 на сто, като са реализирани 38 000 лева надпланови приходи. Настойчиво се работи за увеличаване на механизацията, което намалява значително тежкия ръчен труд. Само за една година са получени 3 автокрана, 10 транспортни средства и 5 самосвални ремаркета.

В сравнение с миналата година спедиционната дейност нарасна със 128 на сто. Премина се към нова дейност за организиране и набиране на пратки по автолиниите. Значително е подобрена обработката на вагоните, като от всички подадени вагони предсрочно са обработени 224, а престоите са намалени с 2 на сто.

Работниците от съобщенията се грижат в нова и удобна сграда. Планът за тарифните приходи е изпълнен 101,6 на сто, като са реализирани 6 800 лева надпланови приходи. Броят на услугите се увеличи средно с 2 на сто. Усилено се работи за пускането в експлоатация на новата автоматична телефонна централа, която ще осъде голяма придобивка за населението в нашия град.

Работниците от пристанището също дават своя принос в изпълнението на народностопанския план. В сравнение с миналата година са обработени 21 600 физически тона повече. Няма лошокачествено обработени товари. Създадена е добра организация при обработката на речните съдове, поради което няма допуснати дни гуои по вина на колектива.

За да се постигнат добри резултати от горепосочените предприятия, принос има движението за комунистически труд, което е по-висша форма на социалистическото съревнование. Броят на участниците в движението за комунистически труд тази година е увеличен с 8 на сто.

В чест на своя празник, в чест на Деветия конгрес на БКП 90 на сто от работниците и всички колективи са поели лични и колективни обещания. Изпълнението им ще осъде тяхната гореща благодарност към Партията и Правителството за големите грижи, които се полагат за развитието на родния транспорт и съобщения.

В ЧЕСТ НА IX КОНГРЕС НА БКП — НОВИ ТРУДОВИ ПОБЕДИ!

Годишният план — до конгреса!

РАБОТНИЦИТЕ от машинно-фуражния участък при ДИП „Липа" в Силистра изпълниха производствения си план за петте месеца на тази година 136 на сто. С наближаването на Деветия конгрес на Партията съревнованието в цеха все повече се засилва. Във връзка с това на 21 т. м. в цеха се състоя събрание на целия колектив. Секретарят на Комсомола Георги Вълев, който работи в цеха, прочете призив-обещание от името на колектива в чест на Деветия конгрес на БКП. Работниците от двете бригади в цеха „Юрий Гагарин" и „Герман Титов", които завоюваха званието „Бригада за комунистически труд", приеха ентусиазирано обещанието.

Те решиха да изпълнят годишния си план до дните на конгреса. Освен това се задължават да дават само висококачествена продукция, да разкройват най-пестеливо материалите при производството на мебелите, да работят по законите на работническата чест и др. В изпълнението на тези задачи те призовават на съревнование работниците от всички други цехове на предприятието в чест на Деветия конгрес на Партията.

Ирина ИВАНОВА

ЖЪТВАТА — ЗЛАТЕН ПРАЗНИК

МНОГО рано дойдоха този ден момчетата. Защураха се още по тъмно край грамадните машини; побутваха от тук от там, преглеждаха за последен път внушителните комбайни с преплетени ремъци, с множество зъбчатки и колелета. Така ули сани в работата си хич и не разбраха кога дойде инженерът. И той беше припрян като тях. Повъртя се пред ремонтната работилница и най-после махна с ръка.

— Хайде, настъпи дългоочакваната минута, карайте...

Затрещяха пусковите моторчета на комбайните и тракторите и въздухът изведнаж се насити с бензинови пари.

— Ха сега, дръжте се, момчета..

— Ще ни полее ли някой кофа с вода за добра сполука?...

— Започва и нашият златен курорт... Валят една след друга закачките, подмятанията, а времето не чака. Лятното слънце, голямо, внушително с размера и топлината си, отдавна се е стрелнало над главите им и пече ли пече. Накривиха омачлените каскети момчетата, подкараха грамадните чудовища, които трябваше да обходят всичките ниви, да опасат ечемика и пшениците. Какви ненаситни машини!.....

ДУМАТА ИМАТ МАШИНИТЕ

— Кой казваше, че е още рано да започваме жътвата? Да дойде да види как се кипри на слънцето това зряло, натежало зърно.

Машината е изправна и под ножовете зашумява стърнището, а класовете и стръкчетата забързват към барабаните и ситата. Татък недалеч като птица се носи виндроуерът на Витан Илиев, а комбайните на Йордан Неделчев и Васил Георгиев още от сега са започнали луда гонитба.

Питайте комбайнера за колко дни може да свърши жътвата на ечемика. „Думата имат машините" — ще ви отговори той. Пък и има право. Не жъне за първа година. Миналото лято на ден прибираше по 62 тона зърно, а когато работеше с виндроуер — поваляше по 200 дка на ден.

ЖИВА Е ОЩЕ ЖЪТВАРСКАТА ПЕСЕН

Като няма вече жътварки с бели забрадки, не значи, че са се свършили веднъж за винаги и жътварските песни. Даже по-гласовито се пее от високото командно място върху комбайна. Пък новочерненци са и надарени майстори по песните. Като будно е тези дни полето от тях.

„Жътварките" сега окопават близкия блок с царевица и току хвърлят свенливи погледи към жълтия губер на ечемика, за да зърнат онзи, чието име им е най-мило. Пък и лоши момчета-механизатори няма в ДЗС—Нова Черна. Разлистете за куриоз биографиите им—все награди, все по чести, все високи добиви...

И през тази жътва няма да посрамят честта си. Нали затова стават в зори и се прибират в здрач, когато докосването на вечерния хлад е ласкаво като жътварска милувка...

Руси ШИМАБЕЕВ

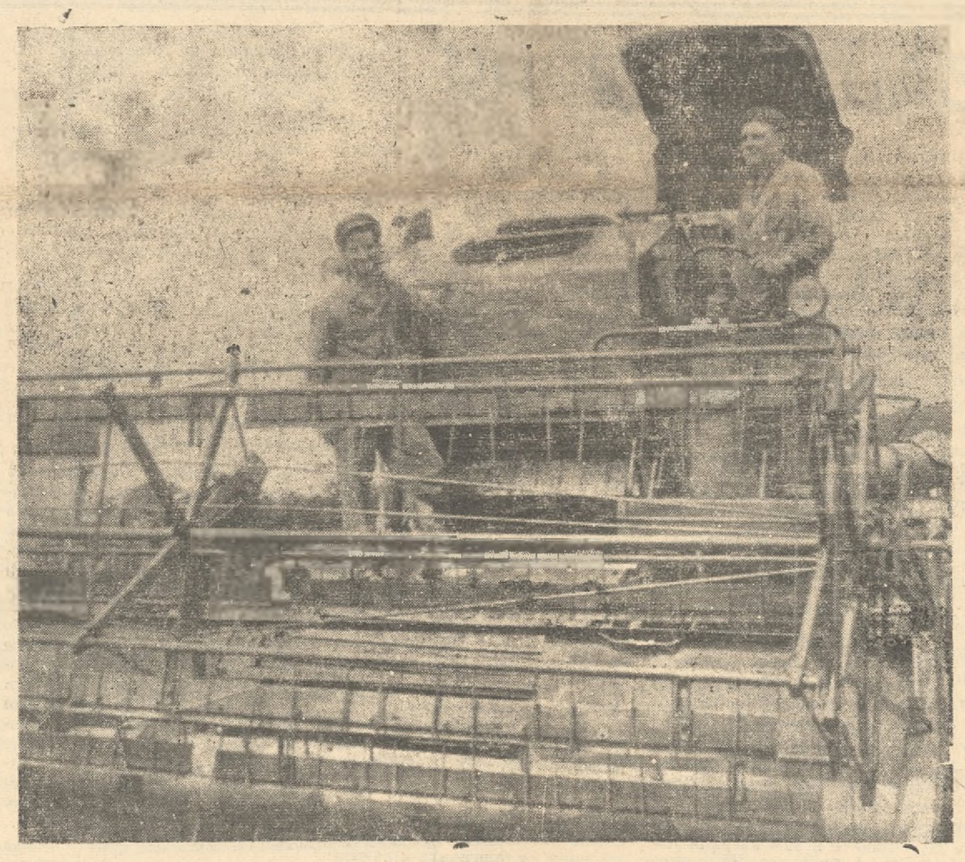
ПРИБИРАТ БОГАТАТА РЕКОЛТА

СЛЪНЧЕВ и приятен е летният ден. Утрото завари на блока бригадира Костадин Станев от с. Попина заедно с механизаторите от селото. В местността „Шосето" запълниха и комбайните на Илия и Борис Драганови и на Симеон Ганчев, за да направят път на виндроуерите. За няколко дена трябва да бъдат пожънати 3 200 дка ечемик, а след това трябва да бъде започната жътвата на пшеницата.

Ръководители и механизатори са радостни, защото очакванията добиви от по 300 кг от декар ще бъдат получени.

Жътвата продължава с ускорен темп. Само първия ден бяха пожънати 250 дка ечемик.

Никола МАРКОВ

Златна жътва е! За нея отдавна се подготвяха Пеню Дянков и Йордан Симеонов — комбайнери от срацимирския кооператив. Те тръгват към еченичмените блокове радостни и спокойни.

СНИМКА: Стоян ТОДОРОВ

ПРИЗИВ

за най-бързо и без загуби прибиране на реколтата

ОТ много години е комбайнер **Иван Славов Маринов** от ТКЗС Бабук. Много пъти е прибирал реколтата по кооперативните поля. Хиляди тонове зърно са преминали през машините, водени от неговите здрави и сръчни ръце.

Няма за опитния комбайнер неподходяща година. Няма за него люта машина. Винаги с чест е оправдавал доверието на ръководителите и на кооператорите. Въпреки че миналата година работи с най-стария и изнесен комбайн в стопанството, той овърша 1 300 т житно зърно и се нареди на едно от първите места в окръга.

Сега, когато жътвата е в своето начало, Иван Маринов се обръща към комбайнерите от целия окръг и ги призовава на благородно съревнование за прибиране в най-кратък срок и без загуби на зърно от богатата реколта, както и за реализиране на най-големи икономии на горивни и смазочни материали и резервни части.

Празнуват за втори път

МАЛЪК бе салонът на Народния театър в Силистра, за да побере цялата армия от работници в транспорта и съобщенията, за да отпразнуват своя празник. На тържественото събрание в театъра присъствуваха другарите **Мико Николов**, секретар на ГК на БКП и член на бюрото на ОК на БКП, **Кръстьо Атанасов**, председател на ОСПС и зам. председател на ОНС, и **Иван Петров**, зам. председател на ОНС.

Доклад за постигнатите успехи от предприятията в транспорта и съобщенията в нашия окръг прочете председателят на Окръжния комитет на профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията др. **Тефик Кязимов**.

Приветствено слово от името на ОК на БКП и ОНС произнесе другарят Мико Николов, след което бяха раздадени награди на проявилите се работници в социалистическото съревнование в чест на празника.

Вокалната група при Окръжната станция на съобщенията изнесе своя пръв концерт пред присъствуващите на тържественото събрание. В програмата участвува и ансамбълът за песни и танци на турски език при читалище „Доростол".

Всички останаха доволни от милото тържество, посветено на празника на работниците от транспорта и съобщенията.

Орденоносецът

ВСЯКА сутрин преди слънцето да е изскочило над хоризонта, за да извести настъпването на деня, към „Транспред" крачи един човек със загрубели от труд ръце. Това е бай Назиф, както му викат всички.

Той прекрачи прага на предприятието през 1949 година, за да работи в тогавашната преносно-превозна група. Не са малко 17 години, но срещнете ли се с него и го заговорите, сигурно ще ви каже, че това време е минало бързо. Не са малко годините, а той ги измерва по растежа на синовете си. Демир е вече инженер, а и Орхан догонва брат си.

Работата на товаро-разтоварния работник не е лесна, но тя кали бай Назиф, сдобри го с опит. Още от първите години той стана ударник. Не след дълго го направиха и бригадир. Винаги влага стремеж и желание в работата си, добър съветник е за колектива и непрестанно се стреми да увеличи производителността на труда в бригадата. По него се равняват мнозина, защото Назиф Мехмедов Сюлеймънов е постоянен ударник сред преносвачите от „Транспред". Комунистът бай Назиф е добър учител на младите. Когато се създаде новото предприятие, дойдоха и първите трудности по бързото обработване на товарите. Макар че годините му вече са доста, той се включи с жар и показа на младите как трябва да се работи. Пръв завоюва пасманата на трудовата слава. Пръв от цялото предприятие той стана орденоносец — гърдите му се окичиха с Народен орден на труда — бронзов.

Сега, в дните пред празника, той отново гори в социалистическото съревнование, а ликът му е на таблото сред първенците. Бригадата му изпълнява редовно нормите си 130 на сто.

Хубави са грудовите дела на бай Назиф. Годините са натежали, но ръцете му не знаят покой, защото не могат без труд.

Марийка БЕЛЕВА

ПРИЗИВ

за най-бързо и без загуби прибиране на реколтата

ОТ много години е комбайнер **Иван Славов Маринов** от ТКЗС Бабук. Много пъти е прибирал реколтата по кооперативните поля. Хиляди тонове зърно са преминали през машините, водени от неговите здрави и сръчни ръце.

Няма за опитния комбайнер неподходяща година. Няма за него люта машина. Винаги с чест е оправдавал доверието на ръководителите и на кооператорите. Въпреки че миналата година работи с най-стария и изнесен комбайн в стопанството, той овърша 1 300 т житно зърно и се нареди на едно от първите места в окръга.

Сега, когато жътвата е в своето начало, Иван Маринов се обръща към комбайнерите от целия окръг и ги призовава на благородно съревнование за прибиране в най-кратък срок и без загуби на зърно от богатата реколта, както и за реализиране на най-големи икономии на горивни и смазочни материали и резервни части.

Пред IX конгрес на БКП

Конкурс за дописниците

Българският народ се подготвя да посрещне с чест едно от най-големите събития в нашия живот—IX конгрес на БКП. В трескава подготовка са и трудещите се от нашия окръг.

Във връзка с това Окръжният комитет на БКП и редакцията на в. „Силистренска трибуна" обявяват конкурс за дописниците на вестника.

1. За написване на най-много и най-интересни по тема и разработка материали, отразяващи успехите на нашия край в периода между VIII и IX конгреси на БКП.

2. Най-пълно отразяване на производствените, обществено-политическите и други прояви, посветени на IX конгрес.

ОТЧИТАНЕТО на резултатите от конкурса ЩЕ СТАНЕ В КРАЯ НА М. НОЕМВРИ. На първенците ще бъдат раздадени следните награди:

I-ВА НАГРАДА—ФОТОАПАРАТ

II-РА НАГРАДА—ТРАНЗИСТОР

III-ТА НАГРАДА—35 ЛВ.

Редят се откос след откос

ТРИ ДНИ вече в землището на с. Калипетрово размахват криле виндроуерите на първа и втора бригади. Под техните ножове се редят откос след откос. В дружеска надпревара са трактористите Нейко Куртев и Никола Владимиров.

Ечемикът е полегнал и това създава известни трудности в работата. Но машините са добре подготвени, а и трактористите са дългогодишни и опитни механизатори. С ловкост и умение те преодоляват трудностите и се стремят да не допуснат никакви загуби на зърно.

Досега в землището на стопанството са пожънати близо 1 000 дка с ечемик. Жътвата продължава усилено.

МЕЖДУНАРОДНА ИНФОРМАЦИЯ

ШАРЛ ДЕ ГОЛ В СИБИР

НОВОСИБИРСК, 23 юни (ТАСС). Днес сибирци устроиха тържествено посрещане на Шарл де Гол. Самолетът се приземи на украсеното с националните знаме на двете страни летище Толмачево, близо до Новосибирск. Ръководителите на града и областта, представители на обществеността и стотици граждани, които размахваха цветя и френски и съветски национални знаменца, приветствуваха президента на Франция и председателя на Президиума на Върховния съвет на СССР Николай Подгорни.

Председателят на изпълнителния комитет на съвета на Новосибирска област Алексей Зверев приветствува президента.

На летището де Гол каза, че особено е трогнат от думите, отправени към френския народ.

Президентът заяви, че Сибир привлича вниманието на французите, където сега се осъществява едно от най-гигантските усилия, предприемани от човечеството във всички времена, да бъдат оползотворени тези райони, да бъдат доведени до прогрес и благосъстояние.

По пътя за резиденцията по улиците и площадите на Новосибирск Шарл де Гол и Николай Подгорни бяха приветствувани от около 150 хиляди души. (БТА)

XVIII конгрес на Компартията на САЩ открит

НЮ ЙОРК, 23 юни (ТАСС). Снощи тук започна работа осемнадесетият конгрес на Комунистическата партия на Съединените щати. Конгресът ще обсъди отчетния доклад на Гюс Хол, ще приеме редица политически резолюции, ще реши организационни въпроси и ще избере ръководни органи на партията. Централна негова тема е борбата за мир, за прекратяване на империалистическата агресия във Виетнам.

Конгресът заседава в обстановка, когато гоненията срещу Компартията продължават. Показателно е, че сред гостите няма представители на братските комунистически партии. Държавният департамент отказа виза на обществени-ци от 86 страни, пожелали да присъствуват на това важно събитие в политическия живот на САЩ.

Американски войник предпочита самоубийство пред Виетнам

НЮ ЙОРК, 23 юни (БТА). „По-добре да умра тук, а не във Виетнам!", извика младият американски войник Робърт Мейл и възпламени саморъчно направена динамитна бомба.

Това стана вчера в Детроит в квартирата на Мейл, който, не желаейки да участвува във виетнамската война, напусна редовете на армията и направи опит да се самоубие, когато военната полиция искаше да го арестува.

От германска земя — никога вече война!

БЕРЛИН, 23 юни (ТАСС). „В интерес на германския народ, както и в интерес на безопасността на всички европейски народи, е необходимо да се дадат здрави гаранции, че от германска земя никога вече не ще бъде разпалена война", заяви министърът на външните работи на ГДР Ого Винцер в интервю за радио „Берлин-интернационал" по случай 25 годишнината от нападението на хитлеристка Германия срещу Съветския съюз.

Говорейки за конструктивните предложения на ГДР за укрепване на мира и сигурността в Европа, О. Винцер заяви, че взаимното разбирателство по тези основни въпроси на германската мирна политика би могло да стане забележителен принос за осигуряването на европейската безопасност и създаване на устойчив мир в Европа. Същевременно, каза той понататък, това би открило единствения възможен път за обединяване на двете германски държави в рамките на германска конфедерация. Такава миролюбива държава, която да живее в дружба със Съветския съюз и с всички европейски държави, би била голям и истински национален шанс за германския народ. (БТА)

ПАРТИЕН ЖИВОТ

ВСИЧКИ СИЛИ — ЗА ПРИБИРАНЕТО НА РЕКОЛТАТА!

ПО БЛОКОВЕТЕ на ТКЗС в с. Сокол зрее богата рекол та от есенните култури. Гъсти посеви, навели тежки класове, радват кооператорите. Затова както и друга, така и тази година прибирането на реколтата от тях е голяма грижа за първичната партийна организация при полевъдството.

— Само за един миг можем да загубим всичко, което сме очаквали толкова време — казва партийният секретар Иван Желев. — Валят дъждове, падат градушки — всичко се случва. Затова много е важно как и кога ще започне жътвата, с какви средства. Хора и машини трябва да бъдат готови да навлязат едновременно в блоковете. Разбира се, предимата е на машините.

Иван Желев е прав. От самата предварителна подготовка на машините, складове те за зърно и площадките зависи до голяма степен какви ще бъдат резултатите от прибирането на реколтата. И от мобилизацията на хората зависи, които са нужни навсякъде през лятото. Ето защо партийното бюро твърде рано прие мероприятия, засягащи участието на комунисти те в подготовката и провеждането на тази отговорна селскостопанска кампания.

Грижата на механизаторите сега е да завършат час по-скоро ремонта на машините, които ще вземат участие в жътвата. Похвална в това отношение е работата на комбайнерите Борис Иванов и Марин Кръстев, които отдавна ремонтираха и приведоха в изправност наличните два комбайна, два виндроуера и автомеханизираните везлки.

Комунистите гледат с нужната сериозност на изпълнението на партийните си поръчения. Иван Върбанов ще отговаря за съревнованието и обмяната на челния опит. Воденето и отчитането му ще става на 3 дни веднаж. Отсега Върбанов се е погрижил за набавянето на знаменца за „Звено-първенец“ и „Комбайнер-първенец“, за направата на диаграми, за привеждането в ред на червената и черна дъска за похвали и порицания.

По време на кампанията ще бъде открит агитпункт край площадките за сушене на зърно. По радиоуредбата редовно ще се изнасят програми за първенците. Предвидено е да се изгради агитка, която ще изнесе програма пред кооператорите в първите жътвени дни.

През последните няколко години стопанството в с. Сокол извърши прелом в работата си по прибирането на реколтата. По харманите сега е въведена пълна механизация. Усилено се работи по почистването и обеззаразяването на складовете. Изградената комисия от специалисти прави последни прегледи на машините, които ще вземат участие в лятната кампания.

В мероприятията на партийната организация е заделено важно място на партийно-политическата работа. Тя ще активизира хората в изпълнението на тази важна задача. Освен споменатите по-горе мероприятия по воденето и отчитането на социалистическото съревнование, по време на жътвата ще се организира подвижна библиотека за разнасяне на книги, по звена и на площадките за зърно ще се четат колективно вестници и списания. Комсомолът ще организира провеждането на вечери на първия сноп, на жътваря и комбайнера и др. И всичко ще бъде насочено към едно — час по-скорошното прибиране на богатата реколта от есенниците.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ

Енергетичната система на ГДР се попълни с нова електроцентрала. На 9 май даде промишлен ток първата в републиката атомна електроцентрала в Райсберг. Централата е построе на от немски строители с помощта и непосредственото участие на съветски специалисти и учени.

На снимката: Генератор, инсталиран в машинната зала на първата атомна централа на ГДР. Мощност 70 мегавата.

РАЗКОВНИЧЕТО НА УСПЕХИТЕ — РАБОТАТА С ХОРАТА

На 17 юни след обяд Ситово се проведе съвещание с председателите на градските и общинските комитети на Отечествения фронт за обмяна на положителния опит по издигане организационното състояние на градските, общинските и селските комитети и низовите организации. На това съвещание за работата на общинския комитет на Отечествения фронт в Ситово в това отношение разказа неговият председател др. ТОДОР НЕДЕЛЧЕВ.

В СЪСТАВА на общинския комитет — каза той — влизат 3 селски комитета и 23 низови организации. В тях членуват 73 на сто от всички избиратели на района. Те са на различна възраст, с различни разбирания и подготовка, но с еднакви интереси и стремежи при изпълнение на задачите, които Партията поставя пред тях за издигане бита и културата на населението, за преобразяването на селата и др. Голямата активност на ръководствата и на членовете на низовите организации се дължи на близката и конкретната помощ, която им оказват общинските комитети на Партията и Отечествения фронт, на връзката, която поддържат те с актива им, на съвместната дейност на низовите организации със съвета, Комсомола, ДОСО, туристическия съюз и др.

В отечественофронтовските организации е преодоляна пасивността, подценяването на ролята и значението на Отечествения фронт като организация, подобрена е работата с хората. Работата с хората е най-важният момент в стила и метода на ръководство и действие в отечественофронтовските комитети и организации. Онези председатели на селските комитети и организации, които не проявяват желание за работа, бюрото на общинския комитет на Отечествения фронт подменя своевременно, като на тяхно място издига млади и енергични хора, без да чака да дойде краят на годината. При подбора и издигането на кадрите кандидатите се оглеждат от всички страни — да притежават и добра теоретическа подготовка, и нужния организационен опит и умение.

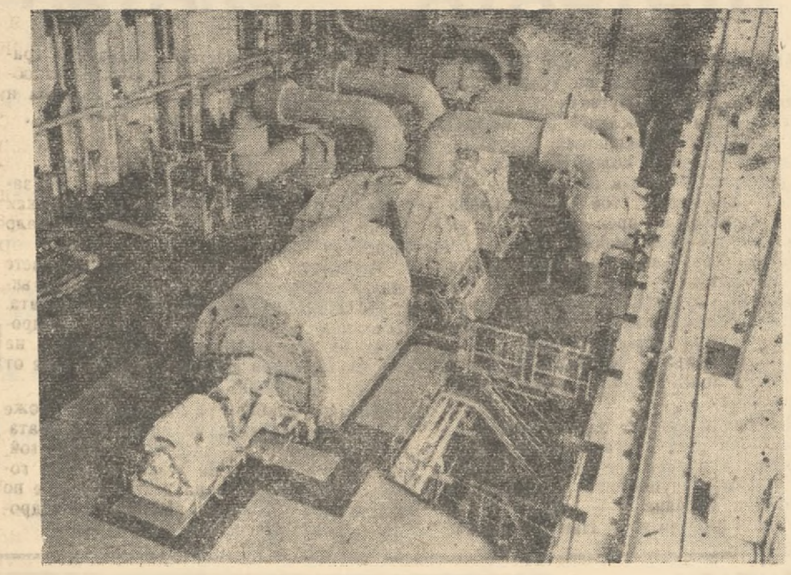
Нужното внимание в работата на отечественофронтовските комитети и организации в Ситовски район се обръща и на срещите за обмяна на положителния опит с актива и провеждането на съвместни сесии и пленуми с общинския народен съвет, така например през годината бе изучен опитът на селския комитет в с. Искра. Той бе пренесен най-напред в Поляна, а след това и в останалите села. Добрата планомерност в тези два комитета, помощта, която оказват те на ръководствата на низовите организации, и самонни циативата при решаването на задачите ги издигат на нивото на истински помощници на Партията в нейната борба за претворяване в живота на решенията на Осмия конгрес.

Премахнати са скуката в отечественофронтовските организации и бездушното отношение на членовете при провеждането на събрания и на други мероприятия. Да вземем за пример 7-ма низова организация в Ситово. Неин председател е Русчо Москов — шестдесет и три годишен, но проявяващ енергия и желание за работа на млад човек. Няма въпроси, които да не го вълнуват, на които да не обръща внимание той. Тази организация прилежи опита на 28-ма низова организация в Тутракан, показан на едно съвещание в Силистра. Събранията в организацията се предшествуват с литературно-музикална програма, подготвяна от детския комитет към нея. Председателят Русчо Москов поддържа редовно връзка с членовете си, съчетава работата си с работата на другите организации.

Ръководствата на селските комитети и низовите организации обръщат голямо внимание на политико-просветната работа сред членовете. Просветната година в района приключи по най-тържествен начин, като участниците в просветните групи подготвиха сценки по тематичния план и стари обичаи, които представиха пред населението. Погребенията, сватбите и ражданията също не се отминават от членовете. Те се извършват по новому, като отечественофронтовците решително се намесват в тяхното провеждане. Към общинския комитет на Отечествения фронт се издава бюлетин „Нови хоризонти“, в който се поместват материали от различен характер. Отечественофронтовците участвуват най-активно в работата на читалищата.

Можем с основание да кажем, че успехите в благоустрояването и хигиенизирането за 1965 г. са резултат на съвместната дейност на отечественофронтовските организации и съвета, на помощта и съдействието, които винаги им оказват общинският партиен комитет и управителният съвет на ТКЗС. Те се дължат на колективността в работата на общинския и селските комитети и низовите организации, както и на инициативата, която проявяват те при решаването на различните задачи.

Общинският комитет на Отечествения фронт подобри дейността си и с комисиите за работа сред жените, сред турското население в района, с другарските съдилища и др. Разбира се, известни са и слабостите, които допуска той в своята работа, но те ще бъдат преодолени с решителната помощ на общинския партиен комитет и под ръководството на Окръжния комитет на Отечествения фронт ще се представи достойно в дните пред Деветия конгрес на БКП и на Шестия конгрес на Отечествения фронт.

ОСТАВАЩАТА ДИРЯ

Цялата бригада беше обхваната от треска. И друг път часовниците често привличаха погледите, но стрелките им пораждаха други мисли: „Времето лети. Малко остава до края на деня, а има още куп работа...“ А днес на всички им се струваше, че те едва пълзят и се ядосваха на бавния им ход. Защо и те не забързат така, както припряно туптят сърцата?! Необикновен ден. Ден, в който моделистите изпълняваха един свещен дълг и отдаваха заслужена почит на човека, пожертвувал себе си за идващия ден...

И ето ги сега, тръгнали с тежка, твърда стъпка, те отиваха към мястото, където тази вечер се откриваше паметната плоча на героя. Застанаха пред нея — плод на инициативата и дело на ръцете им. Зазвучаха в падащия здрач слова на възхвала и признание. „Вий жертва паднахте“ сведе главите пред светлата памет на героя Тодор Бонев и може би в момента всички даваха пред себе си дума да оставят с труда си диря, каквато сияе след техния патрон.

Докато се стигне до този ден, бригадата от моделната към леярския цех на ДМЗ „Стомана“ измина дълъг път, началото на който се създира в 1961 година. От онези първи месеци остана само споменът за изживените трудности, когато почти всички сложни модели се правеха на ръка в тясното помещение. Върху тях легна, а и днес тежи цялата отговорност за качествената продукция на целия завод. Една малка грешка може да повлече след себе си огромно количество брак... А как да се постига добро качество, когато познанията бяха малко? Бригадирът Петър Борисов отговаряше: „Като се учим!“. „Как да се компенсира липсата на машини?“. Пак той окуражаваше: „С упоритост и повече труд!“.

Тези две условия станаха основа на ежедневната работа на бригадата и я тласнаха по пътя на успехите. После дойдоха и машини. Тяхната песен даде крила на моделистите, подобри качеството, облекчи труда. Но на всяко производствено съвещание се чуваха гласове:

— Опитът ни, другари, вече не е малък...

— Да, но трябва да се трупа още и още!

— Да превърнем повишаването на квалификацията си в ежедневно задължение!

И те я повишаваха. Чертежите все по-ясно разкриваха мисълта на конструктора, ставаха по-понятни и по лесно изпълними. Общата цел сплоти двадесет и осем членния колектив в един мощен юмрук, който се стоварваше върху всяка пречка и я отстраняваше от пътя на бригадата. Никой не скъпеше опита и знанията си. Шестият разред на Иван Тодоров вля немалко умение в ръцете на Христо Цонев. Велико Атанасов предаде много от тънкости те на занаята си на Йордан Токушев. Даде му и друго. Даде му очи, да вижда в себе си новия човек, с нов морал и нови разбирания. Помогнаха му и другите. С болка си спомня бригадата деня, когато го доведоха при тях.

— Ето ви този младеж. Приемете го между себе си! Беше стъпил накриво, но му помогнете да стане човек...

Ръководителите на цеха си отидоха, а Христо остана пред бригадата зачервен, отпуснал глава и... Заработи. Веднага почувствува внимателно протегнатата другарска десница. Опря се на нея. Вплете пръсти в пръстите на тази голяма, силна ръка... Днес Христо е в казармата. Доброволно отиде в миите и там награди получава. А бригадата се гордее с него — своето дело.

Профгрупоргът на моделистите Ради Тодоров, облегнал се на бюрото в дъното на помещението, разпалено разказва за живота на колектива. Думите понякога потъват в ударите на чуковете и шума на машините, но гордото изражение на лицето му допълва недочутото.

— Работим по почините „Край теб да няма изоставащи!“, „Предай свои опит и знания!“, ... „Висока култура на работното място“ и... девизът ни е: „По-бързо, по-качествено!“. Прилича малко на олимпийския, но е оправдано — всички сме спортисти... Имаме пет ученика. Осигуряваме им по един час по-малко работа, проверяваме бележниците, а те ни радват с отличните оценки на Георги Романов, на Добри Александров и Димитър Костадинов. Поели сме шефство над VII-а клас на у-ще „Н. Вапцаров“. Помагаме на децата според силите си, а те ни се отплащат с повишен успех. Всичко при нас е подчинено на една цел...

После Ради се обръща, изважда от бюрото подвързания дневник на бригадата и зачита:

„5. I. 63 г. Беше проведено събрание на бригадата... В една от точките беше залегнало предложение за поемане условията за завоюване званието „Бригада за комунистически труд“. Предложението беше прието единодушно.“

„26. I. 63 г. За ускоряване завършването на моделите се наложи да оставаме на работа до късно през нощта.“

„9. VI. 64 г. Днес изкопахме основите на къщата на Тодор Панайотов...“

„9. I. 65 г. Отпразнувахме сбатбата на Г. Кожухаров“

„2. X. 65 г. На бригадни начала сложихме дюшемето на хижата на „Стомана“.

„26. IV. 66 г. Решихме да останем два-три дни след работно време и направим нова украса. Обещахме в чест на IX конгрес на БКП да постигнем високи трудови успехи и да даваме само отлично качество!“...

Страница след страница на дневника откриват богатото разнообразие на живота в бригада „Т. Бонев“. Често изписани те редове говорят за желанието на тези млади мъже да следват дирята, оставена от техния патрон, да я направят подълбока, изпълнена с яркото съдържание на мирния труд.

Георги АНТОНОВ

Другарските съдилища обмениха опит

По решение на бюрото на Окръжния комитет на Отечествения фронт, на 18 т. м. в Силистра се състоя окръжно съвещание за обмяна на положителния опит в работата на другарските съдилища. На съвещанието присъствуваха председателите на другарските съдилища от Силистра, председателите на общинските комитети на Отечествения фронт и други активисти.

Обменен бе опитът на градската организация на Отечествения фронт в Силистра. В своя доклад председателката на Градския комитет на Отечествения фронт Златка Михайлова подчерта, че другарските съдилища в кварталите на града се утвърдиха като авторитетни органи, които на бъдещото комунистическо обществено управление. Години наред вече работят безупречно тези съдилища във II, IV, V и X квартали, с председатели Петър Кудинов, Йордан Томов, Димитър Драгнев и Гани Боянов. Те допринесоха много за правилното комунистическо възпитание на населението. Така например другарският съд от V квартал преди няколко месеца е разгледал дело на провинил се младеж. Благодарение на взетите мерки сега той е много добър, дисциплиниран производствен.

На съвещанието бе направена и оценка на дейността на другарските съдилища в окръга от другаря Костадин Върлев. Той подчерта, че общо взето 143-те другарски съдилища се справят добре с работата си. Все още обаче голяма част от делата не се разглеждат в законния 14-дневен срок, което дава отрицателно въздействие. Вместо споровете да се разрешават бързо, те още повече се задълбочават и се стига до сложни последици. Много от делата се просрочват. Това е особено често явление в Нова Черна, Кайнарджа, Айдемир и други селища.

Като основна слабост другарят Върлев посочи, че комитетите на Отечествения фронт не се занимават системно с работата на другарските съдилища. Не следят дали взетите решения се изпълняват и дали се отменят те при изтичане срока на наказанието. Не осигуряват масовост на членовете при разглеждане на делата, не се оказва по-близка помощ, а се чака непременно да се проведат семинари и да се окаже помощ само от юристи.

На съвещанието споделиха опита си другарите Димитър Драгнев и Димитър Ангелов от Силистра, Димитър Великов от с. Сокол и др. Наред с успехите те посочиха и редица конкретни мерки за премахване на недостатъците.

Мария МИХНЕВА

ДЕВЕТАТА ВЕЛИКА ПОВЕСТ ОТ ЖОРЖ СИМЕНОН

2 НА МЕГРЕ

— Какво работи вашият син?

— Бръснар е.

На това юношата забеляза с горчивина:

— Моят вуйчо има бръснарница и затова мама си втълпи, че...

— Няма нищо срамно в това, че си бръснар. Искам само да кажа, господин комисар, че той не би могъл да се измъкне във време на работа. Освен това сама се убедих в това.

— Не искате ли да кажете защо сте заподозрели сина си и сте го следили?

— Точно така, господин комисар. Но аз никой конкретно не подозирам, просто знам, че мъжете са способни на всичко.

— Какво синът ви би могъл да прави без вас в къщи?

— Не знам.

И след като помълча:

— Може би довежда жени? Преди три месеца намерих в джоба му бележка от момиче. Ах, ако неговият баща...

— А защо сте сигурни, че някой посещава вашия дом?

— Това се усещаше веднага, господин комисар. Отваряйки вратата, веднага мога да кажа...

Какво пък, не много научно, затова пък напълно убедително. Мегре сам е забелязвал същото.

— Е, а още?

— Различни дребни признаци. Например, вратичката на гардероба, която никога не заключвам, се оказа заключена. С едно обръщане на ключа.

— Във вашия гардероб има ли някакви ценни вещи?

— Аз държа там дрехи, калъфи и чаршафи, някои семейни сувенири. Но нищо не е изчезнало. Вие пълн това имате предвид. И в мазето един от сандъците се оказа също преместен.

— А какво имаше в него?

— Празни стъклени буркани.

— С една дума, у вас нищо ли не е изчезнало?

— Не мисля.

— А кога примерно започна да ви се струва, че вашият дом се посещава?

— Приблизително преди три месеца. Но не ми се струва, а съм сигурна в това.

— А колко пъти, според вас, са проникивали в дома ви?

— Общо десет пъти. След първия път не идваха дълго време, нещо около три седмици. А може да не съм забелязала. После два пъти подред. След това никой ня маше три седмици или дори повече. И ето вече няколко дни как визитите следват една след друга. Онзи ден, например, когато беше бурята, открих на пода мок ри следи.

— Мъжки или женски?

— По-скоро мъжки, но не съм сигурна.

Тя говори за още маса други неща. Говори въобще твърде много, без никаква нужда за това. Например, в миналия понеделник, почивния ден на сина ѝ, тя го завела на кино. По такъв начин той се намирал под нейното надеждно наблюдение. Цялото следобедно време прекарали заедно. Върнали се в къщи също за едно.

И, представете си, бяха идвали.

— И при все това синът ви не искаше да се обърнете към полицията?

— Именно, господин комисар. Тъкмо това и не мога да разбера. Нали той също видя следите.

— Вие видяхте ли следите, младежо?

Той предпочиташе да не отговаря и седеше навъсен. Може би това означаваше, че неговата майка преувеличава, че не е с ума си.

— Не забелязахте ли по какъв път гостът или гостите са влизали във вашия дом?

— Мисля, че през вратата. Никога не оставям прозорците отворени. А за да проникне откъм двора, трябва да се прекатери през високата стена и да мине през съседните дворове.

— Не открихте ли някакви следи по ключалката?

— Нито драскотинка. Аз я разгледах през увеличителното стъкло на мъжа ми.

— Някой има ли ключ от дома ви?

— Не, никой. Може би дъщеря ми има (младежът се размърда на стола), но тя живее в Орлеан с мъжа си и двете деца.

— Добри ли са отношенията ви с нея?

— Аз винаги я говорех, че не трябваше да се омъжва за това нищожество. Освен това ние не се виждаме...

— Често ли не сте си в къщи? Казахте, че сте вдовица. И пенсията, която получавате от военното ведомство, вероятно е недостатъчна...

— Аз работя — каза тя скромно, но с достойнство. — Отначало, т. е. веднага след смъртта на мъжа ми, имах квартиранти. Два ма. Но мъжете са твърде нечистоплътни. Ако бихте видели в какво състояние оставяха стаите си!

От този момент Мегре не я слушаше вече и при все това сега си спомняше отчетливо не само нейните думи, но дори и интонацията, с която бяха произнесени.

— Ето вече година, откакто работя като компаньонка у мадам Лалман. Тя е много достойна дама, майка на лекар. Живее сама до шлюза в Шарантон, точно срещу нас, и всеки ден след обяд... Ние сме по-скоро приятелки, разбирате ли?

Казано истината, на Мегре това беше съвсем безразлично. Може би пред него бе маниачка. Това не го интересуваше. Но, несъмнено, тя принадлежеше към категорията на хората, които ви принуждават напразно да губите време. И тогава влезе шефът, точно, надникна в кабинета и по вида на посетителите веднага определи, че работата е дребна.

— Може ли за малко, Мегре?

Те влязоха в съседната стая и няколко минути говориха за разрешението за арестуване, току-що получено по телеграфа от Дижон.

— Торанс ще се заеме с тази работа — каза Мегре.

По това време в устата му беше лулата, но не любимата, а друга. Любимата, най-вероятно, беше сложил на масата, когато малко по-рано му позвъни съдията Комельо.

Той се върна в кабинета и застана пред прозореца, слагайки ръце зад гърба.

— Впрочем, нищо ли не ви от краднаха, мадам?

— Мисля, че нищо.

— Следователно, не възнамерявате да заявявате за кражба?

— Не мога да направя това, защото...

— Просто ви се струва, че през последните месеци и особено през последните дни по време на ваше то отсъствие някой прониква в къщата ви?

— И един път даже през нощта!

— Видяхте ли някой?

— Чух.

— Какво чухте?

— В кухнята падна чаша и се счупи. Аз веднага слязох долу.

— Бяхте ли въоръжени?

— Не. Не се страхувах.

— Там никой ли нямаше?

— Там вече никой нямаше. Парчета лежаха разхвърляни по пода.

— А котки нямате ли?

— Нито котки, нито кучета. Животните развъждат такава мръсотия!...

— Не би ли могла да се промъкне котка у вас?

Младежът на стола се измъчваше все повече:

— Мамо, злоупотребяваш с търпението на комисаря Мегре!

— И тъй, мадам, не знаете ли кой би могъл да проникне у вас и нямате ли ни най-малка представа за това какво биха могли да търсят във вашата къща?

— Нямам понятие. Винаги сме били честни хора и...

— Ако ви е нужен моят съвет, сменете ключалката. Тогава ще видим дали ще продължат тайнствените посещения.

— А полицията какво?...

Но той вече ги изпровождаше. Шефът го чакаше в кабинета си.

— За всеки случай ще пратя утре у вас един от моите сътрудници. Ще установим наблюдение над къщата ви. Но покрай това аз, наистина, не си представям...

— Кога ще дойде той?

— Вие ми казахте, че сутрин сте си в къщи.

— Да, само че излизам до магазина.

— В десет часа удобно ли ви е?... Значи, утре в десет часа. Довиждане, мадам. Довиждане, младежо.

Мегре натисна бутона на звънеца. Влезе Люкас.

— Ти ли си?... Утре в десет часа ще отидеш на този адрес. Научи каква е работата там.

Той не беше убеден, че това е нужно. Полицейската префектура, както и редакциите на вестниците, привлича към себе си маниаци и побъркани.

И сега, стоейки до прозореца у дома си и спомняйки си този разговор, Мегре мърмореше:

— Негодно хлапе!

Без съмнение, то е отмъкнало лулата от масата.

— Няма ли да си лягаш?

Мегре започна да се приготвя за спане. Настроението му беше начумерено. Леглото му се струваше горещо, чаршафите—влажни. Той помърмори още малко, преди да заспи. А сутринта се събуди в лошо настроение, както това се случва, когато заспиваш с неприятни мисли. Освен това не бето беше покрито с облаци и започваше да ръми.

До крайбрежната улица „Орфевр“ той се добра пеш, като вървя край Сена и два пъти машинално се опитва да намери в джоба любимата си лула. Тежко въздишайки, се изкачи по прашната стълба. Емил го посрещна с думите:

(Следва)

СЪВЕТИ на Специалиста

ПОВЕЧЕ ГРИЖИ ЗА ОВОЩНИТЕ НАСАЖДЕНИЯ

ПРЕЗ април тази година бе проведена сесия на Окръжния народен съвет за перспективното развитие на трайните насаждения. Наред с разширяването на площите на овощните градини се взеха решения за правилното им отглеждане, като се обърна сериозно внимание на младите дървета.

Падналите валежи в началото на месеца създадоха благоприятни условия за развитие на растенията. Главната задача на овощарите сега е да запазят почвената влага, която е основен фактор при неполивните условия за осигуряване на богата плодова реколта. Тя се запазва най-добре при редовно окопаване на растенията. Стопанствата, които досега не са подхранили овошките с амониева селитра, трябва да извършат това сега, докато има влага в почвата, като внесат по 20 г амониева селитра на кв. м. Торът се разхвърля равномерно около ствола в по-голям кръг от очертанията на короната. Почвата се окопава, след което се извършва мулчиране с угнила слама или други материали.

В някои стопанства в овощните насаждения отглеждат междуредови култури със слята повърхност, предимно грах и фиева смес, които следва да се приберат в най-скоро време за фураж и почвата да се дискова, за да се запази почвената влага. Ивиците в редовете трябва да се окопаят ръчно или изорат плитко с лозарски плугчета. Погрешна е практиката след прибирането на подкултурите да се извърши дълбоко изораване на почвата в междуредията. Така се унищожава част от кореновата маса и по-нататъшното развитие на растенията се затормозява. Погрешна е и практиката след прибирането на подкултурите овощните градини да се използват за паша на овцете. Така те се притъпкват, заплевеляват и губят влагата. Най-добре е почвата в междуредията да се поддържа в черна угар с редовно торене с органични и минерални торове.

Продължителните валежи създадоха благоприятни условия за масово разпространение на гъбните болести: сачмянката по костилковите, кафяво гниене, струпяването на семковите, брашнестата мана по някои от ябълковите сортове, най-вече при Джонатан и прасковата, червените петна по сливата и други.

За провеждане борбата срещу болестите и вредителите трябва да се извършва навреме и качествено пръскане с химически препарати. Нужно е службата при ОНС за прогноза и сигнализация да следи редовно за появата на отделните болести и неприятели и да се сигнализират съответните стопанства, като се съобщава и с какви препарати да извършат пръскането. В години с чести превалявания употребата на бордолезов разтвор причинява изгаряне. Не понасят такова пръскане прасковите и някои от ябълковите сортове. Затова те трябва да се третират със съдържащи сяра средства: сероваров разтвор — 1,5 до 2 на сто, намокрима сяра — 0,3—0,5 на сто, колоидна сяра, приготвяна чрез пресичане на сероваров разтвор с железен сулфат или калиев перманганат (1:400). Срещу струпясването много добри резултати дават и органичните препарати цинеб, кантан, циран, ТМТД и динитророданбензол, употребени в концентрация 0,3—0,2 процента. Когато се използват препарати, съдържащи сяра, пръсканията не трябва да се извършват през горещо време, тъй като се получават изгаряния. Прасковените насаждения следва да се пръскат срещу насекомовия молец (анарзията), като се употребят препаратите гузатион — 0,12 на сто или „севин—80“ —0,08 на сто. Срещу брашнестата мана по прасковата трябва да се пръска с тиозол — 0,5 на сто или пращи със сяра на прах, смесена с дървесна пепел в съотношение една част пепел и две части сяра.

През последните години се намножиха в големи размери акарите по овощните видове. Когато преобладава червеният акар, трябва да се използват за пръскане някои от следните препарати: тиодан — 0,1 на сто, келтан — 0,2 на сто, морестан или ередекс ной — 0,05 на сто. Ако в насажденията преобладават кафявият ябълков акар, жълтият ябълков или обикновеният паяжинообразуващ акар, да се пръска с нитратион — 0,05 процента, БИ-58 — 0,08 — 0,1 процента, акарицидол — 0,3 процента или Зоол—0,5 процента.

Зреещите плодове трябва навреме и правилно да се берат и пласират. През тази година плодовата реколта е добра. Бурята в края на май събори част от плодовете и причини механично нараняване на останалите, което благоприятствува за масово разпространение на гъбните болести.

През първата половина на месец юни „Булгарплод — Нектар“ изкупи 180 т ягоди, 180 т череши, 170 т вишни, беритбата на които продължава. Въпреки че сме в началото на кампанията на прибирането и пласирането на плодовата реколта, затрудненията се почувствуваха по окачествяването и предаването на продукцията. Не са редки случаите, когато превозните средства се задържат 2-3 часа за окачествяването на продукцията и разтоварването. В началото на юли ще започне кампанията по беритбата на кайсиите. По наша преценка през тази година в окръга ще може да се изкупят около 6 милиона кг кайсии. Като се има предвид, че беритбата на този плод продължава 15-20 дни, за навременното и качествено прибиране се изисква добра организация както при беритбата, така и при пласирането на продукцията, която не търпи съхранение при обикновени условия. Стопанствата и изкупвателните органи своевременно следва да вземат мерки за добра организация през кампанията, за да не се допусне похабяване на реколтата, за осигуряване по-високи доходи на стопанствата.

Никола СТЕФАНОВ
Директор КОС — Силистра

26 ЮНИ - ДЕН НА РАБОТНИЦИТЕ ОТ ТРАНСПОРТА И СЪОБЩЕНИЯТА

СЪРЦЕ ЗА ХОРАТА

БЕШЕ февруари 1965 година. Васил Мавров Колев тогава дойде в Силистра. Започна да работи като шофьор в ДАП. Пристигна от база Каолиново, Шуменски окръг. Там особено през зимните дни, не беше леко, но и тук имаше трудности.

От първи април същата година ДАП—Силистра премина на стопанска сметка. Васил работеше на автобус към пътническата автостанция, поддържаща извънградските линии. Работеше сам, без кондуктор. Тогава съществуваха четири такива автолинии, поддържани от пет коли.

Много скоро колегите му го обикнаха заради откритията му характер и прямотата. Обикнаха го за трудолюбието му. И макар още нов, Васил Мавров започна бързо да преизпълнява плана си за приходи към предприятието.

Но имаше шофьори, които не го гледаха с добро око. „Новопостъпилият колега“ изкарваше голяма заплата. А Васил не беше виновен за това. Такава беше тогава системата на заплащане. Тя се определяше от количеството на отчетените приходи, което съвсем не беше правилно. Будното сърце на комуниста Васил Мавров скоро съзря тази непра вда. Той сподели мислите си

със Стоян Якимов, началник на пътническата автостанция, и по тяхно настояване всички шофьори бяха включени в общия извънградски трафик. Предложението им се прие. Нямаше вече „привилегировани“, които да пътуват само по междуградските линии, и „онеправдани“, които да подържат връзките само със селата. Основно се измени целият график на станцията. И още на следващия месец всички шофьори получиха почти еднакви заплати. Получи се уравновесяване в трудовите възнаграждения.

Вечно усмихнат и приветлив, Васил много скоро спечели доверието на всички. Преизпълняваше плана си за пътните километри, а като комунист винаги беше готов да помогне на всеки. Затова беше избран за партиен секретар на пътническата автостанция.

Грижите му се увеличиха. Шофьорите от станцията го търсеха едва ли не за всичко. Някои от кондукторите злоупотребяваха с получените пари от билетите. Квартирите по селата не бяха подходящи за нощуване на обслужващия автобусите персонал.

Васил се залови за работа и заедно с другарите си в скоро време уреди всичко. Кондукторският колектив бе подменен. Бяха назначени повече комсомолци, които съвестно се справяха със задачите си. Заедно с домакина на станцията Лазар Ястров бяха издирени подходящи квартири за шофьорите, на които се налагаше да преспиват по селата. Проведоха се редица събрания, на които присъствуващите се информираха за икономическия и културен възход на страната ни, набелязаха се задачи за подобряване културното обслужване на пътниците. Това заставяше всеки член от колектива да се замисли и да заработи по новому.

И хората се сплотиха. Порано не можеха да се съберат другарски да отпразнуват някой празник, защото все някой започваше да се оправдава с думите: „Ами много ли са на път, защо да се събираме?“

Сега новият график им позволява с малко изчакване на тези, които идват от път, да се събират всички и да честват празници или пък рождени дати на свои другари.

Дял за всичко това има и Васил Мавров — шофьорът — комунист, чието сърце тупти с грижите и радостите на останалите. Затова задружният колектив на пътническа автостанция посреща своя празник с преизпълнени планове за приходите и пътните километри, а Деветия конгрес на Партията очаква с възторг, за да рапортува още по-големи успехи.

Станка МАРИНОВА

Посрещат своя празник с големи успехи

ЗА ВТОРИ ПЪТ работниците от „Транспред“ — Силистра ще празнуват Деня на работниците от транспорта и съобщенията — 26 юни. На този ден те ще отчетат своите успехи в изпълнението на шестмесечния план. Сега в предприятието цари истинско оживление. Дните пред празника са обявени за ударни. Благородна надпревара е обхванала целия колектив.

Предприятието изпълни плана си за месец май 115 на сто, а общо за петмесечието — 107,5 на сто. Колективът е дал твърда дума в чест на празника да изпълни шестмесечния си план по всички показатели. Механизаторите от предприятието вече работят за юли.

Високо е изпълнението на плана по спедиционната дейност в „Транспред“. 120 на сто за петте месеца — такъв е крайният резултат от възторжения труд на работниците от този сектор. На първо място е бригада „Димитър Дончев“ при агенция „Силистра 1“, борещa се за получаване званието бригада за комунистически труд, която е реализирала 1 200 лева повече.

Колективът на предприятието е решил да посрещне Деветия конгрес на Партията и Седмия конгрес на работниците от транспорта и съобщенията с още по-големи трудови успехи и ще удържи на даденото обещание.

Мария ИВАНОВА

СЪПЕРНИЧКИ В ТРУДА, СЕСТРИ В ЖИВОТА

ДВЕ бригади, две неспирно туптящи сърца, раздухващи непрестанно огъня на социалистическото съревнование. Тези две бригади от телефонната централа са познати на всички в Окръжната станция на съобщенията. Бригада „Осми конгрес“ с бригадирка Пенка Йорданова и бригада „Лиляна Димитрова“ с бригадирка Димитричка Вълчовска. И двете са носители на званието бригади за комунистически труд още от навечерието на Осмия конгрес на БКП.

Трудно е да се пише за тези 33 жени, които прекарват работния си ден със слушалки на ушите и осигуряват телефонни връзки на многобройните абонати. Трудно е, защото и двете бригади са равностойни съперници в социалстическото съревнование. Дневниците им са изпълнени с многобройни мероприятия, които редовно се провеждат и се замислят нови. И много от мероприятията са почти еднакви. Прочетени и обсъдени книги, колективни посещения на филми, концерти и театрални спектакли — всичко това се върши и от двете бригади. А има дни, когато всички телефонистки са заедно. Това са дните, в които посещават заболели свои другарки, или когато някоя от тях е увеличила семейството си с още един член. Появил се е на този свят малък гражданин, когото двете бригади посрещат радостно и му носят подаръци, а на щастливата майка донасят частица от горещите си другарски сърца. Пак заедно всички посетиха лобното място на Саул Авербух, гроба на Иван Стайков. Заедно ходиха и по сборове в селата на окръга.

За тях казват, че те вината се чувствуват заедно. Само трудовата надпревара, съревнованието, ги кара да бъдат съперници. Но всички са радостни, защото съревнованието е, което ги тласка ежемесечно да изпълняват плана си 127—128 на сто.

В двете бригади се гордеят със своите първенци. Това са ударничките на комунистическия труд Елисавета Дачева, Мария Любенова, носителките на значката на Министерството на транспорта и съобщенията Недка Дончева и Валя Тодорова, отличните телефонистки Бойка Христова, Иванка Виделова, Надежда Силянова, Мария Димитрова и други.

Зимата тази година донесе голяма беда за пощенските служители в нашия окръг. На много места за дос та време бяха прекъснати телефонните връзки. Буря строши стълбовете, изпокъса жиците. Техниците работиха самоотвержено в най-студените дни и всичко скоро бе оправено. Обаче планът на Окръжната станция на съобщенията не можа да бъде изпълнен в срок. Въпреки всичко телефонистките така успяха да организират работата си, че завършиха петмесечието с преизпълнение. Вместо заплануваните 65 300 лева приходи те реализираха 67 777 лева.

Драгомир ПАНОВ

ДОСТОЙНИ ДЕЛА

В ДНИТЕ пред Деня на работниците от транспорта и съобщенията в пристанище — Силистра кипи усилен труд. С грейнали лица работят механизатори, докери и служители. За първата десетдневка на месец юни първенството спечели третата бригада с бригадир Халил Бейтулов. При план за целия месец 9 250 тона за десет дни тя успя да обработи 4 217 тона. На второ място е бригадата на Осман Еминов, която от 9 250 тона за месеца обработи за десет дни 3 756 тона. Тези две бригади с добрата си работа надминаха учителите си от първа бригада, които държаха първенството през първото тримесечие на тази година.

Механизаторите и докерите от пристанището винаги са били на трудовия си пост и не са отпущали мишци, когато е трябвало да се работи. Така например шлеп ЮРБ — 26 709, пристигнал с 630 тона суперфосфат, следваше да се разтовари по план за 48 часа, а в чест на празника бе разтоварен само за 16 часа. Шлеп БРП — 910 026 с 850 тона въглища от Съветския съюз бе разтоварен вместо за 102 часа за 21 часа.

През следващия месец започва кампанията по износ на пресни плодове и зеленчуци от нашия окръг. Тогава вече докерите от пристанището ще приложат своя опит и умение да се справят достойно със задачата си — навреме и качествено да натоварят продукцията на нашите кооператори. За тази кампания са готови и механизаторите. Кран № 1 и кран № 2, подготвени от електротехника Петър Николов и стърши-кранoвиците Петър Александров и Михаил Енчев, са готови за предстоящата кампания.

Празника си докерите и механизаторите от пристанището посрещат с достойни дела за Партията и народа.

Николай ИЛЧЕВ

Буйно израсна царевицата на с. Българка. Голям дял за това имат и механизаторите. За да гарантират висок добив, те многократно я окопаха с ротационни мотики и култиватори и своевременно я подхраниха. Така полевъдите запазиха почвата чиста от плевели и в рохкаво състояние. Амбициите им да реализират колкото се може по-високи доходи от тази култура, ще станат действителност.

На снимката: Трактористът Петър Титев от бригадата на Руси Атанасов заедно със своя прикачник Атанас Станев внимателно следят за безупречната работа на машините. Ден след ден те са неотменно на своя пост — там, където ги призовава дългът им.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Живот, посветен на дълга

НАЙ-ПОСЛЕ вечерта притули в тъмнина керемидените покриви на къщичките. В Поройно винаги така внезапно отминава денят, като бърз, задъхан пътник. Притъмня и в работилницата и невзрачната светлина от електрическите крушки заля машините, целите облети в лъскава нафта и масло. Надигнаха най-напред глава момчетата, погледнаха механика си, сякаш искаха да прочетат в погледа му нещо скрито. А той си беше все същият — ведролико, широко лице, озарено от едно чудно спокойствие. Някъде в дъното на работилницата върху желязната наковалня изкънтя последният удар на чука. Последен за отминаващия ден и за ... ремонта.

— Е, бригадире, заслужава една почерпка тази работа. В другите села още едва-едва смогват, резервни части търсят, старите реставрират, а ние привършихме — подхвърли момчето, облакътено върху веригата на дизела.

— Прав си, заслужавате не една почерпка за хубавата работа... но...

— Какво но? — насъбраха се като по даден знак около него трите механизатори.

— Нищо особено...

— Все пак кажи, дявол да го вземе — разтревожено молеха бригадира.

— Трябва да се разделим с Вас. Отзарана ми се обадиха — преместват ме във Водно. Правят ме бригадир, но това не ме радва, щом трябва да се разделям с всичко тук...

Георги Ганчев извърна лице и разгледа с мъка машините, готови вече, ремонтирани с толкова много труд. Тук всичко му беше станало така близко, така обично. Когато дойде като механик, бяха почти голи стените на сградата, почти празни сандъците за инструменти. А сега! Сега тук може да се намери всичко, каквото потрябва на един механизатор...

... Колко е тъжна тази зимна вечер улицата. Ето трябва да каже „Сбогом“ на всичко, край което се движи сега, което е било ежедневието, животът му. Зад гърба му остана ремонтната работилница с любимия дъх на масла и грес, с притуления скръбен шепот на момчетата, които тъжат за него.

Разбитият, неравен път, лъкатушещ между акациевите дървета, го поведе към новото село Водно. Не познаваше тук никого. Щеше ли да намери общ език с тези хора. Мъчеше се да си представи колектива, сред който ще работи в бъдеще. Едва дочака утрото, пристъпи плахо в новата работилница и обходи с поглед вътрешността ѝ. Притъмня му пред очите; двете тежки машини стояха с разхвърляни части, с разглобени двигатели.

— Добре си ни дошъл, другарю бригаден механик — подвикна му непознат глас, но той не го чу. Мислеше, че и тук трябва да се започва всичко отново, да се търси мястото на всеки един от хилядите разпилени по пода болтове, да тича за липсващи резервни части, да сглобява — всичко това го ужасяваше...

Така започна първият работен ден в с. Водно. Прие присърце новото изпитание драговолно. Нали трябваше да покаже на кооперативното ръководство в Дулово, че не са направили грешен избор, като са го издигнали на отговорна работа. Организира момчетата около себе си и заедно с тях запретна ръкави и заработи по мъжки. Сроковете, отпуснати от Окръжния съвет за привършване на ремонта, бяха кратки. Трябваше да се цени скъпо времето, резервните части да се реставрират, тези, които отново могат да влязат в работа.

... Ето в с. Водно вече и ечемикът, и пшеницата се жълтеят, палаво се полюшват от вятъра в очакване на първия жътвен ден. Комбайните са пробвани, в изправност е и останалият инвентар, а бригадният механик Георги Ганчев е от рано сутринта все край инвентара и по площадките, където ще се струпва овършаното зърно. Когато пък остане свободен за час-два, все подгонва мотора към блоковете, за да провери състоянието на зърното, което след някой друг ден ще потече в бункера на комбайна. А новите му приятели от работилницата благославят мига, в който за пръв път работата ги срещна с него.

Руси ШИМАБЕЕВ

Действена и жизнена

(Беседа с др. Огнян МОДЕВ, секретар на Окръжния комитет на Отечествения фронт и на Окръжния читалищен съвет, по въпросите на културно-масовата работа през лятото.)

НАСТЪПВАНЕТО на лятото изисква различни форми на културно-масовата работа, поставя много нови въпроси пред хората, които я осъществяват. Това се отнася с особено голяма сила за нашия окръг—за ангажирването на по-голямата част от трудещите се в напрегната селскостопанска кампания налага на първо място нами ране на нови форми за култур на работа. Най-основният въп рос сега е да се направи всичко от страна на читалищните организатори и младежките дей ци, защото през настъпилия се зон хората да не чувстват празнота от културни потребности, естетически развлечения, информации за текущи полити чески събития и други.

В изнасянето на политически информации от миналите годи ни секретарите на читалищата имат известен опит. На всички тях е известно, че от усилията и находчивостта им ще зависи доколко хората, които рабо тят на полето от сутрин до ве чер, ще имат нови политически знания за развиващите се събития — една първостепенна необходимост за съвременния човек. И тази година трябва да продължи традицията редов но всяка седмица да се изнасят пред кооператорите от бри гадите и звената на полето по литически информации. Постиг натото трябва да се затвърди. Миналата година този въпрос намери добро разрешение в Голеш, Средище и други. Необходимо е да се положат по вече усилия във всички села, за да бъдат постигнати навсякъде хубави резултати.

Лекционната пропаганда през лятото също не бива да замира. Разбира се, няма да има същата организация, същата те матика и система, както през зимния период. Основното изискване сега е лекциите да се изнасят на полето, пред хората, които работят там. Не бива да се пренебрегва и това, че лекциите трябва да бъдат много по-сбити, по синтезирани, на актуални теми. А тематиката им да се определя от интересите на хората, от конкретните нужди и условия в отделните селища.

Особено важна задача сега стои пред читалищните работници — укрепването на връзките с бригадите за комунистически труд. Тази задача не носи сезонен характер. Но несъмнено за нейното изпълнение ще трябва да се положат много усилия и през лятото. Какво изисква тя? Да се работи за повишаване общата култура и политическото ниво на участниците в движението за комунистически труд, да се установява с тях тесен контакт чрез различни масови прояви. Специално пред бригадите за комунистически труд могат да се изнасят тематични програми, да се четат колективно и индивидуално книги, да се обсъждат филми, да се издават нагледни материали и др. Така в участниците в движението за комунистически труд ще се култивират високи нравствени и морални идеали.

На бездействие не бива да се обричат и самодейните състави през лятото. А това в някои селища в малка или в голяма степен е ставало. Разбира се, самодейността трябва да се развива при други условия. Необходимо е колективите да се преустроят, да се направят по-гъвкави и по-подвижни. Например една вокална група от 25 души може да се превърне в естраден състав с 10—15 участника. По такъв начин ще стане по-лесно осъществим въпросът с нейната организация. Миналите години показват, че и през лятото трудещите се проявяват изключително голям интерес към дейността на самодейците. Затова организирането на подходящи програми, с участието и на пионерите, и учащите се, трябва да се счита като една много важна задача. В нейното изпълнение е необходимо и дейното участие на комсомолските дружества.

Популяризирането и разпространението на новата книга, уреждането на витрини и като ве по различни поводи — някои исторически дати и културни събития — това също са задачи, които предстоят за изпълнение пред читалищата през лятото. Тяхното осъществяване изисква много усилия.

Лятото, с конкретните за него условия за работа, вече настъпи. Това означава, че повече не бива да се чака, а да се направи всичко възможно за преустройство, за пречупване на културно-масовата работа в тон с новите изисквания, за да бъде тя по-близо до хората, до техните изисквания.

Разнообразен културен живот

СЪСТОЯНИЕТО на културния живот в с. Старо село е на ниво, с което малко села в окръга биха могли да се похвалят. А това, което е направено от страна на читалищния колектив и на комсомолците, които са всъщност неговата основна част, в областта на мероприятията по време на жътвената кампания, може само да радва.

Ако се погледне малко по-назад, ще се види, че това не са временни кампанийни мерки — те са закономерни последици от богатия, интензивен живот на различните самодейни колективи, от постоянно нарастващия интерес и на млади, и на стари към книгата, към киното, към самодейността. На неотдавна състоялата се вечер, посветена на Димитър Благоев, широкият салон не побра желаещите да я посетят. Организираните и поддържани редовно от библиотекарката Величка Димитрова, която е и секретар на читалището, подвижни библиотеки при фермите и при младите механизатори най-редовно функционират. Книгите се сменят на всеки две седмици. Почти всеки месец се обсъжда колективно по една книга. Във фермите и сред механизаторите, повечето от хората са младежи и, разбира се, тематиката на разглежданите книги е младежка. Интересно е, че в това село младежите не бягат от работата, нито от селото. Напротив, те се връщат в него. И всеки, който се върне, не хайлазува. Дори и студентите.

За започналата вече жътвена кампания и за осигуряването на интересен културен отдих на жътварите се правят много неща. Увеличен е броят на подвижните библиотеки. Така наречения библиотечен актив, който се състои от четири пионери и осем комсомолци, е значително увеличен. Към всяко звено е прикрепен по един отговорник — книгоносец. Защото ако не се хареса книгата на хората, трябва да се подмени. Във връзка с предстоящия Девети конгрес е подбрана и съответна литература.

Две лозарски звена са започнали да четат „Мъртво вълнение“ от Ивайло Петров, в друго звено разглеждат „Село край завод“ от Ст. Ц. Даскалов, младежите ще обсъдят „Накъде тече Дунав“ — повест за живота на ремсиста Коста Йорданов. В две предимно женски звена обсъждат „Татул“ и „Снаха“ на Караславов. Почти всеки ден се отделя най-малко по един час за четене и обсъждане.

Агитпунктовете в първи и втори стопански двор са готови — всяка сутрин се носят вестниците и списанията. Подготвя се голяма литературна вечер, посветена на Вапцаров, с разнообразна литературна програма, с викторина. Своята роля играе и местната радиоуредба. Всяка вечер се чете информативния бюлетин за извършеното през деня, за резултатите от съревнованието по звена и бригади. Предават се поздравителни концерти за първенците.

Немалка е помощта на партийния комитет, който не само помага със съвети и обсъждане на мероприятията, но и активно участвува в тяхното изпълнение.

За доброто завършване на жътвената кампания, без съмнение, ще допринесат и мероприятията по културния отдих на кооператорите.

Н. ВЪТОВ

Макар че и тази учебна година завърши, малките ученици от Дулово не престават да посещават библиотеката.

НОВИ СТИХОВЕ

Облечи си червената рокля.
Роклята с накацали пеперуди.
Усмихната и лъчезарна изгаряй
на кладата на нейните пламъци.
Свети като изгрев през май.

Облечи си червената рокля.
Няма да се разлетят пеперудите
от нахлулите ветрове...

Изгаряй усмихната — да повярвам,
да съм сигурен, че е жива
Жана д'Арк...

Две думи за жените и един съвет към мъжете

Всяка жена е стрък,
люшкан от ветровете.
И всяка си има дъх,
както и всяко цвете.

Различавайте ги мъже,
по сърце,
по възторзи!
И не искайте от едно лале
да ухае на роза...

Симеон МАНОЛОВ

НЕ СИ ОТИВАЙ!

Вън с ритмични стъпки
се разхожда
по паважи
и по покриви дъжда.
Не си отивай!

Ела под стрялата
на мокро сърце.
където никога не падат
капчуците
на завист и обида.

Не, не си отивай!

Георги ДИМОВ

Мисли по време на един концерт

НАСКОРО естрадният състав „В ритъма на младостта“ с ръководител Димитър Ганев изнесе своята програма пред силистренската публика.

В определеното време всички места на спортната площадка бяха заети. И програмата започна. Но съвсем скоро, по технически причини, трябваше да бъде преустановена. Последваха няколко минути на неловко мълчание. Техническата неизправност беше отстранена. Концертът продължи. Началото обаче остави неприятни следи до края на концерта.

На естрадата е русокоса певица. Тя изпълнява вълнуваща песен. Сърцата на слушателите са завладени. В този момент невнимателна майка е освободила малката си дъщеря. Станало обект на внимание, момиченцето подскача весело след една жаба. Вниманието на публиката е отвлечено. А песента на естрадата?.. Отново неловко положение. Може би единствено майката е щастлива.

Концертът продължава. Само от време на време мощни викове и неприятен шум подсказват, че мнозина не са се отказали от намерението си на всяка цена да смутят концерта.

Ето го и чичкото със слънчогледовите семки. Да се чоплят семки и да се слуша концерт — никак не е лошо.

Д. ВАСИЛЕВ

Симеон ГОВЕДАРОВ ИЗ ТУТРАКАН

Художникът Симеон Говедаров е един от младите творци в Силистра, който вече направи първите си успешни стъпки в изобразителното изкуство. Той се представи успешно в няколко поредни изложби, последната от които беше национална, посветена на VI конгрес на профсъюзите. За картината „Джамията“ той беше удостоен с грамота и материална награда.

Един ден в детската градина

КОГАТО влязох в двора на детската градина в Кайнарджа, две момчета дърпаха едно малко, олющено от игра камионче. Възпитателката Виктория Илиева бързо разреши въпроса — двете деца заиграха заедно. Започна товаренето на пясък... После — пренасянето, после — строежа на път...

— Може би ще станат шофьори! — усмихна се възпитателката. — Играчките са достатъчни, но нали са деца...

При нас дотърчава русо момиченце и задъхано казва:

— На Марин му тече кръв, другарко!

Оказа се, че момчето се е покачило на люлката и се одраскало.

— Затова не се отделяме ние от тях. Много са немирни — казва другарката Илиева и взема в ръцете си малкия Маринчо. Детето се успокоява и се залавя за работа в пясъка.

Някакво хубаво чувство ме изпълваше, когато гледах тези деца, които срещах всяка сутрин да бързат към своя втори дом. Ето и Росица — седмо дете на родителите си. Има и друго, по-малко сестриче. Татко й заминава рано на работа. Майка й наглежда малкото. А Росица е голяма — сама отива на училище и сама се връща.

От месец работи петмесечната детска градина, но децата научиха вече много песнички, стихове, игри. Кера и Стоянка са добри домакини. На готварската печка (нищо, че е от дърво) са подредени тенджери, тигани, черпак и др.

Маринчо държи лекарска слушалка. Само болни да има — „чичко доктор“ ще ги излекува.

Вдва обяд. Леля Джена днес е приготвила супа от кокошка. А след обяд децата трябва да спят, за да пораснат. Да се мушнеш под постлите с лесна работа — трудно е да ги оправиш след сън.

Свечерява се. Още малко и слънцето ще падне зад гората. Улиците се оживяват. Майките и татковците се завръщат от работа, за да се срещнат със своите малки палавници.

Викентий ДУКАНОВ

Нови книги за вашия дом

Вътьо РАКОВСКИ. Делничен свят. Стихове. БП.

Богдан МИТОВ. Моят добър учител. Разкази. БП.

Димитър ГУНДОВ. Планински пътеки. Избрани стихове за деца и юноши. НМ.

Иля ИЛФ. Евгени ПЕТРОВ. Светла личност. Хр. Г. Д.

100 ГОДИНИ ПЕНЧО СЛАВЕЙКОВ. Юбилеен сборник.

Васил КОЛАРОВ. Детство, юношество, възмъжаване. Спомени. НМ.

Орлин ВАСИЛЕВ. Липата гора. Библиотека „Любими книги и герои“. НМ.

ДУШАН ХАМШИК и ИРЖИ ПРЖАК. Атентатът срещу Хайдрих. Библиотека „Невидимият фронт“. Превод от чешки. ДВИ.

Съвременното международно комунистическо, работническо и националноосвободително движение. 1939—1964 г. Учебно-методическо помагало. БКП.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

В непрекъсната борба с времето

ЛЕНИРАНКА ДОБРЕВА е надежда вече не само на окръга. Тя е надежда от републикански мащаб. Защото първите стъпки в големия спорт са направени по неоспорим начин. Последните й постижения говорят за подчертани качества на бегачка в една от най-трудните лекоатлетически дисциплини за жени — 800 метра гладко бягане.

Когато я потърсих на стадиона, тя вече тренираше. Тренировките се провеждат пет пъти седмично — с различна програма и различно натоварване. Рядко някоя от тях трае по-малко от два часа. Днес пробягваше 400-метрови отсечки — поне докато аз бях там, тя ги пробяга най-малко петнадесет пъти. На въпроса ми дали не се преуморява или претоварва, тя отговори, че не само не чувствува умора, но натоварването от тренировките се е превърнало в необходимост за организма й.

Окриването таланта на бегач и за нея, и за треньора Тефик Насуфов става малко неочаквано. Наложило се един път да замества своя съотборничка в тази дисциплина. Тя се представи добре и оттогава започва истинската спортна кариера на Лениранка. Преди това въобще не е и мислила да става лекоатлетка — увличали са я баскетболът и гимнастиката. И когато все пак по настояване на треньора тя тренира 400 метра гладко бягане, резултатите с нищо не са загатвали бъдещата рекордьорка. Всъщност не само случайното й добро представяне за пръв път е първото основание тя и треньорът да се заемат с тази така трудна дисциплина. Тя притежава качества, за които треньорът с гордост и удоволствие говори:

— Лениранка е една от най-редовните, най-скромните и най-упорити състезателки, които съм имал възможност да тренирам. Аз почти не помня да е отсъствувала от тренировка или да е тренирала без желание, без постоянно усилие да постигне още малко повече. Всичко това събрано и добре съчетано при нея, к то не забравяме и изтръгливостта и амбициозността й, ни дават основание да мислим, че това, което е постигнала, е само начало.

И наистина началото на Ленранка Добрева е повече от обещаващо. Първа на републиканския крос, призови места на международни състезания в Полша, Белорусия, на Балканските игри; първа на състезанията за купата на „Народна младеж“ с отличното време 2:18,3, с което доби право на участие в международния лекоатлетически шампионат. На него тя, въпреки че бягаше за пръв път с жени — и то много силни съперници — нанесе своя голям удар — нов републикански рекорд за девойки с време 2:13,7. С него тя покрива и кандидат-майсторска норма.

От тази година Лениранка ще бяга с жените. Там борбата е по-разгорещена, съперниците — по-силни, резултатите — по-големи. Нека не забравяме, че големите постижения и рекорди винаги са се поставяли при изключително разгорещени битки между състезатели с почти изравнени възможности. А своите възможности тя тепърва разкрива. Не се и съмняваме, че на предстоящите републикански и международни състезания тя убедително ще ги докаже.

Николай ЗЛАТЕВ

Системна подготовка — добри резултати

НАСКОРО в Силистра се проведоха окръжни стрелкови състезания. Участвуваха отбори от целия окръг. Почти всички представили се общини и градове бяха с пълни отбори — с 4 мъже, 3 жени и 3 младежи. Благодарение на сериозната подготовка, водена през годината, на състезанието можаха да се покрият исканите съгласно ЕРСК норми. Постигнат беше висок резултат с бойна пушка — 268 точки от състезателя Димитър Василев — Силистра. Това е висок окръжен рекорд, който досега не е бил постиган в окръга ни. Добри бяха и постиженията на Христо Вайков, Стоян Кудинов, Михаил Неделчев и Димитър Димитров. За отбелязване е, че на тазгодишните състезания се представи много добре и новата смяна стрелци — учениците. Резултатите им също са високи.

При крайното класиране се отчете, че са покрити 15 първи разреда по различните видове оръжия. Шест ционери покриха определените норми за въздушна пушка. Покрилите първи разред и нормите за въздушна пушка добиха право за участие в републиканските състезания, които ще се проведат през юли в София.

В крайното отборно класиране на първо място се нареди отборът на Силистра, следван от Иширково и Тутракан.

Атанас АТАНАСОВ

ПЕТИЛЕТКАТА И МЛАДЕЖТА

(По случай 26 юни — Ден на съветската младеж)

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Съветските хора работят за изпълнение на новия петгодишен план. Строят се заводи, електроцентрали, градове. Много от тях се градят от онези, които са навършили 18 и които още нямат 25 години. Това е принос на младежта в прогреса на страната. Как се грижи държавата за своята младеж? Какво казва за това петгодишният план?

Младите навлизат в живота при по-сложно време, отколкото предшествениците им отпреди десет години. Научно-техническата революция и автоматизацията на производството предявяват строги изисквания към онези, които започват самостоятелен живот. Те могат да се включат в стопанския живот на страната само ако са натрупали нужните високи професионални знания. Новият съветски петгодишен план поставя пред младежта три основни изисквания:

Първо: нужно е по-високо равнище на общата теоретична подготовка на младежите и девойките. Затова в края на петилетката ще завърши преходът към задължителното средно образование. Миналата година само половината от завършилите осми клас младежи и девойки постъпиха в средни училища, а тази година ще достигнат 70 %. Броят им непрекъснато ще се увеличава. А онези, които са напуснали училище? Какво ще правят — нима ще прекъснат своето образование? — Не. В страната има мрежа от вечерни училища. Миналата учебна година в тях се учеха 4,6 милиона души. Държавата им е дала привилегии. Всяка седмица те имат допълнителен свободен ден. Предприятието им го заплаща наполовина. За изпити се дава платен отпуск. Затова броят на младежите в тези училища се увеличава. В края на петилетката в тях ще се учат 6 и половина милиона души.

Второ: получаване на професия. Съвременното производство е диференцирано и сложно. Често пъти то изисква по-специални познания, но много по-задълбочени от познанията на обикновения работник. Затова преди да отидат в производството, младежите и девойките учат една-две години в професионално-технически училища. Те получават стипендии, предоставят им се общежития, а учението, както и в другите учебни заведения в страната, е безплатно. От тези училища излизат работници с висока, съвременна квалификация.

Мрежата от такива училища е голяма. Всяка година от тях излизат около един милион работници. Предвижда се броят на учащите се в тези училища да достигне през петилетката 1 800 000 души, т. е. да се увеличи около два пъти.

Паралелно ще се увеличи и броят на учащите се в институтите и техникумите. Всяка година през институтските и университетски аудитории преминават повече от 800 000 души. След пет години броят на първокурсниците ще достигне един милион. През петилетката броят на приеманите в техникумите ще се увеличи един и половина пъти и ще достигне 1 600 000 души годишно. Ако при бавим към тях младежите и девойките, които в последните години на петилетката ще постъпят в професионално-техническите училища, ще се получи, че всяка година почти три милиона души ще стават специалисти. Три милиона — това е естественият прираст на населението на съветската страна. Това означава, че практически цялото подрастващо поколение ще влезе в живота, след като получи специално образование.

Трето: осигуряване на работа. Петгодишният план предвижда всяка година броят на работниците, инженерите и служителите в страната да нараства с три милиона. От една страна се вземат под внимание резултатите от автоматизацията, от друга — нарастването на самото производство. Увеличаването на работниците с три милиона души отговаря на естествения прираст на населението на страната. Това означава, че пред младежите, влизащи в живота, не ще се изпречва призракът на безработицата. Петгодишният план осигурява всичко необходимо на милионите младежи и девойки да намерят интересното за тях място в живота.

Агенция „Новости“

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет и ОК на Отечествения фронт — Силистра

Година XI, бр. 74 (1087) | Четвъртък, 30 юни 1966 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТЪРЖЕСТВЕН МИТИНГ-ЗАРЯ

НА 28 ЮНИ в Силистра стана тържествено откриването на бригадирското лято. Вечерта в града се проведе голям митинг-заря, на който присъствуваха десетки младежи и девойки от предприятията, учрежденията, средните училища и техникуми.

На площада в центъра на града микрофоните пръскаха звуците на бодри бригадирски маршове. Свиреше музика. Младежите и девойките пристигаха под строй с песни, плакати и факли в ръце. В тихната стъпка имаше увереност. Те бяха готови да дадат своя труд за Родината като участници в двете окръжни младежки бригади „Дочо Михайлов“ и „Н. Й. Вапцаров“.

На трибуната заеха места членове на Окръжния комитет на Партията, на Окръжния комитет на Комсомола, участници в бригадирското движение в първите години от създаването му у нас и др.

Над притихналия площад се разнесе гласът на командира на Бригадирския щаб при Окръжния комитет на ДКМС др. Александър Марков. Неговата команда „Бригади, мирно!“ събуди хубави спомени у мнозина от по-възрастните. Те се пренесоха в онези дни на 1946 г., когато се роди в България младежкото бригадирско движение. Те бяха години на трудности, но и на романтика...

След проверката, Александър Марков откри митинга с кратко слово, давайки думата за приветствие на секретаря на Окръжния комитет на Партията др. Никола Николов. От името на бюрото на Окръжния комитет на Партията др. Никола Николов поздрави бригадирите и им пожела достойно да посрещнат 25-годишнината от създаването на бригадирското движение у нас и Деветия конгрес на БКП, като участвуват най-активно в работата на двете окръжни младежки бригади през лятото.

На площада се развяват двете знамена. Мощно бригадирско „ура“ оглася града. От името на бригадирите отговори на приветствието бригадирката Стефка Иванова. Тя увери Окръжния комитет на Партията, че силистренските младежи и девойки ще бъдат достойни да носят имената на двамата революционери Дочо Михайлов и Никола Йонков Вапцаров.

Бе изпратена поздравителна телеграма до ЦК на БКП. Бе поднесен венец пред паметника на добруджанските революционери и бе почетена паметта на загинилите с едноминутно мълчание.

Лятната вечер бе осветена от ракети. На площада се извиха кръшни хора.

Гинка ПЕЦОВА

ЖЪТВА Е СЕГА

МЕХАНИЗАТОРИ И ПОЛЕВЪДИ, БЪРЗО И КАЧЕСТВЕНО ДА ПРИБЕРЕМ ЗЪРНОТО

Всички сили за бързото завършване на жътвата

Преди десетина дни в нашия окръг започна жътвата. С изключение на няколко стопанства от Дуловския район, във всички ТКЗС и ДЗС усилено се прибира богатата реколта от ечемика. Радостен е фактът, че ръководствата са се ориентирали към раздялното прибиране на тази култура. Това улеснява много сушенето и почистването на зърното и позволява бързото му прибиране в складовете на стопанствата и в „Зърнени храни“. Освен това разделното прибиране създава условия за бързо извършване на вършитбата и за качествено съхранение на сламата. Така се постига и по-бързо освобождаване на площите и засяване то им с втори култури. Като се имат предвид предимствата на разделната жътва, ръководствата на стопанствата трябва да положат максимални усилия за най-пълно използване на наличните виндроуери. Те трябва да започват работа сутрин рано и да излизат от блоковете вечер късно, след падането на росата.

Досега най-добро натоварване на виндроуерите има в някои стопанства като ТКЗС — Срацимир, Голеш, Калипетрово, Стефан Караджа, Белица, Сребърна и други. Тук почти цялата площ на ечемика е пожъната по раздялния начин.

В окръга ни вече настъпва и жътвата на пшеницата. Тя също трябва да започне по раздялния начин. За тази цел е необходимо специалистите да следят ежедневно състоянието на отделните блокове и съобразно зрелостта на посевите да насочат виндроуерите към тях в най-подходящия момент. Трябва да не се забравя, че преходът от восъчната до пълната зрелост при пшениците е много кратък. Нужно е да се направи всичко възможно всеки виндроуер да пожъне най-малко по 1 000 декара пшеница. Това ще даде възможност жътвата да започне 4-5 дни по-рано и ще осигури запазването на реколтата от евентуални природни бедствия и стихии. Освен това ще се получи зърно с високо хекталитрово тегло, в резултат на което стопанствата ще получат по-добро заплащане за продадените количества. Не бива да се пропуска и срокът за подбиране на пожънатите откоси. Те не трябва да престоят повече от 3—4 дни на полето.

Останалите площи от пшеницата ще се ожънат главно с комбайни. За да завърши жътвата навреме, нужно е да се създаде добра организация по тяхното използуване. Да се избягват престоите по технически и организационни причини. Да се въведат дежурства в ремонтните работилници за бързото ремонтиране на повредените части. Към всеки комбайн да бъде прикрепен необходимият брой камиони и ремаркета, за да не спират машините поради препълване на бункера със зърно.

Освен това трябва да се обърне най-голямо внимание върху качеството при прибирането на реколтата. Да се жъне при възможно най-ниско стърнище. Да не се допуска разпиляване на зърно и класове.

Специално внимание да се отдели на прибирането и съхранението на зърното от семенните участъци. За да има то висока кълняемост, жътвата им трябва да се извърши в момента на пълната зрелост. Комбайните, които ще прибират реколтата от тях, трябва да бъдат основно почистени, за да не стане смесване със зърното, получено от масовите посеви или от други култури. Това важи със същата сила и за превозните средства, за чувалите, за площадките и за складовете, където ще се съхранява зърното от семенните участъци.

Сламата от пожънатите площи с комбайни трябва веднага да се извлича от блоковете и съхранява. Част от нея ще бъде прибрана със слamопресоподбирачи. Стопанствата трябва своевременно да се снабдят с необходимата горивна тел.

Всички площадки за приемане на зърното да бъдат подготвени и оборудвани с достатъчно машини, които да работят непрекъснато, за да не се стига до задръстване то им. Почистването на семената за посев да започне веднага с донасянето им от полето. Да се има предвид от председателите и агрономите на кооперативните стопанства, че тази година есенната сеитба ще се извърши само със семена от първа класа.

Едновременно с изсушаването и почистването на зърното трябва да започне извозването му в държавните складове, съгласно графика, спуснат от „Зърнени храни“.

Да се обърне сериозно внимание на прибирането на реколтата от стръмните и полегнали площи, което ще стане на ръка. Те трябва да бъдат пожънати още в първите дни на жътвата, в момента на восъчната зрелост. Не бива да се допуска, както става други години, те да се жънат най-накрая, когато зърното започне да се рони.

За да се извърши жътвата навреме и висококачествено, общинските партийни комитети, управителните съвети на ТКЗС, комитетите на ДКМС и ръководствата на другите масови организации да разгърнат широка организационна и партийно-политическа дейност. Всички кооператори да бъдат основно запознати със задачите, които има да се решават през лятната кампания, и да се включат активно в тяхното изпълнение. Да се обърне особено внимание на социалистическото съревнование, което сега трябва да се води и отчита най-редовно. Да се прилагат масово и най-целесъобразно материалните и морални стимули. На първенците да се връчват преходни червени знамена и съответни награди. В помощ на кооператорите да се включат и младежите, организирани в комсомолски бригади.

Това са основните задачи, които има да се решават сега в селското стопанство. За тяхното бързо изпълнение се налага да се включат масово всички селскостопански труженици.

Прибраха ечемика по разделния начин

ТАЗИ година ТКЗС в с. Стефан Караджа отглежда 3 000 декара, засети с ечемик. На 23 юни като платноходки в ечемичените посеви заплуваха виндроуерите на селата Преславци и Осен. На следващия ден започна жътвата и в Стефан Караджа.

В продължение на четири дни пет широкозахватни жътвари повалиха на откоси ечемика от 2 700 декара. На 27 юни в основни линии жътвата в стопанството завърши. Останаха непожънати само 300 декара, които са отделени като семенен участък и ще бъдат пожънати от комбайните в пълна биологическа зрелост.

Посевите бяха силно полегнали, но трактористите не се стъписаха. Особено се отличиха Махмуд Алиев и Муса Гавазов от село Преславци, които на 26 юни пожънаха блок от 650 декара. За проявената от тях упоритост и усърдие те бяха наградени от управителния съвет на стопанството с парична награда. Добра работа даде и механизаторът Кръстьо Ценов от село Осен, който за четири дни пожъна 600 декара силно полегнал посев. На 27 юни той започна и разделната жътва на пшениците.

Вчера започнаха жътвата на пшениците и механизаторите от останалите бригади. Задачата е по разделния начин да бъде прибрана реколтата от 10 000 декара пшеница от засетите 12 600 декара. 2 000 декара от останалите са семенни участъци и ще бъдат пожънати направо с комбайни, а останалите 500 декара са на стръмни терени и ще бъдат пожънати на ръка.

Анета НИКОЛЧЕВА

Първенец от златните поля

НАБЛИЖАВА обяд. Въздухът трепти от горещина. Тя тегне над ечемичения блок, свел класове над плодната земя. Дори вятърът се е уморил от горещината и почива стаен сред дърветата от деления пояс. Смълчаните класове са притаили дъх в едно скорошно очакване. Отдалече се задава машина. Тя постоянно наедрява и сред златното поле се откроява беларус. Вдясно от него размахва бързо перки виндроуер, подтиквана като че ли от непреодолимото желание да разгони жегата за двамата, които се трудят в това юнско пладне. От кабинката на трактора постоянно наднича млад мъж. Той оглежда работата на виндроуера. Не бива да се задръства ножът. Откосът трябва да става равномерен. И никакви „мустачки“ в полето, където е минала машината му.

Иван Занчев започна пръв жътвата в ТКЗС — Срацимир. Не е минала още седмица, а той надвърли 1 000 декара.

— В Богорово имам 500 декара. В Срацимир — шестотин! Днес завършвам и този блок. От тук ще отидем с помощника ми Слави Иванов да жънем в Глъбан. Ечемикът там е много полегнал. Трудно става прибирането му.

Младият тракторист огледа полето с равни откоси, в които слънцето пренупваше лъчи, и две весели звездички затрептяха в ясните му очи:

— Добре забира класовете виндроуерът. Нито един не е пръснал в стърнището. Е, затова има дял и Слави. Той следи ножа и отстранява всяко задръстване. От голямо значение е и скоростта, с която се кара беларуса. Сега работя на четвърта. Ако бързаме, както правят понякога други колеги, виндроуерът няма да жъне чисто.

— А как успявате да жънете по 200 дка на ден, като работите на четвърта скорост?

— Като отстраняваме навреме задръстванията на ножа. Така не губим онези минути, които бихме изгубили, за да приведем в ред виндроуера.

— Каква е нормата за жътва с тази машина?

— Сто и шестдесет декара на ден.

Занчев стана неспокоен. Течаха ценни минути, а беларусът напразно бучеше. Той с готовност се ръкува и пак подкара трактора. След виндроуера остана още един откос — равен, плътен и прав, както че ли с линия дръпнат.

Останалото за първенеца научихме от председателя на стопанството. Затова че е един от най-прилежните. Че разбира от работата си и вече 12 години е механизатор в Срацимир.

[illegible] Занчев и качеството на извършената работа. Отидохме наскоро, знам, че ще [illegible] както трябва. Поговорихме [illegible] Иван работи с него. [illegible] механизация? Той обработва [illegible] 2 000 дка царевица. Скоро ще завърши и се включи в жътвата като [illegible].

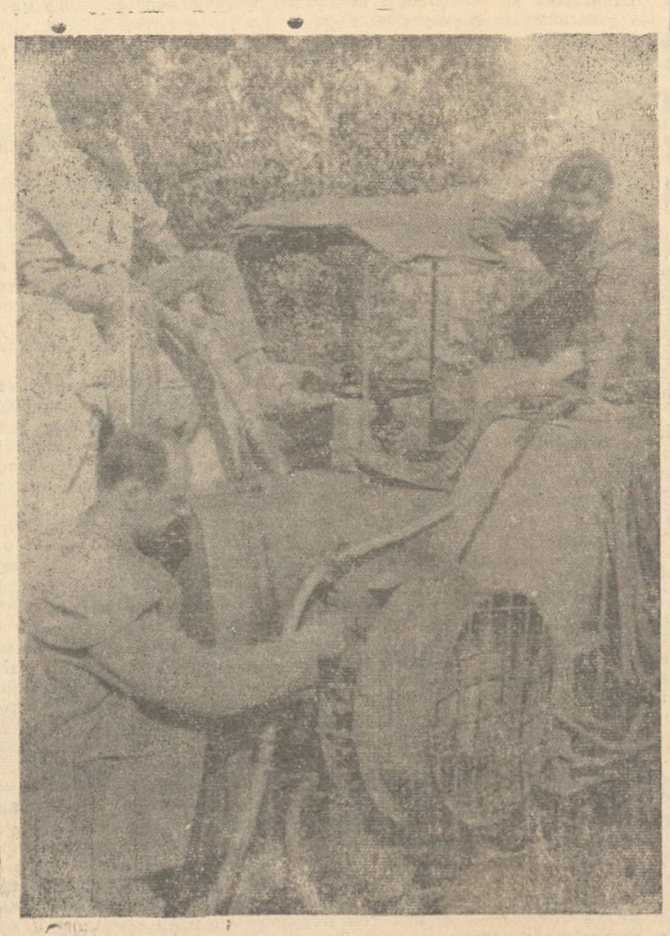
И като общественик е добър Занчев. Член е на бюрото на първичната ни партийна организация. Още е 30-годишен, а мнозина се вслушват в съветите му — умни и навременни. И най-важното — [illegible] работата новият. Загова я върши от сърце.

Слушах председателя и си мислех за младия, спретнат мъж, с пригорял като [illegible] клас перчем. За този, който реди откос [illegible] в блока на „Глъбанина — борун“. Мислех за неговата скромност в подялбата на първенството с помощника му Слави. За неговото непреодолимо [illegible] да завърши жътвата на ечемика в Срацимир, за да се притече на помощ там, където най-много е необходим.

Стефанка СТАНЕВА

Третирането на ливадата против вредителите в с. Сребърна се извършва механизирано.

НА СНИМКАТА: Христо Николов и Стоян Георгиев зареждат машината, за да извършат трето пръскане.

Преизпълниха стокооборота в търговията на дребно

КОЛЕКТИВЪТ на ГТП „Градска търговия“ в чест на Деветия конгрес на славната Българска комунистическа партия постигна значителни успехи в изпълнението на плана си за шестмесечието. При план 5 300 000 лева стокооборот бе реализирано преизпълнение със 162 000 лева само до 15 юни.

Търговските служители от предприятието заслужават похвала за своята упорита работа, но най-голям дял за постигнатото преизпълнение има партийното ръководство със секретар Еленка Георгиева, директорът Йордан Мирчанов, профсъюзното ръководство с председател Кольо Дженков и комсомолското ръководство със секретар Петко Купов. Те успяха да разгърнат голяма организаторска и практическа работа сред колектива, благодарение на което се постигна това голямо преизпълнение.

Трябва да се изтъкне също така съзнателното и отговорно отношение на всички работници от търговската мрежа в Силистра, които водят непримирима борба за издигане авторитета на търговската професия и дават всичките си сили и умение за по-пълно зареждане на магазините с търсените от населението стоки. Движението за комунистически труд е обхванало всички търговски работници и се чувствува благородна надпревара кой да даде по-голямо преизпълнение при висока култура на обслужването. Почините „Всеки търговски работник — консултант“ и „Купувачът винаги има право“ стоят зад всяко изпълнение на плана, защото всички ги спазват.

Стопанското ръководство на предприятието отблизо и конкретно ръководи и подпомага стоковедите и търговските работници за пълно зареждане на магазините със стоки. Такива се доставят не само от ОТП — Силистра, а и от едровите организации на съседни окръзи. Преди няколко дни бяха обходени складовете на търговските организации в Толбухин, Варна, Търговище, Шумен, Разград и Русе, откъдето се доставиха много и разнообразни стоки. Сега в силистренските магазини всеки може да намери летни дамски, мъжки и юношески сандали, дамски модни обувки, трикотаж, разнообразни разцветки текстил, пълен асортимент дребна железария и домашни потреби, бижутерия, парфюмерия и много детски играчки.

Постигнатите успехи от колектива на ГТП „Градска търговия“ въодушевляват работниците за по-ентусиазиран труд за задоволяване нуждите на населението. В чест на Деветия конгрес търговските работници от предприятието са обещали да преизпълнят плана си по стокооборота на дребно за деветмесечието със 17 600 лева, а за годината общо с 24 000 лева.

Георги СТОЯНОВ

Още веднъж за зеленчуците

ИСТИНА е, че тази година в търговията с плодове и зеленчуци се чувствува по-добра организация. Още от зимните месеци в специализирания магазин в Силистра имаше домати, чушлета, краставици. От ранна пролет в магазините се доставяха зелен лук и чесън, салата и др. Почти през целия сезон имаше редовно снабдяване с череши и вишни. Зеле и тиквички също се доставят редовно. В потвърждение на всичко това е и фактът, че в този сектор за изминалите шест месеца на тази година стокооборотът е с близо 100 000 лева по-голям от този за същия период на миналата година.

И все пак не всичко е в ред. Пред шандовете за плодове и зеленчуци винаги, особено през последните дни, чакат много хора. Главната причина е липсата на пипер, домати и краставици, които са основната им храна през летния сезон. Ако за липсата на пипер има все пак известно оправдание, защото производството му от парниците е недостатъчно да задоволи нуждите, то за доматите не е така. В кооперативните стопанства, където има зеленчуково производство, домати се берат вече с тонове.

От проверките, които направи постоянната комисия по търговията към ОНС и редакцията на в. „Силистренска трибуна“ се установи, че до края на м. юни по договори с ТКЗС, ДСП „Булгарплод — Нектар“ — Силистра е трябвало да изкупи за вътрешния пазар 96 тона домати, 13 тона пипер и към 180 тона краставици. Основни снабдители са: Айдемир, Калиметрово, Попина, Тутракан, Нова Черна, Сребърна. Нито едно стопанство, с изключение на Сребърна за доматите, не е изпълнило договора си. Нещо повече, вместо да се увеличава притокът на червени домати, както е естествено, той намалява. ТКЗС Айдемир например от задължение 20 тона домати до 23 юни е предало към 7 тона, а от 24-ти до 27-ми едва 600 килограма. От Попина при същото задължение до 23-ти е предадено 6 700 кг, а за четирите дни след това общо 900 кг. Въпреки наличието на беритбени планове неритмично е снабдяването и от другите стопанства. Основната причина явно е стремежът на стопанствата да предават по-голяма част от узрелите сега домати за износ. Това от икономическо гледище има своето оправдание. Но ние смятаме, че то не може да отмени договорните задължения към вътрешния пазар. Още повече, че тези количества са приети преди засяването на доматите. Излишно е да теоретизираме върху необходимостта от спазването на договорните задължения, но наистина трябва да се намерят начини за това не само от ТКЗС, а и от органите на ОНС.

Ръководството на ТКЗС Нова Черна се е отнесло много отговорно към производството на пипер. Имайки предвид миналогодишните неблагополучия, то е увеличило площите на тази култура близо 1 път и половина. Грижите за нея също са добри — полива се редовно, два пъти е торена. Това не може да се каже обаче за всички проверени стопанства. Айдемирските градинари гледат на пипера като на неприятно задължение, не го поливат редовно, не полагат достатъчно и други грижи. Такова отношение има и на други места. И ако не се вземат мерки навреме, може да има неприятни последици.

Не е добра и отчетността. Счетоводствата отчитат набраната и продадена продукция едва в края на месеца. Затова много ръководители не знаят какво е състоянието. Правилно е документите да се обработват ако не ежедневно, то поне на по-къси периоди, за да има възможност за по-действен контрол. Не е правилна и практиката всяко звено да предава зеленчуците направо на Булгарплод. Хубаво е във всяко ТКЗС да има един предавателен пункт и тогава основателно ще се иска от изкупвателите да окачествяват стоката там, за да не се оцветяват кооператорите.

В зеленчуковите градини зрее хубава реколта. А от оргачизацията на работата зависи как и кога ще достигне тя до трудещите се.

Масова жътва в Голеш

СЛЕД чеколкократни огледи на ечемика и механизаторите от с. Голеш навлязоха в активната фаза на жътвата. И в трите състави бригади на кооператива с пълен капацитет работят наличните виндроуери. Ежедневната съзнателна работа ще помогне за навременното привършване на жътвата и започване прибирането на пшениците. В местността „Куза“ край с. Крапово комбайнерът Петър Вълчаров разжънва периферните на един обширен блок с ечемик, а в съседство колегите му Димитър Петров и Ради Димитров жънат с виндроуери буйния ечемик в „Чакал сърт“.

Работата е напрегната, но благодарение на добрата организация, протича нормално без затруднения. Провежда се качествена жътва. Ечемикът зад виндроуерите се нарежда на правилни красиви откоси, което ще улесни комбайните при подбирането му. Машините работят без аварии, защото ремонтът беше проведен на необходимото ниво под строгия контрол на специалистите.

Благодарение на тези фактори, от наличния 5 000 дка ечемик вече са пожънати повече от 3 500 дка, като ежедневно се жънат средно по 600—700 дка.

В недалечно време ще започне и прибирането на пшениците. С овършаването на зърното от ечемика няма да се прибързва, защото сушенето на площадките създава по-голяма трудност. Тук на блоковете класовете ще се изпекат по-добре и сушенето ще бъде излишно.

3 000 дка пшеница ще бъде повалена също с виндроуери, докато останалите блокове добият необходимата зрелост и станат години за прибиране с комбайни.

Жътвата в с. Голеш е в разгара си. Тя е една поредна проверка на трудолюбието и стопанската загриженост на кооператорите.

Радослав Русев

Жълтеят първите низи

Кооператорите от с. Подлес обработват 330 дка тютюн. Те полагат за него необходимите грижи. Растенията се развиват много добре. Цялата засадена площ е окопана вече два пъти. Хората от бригадата на Коста Атанасов водят борба с болестите и неприятелите на тютюна. Те започнаха вече брането на първите листа.

На първо място са звената на Ненка Илиева и Иван Койчев. Не отстъпват и другарите им. Те ще работят така, че да получат средно по 140 кг тютюн от декар и ще посрещнат IX конгрес на Партията с преизпълнени обещания.

Атанас ХРИСТОВ

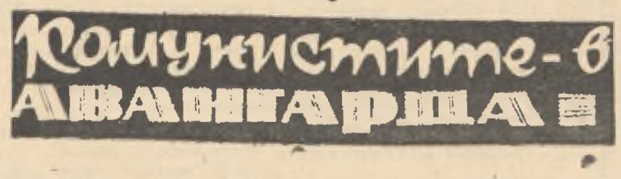
ПРЕД IX КОНГРЕС НА БКП

ВДЪХНОВЕНИ ДЕЛА

БЪЛГАРСКАТА комунистическа партия е пред своя Девети конгрес. Това е събитие от огромно значение не само за комунистите, но и за целия наш народ. В благородното социалистическо съревнование в чест на конгреса се включи и колективът на Промишления комбинат „Текстил“ в Силистра. Партийната организация разработи свои мероприятия за правилно насочване силите на колектива, за осъществяване на висок политически и трудов подем и посрещане на конгреса с големи трудови успехи.

Думата на колектива е твърда — да даде на народното стопанство в чест на Деветия конгрес на Партията надпланова продукция за 7 000 лева. Няма и не може да има съмнение, че обещанието, прието от сърце от всеки комунист, комсомолец и безпартиен, ще бъде изпълнено с чест. В който и цех да влезе човек, остава с добро впечатление от формите и средствата за политическо въздействие от страна на партийната организация. Навсякъде кипи ентусиазирано съревнование. Това показват ежедневните графици, преизпълнявани от работниците в тъкачния и плетачния цехове. Ежедневно се отчита съревнованието и се връчват преходните червени знаменца. Удостоени с почетното звание „Цех за комунистически труд“, работниците редовно си преизпълняват производствената програма с 4 процента, а трудовите норми достигат 135 процента.

Най-добрите производственици-комунисти в предконгресното съревнование са Георги Попов, Господин Иванов, Марин Михалев, Дешка Борисова и други, които изпълняват дневните си трудови норми средно 140 на сто при високо качество на продукцията. От цеховете е начело тъкачният и по-конкретно „синя смяна“, с ръководител Енчо Цавков. Тук трудът е най-производителен, качеството — най-високо. Редовно партийната група в цеха провежда съвещания за отчитане работата на комунистите и набелязване на нови мероприятия. В плетачния цех партийната група също извърши не малко работа. В резултат на това цехът се нареди между първите, докато по-рано изоставаше. В чест на конгреса 12 комунисти работят със собствен качествен щемпел.

В предконгресната политическа работа партийната организация изпълни вечеякои от запланувaните мероприятия. Във всички партийни групи се проведоха събрания на тема „Какъв комунист съм аз?“. Те преминаха при голям интерес. Докато на други събрания изказванията са малко, тук хората поставиха най-различни въпроси, които ги вълнуват. Проведоха се и други събрания, на които членове на групата-докладчици изнесоха интересни лекции за вътрешностопанската сметка, икономическото развитие на страната, международното комунистическо и работническо движение и други въпроси. За повишаване на политическата подготовка на всички работници и служители редовно се използува радиоуредбата. По нея се съобщават и имената на първенците в труда.

За партийната организация при Промкомбинат „Текстил“ сега няма по-важна задача от тази да мобилизира целия трудов колектив на съревнование в чест на Деветия конгрес на Партията.

Антон АЛЕКСАНДРОВ
(наш кореспондент)

Събор на бригадите за комунистически труд

ХИЖА „Караджата“ край с. Чернолик бе празнично украсена. Тихият ветрец леко развяваше поставените знамена. Между тях се четеше лозунг: „Да живеем и работим по комунистически“. Дърветата леко поклащаха клоните си и сякаш казваха: „Добре дошли, хора на труда, добре дошли, участници в движението за комунистически труд!“. Тук, на 19 юни т. г. в неделя, по инициатива на Градския комитет на Партията и Профсъюзния клуб в гр. Дулово се проведе събор на бригадите, участнички в движението за комунистически труд.

Съборът бе открит от другаря Илия Нейчев, инспектор на Профсъюзния клуб в Дулово. В президиума на тържеството заеха места секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов, членове на Градския комитет на Партията в Дулово, челници в движението за комунистически труд.

Доклад прочете секретарят на Градския комитет на Партията Ангел Върбанов. Той изтъкна, че през миналата година производствените колективи от гр. Дулово се отзоваха на Призива на Партията и поеха обещание да дадат общо свръхпланова продукция на стойност 250 000 лева за компенсиране загубите от сушата. Те изпълниха обещанието си 150 на сто. Голям дял в постигането на този успех имат участниците в движението за комунистически труд. Те достойно посрещнаха и Шестия конгрес на профсъюзите, а сега разгръщат благородно социалистическо съревнование за постигане на още по-големи успехи в чест на Деветия конгрес на Партията.

Само бригадата на Стойка Любенова от цех „Ракита“ на Промкомбинат „Камъшит“ даде през четиримесечието свръхпланова продукция за 4 068 лева. Не останаха назад и участниците в движението за комунистически труд в Промкомбината. До края на април бригадата на Донка Петкова изпълни плана си 144 на сто, на Цветанка Димитрова — 131 на сто и др.

В селското стопанство са включени 13 бригади в движението за комунистически труд. В тях участвуват 232 души. Засега най-добре работи звеното за комунистически труд от с. Черковно, със звеноводка Гюлтен Нуриева. То се състои от 17 младежи-комсомолци.

След доклада участниците в събора изпратиха пригласно въодушевление поздравителна телеграма до ЦК на БКП, в която обещават да се трудят вдъхновено в чест на партийния конгрес.

Сатиричният състав на Промкомбинат „Камъшит“ изпълни на събора богата програма. До вечерта участниците в събора прекараха почивния ден сред природата, в спортни игри, песни и веселие.

Венета ГЮРОВА

ПО СВЕТА

ГФР. Училища за убийци на „Бундесвера“. По образец на американските „Ранджери“, всички кадети от военните школи за офицери в ГФР трябва да преминат 15-дневен курс на обучение в Хамелбург. Там те трябва да станат твърди за тяхната дейност във Виетнам и ако проектите на западногерманското правителство биха се реализирали и в Европа.

НА СНИМКАТА: Удари с приклада по брадата — „обработка на пленници във Виетнам“.

Хубава проява на служителите

Административните служители от Промкомбинат „Камъшит“ в Силистра се включват активно в изпълнението на всички задачи, залегнали като важни мероприятия в техния профсъюзен живот. По инициатива на профорганизацията те обявиха дните 16, 17 и 18 юни тази година за ударни в чест на Деветия конгрес на Българската комунистическа партия и отидоха на бригада в местността „Пчелина“ край Сребърското езеро. Трудолюбивите служители оплевиха повече от 50 декара културна върба на кооперативното стопанство в с. Сребърна, която беше заглушена от синап, паламида и други плевели.

Липсата на опит в тази дейност и бодливата паламида не разколебаха служителите. Напротив, те проявиха желание за работа и изпълниха с чест поставената задача. Бригадата мина при много добро настроение. Със своя ентусиазъм председателката на профорганизацията Минка Кръстева увличаше всички в работата. Обяви се съревнование между отделните групи и звена, което спомогна за бързото и качествено плевене.

Със своя труд служителите помогнаха на ТКЗС — Сребърна да отгледа хубава културна върба, която Промкомбинат „Камъшит“ ще изкупи за своето производство.

Всички останаха доволни, че са извършили едно полезно стопанско дело.

Върбан ПЕТРОВ

ЗВЕНОТО НА КОМСОМОЛЕЦА

ПОНЯКОГА и до ушите му достигаха тия думи, какво ли се криеше зад това име, което дадоха на неговото звено? Може би просто така го наричаха, защото действително той, звеноводът, е комсомолец. А може би и с ирония гледаха на това, че той, младежът с малък опит в полевъдството, не ще може да оглави работата в звеното. При това звеното му не е младежко...

Георги Иванов се замисли: „Изпрати ме Комсомолът с поръчение... Не, почакайте, ако има лош намек в думите ви — ще видим! Комсомолците чудеса направиха, та аз едно звено ли няма да поведа...“.

Над „Килджата“ е легнало тежко, душно време.

— Пак ще вали, брей! Проклето време. Като захване, не знае спиране — казва бай Тончо Костадинов и бърше с ръкав потта от челото си. „Черната гора“, още по-тъмна в очакване на буря, е надвела върше ниско над земята.

— Давайте да изкараме поне редовете — подканя Иван Кулев.

Силен гръм стресна жените. По-старите — Стоянка Тончева, Тона Ганчева, Ана Иванова и Петрана Ексарова започват да удрят по-чевръсто мотиките. Младите — Марийка Иванова, Николинка Георгиева и Ганка Иванова са привършили редовете си и побягват да снемат знамето. Трети път пред получиха те знамето „Звено-първенец“. Днес го окачиха високо на едно крушево дърво сред царевицата. Заръмя. Дъждът ще измокри знамето... „По-бързо, по-бързо, Марче!“. „Луди-млади“ бе отсъдил един от възрастните сутринта по повод на издигнатото знаме на дървото. Но не ги упрекваше. Немалко труд им костува това право да го окачват сега в своя парцел: 250 декара слънчоглед окопаха втори път и 30 декара тютюн — първи път. 75 декара фасул — уреден е и той. Също така цвеклото, люцерната... Ето, днес ако ги отмине облакът, ще привършат първата копан на царевицата. Стигнаха до 3,75 лв. на човекоден за седмицата. Труд е това, не е шега. От зори до мрак. Пека се порадват на червеното знаме! Не ее взема лесно то...

Дълги са редовете на кооперативната нива — 1 600 метра. Но дъждът като че ли нарочно почака да околае всеки от звеното реда си. И когато се прибраха на завет, водните капки забарабаниха още по-силно по стъблата на зелената, свежа царевица. Млад строен мъж, с мургаво лице и буйна кестенява коса, хвърли още един поглед към необхватната царевична нива и последен се скри под шумата.

— До довечера — цяла година още! Ще вали и земята отново ще изпръхне. Летен ден, ехе-е-е — ся се гласът му с шума на дъжда.

Това бе звеноводът Георги Иванов. В душата му е светло и радостно. Той вярва, че в края на годината неговото звено ще се нареди на едно от първите места в Кайнарджанския кооператив.

Викентий ДУКАНОВ

Отчетоха дейността си

ЗАВЪРШИ учебната година. Пионерите от дружина „Сергей Румянцев“ в с. Алеково се събраха да отчетат своята дейност. В своя доклад пред тях дружинната председателка Янка Стоичева проследи хубавите успехи, които са постигнали те през годината в провеждането на вечери по отделните предмети, обзавеждането на спортната площадка, в трудовите инициативи в помощ на ТКЗС, събирането на билки през лятото и други.

Наред с това пионерите обсъдиха и някои лоши прояви на свои другари, направиха много предложения за подобряване работата на пионерската организация през следващата учебна година. Избран бе нов дружинен съвет с председател Антоанета Христова.

Ще отшуми лятото. През септември пионерите ще се завърнат в класните стаи. Тогава, наред с мислите по подготовката на уроците си, под ръководството на дружинния съвет те ще се включат с нови сили в работата на пионерската организация.

Лазар ЙОТОВ

ЛУДАТА НА МЕГРЕ

4

ПОВЕСТ ОТ ЖОРЖ СИМЕНОН

Мегре както преди търсеше лулата и никъде не я намираше. Впрочем, сега той наистина и сам не знаеше точно какво търси. За всеки случай огледа бедната стая, където живееше младежът. В гардероба висеше син костюм, неговият „празничен костюм“, който можеше да облича само в неделни дни, и чифт лакирани обувки. Имаше още няколко ризи, всичките изхабени, неведнъж кърпени. Започнат пакет цигари.

— А лула синът ви не пуши ли?

— На неговата възраст не бих му позволила. Преди две седмици той си дойде в къщи с малка лула, с каквито търгуват на панаирите. Аз я изтръгнах от него и я хвърлих в печката. Баща му на своите четиридесет и пет години не пушеше лула.

Мегре въздъхна и премина в стаята на мадам Леруа, която продължаваше да нарежда:

— Извинете ме, не успях да оправя леглото си!

Тя беше досадна до припадаче.

— Горе спяхме първите месеци след смъртта на мъжа ми, когато имахме квартиранти. Кажете, моля ви се, а какво мислете за всичко това, нали е нямал нито обувки, нито вратовръзка?...

А Мегре раздразнено:

— Нищо не знам, мадам!

Два часа вече Люкас щателно обискираше къщата, оглеждаше всички потулени кътчета и навсякъде го следваше мадам Леруа, нейният глас не млъкваше нито за минутка:

— Вижте — ето този сандък веднъж беше преместен. Тогава бяха преобърнали купчината бельо на горната лавица.

Навън слънцето печеше, неговите жарки, гъсти лъчи приличаха на разтопена мед. Но в къщата беше мрачно, вечна тъмнина. Мегре окончателно запали-ча на гъба, нямаше вече сили да следва своите спътници.

Заминавайки от префектурата, той поръча на един от инспекторите да позвъни в Орлеан и да изясни не е ли била омъжената дъщеря на мадам Леруа в последно време в Париж...

Но едва ли това щеше да наведе на следа.

Може ли да се предположи, че Жозеф тайно от майки си е направил ключ за себе си? Но ако е така и той е възнамерявал да избяга тази нощ, защо пък не си е сложил вратоврътката и още повече обувките?

Мегре узна точно, от думите на мадам Леруа, какви бяха пантофите на Жозеф. С цел за никоми тя ги ушила сама от парчета стар плат. А подметките изрязала от кече.

Всичко тук беше бедно. И тази бедност беше толкова по-мъчителна, толкова по-непоносима, защото не искаха да се признаят в нея.

А предишните квартиранти? Мадам Леруа разказа за тях: първият дошъл по нейно обявление, поставено на прозорчета, стар ергенъ, служащ във фирмата на Сустел, едър търговец на вина, чийто склад Мегре забеляза, минавайки по крайбрежната улица „Берси“.

— Напълно приличен и възпитан човек, господин комисар, ако може да се нарече добре възпитан човек онзи, който изтърсва лулата си, където попадне. Освен това той имаше манията да става нощно време, да слиза долу и да се подкрепява с ликьор. Една нощ станах и го видях на стълбата. Беше по долни дрехи. И все пак той беше образован човек.

Втората стая била отначало заета от зидар, или, както тя каза, от предприемач, но нейният син непременно би поправил това гръмко определение. Зидарят я ухажвал и искал, каквото и да стане, да се ожени за нея.

— Той през цялото време ми говореше за своите спестявания, за къщичката в Монлюсон, където искаше да ме отведе, когато се оженим. Забележете, че в нищо не бих могла да го упрекна. Когато се връщаше от работа, му казвах:

— Измийте си ръцете, мосю Жермен.

И той отивал към крана да се умие. Веднъж в неделя циментирал двора и само след дълги угаряния взел пари за цимента. После зидарят си отишъл, неприятно разочарован. Мястото му заел някой си Блюстейн.

— Чужденец. Добре говореше френски, но с лек акцент. Беше търговски агент и нощуваше само един път в седмицата.

— А вашите квартиранти имаха ли ключ?

— Не, господин комисар. В това време винаги си бях в къщи. А ако излизах, скривах ключа зад водосточната тръба и те знаеха къде да го намерят. След като мосю Блюстейн не се появи цяла седмица, в стаята му намерих само стара запалка, счупен гребен и съвсем изпокъсани чаршафи.

— Той не ви ли предупреди?

— Не. И все пак беше също добре възпитан човек.

Няколко книги лежаха край шевната машина в ъгъла на стаята. Мегре ги разлисти небрежно. Бяха евтини издания. Предимно приключенски романи. По полетата на книгите често се срещаха монограми, написани ту с молив, ту с мастило: „Ж“ и „М“. При това „М“ почти навсякъде беше много по-старателно изписано, отколкото „Ж“.

— Познавате ли някой, чието име би започвало с буквата „М“, мадам Леруа? — извика той по посока на стълбището.

— С „М“? Не, не ми приомня нищо. Впрочем, зълвата на мъжа ми се наричаше Марсела, но тя умря при раждане в Исуден.

Беше пладне, когато Люкас и Мегре най-после излязоха на улицата.

— Ще пийнем ли нещо, патрон?

И те се отбиха в малкото бистро с червена фирма на ъгъла на улицата. Двамата бяха в лошо настроение. Люкас изглеждаше особено мрачен.

— Ама че дупка! — въздъхна той. — Между впрочем, намерих ето тази бележка. Отгатнете къде? В пакета цигари на този момък. Трябва до смърт да се е боял от майка си и своите любовни мисли е криел в пакетите цигари.

Това действително беше любовна бележка.

„Мой скъпи Жозеф, ти така ме разстрои вчера, като каза, че те презирам и никога не ще се омъжа за такъв човек като тебе. Нали знаеш добре, че не съм такава и че те обичам също така, както ти мене. Аз вярвам, че ти ще станеш някакъв. Но моля те, не ме чакай повече така близо до магазина. Забелязали са те и мадам Роза, която сама върши същото, но шпионира другите, вече подозира нещо. Занапред ме чакай пред метрото, но не утре, защото мама ще намине да ме вземе и ще ме заведе на зъболекар. Моля те, не измисляй нищо повече. Целувам те също така нежно, както те и обичам.

Матилда“

— Значи това е тя! — каза Мегре, прибирайки бележката в портфейла си.

— Коя тя?

— „Ж“ и „М“ — такъв е животът. Така „това“ се започва. А се свършва с малка къщичка, в която ще цари самотност и покорност пред съдбата. Само като си помисля, че този негодник ми откраднал лулата.

— Наистина ли мислите, че са ви я откраднали?

Виждаше се, че Люкас не вярваше в това, както и във всичките приказки на майка Леруа. Цялата тази история го отвръщаваше и той не разбираше поведението на патрона, който правеше бог знае какви догадки.

— Ако той не беше отмъкнал лулата ми... — започна Мегре.

— Е, и какво? Какво доказва това?

— Ти не разбираш. Бих бил неспокоен. Гарсон, колко ви дължа?

Те чакаха автобуса, гледайки по почти пустинната в обедния час крайбрежна улица: подемните кранове бяха замрели, протегнали неподвижно ръце към небето, а шлеповете като че ли бяха заспали.

Вече в автобуса Люкас попита:

— Няма ли да наминете в къщи?

— Искам да се отбия в префектурата.

И изведнъж се разсмя с кратък смях, не изпускайки мундщука на лулата из уста.

— Горкият... Спомних си този подофицер, който може би един път в живота си е изменил на жена си и в остатъка на своите дни е прекарал нощите заключен в собствения си дом!

* * *

Докато в полицейските архиви издирваха всички Блюстейнови, имали някога работа с правосъдието, Мегре се занимаваше с текущи дела, а Люкас прекарваше по-голяма част от времето в пресечките около площада на Републиката.

Бурята тъй и не избухна. А горещината ставаше все по-непоносима. Приличаше. Десет пъти най-малко Мегре инстинктивно протягаше ръка за своята пропаднала лула и всеки път мърмореше:

— Проклет хлапак...

Два пъти се осведоми по телефона:

— Няма ли новини от Люкас?

Не беше чак толкова сложно да разпита колегите на Жозеф Леруа в бръснарницата. И да намери по такъв начин Матилда — тази, която му пишеше нежни послания.

Отначало Жозеф откраднал лулата на Мегре. След това същият Жозеф, макар и облечен, но в пантофи — ако не беше могли да се нарекат пантофи — изчезна миналата нощ.

Мегре прекъсна четенето на някакъв протокол, помоли телефонистката да го свърже с архивата и попита с необичайно за него нетърпение в гласа:

— Е, как е работата с Блюстейновци?

— Търсим, господин комисар, тук са цяла купчина, истински и мними... Проверяваме дати, местожителства. Във всеки случай, засега още не сме намерили никой, който да е живял по това време на крайбрежната улица „Берси“. Щом открием нещо, ведна ще съобщим.

Най-после се появи Люкас. Той се обливаше в пот. Както изглежда, преди да се качи в префектурата, беше глътнал халба бира в ресторанта на площад „Дофин“.

— Всичко е наред, патрон. Но това не беше лесно, уверявам ви. Нашият Жозеф е преинтересен тип, който неохотно е посвещавал други в тайните си. Представете си дълга бръснарска зала. Петнадесет или двадесет кресла предоглеждала и също толкова майстори. От сутрин до вечер там е блъсканица. Хора влизат, излизат, „Подстрижете“, „измийте главата“, „обръснете“...

— Жозеф? — запита Мегре собственикът. — Преди всичко, какъв Жозеф? Ах, да. Пъпчивият. Е, и какво? Какво е направил този Жозеф?

(Следва)

По верен път

ЖИВОТНОВЪДСТВОТО КРЕПНЕ И СЕ РАЗВИВА

ДИРЕКТИВИТЕ на Осмия конгрес на БКП посочиха нови пътища за развитие на животновъдството през периода до 1980 година. Партийните и стопанските ръководители, специалистите в животновъдните от кооперативните и държавните земеделски стопанства на окръга заработиха за получаване на повече и по-евтина продукция. Те провеждат редица мероприятия за увеличаване броя на животните, за подобряване породния състав на наличните животни и птици. Поставят храненето и отглеждането на научна основа. Провеждат концентрация и специализация на стадата. Внедряват механизация на трудоемките процеси, водят борба със смъртността и безплодието и т. н.

Усилията на специалисти и животновъди не са безуспешни. Постигнатите резултати в производството на животинска продукция в сравнение с 1962 година — годината на провеждането на Осмия конгрес, са гаранция, че поставените задачи в директивите ще бъдат изпълнени, а по някои показатели и преизпълнени предсрочно.

Така докато през 1962 година от наличните 11 680 крави говедовъдите от ТКЗС надоиха общо 18 218 тона мляко, средно по 1 680 л на фуражна крава, то за 1965 година от 11 406 крави, те получиха обща продукция 25 854 тона мляко — по 2 291 л от фуражна крава. Утвърдените успехи, които говедовъдите от ТКЗС постигнаха относно увеличаване на млеконадоя, се дължат на подобрения породен състав на стадата, храненето и отглеждането на животните. Разбира се, тези успехи не са пределни и при пълноценно хранене на младите разплодни животни и крави възможностите са да се постигнат над 3 000 л средна млечност на фуражна крава. Все още обаче в редица кооперативни стопанства на нашия окръг има стари, нископродуктивни крави с лош породен състав, каквито са случаите в ТКЗС — Алеково, Окорш, Главиница, Голеш, Мерден и други. Ръководствата и специалистите от ТКЗС — Голеш, Главиница и други се насочиха чрез покупка на юници да подменят част от нископродуктивните животни. Основното обаче си остават непрекъснатите грижи за обезпечаване производството на качествен разплоден материал, необходим както за подмяна на старите и маломлечни крави, така и за попълване на стадата.

Говедовъдната продукция обаче все още е скъпа и говедовъдството е най-губещ отрасъл на общественото животновъдство. На окръжното съвещание през месец април т. г. бяха основно анализирани причините за загубите и се посочиха редица мероприятия за намаляването им.

Овцевъдството в обществения сектор е с тенденция да запази съществуващото ниво по отношение броя на животните. За сметка на това обаче, то трябва да достигне онези показатели на продуктивност, посочени в директивите. Към това са насочени и усилията на специалисти и овцевъди във връзка с развъждането, храненето и гледането на овцете. Стремежите са да се създадат и утвърдят породните качества на „Добруджанския меринос". В това отношение по-добри резултати получиха овцевъдите от ТКЗС — Нова Черна, Калипетрово, Дулово, Айдемир и други. В останалите стопанства има още много да се работи. Това се налага особено в ТКЗС — Мерден, Паисиево, Черcomplex, Алеково, Голеш, Сокол и други.

Трябва да кажем, че са постигнати известни резултати в увеличение на млеконадоя и вълнодобива от овца. Така докато през 1962 година е надоено по 39 л мляко и настригано по 2,650 кг вълна от овца, то през 1965 година овцевъдите от окръга надоиха по 44 л мляко и настригаха по 3,100 кг вълна от едно животно. С въвеждането на промишленото кръстосване при овцете от стоковите стада с кочове от месодайните породи значително ще се увеличи и прирастът. Тези мероприятия ще допринесат значително за увеличаване и поевтиняване на продукията от овцевъдството.

Птицевъдството в окръга бележи значителни успехи. Докато през 1962 година кооперативните стопанства получиха общо производство 20 279 000 яйца и средно по 99 яйца от носачка, то през 1965 година общата продукция е 27 815 000 яйца, по 150 от носачка, от значително по-малък брой птици. Смъртността при отглежданите пилета бе ниска. Реализира се печалба от този отрасъл за 97 000 лв. Птицевъдството стана рентабилен отрасъл. Сега някои от стопанствата закупиха пилета от яйценосната порода „Канадски легхорн". Така още през следващите години може да се очаква по-голямо увеличение на носливостта.

Общественото свиневъдство чувствително намали загубите в сравнение с 1962 година. Тенденцията е и то да се превърне в доходен отрасъл. Броят на свинете е значително увеличен. Подобрена е технологията на храненето, развъждането и отглеждането на животните. Свиневъждането е концентрирано в ТКЗС — Айдемир, Ситово, Иширково, Мерден, Окорш, Средище и Кайнарджа, а свиневъгояването в базите към ТКЗС — Дулово, Срацимир и Калипетрово. Предстои изграждането на свиневъздна и угоителна база и в Нова Черна.

Докато през 1962 година общественото свиневъдство обезпечи около 2 200 тона месо-кланично тегло за изкупуване, то през 1965 година кооперативните стопанства продадоха на държавата 3 369 тона свинско месо. Тенденцията е това количество ежегодно да се увеличава. Средният прираст при свинете за угояване е 407 гр на ден през 1965 година, срещу 281 гр за 1962 година.

Всичко това показва, че стопанските ръководители, специалистите и животновъдите работят не уморно за постигане и надхвърляне показателите, посочени в директивите на Осмия конгрес на Партията. Стремежът на всички е да се подобри още повече животновъдството, като в най-близки години то се превърне в рентабилен отрасъл на селското стопанство в окръга ни.

Георги КОТЕВ

СТРЕМЕЖЪТ Е ЕДИН — ВИСОКО КАЧЕСТВО

ВЪПРОСЪТ за качеството на продукцията се е изтъкнал и изтъква на първо място в производствената дейност на ДИП „Добруджа" в Силистра. Неговото решаващо значение в изпълнението на плана за печалбата правилно се е схващало от работническия колектив, а днес, когато предприятието е преминало на стопанска сметка, ролята му е нараснала повече. За първото тримесечие на т. г. се предвиждаше 95,5 на сто от произведения док да бъде първо качество, а се отчетоха близо 98 на сто. Но независимо от този хубав резултат все пак могат да се отбележат известни слабости, които влошават качеството. Кои са те?

Първата причина има обективен характер и се дължи на преждата, която „Добруджа" получава за изтъкаването на дока от ДИП „Хр. Ботев" — Варна и „Ернст Телман" — София.

Втората основна причина е вътрешна и трябва да се търси в тъкачките и секционните майстори. Тъкачките допускат дефекти преди всичко поради невнимателна работа и бързане. При скъсана нишка те не затъкават, както се изисква, а както могат. В техническо отношение влошаването на качеството се дължи на повреди в станове те (те са стари) и спомагателните машини: неизправности на основните спирачи (при дефект станът трябва да спре, а той продължава да работи), неправилна центровка и т. н. Вината тук тежи върху секционните майстори, много от които са с ниска квалификация.

За ликвидиране на слабостите по пътя към високото качество (а успехи в това отношение има) ръководството на предприятието провежда ежеседмични съвещания със секционните майстори, на които се поставят задачите за следващата седмица, посочват се грешките, упражнява се конкретна критика, дават се препоръки и др. Всеки понеделник с всяка първа смяна се провеждат профгрупови събрания по секции. На тях се разискват поставените от тъкачките проблеми, разглежда се работата им и тази на секционните майстори, обменя се опит. На събранията присъствува и прикрепеният към дадена секция отговорник от административния персонал. Извършват се и систематически проверки на машинния парк.

Сега по новата система качеството е залегнало в премирането на секционните майстори и в заплащането на тъкачките — ако по тяхна вина е допуснато второ качество те получават 50 на сто от стойността на първото. То е основен показател и в съревнованието между смените, секциите и тъкачките, на които тримесечно се присъжда звание „Качественик".

В резултат на навременните енергични мерки, взети от ръководството на ДИП „Добруджа", може да се подчертае, че по пътя към повишаване качеството на продукцията има успехи и че то е станало главна цел на трудовия колектив. Радващо е, че той не счита постигнатите резултати за предел, а се стреми към тяхното подобряване.

Георги УЗУНСКИ

ЦЕХЪТ УКРЕПНА, УСПЕХИТЕ МУ СЕ УВЕЛИЧИХА

ПРЕЗ 1961 година в Дулово бе открит цех за камъшитови изделия. Трудностите в началото имаше много. И набирането на работна ръка, и създаването на квалифицирани и опитни работници, и неподходящите помещения и складове създаваха много грижи на ръководството на промкомбинат „Камъшит" — Силистра. Отначало започнаха да работят 120 жени, но през 1962 година половината от тях трябваше да напуснат поради колебания в производството. Всеки човек може ще да си направи заключение, че този цех няма да съществува дълго. Това послужи на ръководството на предприятието и на ГК на БКП като сигнал да се укрепи и разнообрази дейността на камъшитовия цех. Сега той вече укрепна и е един от рентабилните цехове в града ни. Сплотеният му колектив от 370 души е начело в социалистическото съревнование и е постоянен носител на преходното червено знаме.

Макар и поставен да работи все още в неподходящи и трудни условия, многобройният колектив стартира с нови успехи в чест на Деветия конгрес на Партията. Произведените кошници от различни размери и видове, оплетените дамаджани и буркани, напурените изделия и други разнасят славата на предприятието и на страната в ГФР, Италия, Унгария и други европейски страни.

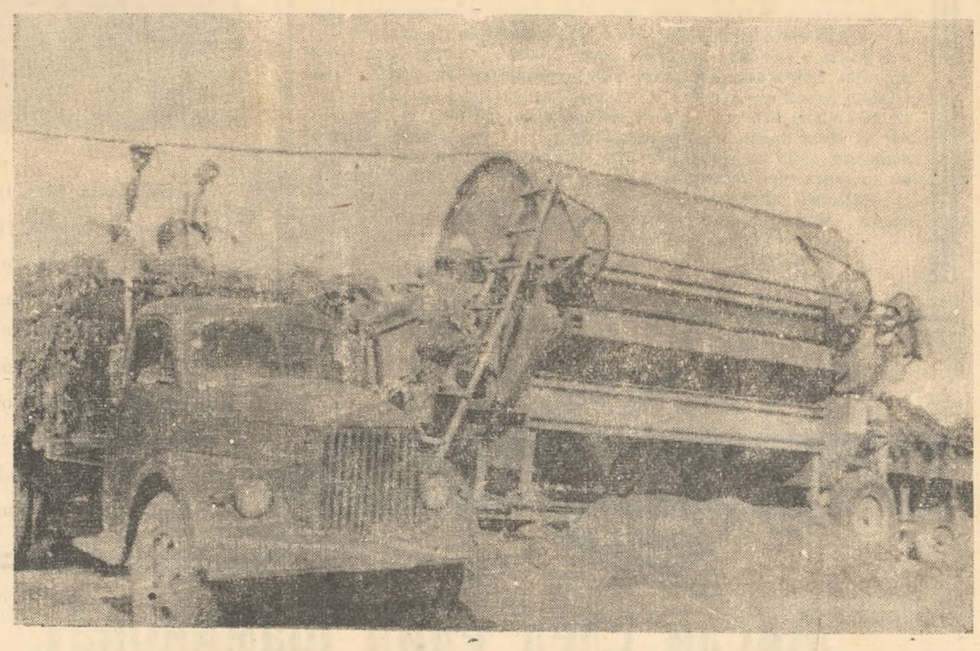
С уважение и почит се отнасят другарите от ръководството на предприятието и работничките от цеха към постоянните първенци в производството. Тук вече има утвърдени имена, които се знаят от всички. За пример сред останалите са Йорданка Стойчева, изпълняваща личния си план със 196 на сто, Пембегюл Велиева — 194 на сто, Дяна Стоянова — 172 на сто, Муртаза Мехмедов — 182 на сто и Фатме Ахмедова — 169 на сто. Биха могли да се изброят още мнозина от работничките и работниците, които разделени в тринадесет бригади постоянно разгарят помежду си огъня на благородната социалистическа надпревара.

Основната задача на цеха сега е ритмично да изпълнява дневните си планове и обещанието, дадено пред Партията в чест на Деветия конгрес. Планът за шестмесечието вече отдавна е преизпълнен с 60 000 лева. Ежедневно се изработва продукция за 1 240 лева. Ако човек се задълбочи малко повече в работата на бригадите, ще види, че основният стимулатор в труда е съревнованието, което постоянно се поддържа от административното ръководство, начело със Сали Хасанов. Голям дял в това отношение имат комсомолското и профсъюзно ръководства, които ръка за ръка организират осъществяването на големите задачи, стоящи пред колектива. В цеха вече работят три бригади за комунистически труд, а има и носители на значката за комунистически труд.

Осъществените икономии на материали и суровини говорят красноречиво за съзнателността на работниците, за трудовата дисциплина, която съществува в колектива. От началото на годината досега са направени икономии за над 1 500 лева. В складовете на цеха няма залежала или отказана продукция. Голяма радост изпитват работниците от дуловския цех за камъшитови изделия, като виждат как с всеки изминат ден расте все повече и повече снагата на новата сграда, в която те ще работят след известно време. Просторните и светли помещения ще приемат трудовия колектив, който ще заработи още по-ентусиазирано, за да станат успехите му значителни и трайни.

Отдавна се говори, че за производството на цеха ще бъде открита постоянна изложба във витрини на видни места в Дулово, но това все още не е направено. Експонатите в тези витрини могат периодически да се подменят с нови, гражданите по-отблизо ще имат възможност да се запознаят с производството, а и гостите в Дулово ще проявят интерес към него. Тази идея, вярвам, ще намери добър прием в нашия град и тя трябва по-скоро да бъде осъществена.

Янко ПАНАЙОТОВ

Тази пролет „Булгарплод—Нектар" пуска в експлоатация две нови високопроизводителни машини-комбайни за прибиране на зелен грах. Те поемат покосената зелена маса, докарана направо от полето, като извършват и почистват семената, откъдето те се отправят за по-нататъшна преработка. А натрошените и измачкани стъбла са подходяща суровина за силаж. Машините имат производителност по 1 000 кг чисто зърно на час и заменят труда на десетки работници.

НА СНИМКАТА: Един от комбайните, инсталиран в стопанския двор на с. Зафирово, в момент на работа.

Нашият разговор по икономическите въпроси в ТКЗС

Организация и заплащане на труда в автотранспорта на ТКЗС — Чернолик

АВТОМОБИЛНИЯТ парк на ТКЗС — Чернолик с всяка измината година се увеличава. Сега в него влизат 22 товарни коли с общ тонаж 72 тона. Същите са обособени в една автотранспортна бригада. Съставните села са отдалечени от централното на около 10—15 км и не са свързани с шосе. При дъждовно време се налага да се заобикалят 40 км. Това наложи да оставим във всяко село по две-три коли. Това създаваше известни трудности по ръководството и използуването на колите. Те водеха до неизпълнение на плановете и до увеличаване на празния пробег. Въпреки че през 1965 година всички коли бяха поставени на стопанска сметка, те не можаха да постигнат желаните резултати.

Управителният съвет на стопанството, след като разгледа навъздълбочено резултатите от изминалите няколко години, реши да постави заплащането на водачите на колите и товарачите в зависимост от изпълнението на личните планове. Организацията си остана на същата. Пътните листове се издават от диспечера за централното село, а за съставните села от счетоводителите по места. При получаването на нов път лист водачът на колата задължително представя напълно попълнен стария, заедно с товарителниците. За улеснение на същите сме въвели да се работи с двойни кочани товарителници. През деня отчетниците изчисляват извършената работа от първия ден и нанасят необходимите данни на съответните за целта справки.

В началото на годината се съставиха годишни производствени задачи на бригадата и на отделните коли. В задачите на колите са залегнали всички разходи по поддържането, средния ремонт, гумите, амортизацията и горивните и смазочни материали. Това представлява общия разход на колата за годината. Него разделяме на заплануваните тонкилометри и намираме плановия разход на един тонкилометър. Това представлява плановата себестойност. Отделни премии за икономия на горива, гуми и поддържане не се дават, тъй като водят до увеличаване на себестойността. При изчисляване на ежемесечната себестойност прибавяме към фактическите разходи и по една дванадесета част от амортизацията, гумите и средния ремонт. Това правим, за да не се получава в някои месеци, в които се извършват тия разходи, много висока себестойност.

Премии се дават само за удължаване на междуремонтния срок на основния ремонт в размер на 25 на сто от стойността на направената икономия.

С цел да се създаде по-голяма материална заинтересованост при шофьорите и товарачите за изпълнение на плана се възприе през настоящата година заплащането да става по следния начин:

Въз основа на предварително изготвения план за пробега на всяка кола според техническото ѝ състояние се изготвя и планът за пробега в ткм. От общия пробег се приспадат 60 на сто пълен пробег и въз основа на него се разработват диференцирани норми за всяка кола. Извършените работи по отделно се изчисляват според класа на товара, определен в таблица в проценти както следва: За товар от първи клас 100 на сто, за втори клас 80 на сто, за трети клас 60 на сто и за четвърти клас 40 на сто. При тая категоризация и изчисляване на ткм не се дава възможност на водачите да подбират товарите и няма опасност някои видове работи да останат неизвършени.

Нормите са разработени по начина, показан като пример в настоящата табличка:

Вид и марка на колата	Товаронаж	Пл. за г. пробег	Пл. за г. ткм	Оцен. спор. кл. на товара I	II	III	IV	Месечно възл.
ГАЗ—51	2,5	37000	55500	1,51	1,81	2,11	2,42	100
ЗИЛ—169	4	45000	108000	1,11	1,33	1,55	1,78	120
ЗИЛ—130	6	60000	244000	0,90	1,08	1,26	1,44	125
НФА—ХОРХ	3,5	40000	84000	1,29	1,55	1,81	2,06	115

Оценките на отделните класове се отнасят за 100 ткм.

Така изготвените оценки осигуряват средна месечна заплата на водачите на 2,5 тонни коли по 100 лв., на 3,5 тонните по 115 лв., на 4 тонните по 120 лв. и над 4 тонните също по 120 лева.

При изготвянето на тези оценки се е имало предвид, че за същите категории коли има определен месечен минимум заплата: за колите до 2,5 тона по 30 лева месечно, за колите до 3,5 т по 25 лв. и за колите до 4 и над 4 тона по 20 лева. Това значи, че към заработката се прибавя минимума и се получава запланувания месечна заплата. В самите норми е залегнала забележка, в която се казва, че същите важат за разстояния до 100 км, а за разстояния над 100 км се заплаща на всеки километър по една стотинка. Съществува опасност, ако се пускат все едни и същи коли на дълги разстояния, те да си преизпълняват плановете и шофьорите им да получават по-високи заплати от другите. Затова диспечерът постоянно следи това и при случай на такива дълги курсове изпраща онзи коли, които са изостанали с изпълнението на плана. Когато големите коли ползват ремарке, нормите се намаляват с 25 на сто, а пробегът се увеличава със същия процент. Чрез тая система на заплащане се създава материал на заинтересованост във водачите за изпълнение на плановете и снижаване себестойността на 1 тонкилометър. При снижаване плановата себестойност водачите получават 30 на сто от снижението, а при преразход заплащат до 20 на сто от преразхода.

Към колите са предадени товарачи за обслужване, на малките по двама души, на средните по 3-ма души и на големите по 4-ма души. Всеки отделен работник получава по 75 на сто от възнаграждението на водача. Това създава материален стимул и в товарачите за по-бързото товарене и разтоварване на колите. Те обаче не получават премиално за снижение себестойността на ткм.

Макар и за първа година, тази нова за нас система на заплащането дава добри резултати. Така например празният пробег е снижен, за сметка на което е завишен пълният пробег и изпълнението на ткм. Производителността на труда нараства и изпреварва фонда трудово възнаграждение.

Тая система на заплащане труда на водачите и товарачите, на която сме преминали тази година, е нова и затова се наблюдават всички нейни неудачи, с оглед за в бъдеще те да бъдат избегнати и тя да се утвърди в нашето стопанство.

Д. МИНЧЕВ

плановик ТКЗС — с. Чернолик, Силистренско

НА ЧЕЛНО МЯСТО

ПОЗНАХМЕ звеното по знамето, което отдалеч се червенееше над зеленото царевично море. Денят си отиваше. И навярно за да изпълнят даденото пред себе си обещание, хората така чевръсто въртяха мотиките. Сред тях бе и той, звеноводът — засмян, дял облян в пот, прашен и обгорял от слънцето.

— Давам път на младите. Нека те поведат колоните. Аз остарявам вече...

— Та, казвам, младите имат думата сега — повтори той, сякаш да подчертае, че от няколко дни в помощ са тези, които току-що завършиха VIII клас, които веднага след последния учебен ден започнаха работа в звеното.

Но не е остарял звеноводът. Гледаш го — червендалест, мъж във възрастта си, силен. Хората от звеното му са все възрастни. Само 2—3 жени са под 30 години. А сега няколко млади хора донесоха радост в звеното му.

— Ние наистина се нареждаме сред първите. Предната седмица достигнахме по 4,09 лв. на човекоден. Успяваме с ранното започване на работа, а и късно се завръщаме от полето.

Бай Илия стана звеновод в ТКЗС — Кайнарджа през 1952 година. Тогава той беше млад, неопитен. А и трудностите бяха много. Не излизаха хората на работа. Не беше укрепнал кооперативът. Ниско беше заплащането. Изоставаха. А за работата в звеното отговаряше той, звеноводът. Колко разочарование изживя тогава. Но нали е комунист, не биваше да вдига ръце...

Остаряват хората в звеното на Илия Ангелов. Не е вече и той онзи младеж, който припкаше от порта на порта да търси хора за работа. Сега и няма нужда да върши това. Доброто заплащане на труда кара кооператорите сами да го търсят, да питат какво ще работят...

Авторитетът на звеновода се гради благодарение на подхода му към хората, на взискателността по отношение качеството на работата.

— Трябва да работим хубаво — обича да казва бай Илия. — Ако не работим както трябва, върви, че чакай реколта!

И хората му не се посрамват. През есента бяха обърнали нощите в дни — до късно елпезираха те тютюн и го продадоха на по-висока изкупна цена. Едни от първите завършиха елпезирането. Сега завършиха втората копан на царевицата. По два пъти са окопани всички пролетни култури. Два-три дена ще прибират сено. Започва и жътвата...

Радостен е звеноводът. И в кооператива искат думата му, съветват се с него. На екскурзия го изпратиха. Но и той не се посрами. Винаги звеното му е на челно място сред бригадата.

В. МАРИНОВ

На морално-етични теми

Един младеж отново живее

В БАСЕЙНА и около него има толкова много хора днес — ученици, младежи, граждани. Всеки е дошъл с единствената цел да си отдъхне, търсейки развлечение в игрите, в гонениците, в смеха... И с т ва басейнът на Силистра в този ден по нищо не се отличава от всички басейни през лятото. В този следобед той е потънал в шум и глъчка, в пръските на водата.

Но в този миг някой извиква:

— Хей, един се дави...

Това не прозвучава като тревожен повик, като обръщение за помощ. Малко хора искат да повярват, че това може да бъде истина.

—Хей, един се дави... — прозвучава още веднъж. Този път по-тревожно. Сега вниманието на някои е привлечено от този глас. Те се отказват от игрите и тръгват натам, откъдето идва повикът.

— Ето, тук — показва някой с тон на равнодушие в максималната дълбочина на басейна.

В е пак още някой не иска да се лиши от неверието, че това е шега. Никой не иска да прояви готовност да се гмурне в 5-метровата дълбочина. Ала в този миг синята вода разсича тялото на едър, подвижен юноша. Това е деветокласникът Николай Василев от Втора гимназия в Силистра.

— Хей, някой се дави — достига до неговите уши.

Той също не иска да повярва на този глас, но все пак нещо го кара да се насочи към дъното на басейна. Просто ще се спусне и ще провери. Ами ако е истина!...

Водата е съвсем синя, почти прозрачна. Ето едната стена, ето дъното. Погледът му търси тялото на потъналия. Защо не може да го види? Но най-после го забелязва. То стои неподвижно и отпуснато в единия ъгъл. Николай чувствува още въздух в гърдите си. Приближава се. Сега трябва да се постъпи внимателно. Трябва да го опипа, за до разбере как да го хване. Побутва едната му ръка. Тя се помръдва, но после замръзва неподвижно. Няма никакви движения. Време за губене няма. Трябва да изнесе навън, колкото се може по-бързо пострадялото момче. То има нужда от помощ, от бърза помощ. По-скоро нагоре, към светлината и въздуха. Николай намира в себе си сили, за да уско ри борбата срещу настъпващата смърт. Понася неподвижното тяло навън, към плитчината.

Горе на помощ се притичват и други. Сега е по-лесно... Поемат отпуснатото тяло. Но кое е това момче? Някой го познава — Кирил Георгиев, от професионално-техническото училище по металообработване в Силистра. Преди малко той също беше между безгрижните момчета край басейна. Но младежката му непредпазливост го изправи пред заплаха. Но дори и тогава, когато почувствува, че не му стига въздух, имаше една мисъл в съзнанието си:

— Все пак другарите ще помогнат!

Повтори си няколко пъти тази мисъл:

— Все пак другарите ще помогнат! —Как хубаво звучи това! Колко много краси тази вяра нашия съвременник! От пострадалото момче тя не е изказана без основание. То е вярвало, че ще се притекат на негов помощ другарите му, познатите му, хората в басейна.

Светлина отново облива тялото на Кирчо. Той живее. Протегна му другарска ръка Николай. Онова момче, което че то сме важдали да играе баскетбол в пионерския отбор на Силистра, което няколко пъти е преплувало Дунава, което миналата го дина край Балчик преплува маратонските 6 000 метра. Той не прояви суета и безразличие към изпадналия в беда. Той се спусна в дълбочината, помогна при изкуственото дишане. За разлика от много други пасивни наблюдатели. Да, те бяха богати на съвети и препоръки. Но стояха настрани. От терасата на ресторант „Дунав" сипеха указание след указание. При в яка злополука има такива хора. Но не могат да намерят в себе си сили, за да помогнат. Много пъти е писано за този безразличие. Но още съществува...

Кирил е жив. Престоя една седмица в болницата. Чест прави на трудът лекари, които положиха много и навременни грижи за спасяването на един живот. И сега Кирил Георгиев всеки ден влиза в сградата на училището. Заедно с останалите свои другари. Той живее и се учи. Благодарение на помощта на Николай. Неговата готовност и смелост не са рядко явление в последно време в нашия живот. Неговият случай не е съвсем изолиран. Но с пълно основание трябва да му се изкаже голяма обществена бл годарност. За това, че е възпитал в себе си здра во другарско чувство и готовност за взаимопомощ. С неговата по стъпка може да се гордее училището му, комсомолската организация. Може да бъде пример, достоен за подражание.

Светослав ИВАНОВ

За вас, читателки

В помощ на семейството

КОЛКО много грижи създава отглеждането и възпитанието на едно дете. Не само за семейството, но и за обществото. Въпросът е особено сложен и не са малко случаите, когато за малките се създават лоши условия на растеж, на възпитание. Затова в помощ на семейството в нашата страна сега идват много организации, институти и предприятия. Те имат за цел да улеснят най-много майката в нейната трудна задача да отгледа пълноценни и здрави граждани. Ние ще изброим само някои от тези грижи, които полага обществото, за да бъде по-леко на майката, когато тя отиде на работа в завода, учреждението:

Едно от тези улеснения за силистренки е **млечната кухня**. Ежедневно в нея се приготвя храна за около 70 деца. Менюто е разнообразно, всяка порция е с точно изчислени калории. Всеки ден 70 майки са улеснени в приготвянето на пълноценна храна за своите деца. Защото тя е съобразена с медицинските изисквания за всяка възраст на детето. (В кухнята се приготвя храна за деца от 5 месеца до 3 години). Но не всички понякога разбират важността от навременното приготвяне на храната и спъват безотговорно работата на персонала. Работниците от месокомбината понякога не дават обещаното от тях месо. Затруднение има и в получаването на плодовете и зеленчуците. Някои граждани проявяват учудващо неразбиране и протестират, че млечната кухня ги „пререждала" в получаването на плодовете и зеленчуците. Но всички тези затруднения остават на заден план. И всеки ден 70 майки прекрачват прага на кухнята и с благодарност получават приготвената храна, като благославят труда на готвачката Жека Петрова, мед. сестра Мария Конова и домакинката Стоянка Неделчева.

Грижи за децата полага училището и през летния период. Във връзка с тяхното укрепване, с приятната им почивка през лятото са осигурени условия за организиран отдих. Само през тази година в извънградски летни лагери ще **бъдат обхванати 3 100 деца** от Силистренски окръг. Някои от тях вече се намират в лагерите. Други ще заминат наскоро, трети — малко по-късно. Към тази цифра трябва да се прибави и големият брой на децата, които ще закрепнат в местните лагери.

Не са малки грижите по възпитанието на най-малките. Особено ценна е в това отношение **помощта и възпитателната роля на киното**. Децата обичат да гледат кино — там се запознават със своите любими детски герои, там се учат да вземат за пръв път решения, да дават оценки. Само през тази година общият брой на децата, посетили детските филми в Силистра, е около петдесет хиляди. Първите си понятия и представи за живота, първите си впечатления от непознати за тях светове им дава този толкова верен и добър приятел — киното.

И в Силистра ревютата станаха по-често явление. Може би защото те са продиктувани от нарасналите нужди на трудещите се, и особено на жените. На тях контактът с новото в модата е най-масов и много резултатен. Затова съвсем основателно може да се постави въпрос ът те да се организират в кратки интервали.

Знайте, за да ви бъде по-леко

Начините за отстраняване на петна от дърво са най-различни. Те зависят не само от вида на петната, но и от вида на дървото, от което са направени дюшеметата и мебелите, както и от начина на покриването на повърхността им, например сурово дърво, байцвано дърво, фурнировано, покрито с безир и т. н.

Петната от мазнини върху дюшемето се отстраняват с помощта на терпентин или бензин. Върху омазнените места се поставя парцал, намокрен с терпентин, върху него се насипва тънък слой талк, към него се доближава, но без да се допира, нагорещена ютия или друг нагорещен плоск металически предмет. Под действието на топлината мазнината заедно с терпентина се попива от талка. След вдигането на парцала и талка очистеното място се намазва със съответната паста заедно с бензин и се лъска.

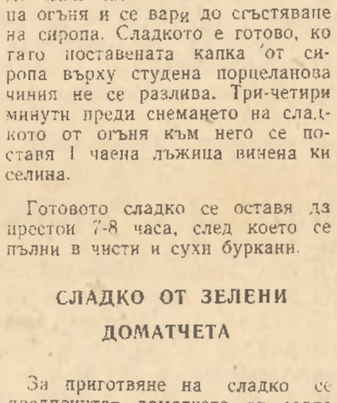
Петната от мазнини върху мебелите, както и върху дюшеметата, може да се отстранят чрез намазване на петната с каша от магнезиев окис и бензин или терпентин. След изсъхването останалият прах се отстранява с четка.

Петна от вода или мляко върху мебели се чистят с парцал че, напоено в камфорово масло, терпентин, гас, спирт или мебелна политура. Понякога тези операции трябва да се повтарят по няколко пъти.

Петната от мастило, когато са пресни и се намират върху покрити дървени повърхности, т. е. върху слабо пореста дърво, тогава те се отстраняват относително полеко. Зацапаните с мастило места се изтриват с парцал, намокрен със спирт, после се промиват с топла сапунена вода, избърсват се до изсъхване и се намазват с пастата.

Петната от този вид може да се отстранят и с помощта на разтвор от лимонена киселина или със сок от лимон, след като се постъпва по описания по-горе начин.

Стари петна от мастило, особено върху сурово или байцвано дърво, много трудно се отстраняват. Те се чистят с концентриран разтвор от оксалова киселина с помощта на парцалче или четка.

ПОЛЕЗНИ СЪВЕТИ

СЛАДКО ОТ КАЙСИИ

Вземат се 600—700 г кайсии, измиват се и се разрязват по ръба на две половини, за да се отстранят костилките. Ако кайсиите са дребни, сладкото може да се приготви от цели плодове, като костилките се изваждат с дървено острие.

За да се получи сладко с много добър вкус, кайсиевите плодове се обелват. За целта най-напред те се потапят във вряща вода за 3—4 мин., след което бързо се охлаждат със студена вода. При тази обстановка кожицата се напуква и се обелва лесно с помощта на остро ножче. Обелените кайсии се поставят във варна вода за 1-2 часа, след което се измиват с обилно количество студена вода.

Сладкото от кайсии може да се свари по два начина — чрез поставяне на подготвените плодове в захарен сироп, приготвен от 1 кг захар и 1 л вода, или чрез посипване на плодовете с 1 кг ситна захар и 1 чаша вода.

И при единия, и при другия случай сладкото се вари отначало на слаб огън. След като ври 7-8 мин., то се сваля от огъня и се поставя да престои от половин до един час. Отново се поставя на огъня и се вари до сгъстяване на сиропа. Сладкото е готово, когато поставената капка от сиропа върху студена порцеланова чиния не се разлива. Три-четири минути преди снемането на сладкото от огъня към него се поставя 1 чаена лъжица винена киселина.

Готовото сладко се оставя да престои 7-8 часа, след което се пълни в чисти и сухи буркани.

СЛАДКО ОТ ЗЕЛЕНИ ДОМАТЧЕТА

За приготвяне на сладко се предпочитат доматчета от сорта Сан Марцано, които имат продълговата форма. Подходящи за сладко са също дребните плодове от сортовете Пловдивска консерва и 10 Х Бизон. Избират се 60-70 бр. (приблизително около 1 кг) доматчета, изчистват се от плододръжките и се отрязва по малко от върхната им част. С фуркет или кламер се почиства по-голямата част от семето.

Така подготвените доматчета се варят в три води по 4-5 мин. за отстраняване от соланина, който им предава горчив вкус. След всяко варене доматчетата се измиват с обилно количество студена вода. По време на варенето кожицата на доматчетата се сбръчква и се обелва лесно.

Обелените доматчета се поставят в горещ захарен сироп, приготвен от 1 кг захар и 1 л вода, и се варят до сгъстяване на сиропа. Около 4-5 мин. преди сладкото да се снеме от огъня, към него се прибавя 1 чаена лъжичка винена киселина.

За ароматизиране на сладкото към него може да се прибави і пакетче ванилия или малко бергамотова есенция.

Сладкото от зелени доматчета може да се приготви и чрез пръсване на почистените и обелени доматчета с 1 кг ситна захар и 1 чаша вода.

Готовото сладко се оставя да престои в разлат съд 7-8 часа, след което се пълни в подсушени буркани.

Художникът Владимир Димитров — Майстора вече не е между живите творци. Но неговите платна му осигуриха завиден мястo в съзнанието на нашия народ, в съкровищницата на българското изобразително изкуство.

С много обич, с един типичен почерк той е изваял стотици образи. Един от друг по-сполучливи, по-жизнени. Всеки от тях носи нещо характерно от психиката на българката и българина. С нашенската си красота ще очароват поколенията неговите образи на жени, разкриващи по един неповторим начин красотата и духовното богатство на българката.

Мисли след един шампионат

ПОСЛЕДНИТЕ години футболът в нашия окръг добива все по-голяма популярност. все повече се повишава спортното майсторство на играещите в „А" окръжна футболна група. Чувствително про инна напредък в отборите на „Ст. Саров" — Калипетрово, „Добруджа" — Искра, „Добруджа" — Средище и др. Пima резултати и в класирането на футбола. Досега до 1965 година участвуваха 30 отбора в „А" и „Б" окръжни групи, то през тази година участвуват 37 отбора.

Увеличават се грижите и за подрастващите. Във всяко училище има окръжна представителни футболни отбори, които систематично се включват в първенствата, организирани от отдел „Народна просвета" и Пионерския дом. От проведените състезания за пионери и средношколци за 1965 година най-добре се представиха пионерските отбори на „Доростол" — Силистра, Сокол, Алеково.

От проведения турнир за влизане в „А" окръжна футболна група се отличиха отборите на село Чернолик, заел първо място, на промкомбинат „Електрометал", на Тервел и др.

Окръжната секция по футбол спита, че темпът и качеството на играта на нашите първенци не винаги отговарят на изискванията на футболния правилник и дисциплината на футболната игра. Допусна се уговаряне на резултата в срещите Алеково — промкомбинат (Силистра) и промкомбината — Средище. Окръжната секция ги наказа, като им присъди нула точки и нула голове.

В „А" окръжна група се допуснаха отклонения при назначаването на съдии на срещите. Понякога бяха допускани съдии, които не познаваха добре правилника на футбола. Лишени от домакинство бяха пет отбора. За груба игра бяха отстранени 24 състезатели, а предупредени 38. Всичко това говори, че възпитателната работа сред състезателите не е на нужната висота. Физкултурните дружества не водят достатъчно борба срещу запалянковщината, не наказват строго нарушителите на спортния морал. Създадената обстановка да се прощават всякакви грехове на футболните звезди и да им се правят безпринципни отстъпки демобилизира и принизява ударната сила на отборите. Ежедневната възпитателна работа, принципността на много места са заменени с либерализъм и угодничество пред капризите на някои футболисти. Това е главната причина да се срещат срамни прояви по нашите терени.

Намесването на физкултурни дружества и допускането некомпетентно вмешателство в работата на футболната секция и ръководството на футболните отбори, което пречи на израстването и израстването на отборите.

И този футболен шампионат завърши. Нека се надяваме, че качеството на футбола през идната година ще се повиши и любителите на кръглата топка ще наблюдават честни и спортсменски футболни срещи.

Васил КОЖУХАРОВ

ДОСТОЙНО ПРЕДСТАВЯНЕ

През настоящия футболен сезон отборът на „Станчо Саров"— Калипетрово подобри още повече своята игра и успя да спечели окръжното първенство. Той си осигури първото място с хубава голова разлика и добър аванс от точки.

В състава играят млади и технични състезатели. Отборът е най-техничният в групата. Този факт радва и говори за добра възпитателна работа от страна на треньора и дружеството.

През пролетния сезон отборът е играл 22 мача. Има 21 победи и един равен мач. На такава равносметка могат да завидят доста от-

Сега му предстои да се срещне с първенците на Русенски и Разградски окръзи, за да бъде изпратен състав, който ще стане член на новата зона. Това е едно голямо изпитание и ще трябва да се положат много усилия, за да има Силистренски окръг още един отбор в зоната.

К. ПЕТКОВ

НА СНИМКАТА:
Отборът на „Станчо Саров".

И през лятото — действена местна радиопропаганда

НЕОТДАВНА в Силистра се състоя окръжно съвещание за отчитане работата на радиовъзлите и радиоуредбите от окръга по включването им в националния преглед. На съвещанието се отчетоха през миналата година програмните комисии са организирали добре своята работа по изготвянето на местната програма. На челно място в класирането се на редиха радиовъзлите в Силистра, Нова Черна, Зафирово, Ситово, Сребърна и др. Първа с положителната оценка за работата на радиовъзлите в окръга на следващо място посочени и редица слабости. Дадоха се препоръки на програмните комисии в селата Голеш, Оброчи, Бабук, Цар Асен така да преустроят своята дейност, че радиовъзлите да станат истински помощници на общинските народни съвети, управителните съвети на ТКЗС, на партийните комитети.

Националният преглед за най-добър радиовъзел за 1965 година завърши. С това обаче работата на радиовъзлите в окръга не приключва. Настъпи лятото — най-напрегнатият сезон. Трудовото напрежение сред кооператорите и механизаторите расте с всеки изминат ден. Богата реколта, отглеждана с толкова много труд, зрее по кооперативните блокове. Тя трябва да бъде прибрана в кратки срокове. В тази голяма и отговорна задача не малка роля имат да играят и радиовъзлите. Те непрекъснато трябва да спомагат за разгаряне на съревнованието между бригадите и звената, за популяризирането на челния опит, за поощряване на първенците, за коригиране на изоставащите.

През летния сезон цялата местна радиопропаганда така трябва да бъде пpоустроена, че да съдействува максимално за изпълнение на селскостопанските задачи. Още сега в предаванията трябва да се въведат ежедневни оперативни бюлетини, в които да се включват материали, отразяващи хода на селскостопанските работи.

Изказванията пред микрофона трябва да намерят широко място в местните радиопредавания. Те трябва да бъдат право не само на местните ръководители, а и на кооператори, високодобивници, комбайнери, добри производственици, рационализатори и др. През лятото повече от друг път има достатъчно факти и теми за дописки, изказвания, интервюта, репортажи. За първенците в труда трябва да се изготвят поздравителни концерти, да се разказва с топли думи за хората на труда, за техните успехи. Един топло написан очерк би подействувал положително върху всеки труженик, върху всяка бригада.

Наред с това радиоуредбите трябва да съдействуват за изпълнението на останалите текущи задачи — навременното окопаване на пролетниците, приготвянето на силажа, прибирането на лозята и т. н.

За разкритикуване на допусканите слабости през лятната кампания е необходимо всички радиовъзли да организират стърнелови предавания. Програмните комисии от окръга не обръщат достатъчно внимание на тази форма. А тя може да допринесе за отстраняване на много от пропуските.

За осъществяването на всички тези задачи програмните комисии трябва да решат много неотложни въпроси. За осигуряването на ежедневна и действена местна радиопропаганда е нужно да се разшири колкото се може повече апаратът от сътрудници. Богатото разнообразие от теми, които ни предлага животът, трябва да се използува за осигуряване на съдържателна местна програма. Та всички добри сътрудници да се поставят конкретни задачи във връзка с правилното отразяване на най-важните селскостопански работи.

Умелото използуване на възможностите на радиовъзлите в помощ на лятната кампания е обществен дълг на всички общински партийни комитети, на всички комитети на Отечествения фронт и Комсомола. Само с общи усилия могат да се отразяват напълно и правдиво всички успехи и несполуки в работата.

Своята дейност програмните комисии трябва да свържат с приближаващия Девети конгрес на Партията, като приобщят своите сили за по-бързото преуспяване на нашата Родина.

Никола НИКОЛОВ

Равносметка на един сезон

ОЧАКВАНОТО лято настъпи. Отшумяват проявите на културните институти. Завесите са спуснати. Време е за преценки, мнения и равносметки.

За разнообразяване на културния отдих на трудещите се в нашия град и духа на възприетите линии от Пленума на ОК на БКП и отдел „Култура и изкуство" при Окръжния народен съвет немалко състави, ансамбли и кръжоци дадоха съществен принос.

Няма спор, че водещ културен институт в града ни е Народният театър при ОНС. С поставянето на пиесите „В долината на магнолиите" от Джейме Хоу и Арнолд Б. Юсеф, „Бойка" от Д. Гемиджийски и „Черно и бяло" от д-р Йордан Станрев колективът на театъра внесе значително разнообразие в нашето напрегнато от неотложни задачи ежедневие. Но определено може да се каже, че тези постановки говорят за известно неотстояване на позициите, завоювани през миналата година с поставянето на „Татул" от Георги Караславов и „Карнавал" от Иван Шопов. Разбира се, не може да се отрече, че и трите постановки от тазгодишния сезон бележат по-

стижения. А посещението? Постановките, родили се в продължителен и неуморен репетиционен период, имат незавидно кратко съществуване на сцената. Защо? Зрителя ли няма в нашия град? Ръководството на театъра трябва сериозно да помисли по този въпрос.

Топ на културните мероприятия в Силистра дава и представителният хор „Седянка" при Об ластно народно читалище „Доростол". Хор „Седянка" и неговият диригент са лауреати на Втория републикански фестивал на художествената самодейност. Повече от похвално! А с какво да си обясним незадоволителното му представяне на Втория събор на хоровете от крайдунавските градове? В несполучливо подбрания репертоар? В липсата на амбиция у хористите за добро представяне? Тепърва трябва да се правят изводи, преценки, констатации.

С радост трябва да отбележим успешното представяне на работническия хор при ОС на ТПК „Дунав". А и участието му във Втория републикански фестивал също бе възнаградено с лауреатско звание. За хор „Дунав" се изказаха ласкаво изтъкнати наши композитори и музикални критици.

Сформиран отскоро, но с богата и разнообразна концертна дейност е духовият оркестър при читалището. В часовете на отмора, всяка събота и неделя истинска наслада за трудещите се е да слушат в градския парк сполучливо подбрани и с вещина изпълнени концертни програми.

Все още неудовлетворяваща е дейността на самодейните колективи, които би трябвало да бъдат авангард в културния живот на града ни. Живеят ли те пълнокръвно? Репетират ли? Или очакват фестивални дни, за да се изявят? Сега, през лятната кампания труженците на полето ще очакват техните спектакли и агитки. Те винаги биха били желани гости. За самодейността сезони няма.